

සුත්තන්තපිටකේ
සංයුත්තනිකායෝ

සූත්‍ර පිටකයට අයත්
සංයුත්ත නිකාය

චතුත්ථෝභාගෝ
හතර වෙනි කොටස

සළායතන සංයුත්තං
සළායතන සංයුත්තය

පඨමෝ පණ්ණාසකෝ
පළමුවෙනි පණ්ණාසකය

1. අනි-චචග්ගෝ
1. අනිච්ච වර්ගය

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මසම්බුද්ධස්ස
ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.1

අජ්ඣාතිකානි-චසුත්තං

තමා තුළ ඇති අනිත්‍යතාව ගැන වදාළ දෙසුම

1. ඒවං මේ සුතං, ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජේතවනේ
අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි
“භික්ඛවෝ”ති. “භදන්තෙ”ති තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-චස්සෝසුං. භගවා
ඒතදවෝච:

1. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. එක් සමයක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි” යි කියා හික්ෂුන් අමතා වදාළා. ඒ හික්ෂුහු “පින්වතුන් වහන්ස” යැයි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දේශනය වදාළා.

වක්ඛං හික්ඛවේ අනි-වං, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා නං “නේනං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඵ්චමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, ඇස යනු අනිත්‍ය දෙයක්. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

සෝතං අනි-වං, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා නං “නේනං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඵ්චමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, කණ යනු අනිත්‍ය දෙයක්. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ඝාතං අනි-වං, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා නං “නේනං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඵ්චමේනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, නාසය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ජීවිහා අනි-වා, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පිත්ථත් මහණෙනි, දිව යනු අනිත්‍ය දෙයකි. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

කායෝ අනි-වෝ, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති, ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පිත්ථත් මහණෙනි, කය යනු අනිත්‍ය දෙයකි. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

මනෝ අනි-වෝ, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති, ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පිත්ථත් මහණෙනි, මනස යනු අනිත්‍ය දෙයකි. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ඵචං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නි, සෝතස්මිම්පි නිබ්බින්නි, ඝාතස්මිම්පි නිබ්බින්නි, ජීවිහායපි නිබ්බින්නි, කායස්මිම්පි නිබ්බින්නි, මනස්මිම්පි නිබ්බින්නි, නිබ්බින්නං චිරජ්ජති, චිරාගා විමු-චති, විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රන්ථය ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස කෙරෙහින් කලකිරෙනවා. කණ කෙරෙහින් කලකිරෙනවා. නාසය කෙරෙහින් කලකිරෙනවා. දිව කෙරෙහින් කලකිරෙනවා. කය කෙරෙහින් කලකිරෙනවා. මනස කෙරෙහින් කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අප්පකාසනානිව්ච සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.2

අප්පකාසනානිව්ච සුත්තං

තමා තුළ ඇති දුක ගැන වදාළ දෙසුම

2. සාවත්ථියං

2. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුං භික්ඛවේ දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, ඇස යනු දුක යි. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බැ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

සෝතං දුක්ඛං සානං දුක්ඛං ජීව්හා දුක්ඛා කායෝ දුක්ඛෝ මනෝ දුක්ඛෝ, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

කණ්ණ යනු දුක යි නාසය යනු දුක යි දිව
යනු දුක යි කය යනු දුක යි මනස යනු දුක යි.
දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි.
අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො
වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන්
යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් දකින විට නැවත ඉපදීමක්
නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අජ්ඣත්තදුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.3

අජ්ඣත්තානන්තසුත්තං

තමා තුළ ඇති අනාත්ම බව ගැන වදාළ දෙසුම

3. සාවත්ථියං

3. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුං භික්ඛවේ අනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි,
න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දච්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, ඇස යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො
හැකි) අනාත්ම දෙයකි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ
නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය
අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - අනිච්ච වර්ගය

සෝතං අනත්තා සානං අනත්තා ජිව්හා
අනත්තා කායෝ අනත්තා මනෝ අනත්තා,
යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං
යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

කණ්ණ යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො හැකි) අනාත්ම දෙයක්
..... නාසය යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො හැකි) අනාත්ම
දෙයක් දිව යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො හැකි)
අනාත්ම දෙයක් කය යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො
හැකි) අනාත්ම දෙයක් මනස යනු (තමා ගේ වසභයෙහි
පැවැත්විය නො හැකි) අනාත්ම දෙයක්. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ
දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො
වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් දකින විට නැවත ඉපදීමක්
නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අජ්ඣත්තානන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.4

බාහිරානි-චසුත්තං

බාහිර දේතුළ ඇති අනිත්‍යතාව ගැන වදාළ දෙසුම

4. සාවත්ථියං

4. සැවැත් නුවර දී

රූපං භික්ඛවේ අනි-වං, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා,

යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, රූපය යනු අනිත්‍ය දෙයක්. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

සද්දා අනිච්චා ගන්ධා අනිච්චා රසා අනිච්චා භොට්ඨබ්බො අනිච්චා ධම්මා අනි-වා, යදනි-වං නං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඵ්වමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

ශබ්ද යනු අනිත්‍ය දෙයක් ගඳ සුවඳ යනු අනිත්‍ය දෙයක් රස යනු අනිත්‍ය දෙයක් පහස යනු අනිත්‍ය දෙයක් සිතට අරමුණු වන දේ යනු අනිත්‍ය දෙයක්. අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද ඒක තමයි දුක. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ඵචං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපේසුපි නිබ්බින්නදති, සද්දේසුපි නිබ්බින්නදති, ගන්ධේසුපි නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති, භොට්ඨබ්බේසුපි නිබ්බින්නදති, ධම්මේසුපි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති “බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්ථායාති පජානාති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවතත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ශබ්ද කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ගඳසුවඳ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. රස කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. පහස කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. සිතට අරමුණු වන දේ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා.

“ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිරානිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.5

බාහිරදුක්ඛසුත්තං

බාහිර දේතුළ ඇති දුක ගැන වදාළ දෙසුම

5. සාවත්ථියං

5. සැවැත් නුවර දී

රූපා භික්ඛවේ දුක්ඛා, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, රූප යනු දුක යි. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

සද්දා දුක්ඛා ගන්ධා දුක්ඛා රසා දුක්ඛා ඓද්ධිකා දුක්ඛා ධම්මා දුක්ඛා, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

ශබ්ද යනු දුක යි ගඳ සුවඳ යනු දුක යි රස යනු දුක යි පහස යනු දුක යි සිතට අරමුණු වන දේ යනු දුක යි. දුක් වූ යමක් ඇද්ද ඒක (තමා ගේ වසභයේ පවත්වන්ට බෑ) අනාත්ම යි. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - අනිච්ච වර්ගය

මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් දකින විට නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිරඋක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.6

බාහිරානන්තසුත්තං

බාහිර දේතුළ ඇති අනාත්ම බව ගැන වදාළ දෙසුම

6. සාවත්ථියං

6. සැවැත් නුවර දී

රූපා භික්ඛවේ අනත්තා, යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

“පින්වත් මහණෙනි, රූප යනු (නමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො හැකි) අනාත්ම දෙයක්. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද අන්න ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

සද්දා අනත්තා ගන්ධා අනත්තා රසා අනත්තා ථොට්ඨබ්බා අනත්තා ධම්මා අනත්තා, යදනත්තා නං “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

ශබ්ද යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො හැකි) අනාත්ම දෙයක්
 ගද සුවද යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො හැකි)
 අනාත්ම දෙයක් රස යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය නො
 හැකි) අනාත්ම දෙයක් පහස යනු (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය
 නො හැකි) අනාත්ම දෙයක් සිතට අරමුණු වන දේ යනු (තමා ගේ
 වසභයෙහි පැවැත්විය නො හැකි) අනාත්ම දෙයක්. අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද
 අන්ත ඒ දෙය “මෙය මගේ නොවේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය
 නො වේ” කියා ඔය අයුරින් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් යථාර්ථය දැක්ක යුතුයි.

ඒවං පස්සං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් දකින විට නැවත ඉපදීමක්
 නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිරානත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.7

දුතිය අජ්ඣත්තානි-වසුත්තං.

තමා තුළ ඇති අනිත්‍යතාව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

7. සාවත්ථියං.

7. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුං භික්ඛවේ අනි-වං අනිත්‍යානාගතං, කෝ පන වාදෝ
 ප-චුප්පන්තස්ස, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අනිත්‍යස්මිං.
 වක්ඛුස්මිං. අනපේබ්බෝ හෝති, අනාගතං වක්ඛුං. නාභිනන්දති,
 ප-චුප්පන්තස්ස වක්ඛුස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ
 හෝති.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - අනිච්ච වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් ඇස අනිත්‍ය යි. ඉතින් වර්තමාන ඇසේ අනිත්‍ය බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය ඇස පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත ඇස පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති ඇස පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා.

සෝතං අනි-වං ඝාතං අනි-වං ජීවිහා අනි-වා අතීතානාගතො, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්තාය, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතාය ජීවිහාය අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං ජීවිහං නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්තාය ජීවිහාය නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

කණ අනිත්‍ය යි නාසය අනිත්‍ය යි අතීත වූත් අනාගත වූත් දිව අනිත්‍ය යි. ඉතින් වර්තමාන දිවේ අනිත්‍ය බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය දිව පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත දිව පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති දිව පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා.

කායෝ අනි-වෝ මනෝ අනි-වෝ අතීතානාගතෝ, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්තස්ස, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතස්මිං මනස්මිං අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං මනං නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්තස්ස මනස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

කය අනිත්‍ය යි අතීත වූත් අනාගත වූත් මනස අනිත්‍ය යි. ඉතින් වර්තමාන මනසේ අනිත්‍ය බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය මනස පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත මනස පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති මනස පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අප්පකක්කානිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.8

දුතිය අජ්ඣන්තදුක්ඛසුත්තං

තමා තුළ ඇති දුක ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

8. සාවත්ථියං

8. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුං භික්ඛවේ දුක්ඛං අතීතානාගතං, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පත්තස්ස, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතස්මිං වක්ඛුස්මිං. අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං වක්ඛුං නාභිනන්දති, ප-චුප්පත්තස්ස වක්ඛුස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපත්තෝ හෝති මනෝ දුක්ඛෝ, අතීතානාගතෝ, කෝ පනවාදෝ ප-චුප්පත්තස්ස, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතස්මිං මනස්මිං අනපේඛෝ හෝති, අනාගතං මනං නාභිනන්දති, ප-චුප්පත්තස්ස මනස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපත්තෝ හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් ඇස දුක යි. ඉතින් වර්තමාන ඇසේ දුක ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය ඇස පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත ඇස පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති ඇස පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා අතීත වූත් අනාගත වූත් මනස දුක යි. ඉතින් වර්තමාන මනසේ දුක ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය මනස පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත මනස පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති මනස පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අජ්ඣන්තදුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.9

දුතිය අජ්ඣත්තානන්ත සුත්තං

තමා තුළ ඇති අනාත්ම බව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

9. සාවත්ථියං

9. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුං භික්ඛවේ අනත්තා අතීතානාගතං, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නස්ස, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතස්මිං වක්ඛස්මිං. අනපේබෝ හෝති, අනාගතං වක්ඛුං නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්නස්ස වක්ඛස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති. සෝතං අනත්තා අතීතානාගතං. කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නස්ස සානං අනත්තා අතීතානාගතං, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නස්ස ජීව්හා අනත්තා අතීතානාගතා, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නාය පටිපන්නෝ හෝති. මනෝ අනත්තා අතීතානාගතෝ, කෝ පනවාදෝ ප-චුප්පන්නස්ස, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතස්මිං මනස්මිං. අනපේබෝ හෝති, අනාගතං මනං නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්නස්ස මනස්ස නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් ඇස අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමාන ඇසේ අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ගුහාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය ඇස පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත ඇස පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති ඇස පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා. අතීත වූත් අනාගත වූත් කණ අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමාන කණේ අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද? අතීත වූත් අනාගත වූත් නාසය අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමාන නාසයේ අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද? අතීත වූත් අනාගත වූත් දිව අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමාන දිවේ අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද? අතීත වූත් අනාගත වූත් කය අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමාන කයේ අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද?

අතීත වූත් අනාගත වූත් මනස අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමාන මනසේ අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය මනස පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත මනස පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති මනස පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අප්ඤ්ඤානානන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.10

දුතිය බාහිරානි-වසුත්තං

බාහිර දේතුළ ඇති අනිත්‍යතාව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

10. සාවත්ථියං

10. සැවැත් නුවර දී

රූපා භික්ඛවේ අනි-වා අතීතානාගතා. කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්තානං, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතේසු රූපේසු අනපේබෝ හෝති, අනාගතේ රූපේ නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්තානං රූපානං නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපත්තෝ හෝති. සද්දා ගන්ධා රසා ඵොට්ඨබ්බා ධම්මා අනි-වා අතීතානාගතා, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්තානං, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතේසු ධම්මේසු අනපේබෝ හෝති, අනාගතේ ධම්මේ නාභිනන්දති, ප-චුප්පන්තානං ධම්මානං නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපත්තෝ හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් රූප අනිත්‍ය යි. ඉතින් වර්තමාන රූපවල අනිත්‍ය බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය රූප පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත රූප පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති රූප පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස,

තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා. ශබ්ද
 ගඳ සුවඳ රස පහස අතීත වූත් අනාගත
 වූත් සිතට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි. ඉතින් වර්තමානයේ සිතට අරමුණු
 වන දේ ගැන ඇති අනිත්‍ය බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත්
 ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය සිතට අරමුණු වන දේ
 පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගතයේ සිතට අරමුණු
 වන දේ පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි සිතට අරමුණු වන දේ පිළිබඳව
 කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි
 හැසිරෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය බාහිරානිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.11

දුකිය බාහිරදුක්ඛසුත්තං

බාහිර දේ තුළ ඇති දුක ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

11. සාවත්ථියං

11. සැවැත් නුවර දී

රූපා භික්ඛවේ දුක්ඛා අතීතානාගතා. කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නානං, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතේසු රූපේසු අනපේබෝ හෝති, අනාගතේ රූපේ නාහිනන්දති, ප-චුප්පන්නානං රූපානං නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති. සද්දා ගන්ධා රසා ඵොට්ඨබ්බා ධම්මා දුක්ඛා අතීතානාගතා, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නානං, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතේසු ධම්මේසු අනපේබෝ හෝති, අනාගතේ ධම්මේ නාහිනන්දති, ප-චුප්පන්නානං ධම්මානං නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් රූප දුක යි. ඉතින් වර්තමාන රූපවල ඇති දුක ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය රූප පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත රූප පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති රූප පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා. ශබ්ද ගඳ සුවඳ රස පහස පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් සිතට අරමුණු වන දේ දුක යි. ඉතින් වර්තමානයේ සිතට අරමුණු වන දේ ගැන ඇති දුක ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය සිතට අරමුණු වන දේ පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගතයේ සිතට අරමුණු වන දේ පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි සිතට අරමුණු වන දේ පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය බාහිර දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.1.12

දුකිය බාහිරනත්තසූත්තං

බාහිර දේ තුළ ඇති අනාත්ම බව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

12. සාවත්ථියං

12. සැවැත් නුවර දී

රූපා භික්ඛවේ අනත්තා අතීතානාගතා. කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නානං, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතේසු රූපේසු අනපේබෝ හෝති, අනාගතේ රූපේ නාහිනන්දති, ප-චුප්පන්නානං රූපානං නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති. සද්දා ගන්ධා රසා ථොට්ඨබ්බා ධම්මා දුක්ඛා අතීතානාගතා, කෝ පන වාදෝ ප-චුප්පන්නානං, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අතීතේසු ධම්මේසු අනපේබෝ හෝති, අනාගතේ ධම්මේ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - අනිච්ච වර්ගය

නාහිනන්දනි, ප-චුප්පන්නානං ධම්මානං නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත් අනාගත වූත් රූප අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමාන රූපවල අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය රූප පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගත රූප පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි ඇති රූප පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා. ශබ්ද ගඳ සුවඳ රස පහස අතීත වූත් අනාගත වූත් සිතට අරමුණු වන දේ අනාත්ම යි. ඉතින් වර්තමානයේ සිතට අරමුණු වන දේ ගැන ඇති අනාත්ම බව ගැන කවර කතා ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට අතීතයට ගිය සිතට අරමුණු වන දේ පිළිබඳව අපේක්ෂා රහිත (මධ්‍යස්ථ) වෙනවා. අනාගතයේ සිතට අරමුණු වන දේ පිළිගන්නේ නෑ. වර්තමානයෙහි සිතට අරමුණු වන දේ පිළිබඳව කලකිරීම පිණිස, නො ඇල්ම පිණිස, තණ්හාව නිරුද්ධ වීම පිණිස ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය බාහිරානත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

අනි-චචග්ගෝපයමෝ

පළමු චෙති අනිච්ච වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:

එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අනි-චං දුක්ඛං අනත්තා ච තයෝ අජ්ඣත්තබාහිරා

යදනි-භෙ-න තයෝ චූත්තා තේ තේ අජ්ඣත්තබාහිරා

අනිච්ච සූත්‍රය, දුක්ඛ සූත්‍රය, අනත්ත සූත්‍රය වශයෙන් ආධ්‍යාත්ම බාහිර තුන බැගින් ඇත. ඒ වගේ ම අනිත්‍ය ආදී සූත්‍රවල දෙවෙනි සූත්‍ර තුනක් කියන ලදී.

ඒවා ද ආධ්‍යාත්ම බාහිර වශයෙන් යුක්ත වේ.

2. යමකවග්ගේ

2. යමක වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.1

සම්බෝධසුත්තං

සම්බුද්ධත්වය ගැන වදාළ දෙසුම

13. සාවත්ථියං

13. සැවැත් නුවර දී

සුඛබ්බෙ මේ භික්ඛවේ සම්බෝධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බෝධිසත්තස්සේව සතෝ ඒතදහෝසි. කෝ නු බෝ චක්ඛුස්ස අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණං, කෝ සෝතස්ස කෝ සානස්ස කෝ ජීවිහාය කෝ කායස්ස කෝ මනස්ස අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, සම්බුද්ධත්වයට කලින් ම, සම්බුද්ධත්වයට පත් නො වී, (මේ ජීවිතයේ දී ම) බෝධිසත්වයන් වහන්සේ හැටියට සිටිය දී ම මා හට මේ අදහස ඇති වුණා. ඇසෙහි තිබෙන ආශ්වාදය කුමක් ද? ආදීනවය කුමක් ද? නිදහස් වීම කුමක් ද? කණෙහි තිබෙන නාසයෙහි තිබෙන දිවෙහි තිබෙන කයෙහි තිබෙන මනසෙහි තිබෙන ආශ්වාදය කුමක් ද? ආදීනවය කුමක් ද? නිදහස් වීම කුමක් ද? කියලා.

තස්ස මය්හං භික්ඛවේ ඒතදහෝසි: යං බෝ චක්ඛුං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං අයං චක්ඛුස්ස අස්සාදෝ, යං චක්ඛුං අනි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අයං චක්ඛුස්ස ආදීනවෝ, යෝ චක්ඛුස්මිං ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං චක්ඛුස්ස නිස්සරණං, යං සෝතං යං සානං යං ජීවිහං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං ජීවිහාය අස්සාදෝ, යා ජීවිහා අනි-වා විපරිණාමධම්මා අයං ජීවිහාය ආදීනවෝ, යෝ ජීවිහාය ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං ජීවිහාය නිස්සරණං.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - යමක වර්ගය

යං කායං යං මනං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං අයං මනස්ස අස්සාදෝ, යෝ මනෝ අනි-වෝ දුක්ඛෝ විපරිණාමධම්මෝ අයං මනස්ස ආදීනවෝ, යෝ මනස්මිං ඡන්දරාගවිනයෝ ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං මනස්ස නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, එතකොට මට මේ කරුණ අවබෝධ වුණා. ඇස හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි ඇසෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් ඇසක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි ඇසෙහි ඇති ආදීනව ය. ඇස කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද, මේක තමයි ඇසෙන් නිදහස් වීම. කණ හේතු කර ගෙන යම් නාසය හේතු කර ගෙන යම් දිව හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි දිවෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් දිවක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි දිවෙහි ඇති ආදීනව ය. දිව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද, මේක තමයි දිවෙන් නිදහස් වීම. කය හේතු කර ගෙන යම් මනස හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි මනසෙහි ඇති ආශ්වාදය. යම් මනසක් අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි මනසෙහි ඇති ආදීනව ය. මනස කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද, මේක තමයි මනසෙන් නිදහස් වීම.

යාවක්ඛ්ඤාං භික්ඛවේ ඉමේසං ඡන්තං අජ්ඣත්තිකානං ආයතනානං ඒවං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භඤ්ඤාසිං, නේව තාවාහං භික්ඛවේ සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණුබ්බමණියා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, මා යමිතාක් කලක් මේ ආධ්‍යාත්මික ආයතන හය පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද, පින්වත් මහණෙනි, ඒ තාක්කල්ම මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥා දුන්නේ නෑ.

යතෝ ව බෝහං භික්ඛවේ ඉමේසං ඡන්තං අජ්ඣන්තිකානං ආයතනානං ඒවං අස්සාදස්සව අස්සාදතෝ ආදීනවස්සව ආදීනවතෝ නිස්සරණස්සව නිස්සරණතෝ යථාභූතං අබ්භස්සාසිං, අථාහං භික්ඛවේ සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බත්මකේ සස්සමණත්තාත්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වස්සාසිං. ක්කාණස්සව පන මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ -තෝ විමුත්ති අයමන්තිමා ජාති, නත්ථිදාති පුනඛ්භවෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම් දිනෙක මේ ආධ්‍යාත්මික ආයතන හය පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගන්නා ද, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට යි මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥා දුන්නේ. මා තුළ ඥානදර්ශනය පහළ වුණා. මගේ චිත්තවිමුක්තිය නො වෙනස් වන දෙයක්. මේක මාගේ අවසාන උපත යි. ආයෙත් නම් දැන් පුනර්භවයක් නෑ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

පඨම සම්බෝධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.2

දුතිය සම්බෝධසූත්තං

සම්බුද්ධත්වය ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

14. සාවත්ථියං

14. සැවැත් නුවර දී

පුබ්බේව මේ භික්ඛවේ සම්බෝධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බෝධිසත්තස්සේව සතෝ ඒතදහෝසි. කෝ නු බෝ රූපානං අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණං, කෝ සද්දානං කෝ ගන්ධානං කෝ රසානං

..... කෝ පොට්ඨබ්බානං කෝ ධම්මානං අස්සාදෝ,
කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, සම්බුද්ධත්වයට කලින් ම, සම්බුද්ධත්වයට පත්
නො වී, (මේ ජීවිතයේ දී ම) බෝධිසත්වයන් වහන්සේ හැටියට සිටිය දී ම මා
හට මේ අදහස ඇති වුණා. රූපවල තිබෙන ආශ්වාදය කුමක් ද? ආදීනවය
කුමක් ද? නිදහස් වීම කුමක් ද? ශබ්දවල තිබෙන ගදසුවලෙහි
තිබෙන රසයෙහි තිබෙන පහසෙහි තිබෙන
..... සිතට අරමුණුවන දේවල්වල තිබෙන ආශ්වාදය කුමක් ද?
ආදීනවය කුමක් ද? නිදහස් වීම කුමක් ද? කියලා.

තස්ස මය්හං භික්ඛවේ ඒතදහෝසි: යං බෝ රූපේ පටි-ව උප්පජ්ජති
සුඛං සෝමනස්සං අයං රූපානං අස්සාදෝ. යේ රූපා අනි-වා දුක්ඛා
විපරිණාමධම්මා අයං රූපානං ආදීනවෝ. යෝ රූපේසු ඡන්දරාගචිතයෝ
ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං රූපානං නිස්සරණං. යං සද්දේ යං ගන්ධේ
..... යං රසේ යං පොට්ඨබ්බේ යං ධම්මේ පටි-ව
උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං අයං ධම්මානං අස්සාදෝ. යේ ධම්මා අනි-වා
දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා අයං ධම්මානං ආදීනවෝ. යෝ ධම්මේසු
ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පහාණං ඉදං ධම්මානං නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, එතකොට මට මේ කරුණ අවබෝධ වුණා. රූප
හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි රූපවල
ඇති ආශ්වාදය. ඉතින් ඔය රූප අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන
ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි රූපවල ඇති ආදීනව ය. රූප කෙරෙහි
ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත්
ද, මේක තමයි රූපවලින් නිදහස් වීම. ශබ්ද හේතු කර ගෙන යම්
ගදසුවද හේතු කර ගෙන යම් රස හේතු කර ගෙන යම්
..... පහස හේතු කර ගෙන යම් සිතට අරමුණුවන දේ
හේතු කර ගෙන යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි සිතට
අරමුණුවන දේ තුළ ඇති ආශ්වාදය. ඉතින් ඔය සිතට අරමුණුවන දේ අනිත්‍ය
නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ධර්මතාවයට අයිති නම් මේක තමයි සිතට
අරමුණුවන දේ තුළ ඇති ආදීනව ය. සිතට අරමුණුවන දේ කෙරෙහි ඇති
ඡන්දරාගයේ යම් දුරු කිරීමක් ඇත්ද, ඡන්දරාගය ප්‍රභාණය වීමක් ඇත් ද,
මේක තමයි සිතට අරමුණු වන දෙයින් නිදහස් වීම.

යාවක්ඛිඤ්ඤානං භික්ඛවේ ඉමෙසං ඡන්තං බාහිරානං ආයතනානං ඒවං අස්සාදස්සව අස්සාදතෝ ආදීනවස්සව ආදීනවතෝ නිස්සරණස්සව නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භස්සාසිං අබ්භස්සාසිං, අථානං භික්ඛවේ සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණත්ථාග්ගමණයා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝති ප-වස්සාසිං. ඤාණස්සව පන මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ -තෝ විමුක්ති අයමන්තිමා ජාති, නත්ථිදාති පුනබ්භවෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම්කාක් කලක් මේ බාහිර ආයතන හය පිළිබඳ ව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගත්තා ද, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට යි මා දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ, මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි අනුත්තර වූ සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ කළ වගට ප්‍රතිඥා දුන්නේ. මා තුළ ඥානදර්ශනය පහළ වුණා. මගේ චිත්තවිමුක්තිය නො වෙනස් වන දෙයක්. මේක මාගේ අවසාන උපත යි. ආයෙත් නම් දැන් පුනර්භවයක් නැ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සම්බෝධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.3

අස්සාදපරියේසනස්සත්තං

ආශ්වාදය පිළිබඳ ව පරියේෂණ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

15. සාවත්ථියං

15. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුස්සාහං භික්ඛවේ අස්සාදපරියේසනං අවරිං, යෝ වක්ඛුස්ස අස්සාදෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා වක්ඛුස්ස අස්සාදෝ පස්සාය මේ සෝ

සුද්ධිධෝ, චක්ඛුස්සානං භික්ඛවේ ආදීනවපරියේසනං අවරිං, යෝ චක්ඛුස්ස ආදීනවෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා චක්ඛුස්ස ආදීනවෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුද්ධිධෝ. චක්ඛුස්සානං භික්ඛවේ නිස්සරණපරියේසනං අවරිං යං චක්ඛුස්ස නිස්සරණං තදජ්ඣගමං, යාවතා චක්ඛුස්ස නිස්සරණං පඤ්ඤාය මේ තං සුද්ධිධං.

පින්වත් මහණෙනි, මා ඇසෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට ඇසෙහි යම් ආශ්වාදයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. ඇසෙහි ආශ්වාදය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා ඇසෙහි ඇති ආදීනවය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට ඇසෙහි යම් ආදීනවයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. ඇසෙහි ආදීනවය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා ඇසෙහි ඇති නිස්සරණය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට ඇසෙහි යම් නිස්සරණයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. ඇසෙහි නිස්සරණය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා.

සෝතස්සානං භික්ඛවේ ඝාතස්සානං භික්ඛවේ ජීව්හායානං භික්ඛවේ අස්සාදපරියේසනං අවරිං. යෝ ජීව්හාය අස්සාදෝ තදජ්ඣගමං. යාවතා ජීව්හාය අස්සාදෝ, පඤ්ඤාය මේ සෝ සුද්ධිධෝ. ජීව්හායානං භික්ඛවේ ආදීනවපරියේසනං අවරිං. යෝ ජීව්හාය ආදීනවෝ තදජ්ඣගමං. යාවතා ජීව්හාය ආදීනවෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුද්ධිධෝ. ජීව්හායානං භික්ඛවේ නිස්සරණපරියේසනං අවරිං. යං ජීව්හාය නිස්සරණං තදජ්ඣගමං, යාවතා ජීව්හාය නිස්සරණං පඤ්ඤාය මේ තං සුද්ධිධං. කායස්සානං භික්ඛවේ මනස්සානං භික්ඛවේ අස්සාදපරියේසනං අවරිං. යෝ මනස්ස අස්සාදෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා මනස්ස අස්සාදෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුද්ධිධෝ. මනස්සානං භික්ඛවේ ආදීනවපරියේසනං අවරිං. යෝ මනස්ස ආදීනවෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා මනස්ස ආදීනවෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුද්ධිධෝ. මනස්සානං භික්ඛවේ නිස්සරණපරියේසනං අවරිං. යං මනස්ස නිස්සරණං තදජ්ඣගමං, යාවතා මනස්ස නිස්සරණං පඤ්ඤාය මේ තං සුද්ධිධං.

පින්වත් මහණෙනි, මා කණෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා පින්වත් මහණෙනි, මා නාසයෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා පින්වත් මහණෙනි, මා දිවෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට දිවෙහි යම් ආශ්වාදයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. දිවෙහි ආශ්වාදය යම්තාක් ඇද්ද,

මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා දිවෙහි ඇති ආදීනවය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට දිවෙහි යම් ආදීනවයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. දිවෙහි ආදීනවය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා දිවෙහි ඇති නිස්සරණය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට දිවෙහි යම් නිස්සරණයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. දිවෙහි නිස්සරණය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා කයෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා පින්වත් මහණෙනි, මා මනසෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට මනසෙහි යම් ආශ්වාදයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. මනසෙහි ආශ්වාදය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා මනසෙහි ඇති ආදීනවය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට මනසෙහි යම් ආදීනවයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. මනසෙහි ආදීනවය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා මනසෙහි ඇති නිස්සරණය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට මනසෙහි යම් නිස්සරණයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. මනසෙහි නිස්සරණය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා.

යාවක්ඛිඤ්චාහං භික්ඛවේ ඉමේසං ඡන්තං අජ්ඣන්තිකානං ආයතනානං අස්සාදස්ථ අස්සාදතෝ ආදීනවස්ථ ආදීනවතෝ නිස්සරණස්ථ නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භස්සොසිං අබ්භස්සොසිං ඤාණස්ථ පන මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ -තෝ විමුක්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථිදානි සුනබ්භවෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම්තාක් කලක් මේ ආධ්‍යාත්මික ආයතන හය පිළිබඳ ව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගත්තා ද මා තුළ ඥානදර්ශනය පහළ වුණා. මගේ චිත්තවිමුක්තිය නො වෙනස් වන දෙයක්. මේක මාගේ අවසාන උපත යි. ආයෙන් නම් දැන් සුනර්භවයක් නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අස්සාදපරියේසන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.4

දුතිය අස්සාදපරියේසනසුත්තං

ආශ්වාදය පිළිබඳ ව පර්යේෂණ කිරීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

16. සාවත්ථියං

16. සැවැත් නුවර දී

රූපානාහං භික්ඛවේ අස්සාදපරියේසනං අවරිං, යෝ රූපානං
 අස්සාදෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා රූපානං අස්සාදෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ
 සුදිට්ඨෝ. රූපානාහං භික්ඛවේ ආදීනවපරියේසනං අවරිං, යෝ රූපානං
 ආදීනවෝ තදජ්ඣගමං, යාවතා රූපානං ආදීනවෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ
 සුදිට්ඨෝ. රූපානාහං භික්ඛවේ නිස්සරණපරියේසනං අවරිං, යං රූපානං
 නිස්සරණං තදජ්ඣගමං, යාවතා රූපානං නිස්සරණං පඤ්ඤාය මේ නං
 සුදිට්ඨං. සද්දානාහං භික්ඛවේ ගන්ධානාහං භික්ඛවේ
 රසානාහං භික්ඛවේ ඵොට්ඨබ්බානාහං භික්ඛවේ
 ධම්මානාහං භික්ඛවේ අස්සාදපරියේසනං අවරිං, යෝ ධම්මානං අස්සාදෝ
 තදජ්ඣගමං, යාවතා ධම්මානං අස්සාදෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුදිට්ඨෝ.
 ධම්මානාහං භික්ඛවේ ආදීනවපරියේසනං අවරිං, යෝ ධම්මානං අදීනවෝ
 තදජ්ඣගමං, යාවතා ධම්මානං ආදීනවෝ පඤ්ඤාය මේ සෝ සුදිට්ඨෝ,
 ධම්මානාහං භික්ඛවේ නිස්සරණපරියේසනං අවරිං, යං ධම්මානං නිස්සරණං
 තදජ්ඣගමං, යාවතා ධම්මානං නිස්සරණං පඤ්ඤාය මේ නං සුදිට්ඨං.

පින්වත් මහණෙනි, මා රූපවල ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ
 කරමින් ගියා. එතකොට රූපවල යම් ආශ්වාදයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ
 වුණා. රූපවල ආශ්වාදය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක
 ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා රූපවල ඇති ආදීනවය පිළිබඳව පර්යේෂණ
 කරමින් ගියා. එතකොට රූපවල යම් ආදීනවයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ
 වුණා. රූපවල ආදීනවය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක
 ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා රූපවල ඇති නිස්සරණය පිළිබඳව පර්යේෂණ
 කරමින් ගියා. එතකොට රූපවල යම් නිස්සරණයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ
 වුණා. රූපවල නිස්සරණය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක
 ගත්තා.

පින්වත් මහණෙනි, මා ශබ්දවල ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා පින්වත් මහණෙනි, මා ගඳසුවඳෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා පින්වත් මහණෙනි, මා රසයෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා පින්වත් මහණෙනි, මා පහසෙහි ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා පින්වත් මහණෙනි, මා සිතට අරමුණු වන දේ තුළ ඇති ආශ්වාදය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට සිතට අරමුණු වන දේ තුළ යම් ආශ්වාදයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. සිතට අරමුණු වන දේ තුළ ආශ්වාදය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා සිතට අරමුණු වන දේ තුළ ඇති ආදීනවය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට සිතට අරමුණු වන දේ තුළ යම් ආදීනවයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. සිතට අරමුණු වන දේ තුළ ආදීනවය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා. පින්වත් මහණෙනි, මා සිතට අරමුණු වන දේ තුළ ඇති නිස්සරණය පිළිබඳව පර්යේෂණ කරමින් ගියා. එතකොට සිතට අරමුණු වන දේ තුළ යම් නිස්සරණයක් ඇද්ද, එය මට අවබෝධ වුණා. සිතට අරමුණු වන දේ තුළ නිස්සරණය යම්තාක් ඇද්ද, මා එය මනාව ප්‍රඥවෙන් දැක ගත්තා.

යාවකිවඤ්චාහං භික්ඛවේ ඉමේසං ඡන්තං බාහිරානං ආයතනානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භඤ්ඤාසිං අබ්භඤ්ඤාසිං ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මේ -තෝවිමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති නත්ථිදානි සුනබ්භවෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මා යම්තාක් කලක් මේ බාහිර ආයතන හය පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගත්තා ද මා තුළ ඥානදර්ශනය පහළ වුණා. මගේ චිත්තවිමුක්තිය නො වෙනස් වන දෙයක්. මේක මාගේ අවසාන උපත යි. ආයෙත් නම් දැන් සුනර්භවයක් නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අස්සාදපරියේසන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.5

නෝ ෧- අස්සාදසුත්තං

“ඉදින් ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

17. සාවත්ථියං

17. සැවැත් නුවර දී

නෝ ෧-දං භික්ඛවේ චක්ඛුස්ස අස්සාදෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා චක්ඛුස්මිං සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථි චක්ඛුස්ස අස්සාදෝ, තස්මා සත්තා චක්ඛුස්මිං සාරජ්ජන්ති. නෝ ෧-දං භික්ඛවේ චක්ඛුස්ස ආදීනවෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා චක්ඛුස්මිං නිබ්බින්නදෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථි චක්ඛුස්ස ආදීනවෝ, තස්මා සත්තා චක්ඛුස්මිං නිබ්බින්නන්ති. නෝ ෧-දං භික්ඛවේ චක්ඛුස්ස නිස්සරණං අභවිස්ස, නයිදං සත්තා චක්ඛුස්මා නිස්සරෙය්‍යං. යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථි චක්ඛුස්ස නිස්සරණං, තස්මා සත්තා චක්ඛුස්මා නිස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඇසෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් ඇස කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා ඇසෙහි ආශ්වාදයක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් ඇස කෙරෙහි ඇලෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඇසෙහි ආදීනවයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් ඇස කෙරෙහි කලකිරීමක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා ඇසෙහි ආදීනවයක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය තේරුම් ගෙන කලකිරෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඇසෙන් නිදහස් වීමක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් ඇසෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා ඇසෙන් නිදහස් වීමක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් ඇසෙන් නිදහස් වෙන්නේ.

නෝ ෧-දං භික්ඛවේ සෝතස්ස නෝ ෧-දං භික්ඛවේ සානස්ස නෝ ෧-දං භික්ඛවේ ජීවිහාය අස්සාදෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා ජීවිහාය සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථි ජීවිහාය අස්සාදෝ. තස්මා සත්තා ජීවිහාය සාරජ්ජන්ති. නෝ ෧-දං භික්ඛවේ ජීවිහාය ආදීනවෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා ජීවිහාය නිබ්බින්නන්ති. නෝ ෧-දං භික්ඛවේ ජීවිහාය නිස්සරණං අභවිස්ස, නයිදං සත්තා ජීවිහාය නිස්සරෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථි ජීවිහාය නිස්සරණං, තස්මා සත්තා ජීවිහාය නිස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් කණෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් නාසයෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් දිවෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් දිව කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා දිවෙහි ආශ්වාදයක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් දිව කෙරෙහි ඇලෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් දිවෙහි ආදීනවයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් දිව කෙරෙහි කලකිරීමක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා දිවෙහි ආදීනවයක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් දිව ගැන සත්‍ය ස්වභාවය තේරුම් ගෙන කලකිරෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් දිවෙන් නිදහස් වීමක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් දිවෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා දිවෙන් නිදහස් වීමක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් දිවෙන් නිදහස් වෙන්නේ.

නෝ -දං භික්ඛවේ කායස්ස නෝ -දං භික්ඛවේ මනස්ස අස්සාදෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා මනස්මිං සාරජ්ජෙය්‍යං. යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ, අත්ථි මනස්ස අස්සාදෝ, තස්මා සත්තා මනස්මිං සාරජ්ජන්ති. නෝ -දං භික්ඛවේ මනස්ස ආදීනවෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා මනස්මිං නිබ්බින්නදෙය්‍යං. යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථි මනස්ස ආදීනවෝ, තස්මා සත්තා මනස්මිං නිබ්බින්නන්ති. නෝ -දං භික්ඛවේ මනස්ස නිස්සරණං අභවිස්ස, නයිදං සත්තා මනස්මා නිස්සරෙය්‍යං. යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථි මනස්ස නිස්සරණං තස්මා සත්තා මනස්මා නිස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් කයෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම් පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් මනසෙහි ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් මනස කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා මනසෙහි ආශ්වාදයක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් මනස කෙරෙහි ඇලෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් මනසෙහි ආදීනවයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් මනස කෙරෙහි කලකිරීමක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා මනසෙහි ආදීනවයක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් මනස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය තේරුම් ගෙන කලකිරෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් මනසෙන් නිදහස් වීමක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් මනසෙන් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා මනසෙන් නිදහස් වීමක් තියෙනවා. ඒ නිසයි සත්වයන් මනසෙන් නිදහස් වෙන්නේ.

යාවක්ඛිවඤ්ච භික්ඛවේ සත්තා ඉමේසං ඡන්තං අජ්ඣධත්තිකානං ආයතනානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භඤ්ඤාසුං. නේව තාව භික්ඛවේ සත්තා සදේවකා ලෝකා සමාරකා සබ්බමකා සස්සමණුඛාන්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය නිස්සටා විසංයුත්තා විප්පමුත්තා විමරියාදීකතේන -තසා විහරිංසු.

පින්වත් මහණෙනි, සත්වයන් යම්තාක් කලක් මේ ආධ්‍යාත්මික ආයතන හය පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද, පින්වත් මහණෙනි, ඒ තාක්කල්ම සත්වයෝ, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි ජීවත් වුණේ ආධ්‍යාත්මික ආයතන හයෙන් වෙන් වෙලා නො වේ. නො බැඳී නො වේ. නිදහස් වෙලා නො වේ. එයට හසු නො වූන සිතිනුත් නො වේ.

යතෝ ව බෝ භික්ඛවේ සත්තා ඉමේසං ඡන්තං අජ්ඣධත්තිකානං ආයතනානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසුං. අප්ඵ බෝ භික්ඛවේ සත්තා සදේවකා ලෝකා සමාරකා සබ්බමකා සස්සමණුඛාන්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය නිස්සටා විසංයුත්තා විප්පමුත්තා විමරියාදීකතේන -තසා විහරන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, සත්වයන් යම් දවසක මේ ආධ්‍යාත්මික ආයතන හය පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගත්තා ද, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට තමයි සත්වයෝ, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි ආධ්‍යාත්මික ආයතන හයෙන් වෙන් වෙලා වාසය කරන්නේ. එක් නො වී වාසය කරන්නේ. නිදහස් වෙලා වාසය කරන්නේ. එයට හසු නො වූන සිතින් වාසය කරන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නොවේ අස්සාද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.6

දුතිය නො - අස්සාදසුත්තං

“ඉදින් ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්” යන්න ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

18. සාවත්ථියං

18. සැවැත් නුවර දී

නෝ -දං භික්ඛවේ රූපානං අස්සාදෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා රූපේසු සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථී රූපානං අස්සාදෝ, තස්මා සත්තා රූපේසු සාරජ්ජන්ති. නෝ -දං භික්ඛවේ රූපානං ආදීනවෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා රූපේසු නිබ්බින්නෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථී රූපානං ආදීනවෝ, තස්මා සත්තා රූපේසු නිබ්බින්නන්ති. නෝ -දං භික්ඛවේ රූපානං නිස්සරණං අභවිස්ස, නයිදං සත්තා රූපේසු නිස්සරෙය්‍යං. යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථී රූපානං නිස්සරණං, තස්මා සත්තා රූපේහි නිස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් රූපවල ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් රූප කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපවල ආශ්වාදයක් තියෙනවා. ඒ නිසා සත්වයන් රූප කෙරෙහි ඇලෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් රූපවල ආදීනවයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් රූප කෙරෙහි කලකිරීමක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපවල ආදීනවයක් තියෙනවා. ඒ නිසා සත්වයන් රූපවල සත්‍ය ස්වභාවය තේරුම් ගෙන කලකිරෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් රූපවලින් නිදහස් වීමක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් රූපවලින් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා රූපවලින් නිදහස් වීමක් තියෙනවා. ඒ නිසා සත්වයන් රූපවලින් නිදහස් වෙනවා.

නෝ -දං භික්ඛවේ සද්දානං ගන්ධානං රසානං
..... පොට්ඨබ්බානං ධම්මානං අස්සාදෝ අභවිස්ස, නයිදං
සත්තා ධම්මේසු සාරජ්ජෙය්‍යං, යස්මා ච ඛෝ භික්ඛවේ අත්ථී ධම්මානං

අස්සාදෝ. තස්මා සත්තා ධම්මෙසු සාරජ්ජන්ති. නෝ -දං භික්ඛවෙ ධම්මානං ආදීනවෝ අභවිස්ස, නයිදං සත්තා ධම්මෙසු නිබ්බින්නන්ති. නෝ -දං භික්ඛවෙ ධම්මානං නිස්සරණං අභවිස්ස, නයිදං සත්තා ධම්මෙහි නිස්සරෙය්‍යං, යස්මා ච බෝ භික්ඛවෙ අත්ථි ධම්මානං නිස්සරණං, තස්මා සත්තා ධම්මෙහි නිස්සරන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ශබ්දවල ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම් ගදසුවදෙහි රසයෙහි පහසෙහි සිතට අරමුණුවන දේ තුළ ආශ්වාදයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් සිතට අරමුණුවන දේ කෙරෙහි ඇල්මක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා සිතට අරමුණුවන දේ තුළ ආශ්වාදයක් තියෙනවා. ඒනිසා සත්වයන් සිතට අරමුණුවන දේ කෙරෙහි ඇලෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් සිතට අරමුණුවන දේ තුළ ආදීනවයක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් සිතට අරමුණුවන දේ කෙරෙහි කලකිරීමක් ඇති කර ගන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා සිතට අරමුණුවන දේ තුළ ආදීනවයක් තියෙනවා. ඒ නිසා සත්වයන් සිතට අරමුණුවන දේ ගැන සත්‍ය ස්වභාවය තේරුම් ගෙන කලකිරෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් සිතට අරමුණුවන දෙයින් නිදහස් වීමක් නො තිබුණා නම්, සත්වයන් සිතට අරමුණුවන දෙයින් නිදහස් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් යම් කරුණු නිසා සිතට අරමුණුවන දෙයින් නිදහස් වීමක් තියෙනවා. ඒනිසා සත්වයන් සිතට අරමුණුවන දෙයින් නිදහස් වෙනවා.

යාවකිච්ඤ්ච භික්ඛවෙ සත්තා ඉමේසං ඡන්තං බාහිරානං ආයතනානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං නාබ්භඤ්ඤාසුං. නේව තාව භික්ඛවෙ සත්තා සද්දේවකා ලෝකා සමාරකා සබ්බමකා සස්සමණුඛාත්මණ්යා පජාය සද්දේවමනුස්සාය නිස්සටා විසංයුක්තා විජ්ජමුක්තා විමරියාදිකතේන -තසා විහරිංසු.

පින්වත් මහණෙනි, සත්වයන් යම්තාක් කලක් මේ බාහිර ආයතන හය පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කළේ නැත් ද, පින්වත් මහණෙනි, ඒ තාක්කල්ම සත්වයෝ, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි ජීවත් වුණේ බාහිර ආයතන හයෙන්

වෙන් වෙලා නො වේ. නො බැඳී නො වේ. නිදහස් වෙලා නො වේ. එයට හසු නො වූන සිතිනුත් නො වේ.

යතෝ ව බෝ භික්ඛවේ සත්තා ඉමේසං ඡන්තං බාහිරානං ආයතනානං අස්සාදඤ්ච අස්සාදතෝ ආදීනවඤ්ච ආදීනවතෝ නිස්සරණඤ්ච නිස්සරණතෝ යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසුං. අථ බෝ භික්ඛවේ සත්තා සද්දේවකා ලෝකා සමාරකා සබ්බමකා සස්සමණුවාන්මණියා පජාය සද්දේවමනුස්සාය නිස්සට්ඨා විසංයුක්තා විප්පමුත්තා විමරියාදීකතේන තෙසා විහරන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, සත්වයන් යම් දවසක මේ බාහිර ආයතන හය පිළිබඳව ඔය ආකාරයට ආශ්වාදය ආශ්වාදය වශයෙනුත්, ආදීනවය ආදීනවය වශයෙනුත්, නිස්සරණය නිස්සරණය වශයෙනුත් ඒ වූ ස්වභාවයෙන් ම අවබෝධ කර ගන්නා ද, පින්වත් මහණෙනි, එතකොට තමයි සත්වයෝ, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බමුණන් සහිත වූ මේ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි බාහිර ආයතන හයෙන් වෙන් වෙලා වාසය කරන්නේ. එක් නො වී වාසය කරන්නේ. නිදහස් වෙලා වාසය කරන්නේ. එයට හසු නො වූන සිතින් වාසය කරන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය නොවේ අස්සාද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.7

අභිනන්දසුත්තං

සතුටින් පිළිගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

19. සාවක්ථියං

19. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ චක්ඛුං අභිනන්දති, දුක්ඛං සෝ අභිනන්දති. යෝ දුක්ඛං අභිනන්දති, අපරිමුක්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි. යෝ සෝතං අභිනන්දති දුක්ඛං සෝ අභිනන්දති. යෝ දුක්ඛං අභිනන්දති, අපරිමුක්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් ඇස සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා සතුටින් පිළි නො ගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් කණ සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා සතුටින් පිළි නො ගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් නාසය සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා සතුටින් පිළි නො ගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් දිව සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා සතුටින් පිළි නො ගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් කය සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා සතුටින් පිළි නො ගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මනස සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා සතුටින් පිළි නො ගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුටින් පිළි නො ගනී නම්, එයා දුකෙන් නිදහස් වූන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අභිනන්ද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.8

දුතිය අභිනන්දසුත්තං

සතුටින් පිළිගැනීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

20. සාවත්ථියං

20. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ රූපේ අභිනන්දති, දුක්ඛං සෝ අභිනන්දති. යෝ දුක්ඛං අභිනන්දති, අපරිමුක්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි. යෝ සද්දේ යෝ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - යමක වර්ගය

ගන්ධෙ යෝ රජේ ඵොට්ඨබ්බේ ධම්මේ
අභිනන්දනී දුක්ඛං සෝ අභිනන්දනී. යෝ දුක්ඛං අභිනන්දනී, අපරිමුක්තෝ
සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් රූප සතුවත් පිළිගන්නවා නම්, එයා
සතුවත් පිළිගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් සතුවත් පිළිගන්නේ දුක
නම්, ඔහු දුකෙන් නිදහස් වෙලා නෑ කියලයි මා කියන්නේ. යම් කෙනෙක්
ශබ්ද යම් කෙනෙක් ගඳ සුවඳ යම් කෙනෙක් රස
..... යම් කෙනෙක් පහස යම් කෙනෙක් මනසට අරමුණු
වන දේ සතුවත් පිළිගන්නවා නම්, එයා සතුවත් පිළිගන්නේ දුක යි. ඉතින්
යම් කෙනෙක් සතුවත් පිළිගන්නේ දුක නම්, ඔහු දුකෙන් නිදහස් වෙලා නෑ
කියලයි මා කියන්නේ.

යෝ ච ඛෝ භික්ඛවේ රූපේ නාභිනන්දනී, දුක්ඛං සෝ නාභිනන්දනී.
යෝ දුක්ඛං නාභිනන්දනී, පරිමුක්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි. යෝ සද්දේ
..... යෝ ගන්ධෙ රජේ ඵොට්ඨබ්බේ
ධම්මේ නාභිනන්දනී, දුක්ඛං සෝ නාභිනන්දනී. යෝ දුක්ඛං නාභිනන්දනී,
පරිමුක්තෝ සෝ දුක්ඛස්මාති වදාමිති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් රූප සතුවත් පිළි නො ගනී නම්,
එයා සතුවත් පිළි නො ගන්නේ දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුවත් පිළි
නො ගනී නම්, එයා දුකෙන් නිදහස් වුන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ.
යම් කෙනෙක් ශබ්ද යම් කෙනෙක් ගඳ සුවඳ යම්
කෙනෙක් රස යම් කෙනෙක් පහස යම් කෙනෙක් මනසට
අරමුණු වන දේ සතුවත් පිළි නො ගනී නම්, එයා සතුවත් පිළි නො ගන්නේ
දුක යි. ඉතින් යම් කෙනෙක් දුක සතුවත් පිළි නො ගනී නම්, එයා දුකෙන්
නිදහස් වුන කෙනෙක් කියල යි මා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අභිනන්ද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.9

උප්පාදසුත්තං

ඉපදීම ගැන වදාළ දෙසුම

21. සාවත්ථියං

21. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ චක්ඛුස්ස උප්පාදෝ ධීනි අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං ධීනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ. යෝ සෝතස්ස යෝ ඝාතස්ස යෝ ජීවිහාය යෝ කායස්ස යෝ මනස්ස උප්පාදෝ ධීනි අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං ධීනි ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙහි යම් ඉපදීමක් ඇත් ද, යම් පැවැත්මක් ඇත් ද, යම් විශේෂ උපතක් ඇත් ද, යම් පහළ වීමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකේ හට ගැනීම යි. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම යි. ජරා මරණයේ පහළ වීම යි. කණෙහි යම් නාසයෙහි යම් දිවෙහි යම් කයෙහි යම් මනසෙහි යම් ඉපදීමක් ඇත් ද, යම් පැවැත්මක් ඇත් ද, යම් විශේෂ උපතක් ඇත් ද, යම් පහළ වීමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකේ හට ගැනීම යි. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම යි. ජරා මරණයේ පහළ වීම යි.

යෝ ච බෝ භික්ඛවේ චක්ඛුස්ස නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝ. යෝ සෝතස්ස නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථගමෝ. දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝ. යෝ ඝාතස්ස යෝ ජීවිහාය යෝ කායස්ස යෝ මනස්ස නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙහි යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද, සංසිදීමක් ඇත් ද, නැතිවී යෑමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යි. රෝගයන් ගේ සංසිදීම යි. ජරාමරණයේ නැතිවී යෑම යි. පින්වත් මහණෙනි, කණෙහි යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද, සංසිදීමක් ඇත් ද, නැතිවී යෑමක් ඇත් ද, එය වනාහී

දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යි. රෝගයන් ගේ සංසිද්ධි යි. ජරාමරණයේ නැතිවී යෑම යි. නාසයෙහි යම් දිවෙහි යම් කයෙහි යම් මනසෙහි යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද, නැතිවී යෑමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යි. රෝගයන් ගේ සංසිද්ධි යි. ජරාමරණයේ නැතිවී යෑම යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

උප්පාද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.2.10

දුතිය උප්පාදසූත්තං

ඉපදීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

22. සාවත්ථියං

22. සැවැත් නුවර දී

යෝ භික්ඛවේ රූපානං උප්පාදෝ යිති අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං යිති ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ. යෝ සද්දානං යෝ ගන්ධානං යෝ රසානං යෝ පොඨ්ඨ්ඛානං යෝ ධම්මානං උප්පාදෝ යිති අභිනිබ්බන්ති පාතුභාවෝ, දුක්ඛස්සේසෝ උප්පාදෝ රෝගානං යිති ජරාමරණස්ස පාතුභාවෝ.

පින්වත් මහණෙනි, රූපවල යම් ඉපදීමක් ඇත් ද, යම් පැවැත්මක් ඇත් ද, යම් විශේෂ උපතක් ඇත් ද, යම් පහළ වීමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකේ හට ගැනීම යි. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම යි. ජරා මරණයේ පහළ වීම යි. ශබ්දවල යම් ගඳසුවඳෙහි යම් රසයෙහි යම් පහසෙහි යම් සිතට අරමුණු වන දේවල්වල යම් ඉපදීමක් ඇත් ද, යම් පැවැත්මක් ඇත් ද, යම් විශේෂ උපතක් ඇත් ද, යම් පහළ වීමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකේ හට ගැනීම යි. රෝගයන් ගේ පැවැත්ම යි. ජරා මරණයේ පහළ වීම යි.

යෝ ව බෝ භික්ඛවේ රූපානං නිරෝධෝ වූපසමෝ අත්ථගමෝ,
දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසමෝ ජරාමරණස්ස අත්ථගමෝ.
යෝ සද්දානං යෝ ගන්ධානං යෝ රසානං
යෝ පොට්ඨබ්බානං යෝ ධම්මානං නිරෝධෝ වූපසමෝ
අත්ථගමෝ, දුක්ඛස්සේසෝ නිරෝධෝ රෝගානං වූපසමෝ ජරාමරණස්ස
අත්ථගමෝති.

පින්වත් මහණෙනි, රූපවල යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද,
නැතිවී යෑමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යි. රෝගයන් ගේ
සංසිද්ධිම යි. ජරාමරණයේ නැතිවී යෑම යි. ශබ්දවල යම් ගඳ
සුවඳෙහි යම් රසයෙහි යම් පහසෙහි යම්
සිතට අරමුණු වන දේවල්වල යම් නිරුද්ධවීමක් ඇත් ද, සංසිද්ධිමක් ඇත් ද,
නැතිවී යෑමක් ඇත් ද, එය වනාහී දුකෙහි නිරුද්ධ වීම යි. රෝගයන් ගේ
සංසිද්ධිම යි. ජරාමරණයේ නැතිවී යෑම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය උප්පාද සූත්‍රය නිමා විය.

යමකවග්ගෝදුතියෝ
දෙවන යමක වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

සම්බෝධෙන දුච්චි චුත්තා අස්සාදෙන පරේ දුච්චි
නෝ චේතෙන දුච්චි චුත්තා අභිනන්දෙන පරේ දුච්චි
උප්පාදෙන දුච්චි චුත්තා වග්ගෝ තෙන පටු-වතීති.

සම්බෝධ සූත්‍ර දෙකක් පවසන ලදී. එමෙන් ම අස්සාද සූත්‍ර දෙකකි. නොවේ
අස්සාද සූත්‍ර ද දෙකක් පවසන ලදී. එමෙන් ම අභිනන්දන සූත්‍ර ද දෙකකි.
උප්පාද සූත්‍ර ද දෙකක් පවසන ලදී. එම දෙසුම්වලින් මෙම වර්ගය කියනු
ලැබේ.

3. සබ්බවග්ගෝ

3. සබ්බ වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.1

සබ්බසුත්තං

සියල්ල ගැන වදාළ දෙසුම

23. සාවත්ථියං

23. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි නං සුණාථ. කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං:
චක්ඛුඤ්ඤං-ච රූපා ච සෝතඤ්ඤං සද්දා ච ඝාතඤ්ඤං ගන්ධා ච ජීවිහා ච රසා
ච කායෝ ච ථොට්ඨබ්බා ච මනෝ ච ධම්මා ච ඉදං වූ-චති භික්ඛවේ සබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ සියල්ල ගැන
යි. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල යනු කුමක් ද?
ඇසත් රූපත් ය. කණත් ශබ්දත් ය. නාසයත් ගඳ සුවඳත් ය. දිවත් රසයත් ය.
කයත් පහසත් ය. මනසත් මනසට අරමුණු වන දේත් ය. පින්වත් මහණෙනි,
සියල්ල ය යි කියන්නේ මෙයට යි.

යෝ භික්ඛවේ ඒවං වදෙය්‍ය: අහමේතං සබ්බං ප-චක්ඛාය අඤ්ඤං
සබ්බං පඤ්ඤාපෙස්සාමිති, තස්ස වචාවත්ථුරේවස්ස. සුට්ඨෝ ව න
සම්පායෙය්‍ය, උත්තරිඤ්ඤං විඝාතං ආපජ්ජෙය්‍ය, නං කිස්ස හේතු? යථා නං
භික්ඛවේ අවිසයස්මිත්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ විදිහට කිව්වොත්, “මං මේ
සියල්ල ප්‍රතික්ෂේප කොට වෙන සියල්ලක් පණවන්නෙමි යි” කියා එය ඔහු

ගේ වචනවලට විතරයි සීමා වෙන්නේ. කරුණු විමසද්දී පිළිතුරු සොයා ගන්නට බැරිව යනවා. ඉස්සරහට ලොකු කරදරයක වැටෙනවා. එයට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, තමන්ට විෂය නැති දේවල් කතා කරන්නට ගියහම සිදු වෙන දේ තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සබ්බ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.2

පහානසුත්තං

ප්‍රභාණය කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

24. සාවත්ථියං

24. සැවැත් නුවර දී

සබ්බප්පහානාය වෝ භික්ඛවේ ධම්මං දේසිස්සාමි: නං සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ සබ්බප්පහානාය ධම්මෝ: වක්ඛං භික්ඛවේ පහාතඛිං, රූපා පහාතඛිං, චක්ඛවිඤ්ඤාණං පහාතඛිං, චක්ඛ සම්ඵස්සෝ පහාතඛිං, යම්පිදං චක්ඛසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි පහාතඛිං

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට සියල්ල ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස පවතින ධර්මයක් දේශනා කරන්නට යි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස පවතින ධර්මය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස යනු ප්‍රභාණය කළ යුතු දෙයකි. රූප ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. ඇසේ විඤ්ඤාණය ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. ඇසේ ස්පර්ශය ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ප්‍රභාණය කළ යුතු ය

ජීවහා පහාතඛිං, රසා පහාතඛිං. ජීවහාවිඤ්ඤාණං පහාතඛිං. ජීවහාසම්ඵස්සෝ පහාතඛිං, යම්පිදං ජීවහාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි පහාතඛිං

දිව ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. රස ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. දිවේ විඤ්ඤාණය ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. දිවේ ස්පර්ශය ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ප්‍රභාණය කළ යුතු ය

මනෝ පහානබ්බෝ, ධම්මා පහානබ්බා, මනෝවිඤ්ඤාණං පහානබ්බං, මනෝසම්මස්සෝ පහානබ්බෝ, යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි පහානබ්බං. අයං බෝ භික්ඛවේ සබ්බස්පහානාය ධම්මෝති.

මනස ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. මනසට අරමුණු වන දේ ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. මනසේ විඤ්ඤාණය ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. මනසේ ස්පර්ශය ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ප්‍රභාණය කළ යුතු ය. පිත්චත් මහණෙනි, සියල්ල ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස පවතින ධර්මය යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පහාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.3

දුතිය පහානසුත්තං

ප්‍රභාණය කිරීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

25. සාවත්ථියං

25. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පහානාය වෝ භික්ඛවේ ධම්මං දේසිස්සාමි, තං සුණාථ.

පින්වත් මහණෙනි, විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස පවතින සියල්ල නම් වූ ධර්මයක් මා ඔබට දේශනා කරන්නට යි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න.

කතමෝ ව භික්ඛවේ සබ්බං අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානාය ධම්මෝ: වක්ඛුං භික්ඛවේ අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බං, රූපා අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බා, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බං, වක්ඛුසම්-එස්සෝ අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බෝ, යම්පිදං වක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බං

පින්වත් මහණෙනි, විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස පවතින සියල්ල නම් වූ ධර්මය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. රූප විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. ඇසේ ස්පර්ශය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි

ඡීව්හා අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බං, රසා අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බා, ඡීව්හා විඤ්ඤාණං අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බං, ඡීව්හාසම්-එස්සෝ අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බෝ, යම්පිදං ඡීව්හාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පභානබ්බං

දිව විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. රස විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. දිවේ විඤ්ඤාණය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. දිවේ ස්පර්ශය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිදු අවබෝධ කිරීමෙන්,

ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිඳ අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි

මනෝ අභික්ඛා පරික්ඛා පහාතඛිබෝ, ධම්මා අභික්ඛා පරික්ඛා පහාතඛිබා, මනෝවික්ඛාණං අභික්ඛා පරික්ඛා පහාතඛිබං, මනෝසම්-එස්සෝ අභික්ඛා පරික්ඛා පහාතඛිබෝ, යම්පිදං මනෝසම්එස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අභික්ඛා පරික්ඛා පහාතඛිබං. අයං බෝ භික්ඛවේ සබ්බං අභික්ඛා පරික්ඛා පහාතාය ධම්මෝති.

මනස විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිඳ අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. මනසට අරමුණු වන දේ විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිඳ අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. මනසේ වික්ඛාණය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිඳ අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. මනසේ ස්පර්ශය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිඳ අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිඳ අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කළ යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කිරීමෙන්, පිරිසිඳ අවබෝධ කිරීමෙන්, ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස පවතින සියල්ල නම් වූ ධර්මය යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය පහාත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.4

අපරිජානසුත්තං

පිරිසිදු නො දැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

26. සාවත්ථියං

26. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය.

පින්වත් මහණෙනි, සියළු දෙය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කොට, පිරිසිදු අවබෝධ නො කොට, ඇල්ම දුරු නො කොට, ඇල්ම අත් නො හැර දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කොට, පිරිසිදු අවබෝධ නො කොට, ඇල්ම දුරු නො කොට, ඇල්ම අත් නො හැර දුක ක්ෂය කිරීම නො හැකි වන්නේ කවර සියළු දෙයක් ගැන ද?

චක්ඛුං භික්ඛවේ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. රූපේ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, චක්ඛුසම්පස්සං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, යම්පිදං චක්ඛුසම්පස්සප-වාය උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය

පින්වත් මහණෙනි, ඇස විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිදු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. රූප විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිදු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. ඇසේ විඤ්ඤාණය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිදු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. ඇසේ ස්පර්ශය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ

නො කළොත්, පිරිසිඳු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. ඇපේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිඳු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්

ජීවිතං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, රපේ ජීවිතාවිඤ්ඤාණං ජීවිතාසම්චස්සං යම්පිදං ජීවිතාසම්චස්සප-වාය උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය

දිව විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිඳු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. රස දිවේ විඤ්ඤාණය දිවේ ස්පර්ශය දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිඳු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්

මනං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, ධම්මේ මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝසම්චස්සං යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වායා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය.

මනස විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිඳු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. මනසට අරමුණු වන දේ මනසේ විඤ්ඤාණය මනසේ ස්පර්ශය මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත්, පිරිසිඳු නො දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු නො කළොත්, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්.

සබ්බඤ්ච ඛො භික්ඛවේ අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය, කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය:

පින්වත් මහණෙනි, සියළු දෙය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කොට, පිරිසිදු දැන, ඇල්ම දුරු කොට, ඇල්ම අත් හැර දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි වන්නේ කවර සියළු දෙයක් ගැන ද?

චක්ඛුං භික්ඛවේ අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය, රූපේ අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය, චක්ඛුසම්ඵස්සං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය

පින්වත් මහණෙනි, ඇස විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්. රූප විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්. ඇසේ විඤ්ඤාණය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්. ඇසේ ස්පර්ශය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්

ජීවිහං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය, රසේ ජීවිහාවිඤ්ඤාණං ජීවිහාසම්ඵස්සං යම්පිදං ජීවිහාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බො දුක්ඛක්ඛයාය

දිව විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්. රස දිවේ විඤ්ඤාණය දිවේ ස්පර්ශය දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්

මනං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං හබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, ධම්මේ මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝසම්පස්සං යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං හබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය.

මනස විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්. මනසට අරමුණු වන දේ මනසේ විඤ්ඤාණය මනසේ ස්පර්ශය මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිදු දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක්.

ඉදං බෝ භික්ඛවේ සබ්බං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං හබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයායාති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ සියළු දෙය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත් තමයි, පිරිසිදු දැක්කොත් තමයි, ඇල්ම දුරු කළොත් තමයි, ඇල්ම අත් හැරියොත් තමයි දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක් වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අපරිජාන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.5

දුතිය අපරිජානසුත්තං

පිරිසිඳු නො දැනීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

27. සාවත්ථියං

27. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, කිඤ්ච භික්ඛවේ, සබ්බං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය:

පින්වත් මහණෙනි, සියළු දෙය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කොට, පිරිසිඳු අවබෝධ නො කොට, ඇල්ම දුරු නො කොට, ඇල්ම අත් නො හැර දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය නො හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කොට, පිරිසිඳු අවබෝධ නො කොට, ඇල්ම දුරු නො කොට, ඇල්ම අත් නො හැර දුක ක්ෂය කිරීම නො හැකි වන්නේ කවර සියළු දෙයක් ගැන ද?

යඤ්ච බෝ භික්ඛවේ වක්ඛු යේ ච රූපා යඤ්ච වක්ඛුවිඤ්ඤාණං යේ ච වක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා, යඤ්ච සෝතං යේ ච සද්දා යඤ්ච සෝතවිඤ්ඤාණං යේ ච සෝතවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා, යඤ්ච ඝාතං යේ ච ගන්ධා යඤ්ච ඝාතවිඤ්ඤාණං යේ ච ඝාතවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා, යා ච ජීවිහා යේ ච රසා යඤ්ච ජීවිහාවිඤ්ඤාණං යේ ච ජීවිහා-විඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා, යෝ ච කායෝ යේ ච පොට්ඨබ්බා යඤ්ච කායවිඤ්ඤාණං යේ ච කායවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා යෝ ච මනෝ යේ ච ධම්මා යඤ්ච මනෝවිඤ්ඤාණං යේ ච මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා, ඉදං බෝ භික්ඛවේ සබ්බං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය.

පින්වත් මහණෙනි, යම් ඇසක් ඇද්ද, යම් රූප ඇද්ද, යම් ඇසේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගත යුතු යම් දෙයක් ඇද්ද, (මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා සියල්ල ගැන යි).

යම් කණක් ඇද්ද, යම් ශබ්ද ඇද්ද, යම් කණේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, කණේ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගත යුතු යම් දෙයක් ඇද්ද, යම් නාසයක් ඇද්ද, යම් ගද පුවඳක් ඇද්ද, යම් නාසයේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, නාසයේ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගත යුතු යම් දෙයක් ඇද්ද, යම් දිවක් ඇද්ද, යම් රසයක් ඇද්ද, යම් දිවේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගත යුතු යම් දෙයක් ඇද්ද, යම් කයක් ඇද්ද, යම් පහසක් ඇද්ද, යම් කයේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, කයේ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගත යුතු යමක් ඇද්ද, යම් මනසක් ඇද්ද, මනසට අරමුණු වන යම් දෙයක් ඇද්ද, යම් මනසේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, මනෝ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගන්නා යම් දෙයක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මේ සියල්ල විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ නො කළොත් තමයි, පිරිසිඳ නො දැක්කොත් තමයි, ඇල්ම දුරු නො කළොත් තමයි, ඇල්ම අත් නො හැරියොත් තමයි දුක ක්ෂය කිරීම විය නො හැකි දෙයක් වන්නේ.

සබ්බඤ්ච බෝ භික්ඛවේ අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය, කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය:

පින්වත් මහණෙනි, සියළු දෙය විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කොට, පිරිසිඳ දැන, ඇල්ම දුරු කොට, ඇල්ම අත් හැර දුක ක්ෂය කිරීම නම් විය හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත්, පිරිසිඳ දැක්කොත්, ඇල්ම දුරු කළොත්, ඇල්ම අත් හැරියොත් දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි වන්නේ කවර සියළු දෙයක් ගැන ද?

යඤ්ච බෝ භික්ඛවේ චක්ඛු යේ ච රූපා යඤ්ච චක්ඛුවිඤ්ඤාණං යේ ච චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානබ්බා ධම්මා යා ච ජීවිතා යේ ච රසා යඤ්ච ජීවිතාවිඤ්ඤාණං යේ ච ජීවිතාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානබ්බා ධම්මා යෝ ච මනෝ යේ ච ධම්මා යඤ්ච මනෝවිඤ්ඤාණං යේ ච මනෝවිඤ්ඤාණ විඤ්ඤානබ්බා ධම්මා, ඉදං බෝ භික්ඛවේ සබ්බං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයායාති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් ඇසක් ඇද්ද, යම් රූප ඇද්ද, යම් ඇසේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගත යුතු යම් දෙයක් ඇද්ද, (මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා සියල්ල ගැන යි) යම් දිවක් ඇද්ද, යම් රසයක් ඇද්ද, යම් දිවේ විඤ්ඤාණයක්

ඇද්ද, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගත යුතු යම් දෙයක් ඇද්ද යම් මනසක් ඇද්ද, මනසට අරමුණු වන යම් දෙයක් ඇද්ද, යම් මනසේ විඤ්ඤාණයක් ඇද්ද, මනෝ විඤ්ඤාණයෙන් දැන ගන්නා යම් දෙයක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මේ සියල්ල විශේෂ ඥානයකින් අවබෝධ කළොත් තමයි, පිරිසිදු දැක්කොත් තමයි, ඇල්ම දුරු කළොත් තමයි, ඇල්ම අත් හැරියොත් තමයි දුක ක්ෂය කිරීම විය හැකි දෙයක් වෙන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අපරිජාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.6

ආදිත්තපරියායසූත්තං

ගිනි ඇවිවිනු දේ ගැන වදාළ දෙසුම

28. ඒකං සමයං භගවා ගයායං විහරති ගයාසීසේ සද්ධං භික්ඛු-සහස්සේන, තත්‍ර බෝ භගවා භික්ඛු ආමන්නේසි.

28. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දහසක් භික්ෂූන් පිරිවරා ගයාවෙහි ගයා ශීර්ෂයෙහි වැඩ සිටියා. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් අමතා වදාළා.

සබ්බං භික්ඛවේ ආදිත්තං, කිඤ්ච භික්ඛවේ ආදිත්තං, වක්ඛුං භික්ඛවේ ආදිත්තං, රූපා ආදිත්තා, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං. වක්ඛුසම්චස්සෝ ආදිත්තෝ. යම්පිදං වක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං. කේන ආදිත්තං: ආදිත්තං රාගග්ගිනා දෝසග්ගිනා මෝහග්ගිනා. ආදිත්තං ජාතියා ජරාමරණේන, සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි ආදිත්තන්ති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, සෑම දෙයක් ම ගිනි ඇවිලිල යි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ගිනි ඇවිලිලා කියෙන්නේ මොනවා ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස

ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. රූප ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයක් ගිනි අරගෙනයි නියෙන්නේ. කුමකින් ද ගිනි අරගෙන නියෙන්නේ? ගිනි අරගෙන නියෙන්නේ රාග ගින්නෙනුයි, ද්වේශ ගින්නෙනුයි, මෝහ ගින්නෙනුයි. ගිනි අරගෙන නියෙන්නේ ඉපදීමෙනුයි, ජරා මරණයෙනුයි. සෝක වැළපීමිවලින්, දුක් දොම්නස්වලින්, සුසුම් හෙළීමිවලින් ගිනි අරගෙන නියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සෝතං ආදිත්තං, සද්දා ආදිත්තා, සෝතවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං, සෝතසම්ඵස්සෝ ආදිත්තෝ, යම්පිදං සෝතසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං. කේන ආදිත්තං: ආදිත්තං රාගග්ගිනා දෝසග්ගිනා මෝහග්ගිනා. ආදිත්තං ජාතියා ජරාමරණේන, සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි ආදිත්තන්ති වදාමි.

කණ ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. ශබ්ද ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. කණේ විඤ්ඤාණය ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. කණේ ස්පර්ශය ගිනි අරගෙන යි නියෙන්නේ. කණේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයක් ගිනි අරගෙනයි නියෙන්නේ. කුමකින් ද ගිනි අරගෙන නියෙන්නේ? ගිනි අරගෙන නියෙන්නේ රාග ගින්නෙනුයි, ද්වේශ ගින්නෙනුයි, මෝහ ගින්නෙනුයි. ගිනි අරගෙන නියෙන්නේ ඉපදීමෙනුයි, ජරා මරණයෙනුයි. සෝක වැළපීමිවලින්, දුක් දොම්නස්වලින්, සුසුම් හෙළීමිවලින් ගිනි අරගෙන නියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

සානං ආදිත්තං, ගන්ධා ආදිත්තා, සානවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං, සානසම්ඵස්සෝ ආදිත්තෝ, යම්පිදං සානසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං, කේන ආදිත්තං: ආදිත්තං රාගග්ගිනා දෝසග්ගිනා මෝහග්ගිනා. ආදිත්තං ජාතියා ජරාමරණේන, සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි ආදිත්තන්ති වදාමි.

නාසය ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. ගඳ සුවඳ ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. නාසයේ විඤ්ඤාණය ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. නාසයේ ස්පර්ශය ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. නාසයේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් ගිනි අරගෙනයි කියෙන්නේ. කුමකින් ද ගිනි අරගෙන කියෙන්නේ? ගිනි අරගෙන කියෙන්නේ රාග ගින්නෙනුයි, ද්වේශ ගින්නෙනුයි, මෝහ ගින්නෙනුයි. ගිනි අරගෙන කියෙන්නේ ඉපදීමෙනුයි, ජරා මරණයෙනුයි. සෝක වැළපීමිවලින්, දුක් දොමනස්වලින්, සුසුම් හෙළීමිවලින් ගිනි අරගෙන කියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

ජිව්හා ආදිත්තා, රසා ආදිත්තා, ජිව්හාවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං, ජිව්හා-සම්පස්සෝ ආදිත්තෝ, යම්පිදං ජිව්හාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතිං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං. කේන ආදිත්තං: ආදිත්තං රාගගිනිනා දෝසගිනිනා මෝහගිනිනා. ආදිත්තං ජාතියා ජරාමරණේන. සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි ආදිත්තන්ති වදාමි.

දිව ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. රස ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශය ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් ගිනි අරගෙනයි කියෙන්නේ. කුමකින් ද ගිනි අරගෙන කියෙන්නේ? ගිනි අරගෙන කියෙන්නේ රාග ගින්නෙනුයි, ද්වේශ ගින්නෙනුයි, මෝහ ගින්නෙනුයි. ගිනි අරගෙන කියෙන්නේ ඉපදීමෙනුයි, ජරා මරණයෙනුයි. සෝක වැළපීමිවලින්, දුක් දොමනස්වලින්, සුසුම් හෙළීමිවලින් ගිනි අරගෙන කියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

කායෝ ආදිත්තෝ, ථොට්ඨබ්බා ආදිත්තා, කායවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං, කායසම්පස්සෝ ආදිත්තෝ, යම්පිදං කායසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතිං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං. කේන ආදිත්තං: ආදිත්තං රාගගිනිනා දෝසගිනිනා මෝහගිනිනා. ආදිත්තං ජාතියා ජරාමරණේන. සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි ආදිත්තන්ති වදාමි.

කය ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. පහස ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. කයේ විඤ්ඤාණය ගිනි අරගෙන යි කියෙන්නේ. කයේ ස්පර්ශය ගිනි අරගෙන

යි තියෙන්නේ. කයේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් ගිනි අරගෙනයි තියෙන්නේ. කුමකින් ද ගිනි අරගෙන තියෙන්නේ? ගිනි අරගෙන තියෙන්නේ රාග ගින්නෙනුයි, ද්වේශ ගින්නෙනුයි, මෝහ ගින්නෙනුයි. ගිනි අරගෙන තියෙන්නේ ඉපදීමෙනුයි, ජරා මරණයෙනුයි. සෝක වැළපීම්වලින්, දුක් දොමනස්වලින්, සුසුම් හෙළීම්වලින් ගිනි අරගෙන තියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

මනෝ ආදිත්තෝ, ධම්මා ආදිත්තා, මනෝවිඤ්ඤාණං ආදිත්තං, මනෝසම්පස්සෝ ආදිත්තෝ, මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ආදිත්තං. කේන ආදිත්තං: ආදිත්තං රාග- ගිහිනා දෝසගිහිනා මෝහගිහිනා. ආදිත්තං ජාතියා ජරාමරණේන. සෝකේහි පරිදේවේහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි ආදිත්තන්ති වදාමි.

මනස ගිනි අරගෙන යි තියෙන්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ ගිනි අරගෙන යි තියෙන්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය ගිනි අරගෙන යි තියෙන්නේ. මනසේ ස්පර්ශය ගිනි අරගෙන යි තියෙන්නේ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප හෝ වේවා, දුක් හෝ වේවා, දුක් සැප රහිත හෝ වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් ගිනි අරගෙනයි තියෙන්නේ. කුමකින් ද ගිනි අරගෙන තියෙන්නේ? ගිනි අරගෙන තියෙන්නේ රාග ගින්නෙනුයි, ද්වේශ ගින්නෙනුයි, මෝහ ගින්නෙනුයි. ගිනි අරගෙන තියෙන්නේ ඉපදීමෙනුයි, ජරා මරණයෙනුයි. සෝක වැළපීම්වලින්, දුක් දොමනස්වලින්, සුසුම් හෙළීම්වලින් ගිනි අරගෙන තියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

ඵවම්පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, රුපේසුපි නිබ්බින්නදති, වක්ඛුවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. වක්ඛුසම්පස්සේපි නිබ්බින්නදති, යම්පිදං වක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති ජිව්හායපි නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති, ජිව්හාවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, ජිව්හාසම්පස්සේපි නිබ්බින්නදති, යම්පිදං ජිව්හාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති මනස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, ධම්මේසුපි නිබ්බින්නදති, මනෝවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, මනෝසම්පස්සේපි නිබ්බින්නදති, යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-වති, විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං

හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවණ ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. රූප කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද ඒ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා දිව කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. රස කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. දිවේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. දිවේ ස්පර්ශය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද ඒ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා මනස කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද ඒ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි නිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

ඉදමචෝච හගවා, අත්තමනා තේ භික්ඛු හගවතෝ භාසිතං අභිනන්දන්ති. ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං හඤ්ඤමානෝ තස්ස භික්ඛු-සහස්සස්ස අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තානි විමු-චිංසුති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දේශනය වදාළා. ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද දෙසුම ගැන ඉතා සතුටට පත් වුණා. එය සතුටින් පිළිගත්තා. මෙම දේශනය වදාරණ කල්හී ඒ දහසක් භික්ෂූන් වහන්සේලා ගේ සිත් කිසිවකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආදිත්තපරියාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.7

අන්ධභූතසුත්තං

මූලාවෙන් මූලාවට පත් වීම ගැන වදාළ දෙසුම

29. ඒකං සයමං භගවා රාජගහේ විහරති වේච්චනේ කලන්දක නිවාසේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි.

29. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර කලන්දක නිවාස නම් වූ වේච්චනාරාමයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ඛූන් අමතා වදාළා.

සබ්බං භික්ඛවේ අන්ධභූතං. කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං අන්ධභූතං? චක්ඛුං භික්ඛවේ අන්ධභූතං, රූපා අන්ධභූතා, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අන්ධභූතං, චක්ඛු-සම්ඵස්සෝ අන්ධභූතෝ. යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති වේදයිතං. සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අන්ධභූතං. කේන අන්ධභූතං: අන්ධභූතං ජාතියා ජරාමරණේන, සෝකේනි පරිදේවේනි දුක්ඛේනි දෝමනස්සේනි උපායාසේනි අන්ධභූතනි වදාමි. සෝතං

පින්වත් මහණෙනි, සෑම දෙයක් ම මූලාවෙන් මූලාවීමට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මූලාවෙන් මූලාවට පත් වී ඇති සෑම දෙය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. රූප මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලා කියෙන්නේ මොන දෙයකින් ද? ඉපදීමෙන්, ජරා මරණයෙන් මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. සෝක වැළපීමවලින්, දුක් දොමනස්වලින්, සුසුම් හෙළීමවලින් මූලාවෙන් මූලාවට පත් වෙලා කියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ. කණ

ජීවිහා අන්ධභූතා, රසා අන්ධභූතා, ජීවිහාවිඤ්ඤාණං අන්ධභූතං, ජීවිහාසම්ඵස්සෝ අන්ධභූතෝ. යම්පිදං ජීවිහාසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති

වේදයිනං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අත්ඛන්තං. කේන අත්ඛන්තං: අත්ඛන්තං ජාතියා ජරාමරණේන, සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි අත්ඛන්තන්ති වදාමි. කායෝ

දිව මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. රස මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශය මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලා කියෙන්නේ මොන දෙයකින් ද? ඉපදීමෙන්, ජරා මරණයෙන් මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. සෝක වැළපීමවලින්, දුක් දොමනස්වලින්, සුසුම් හෙළීමවලින් මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලා කියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ. කය

මනෝ අත්ඛන්තෝ, ධම්මා අත්ඛන්තා, මනෝවිඤ්ඤාණං අත්ඛන්තං, මනෝසම්මස්සෝ අත්ඛන්තෝ. යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිනං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අත්ඛන්තං. කේන අත්ඛන්තං: අත්ඛන්තං ජාතියා ජරාමරණේන, සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි අත්ඛන්තන්ති වදාමි.

මනස මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. මනසේ ස්පර්ශය මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලා කියෙන්නේ මොන දෙයකින් ද? ඉපදීමෙන්, ජරා මරණයෙන් මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. සෝක වැළපීමවලින්, දුක් දොමනස්වලින්, සුසුම් හෙළීමවලින් මුලාවෙන් මුලාවට පත් වෙලා කියෙනවා කියල යි මා කියන්නේ.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, රුපේසුපි නිබ්බින්නදති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. වක්ඛුසම්මස්සේපි නිබ්බින්නදති, යම්පිදං වක්ඛුසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිනං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති මනස්මිම්පි

නිබ්බිත්තද්දති, ධම්මෙසුපි නිබ්බිත්තද්දති, මනෝවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බිත්තද්දති, මනෝසම්මචස්සේපි නිබ්බිත්තද්දති, යම්පිදං මනෝසම්මචස්සප-වයා උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බිත්තද්දති, නිබ්බිත්තදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, චූසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. රූප කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා මනස කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ කෙරෙහිත් කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අන්ධභූත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.8

සාරුප්පපටිපදාසුත්තං

කෙලෙස් නැසීම පිණිස ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව ගැන වදාළ දෙසුම

30. සාවත්ථියං

30. සැවැත් නුවර දී

සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගානසාරුප්පං වෝ භික්ඛවේ පටිපදං දේසිස්සාමි.
නං සුඤ්ඤාථ.

පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මූලින් ම විනාස වීම පිණිස ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව ඔබට දේශනා කරන්නටයි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න.

කතමා ච සා භික්ඛවේ සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගානසාරුප්පපටිපදා?
ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු චක්ඛුං න මඤ්ඤති, චක්ඛුස්මිං න මඤ්ඤති, චක්ඛුතෝ
න මඤ්ඤති, චක්ඛුං මේති න මඤ්ඤති, රූපේ න මඤ්ඤති. රූපේසු න මඤ්ඤති,
රූපතෝ න මඤ්ඤති, රූපා මේති න මඤ්ඤති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤති,
චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්මිං න මඤ්ඤති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණතෝ න මඤ්ඤති, චක්ඛු-
විඤ්ඤාණං මේති න මඤ්ඤති, චක්ඛුසම්ඵස්සං න මඤ්ඤති,
චක්ඛුසම්ඵස්සස්මිං න මඤ්ඤති, චක්ඛුසම්ඵස්සතෝ න මඤ්ඤති,
චක්ඛුසම්ඵස්සෝ මේති න මඤ්ඤති. යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා
උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤති,
තස්මිම්පි න මඤ්ඤති, තතෝපි න මඤ්ඤති, තම්මේති න මඤ්ඤති

පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මූලින් ම විනාස වීම පිණිස ගැලපෙන ඒ ප්‍රතිපදාව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව ඇස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇස මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූප මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූප තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූපවලින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා

මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූප මගේ කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණය මගේ කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශය මගේ කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ

ජීව්හා න මඤ්ඤති, ජීව්හාය න මඤ්ඤති, ජීව්හාතෝ න මඤ්ඤති, ජීව්හා මේති න මඤ්ඤති, රසේ න මඤ්ඤති, රසේසු න මඤ්ඤති, රසතෝ න මඤ්ඤති, රසා මේති න මඤ්ඤති, ජීව්හාවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤති, ජීව්හාවිඤ්ඤාණස්මිං න මඤ්ඤති, ජීව්හාවිඤ්ඤාණතෝ න මඤ්ඤති, ජීව්හාවිඤ්ඤාණං මේති න මඤ්ඤති, ජීව්හාසම්ඵස්සං න මඤ්ඤති, ජීව්හාසම්ඵස්සස්මිං න මඤ්ඤති, ජීව්හාසම්ඵස්සතෝ න මඤ්ඤති, ජීව්හාසම්ඵස්සෝ මේති න මඤ්ඤති. යම්පිදං ජීව්හාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤති, තස්මිම්පි න මඤ්ඤති, තතෝපි න මඤ්ඤති, තම්මේති න මඤ්ඤති

දිව මම කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව මගේ කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. රස මම කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. රස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. රසයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. රස මගේ කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ විඤ්ඤාණය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ විඤ්ඤාණය මගේ කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්ථයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ

ස්පර්ශය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ ස්පර්ශය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ

මනං න මඤ්ඤති, මනස්මිං න මඤ්ඤති, මනතො' න මඤ්ඤති, මනෝ මේති න මඤ්ඤති, ධම්මේ න මඤ්ඤති, ධම්මේසු න මඤ්ඤති, ධම්මතො' න මඤ්ඤති, ධම්මා මේති න මඤ්ඤති, මනෝවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤති, මනෝවිඤ්ඤාණස්මිං න මඤ්ඤති, මනෝවිඤ්ඤාණතො' න මඤ්ඤති, මනෝවිඤ්ඤාණං මේති න මඤ්ඤති, මනෝසම්චස්සං න මඤ්ඤති, මනෝසම්චස්සස්මිං න මඤ්ඤති, මනෝසම්චස්සතො' න මඤ්ඤති, මනෝසම්චස්සෝ මේති න මඤ්ඤති. යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤති, තස්මිම්පි න මඤ්ඤති, තතොපි න මඤ්ඤති, තම්මේති න මඤ්ඤති.

මනස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දේ මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දේ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දේ මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ විඤ්ඤාණය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ විඤ්ඤාණය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ ස්පර්ශය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ ස්පර්ශය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ

නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ.

සබ්බං න මඤ්ඤති, සබ්බස්මිං න මඤ්ඤති, සබ්බතො න මඤ්ඤති, සබ්බං මේති න මඤ්ඤති. සෝ ඒවං අමඤ්ඤමානෝ න ච කිඤ්චි ලෝකේ උපාදියති. අනුපාදියං න පරිතප්පති, අපරිතප්පං ප-චන්තඤ්ඤේව පරිනිබ්බායති. බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

හැම දෙයක් ම මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. හැම දෙයක් ම තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. හැම දෙයකින් ම බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. හැම දෙයක් ම මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඔහු ඔය ආකාරයෙන් මමත්වයෙන් නො සිතන විට ලෝකයෙහි කිසිවකට බැඳෙන්නේ නෑ. නො බැඳෙන විට තැනි ගැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. තැනි ගැනීම් රහිත වන විට තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරෙහි සැරිසැරීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

අයං බෝ හික්ඛවේ සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගානසාරුප්පපට්ඨදාති.

පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මුලින් ම විනාස වීම පිණිස ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සරුප්පපට්ඨදා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.9

සප්පායපට්ඨපදාසුත්තං

කෙලෙස් නැසීමට ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව ගැන වදාළ දෙසුම

31. සාවත්ථියං

31. සැවැත් නුවර දී

සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගානසප්පායං වෝ භික්ඛවේ පට්ඨපදං දේසිස්සාමි
නං සුඤ්ඤාථ.

පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මූලින් ම
විනාස වීමට ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව ඔබට දේශනා කරන්නටයි යන්නේ. එය සවත්
යොමා අසන්න.

කතමා ව සා භික්ඛවේ සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගානසප්පායපට්ඨපදා:

පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මූලින් ම
විනාස වීමට ගැලපෙන ඒ ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු චක්ඛුං න මඤ්ඤති, චක්ඛුස්මිං න මඤ්ඤති,
චක්ඛුතෝ න මඤ්ඤති, චක්ඛුං මේති න මඤ්ඤති. රූපේ න මඤ්ඤති
චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤති චක්ඛුසම්ඵස්සං න මඤ්ඤති
..... යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා
දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤති, තස්මිම්පි න මඤ්ඤති, තතෝපි
න මඤ්ඤති, තම්මේති න මඤ්ඤති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහි භික්ෂුව ඇස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ
නෑ. ඇස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසෙන් බාහිරව
මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇස මගේ කියා මමත්වයෙන්
හිතන්නේ නෑ. රූප මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ ඇසේ
විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ ඇසේ ස්පර්ශය
මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා

වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ.

යං හි භික්ඛවේ මඤ්ඤති, යස්මිං මඤ්ඤති, යතෝ මඤ්ඤති, යම්මේති මඤ්ඤති, තතෝ තං හෝති අඤ්ඤථා. අඤ්ඤථාභාවී භවසත්තෝ ලෝකෝ භවමේව අභිනන්දති

පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් මම කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයකින් බැහැරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම් එයට වෙනස් දෙයක් ම යි වෙන්නේ. වෙනස් වන දෙයට පත් වෙන්නා වූ ද භවයට ඇලී සිටින්නා වූ ද ලෝකයා සතුටින් පිළිගන්නෙක් භවය ම යි

ඡ්වහං න මඤ්ඤති, ඡ්වහාය න මඤ්ඤති, ඡ්වහාතෝ න මඤ්ඤති, ඡ්වහා මේති න මඤ්ඤති. රසේ න මඤ්ඤති යම්පිදං ඡ්වහාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤති, තස්මිම්පි න මඤ්ඤති, තතෝපි න මඤ්ඤති, තම්මේති න මඤ්ඤති. යං හි භික්ඛවේ මඤ්ඤති, යස්මිං මඤ්ඤති, යතෝ මඤ්ඤති, යම්මේති මඤ්ඤති, තතෝ තං හෝති අඤ්ඤථා. අඤ්ඤථාභාවී භවසත්තෝ ලෝකෝ භවමේව අභිනන්දති

දිව මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිවේ ස්පර්ශය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් මම කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම්

දෙයකින් බැහැරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම් එයට වෙනස් දෙයක් ම යි වෙන්නේ. වෙනස් වන දෙයට පත් වෙන්නා වූ ද හවයට ඇලී සිටින්නා වූ ද ලෝකයා සතුටින් පිළිගන්නෙත් හවය ම යි

මනං න මඤ්ඤති, මනස්මිං න මඤ්ඤති, මනනෝ න මඤ්ඤති, මනෝ මේති න මඤ්ඤති. ධම්මේ න මඤ්ඤති මනෝවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤති මනෝසම්පස්සං න මඤ්ඤති යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤති, තස්මිම්පි න මඤ්ඤති තතෝපි න මඤ්ඤති, තම්මේති න මඤ්ඤති.

මනස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දේ මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනසේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනසේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ.

යං හි භික්ඛවේ මඤ්ඤති, යස්මිං මඤ්ඤති, යතෝ මඤ්ඤති, යම්මේති මඤ්ඤති, තතෝ තං හෝති අඤ්ඤටා. අඤ්ඤටාභාවී භවසත්තෝ ලෝකෝ භවමේව අභිනන්දති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් මම කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයකින් බැහැරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම් එයට වෙනස් දෙයක් ම යි වෙන්නේ. වෙනස් වන දෙයට පත් වෙන්නා වූ ද හවයට ඇලී සිටින්නා වූ ද ලෝකයා සතුටින් පිළිගන්නෙත් හවය ම යි.

යාවතා භික්ඛවේ ඛන්ධධාතුආයතනං තමපි න මඤ්ඤති, තස්මම්පි න මඤ්ඤති, තතෝපි න මඤ්ඤති, තමමේති න මඤ්ඤති, සෝ ඵ්චං න මඤ්ඤමානෝ න ච කිඤ්ච ලෝකේ උපාදියති, අනුපාදියං න පරිතස්සති. අපරිතස්සං ප-චත්තඤ්ඤෝ පරිනිබ්බායති. බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායති පජානාති. අයං ඛෝ භික්ඛවේ සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගාතසප්පායපටිපාදාති.

පින්චත් මහණෙනි, ස්කන්ධ, ධාතු, ආයතන යම්කාක් ඇද්ද එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඔහු ඔය ආකාරයෙන් මමත්වයෙන් නො සිතන විට ලෝකයෙහි කිසිවකට බැඳෙන්නේ නෑ. නො බැඳෙන විට තැනි ගැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. තැනි ගැනීම රහිත වන විට තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මාර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරෙහි සැරිසැරීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. පින්චත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මුලින් ම විනාස වීමට ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සප්පායපටිපදා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.3.10

දුතිය සප්පායපටිපදාසූත්තං

කෙලෙස් නැසීමට ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

32. සාවත්ථියං

32. සැවැත් නුවර දී

සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගාතසප්පායං වෝ භික්ඛවේ පටිපදං දේසිස්සාමි නං සුණාථ. කතමා ච සා භික්ඛවේ සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගාතසප්පායපටිපදා:

පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මුලින් ම විනාස වීමට ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව ඔබට දේශනා කරන්නට යි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් හිතාගත් සෑම දෙයක් ම මුලින් ම විනාස වීමට ගැලපෙන ඒ ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?

තං කිම්මඤ්ඤප භික්ඛවෙ චක්ඛුං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නොහේතං භන්නේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

රූපා නි-වා වා අනි-වා වාති? අනි-වා භන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නොහේතං භන්නේ.

රූප නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

චක්ඛු විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ භමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නොහේතං භන්නේ.

ඇසේ විඤ්ඤාණය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි

මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

වක්ඛුසම්ඵස්සෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වානි? අනි-වෝ භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ.

ඇසේ ස්පර්ශය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ. සෝතං

ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත. කණ්ණ

ඡීව්හා නි-වා වා අනි-වා වානි? අනි-වා භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාම-ධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ.

දිව නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ,

මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

රසා නි-වා වා අනි-වා වානි? අනි-වා හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ නං සමනුපස්සිතුං: “ඒකං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං හන්තේ.

රස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ජීවිහාවිඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ නං සමනුපස්සිතුං: “ඒකං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං හන්තේ.

දිවේ විඤ්ඤාණය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක යි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ජීවිහාසම්පස්සෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වානි? අනි-වෝ හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ නං සමනුපස්සිතුං: “ඒකං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං හන්තේ.

දිවේ ස්පර්ශය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක යි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

යම්පිදං ජීවිතාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ. කායෝ

දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක්‍යයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්‍ය නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

මනෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති? අනි-වෝ හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාම-ධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ.

මනස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක්‍ය යි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්‍ය නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ධම්මා නි-වා වා අනි-වා වාති? අනි-වා හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාම-ධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ.

මනසට අරමුණු වන දෙය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක්‍යයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්‍ය නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

මනෝවිඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්තු නං සමනුපස්සිතුං: “ඒනං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ.

මනසේ විඤ්ඤාණය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛ යි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, චෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

මනෝසම්ඵස්සෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වානි? අනි-වෝ භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්තු නං සමනුපස්සිතුං: “ඒනං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ.

මනසේ ස්පර්ශය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, චෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්තු නං සමනුපස්සිතුං: “ඒනං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ.

මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛ යි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, චෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඵවමපස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිමපි නිබ්බින්නදති,
රුපේසුපි නිබ්බින්නදති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. චක්ඛුසමචස්සේපි
නිබ්බින්නදති, යමපිදං චක්ඛුසමචස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා
දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිමපි නිබ්බින්නදති ජිව්හායපි
නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති, ජිව්හාවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, ජිව්හා-
සමචස්සේපි නිබ්බින්නදති, යමපිදං ජිව්හාසමචස්සප-වයා උප්පජ්ජති
වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිමපි නිබ්බින්නදති.

පින්චත් මහණෙනි, ශ්‍රැතචත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට
ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත්
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය
ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ
ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා.
ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුක්ඛයක් වේවා, දුක් සැප රහිත
වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින්
ම කලකිරෙනවා දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින්
ම කලකිරෙනවා. රස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම
කලකිරෙනවා. දිවේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින්
ම කලකිරෙනවා. දිවේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින්
ම කලකිරෙනවා. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුක්ඛයක් වේවා,
දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය
අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා

මනස්මිමපි නිබ්බින්නදති, ධම්මේසුපි නිබ්බින්නදති, මනෝවිඤ්ඤාණේපි
නිබ්බින්නදති, මනෝසමචස්සේපි නිබ්බින්නදති, යමපිදං මනෝසමචස්සප-වයා
උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිමපි නිබ්බින්නදති,
නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං
භෝති, බිණ්ණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාති.

මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා.
මනසට අරමුණු වන දේ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම
කලකිරෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම
තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ
වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා,

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - සබ්බ වර්ගය

දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

අයං බෝ සා භික්ඛවේ සබ්බමඤ්ඤිතසමුග්ගාන සප්පායපටිපදාති.

පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් භිතාගත් සැම දෙයක් ම මුලින් ම විනාස වීමට ගැලපෙන ප්‍රතිපදාව යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සප්පායපටිපදා සූත්‍රය නිමා විය.

සබ්බවග්ගෝතනියෝ
තුන් වෙනි සබ්බ වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

සබ්බඤ්ච ද්වේපි පහානාපරිජානා අපරේ දුවේ
ආදිත්තං අන්ධභූතඤ්ච සාරුප්පා ද්වේච සප්පායා වග්ගෝ තේන
පවු-වතීති.

සබ්බ සූත්‍රයත්, පහාන සූත්‍ර දෙකත්, අපරිජාන සූත්‍ර දෙකත්, ආදිත්තපරියාය
සූත්‍රයත්, අන්ධභූත සූත්‍රයත්, සාරුප්පපටිපදා සූත්‍රයත්, සප්පායපටිපදා
සූත්‍ර දෙකත් යන මෙයින් මෙම වර්ගය කියනු ලැබේ.

4. ජාතිධම්මවග්ගෝ

4. ජාතිධම්ම වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.4.1

ජාතිධම්මසුත්තං

ඉපදීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

33. සාවත්ථියං

33. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ ජාතිධම්මං. කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං ජාතිධම්මං: චක්ඛුං භික්ඛවේ ජාතිධම්මං, රූපා ජාතිධම්මා, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං ජාතිධම්මං, චක්ඛුසම්පස්සෝ ජාතිධම්මෝ, යම්පිදං චක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ජාතිධම්මං.

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඉපදීම ස්වභාව කොට ඇති සියල්ල යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ. රූප ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ.

සෝතං ජාතිධම්මං, සද්දා ජාතිධම්මා, සෝතවිඤ්ඤාණං ජාතිධම්මං, සෝතසම්පස්සෝ ජාතිධම්මෝ, යම්පිදං සෝතසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ජාතිධම්මං.

කණ ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ. ශබ්ද ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ. කණේ විඤ්ඤාණය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි තියෙන්නේ.

කණේ ස්පර්ශය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. කණේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ.

ඝාතං ජාතිධම්මං, ගන්ධා ජාතිධම්මා, ඝාතවිඤ්ඤාණං ජාතිධම්මං, ඝාතසම්පස්සෝ ජාතිධම්මෝ, යම්පිදං ඝාතසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ජාතිධම්මං.

නාසය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. ගඳ සුවඳ ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. නාසයේ විඤ්ඤාණය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. නාසයේ ස්පර්ශය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. නාසයේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ.

ජීවිහා ජාතිධම්මා, රසා ජාතිධම්මා, ජීවිහාවිඤ්ඤාණං ජාතිධම්මං, ජීවිහාසම්පස්සෝ ජාතිධම්මෝ, යම්පිදං ජීවිහාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ජාතිධම්මං.

දිව ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. රස ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ.

කායෝ ජාතිධම්මෝ, ථොට්ඨබ්බා ජාතිධම්මා, කායවිඤ්ඤාණං ජාතිධම්මං, කායසම්පස්සෝ ජාතිධම්මෝ, යම්පිදං කායසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ජාතිධම්මං.

කය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. පහස ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. කයේ විඤ්ඤාණය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. කයේ ස්පර්ශය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. කයේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඉපදීම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ.

මනෝ ජාතිධම්මෝ, ධම්මා ජාතිධම්මා, මනෝවිඤ්ඤාණං ජාතිධම්මං,
මනෝසම්චස්සෝ ජාතිධම්මෝ, යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති
වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි ජාතිධම්මං.

මනස ඉපදීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ
ඉපදීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය ඉපදීම ස්වභාව
කොටයි නියෙන්නේ. මනසේ ස්පර්ශය ඉපදීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ.
මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත
වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඉපදීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති
..... නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට
ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ජාතිධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

1.4.2

ජරාධම්මසූත්තං

ජරාවට පත් වීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

34. සාවත්ථීං

34. සැවැත් නුවර දී

සඬබං භික්ඛවේ ජරාධම්මං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල ජරාවට පත් වීම ස්වභාව කොටයි
නියෙන්නේ

1.4.3

ව්‍යාධිධම්මසුත්තං

රෝදුක් වැළඳීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

35. සාවත්ථිං.

35. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ ව්‍යාධිධම්මං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල රෝදුක් වැළඳීම ස්වභාව කොටයි
නියෙන්නේ

1.4.4

මරණධම්මසුත්තං

මරණය ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

36. සාවත්ථිං.

36. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ මරණධම්මං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල මරණය ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ
.....

1.4.5

සෝකධම්මසුත්තං

ගෝක වීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

37. සාවත්ථිං.

37. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ සෝකධම්මං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල ගෝක වීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ
.....

1.4.6

සංකිලේසධම්මසුත්තං

කෙලෙස්වලින් කිලිටි වීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

38. සාවත්ථිං

38. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ සංකිලේසධම්මං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල කෙලෙස්වලින් කිලිටි වීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ

1.4.7

ඛයධම්මසුත්තං

ක්ෂය වීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

39. සාවත්ථිං

39. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ ඛයධම්මං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල ක්ෂය වීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ

1.4.8

වය ධම්මසුත්තං

වැනසීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

40. සාවත්ථිං

40. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ වයධම්මං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල වැනසීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ

1.4.9

සමුදයධම්මසුත්තං

හට ගැනීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

41. සාවත්ථි.

41. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ සමුදයධම්මං

පිත්ථත් මහණෙනි, සියල්ල හට ගැනීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ

.....

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.4.10

නිරෝධධම්මසුත්තං

නිරුද්ධ වීම ස්වභාව කොට ඇති දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

42. සාවත්ථි.

42. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ නිරෝධධම්මං, කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං නිරෝධධම්මං:
චක්ඛුං භික්ඛවේ නිරෝධධම්මං, රූපා නිරෝධධම්මා, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං
නිරෝධධම්මං, චක්ඛුසම්ඵස්සෝ නිරෝධධම්මෝ, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්ස-
ප-චයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි
නිරෝධධම්මං. සෝතං

පිත්ථත් මහණෙනි, සියල්ල නිරුද්ධවීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ.
පිත්ථත් මහණෙනි, නිරුද්ධවීම ස්වභාව කොට ඇති සියල්ල යනු කුමක් ද?
පිත්ථත් මහණෙනි, ඇස නිරුද්ධවීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ. රූප
නිරුද්ධවීම ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ. ඇසේ ච්ඤ්ඤාණය නිරුද්ධවීම
ස්වභාව කොටයි නියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය නිරුද්ධවීම ස්වභාව කොටයි
නියෙන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්
සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නිරුද්ධවීම ස්වභාව කොටයි
නියෙන්නේ. කණ

ජීවිතා නිරෝධධම්මා, රසා නිරෝධධම්මා, ජීවිතා විඤ්ඤාණං නිරෝධධම්මං, ජීවිතාසම්පස්සෝ නිරෝධධම්මෝ, ජීවිතාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි නිරෝධධම්මං. කායෝ

දිව නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. රස නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශය නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. කය

මනෝ නිරෝධධම්මෝ, ධම්මා නිරෝධධම්මා, මනෝ විඤ්ඤාණං නිරෝධධම්මං, මනෝසම්පස්සෝ නිරෝධධම්මෝ, යම්පිදං මනෝසම්පස්ස-ප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි නිරෝධධම්මං.

මනස නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. මනසේ ස්පර්ශය නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නිරුද්ධථිම ස්වභාව කොටයි කියෙන්නේ.

ඵචං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බිත්තති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ගුණවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිරෝධධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ජාතිධම්ම වර්ගය

ජාතිධම්මවග්ගෝවතුන්පෝ
හතර වෙනි ජාතිධම්ම වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

ජාතිජරාව්‍යාධිමරණං සෝකෝ ව සංකිලේසෝ ව
බයධම්මං වයධම්මඤ්ච සමුදයධම්මං නිරෝධධම්මේන නේ දසාති.

ජාති සූත්‍රය, ජරා සූත්‍රය, ව්‍යාධි සූත්‍රය, මරණ සූත්‍රය, සෝක සූත්‍රය,
සංකිලේස සූත්‍රය, බයධම්ම සූත්‍රය, වයධම්ම සූත්‍රය, සමුදය ධම්ම සූත්‍රය,
නිරෝධධම්ම සූත්‍රය යන දෙසුම් දහයෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත වේ.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5. සබ්බානි-වචග්ගෝ

5. සබ්බානිව්ව වර්ගය

1.5.1

අනි-වසුත්තං

අනිත්‍යය ගැන වදාළ දෙසුම

43. සාවත්ථියං

43. සැවැත් නුවර දී

සබ්බං භික්ඛවේ අනි-වං. කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං අනි-වං: වක්ඛුං භික්ඛවේ අනි-වං, රූපා අනි-වා, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං අනි-වං, වක්ඛුසම්ඵස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වං. සෝතං

පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල අනිත්‍ය යි. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල අනිත්‍යය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස අනිත්‍ය යි. රූප අනිත්‍ය යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. කණ

ජීවිහා අනි-වා, රසා අනි-වා, ජීවිහාවිඤ්ඤාණං අනි-වං, ජීවිහා-සම්ඵස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං ජීවිහාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වං. කායෝ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - සබ්බානිව්ව වර්ගය

දිව අනිත්‍ය යි. රස අනිත්‍ය යි. දිවේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. දිවේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. කය

මනෝ අනි-වෝ, ධම්මා අනි-වා, මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වං, මනෝසම්චස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වං.

මනස අනිත්‍ය යි. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි. මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි.

ඵචං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මම්පි නිබ්බින්නදති නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තිමිති ඤාණං හෝති ඛිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්වරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රන්ථත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිව්චසුත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - සබ්බානිව්ව වර්ගය

1.5.2

දුක්ඛසුත්තං

දුක්ඛ ගැන වදාළ දෙසුම

44. සබ්බං භික්ඛවේ දුක්ඛං

44. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල දුක්ඛ යි

1.5.3

අනත්තසුත්තං

අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

45. සබ්බං භික්ඛවේ අනත්තං

45. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල අනාත්ම යි

1.5.4

අභිඤ්ඤායාසසුත්තං

විශේෂ නුවණකින් අවබෝධ කළ යුතු දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

46. සබ්බං භික්ඛවේ අභිඤ්ඤායාසං

46. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල විශේෂ නුවණකින් අවබෝධ කළ යුතු යි

1.5.5

පරිඤ්ඤායාසසුත්තං

නුවණින් පිරිසිඳ දත යුතු දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

47. සබ්බං භික්ඛවේ පරිඤ්ඤායාසං

47. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල නුවණින් පිරිසිඳ දත යුතු යි

1.5.6

පහාතබ්බසුත්තං

ප්‍රභාණය කළ යුතු දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

48. සබ්බං භික්ඛවේ පහාතබ්බං

48. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල ප්‍රභාණය කළ යුතු යි

1.5.7

ස-ජිකාතබ්බසුත්තං

නුවණින් සාක්ෂාත් කළ යුතු දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

49. සබ්බං භික්ඛවේ ස-ජිකාතබ්බං

49. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල නුවණින් සාක්ෂාත් කළ යුතු යි

.....

1.5.8

අභි ඤ්ඤෙය්‍යපරි ඤ්ඤෙය්‍යසුත්තං

විශේෂ නුවණින් අවබෝධ කළ යුතු පිරිසිඳ දත යුතු දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

50. සබ්බං භික්ඛවේ අභි ඤ්ඤෙය්‍යපරි ඤ්ඤෙය්‍යං

50. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල විශේෂ නුවණින් අවබෝධ කළ යුතුයි. පිරිසිඳ දත යුතු යි.....

1.5.9

උපද්දනසුත්තං

උච්චුර සහිත බව ගැන වදාළ දෙසුම

51. සබ්බං භික්ඛවේ උපද්දනං

51. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල උච්චුරු සහිත යි

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.5.10

උපස්සට්ඨසුත්තං

අනතුරු සහිත බව ගැන වදාළ දෙසුම

52. සබ්බං භික්ඛවේ උපස්සට්ඨං. කිඤ්ච භික්ඛවේ සබ්බං උපස්සට්ඨං:

52. පින්වත් මහණෙනි, සියල්ල අනතුරු සහිත යි. පින්වත් මහණෙනි, අනතුරු සහිත සියල්ල යනු කුමක් ද?

වක්ඛුං භික්ඛවේ උපස්සට්ඨං, රූපා උපස්සට්ඨා, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං උපස්සට්ඨං, වක්ඛුසම්ඵස්සෝ උපස්සට්ඨෝ, යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි උපස්සට්ඨං. සෝත්තං

පින්වත් මහණෙනි, ඇස අනතුරු සහිත යි. රූප අනතුරු සහිත යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනතුරු සහිත යි. ඇසේ ස්පර්ශය අනතුරු සහිත යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනතුරු සහිත යි. කණ

ජීව්හා උපස්සට්ඨා, රසා උපස්සට්ඨා, ජීව්හාවිඤ්ඤාණං උපස්සට්ඨං, ජීව්හාසම්ඵස්සෝ උපස්සට්ඨෝ, යම්පිදං ජීව්හාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි උපස්සට්ඨං. කායෝ උපස්සට්ඨෝ

දිව අනතුරු සහිත යි. රස අනතුරු සහිත යි. දිවේ විඤ්ඤාණය අනතුරු සහිත යි. දිවේ ස්පර්ශය අනතුරු සහිත යි. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනතුරු සහිත යි. කය අනතුරු සහිත යි

මනෝ උපස්සට්ඨෝ, ධම්මා උපස්සට්ඨා, මනෝවිඤ්ඤාණං උපස්සට්ඨං, මනෝසම්ඵස්සෝ උපස්සට්ඨෝ, යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි උපස්සට්ඨං.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - සබ්බානිව්ව වර්ගය

මනස අනතුරු සහිත යි. මනසට අරමුණු වන දේ අනතුරු සහිත යි. මනසේ විඤ්ඤාණය අනතුරු සහිත යි. මනසේ ස්පර්ශය අනතුරු සහිත යි. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනතුරු සහිත යි.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපස්සට්ඨ සුත්‍රය නිමා විය.

සබ්බානි-චවග්ගෝ පඤ්චමෝ
පස්චෙනි සබ්බානිව්ව වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අනි-චං දුක්ඛං අනත්තා ච අභිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤෙය්‍යං
පහාතඛිඛං ස-ඡිකාතඛිඛං අභිඤ්ඤෙය්‍යං පරිඤ්ඤෙය්‍යං
උපද්දනං උපසට්ඨං චග්ගෝ තේන පවු-වති.

අනිව්ව සුත්‍රය, දුක්ඛ සුත්‍රය, අනත්ත සුත්‍රය, අභිඤ්ඤෙය්‍ය සුත්‍රය,
පරිඤ්ඤෙය්‍ය සුත්‍රය, පහාතඛිඛ සුත්‍රය, සච්ඡිකාතඛිඛ සුත්‍රය,
අභිඤ්ඤෙය්‍යපරිඤ්ඤෙය්‍ය සුත්‍රය, උපද්දන සුත්‍රය, උපසට්ඨ සුත්‍රය යන
මෙයින් මෙම වර්ගය කියනු ලැබේ.

පඨමෝපණ්ණාසකෝ.

පළමු වෙනි පණ්ණාසකය යි.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - සබ්බානිව්ව වර්ගය

තස්ස වග්ගද්දානං:
එහි වර්ගයන් ගේ උද්දානය යි.

අනි-වචග්ගෝ යමකෝ සබ්බවග්ගෝ ජාතිධම්මෝ
සබ්බානිව්වේන පඤ්ඤාසෝ පඨමෝ තේන පවු-වති.

අනිව්ව වර්ගය, යමක වර්ගය, සබ්බ වර්ගය, ජාතිධම්ම වර්ගය,
සබ්බානිව්ව වර්ගයෙන් යුතු දෙසුම් පණහක් පළමු වෙනි පණණාසකය යි
කියනු ලැබේ.

දුතියෝ පණ්ණාසකෝ

දෙ වෙනි පණ්ණාසකය

6. අවිජ්ජාවග්ගෝ

6. අවිජ්ජා වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.1

අවිජ්ජාපහානසුත්තං

අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වීම ගැන වදාළ දෙසුම

53. සාවත්ථියං

53. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ හික්කු යේන හගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්භවා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි: ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්කු හගවන්තං ඒතදවෝච: කථන්තු බෝ හන්තේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති, විජ්ජා උප්පජ්ජති?

එකල්හී එක්තරා හික්කුපුක් භාග්‍යවතුන් වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ හික්කුපු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විටද, කොයි විදිහට දකිනා විටද අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වෙන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ?”

වක්කු බෝ හික්කු අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති, විජ්ජා උප්පජ්ජති. රූපේ අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. වක්කුවිඤ්ඤාණං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. වක්කුසම්චස්සං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. යම්පිදං වක්කුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති.

පින්වත් හික්ෂුව, ඇස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. රූප අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ.

සෝතං සානං ජිව්හා අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. රසෝ අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. ජිව්හාවිඤ්ඤාණං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. ජිව්හාසම්පස්සං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. යම්පිදං ජිව්හාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති.

කණ් නාසය දිව අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. රස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. දිවේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ.

කායං මනං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. ධම්මේ අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. මනෝසම්පස්සං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. ඒවං ඛෝ හික්ඛු ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ අවිජ්ජා පභියති, විජ්ජා උප්පජ්ජති.

කය මනස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ. පින්වත් හික්මුව, ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ, විද්‍යාව උපදින්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අවිජ්ජාපහාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.2

සඤ්ඤෝජනපහානසුත්තං

කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම ප්‍රභාණය ගැන වදාළ දෙසුම

54. සාවත්ථියං

54. සැවැත් නුවර දී

කථන්නු බෝ හන්නේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා පභියන්තිති?

“ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විටද, කොයි විදිහට දකිනා විටද කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ?”

වක්ඛුං බෝ හික්මු අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා පභියන්ති, රූපේ අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා පභියන්ති,

චක්ඛු විඤ්ඤාණං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා පතියන්ති,
 චක්ඛුසම්ඵස්සං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා පතියන්ති.
 යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා
 අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා
 පතියන්ති යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජන්ති
 වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ
 පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා පතියන්ති.

පින්චත් භික්ෂුව, ඇස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි
 කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ. රූප අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා
 විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ. ඇසේ
 විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට
 බැඳී යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට,
 දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ. ඇසේ
 ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම්
 විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි
 කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ මනසේ ස්පර්ශයෙන්
 උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක්
 ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී
 යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ.

ඵචං බෝ භික්ඛු ජානතෝ ඵචං පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා පතියන්ති.

පින්චත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි
 කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම ප්‍රභාණය වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤෝජනපහාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.3

සඤ්ඤෝජනසමුග්ගානසුත්තං

කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසීම ගැන වදාළ දෙසුම

55. කථන්නු බෝ භත්තේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ගානං ග-ජන්ති?

55. “ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විටද, කොයි විදිහට දකිනා විටද කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ?”

චක්ඛුං බෝ භික්ඛු අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ගානං ග-ජන්ති. රූපේ අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ගානං ග-ජන්ති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ගානං ග-ජන්ති. චක්ඛුසම්ඵස්සං අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ගානං ග-ජන්ති. යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ගානං ග-ජන්ති යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ගානං ග-ජන්ති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඇස අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ. රූප අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ.

ඒවං ඛෝ භික්ඛු ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ සඤ්ඤෝජනා සමුග්ඝානං ග-ජන්තිති.

පිත්ථත් භික්ඛුව, ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි කෙලෙස්වලට බැඳී යෑම මුලින් ම වැනසී යන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤෝජනසමුග්ඝාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.4

ආසවස්පභානසුත්තං

ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණය වීම ගැන වදාළ දෙසුම

56. සාවත්ථියං

56. සැවැත් නුවර දී

කථන්තු ඛෝ භන්තේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ ආසවා පභියන්ති.

“ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විටද, කොයි විදිහට දකිනා විටද ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණය වන්නේ?”

චක්ඛුං ඛෝ භික්ඛු අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ ආසවා පභියන්ති. රූපේ චක්ඛුවිඤ්ඤාණං චක්ඛුසම්චස්සං යම්පිදං චක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ ආසවා පභියන්ති යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ ආසවා පභියන්ති.

පින්වත් හික්ෂුව, ඇස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණය වන්නේ. රූප ඇසේ විඤ්ඤාණය ඇසේ ස්පර්ශය ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණය වන්නේ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණය වන්නේ.

ඵවං බෝ හික්ඛු ජානතෝ ඵවං පස්සතෝ ආසවා පභියන්තිති.

පින්වත් හික්ෂුව, ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් ප්‍රභාණය වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආසවප්පහාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඵ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.5

ආසවසමුග්ගානසුත්තං

ආශ්‍රවයන් මූලින් ම වැනසීම ගැන වදාළ දෙසුම

57. කථන්නු බෝ හන්නේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ ආසවා සමුග්ගානං ග-ඡන්තිති?

57. “ස්වාමීනි, කොයි විදිහට දන්නා විටද, කොයි විදිහට දකිනා විටද ආශ්‍රව මූලින් ම වැනසී යන්නේ?”

වක්ඛං බෝ හික්ඛු අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ ආසවා සමුග්ගානං ග-ඡන්ති. රූපේ වක්ඛවිඤ්ඤාණං වක්ඛසම්ඵස්සං යමිපිදං වක්ඛසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තමිපි අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ ආසවා සමුග්ගානං ග-ඡන්ති යමිපිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා

උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තමපි අනත්තතො ජානතො පස්සතො ආසවා සමුග්ගානං ග-ජන්ති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඇස අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් මුලින් ම වැනසී යන්නේ. රූප ඇසේ විඤ්ඤාණය ඇසේ ස්පර්ශය ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් මුලින් ම වැනසී යන්නේ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් මුලින් ම වැනසී යන්නේ.

ඒවං බෝ භික්ෂු ජානතො ඒවං පස්සතො ආසවා සමුග්ගානං ග-ජන්ති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි ආශ්‍රවයන් මුලින් ම වැනසී යන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආසවසමුග්ගාන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.6

අනුසයප්පභානසුත්තං

අභ්‍යන්තර කෙලෙස් ප්‍රභාණය ගැන වදාළ දෙසුම

58. කථන්නු බෝ හන්නේ ජානතො කථං පස්සතො අනුසයා පභියන්තිති?

58. “ස්වාමීනි, කොයි විදිහට දන්නා විටද, කොයි විදිහට දකිනා විටද අභ්‍යන්තර කෙලෙස් ප්‍රභාණය වන්නේ?”

වක්ඛං බෝ භික්ඛු අනි-වනෝ ජානතෝ පස්සතෝ අනුසයා පභියන්ති.
 රූපේ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං වක්ඛුසම්ඵස්සං
 යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා
 අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වනෝ ජානතෝ පස්සතෝ අනුසයා පභියන්ති
 යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා
 දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වනෝ ජානතෝ පස්සතෝ අනුසයා
 පභියන්ති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඇස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි
 අභ්‍යන්තර කෙලෙස් ප්‍රභාණය වන්නේ. රූප ඇසේ විඤ්ඤාණය
 ඇසේ ස්පර්ශය ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප
 වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය
 වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අභ්‍යන්තර කෙලෙස් ප්‍රභාණය වන්නේ
 මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්
 සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා
 විට තමයි අභ්‍යන්තර කෙලෙස් ප්‍රභාණය වන්නේ.

ඵචං බෝ භික්ඛු ජානතෝ ඵචං පස්සතෝ අනුසයා පභියන්තිති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි
 අභ්‍යන්තර කෙලෙස් ප්‍රභාණය වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුසයස්පහාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.7

අනුසයසමුග්ගානසුත්තං

අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මූලින් ම වැනසීම ගැන වදාළ දෙසුම

59. කථනු ඛෝ භන්තේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ අනුසයා සමුග්ගානං
 ග-ණන්තිති?

59. “ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විටද, කොයි විදිහට දකිනා විටද අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මූලින් ම වැනසී යන්නේ?”

වක්ඛං බෝ හික්ඛ අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අනුසයා සමුග්ඝාතං ග-ජන්ති. රූපේ වක්ඛවිඤ්ඤාණං වක්ඛසම්ඵස්සං යම්පිදං වක්ඛසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අනුසයා සමුග්ඝාතං ග-ජන්ති යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අනුසයා සමුග්ඝාතං ග-ජන්ති.

පින්වත් හික්ඛු, ඇස අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මූලින් ම වැනසී යන්නේ. රූප ඇසේ විඤ්ඤාණය ඇසේ ස්පර්ශය ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මූලින් ම වැනසී යන්නේ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මූලින් ම වැනසී යන්නේ.

ඵචං බෝ හික්ඛ ජානතෝ ඵචං පස්සතෝ අනුසයා සමුග්ඝාතං ග-ජන්ති නි.

පින්වත් හික්ඛු, ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි අභ්‍යන්තර කෙලෙස් මූලින් ම වැනසී යන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුසයසමුග්ඝාත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.8

සබ්බපාදානපරික්කායාසුත්තං

සියළු උපාදාන පිරිසිඳ දැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

60. සබ්බපාදානපරික්කාය වෝ භික්ඛවේ ධම්මං දේසිස්සාමි, නං සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ සබ්බපාදානපරික්කාය ධම්මෝ:

60. පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට සියළු උපාදාන පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතින ධර්මයක් දේශනා කරන්නටයි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, සියළු උපාදාන පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතින ධර්මය යනු කුමක් ද?

වක්ඛුඤ්ච පටි-ච රූපේ ච උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං. තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බිත්ඳති, රූපේසුපි නිබ්බිත්ඳති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණේපි නිබ්බිත්ඳති, වක්ඛුසම්චස්සේපි නිබ්බිත්ඳති, වේදනායපි නිබ්බිත්ඳති, නිබ්බිත්ඳං විරජ්ජති. විරාගා විමු-චති. විමොක්ඛා “පරික්කානං මේ උපාදාන”න්ති පජානාති.

ඇසත්, රූපත් නිසා ඇසේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් කෙලෙස් නැති වී යන අයුරින් උපාදාන පිරිසිඳ දැන ගත්තා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා.

සෝතඤ්ච පටි-ච සද්දේ ච උප්පජ්ජති සෝතච්ඤ්ඤාණං. තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා

අරියසාවකෝ සෝතස්මිති නිබ්බින්නද්ධි, සද්දේසුපි නිබ්බින්නද්ධි, සෝතවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නද්ධි, සෝතසම්පස්සේපි නිබ්බින්නද්ධි, වේදනායපි නිබ්බින්නද්ධි, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති. විමොක්ඛා “පරිඤ්ඤානං මේ උපාදාන”න්ති පඡානාති.

කණ්ණි, ශබ්දාදීන් නිසා කණේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට කණ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ශබ්ද ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් කෙලෙස් නැති වී යන අයුරින් උපාදාන පිරිසිඳ දැන ගත්තා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා.

සානඤ්ච පටි-ච ගන්ධේ ච උප්පජ්ජති සානවිඤ්ඤාණං තිණිණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ සානස්මිති නිබ්බින්නද්ධි, ගන්ධේසුපි නිබ්බින්නද්ධි, සානවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නද්ධි, සානසම්පස්සේපි නිබ්බින්නද්ධි, වේදනායපි නිබ්බින්නද්ධි, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති. විමොක්ඛා “පරිඤ්ඤානං මේ උපාදාන”න්ති පඡානාති.

නාසයත්, ගඳ සුවඳත් නිසා නාසයේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට නාසය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ගඳසුවඳ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. නාසයේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. නාසයේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් කෙලෙස් නැති වී යන අයුරින් උපාදාන පිරිසිඳ දැන ගත්තා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා.

ජීවිතඤ්ච පටි-ව රසේ ව උප්පජ්ජති ජීවිතාවිඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා, ඵ්චං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ ජීවිතායපි නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති, ජීවිතාවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, ජීවිතාසම්මස්සේපි නිබ්බින්නදති, වේදනායපි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-වති. විමොක්ඛා “පරිඤ්ඤානං මේ උපාදාන”න්ති පජානාති.

දිවත්, රසත් නිසා දිවේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිවේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිවේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් කෙලෙස් නැති වී යන අයුරින් උපාදාන පිරිසිදු දැන ගත්තා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා.

කායඤ්ච පටි-ව පොට්ඨඛිබ්බේ ව උප්පජ්ජති කායවිඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා, ඵ්චං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ කායේපි නිබ්බින්නදති, පොට්ඨඛිබ්බේසුපි නිබ්බින්නදති, කායවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, කායසම්මස්සේපි නිබ්බින්නදති, වේදනායපි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-වති. විමොක්ඛා “පරිඤ්ඤානං මේ උපාදාන”න්ති පජානාති.

කයත්, පහසත් නිසා කයේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට කය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. පහස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කයේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කයේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම

නිසා “මා විසින් කෙලෙස් නැති වී යන අයුරින් උපාදාන පිරිසිදු දැන ගත්තා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා.

මනඤ්ච පටි-ච ධම්මේ ච උප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, ඵ්චං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ මනස්මිමපි නිබ්බින්නදති, ධම්මෙසුපි නිබ්බින්නදති, මනෝවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, මනෝසම්පස්සේපි නිබ්බින්නදති, වේදනයපි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති. විමොක්ඛා “පරිඤ්ඤානං මේ උපාදාන”න්ති පජානාති. අයං බෝ භික්ඛවේ සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤාය ධම්මෝති.

මනසත්, මනසට අරමුණු වන දේත් නිසා මනසේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවණය ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් කෙලෙස් නැති වී යන අයුරින් උපාදාන පිරිසිදු දැන ගත්තා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, සියළු බැඳීම් පිරිසිදු දැනීම පිණිස පවතින ධර්මය යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සබ්බුපාදානපරිඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.9

සබ්බපාදානපරියාදානසුත්තං

සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

61. සබ්බපාදානපරියාදානාය වෝ භික්ඛවේ ධම්මං දේසිස්සාමි. නං සුණාථ. කතමෝ ව භික්ඛවේ, සබ්බපාදානපරියාදානාය ධම්මෝ: වක්ඛුඤ්ච පටි-ච රුපේ ච උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, රුපේසුපි නිබ්බින්නදති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, වක්ඛුසම්මපස්සේපි නිබ්බින්නදති, වේදනායපි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති. විමොක්ඛා “පරියාදින්නං මේ උපාදාන”න්ති පජානාති

61. පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම පිණිස පවතින ධර්මයක් දේශනා කරන්නට යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම පිණිස පවතින ධර්මය යනු කුමක් ද? ඇසත්, රූපත් නිසා ඇසේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවණත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් උපාදාන අවසන් කර දැමුවා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා

ජීවිහඤ්ච පටි-ච රසේ ච උප්පජ්ජති ජීවිහාච්ඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ ජීවිහායපි නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති, ජීවිහාච්ඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති, ජීවිහාසම්මපස්සේපි නිබ්බින්නදති, වේදනායපි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති

විරාගා විමු-වති. විමොක්ඛා “පරියාදින්නං මේ උපාදාන”න්ති පජානාති
.....

දිවත්, රසත් නිසා දිවේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිවේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිවේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් උපාදාන අවසන් කර දැමුවා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර ගන්නවා

මනඤ්ච පටි-ව ධම්මේ ව උප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා, ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ මනස්මිමපි නිබ්බින්නදති, ධම්මෙසුපි නිබ්බින්නදති, මනෝවිඤ්ඤාණෙපි නිබ්බින්නදති, මනෝසම්පස්සෙපි නිබ්බින්නදති, වේදනයපි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-වති. විමොක්ඛා “පරියාදින්නං මේ උපාදාන”න්ති පජානාති. අයං බෝ භික්ඛවේ සබ්බුපාදානපරියාදානාය ධම්මෝති.

මනසත්, මනසට අරමුණු වන දේත් නිසා මනසේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. එසේ නිදහස් වීම නිසා “මා විසින් උපාදාන අවසන් කර දැමුවා යි” යන කරුණ අවබෝධ කර

ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම පිණිස පවතින ධර්මය යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සබ්බපාදානපරියාදාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.6.10

දුතිය සබ්බපාදානපරියාදානසූත්තං

සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

62. සාවක්ථියං

62. සැවැත් නුවර දී

සබ්බපාදානපරියාදානාය චෝ භික්ඛවේ ධම්මං දේසිස්සාමි නං සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ සබ්බපාදානපරියාදානාය ධම්මෝ?

පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම පිණිස පවතින ධර්මයක් දේශනා කරන්නටයි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම පිණිස පවතින ධර්මය යනු කුමක් ද?

නං කිම්මඤ්ඤථ භික්ඛවේ චක්ඛුං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්නේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තූනං සමනුපස්සිතුං “ඒනං මම ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේනං හන්නේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

රූපා නි-වා වා අනි-වා වානි? අනි-වා හන්තේ
වක්ඛවිඤ්ඤාණං වක්ඛසම්මස්සෝ යම්පිදං
වක්ඛසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිනං තම්පි
..... සෝතං සද්දා සෝතවිඤ්ඤාණං
..... සෝතසම්මස්සෝ යම්පිදං සෝතසම්මස්සප-වයා
උප්පජ්ජති වේදයිනං තම්පි ඝානං ඝන්ධා
..... ඝානවිඤ්ඤාණං ඝානසම්මස්සෝ
යම්පිදං ඝානසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිනං තම්පි
..... ජිව්හා රසා ජිව්හාවිඤ්ඤාණං
ජිව්හාසම්මස්සෝ යම්පිදං ජිව්හාසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති
වේදයිනං තම්පි කායෝ ථොට්ඨබ්බා
..... කායවිඤ්ඤාණං කායසම්මස්සෝ
යම්පිදං කායසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිනං තම්පි
..... මනෝ ධම්මා මනෝවිඤ්ඤාණං
..... මනෝසම්මස්සෝ යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා
උප්පජ්ජන්ති සුඛං වා දුක්ඛං අදුක්ඛසුඛං වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි?
අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ.
යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තූනං සමනුපස්සිතුං “ඒතං
මම ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ.

රූප නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇපේ
විඤ්ඤාණය ඇපේ ස්පර්ශය ඇපේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා
වූ යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් කණ ශබ්ද
..... කණේ විඤ්ඤාණය කණේ ස්පර්ශය කණේ
ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නාසය
..... ගඳ සුවඳ නාසයේ විඤ්ඤාණය නාසයේ
ස්පර්ශය නාසයේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් විදීමක් ඇද්ද
..... එයත් දිව රස දිවේ විඤ්ඤාණය
..... දිවේ ස්පර්ශය දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම්
විදීමක් ඇද්ද එයත් කය පහස
කයේ විඤ්ඤාණය කයේ ස්පර්ශය කයේ ස්පර්ශයෙන්
උපදින්නා වූ යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් මනස
මනසට අරමුණු වන දේ මනෝවිඤ්ඤාණය මනසේ ස්පර්ශය
..... මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් විදීමක් ඇද්ද සැප වේවා,
දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා එයත් නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී,

අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛස්මම්පි නිබ්බින්නදති, රුපේසුපි නිබ්බින්නදති, වක්ඛවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. වක්ඛසම්ඵස්සේපි නිබ්බින්නදති, යම්පිදං වක්ඛසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මම්පි නිබ්බින්නදති යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-වති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණ්ණා ජාති, චුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති. අයං බෝ භික්ඛවේ සබ්බුපාදානපරියාදානාය ධම්මෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, සියළු උපාදාන අවසන් කිරීම පිණිස පවතින ධර්මය යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය සබ්බුපාදානපරියාදාන සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - අවිජ්ජා වර්ගය

අවිජ්ජාවග්ගෝ ඡට්ඨෝ
න ය වෙනි අවිජ්ජා වර්ගය යි

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අවිජ්ජා සඤ්ඤෝජනා ද්වේ ආසවා අපරේ දුච්චේ,
අනුසයේන ද්වේ චුත්තා පරිඤ්ඤාය ද්වේ පරියාදින්නේන තේදසාති.

අවිජ්ජා සුත්තය, සංයෝජන සුත්ත දෙක, ආසවා සුත්ත දෙක, අනුසය සුත්ත දෙක,
පරිඤ්ඤා සුත්ත දෙක, පරියාදින්න සුත්ත දෙක යන මෙයින් මේ වර්ගය
සමන්විත වෙයි.

7. මිගජාලවග්ගෝ

7. මිගජාල වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.1

මිගජාලසුත්තං

මිගජාල තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

63. සාවත්ථියං

63. සැවැත් නුවර දී

අට බෝ ආයස්මා මිගජාලෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්,
උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං
නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මිගජාලෝ භගවත්තං ඒතදවෝච:

එකල්හී ආයුෂ්මත් මිගජාල තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි
තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා
කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් මිගජාල
තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා.

“ඒකච්ඡාරී ඒකච්ඡාරී”ති භන්තේ වු-වති, කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ
ඒකච්ඡාරී හෝති? කිත්තාවතා ච පන සද්දතිය ච්ඡාරී ච හෝතිති?

“ස්වාමීනී, හුදෙකලාව වසනවා, හුදෙකලාව වසනවා” කියා කියනවා.
ස්වාමීනී හුදෙකලාවේ විසීම වන්නේ කවර කරුණු මත ද? දෙවැන්නෙක්
සහිතව විසීම වන්නේ කවර කරුණු මත ද?

සන්ති බෝ මිගජාල වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා
පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති
අජ්ඣෙධාසාය තිට්ඨති, තස්ස තං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෙධාසාය

නිට්ඨානෝ උප්පජ්ජති නන්දි, නන්දියා සති සාරාගෝ හෝති. සාරාගෝ සති සඤ්ඤෝගෝ හෝති, නන්දිසඤ්ඤෝජන සඤ්ඤාත්තෝ ඛෝ මිගජාල භික්ඛු සදුතිය විහාරීති වු-වති

පින්වත් මිගජාල, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ කියද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී ඔහුට උපදින්නේ තණ්හාව යි. තණ්හාව නියෙන කොට රාග සහිත වෙනවා. රාග සහිත වෙන කොට එයට එකතු වෙනවා. පින්වත් මිගජාල, ආශාවෙන් යුතුව කෙලෙස්වලට බැඳී එයට එකතු වී සිටින භික්ෂුවට තමයි දෙවැන්නෙක් සහිතව ඉන්නවා කියලා කියන්නේ

සන්ති ඛෝ මිගජාල ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨානෝ උප්පජ්ජති නන්දි, නන්දියා සති සාරාගෝ හෝති සාරාගෝ සති සඤ්ඤෝගෝ හෝති, නන්දිසඤ්ඤෝජන සඤ්ඤාත්තෝ ඛෝ මිගජාල භික්ඛු සදුතිය විහාරීති වු-වති

පින්වත් මිගජාල, දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රස නියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ කියද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී ඔහුට උපදින්නේ තණ්හාව යි. තණ්හාව නියෙන කොට රාග සහිත වෙනවා. රාග සහිත වෙන කොට එයට එකතු වෙනවා. පින්වත් මිගජාල, ආශාවෙන් යුතුව කෙලෙස්වලට බැඳී එයට එකතු වී සිටින භික්ෂුවට තමයි දෙවැන්නෙක් සහිතව ඉන්නවා කියලා කියන්නේ

සන්ති ඛෝ මිගජාල මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨානෝ උප්පජ්ජති නන්දි, නන්දියා සති සාරාගෝ හෝති සාරාගෝ සති සඤ්ඤෝගෝ හෝති, නන්දිසඤ්ඤෝජන සඤ්ඤාත්තෝ ඛෝ මිගජාල භික්ඛු සදුතිය විහාරීති වු-වති.

පින්වත් මිගජාල, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. ඉතින් හික්මුව එය සතුටින් පිළි ගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ කියද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී ඔහුට උපදින්නේ තණ්හාව යි. තණ්හාව තියෙන කොට රාග සහිත වෙනවා. රාග සහිත වෙන කොට එයට එකතු වෙනවා. පින්වත් මිගජාල, ආශාවෙන් යුතුව කෙලෙස්වලට බැඳී එයට එකතු වී සිටින හික්මුවට තමයි දෙවැන්නෙක් සහිතව ඉන්නවා කියලා කියන්නේ

ඒවං විහාරී ව මිගජාල හික්මු කිසිදවට අරක්කේ වනපත්ථානි පන්තානි සේනාසනානි පටිසේවනි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යාකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි, අථ කෝ සදුතියවිහාරිති වූ-වති. තං කිස්ස හේතු? තණ්හා හිස්ස දුතියා සාස්ස අප්පභීතා, තස්මා සදුතිය විහාරිති වූ-වති.

පින්වත් මිගජාල, ඔය විදිහට වාසය කරන හික්මුවක් අරණ්‍යවල, මහා වනාන්තරවල, ඇත දුර වන සෙනසුන්වල, අල්ප ශබ්ද ඇති අල්ප සෝෂා ඇති ජනයා නො ගැවසෙන මිනිසුන් ගේ අප්‍රකට කටයුතුවලට යෝග්‍ය වූ තැන්වල කොයි තරම් හිටියත්, දෙවැන්නෙක් එක්කම වාසය කරනවා කියල යි කියන්නේ. එයට හේතුව කුමක් ද? ඔහු ගේ දෙවැන්නා තණ්හාව නෙව. ඒ තණ්හාව ප්‍රභීණ වෙලා නෑ නෙව. ඒ නිසයි දෙවැන්නෙක් සහිතව වාසය කරනවා කියල කියන්නේ.

සන්ති බෝ මිගජාල වක්ඛවිස්සෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තස්සෙ- හික්මු නාහිනන්දති නාහිවදති න අජ්ඣෝසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අනහිනන්දතෝ අනහිවදතෝ අනජ්ඣෝසාය නිට්ඨතෝ නන්දි නිරුජ්ඣති, නන්දියා අසති සාරාගෝ න හෝති සාරාගෝ අසති සස්සෝගෝ න හෝති, නන්දිසස්සෝජන විසස්සුන්තෝ බෝ මිගජාල හික්මු ඒකවිහාරිති වූ-වති

පින්වත් මිගජාල, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. ඉතින් හික්මුව එය සතුටින් පිළි ගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී,

එහි ගුණ නො කියද්දී, එහි බැසගෙන නො සිටිද්දී ඔහු ගේ තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. තණ්හාව නැති විට රාග සහිත වෙන්නේ නෑ. රාග සහිත නො වෙන විට එය හා එක් වෙන්නෙත් නෑ. පින්වත් මිගජාල, ආශාවෙන් යුතුව කෙලෙස්වලට බැඳී එයට එකතු නො වී සිටින භික්ෂුවට තමයි හුදෙකලාවේ ඉන්නවා කියලා කියන්නේ

සත්ති බෝ මිගජාල ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තස්සෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති න අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අනහිනන්දතෝ අනහිවදතෝ අනජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ නන්දි නිරුජ්ඣති, නන්දියා අසති සාරාගෝ න හෝති සාරාගෝ අසති සඤ්ඤෝගෝ න හෝති, නන්දිසඤ්ඤෝජන විසඤ්ඤාත්තෝ බෝ මිගජාල භික්ඛු ඒකවිහාරීති වු-වති

පින්වත් මිගජාල, දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රස තියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ නො කියද්දී, එහි බැසගෙන නො සිටිද්දී ඔහු ගේ තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. තණ්හාව නැති විට රාග සහිත වෙන්නේ නෑ. රාග සහිත නො වෙන විට එය හා එක් වෙන්නෙත් නෑ. පින්වත් මිගජාල, ආශාවෙන් යුතුව කෙලෙස්වලට බැඳී එයට එකතු නො වී සිටින භික්ෂුවට තමයි හුදෙකලාවේ ඉන්නවා කියලා කියන්නේ

සත්ති බෝ මිගජාල මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තස්සෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති න අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අනහිනන්දතෝ අනහිවදතෝ අනජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ නන්දි නිරුජ්ඣති, නන්දියා අසති සාරාගෝ න හෝති සාරාගෝ අසති සඤ්ඤෝගෝ න හෝති, නන්දිසඤ්ඤෝජන විසඤ්ඤාත්තෝ බෝ මිගජාල භික්ඛු ඒකවිහාරීති වු-වති.

පින්වත් මිගජාල, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී,

එහි ගුණ නො කියද්දී, එහි බැසගෙන නො සිටිද්දී ඔහු ගේ තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. තණ්හාව නැති විට රාග සහිත වෙන්නේ නෑ. රාග සහිත නො වෙන විට එය හා එක් වෙන්නෙත් නෑ. පින්වත් මිගජාල, ආශාවෙන් යුතුව කෙලෙස්වලට බැඳී එයට එකතු නො වී සිටින භික්ෂුවට තමයි හුදෙකලාවේ ඉන්නවා කියලා කියන්නේ.

ඒවං විහාරී ව මිගජාල භික්ෂු කිඤ්චාපි ගාමන්තේ විහරති ආකිණ්ණෝ භික්ෂුහි භික්ෂුණීහි උපාසකේහි උපාසිකාහි රාජ්ජහි රාජමහාමත්තේහි තිත්ථියේහි තිත්ථියසාවකේහි, අප සෝ ඒකවිහාරීති වු-වති. තං කිස්ස හේතු? තණ්හා හිස්ස දුතියා සාස්ස පභිනා, තස්මා ඒකවිහාරීති වු-වති.

පින්වත් මිගජාල, ඔය විදිහට වාසය කරන භික්ෂුව ඉදින් ග්‍රාමවාසී සෙනසුනක, භික්ෂු භික්ෂුණී, උපාසක, උපාසිකා, රාජ, රාජ මහාමාත්‍යයන්, තීර්ථක, තීර්ථක ශ්‍රාවකයින්ගෙන් පිරිහිය තැනක සිටියත් ඔහු හුදෙකලාවේ ම වාසය කරන කෙනෙක් කියල යි කියන්නේ. එයට හේතුව කුමක් ද? ඔහු ගේ දෙවැන්න විදිහට තණ්හාව තිබුණානේ. අන්න ඒ තණ්හාව ප්‍රතීණ වෙලා. ඒ නිසයි හුදෙකලාවේ වාසය කරනවා කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මිගජාල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.2

දුතිය මිගජාලසූත්තං

මිගජාල තෙරුන්ට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

64. අප බෝ ආයස්මා මිගජාලෝ යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මිගජාලෝ භගවත්තං ඒතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ භගවා, සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තතෝ විහරෙය්‍යන්ති.

64. එකල්හි ආයුෂ්මත් මිගජාල තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් මිගජාල තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මා හට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනැවි. එතකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්ට පුළුවනි.

සන්ති බෝ මිගජාල චක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා තඤ්ච භික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනි, තස්ස තං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනෝ උප්පජ්ජති නන්දි. නන්දිසමුදයා දුක්ඛසමුදයෝ මිගජාලානි වදාමි

පින්වත් මිගජාල, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ කියද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී ඔහුට උපදින්නේ තණ්හාව යි. පින්වත් මිගජාල තණ්හාව හට ගැනීමෙනුයි දුක හට ගන්නේ කියල යි මා කියන්නේ

සන්ති බෝ මිගජාල ජීවිහාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා තඤ්ච භික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනි, තස්ස තං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනෝ උප්පජ්ජති නන්දි. නන්දිසමුදයා දුක්ඛසමුදයෝ මිගජාලානි වදාමි.

පින්වත් මිගජාල, දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රස නියෙනවා මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ කියද්දී,

එහි බැසගෙන සිටිද්දී ඔහුට උපදින්නේ තණ්හාව යි. පින්වත් මිගජාල, තණ්හාව හට ගැනීමෙනුයි දුක හට ගන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

සන්ති ව බෝ මිගජාල චක්ඛවික්ඛේය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්නා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා තඤ්ච භික්ඛු න අභිනන්දති න අභිවදති න අප්ඤ්ඤාසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනප්ඤ්ඤාසාය නිට්ඨතෝ නන්දි නිරුජ්ඣති. නන්දිනිරෝධා දුක්ඛනිරෝධෝ මිගජාලාති වදාමි

පින්වත් මිගජාල, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. ඉතින් භික්ඛුව එය සතුටින් පිළි ගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ නො කියද්දී, එහි බැසගෙන නො සිටිද්දී ඔහු ගේ තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. පින්වත් මිගජාල, තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙනුයි දුක නිරුද්ධ වෙන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

සන්ති ව බෝ මිගජාල ජීව්හාවික්ඛේය්‍යා රසා සන්ති ව බෝ මිගජාල මනෝවික්ඛේය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්නා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා තඤ්ච භික්ඛු නාභිනන්දති නාභිවදති නාප්ඤ්ඤාසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනප්ඤ්ඤාසාය නිට්ඨතෝ නන්දි නිරුජ්ඣති. නන්දිනිරෝධා දුක්ඛනිරෝධෝ මිගජාලාති වදාමිති. අථ බෝ ආයස්මා මිගජාලෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කමි.

පින්වත් මිගජාල, දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රස තියෙනවා පින්වත් මිගජාල, මතසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. ඉතින් භික්ඛුව එය සතුටින් පිළි ගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ නො කියද්දී, එහි බැසගෙන නො සිටිද්දී ඔහු ගේ තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. පින්වත් මිගජාල, තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙනුයි දුක නිරුද්ධ වෙන්නේ කියල යි මා කියන්නේ. එතකොට ආයුෂ්මත් මිගජාල තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙසුම සතුටින් පිළිගත්තා. අනුමෝදන්

වුණා. අසුනෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට පිටත් වුණා.

අට බෝ ආයස්මා මිගජාලෝ ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤාය සංඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි, බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්භඤ්ඤාසිං. අඤ්ඤතරෝ ච පනායස්මා මිගජාලෝ අරහතං අහෝසිති.

ඉතින් ආයුෂ්මත් මිගජාල තෙරුන් හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්න ඒ උත්තරීතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ආයුෂ්මත් මිගජාල තෙරුන් එක්කරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය මිගජාල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.3

සමිද්ධි - මාරපඤ්ඤාසුත්තං.

සමිද්ධි තෙරුන් මාරයා ගැන ඇසූ ප්‍රශ්නයට වදාළ දෙසුම

65. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වෙළඳවන් කලන්දක නිවාසේ. අට බෝ ආයස්මා සමිද්ධි යේන භගවා තේනුපසංකමි, උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ

ආයස්මා සමිද්ධි භගවන්තං ඒතදවෝච: මාරෝ මාරෝති භන්තේ, වු-චති කිත්තාවතා නු ඛෝ භන්තේ මාරෝ වා අස්ස මාරපඤ්ඤාති වාති?

65. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර කලන්දක නිවාප නම් වූ වේළුවනාරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් සමිද්ධි තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් සමිද්ධි තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, මාරයා, මාරයා යැ යි කියනවා. ස්වාමීනී, මාරයා හෝ මාරයා යන පැණවීම හෝ ඇති වන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

යන්ට ඛෝ සමිද්ධි අත්ථි චක්ඛු අත්ථි රූපා අත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා. අත්ථි තත්ථි මාරෝ වා මාරපඤ්ඤාති වා අත්ථි ජිව්හා අත්ථි රසා අත්ථි ජිව්හාවිඤ්ඤාණං අත්ථි ජිව්හාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා. අත්ථි තත්ථි මාරෝ වා මාරපඤ්ඤාති වා අත්ථි මනෝ අත්ථි ධම්මා අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා, අත්ථි තත්ථි මාරෝ වා මාරපඤ්ඤාති වා.

පින්වත් සමිද්ධි, යම් තැනක ඇස තිබේ නම්, රූප තිබේ නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත ඵතැන තමයි මාරයා සිටීම හෝ මාර පැණවීම තිබෙන්නේ දිව තිබේ නම්, රස තිබේ නම්, දිවේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත ඵතැන තමයි මාරයා සිටීම හෝ මාර පැණවීම තිබෙන්නේ මනස තිබේ නම්, මනසට අරමුණු වන දේ තිබේ නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත ඵතැන තමයි මාරයා සිටීම හෝ මාර පැණවීම තිබෙන්නේ.

යන්ට ව ඛෝ සමිද්ධි තත්ථි චක්ඛු තත්ථි රූපා තත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණං තත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා, තත්ථි තත්ථි මාරෝ වා මාරපඤ්ඤාති වා තත්ථි ජිව්හා තත්ථි රසා තත්ථි ජිව්හාවිඤ්ඤාණං තත්ථි ජිව්හාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා, තත්ථි තත්ථි මාරෝ වා මාරපඤ්ඤාති වා තත්ථි මනෝ තත්ථි ධම්මා තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා, තත්ථි තත්ථි මාරෝ වා මාරපඤ්ඤාති වාති.

පින්වත් සමිද්ධි, යම් තැනක ඇස නැත්නම්, රූප නැත්නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත එතැන තමයි මාරයා නැති තැන හෝ මාර පැණවීම නො තිබෙන තැන දිව නැත්නම්, රස නැත්නම්, දිවේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත එතැන තමයි මාරයා නැති තැන හෝ මාර පැණවීම නො තිබෙන තැන මනස නැත්නම්, මනසට අරමුණු වන දේ නැත්නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත එතැන තමයි මාරයා නැති තැන හෝ මාර පැණවීම නො තිබෙන තැන.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමිද්ධි - මාරපඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.4

සමිද්ධි - සත්තපඤ්ඤාසූත්තං

සමිද්ධි තෙරුන් සත්වයා ගැන ඇසූ ප්‍රශ්නයට වදාළ දෙසුම

66. රාජගහේ

66. රජගහ නුවර දී

සත්තෝ සත්තෝති හත්තේ වු-වති, කිත්තාවතා නු ඛෝ හත්තේ සත්තෝ වා අස්ස සත්තපඤ්ඤාති වාති?

“ස්වාමීනී, සත්වයා, සත්වයා යැ යි කියනවා. ස්වාමීනී, සත්වයා හෝ සත්වයා යන පැණවීම හෝ ඇති වන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

යන්ට ඛෝ සමිද්ධි අත්ථි වක්ඛු අත්ථි රූපා අත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා. අත්ථි තත්ථි සත්තෝ වා සත්තපඤ්ඤාති වා අත්ථි ජිව්හා අත්ථි රසා අත්ථි ජිව්හාවිඤ්ඤාණං අත්ථි ජිව්හාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතබ්බා ධම්මා. අත්ථි තත්ථි

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - මිගජාල වර්ගය

සත්තෝ වා සත්තපඤ්ඤානි වා අත්ථි මනෝ අත්ථි ධම්මා
අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානබ්බා ධම්මා, අත්ථි
තත්ථ සත්තෝ වා සත්තපඤ්ඤානි වා.

පිත්ථත් සමිද්ධි, යම් තුනක ඇස තිබේ නම්, රූප තිබේ නම්, ඇසේ
විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත
ඵතූන තමයි සත්ථයා සිටීම හෝ සත්ථ පැණවීම තිබෙන්නේ දිව
තිබේ නම්, රස තිබේ නම්, දිවේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන්
දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත ඵතූන තමයි සත්ථයා සිටීම හෝ සත්ථ පැණවීම
තිබෙන්නේ මනස තිබේ නම්, මනසට අරමුණු වන දේ තිබේ
නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ
තිබේ නම්, අන්ත ඵතූන තමයි සත්ථයා සිටීම හෝ සත්ථ පැණවීම තිබෙන්නේ.

යත්ථ ච බෝ සමිද්ධි තත්ථි චක්ඛු තත්ථි රූපා තත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණං
තත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානබ්බා ධම්මා, තත්ථි තත්ථ සත්තෝ වා
සත්තපඤ්ඤානි වා තත්ථි ජිව්හා තත්ථි රසා තත්ථි
ජිව්හාවිඤ්ඤාණං තත්ථි ජිව්හාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානබ්බා ධම්මා, තත්ථි තත්ථ
සත්තෝ වා සත්තපඤ්ඤානි වා තත්ථි මනෝ තත්ථි ධම්මා
තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානබ්බා ධම්මා, තත්ථි
තත්ථ සත්තෝ වා සත්තපඤ්ඤානි වානි.

පිත්ථත් සමිද්ධි, යම් තුනක ඇස නැත්නම්, රූප නැත්නම්, ඇසේ
විඤ්ඤාණය නැත්නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත
ඵතූන තමයි සත්ථයා නැති තුන හෝ සත්ථ පැණවීම නො තිබෙන තුන
..... දිව නැත්නම්, රස නැත්නම්, දිවේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, දිවේ
විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත ඵතූන තමයි සත්ථයා නැති
තුන හෝ සත්ථ පැණවීම නො තිබෙන තුන මනස නැත්නම්,
මනසට අරමුණු වන දේ නැත්නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, මනසේ
විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත ඵතූන තමයි සත්ථයා නැති
තුන හෝ සත්ථ පැණවීම නො තිබෙන තුන.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමිද්ධි - සත්තපඤ්ඤාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.5

සමිද්ධි - දුක්ඛපඤ්ඤාසුත්තං

සමිද්ධි තෙරුන් දුක ගැන ඇසූ ප්‍රශ්නයට වදාළ දෙසුම

67. රාජගහේ

67. රජගහ නුවර දී

දුක්ඛං දුක්ඛන්ති භන්තේ වු-වති, කිත්තාවතා නු ඛෝ භන්තේ දුක්ඛං
වා අස්ස දුක්ඛපඤ්ඤන්ති වාති?

“ස්වාමීනී, දුක, දුක යැ යි කියනවා. ස්වාමීනී, දුක හෝ දුක යන
පැණවීම හෝ ඇති වන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

යත්ථ ඛෝ සමිද්ධි අත්ථි වක්ඛු අත්ථි රූපා අත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණං
අත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා. අත්ථි තත්ථි දුක්ඛං වා
දුක්ඛපඤ්ඤන්ති වා අත්ථි ජිව්හා අත්ථි රසා අත්ථි
මනෝ අත්ථි ධම්මා අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණ-
විඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා, අත්ථි තත්ථි දුක්ඛං වා දුක්ඛපඤ්ඤන්ති වා.

පින්වත් සමිද්ධි, යම් තැනක ඇස තිබේ නම්, රූප තිබේ නම්, ඇසේ
විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත
එතැන තමයි දුක තිබීම හෝ දුක පැණවීම තිබෙන්නේ දිව තිබේ
නම්, රස තිබේ නම් මනස තිබේ නම්, මනසට අරමුණු වන දේ
තිබේ නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු
දේ තිබේ නම්, අන්ත එතැන තමයි දුක තිබීම හෝ දුක පැණවීම තිබෙන්නේ.

යත්ථ ව ඛෝ සමිද්ධි තත්ථි වක්ඛු තත්ථි රූපා තත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණං
තත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා, තත්ථි තත්ථි දුක්ඛං වා
දුක්ඛපඤ්ඤන්ති වා තත්ථි ජිව්හා තත්ථි රසා තත්ථි
මනෝ තත්ථි ධම්මා තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණ-
විඤ්ඤාතඛිඛා ධම්මා, තත්ථි තත්ථි දුක්ඛං වා දුක්ඛපඤ්ඤන්ති වාති.

පින්වත් සමිද්ධි, යම් තැනක ඇස නැත්නම්, රූප නැත්නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත එතැන තමයි දුක නැති තැන හෝ දුක පැණවීම නො තිබෙන තැන දිව නැත්නම්, රස නැත්නම් මනස නැත්නම්, මනසට අරමුණු වන දේ නැත්නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත එතැන තමයි දුක නැති තැන හෝ දුක පැණවීම නො තිබෙන තැන.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමිද්ධි - දුක්ඛපඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.6

සමිද්ධි - ලෝකපඤ්ඤාසුත්තං.

සමිද්ධි තෙරුන් ලෝකය ගැන ඇසූ ප්‍රශ්නයට වදාළ දෙසුම

68. රාජගහේ

68. රජගහ නුවර දී

ලෝකෝ ලෝකෝති භන්තේ චූ-චති, කිත්තාවතා නු ඛෝ භන්තේ ලෝකෝ වා අස්ස ලෝකපඤ්ඤාති වාති?

“ස්වාමීනි, ලෝකය, ලෝකය යැ යි කියනවා. ස්වාමීනි, ලෝකය හෝ ලෝකය යන පැණවීම හෝ ඇති වන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

යන්ට ඛෝ සමිද්ධි අත්ථි චක්ඛු අත්ථි රූපා අත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අත්ථි චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බා ධම්මා. අත්ථි තත්ථි ලෝකෝ වා ලෝකපඤ්ඤාති වා අත්ථි ජීවිහා අත්ථි රසා අත්ථි මනෝ අත්ථි ධම්මා අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං අත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණ-විඤ්ඤානඛිබ්බා ධම්මා, අත්ථි තත්ථි ලෝකෝ වා ලෝකපඤ්ඤාති වා.

පින්වත් සමිද්ධි, යම් තැනක ඇස තිබේ නම්, රූප තිබේ නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත ඵතැන තමයි ලෝකය තිබීම හෝ ලෝක පැණවීම තිබෙන්නේ දිව තිබේ නම්, රස තිබේ නම් මනස තිබේ නම්, මනසට අරමුණු වන දේ තිබේ නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය තිබේ නම්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තිබේ නම්, අන්ත ඵතැන තමයි ලෝකය තිබීම හෝ ලෝක පැණවීම තිබෙන්නේ.

යත්ථ ව ඛෝ සමිද්ධි තත්ථි වක්ඛු තත්ථි රූපා තත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණං තත්ථි වක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතඛිබ්බා ධම්මා, තත්ථි තත්ථ ලෝකෝ වා ලෝකපඤ්ඤත්ති වා තත්ථි ජිව්හා තත්ථි රසා තත්ථි මනෝ තත්ථි ධම්මා තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණං තත්ථි මනෝවිඤ්ඤාණ-විඤ්ඤාතඛිබ්බා ධම්මා, තත්ථි තත්ථ ලෝකෝ වා ලෝකපඤ්ඤත්ති වාති.

පින්වත් සමිද්ධි, යම් තැනක ඇස නැත්නම්, රූප නැත්නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත ඵතැන තමයි ලෝකය නැති තැන හෝ ලෝක පැණවීම නො තිබෙන තැන දිව නැත්නම්, රස නැත්නම් මනස නැත්නම්, මනසට අරමුණු වන දේ නැත්නම්, මනසේ විඤ්ඤාණය නැත්නම්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ නැත්නම්, අන්ත ඵතැන තමයි ලෝකය නැති තැන හෝ ලෝක පැණවීම නො තිබෙන තැන.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමිද්ධි - ලෝකපඤ්ඤ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.7

උපසේනසුත්තං

උපසේන තෙරුන් ගැන වදාළ දෙසුම

69. ඒකං සමයං ආයස්මා ව සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ව උපසේතෝ රාජගහේ විහරන්ති සීතවතේ සප්පසොණ්ඩික පඬිභාරේ. තේන ඛෝ පන

සමයෙන ආයස්මතෝ උපසේනස්ස කායෝ ආසිවිසෝ පනිතෝ හෝති.

69. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් උපසේනයන් වහන්සේත් රජගහ නුවර සීතවනයේ සප්පසොණ්ඩික නම් පර්වත බෑවුමේ සෙනසුනක වැඩ සිටියේ. ඔය කාලයේදී ම ආයුෂ්මත් උපසේන තෙරුන් ගේ කයට භයානක විෂ සහිත සර්පයෙක් වැටුණා. (මෙයින් අදහස් කරන්නේ භයානක විෂ සහිත සර්පයෙකු ගේ දෂ්ඨ කිරීමක් විය හැකි ය.)

අප්ථ ඛෝ ආයස්මා උපසේතෝ භික්ඛු ආමන්තේසි: ඒථ මේ ආවුසෝ, ඉමං කායං මඤ්චකං ආරෝපෙන්වා බහිද්ධා නීහරථ, පුරායං කායෝ ඉධෙව විකිරති සෙය්‍යථාපි භුසමුට්ඨිති. ඒවං චුත්තේ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මත්තං උපසේනං ඒතදවෝච: න ඛෝ පන මයං පස්සාම ආයස්මතෝ උපසේනස්ස කායස්ස වා අඤ්ඤථත්තං ඉන්ද්‍රියානං වා විපරිණාමං, අප්ථ ච පනායස්මා උපසේතෝ ඒවමාහ: ඒථ මේ ආවුසෝ ඉමං කායං මඤ්චකං ආරෝපෙන්වා බහිද්ධා නීහරථ, පුරායං කායෝ ඉධෙව විකිරති සෙය්‍යථාපි භුසමුට්ඨිති.

එතකොට ආයුෂ්මත් උපසේන තෙරුන් භික්ෂූන් ඇමතුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මා ළඟට එන්න. මේ කය බොල් වී මිටක් වගේ මෙතැන දී ම විසිරිලා යන්ට කලින් ඇඳක තබා ගෙන බැහැරට අරගෙන යන්න.” ඒ විදිහට පැවසූ විට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් උපසේන තෙරුන්ට මෙකරුණ පැවසුවා. “අපි නම් ආයුෂ්මත් උපසේනයන් ගේ ශරීරයෙහි කිසි වෙනසක්වත්, ඉන්ද්‍රියයන් ගේ විපරිණාමයක්වත් දකින්නේ නෑ. නමුත් ආයුෂ්මත් උපසේනයන් මෙහෙම කියනවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මා ළඟට එන්න. මේ කය බොල් වී මිටක් වගේ මෙතැන දී ම විසිරිලා යන්ට කලින් ඇඳක තබා ගෙන බැහැරට අරගෙන යන්න” කියලා.

යස්ස නූන ආවුසෝ සාරිපුත්ත ඒවමස්ස: අහං චක්ඛන්ති වා මම චක්ඛන්ති වා, අහං සෝතන්ති වා මම සෝතන්ති වා, අහං ඝානන්ති වා මම ඝානන්ති වා, අහං ජීවිහාති වා මම ජීවිහාති වා, අහං කායෝති වා මම කායෝති වා, අහං මනෝති වා මම මනෝති වා, තස්ස නූන ආවුසෝ සාරිපුත්ත සියා කායස්ස වා අඤ්ඤථත්තං වා ඉන්ද්‍රියානං වා විපරිණාමෝ. මය්හඤ්ච ඛෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත න ඒවං හෝති: අහං චක්ඛන්ති වා මම චක්ඛන්ති වා, අහං සෝතන්ති වා මම සෝතන්ති වා, අහං ඝානන්ති වා මම ඝානන්ති වා, අහං ජීවිහාති වා මම ජීවිහාති වා, අහං කායෝති වා මම කායෝති වා,

අහං මනෝති ච මම මනෝති චා, තස්ස මය්හං ආවුසෝ සාරිපුත්ත කිං කායස්ස චා අඤ්ඤාදායං භවිස්සති ඉන්ද්‍රියානං චා විපරිණාමේති?

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, යම් කෙනෙකුට මේ විදිහට හැඟීමක් තිබුණා නම්, ඒ කියන්නේ “ඇස මම යි කියලා හෝ ඇස මගේ කියලා හෝ, කණ මම යි කියලා හෝ කණ මගේ කියලා හෝ, නාසය මම යි කියලා හෝ නාසය මගේ කියලා හෝ, දිව මම යි කියලා හෝ දිව මගේ කියලා හෝ, කය මම යි කියලා හෝ කය මගේ කියලා හෝ, මනස මම යි කියලා හෝ මනස මගේ” කියලා හෝ හැඟීමක් තිබුණා නම් ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, අන්න ඒ කෙනා ගේ කයට නම් වෙනසක් ඇති වෙන්ට පුළුවනි. ඉන්ද්‍රියයන් ගේ විපරිණාමයක් ඇති වෙන්ට පුළුවනි. නමුත් ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, මා තුළ මෙවැනි අදහසක් නෑ. ඒ කියන්නේ “ඇස මම යි කියලා හෝ ඇස මගේ කියලා හෝ, කණ මම යි කියලා හෝ කණ මගේ කියලා හෝ, නාසය මම යි කියලා හෝ නාසය මගේ කියලා හෝ, දිව මම යි කියලා හෝ දිව මගේ කියලා හෝ, කය මම යි කියලා හෝ කය මගේ කියලා හෝ, මනස මම යි කියලා හෝ මනස මගේ” කියලා හෝ අදහසක් නෑ. ඉතින් ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, ඒ මට කය පිළිබඳ වෙනසක් හෝ ඉඳුරන් ගේ විපරිණාමයක් හෝ මොනවාට ඇති වෙන්ට ද?

තථා හි පනායස්මතෝ උපසේනස්ස දීඝරත්තං අහංකාරමමිංකාර මානානුසයා සුසම්මහතා, තස්මායස්මතෝ උපසේනස්ස න ඵ්ථං හෝති: අහං චක්ඛන්ති චා මම චක්ඛන්ති චා අහං ජිව්හාති චා මම ජිව්හාති චා අහං මනෝති මම මනෝති චාති.

ඒක එහෙම තමයි. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් උපසේනයන් හට බොහෝ කලක් මුළුල්ලේ මම, මාගේ ය යන දෝංකාරය ඇති මාන අනුසය මුළුමණින් ම ප්‍රභාණය වෙලා නෙව තියෙන්නේ. ඒ නිසා තමයි ආයුෂ්මත් උපසේනයන් හට ඔවුන් හැඟීම් ඇති නො වන්නේ. ඒ කියන්නේ “ඇස මම යි කියලා හෝ ඇස මගේ කියලා හෝ දිව මම යි කියලා හෝ දිව මගේ කියලා හෝ මනස මම යි කියලා හෝ මනස මගේ” කියලා හෝ අදහසක් නැත්තේ.

අථ ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ උපසේනස්ස කායං මඤ්චකං ආරෝපෙත්වා බහිද්ධා නීහරිංසු. අථ ඛෝ ආයස්මතෝ උපසේනස්ස කායෝ තත්ථේව විකිරි සෙය්‍යථාපි භුසමුට්ඨිති.

ඉතින් ඒ හික්ෂුන් ආයුෂ්මත් උපසේන තෙරුන් ගේ කය ඇඳක තබා ගෙන බැහැරට ගෙන ගියා. එතකොට ආයුෂ්මත් උපසේන තෙරුන් ගේ කය එතැන දී ම බොල් වී මිටක් වගේ විසිරිලා ගියා. (පිරිනිවන් පෑවා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපසේන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.8

උපවාණසුත්තං

උපවාණ තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

70. අප බෝ ආයස්මා උපවාණෝ යේන භගවා තේනුපසංකමි ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා උපවාණෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝති භන්තේ වු-චිති. කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝ හෝති අකාලිකෝ ඒහි පස්සිකෝ විපනයිකෝ ප-චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤහිති?

70. එතකොට ආයුෂ්මත් උපවාණ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් උපවාණ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, ධර්මය සන්දිට්ඨික යි. ධර්මය සන්දිට්ඨික යි කියලා කියනවා. ස්වාමීනී, කවර කරුණු මත ද ධර්මය සන්දිට්ඨික (මෙහිදීම දැක්ක හැකි) වන්නේ. අකාලික (විනෑම කාලයක දී දැක්ක හැකි) වන්නේ. ඒහිපස්සික (ඇවිත් විමසා බලන්න යෑ යි පැවසිය හැකි) වන්නේ. විපනයික (තමා තුළට පමුණුවා ගෙන දැක්ක හැකි) වන්නේ. පච්චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤහිති (නැණවතුන් විසින් තම තම නැණ පමණින් දත යුතු) වන්නේ?”

ඉබුපවාණ හික්ඛු වක්ඛුනා රූපං දිස්වා රූපපටිසංවේදී ච හෝති රූපරාගපටිසංවේදී ච. සන්තඤ්ච අජ්ඣධන්තං රූපේසු රාගං අත්ථි මේ

අජ්ඣන්තං රුපේසු රාගෝති පජානාති, යන්නං උපවාණ භික්ඛු චක්ඛුනා රුපං දිස්වා රුපපටිසංවේදී ච භෝති, රුපරාගපටිසංවේදී ච සන්නස්ථ අජ්ඣන්තං රුපේසු රාගං අත්ථි මේ අජ්ඣන්තං රුපේසු රාගෝති පජානාති. ඵම්මපි ඛෝ උපවාණ, සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝ භෝති අකාලිකෝ ඵ්භිපස්සිකෝ චපනයිකෝ ප-චත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාහිති

පින්චත් උපවාණ, මෙහිලා භික්ඛුව ඇසින් රුපයක් දැකලා රුපයට සංවේදී වෙනවා. රුපය නිසා ඇති වෙන රාගයටත් සංවේදී වෙනවා. එතකොට තමා තුළ රුප පිළිබඳ ව රාගය තිබෙන විට මා තුළ රුප කෙරෙහි රාගය තියෙනවා කියලා දැන ගන්නවා. පින්චත් උපවාණ, භික්ඛුව ඇසින් රුපයක් දැකලා රුපයට සංවේදී වෙනවා නම්, රුපය නිසා ඇති වෙන රාගයටත් සංවේදී වෙනවා නම්, එතකොට තමා තුළ රුප පිළිබඳ ව රාගය තිබෙන විට මා තුළ රුප කෙරෙහි රාගය තියෙනවා කියලා දැන ගන්නවා නම්, පින්චත් උපවාණ, ඔය විදිහටත් ධර්මය සන්දිට්ඨික, අකාලික, ඵ්භිපස්සික, චපනයික, පච්චත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාහිති වෙනවා

සුත ව පරං උපවාණ භික්ඛු ජීව්හාය රසං සායිත්වා රසපටිසංවේදී ච භෝති රසරාගපටිසංවේදී ච සන්නස්ථ අජ්ඣන්තං රසේසු රාගං අත්ථි මේ අජ්ඣන්තං රසේසු රාගෝති පජානාති. යන්නං උපවාණ භික්ඛු ජීව්හාය රසං සායිත්වා රසපටිසංවේදී ච භෝති රසරාගපටිසංවේදී ච. සන්නස්ථ අජ්ඣන්තං රසේසු රාගං අත්ථි මේ අජ්ඣන්තං රසේසු රාගෝති පජානාති, ඵම්මපි ඛෝ උපවාණ සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝති භෝති අකාලිකෝ ඵ්භිපස්සිකෝ චපනයිකෝ ප-චත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාහිති

නැවත අනිකක් කියනවා නම්, පින්චත් උපවාණ, මෙහිලා භික්ඛුව දිවෙන් රස විඳලා රසයට සංවේදී වෙනවා. රසය නිසා ඇති වෙන රාගයටත් සංවේදී වෙනවා. එතකොට තමා තුළ රස පිළිබඳ ව රාගය තිබෙන විට මා තුළ රස කෙරෙහි රාගය තියෙනවා කියලා දැන ගන්නවා. පින්චත් උපවාණ, භික්ඛුව දිවෙන් රසයක් විඳලා රසයට සංවේදී වෙනවා නම්, රසය නිසා ඇති වෙන රාගයටත් සංවේදී වෙනවා නම්, එතකොට තමා තුළ රස පිළිබඳ ව රාගය තිබෙන විට මා තුළ රස කෙරෙහි රාගය තියෙනවා කියලා දැන ගන්නවා නම්, පින්චත් උපවාණ, ඔය විදිහටත් ධර්මය සන්දිට්ඨික, අකාලික, ඵ්භිපස්සික, චපනයික, පච්චත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාහිති වෙනවා

සුත ව පරං උපවාණ භික්ඛු මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය ධම්මපටිසංවේදී ව හෝති ධම්මරාගපටිසංවේදී ව, සන්තඤ්ඤා අජ්ඣන්තං ධම්මේසු රාගං අත්ථි මේ අජ්ඣන්තං ධම්මේසු රාගෝති පජානාති. යන්තං උපවාණ භික්ඛු මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය ධම්මපටිසංවේදී ව හෝති ධම්මරාගපටිසංවේදී ව. සන්තඤ්ඤා අජ්ඣන්තං ධම්මේසු රාගං: අත්ථි මේ අජ්ඣන්තං ධම්මේසු රාගෝති පජානාති, ඒවම්පි ඛෝ උපවාණ සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝ හෝති අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ ව්‍යනයිකෝ ප-වත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාහි.

නැවත අනිකක් කියනවා නම්, පින්වත් උපවාණ, මෙහිලා භික්ෂුව මනසින් අරමුණු දැනගෙන ඒ අරමුණුවලට සංවේදී වෙනවා. අරමුණු නිසා ඇති වෙන රාගයටත් සංවේදී වෙනවා. එතකොට තමා තුළ අරමුණු පිළිබඳ ව රාගය තිබෙන විට මා තුළ අරමුණු කෙරෙහි රාගය තියෙනවා කියලා දැන ගන්නවා. පින්වත් උපවාණ, භික්ෂුව මනසින් අරමුණු දැන ගෙන ඒ අරමුණුවලට සංවේදී වෙනවා නම්, අරමුණු නිසා ඇති වෙන රාගයටත් සංවේදී වෙනවා නම්, එතකොට තමා තුළ අරමුණු පිළිබඳ ව රාගය තිබෙන විට මා තුළ අරමුණු කෙරෙහි රාගය තියෙනවා කියලා දැන ගන්නවා නම්, පින්වත් උපවාණ, ඔය විදිහටත් ධර්මය සන්දිට්ඨික, අකාලික, ඒහිපස්සික, ව්‍යනයික, පච්චත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාහි වෙනවා.

ඉටුපවාණ භික්ඛු වක්ඛුනා රූපං දිස්වා රූපපටිසංවේදී හි ඛෝ හෝති නෝ ව රූපරාගපටිසංවේදී, අසන්තඤ්ඤා අජ්ඣන්තං රූපේසු රාගං නත්ථි මේ අජ්ඣන්තං රූපේසු රාගෝති පජානාති. යන්තං උපවාණ භික්ඛු වක්ඛුනා රූපං දිස්වා රූපපටිසංවේදී හි ඛෝ හෝති නෝ ව රූපරාගපටිසංවේදී, අසන්තඤ්ඤා අජ්ඣන්තං රූපේසු රාගං නත්ථි මේ අජ්ඣන්තං රූපේසු රාගෝති පජානාති. ඒවම්පි ඛෝ උපවාණ, සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝ හෝති අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ ව්‍යනයිකෝ ප-වත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාහි ති
.....

පින්වත් උපවාණ, මෙහිලා භික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැකලා රූපයට සංවේදී වෙනවා. නමුත් රූපය නිසා ඇති වෙන රාගයකට සංවේදී වෙන්නේ නෑ. එතකොට තමා තුළ රූප පිළිබඳ ව රාගය නො මැති විට මා තුළ රූප කෙරෙහි රාගය නැත කියලා දැන ගන්නවා. පින්වත් උපවාණ, භික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැකලා රූපයට සංවේදී වෙනවා නම්, රූපය නිසා ඇති වෙන රාගයකට සංවේදී වෙන්නේ නැත්නම්, එතකොට තමා තුළ රූප පිළිබඳ ව

රාගය නො මැනි විට මා තුළ රූප කෙරෙහි රාගය නැත කියලා දැන ගන්නවා නම්, පින්වත් උපවාණ, ඔය විදිහටත් ධර්මය සන්දිට්ඨික, අකාලික, ඒහිපස්සික, විපනයික, පච්චත්තං වේදිතඛිබ්බෝ විඤ්ඤාහි වෙනවා

සුන ව පරං උපවාණ භික්ඛු ජීවිතාය රසං සායිත්වා රසපට්ඨංවේදී හි බෝ හෝති නෝ ව රසරාගපට්ඨංවේදී, අසන්තඤ්ච අජ්ඣාත්තං රසේසු රාගං: නත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං රසේසු රාගෝති පජානාති යන්නං උපවාණ භික්ඛු ජීවිතාය රසං සායිත්වා රසපට්ඨංවේදී හි බෝ හෝති නෝ ව රසරාගපට්ඨංවේදී, අසන්තඤ්ච අජ්ඣාත්තං රසේසු රාගං: නත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං රසේසු රාගෝති පජානාති. ඒවම්පි බෝ උපවාණ සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝති හෝති අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ විපනයිකෝ ප-චත්තං වේදිතඛිබ්බෝ විඤ්ඤාහි

නැවත අනෙකක් කියනවා නම්, පින්වත් උපවාණ, මෙහිලා භික්ෂුව දිවෙන් රසයක් විඳලා රසයට සංවේදී වෙනවා. නමුත් රසය නිසා ඇති වෙන රාගයකට සංවේදී වෙන්නේ නෑ. එකකොට තමා තුළ රස පිළිබඳ ව රාගය නො මැනි විට මා තුළ රස කෙරෙහි රාගය නැත කියලා දැන ගන්නවා. පින්වත් උපවාණ, භික්ෂුව දිවෙන් රසයක් විඳලා රසයට සංවේදී වෙනවා නම්, රසය නිසා ඇති වෙන රාගයකට සංවේදී වෙන්නේ නැත්නම්, එකකොට තමා තුළ රස පිළිබඳ ව රාගය නො මැනි විට මා තුළ රස කෙරෙහි රාගය නැත කියලා දැන ගන්නවා නම්, පින්වත් උපවාණ, ඔය විදිහටත් ධර්මය සන්දිට්ඨික, අකාලික, ඒහිපස්සික, විපනයික, පච්චත්තං වේදිතඛිබ්බෝ විඤ්ඤාහි වෙනවා

සුන ව පරං උපවාණ භික්ඛු මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය ධම්මපට්ඨංවේදී හි බෝ හෝති නෝ ව ධම්මරාගපට්ඨංවේදී, අසන්තඤ්ච අජ්ඣාත්තං ධම්මේසු රාගං: නත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං ධම්මේසු රාගෝති පජානාති. යන්නං උපවාණ භික්ඛු මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය ධම්මපට්ඨංවේදී හි බෝ හෝති ධම්මරාගපට්ඨංවේදී, අසන්තඤ්ච අජ්ඣාත්තං ධම්මේසු රාගං: නත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං ධම්මේසු රාගෝති පජානාති, ඒවම්පි බෝ උපවාණ සන්දිට්ඨිකෝ ධම්මෝති හෝති අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ විපනයිකෝ ප-චත්තං වේදිතඛිබ්බෝ විඤ්ඤාහි නි.

නැවත අනෙකක් කියනවා නම්, පින්වත් උපවාණ, මෙහිලා භික්ෂුව මනසින් අරමුණු දැන ඒ අරමුණුවලට සංවේදී වෙනවා. නමුත් අරමුණු නිසා

ඇති වෙන රාගයකට සංවේදී වෙන්නේ නෑ. එතකොට තමා තුළ අරමුණු පිළිබඳ ව රාගය නො මැති විට මා තුළ අරමුණු කෙරෙහි රාගය නැත කියලා දැන ගන්නවා. පින්වත් උපවාණ, හික්ෂුව මනසින් අරමුණු දැන ඒ අරමුණුවලට සංවේදී වෙනවා නම්, අරමුණු නිසා ඇති වෙන රාගයකට සංවේදී වෙන්නේ නැත්නම්, එතකොට තමා තුළ අරමුණු පිළිබඳ ව රාගය නො මැති විට මා තුළ අරමුණු කෙරෙහි රාගය නැත කියලා දැන ගන්නවා නම්, පින්වත් උපවාණ, ඔය විදිහටත් ධර්මය සන්දිට්ඨික, අකාලික, ඒහිපස්සික, වපනයික, පච්චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහි වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපවාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.9

පටිම ඡචස්සායතනසුත්තං

ස්පර්ශ ආයතන හය ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

71. යෝ හි කෝචි හික්ඛවෙ හික්ඛු ඡන්තං චස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති: අවුසිතං තේන බ්‍රහ්මචරියං, ආරකා සෝ ඉමමහා ධම්මවිනයාති.

71. පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්ෂුවක් ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නැති නම්, ඒ හික්ෂුව විසින් බබ්බර නම් වසලා නෑ. ඔහු මේ ධර්ම විනයෙන් ඇත් වෙලා ම යි ඉන්නේ.

ඒවං චුත්තේ අඤ්ඤතරෝ හික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච: එත්ථාහං භන්තේ, අනස්සාසිං, අහඤ්හි භන්තේ ඡන්තං ආයතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාමිති.

මෙසේ වදාළ විට එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ වදාළා. “අනේ ස්වාමීනී, ඔය ආයතන හය පිළිබඳ ව (අවබෝධය ගැන) මං සැහීමකට පත් වෙන්නේ නෑ. අනේ ස්වාමීනී, මං ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ.

තං කිම්මිඤ්ඤපි භික්ඛු චක්ඛුං: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සසිති? නෝහේතං හන්තේ, සාධු භික්ඛු එත්ථ ච තේ භික්ඛු චක්ඛුං: “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය සුදිට්ඨං හවිස්සති, ඒසේවන්තෝ දුක්ඛස්ස

පින්වත් භික්ෂුව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඇස “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා ඔබ දකිනවා ද? ස්වාමීනී, එසේ නැත්තේම ය. ඉතා හොඳයි පින්වත් භික්ෂුව. ඔය කරුණ පිළිබඳ ව පින්වත් භික්ෂුව, ඔබට ඇස “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔය විදිහට ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥවකින් පැහැදිලි දැක්මක් ඇති වෙනවා නම්, ඒක තමයි මේ දුකෙහි අවසන් වීම

ජිවිහං: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සසිති? නෝ හේතං හන්තේ, සාධු භික්ඛු එත්ථ ච තේ භික්ඛු ජිවිහා: “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය සුදිට්ඨං හවිස්සති, ඒසේවන්තෝ දුක්ඛස්ස

දිව “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා ඔබ දකිනවා ද? ස්වාමීනී, එසේ නැත්තේම ය. ඉතා හොඳයි පින්වත් භික්ෂුව. ඔය කරුණ පිළිබඳ ව පින්වත් භික්ෂුව, ඔබට දිව “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔය විදිහට ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥවකින් පැහැදිලි දැක්මක් ඇති වෙනවා නම්, ඒක තමයි මේ දුකෙහි අවසන් වීම

මනං: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සසිති? නෝ හේතං හන්තේ, සාධු භික්ඛු එත්ථ ච තේ භික්ඛු මනෝ: “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මපඤ්ඤාය සුදිට්ඨෝ හවිස්සති, ඒසේවන්තෝ දුක්ඛස්ස.

මනස “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මේක මගේ ආත්මය” කියලා ඔබ දකිනවා ද? ස්වාමීනී, එසේ නැත්තේම ය. ඉතා හොඳයි පින්වත් හික්මුව. ඔය කරුණ පිළිබඳ ව පින්වත් හික්මුව, ඔබට මනස “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔය විදිහට ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවකින් පැහැදිලි දැක්මක් ඇති වෙනවා නම්, එක තමයි මේ දුකෙහි අවසන් වීම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඨම ඡචස්සායතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.10

දුතිය ඡචස්සායතනසූත්තං.

ස්පර්ශ ආයතන භය ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

72. යෝ හි කෝචි භික්ඛවේ භික්ඛු ඡන්තං ඡස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති, අවුසිතං තේන බ්‍රහ්මවරියං, ආරකාව සෝ ඉමම්භා ධම්මචිතයාති.

72. පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්මුවක් ස්පර්ශ ආයතන භයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නැති නම්, ඒ හික්මුව විසින් බබ්සර නම් වසලා නෑ. ඔහු මේ ධර්ම චිතයෙන් ඇත් වෙලා ම යි ඉන්නේ.

ඒවං චුත්තේ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච: එත්ථාහං භන්තේ, අනස්සාසිං, අහඤ්භි භන්තේ ඡන්තං ඡස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාමිති.

මෙසේ වදාළ විට එක්තරා හික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ වදාළා. “අනේ ස්වාමීනී, ඔය ආයතන හය පිළිබඳ ව (අවබෝධය ගැන) මං සැහීමකට පත් වෙන්නේ නෑ. අනේ ස්වාමීනී, මං ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ.

තං කිම්මඤ්ඤාසි හික්ඛු, චක්ඛුං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සසීති? ඒවං භන්නේ. සාධු හික්ඛු, එත්ථ ච තේ හික්ඛු චක්ඛුං “නේතං මම, නේසෝ භමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය සුදිට්ඨං භවිස්සති, ඒවන්තේ ඒතං පට්ඨමං එස්සායතනං පභිනං භවිස්සති ආයතිං අපුනඛිභවාය

පින්වත් හික්ෂුව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඇස “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ද ඔබ දකින්නේ? එසේ ය, ස්වාමීනී. ඉතා හොඳයි පින්වත් හික්ෂුව. ඔය කරුණ පිළිබඳ ව පින්වත් හික්ෂුව, ඔබට ඇස “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔය විදිහට ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවකින් පැහැදිලි දැක්මක් ඇති වෙනවා නම්, ඔය විදිහට ඔබට මේ පළමු වෙනි ස්පර්ශ ආයතනය යළි පුනර්භවයක් ඇති නො වීම පිණිස ප්‍රභාණය වෙලා යනවා

ජීවිහා “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සසීති? ඒවං භන්නේ. සාධු හික්ඛු, එත්ථ ච තේ හික්ඛු ජීවිහා “නේතං මම, නේසෝ භමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය සුදිට්ඨා භවිස්සති, ඒවන්තේ ඒතං චතුත්ථං එස්සායතනං පභිනං භවිස්සති ආයතිං අපුනඛිභවාය

දිව “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ද ඔබ දකින්නේ? එසේ ය, ස්වාමීනී. ඉතා හොඳයි පින්වත් හික්ෂුව. ඔය කරුණ පිළිබඳ ව පින්වත් හික්ෂුව, ඔබට දිව “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔය විදිහට ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවකින් පැහැදිලි දැක්මක් ඇති වෙනවා නම්, ඔය විදිහට ඔබට මේ හතර වෙනි ස්පර්ශ ආයතනය යළි පුනර්භවයක් ඇති නො වීම පිණිස ප්‍රභාණය වෙලා යනවා

මනං “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සසීති? ඒවං භන්තේ. සාධු භික්ඛු, එත්ථ ච නේ භික්ඛු මනෝ “නේතං මම ,නේසෝ භමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය සුදිට්ඨෝ භවිස්සති, ඒවන්තේ ඒතං ඡට්ඨං එස්සායතනං පභිනං භවිස්සති ආයතිං අපුනඛිභවායාති.

මනස “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ද ඔබ දකින්නේ? එසේ ය, ස්වාමීනී. ඉතා හොඳයි පින්වත් භික්ෂුව. ඔය කරුණු පිළිබඳ ව පින්වත් භික්ෂුව, ඔබට මනස “මේක මගේ නොවෙයි, මේක මමත් නොවෙයි, මේක මගේ ආත්මයත් නොවෙයි” කියලා ඔය විදිහට ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කරපු ප්‍රඥාවකින් පැහැදිලි දැක්මක් ඇති වෙනවා නම්, ඔය විදිහට ඔබට මේ හය වෙනි ස්පර්ශ ආයතනය යළි පුනර්භවයක් ඇති නො වීම පිණිස ප්‍රභාණය වෙලා යනවා

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය ඡඵස්සායතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.7.11

තතිය ඡඵස්සායතනසුත්තං.

ස්පර්ශ ආයතන හය ගැන වදාළ තුන්වෙනි දෙසුම

73. යෝ හි කෝචි භික්ඛවේ භික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානාති, අවුසිතං තේන බ්‍රහ්මවරියං, ආරකාව සෝ ඉමම්භා ධම්මවිනයාති.

73. පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි භික්ෂුවක් ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නැති නම්, ඒ භික්ෂුව විසින් බ්‍රහ්මසර නම් වසලා නෑ. ඔහු මේ ධර්ම විනයෙන් අූත් වෙලා ම යි ඉන්නේ.

ඒවං චුත්තේ අඤ්ඤානරෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: එත්ථාහං
භන්තේ, පනස්සස්සං, අහඤ්භි භන්තේ ඡන්තං එස්සායනනානං සමුදයඤ්ච
අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං
නස්පජානාමීති.

මෙසේ වදාළ විට එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
මෙකරුණ වදාළා. “අනේ ස්වාමීනී, ඔය ආයතන හය පිළිබඳ ව (අවබෝධය
ගැන) මං කිසිසේත් සැහීමකට පත් වෙන්නේ නෑ. අනේ ස්වාමීනී, මං ස්පර්ශ
ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්,
නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දන්නේ නෑ.

තං කිම්මඤ්ඤසි භික්ඛු, “චක්ඛුං නි-චං වා අනි-චං වා”ති. අනි-චං
භන්තේ. යං පනානි-චං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති. දුක්ඛං භන්තේ. යං
පනානි-චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං “ඒතං මම,
ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං භන්තේ

පින්වත් භික්ෂුව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද?
අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද?
සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන
ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ
ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත

ජිවිහා “නි-චා වා අනි-චා වා”ති. අනි-චා භන්තේ
මනෝ “නි-චෝ වා අනි-චෝ වා”ති. අනි-චෝ භන්තේ. යං පනානි-චං
දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති. දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-චං දුක්ඛං
විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි,
ඒසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං භන්තේ.

දිව නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි මනස නිත්‍යයි
ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි
ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්
වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි
මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛස්මම්පි නිබ්බින්නදති,
සෝතස්මම්පි නිබ්බින්නදති, සානස්මම්පි නිබ්බින්නදති, ජිව්හායපි නිබ්බින්නදති,
කායස්මම්පි නිබ්බින්නදති, මනස්මම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා
විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං
බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පචානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රන්ථත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට
ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණ ගැනත්
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. නාසය ගැනත් සත්‍ය
ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය
අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ
වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම
තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව
යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස්
වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය
සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක්
නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තතිය ඡළස්සායතන සූත්‍රය නිමා විය.

මිගජාලවග්ගෝසත්තමෝ.
සත්ථෙති මිගජාල වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

මිගජාලේන ද්වේ චුත්තා චත්තාරෝ ච සමිද්ධිනා
උපසේනෝ උපවාණෝ ච ඡළස්සායතනිකා තයෝ.

මිගජාල සූත්‍ර දෙකකි, සමිද්ධි සූත්‍ර හතරකි, උපසේන සූත්‍රය, උපවාණ සූත්‍රය
හා ඡළස්සායතනික සූත්‍ර තුනකි.

8. ගිලානවග්ගෝ

8. ගිලාන වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.1

ගිලානසුත්තං

ගිලන්භික්ෂුවකට වදාළ දෙසුම

74. සාවත්ථියං

74. සැවැත් නුවර දී

අප ඛෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්.
උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං
නිසීන්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච:

එදා එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට
එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

අමුකස්මිං හන්තේ, විහාරේ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු නවෝ අප්පඤ්ඤාතෝ
ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාල්හගිලාතෝ, සාධු හන්තේ, භගවා යේන සෝ භික්ඛු
තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායාති.

ස්වාමීනී, අසවල් විහාරයෙහි එක්තරා භික්ෂුවක් ඉන්නවා. ඔහු නවක
කෙනෙක්. ප්‍රසිද්ධ නෑ. ලෙඩ වෙලයි ඉන්නේ. දුකට පත් වෙලා බොහෝ සේ
ගිලන්වයි ඉන්නේ. ඉතින් ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ භික්ෂුව සිටින
තැනට අනුකම්පාව උපදවාගෙන වැඩමවා වදාරණ සේක් නම් ඉතා හොඳයි.

අප ඛෝ භගවා නවවාදඤ්ච සුත්වා ගිලානවාදඤ්ච අප්පඤ්ඤානෝ භික්ඛුනි ඉති විදිත්වා යෙන සෝ භික්ඛු තේනුපසංකම්. අද්දසා ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවත්තං දුරතෝච ආග-ඡන්තං, දිස්වාන මඤ්ඤෙන සමඤ්චෝසි. අප ඛෝ භගවා තං භික්ඛුං ඒතදචෝච: අලං භික්ඛු මා ත්වං මඤ්ඤෙන සමඤ්චෝසි. සන්තිමානි ආසනානි පඤ්ඤත්තානි. තත්ථාහං නිසීදිස්සාමිති. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ. නිසඨ්ථ ඛෝ භගවා තං භික්ඛුං ඒතදචෝච:

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නවක පැවිද්දෙක් ය යන කරුණ අසා, ගිලන් වී සිටින බවත්, අප්‍රසිද්ධ භික්ෂුවක් බවත් යන මෙය දැන ගෙන ඒ භික්ෂුව සිටි තැනට වැඩමවා වදාළා. ඒ භික්ෂුව දුරින් ම වඩින්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැක්කා. දැකලා ඇඳෙන් නැගිටින්නට උත්සාහ කළා. එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ භික්ෂුවට මෙසේ වදාළා. “පින්වත් භික්ෂුව, කමක් නෑ ඔබ ඇඳෙන් නැගිටින්නට මහන්සි වෙන්නට එපා. මේ ආසන පණුවලා තියෙනවා නෙව. මං ඒ ආසනයක වාඩි වෙන්නම්.” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පණුවන ලද අසුනක වැඩ සිටියා. වැඩ සිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ භික්ෂුවගෙන් මෙකරුණ විමසා වදාළා.

ක-ච්ඡි තේ භික්ඛු බමනියං, ක-ච්ඡි යාපනියං, ක-ච්ඡි දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති, පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති?

පින්වත් භික්ෂුව, කොහොම ද? ඔබට ඉවසිය හැකි ද? කොහොම ද පහසුවෙන් යැපිය හැකි ද? කොහොම ද දුක් වේදනා අඩුවීමක් තියෙනවා නේද? වැඩිවීමක් නෑ නේද? අඩුවීමක් ම මිසක් වැඩිවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ නේද?

න මේ හන්නේ බමනියං, න යාපනියං, බාළුහා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති, අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

ස්වාමීනී, මට ඉවසන්නට අමාරුයි. පහසුවෙන් යැපෙන්නට අමාරුයි. මට බොහෝ දුක් වේදනා වැඩි වෙනවා. අඩුවීමක් නෑ. වැඩිවීමක් මිසක් අඩුවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ.

ක-වි තේ හික්ඛු න කිඤ්චි කුක්කු-වං, න කෝචි විජ්ජපිසාරෝති? තග්ග මේ භන්තේ, අනප්පකං කුක්කු-වං අනප්පකෝ විජ්ජපිසාරෝති.

පින්වත් හික්ඛු, ඔබට කිසියම් කුකුසක් නැද්ද? කිසියම් විපිළිසරඬවක් නැද්ද? අතේ ස්වාමීනී, මට බොහෝ කුකුස් තියෙනවා. බොහෝ විපිළිසර තියෙනවා.

ක-වි පන ත්වං හික්ඛු අත්තා සීලතෝ න උපවදනීති, න ඛෝ මේ භන්තේ අත්තා සීලතෝ උපවදනීති.

පින්වත් හික්ඛු, ඒ කොහොම ද? තමන්ට සීලයෙන් වෝදනා කරන්නේ නෑ නේද? ස්වාමීනී, මට සීලයෙන් වෝදනා කිරීමක් නෑ.

නෝ - කිර ත්වං හික්ඛු අත්තා සීලතෝ උපවදනී, අපකිස්මිඤ්ච තේ කුක්කු-වං? කෝ ච විජ්ජපිසාරෝති? න ඛෝ අහං භන්තේ, සීලවිසුද්ධත්වං භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමිති.

ඉතින් පින්වත් හික්ඛු, තමාට සීලයෙන් වෝදනා නො කරන එකේ නැවත මොන කරුණකට ද ඔබ තුළ කුකුස් ඇති වන්නේ. විපිළිසරය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මං සීලයෙන් පමණක් විසුද්ධියට පත් වීම අරුත කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දහම් දෙසූ බවක් දන්නේ නෑ.

නෝ - කිර ත්වං හික්ඛු සීලවිසුද්ධත්වං මයා ධම්මං දේසිතං ආජානාසි, අප කිමත්ථියං චරහි ත්වං හික්ඛු මයා ධම්මං දේසිතං ආජානාසිති? රාගවිරාගත්ථඤ්ච බ්වාහං භන්තේ භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමිති.

පින්වත් හික්ඛු, මා විසින් සීලයෙන් පමණක් විසුද්ධියට පත්වීම අරුත කොට දහම් දෙසූ බව ඔබ දන්නේ නැත්නම්, මා විසින් කුමක් අරුත කොට දහම් දෙසූ බවක් දැන ගෙන ද ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නේ? ස්වාමීනී, රාගය දුරු කිරීම අරුත කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් දෙසන ලද බවයි මා දන්නේ.

සාධු සාධු හික්ඛු, සාධු ඛෝ ත්වං හික්ඛු රාගවිරාගත්ථං මයා ධම්මං දේසිතං ආජානාසි, රාගවිරාගත්ථෝ හි හික්ඛු මයා ධම්මෝ දේසිතෝ.

සාදු! සාදු! පින්වත් භික්ෂුව, රාගය දුරු කිරීම අරුත කොට මා විසින් දහම් දෙසන ලද බව ඔබ දැන සිටීම නම් ඉතා යහපති. පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් දහම් දෙසන ලද්දේ රාගය දුරු කිරීම අරුත කොට ගෙන ම යි.

තං කිම්මඤ්ඤසි භික්ඛු චක්ඛුං “නි-වං වා අනි-වං වා”ති? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං “දුක්ඛං වා තං සුඛං වා”ති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපප්පිතුං “ඒතං මම, ඒසෝ’හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ ජිව්හා නි-වා වා අනි-වා වාති? අනි-වා හන්තේ මනෝ “නි-වෝ වා අනි-වෝ වා”ති? අනි-වෝ හන්තේ. යං පනානි-වං “දුක්ඛං වා තං සුඛං වා”ති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපප්පිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ’හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ.

පින්වත් භික්ෂුව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත දිව නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි මනස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඒවං පස්සං භික්ඛු සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, සෝතස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, සානස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, ජිව්හායපි නිබ්බින්නදති, කායස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, මනස්මිම්පි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැන සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. නාසය ගැනත් සත්‍ය

ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

ඉදමවෝච හගවා. අත්තමනෝ සෝ භික්ඛු හගවනෝ භාසිතං අභිනන්දි. ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං හඤ්ඤමානෝ තස්ස භික්ඛුනෝ විරජං විතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බන්තං නිරෝධම්මන්ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. සතුටු සිතින් යුතු ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ ධර්මය සතුවින් පිළිගන්නා. මේ දෙසුම වදාරණ කල්හී ඒ භික්ෂුවට “හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා වූ යම්කිසි දෙයක් ඇත්නම්, ඒ සෑම දෙයක් ම හේතුන් නැති වීමෙන් නිරුද්ධ වෙන ස්වභාවයෙන් යුක්ත” යැ යි කියලා කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යා මලකඩ රහිත වූ දහම් ඇස පහළ වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ගිලාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.2

දුතිය ගිලානසූත්තං

ගිලන් භික්ෂුවකට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

75. අථ ඛෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන හගවා තේනුපසංකම්
..... ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු හගවන්තං ඒතදවෝච:

අමුකස්මිං හන්තේ, විහාරේ අඤ්ඤාතරෝ හික්ඛු නවෝ අප්පඤ්ඤාතෝ ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාළ්හගිලානෝ, සාධු හන්තේ, හගවා යේන සෝ හික්ඛු තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායාති.

75. එදා එක්තරා හික්ඛුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ඛුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, අසවල් විහාරයෙහි එක්තරා හික්ඛුවක් ඉන්නවා. ඔහු නවක කෙනෙක්. ප්‍රසිද්ධ නෑ. ලෙඩ වෙලයි ඉන්නේ. දුකට පත් වෙලා බොහෝ සේ ගිලන්වයි ඉන්නේ. ඉතින් ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ හික්ඛුව සිටින තැනට අනුකම්පාව උපදවාගෙන වැඩමවා වදාරණ සේක් නම් ඉතා හොඳයි.

අප්ථ ඛෝ හගවා නවවාදඤ්ච සුත්වා ගිලානවාදඤ්ච අප්පඤ්ඤාතෝ හික්ඛුති ඉති විදිත්වා යේන සෝ හික්ඛු තේනුපසංකමි. අද්දසා ඛෝ සෝ හික්ඛු හගවන්තං දුරතෝව ආග-ජන්තං, දිස්වාන මඤ්ඤ-න සමඤ්චෝසි. අප්ථ ඛෝ හගවා තං හික්ඛුං ඒතදවෝච: අලං හික්ඛු මා ත්වං මඤ්ඤ-න සමඤ්චෝසි. සන්තිමානි ආසනානි පඤ්ඤත්තානි. තත්ථාහං නිසීදිස්සාමිති. නිසීදි හගවා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ. නිසජ්ජ ඛෝ හගවා තං හික්ඛුං ඒතදවෝච:

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නවක පැවිද්දෙක් ය යන කරුණ අසා, ගිලන් වී සිටින බවත්, අප්‍රසිද්ධ හික්ඛුවක් බවත් යන මෙය දැන ගෙන ඒ හික්ඛුව සිටි තැනට වැඩමවා වදාළා. ඒ හික්ඛුව දුරින් ම වඩින්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව දැක්කා. දැකලා ඇඳෙන් නැගිටිත්ට උත්සාහ කළා. එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ හික්ඛුවට මෙසේ වදාළා. “පින්වත් හික්ඛුව, කමක් නෑ ඔබ ඇඳෙන් නැගිටිත්ට මහන්සි වෙන්ට එපා. මේ ආසන පණවලා තියෙනවා නෙව. මං ඒ ආසනයක වාඩි වෙන්නම්.” භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පණවන ලද අසුනක වැඩ සිටියා. වැඩ සිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ හික්ඛුවගෙන් මෙකරුණ විමසා වදාළා.

ක-චි තේ හික්ඛු බමණියං, ක-චි යාපණියං, ක-චි දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අහික්කමන්ති, පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අහික්කමෝති?

පින්වත් හික්ඛුව, කොහොම ද? ඔබට ඉවසිය හැකි ද? කොහොම ද පහසුවෙන් යැපිය හැකි ද? කොහොම ද දුක් වේදනා අඩුවීමක් තියෙනවා

තේද? වැඩිවීමක් නෑ තේද? අඩුවීමක් ම මිසක් වැඩිවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ තේද?

න මේ හන්නේ බමනියං, න යාපනියං, බාළහා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති, අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

ස්වාමීනී, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. පහසුවෙන් යැපෙන්නක් අමාරුයි. මට බොහෝ දුක් වේදනා වැඩි වෙනවා. අඩුවීමක් නෑ. වැඩිවීමක් මිසක් අඩුවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ.

ක-වි තේ භික්ඛු න කිඤ්චි කුක්කු-වං, න කෝචි විජ්ජපට්ඨාරෝති? තග්ඝ මේ හන්නේ, අනප්පකං කුක්කු-වං අනප්පකෝ විජ්ජපට්ඨාරෝති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඔබට කිසියම් කුකුසක් නැද්ද? කිසියම් විපිළිසරඬවක් නැද්ද? අතේ ස්වාමීනී, මට බොහෝ කුකුස් තියෙනවා. බොහෝ විපිළිසර තියෙනවා.

ක-වි පන ත්වං භික්ඛු අත්තා සීලතෝ න උපවදනීති, න ඛෝ මේ හන්නේ අත්තා සීලතෝ උපවදනීති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඒ කොහොම ද? තමන්ට සීලයෙන් වෝදනා කරන්නේ නෑ තේද? ස්වාමීනී, මට සීලයෙන් වෝදනා කිරීමක් නෑ.

නෝ - කිර ත්වං භික්ඛු අත්තා සීලතෝ උපවදති, අථ කිස්මිඤ්ච තේ කුක්කු-වං? කෝ ව විජ්ජපට්ඨාරෝති? න ඛෝ අහං හන්නේ, සීලවිසුද්ධත්වං භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමිති.

ඉතින් පින්වත් භික්ෂුව, තමාට සීලයෙන් වෝදනා නො කරන එකේ නැවත මොන කරුණකට ද ඔබ තුළ කුකුස් ඇති වන්නේ. විපිළිසරය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මං සීලයෙන් පමණක් විසුද්ධියට පත් වීම අරුත කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දහම් දෙසූ බවක් දන්නේ නෑ.

නෝ - කිර ත්වං භික්ඛු සීලවිසුද්ධත්වං මයා ධම්මං දේසිතං ආජානාසි, අථ කිමත්ථියං වරහි ත්වං භික්ඛු මයා ධම්මං දේසිතං ආජානාසිති? රාගවිරාගත්ථඤ්ච බ්වාහං හන්නේ භගවතා ධම්මං දේසිතං ආජානාමිති.

පින්වත් හික්ෂුව, මා විසින් සිලයෙන් පමණක් විසුද්ධියට පත්වීම අරුත කොට දහම් දෙසු බව ඔබ දන්නේ නැත්නම්, මා විසින් කුමක් අරුත කොට දහම් දෙසු බවක් දැන ගෙන ද ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නේ? ස්වාමීනී, රාගය දුරු කිරීම අරුත කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් දෙසන ලද බවයි මා දන්නේ.

සාධු සාධු හික්ඛු, සාධු බෝ ත්වං හික්ඛු රාගවිරාගත්ථං මයා ධම්මං දේසිතං ආජානාසි, රාගවිරාගත්ථෝ හි හික්ඛු මයා ධම්මෝ දේසිතෝ.

සාදු! සාදු! පින්වත් හික්ෂුව, රාගය දුරු කිරීම අරුත කොට මා විසින් දහම් දෙසන ලද බව ඔබ දැන සිටීම නම් ඉතා යහපති. පින්වත් හික්ෂුව, මා විසින් දහම් දෙසන ලද්දේ රාගය දුරු කිරීම අරුත කොට ගෙන ම යි.

තං කිම්මඤ්ඤසි හික්ඛු චක්ඛුං “නි-වං වා අනි-වං වා”ති? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං “දුක්ඛං වා තං සුඛං වා”ති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං “ඒතං මම, ඒසෝ’හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝ හේතං හන්තේ. රූපා නි-වා වා අනි-වා වාති. අනි-වා හන්තේ චක්ඛුවිඤ්ඤාණං චක්ඛුසම්ඵස්සෝ යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ’හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ.

පින්වත් හික්ෂුව, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත. රූප නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇසේ විඤ්ඤාණය ඇසේ ස්පර්ශය ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත බවක් වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත්

මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත බවක් වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඒවං පස්සං භික්ඛු සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, රුපේසුපි නිබ්බින්නද්දි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නද්දි. චක්ඛුසම්පස්සේපි නිබ්බින්නද්දි, යම්පිදං චක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං. සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රෑනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

ඉදමචෝච හගවා. අත්තමනෝ සෝ භික්ඛු හගවනෝ භාසිතං අභිනන්දි. ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං හඤ්ඤමානෝ තස්ස භික්ඛුස්ස අනුපාදාය ආසවේහි චිත්තං විමු-චති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. සතුටු සිතින් යුතු ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ ධර්මය සතුවින් පිළිගන්නා. මේ දෙසුම වදාරණ කල්හී ඒ භික්ෂුව ගේ හිත කිසිවකට නො බැඳී ආශ්‍රවයන්ගෙන් නිදහස් වුණා. (අරහත්වයට පත් වුණා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය ගිලාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.3

අනි-වසුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙසුම

76. අළු බෝ ආයස්මා රාධෝ යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා රාධෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු, යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

76. එදා ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එකකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි සුදා වාසය කරන්ට සුළුවනි.

යං බෝ රාධ, අනි-වං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, කිඤ්ච රාධ, අනි-වං? වක්ඛුං බෝ රාධ, අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. රූපා අනි-වා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ; වක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ; වක්ඛුසම්චස්සෝ අනි-වෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ

පහාතබ්බෝ; යම්පිදං චක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං ච දුක්ඛං ච අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වං, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ
.....

පින්වත් රාධ, යමක් අනිත්‍ය නම් අන්ත ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්තයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් රාධ, කුමක් ද අනිත්‍ය? පින්වත් රාධ, ඇස අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. රූප අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ
.....

ජීවිහා අනි-වා, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහතබ්බෝ; රසා අනි-වා, ජීවිහාවිඤ්ඤාණං අනි-වං ජීවිහාසම්චස්සෝ අනි-වෝ යම්පිදං ජීවිහාසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වං, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ
.....

දිව අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්තයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. රස අනිත්‍ය යි දිවේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි දිවේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්තයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ
.....

මනෝ අනි-වෝ, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ; ධම්මා අනි-වා මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වං මනෝසම්චස්සෝ අනි-වෝ යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වං, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ. යං බෝ රාධ අනි-වං, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝති.

මනස අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි මනසේ විඤ්ඤාණය

අනිත්‍ය යි මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.4

දුක්ඛසූත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

77. යං ඛෝ රාධ, දුක්ඛං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, කිඤ්ච රාධ, දුක්ඛං? චක්ඛුං ඛෝ රාධ, දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. රූපා දුක්ඛා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ; චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ; චක්ඛුසම්පස්සෝ දුක්ඛෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ; යම්පිදං චක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං ච දුක්ඛං ච අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි දුක්ඛං යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. යං ඛෝ රාධ දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝති.

77. පින්වත් රාධ, යමක් දුක නම් අන්න ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්තයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් රාධ, කුමක් ද දුක? පින්වත් රාධ, ඇස දුක යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්තයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. රූප දුක යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය දුක යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ ස්පර්ශය දුක යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ මනසේ ස්පර්ශයෙන්

උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.5

අනත්තසුත්තං

අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

78. අථ ඛෝ ආයස්මා රාධෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්
“යෝ ඛෝ රාධ, අනත්තා තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, කිඤ්ච රාධ, අනත්තා:
චක්ඛුං ඛෝ රාධ, අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. රූපා අනත්තා,
තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ
පහාතඛිඛෝ. චක්ඛුසම්ඵස්සෝ අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ.
යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං ච දුක්ඛං ච
අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ
.....

78. එදා ආයුෂ්මත් රාධ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා පින්වත් රාධ, යමක් අනාත්ම නම් අන්න ඒ ගැන
තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් රාධ, කුමක් ද
අනාත්ම? පින්වත් රාධ, ඇස අනාත්ම යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි
ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. රූප අනාත්ම යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි
ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ
කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනාත්ම යි. ඒ ගැන
තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන්
උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් කිසි විදීමක්
ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ
යුත්තේ

ජිවිහා අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහතබ්බෝ; රසා
 ජිවිහාවිඤ්ඤාණං ජිවිහාසම්ඵස්සෝ යම්පිදං
 ජිවිහාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං
 වා, තම්පි මනෝ අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහතබ්බෝ; ධම්මා
 මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝසම්ඵස්සෝ
 යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා
 අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහතබ්බෝ. යෝ බෝ
 රාධ අනත්තා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහතබ්බෝති.

දිව අනාත්ම යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ
 යුත්තේ. රස දිවේ විඤ්ඤාණය දිවේ ස්පර්ශය දිවේ
 ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම්
 කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් මනස අනාත්ම යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ
 කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. මනසට අරමුණු වන දේ මනසේ
 විඤ්ඤාණය මනසේ ස්පර්ශය මනසේ ස්පර්ශයෙන්
 උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් කිසි විදීමක්
 ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඒ ගැන තිබෙන ඔබේ කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ
 යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනත්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.6

අවිජ්ජාසුත්තං

අවිද්‍යාව ගැන වදාළ දෙසුම

79. අථ බෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්
 ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච:
 අත්ථි නු බෝ භන්තේ, ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පහාණා භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා

පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති. අත්ථි ඛෝ භික්ඛු ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පහාණා භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති.

79. එදා එක්තරා භික්ඛුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ඛුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන් භික්ඛුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, එබඳු එක ම ධර්මයක් තියෙනවා ද? පින්වත් භික්ඛුව, යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන් භික්ඛුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, එබඳු එක ම ධර්මයක් තියෙනවා.

කතමෝ පන භන්තේ, ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පහාණා භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති? අවිජ්ජා ඛෝ භික්ඛු ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පහාණා භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති.

ස්වාමීනී, යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන් භික්ඛුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, එබඳු එක ම ධර්මයක් තියෙනවා නම් ඒ කුමක් ද? පින්වත් භික්ඛුව, යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන් භික්ඛුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, ඒ එක ම ධර්මය නම් අවිද්‍යාව ම යි.

කථමපන භන්තේ, ජානතෝ කථමපස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති? චක්ඛුං ඛෝ භික්ඛු අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති. රූපේ අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති. චක්ඛුසම්මස්සං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති. යම්පිදං චක්ඛුසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියනි විජ්ජා උප්පජ්ජති

ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විටද? කොයි විදිහට දකිනා විට ද? භික්ඛුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ. විද්‍යාව උපදින්නේ? පින්වත් භික්ඛුව, ඇස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි භික්ඛුව තුළ අවිද්‍යාව

ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ. රූප අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්මුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්මුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්මුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්මුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ

ජිවිහා අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ හික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. රසේ ජිවිහාවිඤ්ඤාණං ජිවිහාසම්පස්සං යම්පිදං ජිවිහාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ හික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති

දිව අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්මුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ රස දිවේ විඤ්ඤාණය දිවේ ස්පර්ශය දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්මුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ

මනං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ හික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. ධම්මේ මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝසම්පස්සං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ හික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති. ඒවං බෝ හික්ඛු ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ හික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති.

මනස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්මුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ මනසට අරමුණු වන දේ මනසේ විඤ්ඤාණය මනසේ ස්පර්ශය මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත

වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට තමයි හික්ෂුච තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අවිජ්ජා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.7

දුතිය අවිජ්ජාසූත්තං

අවිද්‍යාව ගැන වදාළ දෙවන දෙසුම

80. අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ හික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්
ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: අත්ථි නු බෝ
හන්තේ, ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පභාණා හික්ඛුතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා
උප්පජ්ජති. අත්ථි බෝ හික්ඛු ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පභාණා හික්ඛුතෝ
අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති.

80. එදා එක්තරා හික්ෂුචක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ හික්ෂුච භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන්
හික්ෂුච තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, එබඳු
එක ම ධර්මයක් තියෙනවා ද? පින්වත් හික්ෂුච, යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන්
හික්ෂුච තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, එබඳු
එක ම ධර්මයක් තියෙනවා.

කතමෝ පන හන්තේ, ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පභාණා හික්ඛුතෝ අවිජ්ජා
පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති? අවිජ්ජා බෝ හික්ඛු ඒකෝ ධම්මෝ යස්ස පභාණා
හික්ඛුතෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති.

ස්වාමීනී, යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන් හික්ෂුච තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය

වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, එබඳු එක ම ධර්මයක් තියෙනවා නම් ඒ කුමක් ද? පින්වත් භික්ෂුව යම් දෙයක් ප්‍රභාණය වීමෙන් භික්ෂුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වී යනවා නම්, විද්‍යාව උපදිනවා නම්, ඒ එක ම ධර්මය නම් අවිද්‍යාව ම යි.

කථම්පන භන්තේ, ජානතෝ කථම්පස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති? ඉධ භික්ඛු, භික්ඛුනෝ සුතං හෝති සබ්බේ ධම්මා නාලං අභිනිවේසායාති, ඒවඤ්ඤං භික්ඛු, භික්ඛුනෝ සුතං හෝති සබ්බේ ධම්මා නාලං අභිනිවේසායාති; සෝ සබ්බං ධම්මං අභිජානාති, සබ්බං ධම්මං අභිඤ්ඤාය සබ්බං ධම්මං පරිජානාති සබ්බං ධම්මං පරිඤ්ඤාය සබ්බන්තිමිත්තාති අඤ්ඤතෝ පස්සති, චක්ඛුං අඤ්ඤතෝ පස්සති, රූපේ අඤ්ඤතෝ පස්සති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අඤ්ඤතෝ පස්සති, චක්ඛුසම්ඵස්සං අඤ්ඤතෝ පස්සති, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අඤ්ඤතෝ පස්සති

ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විටද? කොයි විදිහට දකිනා විට ද? භික්ෂුව තුළ අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේ; විද්‍යාව උපදින්නේ? පින්වත් භික්ෂුව, මෙහි භික්ෂුවට අසන්ට ලැබෙනවා කිසි ම දෙයකට ඇල්ම ඇති කර ගන්ට සුදුසු නෑ කියලා. ඉදින් පින්වත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට මෙහි භික්ෂුවට අසන්ට ලැබෙනවා නම් කිසි ම දෙයකට ඇල්ම ඇති කර ගන්ට සුදුසු නෑ කියලා. එතකොට ඔහු සියළු දෙය ම විශේෂ නුවණින් අවබෝධ කර ගන්නවා. සියළු දෙය ම විශේෂ නුවණින් අවබෝධ කර ගෙන සියළු දෙය ම පිරිසිදු දකිනවා. සියළු දෙය ම පිරිසිදු දැකලා සෑම නිමිත්තක් ම වෙනත් ස්වභාවයකින් (සාමාන්‍ය කෙනෙක් දකින නිත්‍ය, සුඛ, ආත්ම වෙනුවට අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම වශයෙන්) දකිනවා. ඇස වෙනත් ස්වභාවයකින් දකිනවා. රූප වෙනත් ස්වභාවයකින් දකිනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය වෙනත් ස්වභාවයකින් දකිනවා. ඇසේ ස්පර්ශය වෙනත් ස්වභාවයකින් දකිනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සෑප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සෑප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් වෙනත් ස්වභාවයකින් දකිනවා.

යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අඤ්ඤතෝ පස්සති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ භික්ඛුනෝ අවිජ්ජා පභියති විජ්ජා උප්පජ්ජති.

මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් වෙනත් ස්වභාවයකින් දකිනවා. පින්වත් හික්ෂුච ඔය විදිහට දන්නා විට, ඔය විදිහට දක්නා විට තමයි අවිද්‍යාව ප්‍රභාණය වන්නේත්; විද්‍යාව උපදින්නේත්.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අවිජ්ජා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.8

සම්බහුලභික්ඛුසුත්තං

බොහෝ භික්ෂූන්ට වදාළ දෙසුම

81. අප බෝ සම්බහුලා භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු ඒකමන්තං නිසින්තා බෝ තේ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝචුං. ඉධ නෝ භන්තේ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා අමිහේ ඒවං පු-ජන්ති: කිමත්ථියං ආවුසෝ සමණෝ ගෝතමේ බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතීති? ඒවං පුට්ඨා මයං භන්තේ, තේසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං බ්‍යාකරෝම: දුක්ඛස්ස බෝ ආවුසෝ පරිඤ්ඤත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතීති. ක-ච් මයං භන්තේ, ඒවං පුට්ඨා ඒවං බ්‍යාකරමානා වුත්තවාදිනෝ -ච භගවතෝ හෝම. න ච භගවන්තං අභුතේන අබ්භාවික්ඛාම, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යාකරෝම, න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුවාදෝ ගාරය්හං යානං ආග-ජතීති.

81. එදා බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පැවසුවා. ස්වාමීනී, මෙකරුණෙහිලා අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් අපෙන් මේ විදිහට අසනවා. එම්බා ඇවැත්නි, කවර කරුණක් අරුත කොට ගෙන ද ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ? කියලා. ඔය විදිහට ඇසුවිට ස්වාමීනී, අපි ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් හට පිළිතුරු දෙන්නේ මෙහෙම යි. “එම්බා ඇවැත්නි, දුක පිරිසිඳ දැන ගැනීම අරුත කොට ගෙන යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ”

කියලා. ඉතින් ස්වාමීනී, ඔය විදිහට අසන විට ඔය විදිහට පිළිතුරු දෙන කල්හී ඇත්තෙන් ම අපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයක් ම පවසන අය වෙනවා ද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභූතයෙන් චෝදනා නො කරන අය වෙනවා ද? ධර්මයට අනුකූල දහමක් පවසන අය වෙනවා ද? කරුණු සහිතව කවරෙකුට හෝ වාද නංවා ගැරහිය යුතු තැනට පත් වෙනවා ද?

තඟ්‍ය තුමිහේ භික්ඛවේ, ඒවං පුට්ඨා ඒවං ඛ්‍යාකරමානා චුත්තවාදිනෝ -ව මේ හෝථ න ව මං අභුතේන අබ්භාවික්ඛට, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යාකරෝථ, න ව කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුවාදෝ ගාරස්භං ධානං ආග-ජනි, දුක්ඛස්ස හි භික්ඛවේ, පරිඤ්ඤත්ථං මයි බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති. ස-වෝ භික්ඛවේ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඒවං පුච්ඡෙය්‍යං “කතමං පන තං ආචුසෝ දුක්ඛං යස්ස පරිඤ්ඤාය සමණේ ගෝතමේ බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති”ති. ඒවං පුට්ඨා තුමිහේ භික්ඛවේ, තේසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං ව්‍යාකරොථ:

පින්වත් මහණෙනි, සැබැවින් ම ඔබ ඔය විදිහට අසන විට ඔය විදිහට පිළිතුරු දෙන කල්හී මා විසින් වදාළ දෙයක් ම පවසන අය වෙනවා. මට අභූතයෙන් චෝදනා නො කරන අය වෙනවා. ධර්මයට අනුකූල දහමක් පවසන අය වෙනවා. කරුණු සහිතව කවරෙකුට හෝ වාද නංවා ගැරහිය යුතු තැනට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මාගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ දුක පිරිසිඳ දැකීම අරුත කොට ගෙන ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් මේ අයුරින් ද අසන්ට පුළුවනි. “එම්බා ඇවැත්නි, යම් දෙයක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ගේ සසුනෙහි බඹසර වසනවා නම්, ඒ දුක මොකක් ද?” පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඇසුවිට ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් හට ඔබ පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි.

චක්ඛුං බෝ ආචුසෝ දුක්ඛං තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවති බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති, රූපා චක්ඛුසම්චස්සෝ දුක්ඛෝ, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවති බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති, යම්පිදං චක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං ව දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛං, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවති බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති

එම්බා ඇවැත්නි, ඇප යි දුක. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. රූප ඇපේ ස්පර්ශය යි දුක. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. ඇපේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප

රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ

ජීවිතා දුක්ඛා තස්ස පරික්ඛායා භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති, රසා දුක්ඛා තේසං පරික්ඛායා ජීවිතා වික්ඛාණං දුක්ඛං ජීවිතාසම්ඵස්සෝ දුක්ඛෝ යම්පිදං ජීවිතාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං ව දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛං, තස්ස පරික්ඛායා භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති

දිව යි දුක. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. රස යි දුක. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි දිවේ ස්පර්ශය යි දුක දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ

මනෝ දුක්ඛෝ, තස්ස පරික්ඛායා භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති, ධම්මා දුක්ඛා තේසං පරික්ඛායා මනෝ වික්ඛාණං දුක්ඛං මනෝසම්ඵස්සෝ දුක්ඛෝ යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං ව දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛං, තස්ස පරික්ඛායා භගවති බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති. ඒවං සුට්ඨා තුම්හේ භික්ඛවේ, තේසං අක්ඛන්තිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

මනස යි දුක. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ යි දුක. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි මනෝ වික්ඛාණය යි දුක මනසේ ස්පර්ශය යි දුක මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. එය පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිනට ඇසුවිට ඔබ ඒ අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් හට පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සම්බුද්ධත්ව සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.9

ලෝකසුත්තං

ලෝකය ගැන වදාළ දෙසුම

82. අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ හික්කු යේන භගවා තේනුපසංකම්
ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ හික්කු භගවන්තං ඒතදවෝච, ලෝකෝ
ලෝකෝති භන්තේ වු-චති, කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ ලෝකෝති වු-චතිති.

82. එදා එක්තරා හික්කුචක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ හික්කුච භාග්‍යවතුන්
වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, ලෝකය, ලෝකය කියල
කියනවා. ස්වාමීනී, ලෝකය කියල කියෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?

විජ්ජතිති බෝ හික්කු තස්මා ලෝකෝති වු-චති. කිඤ්ච විජ්ජති? චක්ඛුං
වෝ හික්කු විජ්ජති, රූපා විජ්ජන්ති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං විජ්ජති,
චක්ඛුසම්ඵස්සෝ විජ්ජති, චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං
වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තමපි විජ්ජති විජ්ජතිති බෝ හික්කු
තස්මා ලෝකෝති වු-චතිති.

පින්වත් හික්කුච, “සිද්ධි බිද්ධි යයි” යන අරුතෙන් තමයි ලෝකය කියල
කියන්නේ. කුමක් ද සිද්ධි බිද්ධි යන්නේ? පින්වත් හික්කුච, ඇස යි සිද්ධි බිද්ධි යන්නේ.
රූප යි සිද්ධි බිද්ධි යන්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය යි සිද්ධි බිද්ධි යන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය
යි සිද්ධි බිද්ධි යන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා,
දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එය යි සිද්ධි බිද්ධි යන්නේ
පින්වත් හික්කුච, “සිද්ධි බිද්ධි යයි” යන අරුතෙන් තමයි ලෝකය කියල
කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ලෝක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.8.10

එග්ගුනසුත්තං

එග්ගුන තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

83. අප බෝ ආයස්මා එග්ගුනෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්
ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා එග්ගුනෝ භගවන්තං ඒතදවෝච.

83. එදා ආයුෂ්මත් එග්ගුන තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි
තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් එග්ගුන තෙරුන්
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

අත්ථි බෝ භන්තේ, තං චක්ඛු යේන චක්ඛුනා අතීතේ බුද්ධේ
පරිනිබ්බුතේ ඡිත්තපපඤ්ඤේ ඡිත්තවට්ඨමේ පරියාදිත්තවට්ඨෙ සබ්බදුක්ඛ-
චිතිවත්තේ පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපෙය්‍යා අත්ථි නු බෝ සා
භන්තේ, ජිව්හා යාය ජිව්හාය අතීතේ බුද්ධේ පරිනිබ්බුතේ අත්ථි
නු බෝ සෝ භන්තේ, මනෝ යේන මනේන අතීතේ බුද්ධේ පරිනිබ්බුතේ
ඡිත්තපපඤ්ඤේ ඡිත්තවට්ඨමේ පරියාදිත්තවට්ඨෙ සබ්බදුක්ඛචිතිවත්තේ
පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපෙය්‍යාති.

ස්වාමීනී, තණ්හාව නැසූ, තණ්හා මාර්ගත් නැසූ, සසර ගමන අවසන්
කළ, සියළු දුක් ඉක්මවා ගිය පිරිනිවන් පා වදාළ අතීතයෙහි වැඩ සිටි
බුදුවරයන් වහන්සේලාව යම් ඇසකින් පණවනවා නම්, පැණවීමට එබඳු
ඇසක් තියෙනවා ද? පිරිනිවන් පා වදාළ අතීතයෙහි වැඩ සිටි
බුදුවරයන් වහන්සේලාව යම් දිවකින් පණවනවා නම්, පැණවීමට එබඳු දිවක්
තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, තණ්හාව නැසූ, තණ්හා මාර්ගත් නැසූ,
සසර ගමන අවසන් කළ, සියළු දුක් ඉක්මවා ගිය පිරිනිවන් පා වදාළ
අතීතයෙහි වැඩ සිටි බුදුවරයන් වහන්සේලාව යම් මනසකින් පණවනවා නම්,
පැණවීමට එබඳු මනසක් තියෙනවා ද?

නත්ථි බෝ තං එග්ගුන, චක්ඛුං යේන චක්ඛුනා අතීතේ බුද්ධේ
පරිනිබ්බුතේ ඡිත්තපපඤ්ඤේ ඡිත්තවට්ඨමේ පරියාදිත්තවට්ඨෙ සබ්බදුක්ඛ-
චිතිවත්තේ පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපෙය්‍යා නත්ථි බෝ සා

එග්ගුන, ජිව්හා යාය ජිව්හාය අතීතේ බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතේ
පඤ්ඤාපෙය්‍යා, නත්ථි ඛෝ සෝ එග්ගුන, මනෝ යේන මනේන අතීතේ බුද්ධෙ
පරිනිබ්බුතේ ඡිත්තපපඤ්ඤෙ- ඡිත්තවචුමේ පරියාදිත්තවට්ඨෙ සබ්බදුක්ඛ-
විනිවත්තේ පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපෙය්‍යාති.

පින්වත් එග්ගුන, තණ්හාව නැසූ, තණ්හා මාර්ගත් නැසූ, සසර ගමන
අවසන් කළ, සියළු දුක් ඉක්මවා ගිය පිරිනිවන් පා වදාළ අතීතයෙහි වැඩ
සිටි බුදුවරයන් වහන්සේලාව යම් ඇසකින් පණවනවා නම්, පැණවීමට එබඳු
ඇසක් නැත පින්වත් එග්ගුන, පිරිනිවන් පා වදාළ අතීතයෙහි
වැඩ සිටි බුදුවරයන් වහන්සේලාව යම් දිවකින් පණවනවා නම්, පැණවීමට
එබඳු දිවක් නැත පින්වත් එග්ගුන, තණ්හාව නැසූ, තණ්හා
මාර්ගත් නැසූ, සසර ගමන අවසන් කළ, සියළු දුක් ඉක්මවා ගිය පිරිනිවන්
පා වදාළ අතීතයෙහි වැඩ සිටි බුදුවරයන් වහන්සේලාව යම් මනසකින්
පණවනවා නම්, පැණවීමට එබඳු මනසක් නැත.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

එග්ගුන සූත්‍රය නිමා විය.

විශේෂ විස්තරය:

එග්ගුන තෙරුන් අසන මෙම ප්‍රශ්නයෙහි ආත්ම දෘෂ්ටිය තිබේ. එනම්
අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලා ගැන කරුණු පැවසීමේ දී ඇස, කණ, නාසය,
දිව, කය, මන යන ආයතනවලින් බුදු කෙනෙකුට පැණවිය හැකි ආකාරයේ
යම් කිසි ආයතනයක් තිබෙනවා ද යන්න යි. සමහර විට මෙම ප්‍රශ්නය
අසන්නට පෙළඹී ඇත්තේ අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලා ගැන බුදු රජාණන්
වහන්සේ විසින් ප්‍රකාශ කරන විශ්මිත තොරතුරු ලබා ගන්නා බුදුවරුන්ට
පමණක් සුවිශේෂී වූ පුබ්බේනිවාස ඥානය ගැන ඇති අනවබෝධය නිසා විය
හැකි ය. අනෙක් ශ්‍රාවකයන් හට පුබ්බේනිවාස ඥානය ලද හැකි වුව ද එය
බුදුවරයෙකු ගේ ඥානය හා කිසිසේත් සම කළ නො හැකි යි. එනිසා මේ
ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු වශයෙන් බුදු රජාණන් වහන්සේ වදාළ ධර්මය තුළ
තිබෙන්නේ ඒ අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලා විසින් අවබෝධ කරන ලද
ආයතන හය අනිත්‍යභාවයට පත් වී නිරුද්ධ වී ගිය හෙයින් ඒ ආයතන ඔස්සේ
බුදුවරයෙක් හෝ එවැන්නක් පැණවිය නො හැකි බව යි.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ගිලාන වර්ගය

ගිලානවග්ගෝ අට්ඨමෝ
අට වෙනි ගිලාන වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

ගිලානේන ද්වේ චුත්තා රාධෙන අපරේ තයෝ
අවිජ්ජාය ච ද්වේ චුත්තා භික්ඛු ලෝකෝ ච එග්ගනෝ

ගිලාන සූත්‍ර දෙක කියන ලදී. එමෙන් ම රාධ සූත්‍ර තුනකි. අවිජ්ජා සූත්‍ර
දෙකක් කියන ලදී. භික්ඛු සූත්‍රය, ලෝක සූත්‍රය, එග්ගන සූත්‍රය යන මෙයින්
මේ වර්ගය සමන්විත යි.

9. ඡන්තවග්ගො

9. ඡන්ත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.1

පලෝකධම්මසුත්තං

බ්දියන ස්වභාවය ගැන වදාළ දෙසුම

84. සාවත්ථියං

84. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම්
ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
ලෝකෝ ලෝකෝති භන්තේ වු-වති, කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ ලෝකෝති
වු-වතිති.

එදා ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වැඩසිටි තැනට
පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්
භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, ලෝකය, ලෝකය
කියල කියනවා. ස්වාමීනී, ලෝකය කියල කියෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?

යං බෝ ආනන්ද පලෝකධම්මං අයං වු-වති අරියස්ස චිත්තයේ ලෝකෝ.
කිඤ්ච ආනන්ද පලෝකධම්මං? වක්ඛුං බෝ ආනන්ද පලෝකධම්මං, රූපා
පලෝකධම්මා, වක්ඛුචිඤ්ඤාණං පලෝකධම්මං, වක්ඛුසම්ඵස්සෝ
පලෝකධම්මෝ, යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං
වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි පලෝකධම්මං

පින්වත් ආනන්ද, යමක් බ්දී යන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි ද, ආර්ය
චිත්තයෙහි ලෝකය කියල කියන්නේ මෙයට යි. පින්වත් ආනන්ද, බ්දී යන

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ඡන්ත වර්ගය

ස්වභාවයෙන් යුතු දෙය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඇස බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. රූප බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. ඇසේ ස්පර්ශය බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විඳීමක් ඇද්ද එයත් බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි

ජීවිතා පලෝකධම්මා, රසා පලෝකධම්මා, ජීවිතා විඤ්ඤාණං පලෝකධම්මං. ජීවිතා සම්ඵස්සෝ පලෝකධම්මෝ, යම්පිදං ජීවිතා සම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි පලෝකධම්මං

දිව බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. රස බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. දිවේ විඤ්ඤාණය බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. දිවේ ස්පර්ශය බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විඳීමක් ඇද්ද එයත් බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි

මනෝ පලෝකධම්මෝ, ධම්මා පලෝකධම්මා, මනෝ විඤ්ඤාණං පලෝකධම්මං, මනෝ සම්ඵස්සෝ පලෝකධම්මෝ, යම්පිදං මනෝ සම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි පලෝකධම්මං, යං ඛෝ ආනන්ද, පලෝකධම්මං අයං වු-ච්ඡි අරියස්ස චිත්තයේ ලෝකෝති.

මනස බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. මනසට අරමුණු වන දේ බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. මනසේ විඤ්ඤාණය බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. මනසේ ස්පර්ශය බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විඳීමක් ඇද්ද එයත් බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. පින්වත් ආනන්ද, යමක් බිඳී යන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි ද, ආර්ය චිත්තයෙහි ලෝකය කියල කියන්නේ මෙයට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පලෝකධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.2

සුඤ්ඤලෝකසුත්තං
හිස් ලෝකය ගැන වදාළ දෙසුම

85. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවත්තං
ඒතදවෝච: සුඤ්ඤෝ ලෝකෝ සුඤ්ඤෝ ලෝකෝති භන්නේ වු-චති,
කිත්තාවතා නු බෝ භන්නේ සුඤ්ඤෝ ලෝකෝති වු-චතිති?

85. එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, “ලෝකය ශුන්‍යය යි, ලෝකය
ශුන්‍යය” යි කියල කියනවා. ස්වාමීනී, ලෝකය ශුන්‍යය යි කියල කියෙන්නේ
කවර කරුණු මත ද?

යස්මා ච බෝ ආනන්ද, සුඤ්ඤං අත්තේන වා අත්තනියේන වා, තස්මා
සුඤ්ඤෝ ලෝකෝති වු-චති.

පින්වත් ආනන්ද, යම් කරුණක් නිසා ආත්මයෙකුත්, ආත්මයකට අයත්
දෙයිනුත් ශුන්‍ය (හිස්) වෙයි ද, අන්න ඒ නිසයි ලෝකය ශුන්‍යය යි කියලා
කියන්නේ.

කිඤ්ච ආනන්ද, සුඤ්ඤං අත්තේන වා අත්තනියේන වා: චක්ඛුං බෝ
ආනන්ද, සුඤ්ඤං අත්තේන වා අත්තනියේන වා, රූපා සුඤ්ඤා අත්තේන වා
අත්තනියේන වා, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං සුඤ්ඤං අත්තේන වා අත්තනියේන වා,
චක්ඛුසම්චස්සෝ සුඤ්ඤෝ අත්තේන වා අත්තනියේන වා, යම්පිදං
චක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං
වා, තම්පි සුඤ්ඤං අත්තේන වා අත්තනියේන වා යම්පිදං
මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං
වා, තම්පි සුඤ්ඤං අත්තේන වා අත්තනියේන වා. යස්මා ච බෝ ආනන්ද,
සුඤ්ඤං අත්තේන වා අත්තනියේන වා, තස්මා සුඤ්ඤෝ ලෝකෝති වු-චතිති.

පින්වත් ආනන්ද, ආත්මයෙකුත්, ආත්මයකට අයත් දෙයිනුත් ශුන්‍ය
වූයේ කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඇස ආත්මයෙකුත්, ආත්මයකට අයත්

දෙයිනුත් ශුන්‍ය යි. රූප ආත්මයෙනුත්, ආත්මයකට අයත් දෙයිනුත් ශුන්‍ය යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය ආත්මයෙනුත්, ආත්මයකට අයත් දෙයිනුත් ශුන්‍ය යි. ඇසේ ස්පර්ශය ආත්මයෙනුත්, ආත්මයකට අයත් දෙයිනුත් ශුන්‍ය යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ආත්මයෙනුත්, ආත්මයකට අයත් දෙයිනුත් ශුන්‍ය යි මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ආත්මයෙනුත්, ආත්මයකට අයත් දෙයිනුත් ශුන්‍ය යි. පින්වත් ආනන්ද, යම් කරුණක් නිසා ආත්මයෙනුත්, ආත්මයකට අයත් දෙයිනුත් ශුන්‍ය (හිස්) වෙයි ද, අන්න ඒ නිසයි ලෝකය ශුන්‍යය යි කියලා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුඤ්ඤලෝක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.3

සංඛිත්තධම්මසූත්තං

කෙටියෙන් ධර්මයක් පැවසීම ගැන වදාළ දෙසුම

86. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවන්තං ඒතදවෝච, සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තතෝ විහරෙය්‍යන්ති.

86. එකත්පස්ව වාඨිවුන ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනැවි. එතකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි සුදා වාසය කරන්ට සුච්චි.

තං කිම්මඤ්ඤසි ආනන්ද, චක්ඛං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං
හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ. යං
පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං. “ඒතං මම,
ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ. රූපා නි-වා වා
අනි-වා වානි? අනි-වා හන්තේ චක්ඛවිඤ්ඤාණං
චක්ඛසම්ඵස්සෝ යම්පිදං චක්ඛසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති
වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං
වානි? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං
හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං
සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං
හන්තේ. සෝතං

පින්වත් ආනන්ද, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද?
අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද?
සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන
ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ
ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත. රූප නිත්‍යයි
ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇසේ විඤ්ඤාණය
..... ඇසේ ස්පර්ශය ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ
සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නිත්‍යයි
ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි
ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස්
වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි
මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත. කණ
.....

ජිවිහා නි-වා වා අනි-වා වානි රසා
ජිවිහාවිඤ්ඤාණං ජිවිහාසම්ඵස්සෝ යම්පිදං
මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං
වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං
වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං,
කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති?
නෝහේතං හන්තේ.

දිව නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? රස දිවේ විඤ්ඤාණය දිවේ ස්පර්ශය මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඵවම්පස්සං ආනන්ද, සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, රූපේසුපි නිබ්බින්නදති, වක්ඛවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. වක්ඛසම්පස්සේපි නිබ්බින්නදති යමිපිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රීතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංඛිත්තධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.4

ඡන්තසුත්තං

ඡන්ත තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

87. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේච්චනේ කලන්දක නිවාසේ, තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා ච සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහාචුන්දෝ ආයස්මා ච ඡන්තෝ ගිජ්ඣකුටේ පබ්බතේ විහරන්ති. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා ඡන්තෝ ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාළ්භගිලානෝ. අථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාචුන්දෝ තේනුපසංකමි, උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං මහාචුන්දං ඒතදවෝච: “ආයාමාචුසෝ චුන්ද, යේනායස්මා ඡන්තෝ තේනුපසංකමිස්සාම ගිලානපු-ඡකා”ති. ඒවමාචුසෝති ඛෝ ආයස්මා මහාචුන්දෝ ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස ප-චස්සෝසි.

87. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර කලන්දක නිවාස නම් වූ වේච්චනාරාමයේ. ඒ දිනවල ම ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහා චුන්දයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන් ද වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ගිජ්ඣකුට පර්වතයේ. ඒ කාලයේ ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන් රෝගී වෙලා හිටියේ. දුකට පත් වෙලා, බොහෝ සේ ගිලන් වෙලා හිටියේ. එදා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් මහා චුන්දයන් වහන්සේ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා චුන්දයන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් චුන්දයෙනි, එනු මැනැව්. ලෙඩ දුක් විමසීමට ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් සිටින තැනට යමු.” එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කියලා ආයුෂ්මත් මහා චුන්දයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා.

අථ ඛෝ ආයස්මා ච සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහාචුන්දෝ යේනායස්මා ඡන්තෝ තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා පඤ්ඤානේන ආසනේ නිසීදිංසු. නිසජ්ජ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං ඡන්තං ඒතදවෝච:

ඉතිත් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහා චුන්දයන්

වහන්සේත් ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන් සිටි තැනට පැමිණිණා. පැමිණිලා පණුවන ලද ආසනවල වැඩසිටියා. එසේ වැඩහුන් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන්ගෙන් මෙකරුණ විමසුවා.

“ක-වි තේ ආවුසෝ බමනියං, ක-වි යාපනියං, ක-වි දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති, නෝ අභික්කමන්ති, පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කොහොම ද? ඔබට ඉවසිය හැකි ද? කොහොම ද පහසුවෙන් යැපිය හැකි ද? කොහොම ද දුක් වේදනා අඩුවීමක් තියෙනවා නේද? වැඩිවීමක් නෑ නේද? අඩුවීමක් ම මිසක් වැඩිවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ නේද?

න මේ ආවුසෝ සාරිපුත්ත බමනියං, න යාපනියං, බාළ්භා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති, අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝ. සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ බලවා පුරිසෝ තිණ්ණෙන සිබරේන මුද්ධානං අභිමත්ථෙය්‍ය, ඒවමේව බෝ ආවුසෝ අධිමත්තා වාතා මුද්ධානං උපහනන්ති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, මට ඉවසන්ට අමාරු යි. පහසුවෙන් යැපෙන්නටත් අමාරු යි. මට බොහෝ දුක් වේදනා වැඩි වෙනවා. අඩුවීමක් නෑ. වැඩිවීමක් මිසක් අඩුවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ශක්ති සම්පන්න පුරුෂයෙක් තියුණු ආයුධයක් අරගෙන හිසට පහර දෙනවා වගේ යි. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔන්න ඔය විදිහට ම ඉතා බලවත් ව වාතය හිස්මුදුන පෙළනවා. (අධික හිසේ කැක්කුමකින් සිටි බව පෙනේ.)

න මේ ආවුසෝ බමනියං, න යාපනියං නෝ පටික්කමෝ. සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ බලවාපුරිසෝ දළ්භේන වරත්තඛණ්ඨෙන සීසේ සීසවේධං දදෙය්‍ය, ඒවමේව බෝ ආවුසෝ අධිමත්තා මේ සීසේ වේදනා.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. පහසුවෙන් යැපෙන්නටත් අමාරුයි අඩුවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ශක්ති සම්පන්න පුරුෂයෙක් දැඩි වරපටකින් හිස් වෙළුම්වලින් හිස තද කරනවා වගේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔන්න ඔය විදිහට ම ඉතා බලවත් ව මගේ හිසේ කැක්කුම තියෙනවා.

න මේ ආවුසෝ බමනියං, න යාපනියං නෝ පටික්කමෝ.
සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ දක්ඛෝ ගෝඝාතකෝ වා ගෝඝාතකත්තේවාසී වා
තිණ්ණේන ගෝටිකත්තත්තේන කු-ඡිං පරිකත්තෙය්‍ය, ඒවමේව ඛෝ ආවුසෝ
අධිමත්තා වාතා කු-ඡිං පරිකත්තත්ති.

ත්‍රිය ආයුෂමතුනි, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. පහසුවෙන් යැපෙන්නක්
අමාරුයි අඩුවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂමතුනි, ඒක මේ
වගේ දෙයක්. දක්ෂ ගව ඝාතකයෙක් හරි, ඒ ගව ඝාතකයා ගේ ගෝලයෙක්
හරි, ගෙරිමස් කපන කියුණු කැත්තෙත් කුස කපනවා වගේ. ත්‍රිය ආයුෂමතුනි,
ඔන්න ඔය විදිහට ම ඉතා බලවත්ව වාතය කුස කීතු කරනවා.

න මේ ආවුසෝ බමනියං, න යාපනියං, නෝ පටික්කමෝ.
සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ ද්වේ බලවත්තෝ පුරිසා දුබ්බලතරං පුරිසං නානාබාහාසු
ගහෙත්වා අංගාරකාසුයා සන්නාපෙය්‍යුං, සම්පරිනාපෙය්‍යුං, ඒවමේව ඛෝ
ආවුසෝ අධිමත්තෝ කායස්මිං ඩාහෝ.

ත්‍රිය ආයුෂමතුනි, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. පහසුවෙන් යැපෙන්නක්
අමාරුයි අඩුවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂමතුනි, ඒක මේ
වගේ දෙයක්. ශක්ති සම්පන්න පුරුෂයන් දෙදෙනෙක් දුර්වල පුරුෂයෙකු ව
වෙන වෙන ම අත්වලින් ඇද ගෙන ගිනි අඟුරු වලක දාලා තවනවා වගේ,
හාත්පසින් තවනවා වගේ. ත්‍රිය ආයුෂමතුනි, ඔන්න ඔය විදිහට ම ඉතා බලවත්
ව කයේ දැවිල්ලක් කියෙනවා.

න මේ ආවුසෝ බමනියං, න යාපනියං, බාළ්හා මේ දුක්ඛා වේදනා,
අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති, අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ
පටික්කමෝ. සත්ථං ආවුසෝ සාරිපුත්ත ආහරිස්සාමි නාවකංඛාමි ජීවිතන්ති.

ත්‍රිය ආයුෂමතුනි, මට ඉවසන්ට අමාරුයි. පහසුවෙන් යැපෙන්නක්
අමාරුයි. මට බොහෝ දුක් වේදනා වැඩි වෙනවා. අඩුවීමක් නෑ. වැඩිවීමක්
මිසක් අඩුවීමක් පෙනෙන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂමත් සාරිපුත්ත, මං (දිවි
නසාගැනීම පිණිස) ආයුධයක් පාවිච්චි කරනවා. මං ජීවත් වෙන්නට
කැමැත්තක් නෑ.

මා ආයස්මා ඡන්නෝ සත්ථං ආහරේසි. යාපේතායස්මා ඡන්නෝ,
යාපෙන්නං මයං ආයස්මත්තං ඡන්නං ඉ-ඡාම, ස- ආයස්මතෝ ඡන්නස්ස

නක්ථි සප්පායානි හෝජනානි, අහං ආයස්මතෝ ඡන්තස්ස සප්පායානි හෝජනානි පරියේසිස්සාමි. සං ආයස්මතෝ ඡන්තස්ස නක්ථි සප්පායානි හේසජ්ජානි, අහං ආයස්මතෝ ඡන්තස්ස සප්පායානි හේසජ්ජානි පරියේසිස්සාමි, සං ආයස්මතෝ ඡන්තස්ස නක්ථි පතිරූපා උපට්ඨාකා, අහං ආයස්මත්තං ඡන්තං උපට්ඨතිස්සාමි, මායස්මා ඡන්තේ සත්ථං ආහරේසි, යාපේතායස්මා ඡන්තෝ, යාපෙන්නං මයං ආයස්මත්තං ඡන්තං ඉ-ඡාමානි.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, (දිවි නසා ගැනීම පිණිස) ආයුධයක් පාවිච්චි කරන්නට එපා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, යැපෙනු මැනව. අපි ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් පහසුවෙන් යැපීම ගැන යි කැමැති. ඉදින් ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් හට ගැලපෙන දානමාන ආදිය නැත්නම් මං ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් උදෙසා අසනීපයට ගැලපෙන දානමාන ආදිය සොයන්නම්. ඉදින් ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් හට අසනීපයට ගැලපෙන බේත්හේත් නැත්නම්, මං ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් හට අසනීපයට ගැලපෙන බෙහෙතුන් සොයන්නම්. ඉදින් ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් හට ගැලපෙන උපස්ථායකයන් නැත්නම්, මං ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් හට උපස්ථාන කරන්නම්. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, (දිවි නසා ගැනීම පිණිස) ආයුධයක් පාවිච්චි කරන්නට එපා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, යැපෙනු මැනව. අපි ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් පහසුවෙන් යැපීම ගැන යි කැමැති.

න මේ ආවුසෝ සාරිපුත්ත නක්ථි සප්පායානි හෝජනානි, අත්ථි මේ සප්පායානි හෝජනානි, නපි මේ නක්ථි සප්පායානි හේසජ්ජානි, අත්ථි මේ සප්පායානි හේසජ්ජානි, නපි මේ නක්ථි පතිරූපා උපට්ඨාකා, අත්ථි මේ පතිරූපා උපට්ඨාකා. අපි ච මේ ආවුසෝ සත්ථා පරිච්ඡිණ්ණෝ දීඝරත්තං මනාපේතේව තෝ අමනාපේත, ඒතං හි ආවුසෝ සාවකස්ස පතිරූපං යං සත්ථාරං පරිවරෙය්‍ය මනාපේතේව තෝ අමනාපේත, තං අනුපච්ඡං ඡන්තෝ හික්ඛු සත්ථං ආහරිස්සති, ඒවමේතං ආවුසෝ සාරිපුත්ත ධාරේහිති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, මට අසනීපයට ගැලපෙන දානමාන නැතුවා නොවෙයි. මට අසනීපයට ගැලපෙන දානමාන තියෙනවා. මට අසනීපයට ගැලපෙන බේත්හේත් නැතුවා නොවෙයි. මට අසනීපයට ගැලපෙන බෙහෙතුන් තියෙනවා. මට ගැලපෙන උපස්ථායකයන් නැතුවා නොවෙයි. මට ගැලපෙන උපස්ථායකයන් ඉන්නවා. එහෙම වුණත් ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ මං ශාස්තෘන් වහන්සේව ඇසුරු කළේ මනාප සිතින් ම යි. අමනාප සිතින් නම් නොවේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ශාස්තෘන් වහන්සේව අමනාප සිතින්

නොව මනාප සිතින් ම ඇසුරු කරනවා යන යම් කරුණක් ඇද්ද එය ශ්‍රාවකයෙකුට සුදුසුම යි. වෙන පැමිණීමක් නො වන පරිදි තමයි ඡන්ත හික්ෂුට (දිව් නසාගැනීම පිණිස) ආයුධයක් පාවිච්චි කරන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, ඔය විදිහට මෙකරුණ පිළිගන්නා සේක්වා.

පු-ජෙය්‍යාම මයං ආයස්මන්තං ඡන්තං කඤ්චිදේව දේසං, ස-ආයස්මා ඡන්නෝ චිකාසං කරොති පඤ්ඤාසං වෙය්‍යාකරණායාති.

මා විසින් ආයුෂ්මත් ඡන්තයන්ගෙන් යම් කිසි කරුණක් අසන්නම්, හැබැ යි ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් ප්‍රශ්න විමසීමට අවසර දෙනවා නම් විතරයි.

පු-ඡාචුසෝ සාරිපුත්ත සුත්වා වේදිස්සාමාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, අසනු මැනැව්. අසා දැන ගත්ට බැරියැ.

චක්ඛුං ආචුසෝ ඡන්ත, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං-විඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සාසි. සෝතං ආචුසෝ ඡන්ත සාතං ආචුසෝ ඡන්ත ජිවහං ආචුසෝ ඡන්ත, ජිවහාවිඤ්ඤාණං ජිවහාවිඤ්ඤාණං-විඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සාසි. කායං ආචුසෝ ඡන්ත මනං ආචුසෝ ඡන්ත, මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණං විඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ “ඒතං මම, එසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සාසිති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, ඇස, ඇසේ විඤ්ඤාණය, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මෙය මගේ ආත්මය” යි කියලා දකිනවා ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, කණ ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, නාසය ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, දිව, දිවේ විඤ්ඤාණය, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මෙය මගේ ආත්මය” යි කියලා දකිනවා ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, කය ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, මනස, මනසේ විඤ්ඤාණය, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ “මේක මගේ, මේ තමයි මම, මෙය මගේ ආත්මය” යි කියලා දකිනවා ද?

චක්ඛුං ආචුසෝ සාරිපුත්ත, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං-විඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ මේ අත්තා”ති

සමනුපස්සාමි. සෝතං ආවුසෝ සාරිපුත්ත සානං ආවුසෝ සාරිපුත්ත ජිවහං ආවුසෝ සාරිපුත්ත ජිවහාවිඤ්ඤාණං ජිවහාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ: “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සාමි. කායං ආවුසෝ සාරිපුත්ත මනං ආවුසෝ සාරිපුත්ත, මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණ- විඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සාමිති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, ඇස, ඇසේ විඤ්ඤාණය, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියලයි මා දකින්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, කණ ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, නාසය ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත දිව, දිවේ විඤ්ඤාණය, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියලයි මා දකින්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, කය ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, මනස, මනසේ විඤ්ඤාණය, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියලයි මා දකින්නේ.

චක්ඛුස්මි. ආවුසෝ ඡන්ත, චක්ඛුවිඤ්ඤාණේ, චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේසු කිං දිස්වා කිං අභිඤ්ඤාය චක්ඛුං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං චක්ඛුවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සසි? සෝතස්මි. ආවුසෝ ඡන්ත සානස්මි. ආවුසෝ ඡන්ත ජිවහාය ආවුසෝ ඡන්ත ජිවහාවිඤ්ඤාණං ජිවහාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේසු කිං දිස්වා කිං අභිඤ්ඤාය ජිවහං ජිවහාවිඤ්ඤාණං ජිවහාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ: “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සසි? කායස්මි. ආවුසෝ ඡන්ත මනස්මි. ආවුසෝ ඡන්ත, මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේසු කිං දිස්වා කිං අභිඤ්ඤාය මනං මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බේ ධම්මේ “නේතං මම, නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සසි?

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, ඇස තුළත්, ඇසේ විඤ්ඤාණය තුළත්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තුළත් කවර දෙයක් දැකල ද? විශේෂ නුවණින්

කුමක් අවබෝධ කර ගෙන ද? ඇස, ඇසේ විඤ්ඤාණය, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියල දකින්නේ? ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, කණ තුළත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, නාසය තුළත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, දිව තුළත්, දිවේ විඤ්ඤාණය තුළත්, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ තුළත් කවර දෙයක් දැකල ද? විශේෂ නුවණින් කුමක් අවබෝධ කර ගෙන ද? දිව, දිවේ විඤ්ඤාණය, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියල දකින්නේ? ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, කය තුළත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්ත, මනස තුළත්, මනසේ විඤ්ඤාණය තුළත්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ තුළත් කවර දෙයක් දැකල ද? විශේෂ නුවණින් කුමක් අවබෝධ කර ගෙන ද? මනස, මනසේ විඤ්ඤාණය, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියල දකින්නේ?

වක්ඛස්මි. ආවුසෝ සාරිපුත්ත, වක්ඛවිඤ්ඤාණේ, වක්ඛවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බෙසු ධම්මේසු නිරෝධං දිස්වා නිරෝධං අභිඤ්ඤාය වක්ඛං වක්ඛවිඤ්ඤාණං වක්ඛවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බෙ ධම්මේ “නේනං මම නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සාමි.

සෝතස්මි. ආවුසෝ සාරිපුත්ත සානස්මි. ආවුසෝ සාරිපුත්ත ජිව්හාය ආවුසෝ සාරිපුත්ත ජිව්හාවිඤ්ඤාණං ජිව්හාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බෙසු ධම්මේසු නිරෝධං දිස්වා නිරෝධං අභිඤ්ඤාය ජිව්හං ජිව්හාවිඤ්ඤාණං ජිව්හාවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බෙ ධම්මේ: “නේනං මම නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සාමි. කායස්මි. ආවුසෝ සාරිපුත්ත මනස්මි. ආවුසෝ සාරිපුත්ත, මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බෙසු ධම්මේසු නිරෝධං දිස්වා නිරෝධං අභිඤ්ඤාය මනං මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤානඛිබ්බෙ ධම්මේ “නේනං මම නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමනුපස්සාමි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, ඇස තුළත්, ඇසේ විඤ්ඤාණය තුළත්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේ තුළත් නිරුද්ධ වීම දැක්කා. විශේෂ නුවණින් අවබෝධ කරගත්තා. ඒ තුළින් තමයි ඇසත්, ඇසේ විඤ්ඤාණයත්, ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් දන යුතු දේත් “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියල මා දකින්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත,

කණු තුළත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, නාසය තුළත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, දිව තුළත්, දිවේ විඤ්ඤාණය තුළත්, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තුළත් නිරුද්ධ වීම දැක්කා. විශේෂ නුවණින් අවබෝධ කරගත්තා. ඒ තුළින් තමයි දිවත්, දිවේ විඤ්ඤාණයත්, දිවේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේත් “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියල මා දකින්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, කය තුළත් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, මනස තුළත්, මනසේ විඤ්ඤාණය තුළත්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේ තුළත් නිරුද්ධ වීම දැක්කා. විශේෂ නුවණින් අවබෝධ කරගත්තා. ඒ තුළින් තමයි මනසත්, මනසේ විඤ්ඤාණයත්, මනසේ විඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු දේත් “මේක මගේ නොවේ, මේ මම නොවේ, මෙය මගේ ආත්මය නොවේ” යි කියල මා දකින්නේ.

ඒවං චුත්තේ ආයස්මා මහාචුත්තේදෝ ආයස්මන්තං ඡන්තං ඒතදවෝච: “තස්මානිහ ආචුසෝ ඡන්ත, ඉදම්පි තස්ස භගවතෝ සාසනං නි-වකප්පං සාධුකං මනසිකාතබ්බං: “නිස්සිතස්ස චලිතං, අනිස්සිතස්ස චලිතං තත්ථි, චලිතේ අසති පස්සද්ධි හෝති, පස්සද්ධියා සති නති න හෝති, නතියා අසති ආගතිගති න හෝති, ආගතිගතියා අසති චුතුපපාතෝ න හෝති, චුතුපපාතෝ අසති නේවිධ න හුරං න උභයමන්තරේන ඒසේවන්තෝ දුක්ඛස්සාති.

එසේ පැවසූ විට ආයුෂ්මත් මහා චුත්තයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන්ට මේ විදිහට පැවසුවා. “එහෙමනම් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඡන්තයෙනි, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ මෙම අනුශාසනාව ද නිරතුරුව ම මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කොට යුතු යි. “මමත්වයෙන් ඇසුරු කරන කොට යි සැලීමක් තියෙන්නේ. මමත්වයෙන් ඇසුරක් නැත්නම්, සැලීමක් නෑ. සැලීමක් නැත්නම්, සැහැල්විටක් තියෙන්නේ. සැහැල්විට තියෙන විට භව පැවැත්මට නැඹුරු වෙන්නේ නෑ. භව පැවැත්මට නැඹුරු නො වන විට සසරෙහි ඒමක් යෑමක් නෑ. සසරෙහි ඒමක් යෑමක් නැති විට, චුතියක් උපතක් නෑ. චුතියක් උපතක් නැතිවිට, මෙහෙත් නෑ. වෙන තැනකත් නෑ. ඒ දෙක අතරෙත් නෑ. මේක තමයි දුකෙහි අවසන් වීම” කියලා.

අට බෝ ආයස්මා ව සාරිපුත්තේදෝ ආයස්මා ව මහාචුත්තේදෝ ආයස්මන්තං ඡන්තං ඉමිනා විවාදේන විචිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු. අට බෝ ආයස්මා ඡන්තෝ අවිරපක්කන්තේසු තේසු ආයස්මන්තේසු සත්ථං ආහරේසි.

ඉතින් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහා චුන්දයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන් හට ඔය අවවාදයෙන් අවවාද කරලා අසුනෙන් නැගිට ආපසු වැඩියා. එතකොට ඒ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා වැඩිය නොබෝ වේලාවකින් ආයුෂ්මත් ඡන්ත තෙරුන් ආයුධයක් පාවිච්චි කළා. (දිව් නසා ගත්තා.)

අට බෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ථා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසීන්තෝ බෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ භගවත්තං ඒතදවෝච “ආයස්මතා භන්තේ, ඡන්තේන සත්ථං ආහරිතං, තස්ස කා ගති කෝ අභිසම්පරායෝති? නනු තේ සාරිපුත්ත, ඡන්තේන භික්ඛුනා සම්මුඛායෝච අනුපච්ඡතා ඛ්‍යාකතාති.

එකල්හී ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුන ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් (දිව් නසා ගැනීමට) ආයුධයක් පාවිච්චි කරලා තියෙනවා. ඔහු ගේ ගතිය කුමක්ද? පරලොව උපත කුමක්ද?” පින්වත් සාරිපුත්ත, ඡන්ත භික්ෂුව විසින් ඔබ ඉදිරියෙහි ම වෙත පැමිණීමක් නො වන විදිහට (අනුපච්ඡා කොට) කියලා කිව්වා නේද?

අත්ථි භන්තේ, පුබ්බවරං නාම චජ්ජිගාමෝ, තත්ථායස්මතෝ ඡන්තස්ස මිත්තකුලානි සුභජ්ජකුලානි උපච්ඡකුලානීති.

ස්වාමීනී, පුබ්බවර කියලා චජ්ජන් ගේ ගමක් තියෙනවා. ආයුෂ්මත් ඡන්තයන් ගේ මිතුරු පවුල්, සුභද පවුල්, උපච්ඡා (එළඹිය යුතු - වෙත පැමිණිය යුතු) පවුල් එහෙ තියෙනවා.

හොත්තී හේතේ සාරිපුත්ත, ඡන්තස්ස භික්ඛුනෝ මිත්තකුලානි සුභජ්ජකුලානි උපච්ඡකුලානි, න බෝ පනාහං සාරිපුත්ත, එත්තාවතා සඋපච්ඡෝති වදාමි, යෝ බෝ සාරිපුත්ත ඉමඤ්ච කායං නික්ඛිපති, අඤ්ඤඤ්ච කායං උපාදියති, තම්හං සඋපච්ඡෝති වදාමි, තං ඡන්තස්ස භික්ඛුනෝ නත්ථි, අනුපච්ඡං ඡන්තේන භික්ඛුනා සත්ථං ආහරිතන්ති ඒවමේතං සාරිපුත්ත, ධාරේහිති.

පින්වත් සාරිපුත්ත, ඡන්ත භික්ෂුව ගේ මිතුරු පවුල්, සුභද පවුල්, උපවද්‍ය (එළඹිය යුතු - වෙන පැමිණිය යුතු) පවුල් එහෙ නියෙනවා තමයි. නමුත් සාරිපුත්ත ඔපමණකින් මං උපවද්‍ය සහිතයි කියලා කියන්නේ නෑ. පින්වත් සාරිපුත්ත, යමෙක් මේ කය අත්හරිනවා ද, වෙනත් කයකට බැඳෙනවා ද, අන්ත ඒකට යි මං උපවද්‍ය (එළඹිය යුතු - වෙන පැමිණිය යුතු) සහිත යි කියලා කියෙන්නේ. ඒ දෙය ඡන්ත භික්ෂුවට නෑ. ඡන්ත භික්ෂුව විසින් ආයුධයක් පාවිච්චි කළේ උපවද්‍ය රහිතව යි. (වෙනත් කයකට නො බැඳෙන පරිදි ය). පින්වත් සාරිපුත්ත, ඔය කරුණ ඔය විදිහට පිළි ගන්න.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඡන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.5

පුණ්ණසුත්තං

පුණ්ණ තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

88. අප්ඵ බෝ ආයස්මා පුණ්ණෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා පුණ්ණෝ භගවන්තං ඒතදවෝච “සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

88. එදා ආයුෂ්මත් පුණ්ණ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් පුණ්ණ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එතකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන චීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්ට පුළුවනි.

සන්ති බෝ පුණ්ණ වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා ප්‍රියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ච භික්ඛු අභිනන්දති, අභිවදති, අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ උප්පජ්ජති නන්දි, නන්දිසමුදයා දුක්ඛසමුදයෝ පුණ්ණාති වදාමි.

පින්වත් පුණ්ණ, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ කියද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී ඔහුට උපදින්නේ තණ්හාව යි. පින්වත් පුණ්ණ, තණ්හාව හට ගැනීමෙනුයි දුක හට ගන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

සන්ති බෝ පුණ්ණ, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති බෝ පුණ්ණ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා ප්‍රියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ච භික්ඛු අභිනන්දති, අභිවදති, අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ උප්පජ්ජති නන්දි, නන්දිසමුදයා දුක්ඛසමුදයෝ පුණ්ණාති වදාමි.

පින්වත් පුණ්ණ, කණෙන් දැන ගත යුතු ශබ්ද තියෙනවා නාසයෙන් දැන ගත යුතු ගඳ සුවඳ තියෙනවා දිවෙන් දැන ගත යුතු රස තියෙනවා කයෙන් දැන ගත යුතු පහස තියෙනවා පින්වත් පුණ්ණ, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ කියද්දී, එහි බැසගෙන සිටිද්දී ඔහුට උපදින්නේ තණ්හාව යි. පින්වත් පුණ්ණ, තණ්හාව හට ගැනීමෙනුයි දුක හට ගන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

සන්ති බෝ පුණ්ණ වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා ප්‍රියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ච භික්ඛු නාභිනන්දති, නාභිවදති, නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ නන්දි නිරුජ්ඣති, නන්දිනිරෝධා දුක්ඛනිරෝධෝ පුණ්ණාති වදාමි.

පින්වත් පුණ්ණ, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. ඉතින් හික්මුව එය සතුටින් පිළි ගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ නො කියද්දී, එහි බැසගෙන නො සිටිද්දී ඔහු ගේ තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. පින්වත් පුණ්ණ, තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙනුයි දුක නිරුද්ධ වෙන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

සන්ති බෝ පුණ්ණ, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීවිතාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා සන්ති බෝ පුණ්ණ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්නා මනාපා ප්‍රියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ච හික්මු නාහිනන්දති, නාහිවදති, නාඡ්ඤෝසාය තිට්ඨති, තස්ස තං අනහිනන්දතෝ අනහිවදතෝ අනඡ්ඤෝසාය තිට්ඨතෝ නන්දි නිරුඡ්ඤති, නන්දිනිරෝධා දුක්ඛනිරෝධෝ පුණ්ණාති වදාමි.

පින්වත් පුණ්ණ, කණෙත් දැන ගත යුතු ශබ්ද තියෙනවා නාසයෙන් දැන ගත යුතු ගඳ සුවඳ තියෙනවා දිවෙන් දැන ගත යුතු රස තියෙනවා කයෙන් දැන ගත යුතු පහස තියෙනවා පින්වත් පුණ්ණ, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. ඉතින් හික්මුව එය සතුටින් පිළි ගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නෙත් නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගනිද්දී, එහි ගුණ නො කියද්දී, එහි බැසගෙන නො සිටිද්දී ඔහු ගේ තණ්හාව නිරුද්ධ වෙනවා. පින්වත් පුණ්ණ, තණ්හාව නිරුද්ධවීමෙනුයි දුක නිරුද්ධ වෙන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

ඉමිනා ත්වං පුණ්ණ, මයා සංඛින්නේන විවාදේන විවදිතෝ කතමස්මිං ඡනපදේ විහරිස්සසීති? අත්ථි හන්තේ, සුනාපරන්තෝ නාම ඡනපදෝ, තත්ථාහං විහරිස්සාමීති.

පින්වත් පුණ්ණ, මා විසින් මේ අවවාදයෙන් සංක්ෂිප්තව අවවාද කරපු ඔබ කවර ඡනපදයක වාසය කරන්ටද යන්නේ? ස්වාමීනී, සුනාපරන්ත නමින් ඡනපදයක් තියෙනවා. මං එහෙ තමයි වාසය කරන්ට යන්නේ.

චණ්ඩා බෝ පුණ්ණ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා, ඵරුසා බෝ පුණ්ණ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සං- බෝ ත්වං පුණ්ණ සුනාපරන්තකා මනුස්සා අක්කෝසිස්සන්ති පරිභාසිස්සන්ති, තත්ත පුණ්ණ, කින්නි භවිස්සන්ති? සං- මං භන්නේ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා අක්කෝසිස්සන්ති, පරිභාසිස්සන්ති, තත්ත මේ ඵං භවිස්සති, හද්දකා වනිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සුහද්දකා වනිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, යං මේ නයිමේ පාණ්ණා පහාරං දෙන්ති, ඵංමෙත්ථ භගවා භවිස්සති ඵංමෙත්ථ සුගත භවිස්සන්ති.

පින්වත් පුණ්ණ, ඔය සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු ප්‍රචණ්ඩ යි. පින්වත් පුණ්ණ, ඔය සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු ඵරුස යි. පින්වත් පුණ්ණ, ඔය සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු ඔබට ආක්‍රෝෂ කරාවි. පරිභව කරාවි. එතකොට පුණ්ණ, ඔබට කුමක් හිතේවි ද? ස්වාමීනී, ඉදින් සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු මට ආක්‍රෝෂ කළෝකින්, පරිභව කළෝකින්, ඒ ගැන මං මේ විදිහට යි හිතන්නේ. යම් කරුණකින් මේ උදවිය මට අතින් පයින් පහර නො දෙත් ද, සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් හරි යහපත් නෙව. සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් ඉතාමත් ම යහපත් නෙව කියල යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි. සුගතයන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි.

සං- පන තේ පුණ්ණ සුනාපරන්තකා මනුස්සා පාණ්ණා පහාරං දස්සන්ති, තත්ත පන තේ පුණ්ණ කින්නි භවිස්සන්ති? සංචේ මේ භන්නේ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා පාණ්ණා පහාරං දස්සන්ති තත්ත මේ ඵං භවිස්සති: “හද්දකා වනිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සුහද්දකා වනිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, යං මේ නයිමේ ලෙඩ්ඛිනා පහාරං දෙන්ති”ති, ඵංමෙත්ථ භගවා භවිස්සති ඵංමෙත්ථ සුගත භවිස්සන්ති.

පින්වත් පුණ්ණ, ඉදින් සුනාපරන්තයේ ඔය මිනිස්සු ඔබට අතින් පයින් පහර දේවි. එතකොට පුණ්ණ, ඔබට කුමක් හිතේවි ද? ස්වාමීනී, ඉදින් සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු මට අතින් පයින් පහර දුන්නොත් ඒ ගැන මං හිතන්නේ මේ විදිහට යි. යම් කරුණකින් මේ උදවිය මට ගල්වලින් පහර නො දෙත් ද, සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් හරි යහපත් නෙව. සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් ඉතාමත් ම යහපත් නෙව කියල යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි. සුගතයන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි.

ස- පන තේ පුණ්ණ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා ලෙඛිඬුනා පහාරං දස්සන්ති, තත්‍ර පන තේ පුණ්ණ, කින්නි භවිස්සති? ස- මේ භන්තේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා ලෙඛිඬුනා පහාරං දස්සන්ති, තත්‍ර මේ ඒවං භවිස්සති: “භද්දකා චතිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සුභද්දකා චතිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, යං මේ නයිමේ දණ්ඨෙන පහාරං දෙන්තිති, ඒවමෙත්ථ භගවා භවිස්සති ඒවමෙත්ථ සුගත භවිස්සතිති.

පින්චත් පුණ්ණ, ඉතින් සුනාපරන්තයේ ඔය මිනිස්සු ඔබට ගල්වලින් පහර දේවි. එතකොට පුණ්ණ, ඔබට කුමක් හිතේවි ද? ස්වාමීනී, ඉදින් සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු මට ගල්වලින් පහර දුන්නොත් ඒ ගැන මං හිතන්නේ මේ විදිහට යි. යම් කරුණකින් මේ උදවිය මට දඬුමුගුරින් පහර නො දෙත් ද, සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් හරි යහපත් නෙව. සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් ඉතාමත් ම යහපත් නෙව කියල යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි. සුගතයන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි.

ස- පන තේ පුණ්ණ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා දණ්ඨෙන පහාරං දස්සන්ති, තත්‍ර පන තේ පුණ්ණ, කින්නි භවිස්සති? ස- මේ භන්තේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා දණ්ඨෙන පහාරං දස්සන්ති, තත්‍ර මේ ඒවං භවිස්සති: “භද්දකා චතිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සුභද්දකා චතිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, යං මේ නයිමේ සත්ථේන පහාරං දෙන්තිති, ඒවමෙත්ථ භගවා භවිස්සති ඒවමෙත්ථ සුගත භවිස්සතිති.

පින්චත් පුණ්ණ, ඉතින් සුනාපරන්තයේ ඔය මිනිස්සු ඔබට දඬුමුගුරින් පහර දේවි. එතකොට පුණ්ණ, ඔබට කුමක් හිතේවි ද? ස්වාමීනී, ඉදින් සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු මට දඬුමුගුරින් පහර දුන්නොත් ඒ ගැන මං හිතන්නේ මේ විදිහට යි. යම් කරුණකින් මේ උදවිය මට ආයුධයෙන් පහර නො දෙත් ද, සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් හරි යහපත් නෙව. සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු නම් ඉතාමත් ම යහපත් නෙව කියල යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි. සුගතයන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි.

සචේ පන තේ පුණ්ණ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා සත්ථේන පහාරං දස්සන්ති, තත්‍ර පන තේ පුණ්ණ, කින්නි භවිස්සති? ස- මේ භන්තේ

සුනාපරන්තකා මනුස්සා සත්ථේන පහාරං දස්සන්ති, තත්‍ර මේ ඒවං භවිස්සති:
“භද්දකා චතිමේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා, සුභද්දකා චතිමේ සුනාපරන්තකා
මනුස්සා, යං මේ නයිමේ තිණ්හේන සත්ථේන ජීවිතා වෝරෝපෙන්නිති.
ඒවමෙත්ථ භගවා භවිස්සති ඒවමෙත්ථ සුගත භවිස්සතිති.

පින්වත් පුණ්ණ, ඉතින් සුනාපරන්තයේ ඔය මිනිස්සු ඔබට ආයුධයෙන්
පහර දේවි. එතකොට පුණ්ණ, ඔබට කුමක් හිතේවි ද? ස්වාමීනී, ඉදින්
සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු මට ආයුධයෙන් පහර දුන්නොත් ඒ ගැන මං
හිතන්නේ මේ විදිහට යි. යම් කරුණකින් මේ උදවිය තියුණු ආයුධයකින්
පහර දී මාව මරණයට පත් නො කරවත් ද, සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ
මිනිස්සු නම් හරි යහපත් නෙව්. සැබැවින් ම මේ සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු
නම් ඉතාමත් ම යහපත් නෙව් කියල යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ ගැන මට
හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය විදිහට යි. සුගතයන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ
ඔන්න ඔය විදිහට යි.

සවේ පන තේ පුණ්ණ, සුනාපරන්තකා මනුස්සා තිණ්හේන සත්ථේන
ජීවිතා වෝරෝපෙස්සන්ති, තත්‍ර පන තේ පුණ්ණ, කිත්ති භවිස්සතිති? ස-
මං හත්තේ සුනාපරන්තකා මනුස්සා තිණ්හේන සත්ථේන ජීවිතා
වෝරෝපෙස්සන්ති, තත්‍ර මේ ඒවං භවිස්සති: “සන්ති ඛෝ තස්ස භගවතෝ
සාවකා කායේන ච ජීවිතේන ච අට්ඨියමානා හරායමානා ජිගු-ඡමානා
සත්ථහාරකං පරියේසන්ති. තමේම ඉදං අපරිශිට්ඨමේව සත්ථාහාරකං
ලද්ධන්ති”, ඒවමෙත්ථ භගවා භවිස්සති ඒවමෙත්ථ සුගත භවිස්සතිති.

පින්වත් පුණ්ණ, ඉතින් සුනාපරන්තයේ ඔය මිනිස්සු ඔබට තියුණු
ආයුධයකින් පහර දී මරා දමාවි. එතකොට පුණ්ණ, ඔබට කුමක් හිතේවි ද?
ස්වාමීනී, ඉදින් සුනාපරන්තයේ මිනිස්සු මට තියුණු ආයුධයකින් පහර දී
මරා දැමුවොත් ඒ ගැන මං හිතන්නේ මේ විදිහට යි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
ගේ ශ්‍රාවකයෝ ඉන්නවා. කය ගැනත්, ජීවිතය ගැනත් හෙම්බත් වෙලා.
ලැජ්ජාවෙලා. පිළිකුළ ඇති වෙලා. (දිව් නසාගැනීමට) ආයුධ පාවිච්චි
කරන්නක් ක්‍රම භෝයනවා. ඉතින් මට මේ ආයුධයක් නො සොයා ම ආයුධයක්
මා කරා ඇවිදින් තියෙනවා.” භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ
ඔන්න ඔය විදිහට යි. සුගතයන් වහන්ස, ඒ ගැන මට හිතෙන්නේ ඔන්න ඔය
විදිහට යි.

සාධු සාධු පුණ්ණ සක්ඛිස්සපි ඛෝ ත්වං පුණ්ණ ඉමිනා දමුපසමෙන සමන්තාගතෝ සුනාපරන්තස්මි ඡනපදේ වත්ථුං, යස්සදානි ත්වං පුණ්ණ කාලං මඤ්ඤසීති.

සාදු! සාදු! පින්වත් පුණ්ණ, ඔබට ඔය දමනයෙන් සංසිදීමෙන් යුක්ත වීම නිසා පින්වත් පුණ්ණ, සුනාපරන්ත ඡනපදයේ වාසය කරන්ට පුළුවන් ම යි. පින්වත් පුණ්ණ, ඔබ යමකට දැන් සුදුසු කාලය දන්නවා.

අප ඛෝ ආයස්මා පුණ්ණෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා සේනාසනං සංසාමෙන්වා පත්තව්වරං ආදාය යේන සුනාපරන්තෝ ඡනපදෝ තේන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බිනි වාරිකං වරමානෝ යේන සුනාපරන්තෝ ඡනපදෝ තදවසරි. තත්‍ර සුදං ආයස්මා පුණ්ණෝ සුනාපරන්තස්මි ඡනපදේ විහරති.

ඉතින් ආයුෂ්මත් පුණ්ණ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දේශනාව සතුටින් පිළිඅරගෙන, සතුටින් අනුමෝදන් වෙලා, අසුනෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වැද පැදකුණු කොට, කුටිය අස්පස් කරලා, පාසිවුරුත් රැගෙන සුනාපරන්ත ඡනපදයට වාරිකාවේ පිටත් වුණා. පිළිවෙලින් වාරිකාවේ වඩිමින් සුනාපරන්ත ඡනපදය යම් තැනක ද එහි වාසය කළා. දැන් ආයුෂ්මත් පුණ්ණ තෙරුන් ඒ සුනාපරන්ත ඡනපදයේ තමයි වාසය කරන්නේ.

අප ඛෝ ආයස්මා පුණ්ණෝ තේනේවන්තරවස්සේන පඤ්චමත්තානි උපාසකසතානි පටිච්චේදේසි, “තේනේව අන්තරවස්සේන පඤ්චමත්තානි උපාසිකාසතානි පටිච්චේදේසි” තේනේවන්තරවස්සේන තිස්සෝ විජ්ජා ස-ඡාකාසි, තේනේවන්තරවස්සේන පරිනිබ්බාසි.

ඉතින් ආයුෂ්මත් පුණ්ණ තෙරුන් ඒ අවුරුද්ද ඇතුළත දී ම පන්සියයක් උපාසකවරුන්ට චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය අවබෝධ කෙරෙව්වා. ඒ අවුරුද්ද ඇතුළත දී ම පන්සියයක් උපාසිකාවන්ට චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය අවබෝධ කෙරෙව්වා. ඒ අවුරුද්ද ඇතුළත දී ම ත්‍රිවිද්‍යාවක් (පෙරවිසූ ජීවිත දක්නා නුවණ, සත්වයන් ගේ චුතිය උපත දන්නා නුවණ, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ බව දන්නා නුවණ) සාක්ෂාත් කළා. ඒ අවුරුද්ද ඇතුළත දී ම පිරිනිවන් පෑවා.

අප බෝ සම්බුද්ධා භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංමිසු
 ඒකමන්තං නිසින්තා බෝ තේ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝචුං “යෝ සෝ භන්තේ
 පුණ්ණෝ නාම කුලපුත්තෝ භගවතා සංඛිත්තේන විවාදේන විවදිතෝ සෝ
 කාලකතෝ තස්ස කා ගති? කෝ අභිසම්පරායෝති? පණ්ඩිතෝ භික්ඛවේ,
 පුණ්ණෝ කුලපුත්තෝ අහෝසි ප-වපාදී ධම්මස්සානු ධම්මං, න ච මං
 ධම්මාධිකරණං විහෙසේසි, පරිනිබ්බුතෝ භික්ඛවේ පුණ්ණෝ කුලපුත්තෝති.

එතකොට බොහෝ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
 පැමිණිනා එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන්
 වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්
 සංක්ෂිප්තව අවවාදයකින් අවවාද කරපු යම් ඒ පුණ්ණ නම් කුල පුත්‍රයෙක්
 සිටියා නෙව. ඔහු කථරිය කළා. ඔහු ගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව ජීවිතය
 කුමක් ද?” පින්වත් මහණෙනි, පුණ්ණ කුල පුත්‍රයා හොඳ නුවණින් යුක්ත යි.
 ධර්මානුකූලව ම ජීවත් වුණා. ධර්මයෙන් ප්‍රශ්න හදා ගෙන මාව වෙහෙසට
 පත් කළේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, පුණ්ණ කුල පුත්‍රයා පිරිනිවන් පෑවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පුණ්ණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.6

බාහියසුත්තං

බාහිය තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

89. අප බෝ ආයස්මා බාහියෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්
 ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා බාහියෝ භගවන්තං
 ඒතදවෝච, සාධු මේ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු යමහං
 භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිනත්තෝ
 විහරෙය්‍යන්ති.

89. එදා ආයුෂ්මත් බාහිය තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් බාහිය තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එකකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්ට පුළුවනි.

තං කිම්මඤ්ඤපි බාහිය, “චක්ඛං නි-වං වා අනි-වං වා”ති. අනි-වං හන්තේ, යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති. දුක්ඛං හන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තූතං සමනුපස්සිතුං “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් බාහිය, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

රූපා නි-වා වා අනි-වා වාති? අනි-වා හන්තේ චක්ඛවිඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වාති. අනි-වං හන්තේ චක්ඛසම්පස්සෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති. අනි-වෝ හන්තේ, යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූතං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ.

රූප නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇසේ විඤ්ඤාණය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇසේ ස්පර්ශය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි

අනිත්‍ය නම්, දුක් නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඵවම්පස්සං බාහිය, සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, රූපේසුපි නිබ්බින්නදති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. චක්ඛුසම්පස්සේපි නිබ්බින්නදති යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රන්ථත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුක්ඛක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

අථ ඛෝ ආයස්මා බාහියෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්. අථ ඛෝ ආයස්මා බාහියෝ ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තන්තෝ විහරන්තෝ න විරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේවා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජන්ති තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරිය පරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. බිණා ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබිභඤ්ඤාසි, අඤ්ඤතරෝ ව පනායස්මා බාහියෝ අරහතං අහෝසීති.

එකකොට ආයුෂ්මත් බාහිය තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා. සතුටින් අනුමෝදන් වුණා.

ආසනයෙන් නැගිටලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් ආයුෂ්මත් බාහිය තෙරුන් හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්න ඒ උත්තරීතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ආයුෂ්මත් බාහිය තෙරුන් එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.7

ඒජාසුත්තං

තණ්හාව ගැන වදාළ දෙසුම

90. ඒජා භික්ඛවේ රෝගෝ, ඒජා ගණ්ඨෝ, ඒජා සල්ලං, තස්මානිහ භික්ඛවේ, තථාගතෝ අනේජෝ විහරති විතසල්ලෝ. තස්මානිහ භික්ඛවේ, භික්ඛු -පි ආකංඛෙය්‍ය අනේජෝ විහරෙය්‍යං විතසල්ලෝති: චක්ඛුං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. රූපේ න මඤ්ඤෙය්‍ය, රූපේසු න මඤ්ඤෙය්‍ය, රූපතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, රූපා මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුවිඤ්ඤාණතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුවිඤ්ඤාණ මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. චක්ඛුසම්චස්සං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුසම්චස්සස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුසම්චස්සතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුසම්චස්සෝ මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. යම්පිදං චක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්මිම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තතෝපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය.

90. පින්වත් මහණෙනි, තණ්හාව රෝගයක්. තණ්හාව සැරව ගලන ගෙඩියක්. තණ්හාව හුලක්. ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ තණ්හාවක් නැතිව හුල් රහිතව යි ඉන්නේ. ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් හික්ෂුවත් තණ්හාවක් නැතිව හුල් රහිතව ඉන්ට කැමැති වෙනවා නම්, ඇස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇස මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූප මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූප තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූපවලින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූප මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ විඤ්ඤාණය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ.

සෝතං න මඤ්ඤෙය්‍ය, සෝතස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය සානං න මඤ්ඤෙය්‍ය, සානස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය ජීවිහා න මඤ්ඤෙය්‍ය, ජීවිහාය න මඤ්ඤෙය්‍ය, ජීවිහාතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, ජීවිහා මේහි න මඤ්ඤෙය්‍ය. රසේ න මඤ්ඤෙය්‍ය ජීවිහාවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤෙය්‍ය ජීවිහාසම්ඵස්සං න මඤ්ඤෙය්‍ය යම්පිදං ජීවිහාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්මිම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තතෝපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තම්මේහි න මඤ්ඤෙය්‍ය.

කණ මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. කණ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ නාසය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. නාසය තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිව මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා

මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිවේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිවේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ.

කායං න මඤ්ඤෙය්‍ය මනං න මඤ්ඤෙය්‍ය, මනස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය, මනතො න මඤ්ඤෙය්‍ය, මතො මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. ධම්මේ න මඤ්ඤෙය්‍ය මනෝවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤෙය්‍ය මනෝසම්පස්සං න මඤ්ඤෙය්‍ය යම්පි දං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්මිම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තතොපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. සඛ්ඛං න මඤ්ඤෙය්‍ය. සඛ්ඛස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය සඛ්ඛතො න මඤ්ඤෙය්‍ය, සඛ්ඛං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය.

කය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. අරමුණු මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනෝ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනසේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ල මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ල තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ලෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ල මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ.

සෝ ඒවං න මඤ්ඤමාතො න ච කිඤ්චි ලෝකේ උපාදියති අනුපාදියං න පරිතප්පති, අපරිතප්පං ප-චත්තඤ්ඤේව පරිනිබ්බායති, ඛිණ්ණා ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

ඔහු ඔය ආකාරයෙන් මමත්වයෙන් නො සිතන විට ලෝකයෙහි කිසිවකට බැඳෙන්නේ නෑ. නො බැඳෙන විට තැනි ගැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. තැනි ගැනීම රහිත වන විට තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරෙහි සැරිසැරීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒජා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.8

දුතිය ඒජාසුත්තං

තණ්හාව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

91. ඒජා භික්ඛවේ රෝගෝ, ඒජා ගණ්ඨෝ, ඒජා සල්ලං, තස්මානිහ භික්ඛවේ, තථාගතෝ අනේජෝ විහරති විතසල්ලෝ. තස්මානිහ භික්ඛවේ, භික්ඛු -පි ආකංඛෙය්‍ය අනේජෝ විහරෙය්‍යං විතසල්ලෝති: චක්ඛුං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, චක්ඛුං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. රූපේ න මඤ්ඤෙය්‍ය චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න මඤ්ඤෙය්‍ය චක්ඛුසම්චස්සපං න මඤ්ඤෙය්‍ය යම්පිදං චක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්මිම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තතෝපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. යං හි භික්ඛවේ මඤ්ඤති, යස්මිං මඤ්ඤති, යතෝ මඤ්ඤති, යං මේති මඤ්ඤති, තතෝ තං හෝති අඤ්ඤථා. අඤ්ඤථාභාවී භවසත්තෝ ලෝකෝ භවමේවාහිනන්දති.

91. පින්වත් මහණෙනි, තණ්හාව රෝගයක්. තණ්හාව සැරව ගලන ගෙඩියක්. තණ්හාව හුලක්. ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ තණ්හාවක් නැතිව හුල් රහිතව යි ඉන්නේ. ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් භික්ෂුවක් තණ්හාවක් නැතිව හුල් රහිතව ඉන්ට කැමැති වෙනවා නම්, ඇස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇස තුළ මම ඉන්නවා කියා

මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇසෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඇස මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රූප මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ ඇසේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ ඇසේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් මම කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයකින් බැහැරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම් එයට වෙනස් දෙයක් ම යි වෙන්නේ. වෙනස් වන දෙයට පත් වෙන්නා වූ ද හවයට ඇලී සිටින්නා වූ ද ලෝකයා සතුටින් පිළිගන්නේත් හවය ම යි.

සෝතං න මඤ්ඤෙය්‍ය සානං න මඤ්ඤෙය්‍ය ජිව්හා න මඤ්ඤෙය්‍ය, ජිව්හාය න මඤ්ඤෙය්‍ය, ජිව්හාතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, ජිව්හා මේඛි න මඤ්ඤෙය්‍ය. රසේ න මඤ්ඤෙය්‍ය ජිව්හාවිඤ්ඤාණං ජිව්හාසම්පස්සං යම්පිදං ජිව්හාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්මිම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තතෝපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තම්මේඛි න මඤ්ඤෙය්‍ය. යං හි හික්ඛවේ මඤ්ඤති, යස්මිං මඤ්ඤති, යතෝ මඤ්ඤති, යං මේඛි මඤ්ඤති, තතෝ තං හෝති අඤ්ඤටා. අඤ්ඤටාභාවී හවසත්තෝ ලෝකෝ හවමේවාහිතන්දති.

කණ මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ නාසය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිව මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිවෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. දිව මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. රස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිවේ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිවේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම

ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් මම කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයකින් බැහැරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම් එයට වෙනස් දෙයක් ම යි වෙන්නේ. වෙනස් වන දෙයට පත් වෙන්නා වූ ද භවයට ඇලී සිටින්නා වූ ද ලෝකයා සතුටින් පිළිගන්නේත් භවය ම යි.

කායං න මඤ්ඤෙය්‍ය මනං න මඤ්ඤෙය්‍ය, මනස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය, මනතෝ න මඤ්ඤෙය්‍ය, මනෝ මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. ධම්මේ න මඤ්ඤෙය්‍ය මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝසම්ප්ප්ප්සං යම්පිදං මනෝසම්ප්ප්ප්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්මිම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තතෝපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. යං හි භික්ඛවේ මඤ්ඤති, යස්මිං මඤ්ඤති, යතෝ මඤ්ඤති, යං මේති මඤ්ඤති, තතෝ තං හෝති අඤ්ඤාං. අඤ්ඤාංභාවී භවසත්තෝ ලෝකෝ භවමේවාහිනන්දති.

කය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනස මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනසින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. මනස මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. අරමුණු මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනෝ විඤ්ඤාණය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනසේ ස්පර්ශය මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සෑප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සෑප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ල මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ල තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ලෙන් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. සියල්ල මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, යම් දෙයක් මම කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයකින් බැහැරව මම ඉන්නවා කියා

මමත්වයෙන් හිතනවා නම්, යම් දෙයක් මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතනවා නම් එයට වෙනස් දෙයක් ම යි වෙන්නේ. වෙනස් වන දෙයට පත් වෙන්නා වූ ද භවයට ඇලී සිටින්නා වූ ද ලෝකයා සතුටින් පිළිගන්නේත් භවය ම යි.

යාවතා භික්ඛවේ, බන්ධධාතුආයතනා තම්පි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තස්මිං න මඤ්ඤෙය්‍ය, තතෝපි න මඤ්ඤෙය්‍ය, තං මේති න මඤ්ඤෙය්‍ය. සෝ ඵ්ථං අමඤ්ඤමානෝ න ච කිඤ්චි ලෝකේ උපාදියති අනුපාදියං න පරිතස්සති, අපරිතස්සං ප-චත්තඤ්ඤේව පරිනිබ්බායති, බිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ස්කන්ධ, ධාතු, ආයතන යම්තාක් ඇද්ද එයත් මම කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ තුළ මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඒ දෙයින් බාහිරව මම ඉන්නවා කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. එය මගේ කියා මමත්වයෙන් හිතන්නේ නෑ. ඔහු ඔය ආකාරයෙන් මමත්වයෙන් නො සිතන විට ලෝකයෙහි කිසිවකට බැඳෙන්නේ නෑ. නො බැඳෙන විට තැනි ගැනීමක් ඇති වන්නේ නෑ. තැනි ගැනීම් රහිත වන විට තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුතු දෙය කළා. නැවත සසරෙහි සැරිසැරීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය ඵ්ථා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.9

ද්වයසුත්තං

දෙකක් මුල් කොට වදාළ දෙසුම

92. ද්වයං වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි, තං සුණාථ. කිඤ්චි භික්ඛවේ ද්වයං? වක්ඛුඤ්ඤෙ-ව රූපා ව, සෝතඤ්ඤෙ-ව සද්දා ව, ඝාතඤ්ඤෙ-ව ගන්ධා

ව, ජිව්හා-ව රසා ව, කායෝ -ව පොට්ඨබ්බා ව, මනෝ -ව ධම්මා ව, ඉදං වු-වති භික්ඛවේ ද්වයං.

92. පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ දෙකක් ගැන යි. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, දෙක යනු කුමක් ද? ඇසත් රූපත් ය. කණත් ශබ්දත් ය. නාසයත් ගඳ සුවඳත් ය. දිවත් රසයත් ය. කයත් පහසත් ය. මනසත් මනසට අරමුණු වන දේත් ය. පින්වත් මහණෙනි, දෙක යි කියන්නේ මෙයට යි.

යෝ භික්ඛවේ ඵ්ථං වදෙය්‍ය: “අහමේතං ද්වයං ප-වක්ඛාය අඤ්ඤං ද්වයං පඤ්ඤාපෙස්සාමී”ති. තස්ස වාචාවත්ථුරේවස්ස, පුට්ඨෝ ව න සම්පායෙය්‍ය, උත්තරිඤ්ච විසාතං ආපජ්ජෙය්‍ය, තං කිස්ස හේතු? යථා තං භික්ඛවේ අවිසයස්මිත්ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මේ විදිහට කිව්වොත්, “මං මේ දෙක ප්‍රතික්ෂේප කොට වෙන දෙකක් පණවන්නෙමි යි” කියා එය ඔහු ගේ වචනවලට විතරයි සීමා වෙන්නේ. කරුණු විමසද්දී පිළිතුරු සොයා ගත්ට බැරිව යනවා. ඉස්සරහට ලොකු කරදරයක වැටෙනවා. එයට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, තමන්ට විෂය නැති දේවල් කතා කරන්ට ගියහම සිදු වෙන දේ තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ද්වය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.9.10

දුතියද්වයසුත්තං

දෙක මුල් කොට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

93. ද්වයං භික්ඛවේ, පටි-ව විඤ්ඤාණං සම්භෝති. කථඤ්ච භික්ඛවේ, ද්වයං පටි-ව විඤ්ඤාණං සම්භෝති? වක්ඛුඤ්ච පටි-ව රූපේ ව උප්පජ්ජති

චක්ඛුචික්ඛාණං, චක්ඛුං අනි-වං විපරිණාමී අක්ඛංඝාභාවි. රූපා අනි-වා විපරිණාමීනෝ අක්ඛංඝාභාවිනෝ, ඉත්ථේතං ද්වයං චලක්ඛංඝං ව්‍යයක්ඛං අනි-වං විපරිණාමී අක්ඛංඝාභාවි. චක්ඛුචික්ඛාණං අනි-වං විපරිණාමී අක්ඛංඝාභාවි, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ චක්ඛුචික්ඛාණස්ස උප්පාදාය, සෝපි හේතු සෝපි ප-වයෝ අනි-වෝ විපරිණාමී අක්ඛංඝාභාවි. අනි-වං බෝ පන භික්ඛවේ ප-වයං පටි-ව සමුප්පන්නං චක්ඛුචික්ඛාණං කුතෝ නි-වං භවිස්සති.

93. පින්වත් මහණෙනි, දෙකක් හේතු කර ගෙනයි වික්ඛ්‍යාණය හට ගන්නේ. දෙකක් හේතු කර ගෙන වික්ඛ්‍යාණය හට ගන්නේ කොහොම ද? ඇසත් රූපත් නිසා ඇසේ වික්ඛ්‍යාණය උපදිනවා. ඇස අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. රූප අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඔය විදිහට මේ දෙක ම සැලෙනවා, වැනසෙනවා. අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඇසේ වික්ඛ්‍යාණය අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඇසේ වික්ඛ්‍යාණය හට ගැනීම පිණිස, යමක් හේතු වුණා ද, යමක් ප්‍රත්‍ය වුණා ද, ඒ හේතුවත් ඒ ප්‍රත්‍යයත් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ හේතූන්ගෙන් උපන් ඇසේ වික්ඛ්‍යාණය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

යා බෝ භික්ඛවේ, ඉමේසං තිණ්ණං ධම්මානං සංගති සන්නිපාතෝ සමවායෝ අයං වු-වති භික්ඛවේ චක්ඛුසම්ඵස්සෝ. චක්ඛුසම්ඵස්සෝපි අනි-වෝ විපරිණාමී අක්ඛංඝාභාවි, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ චක්ඛුසම්ඵස්සස්ස උප්පාදාය, සෝපි හේතු සෝපි ප-වයෝ අනි-වෝ විපරිණාමී අක්ඛංඝාභාවි, අනි-වං බෝ පන භික්ඛවේ ප-වයං පටි-ව උප්පන්නෝ චක්ඛුසම්ඵස්සෝ කුතෝ නි-වෝ භවිස්සති. චුට්ඨෝ භික්ඛවේ වේදේති, චුට්ඨෝ සක්ඛානාති, චුට්ඨෝ -තේති, ඉත්ථේතෙපි ධම්මා චලා ටෙව ව්‍යයා ව අනි-වා විපරිණාමීනෝ අක්ඛංඝාභාවිනෝ.

පින්වත් මහණෙනි, (ඇසත්, රූපත්, ඇසේ වික්ඛ්‍යාණයත් යන) මේ කරුණු තුනේ යම් එකතුවක්, එක්රැස් වීමක්, එකට එක් වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි ඇසේ ස්පර්ශය කියලා කියන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයත් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය හට ගැනීම පිණිස, යමක් හේතු වුණා ද, යමක් ප්‍රත්‍ය වුණා ද, ඒ

හේතු වත් ඒ ප්‍රත්‍යයක් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ හේතූන්ගෙන් උපන් ඇසේ ස්පර්ශය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද? පින්වත් මහණෙනි, ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි විදින්නේ. ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි හඳුනා ගන්නේ. ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි චේතනා පහළ කරන්නේ. ඔය විදිහට මේ දේවචිත් සැලෙනවා. වැනසෙනවා. අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා.

සෝතඤ්ච පටි-ව සද්දේ උප්පජ්ජති සෝතවිඤ්ඤාණං
සානඤ්ච පටි-ව ගන්ධේ උප්පජ්ජති සානවිඤ්ඤාණං ජීවිහඤ්ච
පටි-ව රසේ උප්පජ්ජති ජීවිහවිඤ්ඤාණං, ජීවිහා අනි-වා විපරිනාමී
අඤ්ඤාභාවී, රසා අනි-වා විපරිනාමීනෝ අඤ්ඤාභාවීනෝ, ඉත්ථේතං
ද්වයං චලඤ්ඤා-ව ව්‍යයඤ්ඤා අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී,
ජීවිහවිඤ්ඤාණං අනි-වං විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, යෝපි හේතු යෝපි
ප-වයෝ ජීවිහවිඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ
අනි-වෝ විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, අනි-වං බෝ පන භික්ඛවේ ප-වයං
පටි-ව උප්පන්නං ජීවිහවිඤ්ඤාණං කුතෝ නි-වං භවිස්සති.

කණත් ශබ්දත් නිසා කණේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා
නාසයත් ගඳසුවඳත් නිසා නාසයේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා දිවත්
රසත් නිසා දිවේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. දිව අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා.
වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. රස අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත්
ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඔය විදිහට මේ දෙක ම සැලෙනවා, වැනසෙනවා.
අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. දිවේ
විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා.
දිවේ විඤ්ඤාණය හට ගැනීම පිණිස, යමක් හේතු වුණා ද, යමක් ප්‍රත්‍ය වුණා
ද, ඒ හේතුවත් ඒ ප්‍රත්‍යයත් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට
පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ හේතූන්ගෙන් උපන් දිවේ
විඤ්ඤාණය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

යා බෝ භික්ඛවේ, ඉමේසං තිණ්ණං ධම්මානං සංගති සන්නිපාතෝ
සමවායෝ අයං වු-වති භික්ඛවේ ජීවිහාසම්චස්සෝ. ජීවිහාසම්චස්සෝපි
අනි-වෝ විපරිනාමී අඤ්ඤාභාවී, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ
ජීවිහාසම්චස්සස්ස උප්පාදාය, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ අනි-වෝ

විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවාහි. අනි-වං බෝ පන භික්ඛවේ ප-වයං පටි-ව උප්පන්නෝ ජිව්හාසම්පස්සෝ කුතෝ නි-වෝ භවිස්සති. පුට්ඨෝ භික්ඛවේ වේදේති, පුට්ඨෝ සඤ්ජානාති, පුට්ඨෝ -තේති, ඉත්ථේතේපි ධම්මා චලා-ව වායා ච අනි-වා විපරිණාමීතෝ අඤ්ඤාභාවාහිතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු තුනේ යම් එකතුවක්, එක්රැස් වීමක්, එකට එක් වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි දිවේ ස්පර්ශය කියලා කියන්නේ. දිවේ ස්පර්ශයත් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. දිවේ ස්පර්ශය හට ගැනීම පිණිස, යමක් හේතු වුණා ද, යමක් ප්‍රත්‍ය වුණා ද, ඒ හේතුවත් ඒ ප්‍රත්‍යයත් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ හේතූන්ගෙන් උපන් දිවේ ස්පර්ශය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද? පින්වත් මහණෙනි, ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි විඳින්නේ. ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි හඳුනා ගන්නේ. ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි චේතනා පහළ කරන්නේ. ඔය විඳිනට මේ දේවචිත් සැලෙනවා. චූනසෙනවා. අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා.

කායඤ්ච පටි-ව ඓද්ධිබ්බේ උප්පජ්ජති කායවිඤ්ඤාණං මනඤ්ච පටි-ව ධම්මේ උප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං, මනෝ අනි-වෝ විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවාහි, ධම්මා අනි-වා විපරිණාමීතෝ අඤ්ඤාභාවාහිතෝ, ඉත්ථේතං ද්වයං චලඤ්ච වායඤ්ච අනි-වං විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවාහි, මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වං විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවාහි, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ මනෝවිඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය, සෝපි හේතු සෝපි ප-වයෝ අනි-වෝ විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවාහි. අනි-වං බෝ පන භික්ඛවේ ප-වයං පටි-ව උප්පන්නං මනෝවිඤ්ඤාණං කුතෝ නි-වං භවිස්සති.

කයත් පහසත් නිසා කයේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා මනසත්, මනසට සිතෙන අරමුණුත් නිසා මනසේ විඤ්ඤාණය උපදිනවා. මනස අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. මනසට සිතෙන අරමුණු අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. ඔය විඳිනට මේ දෙක ම සැලෙනවා, චූනසෙනවා. අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය හට ගැනීම පිණිස, යමක් හේතු වුණා ද, යමක් ප්‍රත්‍ය වුණා ද, ඒ හේතුවත් ඒ ප්‍රත්‍යයත්

අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ හේතූන්ගෙන් උපන් මනසේ විඤ්ඤාණය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

යා බෝ භික්ඛවේ, ඉමේසං තිණ්ණං ධම්මානං සංගති සන්තිපාතෝ සමවායෝ අයං චූ-වති භික්ඛවේ මනෝසම්ඵස්සෝ. මනෝසම්ඵස්සෝපි අති-වෝ විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවාහි. යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ මනෝසම්ඵස්සස්ස උප්පාදාය, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ අති-වෝ විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවාහි. අති-වං බෝ පන භික්ඛවේ ප-වයං පටි-ව උප්පන්නෝ මනෝසම්ඵස්සෝ කුතෝ නි-වෝ භවිස්සති. පුට්ඨෝ භික්ඛවේ වේදේති, පුට්ඨෝ සඤ්ජානාති, පුට්ඨෝ -නේති, ඉත්ථේතේපි ධම්මා චලා-ව චායා ව අති-වා විපරිණාමිනෝ අඤ්ඤාභාවාහිනෝ. ඒවං බෝ භික්ඛවේ ද්වයං පටි-ව විඤ්ඤාණං සම්භෝතිති.

පින්වත් මහණෙනි, (මනසත්, මනසට සිතෙන අරමුණත්, මනසේ විඤ්ඤාණයත් යන) මේ කරුණු තුනේ යම් එකතුවක්, එක්රැස් වීමක්, එකට එක් වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි මනසේ ස්පර්ශය කියලා කියන්නේ. මනසේ ස්පර්ශයත් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය හට ගැනීම පිණිස, යමක් හේතු වුණා ද, යමක් ප්‍රත්‍ය වුණා ද, ඒ හේතුවත් ඒ ප්‍රත්‍යයත් අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ හේතූන්ගෙන් උපන් මනසේ ස්පර්ශය කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද? පින්වත් මහණෙනි, ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි විඳින්නේ. ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි හඳුනා ගන්නේ. ස්පර්ශය ඇති වුණා ම තමයි චේතනා පහළ කරන්නේ. ඔය විඳිනට මේ දේව්වත් සැලෙනවා. චූනසෙනවා. අනිත්‍ය යි. වෙනස් වෙනවා. වෙනත් ස්වභාවයකට පත් වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය ද්වය සූත්‍රය නිමා විය.

ඡන්තවග්ගෝතවමෝ
නවවෙනි ඡන්ත වර්ගය යි.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ඡන්ත වර්ගය

තනුද්දානං:

එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

පලෝක සුඤ්ඤා සංඛිත්තං - ඡන්තෝ පුණ්ණෝ ච බාහියෝ
ඵජේන ච දුච්චි චුත්තා - ද්වයේහි අපරේ දුච්චි.

පලෝක සුත්‍රය, සුඤ්ඤාලෝක සුත්‍රය, සංඛිත්තධම්ම සුත්‍රය, ඡන්ත සුත්‍රය,
පුණ්ණ සුත්‍රය, බාහිය සුත්‍රය, ඵජා සුත්‍ර දෙක, ද්වය සුත්‍ර දෙක වශයෙන් මෙම
වර්ගය යුක්ත ය.

10. ඡලවග්ගෝ

10. ඡල වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.1

ඡළප්පායනනසුත්තං

ස්පර්ශ ආයතන භය ගැන වදාළ දෙසුම

94. ඡයිමේ හික්ඛවේ ඡළප්පායනනා අදන්නා අගුන්නා අරක්ඛිතා අසංචුතා දුක්ඛාධිවාහා හොත්ති. කතමේ ඡ?

94. පින්වත් මහණෙනි, මේ ස්පර්ශ ආයතන භය දමනය නො කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා නො ගත්තොත්, ධ්‍රැක නො ගත්තොත්, අසංචර වුණොත් බොහෝ දුක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ. මේ ආයතන භය කුමක් ද?

වක්ඛුං හික්ඛවේ ඡළප්පායනනං අදන්නං අගුන්නං අරක්ඛිතං අසංචුතං දුක්ඛාධිවාහං හොත්ති. සෝතං හික්ඛවේ ඡළප්පායනනං සානං හික්ඛවේ ඡළප්පායනනං ජීවිතා හික්ඛවේ ඡළප්පායනනං අදන්නං අගුන්නං අරක්ඛිතං අසංචුතං දුක්ඛාධිවාහං හොත්ති. කායෝ හික්ඛවේ ඡළප්පායනනං මනෝ හික්ඛවේ ඡළප්පායනනං අදන්නං අගුන්නං අරක්ඛිතං අසංචුතං දුක්ඛාධිවාහා හොත්ති. ඉමේ බෝ හික්ඛවේ ඡළප්පායනනා අදන්නා අගුන්නා අරක්ඛිතා අසංචුතා දුක්ඛාධිවාහා හොත්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය දමනය නො කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා නො ගත්තොත්, ධ්‍රැක නො ගත්තොත්, අසංචර වුණොත් බොහෝ දුක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, කණ නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය පින්වත් මහණෙනි, නාසය නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය පින්වත් මහණෙනි, දිව නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය දමනය

නො කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා නො ගත්තොත්, උක නො ගත්තොත්, අසංවර වුණොත් බොහෝ දුක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, කය නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය පින්වත් මහණෙනි, මනස නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය දමනය නො කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා නො ගත්තොත්, උක නො ගත්තොත්, අසංවර වුණොත් බොහෝ දුක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ.

ඡයිමේ භික්ඛවේ එස්සායතනා සුදන්තා සුගුත්තා සුරක්ඛිතා සුසංවුතා සුබාධිවාහා හොන්ති. කතමේ ඡ?

පින්වත් මහණෙනි, මේ ස්පර්ශ ආයතන භය දමනය කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා ගත්තොත්, උක ගත්තොත්, සංවර වුණොත් ඉතාමත් සැපයක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ. මේ ආයතන භය කුමක් ද?

චක්ඛුං භික්ඛවේ එස්සායතනං සුදන්තං සුගුත්තං සුරක්ඛිතං සුසංවුතං සුබාධිවාහං හොති. සෝතං භික්ඛවේ එස්සායතනං සානං භික්ඛවේ එස්සායතනං ජිව්හා භික්ඛවේ එස්සායතනං සුදන්තං සුගුත්තං සුරක්ඛිතං සුසංවුතං සුබාධිවාහං හොති. කායෝ භික්ඛවේ එස්සායතනං මනෝ භික්ඛවේ එස්සායතනං සුදන්තං සුගුත්තං සුරක්ඛිතං සුසංවුතං සුබාධිවාහං හොති. ඉමේ බෝ භික්ඛවේ ඡ එස්සායතනා සුදන්තා සුගුත්තා සුරක්ඛිතා සුසංවුතා සුබාධිවාහා හොන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය දමනය කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා ගත්තොත්, උක ගත්තොත්, සංවර වුණොත් ඉතාමත් සැපයක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, කණ නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය පින්වත් මහණෙනි, නාසය නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය පින්වත් මහණෙනි, දිව නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය දමනය කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා ගත්තොත්, උක ගත්තොත්, සංවර වුණොත් ඉතාමත් සැපයක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, කය නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය පින්වත් මහණෙනි, මනස නම් වූ ස්පර්ශ ආයතනය දමනය කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා ගත්තොත්, උක ගත්තොත්, සංවර වුණොත් ඉතාමත් සැපයක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ස්පර්ශ ආයතන භය දමනය කළොත්, අකුසලයෙන් වළකා ගත්තොත්, උක ගත්තොත්, සංවර වුණොත් ඉතාමත් සැපයක් ම යි ඇති කර දෙන්නේ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ඡල වර්ගය

ඉදමවෝව හගවා: ඉදං වත්වා සුගතෝ අපාපරං ඒතදවෝව සත්ථා:

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙයත් වදාළා.

ඡළේව එස්සායතනානි භික්ඛවෝ
අසංචුතෝ යත්ථ දුක්ඛං නිග-ඡති,
තේසඤ්ච යේ සංවරණං අවේදිසුං
සද්ධාදුකියා විහරන්තානවස්සුතා.

පින්වත් මහණෙනි, ස්පර්ශ ආයතන හයක් තියෙනවා. යම් එබඳු ආයතන හයේ අසංවර වුණොත් දුකට යි වැටෙන්නේ. යම් කෙනෙක් ඒ ආයතන හයේ සංවරභාවයක් අත් දකිනවා නම්, ශ්‍රද්ධාව දෙවැන්නා කොට වාසය කරන ඔවුන් ගේ සිත් කෙලෙස්වලින් තෙත් වෙන්නේ නෑ.

දිස්වාන රූපානි මනෝරමානි
අපෝපි දිස්වා අමනෝරමානි
මනෝරමේ රාගපථං විනෝදයේ
න චජ්ජියං මේති මනං පදෝසයේ

මනෝරමය වූ රූප දැක්කට පස්සේ, ඒ වගේ ම මනෝ රමය නො වූ රූප දැක්කට පස්සෙන් ඒ සිත්කවි වූ රූප ගැන ඇති වන සරාගී මාවත දුරු කරන්ට වන. අනිත් රූප මට අප්‍රිය යි කියලා හිත දුෂ්‍ය කර ගන්නේ නෑ.

සද්දඤ්ච සුත්වා දුභයං පියාප්පියං
පියම්පි සද්දෝ න සමු-ඡිතෝ සියා
අපොප්පියේ දෝසගතං විනෝදයේ
න චජ්ජියං මේති මනං පදෝසයේ

ප්‍රිය වූත් අප්‍රිය වූත් දෙවැදැරුම් ශබ්ද ඇසුවාට පස්සේ, ප්‍රිය වූ ශබ්දයට මූලා වෙන්නේ නෑ. ඒ වගේ ම අප්‍රිය වූ ශබ්දය ගැන ඇති ද්වේශය දුරු කරන්ට වන. ඒක මට අප්‍රිය යි කියලා හිත දුෂ්‍ය කර ගන්නේ නෑ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ඡල වර්ගය

ගන්ධඤ්ච සාත්වා සුරහිං මනෝරමං
අටෝපි සාත්වා අසුචිං අකන්තියං
අකන්තියස්මිං පටිසං විනෝදයේ
ඡන්දානුනීතෝ නච කන්තියේ සියා

මනෝරමා වූ මධුර වූ සුවඳ ආසාණය කරලා ඒ වගේ ම
අප්‍රිය වූ දුර්ගන්ධය ආසාණය කරලා, ඒ අප්‍රිය වූ දුගඳ ගැන
ඇති ගැටීම දුරු කරන්ට වන. ඒ වගේ ම මිහිරි සුවඳට ඇදී
යන ලෙස ආශාව ඇති කර ගන්නේ නෑ.

රසඤ්ච භොත්වා සාදිතඤ්ච සාදුං
අටෝපි භොත්වාන අසාදුමේකදා
සාදුං රසං නාජ්ඤෝසාය භුඤ්ජේ
විරෝධමාසාදුසු නෝපදංසයේ

රස වින්ද යුතු මිහිරි රසවත් දෙය අනුභව කරලා ඒ වගේ ම
ඇතැම් අමිහිරි දේවචිත් අනුභව කරලා, මිහිරි රසයෙහි බැස
ගෙන වළඳන්නේ නෑ. අමිහිරි රසයට විරුද්ධත්වයක්
දක්වන්නේ නෑ.

එස්සේන පුට්ඨෝ න සුඛේන මජ්ජේ
දුක්ඛේන පුට්ඨෝපි න සම්පච්චේධේ
එස්සද්වයං සුඛදුක්ඛේ උපෙක්ඛේ
අනානුරුද්ධෝ අවිරුද්ධකේනචි

ස්පර්ශ සුඛයෙන් පහසු ලැබුණ විට එයට මත් වෙන්නේ නෑ.
ඒ වගේ ම දුක් සහිත පහසුකම් ලද විට එයට කම්පා
වෙන්නෙක් නෑ. සැප දුක කියන දෙවැදෑරුම් පහසු ගැන
උපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. කිසිවෙකු සමග දුකට විරුද්ධ
වෙන්නෙක් නෑ. සැපයට ඇලෙන්නෙක් නෑ.

පපඤ්චසඤ්ඤා ඉතරිතරා නරා
පපඤ්චයන්තා උපයන්ති සඤ්ඤිතෝ
මනෝමයං ගේහසිතඤ්ච සබ්බං
පනුජ්ජ නෙක්ඛම්මසිතං ඉරියති

ඇස් කණේ ආදී ආයතනවලින් හඳුනා ගන්නා දේවල් කල්පනා කර කර සිටීම නිසා මිනිසුන් ඉන්නේ පටු චිත්තනය තුළ යි. ඔවුන් කල්පනා කර කර සිටිමින් ම සංසාරෙට වැටෙනවා. සිතේ හට ගන්නා පංච කාම ගුණයන්ට බැඳුනු සෑම විතර්කයක් ම දුරු කරන්ට වන. නෙක්ඛම්මය ඇසුරු කොට ම යි සිත පවත්වන්ට වන.

ඒවං මනෝ ඡස්සු යදා සුභාවිතෝ
චුට්ඨස්ස චිත්තං න විකම්පතේ ක-චි
තෝ රාගදෝසේ අභිභූයා භික්ඛවෝ
භවාට ජාතිමරණස්ස පාරගාති.

ඔය විදිහට යම් දවසක සය වැදෑරුම් බාහිර අරමුණුවල දී සිත හොඳින් වැඩුවොත් සැප දුක් පහසින් ඔහු ගේ සිත කිසිසේත් කම්පා වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ඔබ ඒ රාග ද්වේශ මැඩලමින් ඉපදෙන මැරෙන සංසාරෙන් එතෙර වෙලා නිවන කරා යන්න.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඡළස්සයතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.2

මාවිංකාසුත්තසුත්තං

මාවිංකාසුත්ත තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

95. අට බෝ ආයස්මා මාවිංකාසුත්තෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මාවිංකාසුත්තෝ භගවත්තං ඒකදවෝච: සාධු මේ හන්නේ, භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

95. එදා ආයුෂ්මත් මාවංකායපුත්ත තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් මාවංකායපුත්ත තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එතකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්ට පුළුවනි.

එත්ථදානි මාවංකායපුත්ත කිං දහරේ භික්ඛු වක්ඛාම, යනු හි නාම ත්වං භික්ඛු ජිණ්ණෝ වුද්ධෝ මහල්ලකෝ අද්ධගතෝ වයෝඅනුප්පත්තෝ සංඛිත්තේන විවාදං යාවසීති. කිඤ්චාපහං හත්තේ ජිණ්ණෝ වුද්ධෝ මහල්ලකෝ අද්ධගතෝ වයෝඅනුප්පත්තෝ, දේසේතු මේ හත්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං, දේසේතු මේ සුගතෝ සංඛිත්තේන ධම්මං, අප්පේවනාමාහං භගවතෝ භාසිතස්ස අත්ථං ආජානෙය්‍යං, අප්පේවනාමාහං භගවතෝ භාසිතස්ස දායාදෝ අස්සන්ති.

පින්වත් මාවංකායපුත්ත, දැන් මං මෙහි තරුණ භික්ෂූන් හට මොකක් ද කියන්නේ? හොඳට ම වයසට ගිය, වයෝවෘද්ධ වූ, මහළු වූ, පිළිවෙළින් පශ්චිම වයසට ගිය භික්ෂුවක වන ඔබ වැනි අයත් කෙටියෙන් අවවාද ඉල්ලනවා නෙව. “අනේ ස්වාමීනී, මං ඉතින් හොඳට ම වයසට ගිය, වයෝවෘද්ධ වූ, මහළු වූ, පිළිවෙළින් පශ්චිම වයසට ගිය භික්ෂුවක් වුණත්, ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. සුගතයන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. මටත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ ධර්මයේ අරුත දැන ගන්ට ඇත්නම් කොතරම් හොඳද. මමත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ ධර්මයට හිමිකරුවෙක් වෙනවා නම් කොතරම් හොඳද.

නං කිම්මඤ්ඤසි මාවංකායපුත්ත. යේ තේ චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා අදිට්ඨා අදිට්ඨපුබ්බා, න ච පස්සසි, න ච තේ හෝති. පස්සෙය්‍යන්ති, අත්ථි තේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා පේමං වාති. නෝ හේතං හත්තේ.

පින්වත් මාවංකායපුත්ත, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඔබ නො දැකපු, කලිනුත් නො දැකපු ඇසෙන් දක යුතු යම් රූප තියෙනවා ද, ඔබ දැන් ඒවා දකින්නෙත් නැත්නම්, දකින්නට වන කියල ඔබට හිතෙන්නෙත් නැත්නම්,

ඒ රූප කෙරෙහි ඔබ තුළ කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි.

යේ තේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා අස්සුතා අස්සුතපුබ්බා, න ච සුණාසි, න ච තේ හෝති සුණෙය්‍යනි, අත්ථි තේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා පේමං වාති. නෝ හේතං භන්තේ. යේ තේ සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා අසායිතා අසායිතාපුබ්බා. න ච සායසි න ච තේ හෝති. සායෙය්‍යනි? අත්ථි තේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා පේමං වාති. නෝ හේතං භන්තේ.

ඔබ නො අසපු, කලිනුත් නො අසපු කණෙන් දත යුතු යම් ශබ්ද තියෙනවා ද, ඔබ දැන් ඒවා අසන්නේ නැත්නම්, අසන්නට වන කියල ඔබට හිතෙන්නේ නැත්නම්, ඒ ශබ්ද කෙරෙහි ඔබ තුළ කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. ඔබ ආඝ්‍රාණය නො කරපු, කලිනුත් ආඝ්‍රාණය නො කරපු, නාසයෙන් දත යුතු යම් ගඳසුවද තියෙනවා ද, ඔබ දැන් ඒවා ආඝ්‍රාණය කරන්නේ නැත්නම්, ආඝ්‍රාණය කරන්නට වන කියල ඔබට හිතෙන්නේ නැත්නම්, ඒ ගඳ සුවද කෙරෙහි ඔබ තුළ කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි.

යේ තේ ජීවහාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා අසායිතා අසායිතපුබ්බා, න ච සායසි, න ච තේ හෝති සායෙය්‍යනි, අත්ථි මේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා පේමං වාති. නෝ හේතං භන්තේ. යේ තේ කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා අසම්ප්පිට්ඨා අසම්ප්පිට්ඨපුබ්බා න ච පුසසි, න ච තේ හෝති පුසෙය්‍යනි, අත්ථි තේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා පේමං වාති. නෝ හේතං භන්තේ. යේ තේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා අවිඤ්ඤාතා අවිඤ්ඤාතපුබ්බා න ච විජානාසි, න ච තේ හෝති විජානෙය්‍යනි, අත්ථි තේ තත්ථ ඡන්දෝ වා රාගෝ වා පේමං වාති. නෝහේතං භන්තේ.

ඔබ රස නො විඳපු, කලිනුත් රස නො විඳපු, දිවෙන් දත යුතු යම් රස තියෙනවා ද, ඔබ දැන් ඒවා රස විඳින්නේ නැත්නම්, රස විඳින්නට වන කියල ඔබට හිතෙන්නේ නැත්නම්, ඒ රස කෙරෙහි ඔබ තුළ කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. ඔබ පහස නො විඳපු, කලිනුත් පහස නො විඳපු, කයෙන් දත යුතු යම් පහස තියෙනවා ද, ඔබ දැන් ඒවා පහස විඳින්නේ නැත්නම්, පහස විඳින්නට වන කියල ඔබට හිතෙන්නේ නැත්නම්, ඒ පහස කෙරෙහි ඔබ තුළ කැමැත්තක්

හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. ඔබ නො සිතපු, කලිනුත් නො සිතපු, මනසින් දත යුතු යම් අරමුණු තියෙනවා ද, ඔබ දැන් ඒවා සිතන්නේත් නැත්නම්, සිතන්නට වන කියල ඔබට හිතෙන්නෙත් නැත්නම්, ඒ අරමුණු කෙරෙහි ඔබ තුළ කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි.

එත්ථ ච තේ මාවංකාපුත්ත දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බේසු ධම්මේසු දිට්ඨේ දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතේ සුතමත්තං හවිස්සති, මුතේ මුතමත්තං හවිස්සති, විඤ්ඤාතේ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති. යතෝ බෝ තේ මාවංකාපුත්ත දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බේසු ධම්මේසු දිට්ඨේ දිට්ඨමත්තං හවිස්සති, සුතේ සුතමත්තං හවිස්සති, මුතේ මුතමත්තං හවිස්සති, විඤ්ඤාතේ විඤ්ඤාතමත්තං හවිස්සති, තතෝ ත්වං මාවංකාපුත්ත න තේන, යතෝ ත්වං මාවංකාපුත්ත න තේන, තතෝ ත්වං මාවංකාපුත්ත න තත්ථ; යතෝ ත්වං මාවංකාපුත්ත න තත්ථ, තතෝ ත්වං මාවංකාපුත්ත නේවිධ න හුරං න උභයමත්තරේන. ඒසේවත්තෝ දුක්ඛස්සාති.

පින්වත් මාවංකාපුත්ත, මෙකරුණෙහිලා ඔබට දැකපු, අසපු, ආශ්‍රාණය කරපු, රසවිඳපු, පහස විඳපු, සිතපු දේවල්වල දී දැකපු දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) දැකීම් මාත්‍රයක් ම යි වෙන්නේ. ඇසූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) ඇසීම් මාත්‍රයක් ම යි වෙන්නේ. ආශ්‍රාණය වූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) ආශ්‍රාණ මාත්‍රයක් ම යි වෙන්නේ. රස වින්ද දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) රස විඳීම් මාත්‍රයක් ම යි වෙන්නේ. පහස ලැබූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) පහස විඳීම් මාත්‍රයක් ම යි වෙන්නේ. සිතූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) සිතීම් මාත්‍රයක් ම යි වෙන්නේ. පින්වත් මාවංකාපුත්ත, යම් දවසක ඔබට දැකපු, අසපු, ආශ්‍රාණය කරපු, රසවිඳපු, පහස විඳපු, සිතපු දේවල්වල දී දැකපු දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) දැකීම් මාත්‍රයක් ම වෙනවා නම්, ඇසූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) ඇසීම් මාත්‍රයක් ම වෙනවා නම්, ආශ්‍රාණය වූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) ආශ්‍රාණ මාත්‍රයක් ම වෙනවා නම්, රස වින්ද දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) රස විඳීම් මාත්‍රයක් ම වෙනවා නම්, පහස ලැබූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) පහස විඳීම් මාත්‍රයක් ම වෙනවා නම්, සිතූ දෙය, (කෙලෙස් ඇති නො වන පරිදි) සිතීම් මාත්‍රයක් ම වෙනවා නම්, පින්වත් මාවංකාපුත්ත, ඒ තුළින් ඔබ පවතින්නේ නෑ. යම් කලක මාවංකාපුත්ත එයින් ඔබ පවතින්නේ නැත්නම්, පින්වත් මාවංකාපුත්ත ඔබ එතැන නෑ. යම් කලෙක මාවංකාපුත්ත ඔබ එතැන නැත්නම්, පින්වත්

මාවිංකාපුත්ත, ඔබ මෙතැනත් නෑ. වෙන තැනකත් නෑ. ඒ දෙක අතරෙන් නෑ. මෙය තමයි දුකෙහි අවසන් වීම.

ඉමස්ස බ්වාහං හන්තෝ හගචතෝ සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමි.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂිප්තව වදාරණ ලද මේ ධර්මයෙහි අර්ථය මං මේ විදිහට විස්තර වශයෙන් දන්නවා.

රූපං දිස්වා සති මුට්ඨා පියනිමිත්තං මනසි කරොතෝ
සාරත්තචිත්තෝ වෙදේති තඤ්ච අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති
තස්ස වඩ්ඩන්ති වේදනා අනේකා රූපසම්භවා
අභිජ්ඣා ව විභේසා ව චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති
ඒවං ආචිතතෝ දුක්ඛං ආරා නිබ්බාණං වු-වති.

රූපයක් දැකලා සිහි මුලාවෙන් ප්‍රිය නිමිත්ත සිහි කරමින්
ඉන්න කෙනා ඇළුනු සිතින් එය විදින්නේ. සිත ඒ රූපයෙහි
බැස ගෙන පවතිනවා. එතකොට ඔහුට රූපයෙන් හට ගත්තු
නොයෙක් විදීම් ලැබෙනවා. දැඩි ලෝභයත්, වෙහෙසත් ඔහු
ගේ සිත පෙළෙනවා. ඔය විදිහට දුක් රැස් කරනා විට
නිවනෙන් දුරු වුණා කියල කියනවා.

සද්දං සුත්වා සති මුට්ඨා පියං නිමිත්තං මනසි කරොතෝ
සාරත්තචිත්තෝ වෙදේති තඤ්ච අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති
තස්ස වඩ්ඩන්ති වේදනා අනේකා සද්දසම්භවා
අභිජ්ඣා ව විභේසා ව චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති
ඒවං ආචිතතෝ දුක්ඛං ආරා නිබ්බාණං වු-වති.

ශබ්දයක් අසලා සිහි මුලාවෙන් ප්‍රිය නිමිත්ත සිහි කරමින්
ඉන්න කෙනා ඇළුනු සිතින් එය විදින්නේ. සිත ඒ ශබ්දයෙහි
බැස ගෙන පවතිනවා. එතකොට ඔහුට ශබ්දයෙන් හට
ගත්තු නොයෙක් විදීම් ලැබෙනවා. දැඩි ලෝභයත්,
වෙහෙසත් ඔහු ගේ සිත පෙළෙනවා. ඔය විදිහට දුක් රැස්
කරනා විට නිවනෙන් දුරු වුණා කියල කියනවා.

ගන්ධං ඝාන්ථා සති මුට්ඨා පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො
සාරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච අජ්ඣෙධාසාය තිට්ඨති
තස්ස වඩ්ඪන්ති වේදනා අනේකා ගන්ධසම්භවා
අභිජ්ඣා ව විභේසා ව චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති
ඒවං ආචිතතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාණං වු-වති.

ගන්ධයක් ආසුරාණය කරලා සිහි මුලාවෙන් ප්‍රිය නිමිත්ත
සිහි කරමින් ඉන්න කෙනා ඇළුනු සිතිනුයි එය විදින්නේ.
සිත ඒ ගන්ධයෙහි බැස ගෙන පවතිනවා. එතකොට ඔහුට
ගන්ධයෙන් හට ගත්තු නොයෙක් විදීම් ලැබෙනවා. දැඩි
ලෝභයක්, වෙහෙසක් ඔහු ගේ සිත පෙළෙනවා. ඔය විදිහට
දුක් රැස් කරනා විට නිවනෙන් දුරු වුණා කියල කියනවා.

රසං භොන්ථා සති මුට්ඨා පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො
සාරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච අජ්ඣෙධාසාය තිට්ඨති
තස්ස වඩ්ඪන්ති වේදනා අනේකා රසසම්භවා
අභිජ්ඣා ව විභේසා ව චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති
ඒවං ආචිතතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාණං වු-වති.

රසක් අනුභව කරලා සිහි මුලාවෙන් ප්‍රිය නිමිත්ත සිහි
කරමින් ඉන්න කෙනා ඇළුනු සිතිනුයි එය විදින්නේ. සිත ඒ
රසයෙහි බැස ගෙන පවතිනවා. එතකොට ඔහුට රසයෙන්
හට ගත්තු නොයෙක් විදීම් ලැබෙනවා. දැඩි ලෝභයක්,
වෙහෙසක් ඔහු ගේ සිත පෙළෙනවා. ඔය විදිහට දුක් රැස්
කරනා විට නිවනෙන් දුරු වුණා කියල කියනවා.

ඵස්සං පුස්ස සති මුට්ඨා පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො
සාරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච අජ්ඣෙධාසාය තිට්ඨති
තස්ස වඩ්ඪන්ති වේදනා අනේකා ඵස්ස සම්භවා
අභිජ්ඣා ව විභේසා ව චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති
ඒවං ආචිතතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාණං වු-වති.

පහසක් විඳලා සිහි මුලාවෙන් ප්‍රිය නිමිත්ත සිහි කරමින්
ඉන්න කෙනා ඇළුනු සිතිනුයි එය විදින්නේ. සිත ඒ පහසෙහි
බැස ගෙන පවතිනවා. එතකොට ඔහුට පහසින් හට ගත්තු

නොයෙක් විදීම ලැබෙනවා. දැඩි ලෝභයත්, වෙහෙසත් ඔහු ගේ සිත පෙළෙනවා. ඔය විදිහට දුක් රැස් කරනා විට නිවනෙන් දුරු වුණා කියල කියනවා.

ධම්මං ඤාතවා සති මුට්ඨා පියං නිමිත්තං මනසි කරොතො
සාරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති
තස්ස වඩ්ඪන්ති වෙදනා අනේකා ධම්මසම්භවා
අභිජ්ඣා ච විභේසා ච චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති
ඵචං ආචිනතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාණං වු-වති.

මනසින් අරමුණක් සිතලා සිහි මුලාවෙන් ප්‍රිය නිමිත්ත සිහි කරමින් ඉන්න කෙනා ඇළුනු සිතින්ද එය විදින්නේ. සිත ඒ අරමුණෙහි බැස ගෙන පවතිනවා. එතකොට ඔහුට ඒ අරමුණෙන් හට ගත්තු නොයෙක් විදීම ලැබෙනවා. දැඩි ලෝභයත්, වෙහෙසත් ඔහු ගේ සිත පෙළෙනවා. ඔය විදිහට දුක් රැස් කරනා විට නිවනෙන් දුරු වුණා කියල කියනවා.

න සෝ රජ්ජති රුපේසු රූපං දිස්වා පතිස්සතො
විරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති
යථාස්ස පස්සතො රූපං සේවතොවාපි වෙදනං
බ්බසති නෝපව්‍යති ඵචං සෝ වරති සතො
ඵචං අපචිනතො දුක්ඛං සන්තිකේ නිබ්බාණං වු-වති.

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ඔහු රූපයක් දැකලා රූපවලට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇළුනු සිතින්ද එය විදින්නේ. ඒ රූපය තුළ සිත බැස ගෙන පවතින්නේ නෑ. යම් අයුරකින් ඔහු රූපය දකිනවා ද, විදීම සේවනය කරනවා ද, ඒ තුළින් ගෙවී යනවා. රැස් වෙන්නේ නෑ. ඔය විදිහටයි ඔහු සිහියෙන් හැසිරෙන්නේ. ඔය අයුරින් දුක් බැහැර කරනා විට නිවන සම්පයේ කියල යි කියන්නේ.

න සෝ රජ්ජති සද්දේසු සද්දං සුත්වා පතිස්සතො
විරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති
යථාස්ස සුණතො සද්දං සේවතොවාපි වෙදනං
බ්බසති නෝ පව්‍යති ඵචං සෝ වරති සතො
ඵචං අපචිනතො දුක්ඛං සන්තිකේ නිබ්බාණං වු-වති.

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ඔහු ශබ්දයක් අසලා ශබ්දවලට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇළුණු සිතින් එය විඳින්නේ. ඒ ශබ්දය තුළ සිත බැස ගෙන පවතින්නේ නෑ. යම් අයුරකින් ඔහු ශබ්දය අසනවා ද, විඳීම සේවනය කරනවා ද, ඒ තුළින් ගෙවී යනවා. ඊස් වෙන්නේ නෑ. ඔය විඳිනටයි ඔහු සිහියෙන් හැසිරෙන්නේ. ඔය අයුරින් දුක් බැහැර කරනා විට නිවන සම්පයේ කියල යි කියන්නේ.

න සෝ රජ්ජති ගන්ධෙසු ගන්ධං සාත්වා පතිස්සතෝ
විරත්තචිත්තෝ වේදේති තඤ්ච නාජ්ඤෝසාය තිට්ඨති
යථාස්ස සායතෝ ගන්ධං සේවතෝවාපි වේදනං
බියති නෝ පචියති ඒවං සෝ වරති සතෝ
ඒවං අපචිනතෝ දුක්ඛං සන්තිකෝ නිබ්බානං වු-වති.

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ඔහු ගන්ධයක් ආසුරණය කරලා ගන්ධයන්ට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇළුණු සිතින් එය විඳින්නේ. ඒ ගන්ධය තුළ සිත බැස ගෙන පවතින්නේ නෑ. යම් අයුරකින් ඔහු ගන්ධය ආසුරණය කරනවා ද, විඳීම සේවනය කරනවා ද, ඒ තුළින් ගෙවී යනවා. ඊස් වෙන්නේ නෑ. ඔය විඳිනටයි ඔහු සිහියෙන් හැසිරෙන්නේ. ඔය අයුරින් දුක් බැහැර කරනා විට නිවන සම්පයේ කියල යි කියන්නේ.

න සෝ රජ්ජති රසේසු රසං භොත්වා පතිස්සතෝ
විරත්තචිත්තෝ වේදේති තඤ්ච නාජ්ඤෝසාය තිට්ඨති
යථාස්ස සායතෝ රසං සේවතෝ වාපි වේදනං
බියති නෝ පචියති ඒවං සෝ වරති සතෝ
ඒවං අපචිනතෝ දුක්ඛං සන්තිකෝ නිබ්බානං වු-වති.

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ඔහු රසයක් අනුභව කරලා රසයන්ට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇළුණු සිතින් එය විඳින්නේ. ඒ රසය තුළ සිත බැස ගෙන පවතින්නේ නෑ. යම් අයුරකින් ඔහු රසය අනුභව කරනවා ද, විඳීම සේවනය කරනවා ද, ඒ තුළින් ගෙවී යනවා. ඊස් වෙන්නේ නෑ. ඔය විඳිනටයි ඔහු සිහියෙන් හැසිරෙන්නේ. ඔය අයුරින් දුක් බැහැර කරනා විට නිවන සම්පයේ කියල යි කියන්නේ.

න සෝ රජ්ජති එස්සේසු එස්සං චුස්ස පතිස්සනෝ
විරත්තචිත්තෝ වේදේති තඤ්ච නාජ්ඤෝසාය තිට්ඨති
යථාස්ස චුස්සනෝ එස්සං සේවනෝ වාපි වේදනං
බ්බියති නෝ පට්ඨියති ඒවං සෝ වරති සනෝ
ඒවං අපචිතනෝ දුක්ඛං සන්තිකේ නිබ්බානං වු-වති.

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ඔහු පහසක් ලබලා පහසට
ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇළුනු සිතින් එය විදින්නේ. ඒ පහස
තුළ සිත බැස ගෙන පවතින්නේ නෑ. යම් අයුරකින් ඔහු
පහස ලබනවා ද, විදීම සේවනය කරනවා ද, ඒ තුළින් ගෙවී
යනවා. ඊස් වෙන්නේ නෑ. ඔය විදිහටයි ඔහු සිහියෙන්
හැසිරෙන්නේ. ඔය අයුරින් දුක් බැහැර කරනා විට නිවන
සම්පයේ කියල යි කියන්නේ.

න සෝ රජ්ජති ධම්මේසු ධම්මං ඤාතවා පතිස්සනෝ
විරත්තචිත්තෝ වේදේති තඤ්ච නාජ්ඤෝසාය තිට්ඨති
යථාස්ස විජානනෝ ධම්මං සේවනෝවාපි වේදනං
බ්බියති නෝ පට්ඨියති ඒවං සෝ වරති සනෝ
ඒවං අපචිතනෝ දුක්ඛං සන්තිකේ නිබ්බානං වු-වති ති.

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ඔහු මනසින් අරමුණක් සිතලා
අරමුණුවලට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇළුනු සිතින් එය
විදින්නේ. ඒ අරමුණ තුළ සිත බැස ගෙන පවතින්නේ නෑ.
යම් අයුරකින් ඔහු අරමුණක් සිතනවා ද, විදීම සේවනය
කරනවා ද, ඒ තුළින් ගෙවී යනවා. ඊස් වෙන්නේ නෑ. ඔය
විදිහටයි ඔහු සිහියෙන් හැසිරෙන්නේ. ඔය අයුරින් දුක් බැහැර
කරනා විට නිවන සම්පයේ කියල යි කියන්නේ.

ඉමස්ස බෝ'හං හන්තේ හගචතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං
විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති. සාධු සාධු මාවිංකාසුත්ත, සාධු බෝ ත්ථං
මාවිංකාසුත්ත මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාසි.

ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂිප්තව වදාරණ ලද මේ
ධර්මයෙහි අර්ථය මං මේ විදිහට විස්තර වශයෙන් දන්නවා. සාදු! සාදු!

පින්වත් මාවංකාසුත්ත, මා විසින් සංක්ෂේපයෙන් පවසන ලද ධර්මය පින්වත් මාවංකාසුත්ත ඔබ විස්තර වශයෙන් අරුත් තේරුම් ගත් අයුරු ඉතා හොඳයි.

රූපං දිස්වා සති මුට්ඨා පියනිමිත්තං මනසි කරොතො
සාරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති
තස්ස වඩ්ඪන්ති වේදනා අනේකා රූපසම්භවා
අභිජ්ඣා ච විභේසා ච චිත්තමස්සුපහඤ්ඤති
ඒවං ආචිතතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාණං වු-චති

රූපයක් දැකලා සිහි මුලාවෙන් ප්‍රිය නිමිත්ත සිහි කරමින්
ඉන්න කෙනා ඇළුනු සිතින් එය විඳින්නේ. සිත ඒ රූපයෙහි
බැස ගෙන පවතිනවා. එතකොට ඔහුට රූපයෙන් හට ගත්තු
නොයෙක් විඳිම් ලැබෙනවා. දැඩි ලෝභයත්, වෙහෙසත් ඔහු
ගේ සිත පෙළනවා. ඔය විඳිනට දුක් රැස් කරනා විට
නිවනෙන් දුරු වුණා කියල කියනවා

න සෝ රජ්ජති ධම්මේසු ධම්මං ඤාතවා පතිස්සතො
විරත්තචිත්තො වෙදේති තඤ්ච නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති
යථාස්ස විජානතො ධම්මං සේවතොවාපි වේදනං
බියති තො පටියති ඒවං සෝ වරති සතො
ඒවං අපචිතතො දුක්ඛං සන්තිකේ නිබ්බානං වු-චති ති.

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ඔහු මනසින් අරමුණක් සිතලා
අරමුණුවලට ඇලෙන්නේ නෑ. නො ඇළුනු සිතින් එය
විඳින්නේ. ඒ අරමුණ තුළ සිත බැස ගෙන පවතින්නේ නෑ.
යම් අයුරකින් ඔහු අරමුණක් සිතනවා ද, විඳිම සේවනය
කරනවා ද, ඒ තුළින් ගෙවී යනවා. රැස් වෙන්නේ නෑ. ඔය
විඳිනටයි ඔහු සිහියෙන් හැසිරෙන්නේ. ඔය අයුරින් දුක් බැහැර
කරනා විට නිවන සම්පයේ කියල යි කියන්නේ.

ඉමස්ස බෝ මාවංකාසුත්ත මයා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං
විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති.

පින්වත් මාවංකාසුත්ත, මා විසින් කෙටියෙන් පවසන ලද ධර්මයෙහි
අරුත් විස්තර වශයෙන් තේරුම්ගත යුත්තේ ඒ විඳිනට තමයි.

අළු බෝ ආයස්මා මාවංකාපුත්තෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිතං කත්වා පක්කාමි. අළු බෝ ආයස්මා මාවංකාපුත්තෝ ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරෝ ව පනායස්මා මාවංකාපුත්තෝ අරහතං අගෝසිති.

එතකොට ආයුෂ්මත් මාවංකාපුත්ත තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්මාවවාදය සතුටින් පිළි අරගත්තා. සතුටින් අනුමෝදන් වුණා. ආසනයෙන් නැගිටලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කළා. පැදකුණු කරලා පිටත් වෙලා ගියා. ඉතින් මාවංකාපුත්ත හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්ත ඒ උත්තරීතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ආයුෂ්මත් මාවංකාපුත්ත තෙරුන් එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාවංකාපුත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.3

පරිභානධම්මසුත්තං

පිරිහී යන දෙය මුල් කොට වදාළ දෙසුම

96. පරිභානධම්මඤ්ච චෝ භික්ඛවේ, දේසිස්සාමි අපරිභානි ධම්මඤ්ච ඡ ව අභිභායතනානි. තං සුණාථ. කථඤ්ච භික්ඛවේ පරිභානධම්මෝ හෝති. ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ වක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා සරසංකප්පා සංයෝජනීයා. තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අධිවාසේති නප්පජ්ජන්ති න විනෝදේති න ව්‍යන්ති කරෝති න අනභාවං ගමේති. වේදිතබ්බමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා, පරිභායාමි කුසලේහි ධම්මේහි, පරිභානං හේතං චූත්තං භගවතාති.

96. පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට පිරිහී යන දෙයත්, නො පිරිහී යන දෙයත්, සිහින් මැඩලන ආයතන හය ගැනත් දේශනා කරන්ටයි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, පිරිහී යන දෙය ඇති වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුවට ඇසෙන් රූපයක් දැකලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා. භික්ෂුව ඒක ඉවසනවා. බැහැර කරන්නේ නෑ. දුරු කරන්නේ නෑ. අවසන් කරන්නේ නෑ. ආයෙමක් අකුසල් හට නො ගන්නා ලෙස අභාවයට පත් කරන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ භික්ෂුව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙනවා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය පිරිහීමක් ම කියල” මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි.

පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සෝතේන සද්දං සුත්වා උප්පජ්ජන්ති පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සාතේන ගන්ධං සායින්වා පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ජීවහාය රසං සායින්වා පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ කායේන ථොට්ඨබ්බං චූසින්වා පුනවපරං භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා සරසංකප්පා සංයෝජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අධිවාසේති නප්පජ්ජන්ති න විනෝදේති න ව්‍යන්තිකරෝති න අනභාවං ගමේති. වේදිතබ්බමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා, පරිභායාමි කුසලේහි ධම්මේහි, පරිභානං හේතං චූත්තං භගවතාති. ඒවං ඛෝ භික්ඛවේ පරිභානධම්මෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්, මෙහිලා හික්ෂුවට කණෙන් ගබ්දයක් අසලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්, මෙහිලා හික්ෂුවට නාසයෙන් ගන්ධයක් ආසාණය කරලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්, මෙහිලා හික්ෂුවට දිවෙන් රසයක් අනුභව කරලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්, මෙහිලා හික්ෂුවට කයෙන් පහසක් ලබලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුවට මනසින් අරමුණක් සිතලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා. හික්ෂුව ඒක ඉවසනවා. බැහැර කරන්නේ නෑ. දුරු කරන්නේ නෑ. අවසන් කරන්නේ නෑ. ආයෙමත් අකුසල් හට නො ගන්නා ලෙස අභාවයට පත් කරන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ හික්ෂුව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙනවා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය පිරිහීමක් ම කියල” මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට තමයි පිරිහී යන දෙය ඇති වන්නේ.

කථඤ්ච භික්ඛවේ අපරිහානිධම්මෝ හෝති. ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා සරසංකප්පා සංයෝජනියා, තඤ්ඤං භික්ඛු නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති ව්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. වේදිතබ්බමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා, න පරිහායාමී කුසලේහි ධම්මේහි, අපරිහානං හේතං චූත්තං භගවතාති.

පින්වත් මහණෙනි, නො පිරිහෙන දෙය ඇති වෙන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුවට ඇසෙන් රූපයක් දැකලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා. හික්ෂුව ඒක ඉවසන්නේ නෑ. බැහැර කරනවා. දුරු කරනවා. අවසන් කරනවා නෑ. ආයෙමත් අකුසල් නො හට ගන්නා ලෙස අභාවයට පත් කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ හික්ෂුව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙන්නේ නෑ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය නො පිරිහීමක් ම කියල” මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි.

පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සෝතේන සද්දං සුත්වා
සාතේන ගන්ධං සායින්වා ජීවිහාය රසං සායින්වා
කායේන ථොට්ඨබ්බං පුසින්වා පුනවපරං භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ
මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා සරසංකප්පා
සංයෝජනීයා, තඤ්ඤං භික්ඛු නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති ව්‍යන්තිකරෝති
අනභාවං ගමේති. වේදිතබ්බමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා, න පරිහායාමී කුසල්ලේති
ධම්මේති, අපරිහානං හේතං චුත්තං භගවතාති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ අපරිහාන
ධම්මෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්, මෙහිලා
භික්ෂුවට කණෙන් ගබ්දයක් අසලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආසාදනය
කරලා දිවෙන් රසයක් අනුභව කරලා කයෙන් පහසක්
ලබලා පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්,
පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුවට මනසින් අරමුණක් සිතලා, කෙලෙසුන්ට
බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදිනවා. භික්ෂුව ඒක
ඉවසන්නේ නෑ. බැහැර කරනවා. දුරු කරනවා. අවසන් කරනවා නෑ.
ආයෙමක් අකුසල් නො හට ගන්නා ලෙස අභාවයට පත් කරනවා. පින්වත්
මහණෙනි, එතකොට ඒ භික්ෂුව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙන්නේ නෑ.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය නො පිරිහීමක් ම කියල”
මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට තමයි නො
පිරිහෙන දෙය ඇති වෙන්නේ.

කතමානි ච භික්ඛවේ ඡ අභිභායනනානි, ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ
චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නුප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා සරසංකප්පා
සඤ්ඤෝජනීයා. වේදිතබ්බමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා අභිභුතමේතං ආයතනං,
අභිභායනනං හේතං චුත්තං භගවතාති.

පින්වත් මහණෙනි, සිතින් මැඩලන ආයතන හය යනු කුමක් ද? පින්වත්
මහණෙනි, භික්ෂුවට ඇසෙන් රූපයක් දැකලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත්
සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදින්නේ නෑ. එතකොට පින්වත් මහණෙනි, ඒ
භික්ෂුව විසින් මෙකරුණ තේරුම්ගත යුත්තේ මා විසින් මේ ආයතන හය
මර්ධනය කොට තිබෙන බව යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ
මෙය අභිභායනනයක් (මඩින ලද ආයතනයක්) ලෙස යි.

පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සෝතේන සද්දං සුත්වා
 සාතේන ගන්ධං සායිත්වා ජීවිහාය රසං
 සායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා
 පුනවපරං භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය නුප්පජ්ජන්ති පාපකා
 අකුසලා සරසංකප්පා සංයෝජනීයා. වේදිතබ්බාමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා
 අභිභූමේතං ආයතනං, අභිභායතනං හේතං චූත්තං භගවතාති. ඉමානි
 චූ-චන්ති භික්ඛවේ ඡ අභිභායතනානි ති.

පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්, මෙහිලා
 භික්ෂුවට කණෙන් ශබ්දයක් අසලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආසාදනය
 කරලා දිවෙන් රසයක් අනුභව කරලා කයෙන් පහසක්
 ලබලා පින්වත් මහණෙනි, නැවත වෙන කරුණක් කියනවා නම්,
 පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුවට මනසින් අරමුණක් සිතලා, කෙලෙසුන්ට
 බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදින්නේ නෑ. එතකොට
 පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව විසින් මෙකරුණ තේරුම්ගත යුත්තේ මා විසින්
 මේ ආයතන හය මර්ධනය කොට තිබෙන බව යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්
 වදාරණ ලද්දේ මෙය අභිභායතනයක් (මඩින ලද ආයතනයක්) ලෙස යි.
 පින්වත් මහණෙනි, අභිභූ ආයතන හය කියල කියන්නේ මේවාට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පරිභානධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.4

පමාදවිහාරිසුත්තං

නිවන් මගෙහි ප්‍රමාදීව වාසය කිරීම මුල් කොට වදාළ දෙසුම

97. පමාදවිහාරිඤ්ච වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අප්පමාදවිහාරිඤ්ච.
 තං සුඤ්ඤාථ. කථඤ්ච භික්ඛවේ පමාදවිහාරී හෝති? වක්ඛන්ද්‍රියා අසංචුක්ඛස්ස
 භික්ඛවේ විහරතෝ චිත්තං බ්‍යාසි-චති වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යෙසු රූපේසු, තස්ස
 ව්‍යාසිත්තචිත්තස්ස පාමුජ්ජං න හෝති, පාමුජ්ජේ අසති පීති න හෝති, පීතියා

අසති පස්සද්ධි න හෝති, පස්සද්ධියා අසති දුක්ඛං විහරති, දුක්ඛිනෝ චිත්තං න සමාධියති, අසමාහිතේ චිත්තේ ධම්මා න පාතුහවන්ති, ධම්මානං අපාතුභාවා පමාදවිහාරීත්වේව සංඛං ග-ජනි.

97. පින්වත් මහණෙනි, නිවන් මගෙහි ප්‍රමාදීව වාසය කිරීමත්, නිවන් මගෙහි අප්‍රමාදීව වාසය කිරීමත් ගැන මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ. එය සචන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, නිවන් මගෙහි ප්‍රමාදීව වාසය කිරීම වෙන්තේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස නම් වූ ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ සිත ඇසින් දත යුතු රූපවල දී කෙලෙසුන්ගෙන් තෙත් වෙනවා. කෙලෙස්වලින් තෙත් වුණ සිතක් ඇති කෙනාට (සීල, සමාධි, ප්‍රඥ මාර්ගයෙහි යෙදෙන්නට) ප්‍රමුදිත බවක් නෑ. ප්‍රමුදිත බව නැති වූ විට ප්‍රීතියක් නෑ. ප්‍රීතිය නැති වූ විට සැහැල්වීමක් නෑ. සැහැල්වීම නැති විට දුක සේ වාසය කරන්නේ. දුකින් ඉන්න කෙනෙකු ගේ සිත සමාධිමත් වෙන්තේ නෑ. සිතේ සමාහිතබවක් නැති විට (සමථ, විදර්ශනා) ධර්ම පහළ වෙන්තේ නෑ. දහම් පහළ නොවීමෙන් නිවන් මගෙහි ප්‍රමාදීව වාසය කරනවා යන ගණනට යනවා.

සෝතින්ද්‍රියා අසංචුතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ
ඝානින්ද්‍රියා අසංචුතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ ජීවිහින්ද්‍රියා අසංචුතස්ස භික්ඛවේ, විහරතෝ චිත්තං ව්‍යාපි-වති ජීවහාවිඤ්ඤෙයොසු රස්සෙසු, තස්ස ව්‍යාපිත්තචිත්තස්ස පාමුජ්ජං න හෝති කායින්ද්‍රියා අසංචුතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ මනින්ද්‍රියා අසංචුතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ චිත්තං ව්‍යාපි-වති මනෝවිඤ්ඤෙයොසු ධම්මේසු, තස්ස ව්‍යාපිත්තචිත්තස්ස පාමුජ්ජං න හෝති, පාමුජ්ජේ අසති පීති න හෝති, පීතියා අසති පස්සද්ධි න හෝති, පස්සද්ධියා අසති දුක්ඛං විහරති, දුක්ඛිනෝ චිත්තං න සමාධියති, අසමාහිතේ චිත්තේ ධම්මා න පාතුහවන්ති, ධම්මානං අපාතුභාවා පමාදවිහාරීත්වේව සංඛං ග-ජනි. ඒවං බෝ භික්ඛවේ පමාදවිහාරී හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, කණ නම් වූ ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ පින්වත් මහණෙනි, නාසය නම් වූ ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ පින්වත් මහණෙනි, දිව නම් වූ ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ සිත දිවෙන් දත යුතු රසවල දී කෙලෙසුන්ගෙන් තෙත් වෙනවා. කෙලෙස්වලින් තෙත් වුණ සිතක් ඇති කෙනාට (සීල, සමාධි, ප්‍රඥ

මාර්ගයෙහි යෙදෙන්නට) ප්‍රමුදිත බවක් නෑ පින්වත් මහණෙනි, කය නම් වූ ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ පින්වත් මහණෙනි, මනස නම් වූ ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ සිත මතසින් දත යුතු අරමුණුවල දී කෙලෙසුන්ගෙන් තෙත් වෙනවා. කෙලෙස්වලින් තෙත් වුණ සිතක් ඇති කෙනාට (සීල, සමාධි, ප්‍රඥ මාර්ගයෙහි යෙදෙන්නට) ප්‍රමුදිත බවක් නෑ. ප්‍රමුදිත බව නැති වූ විට ප්‍රීතියක් නෑ. ප්‍රීතිය නැති වූ විට සැහැල්විවක් නෑ. සැහැල්විබව නැති විට දුක සේ වාසය කරන්නේ. දුකින් ඉන්න කෙනෙකු ගේ සිත සමාධිමත් වෙන්නේ නෑ. සිතේ සමාහිතබවක් නැති විට (සමථ, විදර්ශනා) ධර්ම පහළ වෙන්නේ නෑ. දහම් පහළ නොවීමෙන් නිවන් මගෙහි ප්‍රමාදීව වාසය කරනවා යන ගණනට යනවා.

කථඤ්ච භික්ඛවේ අප්පමාදවිහාරී හෝති? වක්ඛන්ද්‍රියසංවූතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ චිත්තං න ව්‍යාසි-වති වක්ඛවිඤ්ඤෙයොසු රුපේසු, තස්ස අබ්‍යාසිත්තචිත්තස්ස පාමුජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති, සුඛිනෝ චිත්තං සමාධියති, සමාහිතේ චිත්තේ ධම්මා පාතුහවන්ති, ධම්මානං පාතුභාවා අප්පමාදවිහාරීත්වේව සංඛං ග-ණි.

පින්වත් මහණෙනි, නිවන් මගෙහි අප්‍රමාදීව වාසය කිරීම වෙන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස නම් වූ ඉන්ද්‍රිය සංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ සිත ඇසින් දත යුතු රූපවල දී කෙලෙසුන්ගෙන් තෙත් වෙන්නේ නෑ. කෙලෙස්වලින් තෙත් නො වුණ සිතක් ඇති කෙනාට (සීල, සමාධි, ප්‍රඥ මාර්ගයෙහි යෙදෙන්නට) ප්‍රමුදිතබව උපදිනවා. ප්‍රමුදිතබව ඇති වූ කෙනාට ප්‍රීතිය උපදිනවා. ප්‍රීතිමත් මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. සංසිදුනු කයින් යුතුව සැප විඳිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. සිතේ සමාහිතබවක් ඇති විට (සමථ, විදර්ශනා) ධර්ම පහළ වෙනවා. දහම් පහළ වීමෙන් නිවන් මගෙහි අප්‍රමාදීව වාසය කරනවා යන ගණනට යනවා.

සෝතින්ද්‍රියසංවූතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ ඝානින්ද්‍රියසංවූතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ ජිව්හින්ද්‍රියසංවූතස්ස භික්ඛවේ, විහරතෝ කායින්ද්‍රියසංවූතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ මනින්ද්‍රියසංවූතස්ස භික්ඛවේ විහරතෝ චිත්තං න ව්‍යාසි-වති මනෝවිඤ්ඤෙයොසු ධම්මේසු, තස්ස අබ්‍යාසිත්තචිත්තස්ස පාමුජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං

වේදියනි, සුඛිනෝ චිත්තං සමාධියනි, සමාහිතේ චිත්තේ ධම්මා පාතුභවන්ති, ධම්මානං පාතුභවා අප්පමාදවිහාරීත්වේව සංඛං ග-ඡති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ අප්පමාදවිහාරී හෝති ති.

පින්වත් මහණෙනි, කණ නම් වූ ඉන්ද්‍රිය සංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ පින්වත් මහණෙනි, නාසය නම් වූ ඉන්ද්‍රිය සංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ පින්වත් මහණෙනි, දිව නම් වූ ඉන්ද්‍රිය සංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ පින්වත් මහණෙනි, කය නම් වූ ඉන්ද්‍රිය සංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ පින්වත් මහණෙනි, මනස නම් වූ ඉන්ද්‍රිය සංවරව වාසය කරන කෙනා ගේ සිත මනසින් දත යුතු අරමුණුවල දී කෙලෙසුන්ගෙන් තෙත් වෙන්නේ නෑ. කෙලෙස්වලින් තෙත් නො වුණ සිතක් ඇති කෙනාට (සීල, සමාධි, ප්‍රඥ මාර්ගයෙහි යෙදෙන්නට) ප්‍රමුදිතබව උපදිනවා. ප්‍රමුදිතබව ඇති වූ කෙනාට ප්‍රීතිය උපදිනවා. ප්‍රීතිමත් මනසක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධෙනවා. සංසිද්ධ කයින් යුතුව සැප විඳිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. සිතේ සමාහිතබවක් ඇති විට (සමථ, විදර්ශනා) ධර්ම පහළ වෙනවා. දහම් පහළ වීමෙන් නිවන් මගෙහි අප්‍රමාදීව වාසය කරනවා යන ගණනට යනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට තමයි අප්‍රමාදීව වාසය කරන කෙනෙක් වෙන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පමාදවිහාරී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.5

සංවරසුත්තං

සංවරවීම මුල් කොට වදාළ දෙසුම

98. සංවරඤ්ච වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අසංවරඤ්ච තං සුණාථ. කථඤ්ච භික්ඛවේ අසංවරෝ හෝති? සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛුචිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා. තඤ්ඤෙ භික්ඛු

අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනි. වේදිතඛිබ්බමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා පරිභායාමි කුසලේහි ධම්මේහි, පරිභානං හේතං චූත්තං භගවතානි.

98. පින්වත් මහණෙනි, මා ඔබට සංවරකමත් අසංවරකමත් දේශනා කරන්නට යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, අසංවර වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ භික්ෂුව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙනවා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය පිරිහීමක් ම කියල” මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීව්හා විඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨඛිබ්බා සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනි, වේදිතඛිබ්බමේතං භික්ඛවේ භික්ඛුනා, පරිභායාමි කුසලේහි ධම්මේහි, පරිභානං හේතං චූත්තං භගවතානි. ඒවං බෝ භික්ඛවේ අසංවරෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද තියෙනවා නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ තියෙනවා දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස තියෙනවා කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස තියෙනවා පින්වත් මහණෙනි, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. ඉතින් භික්ෂුව එය සතුටින් පිළි ගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැසගෙන සිටිනවා. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ භික්ෂුව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙනවා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය පිරිහීමක් ම කියල” මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංවර වෙන්නේ ඔය විදිහට යි.

කථඤ්ථ භික්ඛවේ සංවරෝ හෝති? සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛුචිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාභිනන්දනි නාභිවදනි නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනි. වේදිතඛිබ්බමේතං භික්ඛවේ

හික්ඛුනා න පරිනායාමී කුසලේහි ධම්මේහි, අපරිනානි හේතං චුක්තං භගවතානි.

පින්වත් මහණෙනි, සංවර වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. ඉතින් හික්ඛු ව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ හික්ඛු ව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙන්නේ නෑ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය නො පිරිහීමක් ම කියල” මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි.

සන්ති හික්ඛවේ සෝතවික්ඛෙය්‍යා සද්දා ඝානවික්ඛෙය්‍යා ගන්ධා ජිව්හාවික්ඛෙය්‍යා රසා කායවික්ඛෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති හික්ඛවේ මනෝවික්ඛෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. තස්සෙ- හික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඣෙධාසාය තිට්ඨති, වේදිතබ්බමේතං හික්ඛවේ හික්ඛුනා, න පරිනායාමී කුසලේහි ධම්මේහි, අපරිනානං හේතං චුක්තං භගවතානි. ඒවං බෝ හික්ඛවේ සංවරෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද තියෙනවා නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ තියෙනවා දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස තියෙනවා කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස තියෙනවා පින්වත් මහණෙනි, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. ඉතින් හික්ඛු ව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැසගෙන ඉන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ හික්ඛු ව “මං කුසල්දහම්වලින් පිරිහෙන්නේ නෑ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය නො පිරිහීමක් ම කියල” මේ කරුණ දැන ගත යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, සංවර වෙන්නේ ඔය විදිහට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංවර සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.6

සමාධිසුත්තං

සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

99. සමාධිං භික්ඛවේ භාවේථ, සමාහිතෝ භික්ඛවේ භික්ඛු යථාභූතං පජානාති, කිඤ්ච යථාභූතං පජානාති? චක්ඛුං අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති, රූපා අනි-වාති යථාභූතං පජානාති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති, චක්ඛුසම්ඵස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං පජානාති, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛම සුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති.

99. පින්වත් මහණෙනි, සමාධිය වඩන්න. පින්වත් මහණෙනි, සමාහිත සිත් ඇති භික්ෂුව තමයි යථාර්ථය දැන ගන්නේ. කුමක යථාර්ථයක් ද දැන ගන්නේ? ඇස අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. රූප අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක්සැප රහිත බවක් වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සෝතං අනි-වන්ති සානං අනි-වන්ති ජිව්හා අනි-වාති යථාභූතං පජානාති, රසා අනි-වාති යථාභූතං පජානාති, ජිව්හාවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති, ජිව්හාසම්ඵස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං පජානාති, යම්පිදං ජිව්හාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති.

කණ අනිත්‍යය යි කියලා නාසය අනිත්‍යය යි කියලා දිව අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. රස අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. දිවේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. දිවේ ස්පර්ශය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා,

දුක්සූප රහිත බවක් වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා.

කායෝ අනි-වෝති මනෝ අනි-වෝති යථාභූතං පජානාති, ධම්මා අනි-වාති යථාභූතං පජානාති, මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති, මනෝසම්චස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං පජානාති, යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති. සමාධිං භික්ඛවේ භාවෙට, සමාහිතෝ භික්ඛවේ භික්ඛු යථාභූතං පජානාති.

කය අනිත්‍යය යි කියලා මනස අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සූපක් වේවා, දුක්ඛ වේවා, දුක්සූප රහිත බවක් වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාධි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.7

පටිසල්ලානසුත්තං

හුදෙකළා භාවනාවෙහි යෙදීම ගැන වදාළ දෙසුම

100. පටිසල්ලානං භික්ඛවේ යෝගමාපජ්ජට. පතිසල්ලිතෝ භික්ඛවේ භික්ඛු යථාභූතං පජානාති, කිඤ්ච යථාභූතං පජානාති?

100. පින්වත් මහණෙනි, හුදෙකළාවේ භාවනාවෙහි යෙදී සිටින්න.

පින්වත් මහණෙනි, හුදෙකලාවෙහි භාවනාවෙහි යෙදී සිටින භික්ෂුව යථාර්ථය දැන ගන්නවා. කුමක යථාර්ථයක් ද දැන ගන්නේ?

චක්ඛුං අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති, රූපා අනි-වාති යථාභූතං පජානාති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති, චක්ඛුසම්මස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං පජානාති, යම්පිදං චක්ඛුසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති. සෝතං සානං කායෝ මනෝ යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං පජානාති. පටිසල්ලානං භික්ඛවේ යෝගමාපජ්ජට. පතිසල්ලීනෝ භික්ඛවේ භික්ඛු යථාභූතං පජානාතිති.

ඇස අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. රූප අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක්සැප රහිත බවක් වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. කණ නාසය දිව කය මනස මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක්සැප රහිත බවක් වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍යය යි ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, හුදෙකලාවෙහි භාවනාවෙහි යෙදී සිටින්න. පින්වත් මහණෙනි, හුදෙකලාවෙහි භාවනාවෙහි යෙදී සිටින භික්ෂුව යථාර්ථය දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පටිසල්ලාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.8

නතුම්භාකසුත්තං

“ඔබේ නොවේ” යන කරුණ ගැන වදාළ දෙසුම

101. යං භික්ඛවේ න තුම්භාකං තං පජහං, තං චෝ පභීනං භිකාය සුඛාය භවිස්සති. කිඤ්ච භික්ඛවේ, න තුම්භාකං? චක්ඛුං භික්ඛවේ න තුම්භාකං. තං පජහං, තං චෝ පභීනං භිකාය සුඛාය භවිස්සති. රූපා න තුම්භාකං, තේ පජහං, තේ චෝ පභීනා භිකාය සුඛාය භවිස්සන්ති.

101. පින්වත් මහණෙනි, යමක් ඔබේ නොවේ නම්, ඒ දෙය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. පින්වත් මහණෙනි, ඔබේ නො වන දෙය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. රූප ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

චක්ඛුවිඤ්ඤාණං න තුම්භාකං, තං පජහං. තං චෝ පභීනං භිකාය සුඛාය භවිස්සති. චක්ඛුසම්පස්සෝ න තුම්භාකං, තං පජහං. සෝ චෝ පභීනෝ භිකාය සුඛාය භවිස්සති. යම්පිදං චක්ඛුසම්පස්සපප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං ව අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න තුම්භාකං, තං පජහං. තං චෝ පභීනං භිකාය සුඛාය භවිස්සති.

ඇසේ විඤ්ඤාණය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. ඇසේ ස්පර්ශය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සෝතං න තුම්භාකං සාතං න තුම්භාකං ජීවිහා න තුම්භාකං, තං පජහං. සා චෝ පභීනා භිකාය සුඛාය භවිස්සති. රසා න තුම්භාකං, තේ පජහං. තේ චෝ පභීනා භිකාය සුඛාය භවිස්සන්ති:

ජිවිභාවික්ඛාණං න තුම්භාකං, නං පජහං. නං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය හවිස්සති. ජිවිභාසම්චස්සෝ න තුම්භාකං, නං පජහං. සෝ චෝ පභිනෝ හිතාය සුඛාය හවිස්සති. යම්පිදං ජිවිභාසම්චස්සප-චයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න තුම්භාකං, නං පජහං. නං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය හවිස්සති.

කණ ඔබේ නොවේ නාසය ඔබේ නොවේ දිව ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. රස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. දිවේ වික්ඛාණය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. දිවේ ස්පර්ශය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

කායෝ න තුම්භාකං මනෝ න තුම්භාකං, නං පජහං. සෝ චෝ පභිනෝ හිතාය සුඛාය හවිස්සති. ධම්මා න තුම්භාකං, තෝ පජහං. නං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය හවිස්සති. මනෝවික්ඛාණං න තුම්භාකං, නං පජහං. නං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය හවිස්සති. මනෝසම්චස්සෝ න තුම්භාකං, නං පජහං. සෝ චෝ පභිනෝ හිතාය සුඛාය හවිස්සති. යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-චයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න තුම්භාකං, නං පජහං. නං චෝ පභිනං හිතාය සුඛාය හවිස්සති.

කය ඔබේ නොවේ මනස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. මනසට අරමුණු වන දේ ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. මනසේ වික්ඛාණය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. මනසේ ස්පර්ශය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවේ යං ඉමස්මිං ඡේතවනේ තිණ්කට්ඨසාඛාපලාසං,
තං ඡනෝ හරෙය්‍ය වා ඩහෙය්‍ය වා යථාප-වයං වා කරෙය්‍ය. අපිනුකුම්භාකං
ඒවමස්ස: අමිහේ ඡනෝ හරති වා ඩහති වා යථාප-වයං වා කරෝතිති?
නෝහේතං හන්තේ. තං කිස්ස හේතු? න හි හේතං හන්තේ අත්තා වා අත්තනීයං
වාති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. මේ ඡේතවනයෙහි යම්
තණකොළ, ලී කැබැලි, දර අතු, දළකොළ ආදියක් ඇත්නම්, ජනතාව ඒවා
අරගෙන යනවා නම්, පුළුස්සා දමනවා නම්, ඒවාට කැමැති දෙයක් කරනවා
නම් එතකොට ඔබට මේ විදිහට ද හිතෙන්නේ? “අහෝ! ජනතාව අපව
අරගෙන යනවා. අපව පුළුස්සා දමනවා. ඔවුන් කැමැති කැමැති දේ අපට
කරනවා” කියලා? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. ඒකට හේතුව කුමක් ද?
ස්වාමීනී, අපට ඒවා ගැන “නමා” කියලා හෝ “නමාට අයත්” කියලා හෝ
හැඟීමක් නෑ.

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ වක්ඛුං න කුම්භාකං, තං පජහථ. තං වෝ පභිනං
හිතාය සුඛාය භවිස්සති. රූපා න කුම්භාකං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං
න කුම්භාකං, තං පජහථ වක්ඛුසම්ඵස්සෝ න කුම්භාකං
..... යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා
දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න කුම්භාකං, තං පජහථ. තං වෝ පභිනං
හිතාය සුඛාය භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම ඇස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න.
එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. රූප
ඔබේ නොවේ ඇසේ විඤ්ඤාණය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න
..... ඇසේ ස්පර්ශය ඔබේ නොවේ මනසේ ස්පර්ශයෙන්
උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද
එයත් ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා
ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නකුම්භාක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.9

දුතියනතුම්භාකසුත්තං

“ඔබේ නොවේ” යන කරුණ ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

102. යං භික්ඛවේ න තුම්භාකං තං පජහං, තං වෝ පභිනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති. කිංඤ්ච භික්ඛවේ, න තුම්භාකං?

102. පින්වත් මහණෙනි, යමක් ඔබේ නොවේ නම්, ඒ දෙය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම භිත සුව පිණිස පවතීවි.

වක්ඛුං භික්ඛවේ න තුම්භාකං. තං පජහං. තං වෝ පභිනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති. රූපා න තුම්භාකං, තේ පජහං, තේ වෝ පභිනා භිතාය සුඛාය භවිස්සති. වක්ඛුට්ඨිඤ්ඤාණං න තුම්භාකං, තං පජහං. තං වෝ පභිනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති. වක්ඛුසම්ඵස්සෝ න තුම්භාකං, තං පජහං. සෝ වෝ පභිනෝ භිතාය සුඛාය භවිස්සති. යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සපප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං ව අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න තුම්භාකං, තං පජහං. තං වෝ පභිනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සපප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි න තුම්භාකං, තං පජහං. තං වෝ පභිනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති. යම්පි භික්ඛවේ න තුම්භාකං තං පජහං, තං වෝ පභිනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම භිත සුව පිණිස පවතීවි. රූප ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම භිත සුව පිණිස පවතීවි. ඇසේ විඤ්ඤාණය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම භිත සුව පිණිස පවතීවි. ඇසේ ස්පර්ශය ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම භිත සුව පිණිස පවතීවි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම භිත සුව පිණිස පවතීවි මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා,

දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුතිය නතුම්භාක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.10.10

උද්දකසුත්තං

උද්දකරාමපුත්ත ගැන වදාළ දෙසුම

103. උද්දකෝ සුදං භික්ඛවේ රාමපුත්තෝ ඒවං වාවං භාසති.

103. පින්වත් මහණෙනි, උද්දක රාමපුත්ත නිකර මේ විදිහේ වචනයක් කියනවා.

“ඉදං ජාතු වේදගු ඉදං ජාතු සබ්බජී
ඉදං ජාතු අපලිබ්බං ගණ්ඩමූලං පලිබ්භින්නි.”

“මං දහමේ පරතෙරට ගිය බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං සියල්ල ජය ගත් බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං උදුරා නො දැමූ, දුකට මූල වන තෘෂ්ණාව උදුරා දැමූ බවටත් දැන ගෙන ඉන්නේ” කියලා.

තං ඛෝ පනේතං භික්ඛවේ උද්දකෝ රාමපුත්තෝ අවේදගුයේව සමානෝ වේදගු’ස්මිති භාසති, අසබ්බජීයේව සමානෝ සබ්බජී’ස්මිති භාසති, අපලිබ්බං යේව ගණ්ඩමූලං පලිබ්බංයේව ගණ්ඩමූලන්නි භාසති.

පින්වත් මහණෙනි, උද්දක රාමපුත්ත දහමේ පරතෙරට නො ගොසින් ම යි, මං දහමේ පරතෙරට ගියා කියල මේ වචනය කියන්නේ. සියල්ල නො දිනා ම යි, මං සියල්ල දිනුවා කියලා මේ වචනය කියන්නේ. දුකේ මූල උදුරා නො දමා ම යි, මං දුකේ මූල ඉදුරුවා කියලා මේ වචනය කියන්නේ.

ඉඬ බෝ නං හික්ඛවේ හික්ඛු සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය.

පිත්ථත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ඛුට නම් මැනැවින් ම කියනවා නම් ඔය කරුණ කියන්ට පුළුවනි.

“ඉදං ජාතු වේදගු ඉදං ජාතු සබ්බඪ
ඉදං ජාතු අපලිබ්බනං ගණ්ඩමූලං පලිබ්භින්නති.”

“මං දහමේ පරතෙරට ගිය බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං සියල්ල ජය ගත් බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං උදුරා නො දැමූ, දුකට මූල වන තෘෂ්ණාව උදුරා දැමූ බවටත් දැන ගෙන ඉන්නේ” කියලා.

කතඤ්ච හික්ඛවේ හික්ඛු වේදගු හෝති? යතෝ බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති, ඒවං බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු වේදගු හෝති.

පිත්ථත් මහණෙනි, හික්ඛුට කොහොම ද දහමේ පරතෙරට යන්නේ? පිත්ථත් මහණෙනි, හික්ඛුට යම්කලෙක ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තා නම්, එතකොට තමයි පිත්ථත් මහණෙනි, හික්ඛුට දහමේ පරතෙරට ගියා වෙන්නේ.

කතඤ්ච හික්ඛවේ හික්ඛු සබ්බඪ හෝති? යතෝ බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා අනුපාදාය විමුක්තෝ හෝති. ඒවං බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු සබ්බඪ හෝති.

පිත්ථත් මහණෙනි, හික්ඛුට කොහොම ද සියල්ල දිනුවා වෙන්නේ? පිත්ථත් මහණෙනි, හික්ඛුට යම්කලෙක ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගෙන, උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වුණා නම් එතකොට තමයි පිත්ථත් මහණෙනි, හික්ඛුට සියල්ල දිනුවා වෙන්නේ.

කථස්ථ භික්ඛවේ භික්ඛු නෝ අපලිබ්බං ගණ්ඩමූලං පලිබ්බං හෝති? ගණ්ඩෝති ඛෝ භික්ඛවේ ඉමස්සේතං වාතුම්මහාභුතිකස්ස කායස්ස අධිවචනං මාතෘපෙත්තිකසම්භවස්ස විදනකුම්මාසුපයවස්ස අනි-වු-ඡාදන පරිමද්දන හේදන විද්ධංසනධම්මස්ස. ගණ්ඩමූලන්ති ඛෝ භික්ඛවේ තණ්හායේතං අධිවචනං. යතෝ ඛෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ තණ්හා පභිනා හෝති උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. ඵං ඛෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ අපලිබ්බං ගණ්ඩමූලං පලිබ්බං හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව කොහොම ද උදුරා නො දමන ලද දුකෙහි මූල වන තෘෂ්ණාව උදුරා දැමුවා වෙන්නේ? පින්වත් මහණෙනි, සැරව හට ගත් ගෙඩිය (ගඩුව) යනු මව්පියන් ගේ ලේ අසුවියෙන් හටගත් බත්මාළු පිණිවලින් වැඩුනු, අනිත්‍ය වූ, ඉලිම් පිරිමැදීම කරනත් බිඳෙන සුළු, වැනසී යන සුළු, සතර මහා භූතයන්ගෙන් හටගත් මේ කයට කියන නමකි. සැරව හට ගත් ගෙඩියේ මූල යනු පින්වත් මහණෙනි, මේ තණ්හාවට කියන නමකි. පින්වත් මහණෙනි, යම් දවසක භික්ෂුව ගේ තණ්හාව ප්‍රභිණ වුණා ද, මුලින් ම ඉදිරි ගියා ද, කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් ම වුවා ද, ආයෙ කවදාවත් නුපදින ස්වභාවයට පත් වුණා ද, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි භික්ෂුව ගේ උදුරා නො දමන ලද දුක් මූල උදුරා දැමුවා වෙන්නේ.

පින්වත් මහණෙනි, උද්දක රාමපුත්ත නිතර මේ විදිහේ වචනයක් කියනවා.

“ඉදං ඡාතු වේදගු ඉදං ඡාතු සබ්බජී
ඉදං ඡාතු අපලිබ්බං ගණ්ඩමූලං පලිබ්බන්ති.”

“මං දහමේ පරතෙරට ගිය බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං සියල්ල ජය ගත් බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං උදුරා නො දැමූ, දුකට මූල වන තෘෂ්ණාව උදුරා දැමූ බවටත් දැන ගෙන ඉන්නේ” කියලා.

තං ඛෝ පතේතං භික්ඛවේ උද්දකෝ රාමපුත්තෝ අවේදගුයේව සමානෝ වේදගු’ස්මිති භාසති, අසබ්බජීයේව සමානෝ සබ්බජීස්මිති භාසති, අපලිබ්බං යේව ගණ්ඩමූලං පලිබ්බංයේව ගණ්ඩමූලන්ති භාසති.

පින්වත් මහණෙනි, උද්දක රාමපුත්ත දහමේ පරතෙරට නො ගොසින් ම යි, මං දහමේ පරතෙරට ගියා කියල මේ වචනය කියන්නේ. සියල්ල නො දිනා ම යි, මං සියල්ල දිනුවා කියලා මේ වචනය කියන්නේ. දුකේ මුල උදුරා නො දමා ම යි, මං දුකේ මුල ඉදුරුවා කියලා මේ වචනය කියන්නේ.

ඉඬ බෝ නං හික්බවේ හික්බු සම්මාවදමානෝ වදෙය්.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ඡුටට නම් මැනැවින් ම කියනවා නම් ඔය කරුණ කියන්ට පුළුවනි.

“ඉදං ජාතු වේදගු ඉදං ජාතු සබ්බජ්
ඉදං ජාතු අපලිබ්බනං ගණ්ඩමුලං පලිබ්ඤ්ඤති.”

“මං දහමේ පරතෙරට ගිය බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං සියල්ල ජය ගත් බව දැන ගෙන ඉන්නේ. මං උදුරා නො දැමූ දුකට මුල වන තෘෂ්ණාව උදුරා දැමූ බවටත් දැන ගෙන ඉන්නේ” කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උද්දක සූත්‍රය නිමා විය.

ඡලවග්ගෝදසමෝ
දස වෙනි ඡල වර්ගය යි.

තස්සුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

ද්වේ සංගය්හා පරිහානං පමාදවිහාරී ව සංචරෝ
සමාධි පටිසල්ලානං ද්වේ නතුම්භාකේන උද්දකෝ ති.

සංගය්හ සූත්‍ර දෙක, පරිහාන සූත්‍රය, පමාදවිහාරී සූත්‍රය, සංචර සූත්‍රය, සමාධි සූත්‍රය, පටිසල්ලාන සූත්‍රය, න තුම්භාක සූත්‍ර දෙක, උද්දක සූත්‍රය යන මෙයින් මේ වර්ගය සමන්විත වේ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ඡල වර්ගය

දුතියෝපණ්ණාසකෝ.
දෙවෙනි පණ්ණාසකය.

තස්සවග්ගද්දානං:
එහි වර්ගයන් ගේ පිළිවෙල උද්දානය යි.

අවිජ්ජා මිගජාලඤ්ච ගිලානං ඡන්තං චතුත්ථකං
ඡළවග්ගෝ පඤ්ඤාසං දුතියෝ පඤ්ඤාසකෝ අයං

අවිජ්ජා වර්ගය, මිගජාල වර්ගය, ගිලාන වර්ගය, හතරවෙනි ඡන්ත
වර්ගය, ඡළ වර්ගය යන මේවාට අයත් සූත්‍ර පනහකි. මෙය දෙවෙනි
පණ්ණාසකය යි.

තනියෝ පණ්ණාසකෝ
තුන් වෙනි පණ්ණාසකය

11. යෝගක්ඛේමීවග්ගෝ

11. යෝගක්ඛේමී වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.1

යෝගක්ඛේමීසුත්තං

කෙලෙස් බන්ධනයන් ගෙන් නිදහස් වීම ගැන වදාළ දෙසුම

104. සාවත්ථියං

104. සැවැත් නුවර දී

යෝගක්ඛේමීපරියායං වෝ භික්ඛවේ ධම්මපරියායං දේසිස්සාමි නං
සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ යෝගක්ඛේමීපරියායෝ ධම්මපරියායෝ?

පින්වත් මහණෙනි, කෙලෙස් බන්ධනයන්ගෙන් නිදහස් වීම පිණිස
පවතින දහම් ක්‍රමයක් මා ඔබට දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න.
පින්වත් මහණෙනි, කෙලෙස් බන්ධනයන්ගෙන් නිදහස් වීම පිණිස පවතින
දහම් ක්‍රමය යනු කුමක් ද?

සන්ති භික්ඛවේ වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා
පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තේ තථාගතස්ස පභිතා උ-ඡින්නමූලා
තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා, තේසඤ්ච පහානාය
අක්ඛාසි යෝගං, තස්මා තථාගතො යෝගක්ඛේමීති වු-චති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන,
මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප
නියෙනවා. තථාගතයන් වහන්සේට ඒවා ප්‍රභිණ වෙලා නියෙන්නේ. මූලින් ම
සිඳිලයි නියෙන්නේ. කරටිය සිඳුන තල් ගසක් වෙලයි නියෙන්නේ. යළි නූපදින
පරිදි අභාවයට පත් වෙලයි නියෙන්නේ. ඒවායේ ප්‍රභාණය පිණිස වැඩ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - යෝගක්ඛේමී වර්ගය

පිළිවෙලක් දේශනා කළා. එනිසා තථාගතයන් වහන්සේ යෝගක්ඛේමී කියල කියනවා.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා
සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා සන්ති භික්ඛවේ ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා
රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති
භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා
කාමූපසංහිතා රජානියා, තේ තථාගතස්ස පභිනා උ-ඡින්නමූලා
තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා, තේසඤ්ච පභානාය
අක්ඛාසි යෝගං, තස්මා තථාගතෝ යෝගක්ඛේමීති වු-චති. අයං බෝ
භික්ඛවේ යෝගක්ඛේමී පරියායෝ ධම්මපරියායෝති.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත යුතු ශබ්ද තියෙනවා
නාසයෙන් දැන ගත යුතු ගඳ සුවඳ තියෙනවා දිවෙන් දැන ගත
යුතු රස තියෙනවා කයින් දැන ගත යුතු පහස තියෙනවා
..... මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප,
ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු
තියෙනවා. තථාගතයන් වහන්සේට ඒවා ප්‍රභීණ වෙලා තියෙන්නේ. මූලින් ම
සිදිලයි තියෙන්නේ. කරටිය සිඳුන තල් ගසක් වෙලයි තියෙන්නේ. යළි නුපදින
පරිදි අභාවයට පත් වෙලයි තියෙන්නේ. ඒවායේ ප්‍රභාණය පිණිස වැඩ
පිළිවෙලක් දේශනා කළා. එනිසා තථාගතයන් වහන්සේ යෝගක්ඛේමී කියල
කියනවා. පින්වත් මහණෙනි, කෙලෙස් බන්ධනයන්ගෙන් නිදහස් වීම පිණිස
පවතින දහම් ක්‍රමය යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

යෝගක්ඛේමී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.2

උපාදායසුත්තං

“හේතුචෙන්” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

105. කිස්මින්නු බෝ භික්ඛවේ සති කිං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබදුක්ඛන්ති.

105. පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හි ද කුමක් හේතුචෙන් ද නමා තුළ සැප දුක් ඇති වන්නේ?

භගවම්මුලකා නෝ භන්නේ ධම්මා, භගවත්තෙත්තිකා භගවම්පට්ඨසරණා, සාධු වත භන්නේ, භගවත්තං යේව පටිභාතු ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථෝ, භගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති. තේන හි භික්ඛවේ සුණාථ, සාධුකං මනසි කරෝථ, භාසිස්සාමිති. ඒවම්භන්නේති බෝ තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච:

ස්වාමීනී, අප ගේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි පවතින්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රධාන කර ගෙන යි පවතින්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිසරණ කර ගෙන යි පවතින්නේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ම ඔය වදාළ කරුණෙහි අරුත් වැටහෙන සේක් නම් ඉතා යහපති. එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා භික්ෂූන් මතකයේ රඳවා ගනිවි. එසේ වී නම් පින්වත් මහණෙනි, සවන් යොමා අසන්න. හොඳින් නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්. එසේය ස්වාමීනී, කියා ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

චක්ඛුස්මිං බෝ භික්ඛවේ සති චක්ඛුං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබදුක්ඛං. සෝතස්මිං සති සෝතං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබදුක්ඛං. ඝාතස්මිං සති ඝාතං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබදුක්ඛං, ජීවිහාය සති ජීවිහං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබදුක්ඛං. කායස්මිං සති කායං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබදුක්ඛං. මනස්මිං සති මනං උපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුබදුක්ඛං.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස තිබෙන විට තමයි ඇස හේතුවෙන් තමා තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. කණ තිබෙන විට තමයි කණ හේතුවෙන් තමා තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. නාසය තිබෙන විට තමයි නාසය හේතුවෙන් තමා තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. දිව තිබෙන විට තමයි දිව හේතුවෙන් තමා තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. කය තිබෙන විට තමයි කය හේතුවෙන් තමා තුළ සැප දුක් උපදින්නේ. මනස තිබෙන විට තමයි මනස හේතුවෙන් තමා තුළ සැප දුක් උපදින්නේ.

තං කිම්මඤ්ඤං භික්ඛවේ “චක්ඛුං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්තේ. “යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපිනු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජෙය්‍ය අජ්ඣත්තං සුඛදුක්ඛන්ති” නෝභේතං භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය උපාදාන වශයෙන් නො ගෙන සිටි කල්හිත් ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් සැප දුක් උපදිනවා ද? ස්වාමීනී, එය නො වන්නේ ම ය.

“සෝතං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ “සානං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ “ජීවහා නි-වා වා අනි-වා වාති? අනි-වා භන්තේ “කායෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති? අනි-වෝ භන්තේ මනෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති? අනි-වෝ භන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්තේ. යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපිනු තං අනුපාදාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛදුක්ඛන්ති” නෝභේතං භන්තේ.

කණ නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි නාසය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි දිව නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි කය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි මනස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්,

එය උපාදාන වශයෙන් නො ගෙන සිටි කල්හිත් ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් සැප දුක් උපදිනවා ද? ස්වාමීනී, එය නො වන්නේ ම ය.

එවම්පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, සෝත්තස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, සානස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, ජීව්හායපි නිබ්බින්නද්දි, කායස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, මනස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණ්ඤා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. නාසය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපාදාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.3

දුක්ඛසමුදයසුත්තං

දුකේ හට ගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

106. දුක්ඛස්ස භික්ඛවේ, සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච දේසිස්සාමි. තං සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ, දුක්ඛස්ස සමුදයෝ:

106. පින්වත් මහණෙනි, දුක්ඛේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත් කියා දෙන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, දුක්ඛේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද?

වක්ඛුඤ්ච පටි-ව රූපේ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා, වේදනාප-වයා තණ්හා, අයං දුක්ඛස්ස සමුදයෝ. සෝතඤ්ච පටි-ව ඝාතඤ්ච පටි-ව ජීවිහඤ්ච පටි-ව කායඤ්ච පටි-ව මනඤ්ච පටි-ව ධම්මේ වුප්පජ්ජති මනෝව්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා, වේදනා ප-වයා තණ්හා, අයං ඛෝ භික්ඛවේ දුක්ඛස්ස සමුදයෝ.

ඇසත් රූපත් නිසයි ඇසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. මෙය තමයි දුක්ඛේ හට ගැනීම. කණත් නිසා නාසයත් නිසා දිවත් නිසා කයත් නිසා මනසත් මනසට අරමුණු වන දේත් නිසයි මනසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මෙය තමයි දුක්ඛේ හට ගැනීම.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, දුක්ඛස්ස අත්ථගමෝ? වක්ඛුඤ්ච පටි-ව රූපේ වුප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ. එස්සප-වයා වේදනා, වේදනා ප-වයා තණ්හා, තස්සා යේව තණ්හාය අස්සවිරාගනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා භවනිරෝධෝ, භවනිරෝධා ජාතිනිරෝධෝ, ජාතිනිරෝධා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසා නිරුජ්ඣන්ති, ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති, අයං දුක්ඛස්ස අත්ථගමෝ.

පින්වත් මහණෙනි, දුක්ඛේ නැති වීම යනු කුමක් ද? ඇසත් රූපත් නිසයි ඇසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. ඒ තණ්හාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමෙන් උපාදාන නිරුද්ධ වෙනවා. උපාදාන නිරුද්ධ වීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙනවා. භවය නිරුද්ධ

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුත්තය - යෝගක්ඛේමී වර්ගය

වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරාමරණ, සෝක චුළපීම්, දුක්ඛොමනස් සුසුම් හෙළීම් නිරුද්ධ වෙනවා. ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම නිරුද්ධ වන්නේ. මෙය තමයි දුක් නැති වීම.

සෝතඤ්ච පටි-ව ඝානඤ්ච පටි-ව ජීවිහඤ්ච පටි-ව රසේ ව උප්පජ්ජති ජීවිහාවිඤ්ඤාණං කායඤ්ච පටි-ව මනඤ්ච පටි-ව ධම්මේ වුප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ. එස්සප-වයා වේදනා, වේදනා ප-වයා තණ්හා. තස්සා යේව තණ්හාය අස්සෙච්චරාගනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ, උපාදානනිරෝධා භවනිරෝධෝ, භවනිරෝධා ජාතිනිරෝධෝ, ජාතිනිරෝධා ජරාමරණං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣන්ති, ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති, අයං ඛෝ භික්ඛවේ දුක්ඛස්ස අත්ථගමෝති.

කණත් නිසා නාසයත් නිසා දිවත් නිසා කයත් නිසා මනසත් මනසට අරමුණු වන දේත් නිසයි මනසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. ඒ තණ්හාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමෙන් උපාදාන නිරුද්ධ වෙනවා. උපාදාන නිරුද්ධ වීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙනවා. භවය නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නිරුද්ධ වෙනවා. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරාමරණ, සෝක චුළපීම්, දුක්ඛොමනස් සුසුම් හෙළීම් නිරුද්ධ වෙනවා. ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම නිරුද්ධ වන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මෙය තමයි දුක් නැති වීම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛසමුදය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.4

ලෝකසමුදයසුත්තං

ලෝකයේ හට ගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

107. ලෝකස්ස භික්ඛවේ, සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච දේසිස්සාමි. නං සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ, ලෝකස්ස සමුදයෝ? වක්ඛුඤ්ච පටි-ච රූපේ ච උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, වේදනාප-චයා තණ්හා, තණ්හාප-චයා උපාදානං, උපාදානප-චයා භවෝ, භවප-චයා ජාති, ජාතිප-චයා ජරාමරණං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති, අයං ඛෝ භික්ඛවේ ලෝකස්ස සමුදයෝ.

107. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත් කියා දෙන්නමි. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද? ඇසත් රූපත් නිසයි ඇසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. තණ්හාව හේතුවෙන් බැඳී යාම (උපාදාන) ඇති වෙනවා. උපාදාන හේතුවෙන් විපාක පිණිස කර්ම සකස් වෙනවා (භවය). භවය හේතුවෙන් උපදිනවා. ඉපදීම හේතුවෙන් ජරාමරණ සෝක වැළපීම දුක් දෝමනස් සුසුම් හෙළීම හට ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මෙය තමයි ලෝකයේ හට ගැනීම.

සෝතඤ්ච පටි-ච ඝාතඤ්ච පටි-ච
ජීවිහඤ්ච පටි-ච කායඤ්ච පටි-ච මනඤ්ච පටි-ච
ධම්මේ වුප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-චයා වේදනා, වේදනා ප-චයා තණ්හා, තණ්හාප-චයා උපාදානං, උපාදානප-චයා භවෝ, භවප-චයා ජාති, ජාතිප-චයා ජරාමරණං සෝක පරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති, අයං ඛෝ භික්ඛවේ ලෝකස්ස සමුදයෝ.

කණන් නිසා නාසයන් නිසා දිවත් නිසා කයන් නිසා මනසත් මනසට අරමුණු වන දේන් නිසයි මනසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. තණ්හාව හේතුවෙන් බැඳී යාම ඇති වෙනවා. උපාදාන හේතුවෙන් විපාක පිණිස කර්ම සකස් වෙනවා. භවය හේතුවෙන් උපදිනවා. ඉපදීම හේතුවෙන් ජරාමරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමිනස් සුසුම් හෙළීම් හට ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මෙය තමයි ලෝකයේ හට ගැනීම.

කතමෝ ව භික්ඛවේ, ලෝකස්ස අත්ථගමෝ? වක්ඛුඤ්ඤා පටි-ව රූපේ චුප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ. එස්සප-වයා වේදනා, වේදනා ප-වයා තණ්හා, තස්සා යේව තණ්හාය අස්සෙවිරාගනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති, අයං ලෝකස්ස අත්ථගමෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයේ නැතිවීම යනු කුමක් ද? ඇසත් රූපත් නිසයි ඇසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. ඵ් තණ්හාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමෙන් උපාදාන නිරුද්ධ වෙනවා. උපාදාන නිරුද්ධ වීමෙන් ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම නිරුද්ධ වන්නේ. මෙය තමයි ලෝකයේ නැතිවීම.

සෝතඤ්ඤා සානඤ්ඤා ජිවහඤ්ඤා කායඤ්ඤා මනඤ්ඤා පටි-ව ධම්මේ චුප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සංගති එස්සෝ. එස්සප-වයා වේදනා, වේදනා ප-වයා තණ්හා. තස්සා යේව තණ්හාය අස්සෙවිරාගනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති, අයං බෝ භික්ඛවේ ලෝකස්ස අත්ථගමෝති.

කණන් නිසා නාසයන් නිසා දිවත් නිසා කයන් නිසා මනසත් මනසට අරමුණු වන දේන් නිසයි මනසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. ඵ් තණ්හාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමෙන් උපාදාන

නිරුද්ධ වෙනවා. උපාදාන නිරුද්ධ වීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙනවා
ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම නිරුද්ධ වන්නේ. මෙය තමයි
ලෝකයේ නැති වීම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ලෝකසමුදය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.5

සෙය්‍යසුත්තං

“උසස්” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

108. කිස්මින්නු බෝ භික්ඛවේ සති කිං උපාදාය කිං අභිනිවිස්ස
“සෙය්‍යෝහමස්මිති වා හෝති, සදිසෝහමස්මිති වා හෝති, භිනෝහමස්මිති
වා හෝති”ති?

108. පින්වත් මහණෙනි, කුමක් ඇති කල්හි ද, කුමක් හේතුවෙන් ද,
කුමකට බැසගෙන ද “මම උසස් වෙමි, මම සමාන වෙමි, මම පහත් වෙමි”
යන හැඟීම ඇති වන්නේ?

භගවම්මුලකා නෝ භන්නේ ධම්මා, භගවන්නෙත්තිකා
භගවම්පටිසරණා, සාධු වත භන්නේ, භගවත්තං යේව පටිභාතු ඒතස්ස
භාසිතස්ස අත්ථෝ, භගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති.

ස්වාමීනී, අප ගේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි
පවතින්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රධාන කර ගෙන යි පවතින්නේ.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිසරණ කර ගෙන යි පවතින්නේ. ස්වාමීනී,
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ම ඔය වදාළ කරුණෙහි අරුත් වැටහෙන සේක් නම්
ඉතා යහපති. එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා භික්ෂූන් මතකයේ
රඳවා ගනිවි.

වක්ඛස්මිං බෝ භික්ඛවේ සති වක්ඛුං උපාදාය වක්ඛුං අභිනිවිස්ස “සෙය්‍යෝහමස්මිති වා හෝති. සදිසෝහමස්මිති වා හෝති, භිනෝහමස්මිති වා හෝති. සෝතස්මිං සති සානස්මිං සති ජිව්හාය සති කායස්මිං සති මනස්මිං සති මනං උපාදාය මනං අභිනිවිස්ස “සෙය්‍යෝහමස්මිති වා හෝති. සදිසෝහමස්මිති වා හෝති, භිනෝහමස්මිති වා හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස තිබෙන විටයි, ඇස හේතු කර ගෙන යි, ඇසට බැස ගෙන යි “මම උසස් වෙමි, මම සමාන වෙමි, මම පහත් වෙමි” යන හැඟීම ඇති වන්නේ. කණ තිබෙන විට යි නාසය තිබෙන විට යි දිව තිබෙන විට යි කය තිබෙන විට යි මනස තිබෙන විටයි, මනස හේතු කර ගෙන යි, මනසට බැස ගෙන යි “මම උසස් වෙමි, මම සමාන වෙමි, මම පහත් වෙමි” යන හැඟීම ඇති වන්නේ.

තං කිම්මඤ්ඤට භික්ඛවේ “වක්ඛුං නි-වං වා අනි-වං වා”ති, අනි-වං හන්තේ. “යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා”ති. දුක්ඛං හන්තේ. “යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය සෙය්‍යෝහමස්මිති වා අස්ස සදිසෝහමස්මිති වා අස්ස භිනෝහමස්මිති වා අස්සා”ති. නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එයට නො බැඳී “මම උසස් වෙමි, මම සමාන වෙමි, මම පහත් වෙමි” යන හැඟීම ඇති වෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

සෝතං නි-වං වා අනි-වං වාති. අනි-වං හන්තේ සානං නි-වං වා අනි-වං වාති. අනි-වං හන්තේ ජිව්හා නි-වා වා අනි-වා වාති. අනි-වා හන්තේ කායෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති. අනි-වෝ හන්තේ මනෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති. අනි-වෝ හන්තේ. “යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා”ති. දුක්ඛං හන්තේ. “යම්පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං අපි නු තං අනුපාදාය සෙය්‍යෝහමස්මිති වා අස්ස සදිසෝහමස්මිති වා අස්ස භිනෝහමස්මිති වා අස්සා”ති. නෝ හේතං හන්තේ.

කණ නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි නාසය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි දිව නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි කය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි මනස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සුඛයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එයට නො බැඳී “මම උසස් වෙමි, මම සමාන වෙමි, මම පහත් වෙමි” යන හැඟීම ඇති වෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

ඵවම්පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛස්මම්පි නිබ්බන්දති, සෝතස්මම්පි නිබ්බන්දති, සානස්මම්පි නිබ්බන්දති, ජිව්හායපි නිබ්බන්දති, කායස්මම්පි නිබ්බන්දති, මනස්මම්පි නිබ්බන්දති, නිබ්බන්දං චිරජ්ජති චිරාගා විමු-චති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. නාසය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෙය්‍ය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.6

සඤ්ඤෝජන සුත්තං

කෙලෙස් බන්ධනය ගැන වදාළ දෙසුම

109. සඤ්ඤෝජනීයෝ ව භික්ඛවේ ධම්මේ දේසිස්සාමි සඤ්ඤෝජනඤ්ච
නං සුඤාටං. කතමේ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මා? කතමඤ්ච සඤ්ඤෝජනං?

109. පින්වත් මහණෙනි, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේත්, කෙලෙස්
බන්ධනයත් ගැන කියා දෙන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. කෙලෙස්
බන්ධන ඇති කරවන දේ යනු කුමක් ද? කෙලෙස් බන්ධනය යනු කුමක් ද?

වක්ඛුං භික්ඛවේ සඤ්ඤෝජනීයෝ ධම්මෝ, යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ
නං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං, සෝතං ඝාතං ජීවිතා
සඤ්ඤෝජනීයෝ ධම්මෝ, යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ නං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.
කායෝ මනෝ සඤ්ඤෝජනීයෝ ධම්මෝ, යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ
නං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං. ඉමේ චූ-වන්නි භික්ඛවේ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මා,
ඉදං සඤ්ඤෝජනන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස යනු කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දෙයක්.
ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි එතැන තියෙන කෙලෙස්
බන්ධනය. කණ නාසය දිව යනු කෙලෙස් බන්ධන
ඇති කරවන දෙයක්. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි එතැන
තියෙන කෙලෙස් බන්ධනය. කය මනස යනු කෙලෙස් බන්ධන
ඇති කරවන දෙයක්. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි එතැන
තියෙන කෙලෙස් බන්ධනය. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි කෙලෙස්
බන්ධනය ඇති කරවන දේ කියලා කියන්නේ. මෙය තමයි කෙලෙස් බන්ධනය
කියලා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤෝජන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.7

උපාදානසුත්තං

කෙලෙසුන්ට බැඳී යෑම ගැන වදාළ දෙසුම

110. උපාදානියෝ ව භික්ඛවේ ධම්මෝ දේසිස්සාමි උපාදානඤ්ච. නං සුණාථ. කතමේ ව භික්ඛවේ උපාදානියා ධම්මා? කතමඤ්ච උපාදානං?

110. පින්වත් මහණෙනි, කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දේත්, කෙලෙසුන්ට බැඳී යාමත් ගැන කියා දෙන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දේ යනු කුමක් ද? කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම යනු කුමක් ද?

වක්ඛුං භික්ඛවේ උපාදානියෝ ධම්මෝ, යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ උපාදානං, සෝතං සානං ජීවිතා උපාදානියෝ ධම්මෝ, යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ උපාදානං. කායෝ මනෝ උපාදානියෝ ධම්මෝ, යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ උපාදානං. ඉමේ වු-වන්ති භික්ඛවේ උපාදානියා ධම්මා, ඉදං උපාදානන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඇස යනු කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දෙයක්. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි එතැන නියෙන කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම. කණ නාසය දිව යනු කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දෙයක්. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි එතැන නියෙන කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම. කය මනස යනු කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දෙයක්. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි එතැන නියෙන කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දේ කියලා කියන්නේ. මෙය තමයි කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම කියලා කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපාදාන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.8

පරිජානනසුත්තං

පිරිසිඳ දැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

111. වක්ඛං භික්ඛවේ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. සෝතං සානං ජීවිතං කායං මනං අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. වක්ඛුඤ්ච ඛෝ භික්ඛවේ අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. සෝතං සානං ජීවිතං කායං මනං අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයායාති.

111. පින්වත් මහණෙනි, ඇස විශේෂ නුවණින් නො දන්නා විට, පිරිසිඳ නො දන්නා විට, ඇල්ම දුරු නො කළ විට, අත් නො හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයක් නම් නොවෙයි. කණ නාසය දිව කය මනස විශේෂ නුවණින් නො දන්නා විට, පිරිසිඳ නො දන්නා විට, ඇල්ම දුරු නො කළ විට, අත් නො හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයක් නම් නොවෙයි. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ඇස විශේෂ නුවණින් දන්නා විට, පිරිසිඳ දන්නා විට, ඇල්ම දුරු කළ විට, අත් හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයකි. කණ නාසය දිව කය මනස විශේෂ නුවණින් දන්නා විට, පිරිසිඳ දන්නා විට, ඇල්ම දුරු කළ විට, අත් හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයකි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පරිජානන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.9

දුතිය පරිජානන සුත්තං

පිරිසිඳ දැනීම ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

112. රූපේ ඛෝ භික්ඛවේ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. සද්දේ ගන්ධේ රසේ ඵොට්ඨබ්බේ ධම්මේ අනභිජානං අපරිජානං අවිරාජයං අප්පජනං අභබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය.

112. පින්වත් මහණෙනි, රූප විශේෂ නුවණින් නො දන්නා විට, පිරිසිඳ නො දන්නා විට, ඇල්ම දුරු නො කළ විට, අත් නො හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයක් නම් නොවෙයි. ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ විශේෂ නුවණින් නො දන්නා විට, පිරිසිඳ නො දන්නා විට, ඇල්ම දුරු නො කළ විට, අත් නො හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයක් නම් නොවෙයි.

රූපේ ච ඛෝ භික්ඛවේ අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයාය. සද්දේ ගන්ධේ රසේ ඵොට්ඨබ්බේ ධම්මේ අභිජානං පරිජානං විරාජයං පජනං භබ්බෝ දුක්ඛක්ඛයායාති.

නමුත් පින්වත් මහණෙනි, රූප විශේෂ නුවණින් දන්නා විට, පිරිසිඳ දන්නා විට, ඇල්ම දුරු කළ විට, අත් හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයකි. ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ විශේෂ නුවණින් දන්නා විට, පිරිසිඳ දන්නා විට, ඇල්ම දුරු කළ විට, අත් හළ විට දුක් ක්ෂය කිරීම කළ හැකි දෙයකි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය පරිජානන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.11.10

උපස්සුති සුත්තං

ලභ සිට සවන් දීම ගැන වදාළ දෙසුම

113. ඒකං සමයං භගවා නාදිකේ විහරති ගිඤ්ජකාවසථේ. අට ඛෝ භගවා රහෝගතස්ස පටිසල්ලීනෝ ඉමං ධම්මපරියායං අභාසි.

113. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නාදික ගමෙහි ගඬොලින් කළ ආවාසයකයි වැඩ සිටියේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුදෙකලාවේ විවේකීව වැඩ සිටිමින් මේ දහම් ක්‍රමය පවසා වදාළා.

වක්ඛුං පටි-ව රූපේ චුප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා වේදනාප-වයා තණ්හා, තණ්හාප-වයා උපාදානං ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

ඇසත් රූපත් නිසයි ඇපේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. තණ්හාව හේතුවෙන් උපාදාන ඇති වෙනවා ඔය ආකාරයට යි මේ මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම හට ගන්නේ.

සෝතඤ්ච පටි-ව ඝාතඤ්ච පටි-ව ජිව්හඤ්ච පටි-ව කායඤ්ච පටි-ව මනඤ්ච පටි-ව ධම්මේ චුප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං. තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා වේදනාප-වයා තණ්හා, තණ්හාප-වයා උපාදානං ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

කණත් නිසා නාසයත් නිසා දිවත් නිසා කයත් නිසා මනසත් මනසට අරමුණු වන දේත් නිසයි මනසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. තණ්හාව හේතුවෙන් බැඳී යාම ඇති වෙනවා ඔය ආකාරයට යි මේ මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම හට ගන්නේ.

චක්ඛුං පටි-ව රූපේ වුප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා වේදනාප-වයා තණ්හා, තස්සා යේව තණ්හාය අස්සෙවිරාගනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ උපාදානනිරෝධා ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

ඇසත් රූපත් නිසයි ඇපේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. ඒ තණ්හාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමෙන් උපාදාන නිරුද්ධ වෙනවා. උපාදාන නිරුද්ධ වීමෙන් ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම නිරුද්ධ වන්නේ.

සෝතඤ්ච පටි-ව සානඤ්ච පටි-ව ජිව්හඤ්ච පටි-ව කායඤ්ච පටි-ව මනඤ්ච පටි-ව ධම්මේ වුප්පජ්ජති මනෝවිඤ්ඤාණං. තිණ්ණං සංගති එස්සෝ, එස්සප-වයා වේදනා වේදනාප-වයා තණ්හා, තස්සා යේව තණ්හාය අස්සෙවිරාගනිරෝධා උපාදානනිරෝධෝ උපාදානනිරෝධා ඵ්වමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරෝධෝ හෝති.

කණ්ත් නිසා නාසයත් නිසා දිවත් නිසා කයත් නිසා මනසත් මනසට අරමුණු වන දේත් නිසයි මනසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ. ඔය තුනේ එකතු වීම ස්පර්ශය යි. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වෙනවා. විදීම හේතුවෙන් තණ්හාව ඇති වෙනවා. ඒ තණ්හාව ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමෙන් උපාදාන නිරුද්ධ වෙනවා. උපාදාන නිරුද්ධ වීමෙන් භවය නිරුද්ධ වෙනවා ඔය ආකාරයට යි මුළුමහත් දුක්ඛස්කන්ධය ම නිරුද්ධ වන්නේ.

තේන ඛෝ පන සමයේන අඤ්ඤාතරෝ භික්ඛු භගවතෝ උපස්සුතිං ධීතෝ හෝති. අද්දසා ඛෝ භගවා නං භික්ඛුං උපස්සුතිං ධීනං, දිස්වාන නං භික්ඛුං ඒතදවෝච: අස්සෝසි නෝ ත්වං භික්ඛු ඉමං ධම්මපරියායනි? ඵ්වං භන්නේ. උග්ගණ්හාහි ත්වං භික්ඛු ඉමං ධම්මපරියායං, පරියාපුණාහි ත්වං භික්ඛු ඉමං ධම්මපරියායං, ධාරේහි ත්වං භික්ඛු ඉමං ධම්මපරියායං, අත්ථසංහිතෝයං භික්ඛු ධම්මපරියායෝ, ආදිබ්බත්ථවරියකෝති.

ඒ මොහොතේ දී එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ හඬ ඇසෙන සමීපයෙහි සිටියා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හඬ ඇසෙන සමීපයෙහි

සිටි ඒ හික්ෂුව දැක වදාලා. දැකලා ඒ හික්ෂුවට මෙසේ වදාලා. “පින්වත් හික්ෂුව, ඔබ මේ දහම් ක්‍රමය අසාගෙන නේද හිටියේ?” “එසේය ස්වාමීනී,” “පින්වත් හික්ෂුව, ඔබ මේ දහම් ක්‍රමය ඉගෙන ගන්න. ඔබ මේ දහම් ක්‍රමය කට පාඩම් කර ගන්න. ඔබ මේ දහම් ක්‍රමය මතක තබා ගන්න. පින්වත් හික්ෂුව මේ දහම් ක්‍රමය ඉතා ම අර්ථවත්. නිවනට මුල් වෙනවා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපස්සුති සූත්‍රය නිමා විය.

යෝගක්ඛේමීවග්ගෝථාකාදසමෝ
එකළොස් වෙනි යෝගක්ඛේමී වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

යෝගක්ඛේමී උපාදාය දුක්ඛං ලෝකෝ ව සෙය්‍යෝ ව
සංයෝජනං උපාදානං ද්වේ පරිජනං උපස්සුතීති.

යෝගක්ඛේමී සූත්‍රය, උපාදාය සූත්‍රය, දුක්ඛ සූත්‍රය, ලෝක සූත්‍රය, සෙය්‍ය සූත්‍රය, සඤ්ඤෝජන සූත්‍රය, උපාදාන සූත්‍රය, පරිජාන සූත්‍ර දෙක, උපස්සුති සූත්‍රය යන මෙයින් මේ වර්ගය සමන්විත යි.

12. ලෝකකාමගුණවග්ගෝ

12. ලෝකකාමගුණ වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.1

මාරපාසසුත්තං

මාර තොණ්ඩුව ගැන වදාළ දෙසුම

114. සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය තිට්ඨති, අයං වු-චති භික්ඛවේ භික්ඛු ආවාසගතෝ මාරස්ස, මාරස්ස වසංගතෝ, පටිමුක්කස්ස මාරපාසෝ, බද්ධෝ සෝ මාරබන්ධනේන යථාකාමකරණියෝ පාපිමතෝ.

114. පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, එහි ගුණ කියනවා නම්, එහි බැස ගෙන සිටිනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ භික්ෂුව මාරයා ගේ වාසස්ථානයට ගියා කියලා. මාරයා ගේ වසභයට ගියා කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලට හිර වුණා කියලා. ඔහු මාර බන්ධනයෙන් බැඳුන නිසා පට්ට මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවනි.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය තිට්ඨති, අයං වු-චති භික්ඛවේ භික්ඛු ආවාසගතෝ මාරස්ස, මාරස්ස වසංගතෝ, පටිමුක්කස්ස මාරපාසෝ, බද්ධෝ සෝ මාරබන්ධනේන යථාකාමකරණියෝ පාපිමතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දන යුතු ශබ්ද නියෙනවා නාසයෙන් දන යුතු ගන්ධ නියෙනවා දිවෙන් දන යුතු රස නියෙනවා කයෙන් දන යුතු පහස නියෙනවා මනසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, එහි ගුණ කියනවා නම්, එහි බැස ගෙන සිටිනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ භික්ෂුව මාරයා ගේ වාසස්ථානයට ගියා කියලා. මාරයා ගේ වසභයට ගියා කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලට හිර වුණා කියලා. ඔහු මාර බන්ධනයෙන් බැඳුන නිසා පවිටු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවනි.

සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඤෙධර්මාය නිට්ඨති, අයං වු-වති භික්ඛවේ භික්ඛු න ආවාසගතෝ මාරස්ස, න මාරස්ස වසංගතෝ, උම්මුක්කස්ස මාරපාසෝ, මුත්තෝ සෝ මාරබන්ධනේන න යථාකාමකරණීයෝ පාපිමතෝ.

ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන සිටින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ භික්ෂුව මාරයා ගේ වාසස්ථානයට ගියේ නෑ කියලා. මාරයා ගේ වසභයට ගියේ නෑ කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලෙන් ගිලිහුණා කියලා. ඔහු මාර බන්ධනයෙන් නිදහස් වූන නිසා පවිටු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවන්කමක් නෑ.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීවහාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඤෙධර්මාය නිට්ඨති, අයං වු-වති භික්ඛවේ භික්ඛු න ආවාසගතෝ මාරස්ස, න මාරස්ස වසංගතෝ, උම්මුක්කස්ස මාරපාසෝ, මුත්තෝ සෝ මාරබන්ධනේන න යථාකාමකරණීයෝ පාපිමතෝති.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දත යුතු ශබ්ද නියෙනවා නාසයෙන් දත යුතු ගන්ධ නියෙනවා දිවෙන් දත යුතු රස නියෙනවා කයෙන් දත යුතු පහස නියෙනවා මනසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. හික්ෂුච එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන සිටින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ හික්ෂුච මාරයා ගේ වාසස්ථානයට ගියේ නෑ කියලා. මාරයා ගේ වසභයට ගියේ නෑ කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලෙන් ගිලිහුණා කියලා. ඔහු මාර බන්ධනයෙන් නිදහස් වූන නිසා පව්වු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවන්කමක් නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මාරපාස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.2

දුතියමාරපාසසූත්තං

මාර තොණ්ඩුව ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

115. සන්ති හික්ඛවේ චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛ අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධර්මායා නිට්ඨනි, අයං වු-චනි හික්ඛවේ හික්ඛ බද්ධෝ චක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යෙසු රූපේසු, ආවාසගතෝ මාරස්ස, මාරස්ස වසංගතෝ, යථාකාමකරණීයෝ පාපිමතෝ.

115. පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. හික්ෂුච එය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, එහි ගුණ කියනවා නම්, එහි බැස ගෙන සිටිනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ හික්ෂුච ඇසෙන් දත යුතු රූපවලට බැඳුනා කියලා. මාරයා ගේ වාසස්ථානයට

ගියා කියලා. මාරයා ගේ වසභයට ගියා කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලට හිර වුණා කියලා. පට්ටු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවන් කියලා.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, අයං වු-වති භික්ඛවේ භික්ඛු බද්ධෝ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යෝසු ධම්මේසු, ආවාසගතෝ මාරස්ස, මාරස්ස වසංගතෝ, යථාකාමකරණීයෝ පාපිමතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දත යුතු ශබ්ද නියෙනවා නාසයෙන් දත යුතු ගන්ධ නියෙනවා දිවෙන් දත යුතු රස නියෙනවා කයෙන් දත යුතු පහස නියෙනවා මනසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, එහි ගුණ කියනවා නම්, එහි බැස ගෙන සිටිනවා නම් පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ භික්ඛුව ඇසෙන් දත යුතු රූපවලට බැඳුනා කියලා. මාරයා ගේ වාසස්ථානයට ගියා කියලා. මාරයා ගේ වසභයට ගියා කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලට හිර වුණා කියලා. පට්ටු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවන් කියලා.

සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, අයං වු-වති භික්ඛවේ භික්ඛු මුත්තෝ චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යෝහි රූපේහි, න ආවාසගතෝ මාරස්ස, න මාරස්ස වසංගතෝ, න යථාකාමකරණීයෝ පාපිමතෝ.

ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන සිටින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ භික්ඛුව ඇසෙන් දත යුතු රූපවලට බැඳුනේ නෑ කියලා. මාරයා ගේ වාසස්ථානයට ගියේ නෑ කියලා. මාරයා ගේ වසභයට ගියේ නෑ කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලෙන් ගිලිහුණා කියලා. පට්ටු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවන්කමක් නෑ කියලා.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා
 ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීවිතවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා
 කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා
 ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ-
 හික්ඛු නාහිනන්දනි නාහිවදනි නාජ්ඤෙධාසාය තිට්ඨති, අයං චූ-වති භික්ඛවේ
 හික්ඛු මුත්තෝ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යෝහි ධම්මේහි, න ආවාසගතෝ මාරස්ස, න
 මාරස්ස වසංගතෝ, න යථාකාමකරණීයෝ පාපිමතෝති.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දත යුතු ශබ්ද නියෙනවා
 නාසයෙන් දත යුතු ගන්ධ නියෙනවා දිවෙන් දත යුතු රස
 නියෙනවා කයෙන් දත යුතු පහස නියෙනවා මනසෙන්
 දැන ගත යුතු චූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති,
 කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. හික්ඛු ඵය
 සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන සිටින්නේ
 නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි කියන්නේ හික්ඛු මනසින් දත යුතු
 අරමුණුවලට බැඳුනේ නෑ කියලා. මාරයා ගේ වාසස්ථානයට ගියේ නෑ කියලා.
 මාරයා ගේ වසභයට ගියේ නෑ කියලා. මාර තොණ්ඩුව බෙල්ලෙන් ගිලිහුණා
 කියලා. පව්වු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට පුළුවන්කමක් නෑ කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය මාරපාස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.3

ලෝකන්තගමනසුත්තං

ලෝකයෙහි කෙළවරට ගමන් කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

116. නාහං භික්ඛවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං
 පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං භික්ඛවේ අප්පත්වා ලෝකස්ස අන්තං
 දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමිති. ඉදං වත්වා භගවා උට්ඨායාසනා විහාරං
 පාවිසි.

116. පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහිනි ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගත්ව පුළුවන් කියලා, දැක ගත්ව පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ කියලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාරා අසුනෙන් නැගිට විහාරයට වැඩම කළා.

අප ඛෝ තේසං භික්ඛූනං අවිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ ඒතදහෝසි: ඉදං ඛෝ තෝ ආවුසෝ භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහන්තස්ස විත්ථාරේන විහාරං පටිට්ඨෝ “නාහං භික්ඛවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං භික්ඛවේ අප්පත්වා ලෝකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි”ති. කෝ නු ඛෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහන්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජෙය්‍යාති.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොඛෝ වේලාවකින් ඒ භික්ෂූන්ට මේ අදහස ඇති වුණා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහිනි ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගත්ව පුළුවන් කියලා, දැක ගත්ව පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ” කියල සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නේ කවුද?

අප ඛෝ තේසං භික්ඛූනං ඒතදහෝසි, අයං ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ සත්ථු -ච සංවණ්ණිකෝ, සම්භාවිතෝ ච විඤ්ඤානං සබ්බත්ථාරීනං. පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහන්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජතුං. යන්ත්‍රුන මයං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාමාති.

එතකොට ඒ භික්ෂූන්ට මේ අදහස ඇති වුණා. මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරපු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බත්ථාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා

කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්ට සමර්ථ යි. ඒ නිසා අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත යමු. ගිහිත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මේ අරුත විමසමු.

අප බෝ තේ හික්බු යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දේන සද්ධිං සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්තා බෝ තේ හික්බු ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතදවෝචුං: ඉදං බෝ නෝ ආවුසෝ ආනන්ද හගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ, “නාහං හික්ඛවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං හික්ඛවේ අප්පත්තවා ලෝකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි”ති. තේසං නෝ ආවුසෝ අම්භාකං අචිරපක්කන්තස්ස හගවතෝ ඒතදහෝසි:

එතකොට ඒ හික්බුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ සමග සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචි වුණ ඒ හික්බුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ට මෙකරුණ පැවසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහිත් ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගන්ට පුළුවන් කියලා, දැක ගන්ට පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ” කියල සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. එතකොට ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වේලාවකින් ඒ අපට මේ අදහස ඇති වුණා.

ඉදං බෝ නෝ ආවුසෝ හගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ “නාහං හික්ඛවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං හික්ඛවේ අප්පත්තවා ලෝකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි”ති. කෝ නු බෝ ඉමස්ස හගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජෙය්‍යාති.

තේසං නෝ ආවුසෝ අම්භාකං ඒතදහෝසි: අයං ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ සන්ථු -ව සංවණ්ණිකෝ, සම්භාවිතෝ ව විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං. පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිභක්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විභජ්තුං. යන්නුත මයං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකම්ථා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාමාති, විභජ්‍යායස්මා ආනන්දෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහිනි ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගත්ට පුළුවන් කියලා, දැක ගත්ට පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ” කියල මෙය සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විභාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නේ කවුද? කියලා. එතකොට ඒ අපට මේ අදහස ඇති වුණා. මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරපු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නට සමර්ථ යි. ඒ නිසා අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත යමු. ගිහිනි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මේ අරුත විමසමු කියලා. ආයුෂ්මත් ආනන්ද, එය බෙදා දක්වනු මැනව.

සෙය්‍යාථාපි ආවුසෝ පුරිසෝ සාරත්ථිකෝ සාරගවේසී සාරපරියේසනං වරමානෝ මහතෝ රුක්ඛස්ස තිට්ඨතෝ සාරවතෝ අතික්කම්මේව මූලං අතික්කම්ම ඛන්ධං සාඛාපලාසේ සාරං පරියේසිතඛිං මඤ්ඤෙය්‍ය ඒවං සම්පදම්දං. ආයස්මන්තානං සත්ථරි සම්මුඛිභුතේ තං භගවන්තං අතිසිත්වා අමිහේ ඒතමත්ථං පටිපු-ජිතඛිං මඤ්ඤට, සෝභාවුසෝ භගවා ජානං ජානාති පස්සං පස්සති, වක්ඛුභුතෝ ඤාණභුතෝ ධම්මභුතෝ බ්‍රහ්මභුතෝ වත්තා පවත්තා අත්ථස්ස නින්තේනා අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමී තථාගතෝ. සෝ-ව පනේතස්ස කාලෝ අහෝසි, යං භගවන්තඤ්ඤේව ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාථ. යථා චෝ භගවා ව්‍යකරෙය්‍ය තථා නං ධාරෙය්‍යාථාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, චික මේ වගේ දෙයක්. ඔන්න අරටුවකින් ප්‍රයෝජන ඇති පුරුෂයෙක් හිටියා. ඔහු අරටුවක් සොයමින්, අරටුවක් විමසමින් ඇවිදගෙන යද්දී අරටුව සහිතව කියෙන මහා රුකක් දැක්කා. ඉතින් ඔහු මුල ඉක්මවා, කඳත් ඉක්මවා, කොළ අතු වල අරටුව සෙවිය යුතුයි කියා සිතනවා නම්, ඒකත් මේ වගේ දෙයක් තමයි. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා හට ශාස්තෘන් වහන්සේව සම්මුඛ වූ වේලාවේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ඉක්මවා, අපෙන් ඔය අරුත විමසන්ට සිතුවා නෙව. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම දත යුතු දෙය දන්නා සේක. දැක්ක යුතු දෙය දක්නා සේක. දහම් ඇස් ඇති සේක. නුවණ තුළ ම සිටින සේක. ධර්මය තුළ ම සිටින සේක. ශ්‍රේෂ්ඨත්වය තුළ ම සිටින සේක. පිරිසිදු වදන් පවසන සේක. මැනවින් පවසන වදන් ඇති සේක. අරුත් මතු කොට පෙන්වන සේක. අමා නිවන් දෙන සේක. ධර්මස්වාමී වන සේක. තථාගත වන සේක. යම් හෙයකින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් ම ඔය අර්ථය විමසුවා නම්, එයට කල් තිබුණා. යම් විදිහකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක් නම් ඒ විදිහට ම යි දරා ගත යුත්තේ.

අද්ධාටුසෝ ආනන්ද හගවා ජානං ජානාති පස්සං පස්සති, චක්ඛුභුතෝ ඤාණභුතෝ ධම්මභුතෝ බ්‍රහ්මභුතෝ චත්තා පචත්තා අත්ථස්ස නින්තේතා අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමී තථාගතෝ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, ඒකාන්තයෙන් ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම දත යුතු දෙය දන්නා සේක. දැක්ක යුතු දෙය දක්නා සේක. දහම් ඇස් ඇති සේක. නුවණ තුළ ම සිටින සේක. ධර්මය තුළ ම සිටින සේක. ශ්‍රේෂ්ඨත්වය තුළ ම සිටින සේක. පිරිසිදු වදන් පවසන සේක. මැනවින් පවසන වදන් ඇති සේක. අරුත් මතු කොට පෙන්වන සේක. අමා නිවන් දෙන සේක. ධර්මස්වාමී වන සේක. තථාගත වන සේක.

සෝ -ව පනේතස්ස කාලෝ අහෝසි යං හගවත්තඤ්ඤේව ඒතමත්ථං පටිපු-ෂෙය්‍යාම, යථා නෝ හගවා ව්‍යකරෙය්‍ය තථා නං ධාරෙය්‍යාථාම. අපිවායස්මා ආනන්දෝ සත්ථු -වා සංචණ්ණිතෝ සම්භාවිතෝ ව විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං, පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස හගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජිතුං, විහජනායස්මා ආනන්දෝ අගරුං කරිත්වාති.

යම් හෙයකින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් ම ඔය අර්ථය විමසුවා නම්, එයට කල් තිබුණා. යම් විදිහකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක්

නම් ඒ විදිහට ම තමයි අප දරා ගත යුත්තේ. එනමුත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරනු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වනට සමර්ථ යි. ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් බරක් නො කොට මෙහි අරුත් බෙදා පැවසුව මැනව.

තේනාභාචුසෝ සුණාථ. සාධුකං මනසිකරෝථ, භාසිස්සාමිති. ඒවමාචුසෝති බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ ආනන්දස්ස ප-වස්සෝසුං. ආයස්මා ආනන්දෝ ඒතදවෝච: යං බෝ වෝ ආචුසෝ භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ: “නාහං භික්ඛවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං භික්ඛවේ අප්පත්ථා ලෝකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි”ති. ඉමස්ස ඛවාහං ආචුසෝ භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමි:

එසේ වේ නම් ආයුෂ්මතුනි, සවන් යොමා අසන්න. මැනවින් නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නෙමි. එසේය ආයුෂ්මතුනි කියලා ඒ භික්ෂුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ට පිළිතුරු දුන්නා. ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ මෙය පැවසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔබට “පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහින ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගන්ට පුළුවන් කියලා, දැක ගන්ට පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ” කියලා සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළේ යමක් ගැන ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ ඒ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වනට මා මේ විදිහට දන්නවා.

යේන බෝ ආචුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී, අයං චු-වති අරියස්ස චිත්තේ ලෝකෝ. තේන චාචුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී?

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ලෝකය තුළ යමක් හේතුවෙන් තමයි ලෝකය හඳුනා ගන්නේත්, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේත්. ආර්ය විනයෙහි ලෝකය කියන්නේ මෙයට තමයි. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කුමක් හේතුවෙන් ද ලෝකය තුළ ලෝකය හඳුනා ගන්නේත්, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේත්?

චක්ඛුනා බෝ ආවුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී, සෝතේන බෝ ආවුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී, සානේන බෝ ආවුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී, ජිව්හාය බෝ ආවුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී, කායේන බෝ ආවුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී, මනේන බෝ ආවුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී, යේන බෝ ආවුසෝ ලෝකස්මිං ලෝකසඤ්ඤි හෝති ලෝකමානී අයං වු-චති අරියස්ස විනයේ ලෝකෝ.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඇස හේතු කර ගෙන යි ලෝකය තුළ ලෝකය හඳුනා ගන්නේ, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේ. කණ හේතු කර ගෙන යි ලෝකය තුළ ලෝකය හඳුනා ගන්නේ, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේ. නාසය හේතු කර ගෙන යි ලෝකය තුළ ලෝකය හඳුනා ගන්නේ, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේ. දිව හේතු කර ගෙන යි ලෝකය තුළ ලෝකය හඳුනා ගන්නේ, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේ. කය හේතු කර ගෙන යි ලෝකය තුළ ලෝකය හඳුනා ගන්නේ, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේ. මනස හේතු කර ගෙන යි ලෝකය තුළ ලෝකය හඳුනා ගන්නේ, ලෝකය යන හැඟීම ඇති වන්නේ. ආර්ය විනයෙහි ලෝකය කියන්නේ මෙයට තමයි.

යං බෝ වෝ ආවුසෝ භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිභජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ: “නාහං භික්ඛවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං භික්ඛවේ අප්පත්ථා ලෝකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි”ති. ඉමස්ස බ්වහං ආවුසෝ භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිභක්තස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමි. ආකංඛමානා ච පන තුම්හේ ආයස්මන්තෝ, භගවත්තඤ්ඤේව උපසංකම්ථවා ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාථ. යථා වෝ භගවා ව්‍යාකරෝති තථා නං ධාරෙය්‍යාථාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔබට “පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහින් ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගත්ට පුළුවන් කියලා, දැක ගත්ට

පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ” කියල සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළේ යමක් ගැන ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ ඒ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නට මා මේ විදිහට තමයි දන්නේ. ඉදින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කැමැති නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ළඟට ගිහිනුත් ඔය අර්ථය විමසන්න. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් අයුරකින් වදාරණ සේක් නම් ඔබ ධාරණය කර ගත යුත්තේත් ඒ අයුරින් ම යි.

ඒවමා වූයෝහි බෝ තේ හික්බු ආයස්මන්තෝ ආනන්දස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු, උපසංමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නා බෝ තේ හික්බු භගවත්තං ඒතදවෝචුං: යං බෝ තෝ භන්තේ, භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ, “නාහං හික්බවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං හික්බවේ අප්පත්වා ලෝකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි”ති. තේසං තෝ භන්තේ අම්භාකං අචිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ ඒතදහෝසි:

එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කියලා ඒ හික්බුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ට පිළිතුරු දීලා අසුනෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුන ඒ හික්බුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහින් ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගන්නට පුළුවන් කියලා, දැක ගන්නට පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ” කියල සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළේ යමක් ගැන ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වේලාවකින් අපට මේ අදහස ඇති වුණා.

ඉදං බෝ නෝ ආවුසෝ භගවා සංඛින්නේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ “නාහං භික්ඛවේ ගමනේන ලෝකස්ස අන්තං ඤාතෙය්‍යං දට්ඨෙය්‍යං පත්තෙය්‍යන්ති වදාමි. න ච පනාහං භික්ඛවේ අප්පත්ථා ලෝකස්ස අන්තං දුක්ඛස්ස අන්තකිරියං වදාමි”ති. කෝ නු බෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛින්නේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජෙය්‍යාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “පින්වත් මහණෙනි, ගමනින් ගිහින ලෝකයෙහි කෙළවරක් දැනගත්ට පුළුවන් කියලා, දැක ගත්ට පුළුවන් කියලා, පැමිණෙන්නට පුළුවන් කියලා මා කියන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි කෙළවරට පැමිණෙන්නේ නැතිව දුක කෙළවර කිරීමක් ගැනත් මා කියන්නේ නෑ” කියල මෙය සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නේ කවුද? කියලා.

තේසං නෝ භන්නේ අම්භාකං ඒතදහෝසි: අයං බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ සත්ථු -ච සංචණ්ණිකෝ, සම්භාවිතෝ ච විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං. පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛින්නේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජතුං. යන්නුන මයං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාමාති.

එතකොට ස්වාමීනි, ඒ අපට මේ අදහස ඇති වුණා. මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරපු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නට සමර්ථ යි. ඒ නිසා අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත යමු. ගිහින ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මේ අරුත විමසමු කියලා.

අථ බෝ මයං භන්නේ යේනායස්මා තේනුපසංකමිමහ, උපසංකමිත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතමත්ථං පටිපු-ජිමිහ. තේසං නෝ හේතං භන්නේ,

ආයස්මනා ආනන්දෙන ඉමේහි ආකාරේහි ඉමේහි පදේහි ඉමේහි ව්‍යඤ්ජනේහි අත්ථෝ චිහත්තෝති.

ඉතින් ස්වාමීනී, අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් ළඟට ගියා. ගිහිත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ගෙන් ඔය අර්ථය විමසුවා. එතකොට ස්වාමීනී, ඒ අපට ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් විසින් මේ මේ අයුරින් මේ මේ පදවලින් මේ මේ චචනවලින් අර්ථය බෙදා දැක්වුවා.

පණ්ඩිතෝ හික්ඛවේ ආනන්දෝ, මහාපඤ්ඤෝ හික්ඛවේ ආනන්දෝ, මඤ්ඤ-පි තුම්හේ හික්ඛවේ ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාථ, අහම්පි ච තං ඒවමේතං ව්‍යාකරෙය්‍යං, යථා තං ආනන්දෙන ව්‍යාකතං, ඒසෝ බෝ -වේතස්ස අත්ථෝ, ඒවඤ්ච තං ධාරෙය්‍යාථාති.

පින්චත් මහණෙනි, ආනන්ද හොඳ නුවණැතියෙක් නෙව. මහා ප්‍රඥවන්තයෙක් නෙව. ඔබ පින්චත් මහණෙනි, ඔය අරුත මගෙන් විමසුවා නම්, මාත් පිළිතුරු දෙන්නේ ඔය ආකාරයෙන් ම යි. ඒ කියන්නේ ආනන්දයන් පිළිතුරු දුන් ආකාරයට ම යි. එම දෙසුමේ අර්ථය චිකම යි. ඔය කරුණ මතක තබා ගත යුත්තේත් ඔය විදිහට ම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ලෝකන්තගමන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.4

කාමගුණසුත්තං

කාමගුණ ගූන වදාළ දෙසුම

117. පුබ්බේව මේ හික්ඛවේ සම්බෝධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බෝධිසත්තස්සේව සතෝ ඒතදහෝසි. යේමේ පඤ්චකාමගුණා -තෙසෝ සම්පුට්ඨපුබ්බා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, තත්ථ මේ චිත්තං බහුලං ග-ජමානං ග-ජෙය්‍ය, ප-චුප්පන්නේසු වා, අප්පං වා අනාගතේසු.

117. පින්වත් මහණෙනි, සම්බුද්ධත්වයට කලින් ම සම්බුද්ධත්වයට පත් නො වී සිටිය දී ම (මේ ජීවිතයේ දී) බෝධිසත්වයෙක් වශයෙන් සිටිය දී ම මට මේ අදහස ඇති වුණා. යම් මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් නියෙනවා නෙව්. ඒවා සිතින් ස්පර්ශ කළාට පස්සේ අතීතයට ගියාට පස්සේ නිරුද්ධ වුණාට පස්සේ වෙනස් වුණාට පස්සේ මගේ සිත බහුල වශයෙන් යනවා නම් යන්නේ ඒ කරා ම යි. වර්තමාන පඤ්ච කාම ගුණවලට හෝ අනාගත පඤ්ච කාම ගුණවලට ඇදිල යන්නේ අල්ප වශයෙන්.

තස්ස මය්හං හික්ඛවේ ඵ්ඤ්ඤාදි: යේමෙ පඤ්චකාමගුණා -නසෝ සම්ප්ප්ඵය්සුබ්බා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, තත්‍ර මේ අත්තරුපේන අප්පමාදෝ සති චේතසෝ ආරක්ඛෝ කරණීයෝ.

පින්වත් මහණෙනි, එතකොට ඒ මට මෙහෙම සිතුවා. කලින් සිතින් ස්පර්ශ කරපු අතීතයට ගියපු නිරුද්ධ වුණ වෙනස් වුණ යම් මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් ඇත්නම්, තමන්ට යහපත උදාකර ගනු කැමැති මා කළ යුත්තේ පමා නොවී ඒ ගැන සිහිය උපදවා ගෙන සිතේ ආරක්ෂාව ඇති කර ගැනීම යි කියලා.

තස්මාතිහ හික්ඛවේ, තුම්භාකම්පි යේ වෝ පඤ්චකාමගුණා -නසෝ සම්ප්ප්ඵය්සුබ්බා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, තත්‍ර වෝ චිත්තං බහුලං ග-ජමානං ග-ජෙය්‍ය, ප-චුප්පන්තේසු වා අප්පං වා අනාගතේසු. තස්මාතිහ හික්ඛවේ තුම්භාකම්පි යේ වෝ පඤ්චකාමගුණා -නසෝ සම්ප්ප්ඵය්සුබ්බා අතීතා නිරුද්ධා විපරිණතා, තත්‍ර වෝ අත්තරුපේහි අප්පමාදෝ සති චේතසෝ ආරක්ඛෝ කරණීයෝ.

එනිසා පින්වත් මහණෙනි, ඔබට වුණත් කලින් සිතින් ස්පර්ශ කරපු අතීතයට ගියපු නිරුද්ධ වුණ වෙනස් වුණ යම් මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් ඇත්නම්, ඔබ ගේ සිතත් බහුල වශයෙන් යනවා නම් යන්නේ ඒ කරා ම නේද? වර්තමාන පඤ්ච කාම ගුණවලට හෝ අනාගත පඤ්ච කාම ගුණවලට ඇදිල යන්නේ අල්ප වශයෙන් නේද? එනිසා පින්වත් මහණෙනි, ඔබටත් කලින් සිතින් ස්පර්ශ කරපු අතීතයට ගියපු නිරුද්ධ වුණ වෙනස් වුණ යම් මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් ඇත්නම්, තමන්ට යහපත උදාකර ගනු කැමැති ඔබ කළ යුත්තේත් පමා නොවී ඒ ගැන සිහිය උපදවා ගෙන සිතේ ආරක්ෂාව ඇති කර ගැනීම ම යි.

තස්මානිහ භික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යන්ථ චක්ඛුක්ඛව නිරුජ්ඣති රූපසක්ඛො ච චිරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යන්ථ සෝතක්ඛව නිරුජ්ඣති සද්දසක්ඛො ච චිරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යන්ථ ඝාතක්ඛව නිරුජ්ඣති ගන්ධසක්ඛො ච චිරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යන්ථ ජීවිහා ච නිරුජ්ඣති රසසක්ඛො ච චිරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යන්ථ කායෝ ච නිරුජ්ඣති ථොට්ඨබ්බසක්ඛො ච චිරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යන්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣති ධම්මසක්ඛො ච චිරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේති ඉදං චත්ථා භගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ. යම් තැනක කණත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, ශබ්ද සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ. යම් තැනක නාසයත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, ගන්ධ සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ. යම් තැනක දිවත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රස සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ. යම් තැනක කයත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, පහස සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ. යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ කියලා මෙය වදාළ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇසුණෙන් නැගිට විහාරයට පිවිස වදාළා.

අථ ඛෝ තේසං භික්ඛූනං අචිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ ඒතදහෝසි: ඉදං ඛෝ තෝ ආචුසෝ භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පවිට්ඨෝ. “තස්මානිහ භික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යන්ථ චක්ඛුක්ඛව නිරුජ්ඣති රූපසක්ඛො ච චිරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ යන්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣති ධම්මසක්ඛො ච චිරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේති. කෝ නු ඛෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජෙය්‍යාති.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වේලාවකින් ඒ භික්ෂූන්ට මේ අදහස ඇති වුණා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ

කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ” කියලා සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නේ කවුද?

අප බෝ තේසං භික්ඛූනං ඒතදහෝසි, අයං බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ සත්ථු -ව සංවණ්ණිතෝ, සම්භාවිතෝ ව විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං. පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජතුං. යන්නුන මයං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකම්ථවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාමාති.

එතකොට ඒ භික්ෂූන්ට මේ අදහස ඇති වුණා. මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරපු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වනට සමර්ථ යි. ඒ නිසා අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත යමු. ගිහිත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මේ අරුත විමසමු.

අප බෝ තේ භික්ඛු යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකම්-සු. උපසංකම්ථවා ආයස්මන්තං ආනන්දේන සද්ධිං සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නා බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතදවෝචු: ඉදං බෝ නෝ ආවුසෝ ආනන්ද භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ, “තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යත්ථ චක්ඛුඤ්ච නිරුජ්ඣධනි රූපසඤ්ඤා ව විරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ යත්ථ මනෝ ව නිරුජ්ඣධනි ධම්මසඤ්ඤා ව විරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේති.

එතකොට ඒ භික්ෂුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ සමග සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ට මෙකරුණ පැවසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ” කියල සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා.

තේසං නෝ ආවුසෝ අම්භාකං අචිරපක්කන්තස්ස භගවතෝ ඒතදහෝසි: ඉදං බෝ නෝ ආවුසෝ භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ “තස්මානිහ භික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ, යත්ථ චක්ඛුස්සව නිරුජ්ඣති රූපසඤ්ඤා ච චිරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ යත්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣති ධම්මසඤ්ඤා ච චිරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතබ්බේ”ති. කෝ නු බෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්ව විත්ථාරේන අත්ථං විහපෙය්‍යාති.

ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වේලාවකින් ඒ අපට මේ අදහස ඇති වුණා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ” කියල සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නේ කවුද?

තේසං නෝ ආවුසෝ අමහාකං ඒතදහෝසි: අයං බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ සත්ථු -ව සංවණ්ණිතෝ, සම්භාවිතෝ ව විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං. පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජතුං. යන්ත්ත මයං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකම්ථා ආයස්මත්තං ආනන්දං ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාමාති, විහජතායස්මා ආනන්දෝති.

එතකොට ඒ අපට මේ අදහස ඇති වුණා. මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරපු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නට සමර්ථ යි. ඒ නිසා අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත යමු. ගිහිත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මේ අරුත විමසමු කියලා. ආයුෂ්මත් ආනන්ද, එය බෙදා දක්වනු මැනව.

සෙය්‍යාථාපි ආවුසෝ පුරිසෝ සාරත්ථිකෝ සාරගවේසි සාරපරියේසනං වරමානෝ මහතෝ රුක්ඛස්ස තිට්ඨතෝ සාරවතෝ අතික්කම්මේව මූලං අතික්කම්ම ඛන්ධං සාඛාපලාසේ සාරං පරියේසිතඛිං මඤ්ඤෙය්‍ය ඒවං සම්පදමිදං. ආයස්මන්තානං සත්ථරි සම්මුඛිභුතේ තං භගවත්තං අතිසිත්වා අමිහේ ඒතමත්ථං පටිපු-ජිතඛිං මඤ්ඤාප, සෝභාවුසෝ භගවා ජානං ජානාති පස්සං පස්සති, චක්ඛුභුතෝ ඤාණභුතෝ ධම්මභුතෝ බ්‍රහ්මභුතෝ වත්තා පචත්තා අත්ථස්ස නින්තේනා අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමී තථාගතෝ. සෝ-ව පනේතස්ස කාලෝ අහෝසි, යං භගවත්තඤ්ඤේව ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාථ. යථා චෝ භගවා ව්‍යකරෙය්‍ය තථා නං ධාරෙය්‍යාථාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, චික මේ වගේ දෙයක්. ඔන්න අරවුවකින් ප්‍රයෝජන ඇති පුරුෂයෙක් හිටියා. ඔහු අරවුවක් සොයමින්, අරවුවක් විමසමින් ඇවිදගෙන යද්දී අරවුව සහිතව තියෙන මහා රුකක් දැක්කා. ඉතින් ඔහු මූල ඉක්මවා, කඳත් ඉක්මවා, කොළ අතු වල අරවුව සෙවිය යුතුයි කියා සිතනවා නම්, ඒකක් මේ වගේ දෙයක් තමයි. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා හට ශාස්තෘන් වහන්සේව සම්මුඛ වූ වේලාවේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ඉක්මවා, අපෙන්

ඔය අරුත විමසන්ට සිතුවා නෙව. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම දත යුතු දෙය දන්නා සේක. දැක්ක යුතු දෙය දක්නා සේක. දහම් ඇස් ඇති සේක. නුවණ තුළ ම සිටින සේක. ධර්මය තුළ ම සිටින සේක. ශ්‍රේෂ්ඨත්වය තුළ ම සිටින සේක. පිරිසිදු වදන් පවසන සේක. මැනවින් පවසන වදන් ඇති සේක. අරුත් මතු කොට පෙන්වන සේක. අමා නිවන් දෙන සේක. ධර්මස්වාමී වන සේක. තථාගත වන සේක. යම් හෙයකින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් ම ඔය අර්ථය විමසුවා නම්, එයට කල් තිබුණා. යම් විදිහකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක් නම් ඒ විදිහට ම යි දරා ගත යුත්තේ.

අද්ධාචුසෝ ආනන්ද භගවා ජානං ජානාති පස්සං පස්සති, වක්ඛුහුනෝ ඤාණභුනෝ ධම්මභුනෝ බ්‍රහ්මභුනෝ වත්තා පවත්තා අත්ථස්ස නින්තේතා අමතස්ස දාතා ධම්මස්සාමී තථාගතෝ. සෝ -ව පනේතස්ස කාලෝ අහෝසි යං භගවත්තඤ්ඤේව ඒතමත්ථං පටිපු-ඡෙය්‍යාම, යථා නෝ භගවා ව්‍යකරෙය්‍ය තථා නං ධාරෙය්‍යාමාම. අපි වායස්මා ආනන්දෝ සත්ථු -ව සංවණ්ණිතෝ සම්භාවිතෝ ව විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං, පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජ්තුං, විහජතායස්මා ආනන්දෝ අගරුං කරිත්වාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්ද, ඒකාන්තයෙන් ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම දත යුතු දෙය දන්නා සේක. දැක්ක යුතු දෙය දක්නා සේක. දහම් ඇස් ඇති සේක. නුවණ තුළ ම සිටින සේක. ධර්මය තුළ ම සිටින සේක. ශ්‍රේෂ්ඨත්වය තුළ ම සිටින සේක. පිරිසිදු වදන් පවසන සේක. මැනවින් පවසන වදන් ඇති සේක. අරුත් මතු කොට පෙන්වන සේක. අමා නිවන් දෙන සේක. ධර්මස්වාමී වන සේක. තථාගත වන සේක. යම් හෙයකින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් ම ඔය අර්ථය විමසුවා නම්, එයට කල් තිබුණා. යම් විදිහකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක් නම් ඒ විදිහට ම තමයි අප දරා ගත යුත්තේ. එනමුත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරපු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්ට සමර්ථ යි. ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් බරක් නො කොට මෙහි අරුත් බෙදා පැවසුව මැනව.

තේනාභාවුසෝ සුණාථ. සාධුකං මනසිකරෝථ, භාසිස්සාමිති. ඒවමාවුසෝති ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ ආනන්දස්ස ප-චස්සෝඝුං. ආයස්මා ආනන්දෝ ඒතදවෝච: යං ඛෝ වෝ ආවුසෝ භගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිභජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ: තස්මාතිහ භික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ, යත්ථ චක්ඛුඤ්ච නිරුජ්ඣති රූපසඤ්ඤා ච විරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ යත්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣති ධම්මසඤ්ඤා ච විරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ. ඉමස්ස ඛිවාහං ආවුසෝ භගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමි.

එසේ වේ නම් ආයුෂ්මතුනි, සචන් යොමා අසන්න. මැනවින් නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නෙමි. එසේය ආයුෂ්මතුනි කියලා ඒ භික්ෂුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ට පිළිතුරු දුන්නා. ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ මෙය පැවසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔබට “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ” කියලා යමක් සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නට මා මේ විදිහට දන්නවා.

සළායනනනිරෝධං ඛෝ ඒතං ආවුසෝ භගවතා සන්ධාය භාසිතං: “තස්මාතිහ භික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ, යත්ථ චක්ඛුඤ්ච නිරුජ්ඣති රූපසඤ්ඤා ච විරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ යත්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣති ධම්මසඤ්ඤා ච විරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සඤ්ඤා ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත

යුත්තේ” කියල හාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සළායතන නිරෝධය අරභයා තමයි ඔය ධර්මය වදාළේ.

යං බෝ වෝ ආවුසෝ හගවා සංඛිත්තේන උද්දෙසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ: “තස්මානිහ භික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ, යත්ථ චක්ඛුස්ස ච නිරුජ්ඣාති රූපසස්ස ච චිරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ යත්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣාති ධම්මසස්ස ච චිරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ”ති. ඉමස්ස ඛවාහං ආවුසෝ හගවතා සංඛිත්තේන උද්දෙසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්ස්ස ඒවං විත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමි. ආකංඛමානා ච පන තුම්හේ ආයස්මත්තෝ, හගවත්තස්සේ උපසංකම්ථා ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාථ. යථා වෝ හගවා ව්‍යාකරෝති තථා නං ධාරෙය්‍යාථාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔබට “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසක් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සස්ස ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්ත ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසක් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සස්ස ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්ත ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ” කියල යමක් සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් හාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නට මා මේ විදිහට තමයි දන්නේ. ඉදින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කැමැති නම් හාග්‍යවතුන් වහන්සේ ළඟට ගිහිනුත් ඔය අර්ථය විමසන්න. හාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් අයුරකින් වදාරණ සේක් නම් ඔබ ධාරණය කර ගත යුත්තේ ඒ අයුරින් ම යි.

ඒවමාවුසෝති බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මත්තෝ ආනන්දස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා යේන හගවා තේනුපසංකම්ඃසු, උපසංමිත්වා හගවත්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්නා බෝ තේ භික්ඛු හගවත්තං ඒතදවෝචු:

එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කියලා ඒ භික්ෂූන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ට පිළිතුරු දීලා අසුනෙන් නැගිට හාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට

පැමිණිණා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුන ඒ හික්ෂුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

යං ඛෝ තෝ හන්තේ, හගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ, “තස්මානිහ හික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ, යත්ථ චක්ඛුක්ඛව නිරුජ්ඣධනි රූපසක්ඛො ච විරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ යත්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣධනි ධම්මසක්ඛො ච විරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ”ති. තේසං තෝ හන්තේ අම්භාකං අවිරපක්කන්තස්ස හගවතෝ ඒතදහෝසි:

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ” කියල යමක් සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා ද, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කොට නොබෝ වේලාවකින් අපට මේ අදහස ඇති වුණා.

ඉදං ඛෝ තෝ ආවුසෝ හගවා සංඛිත්තේන උද්දේසං උද්දිසිත්වා විත්ථාරේන අත්ථං අවිහජිත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පටිට්ඨෝ “තස්මානිහ හික්ඛවේ, සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ, යත්ථ චක්ඛුක්ඛව නිරුජ්ඣධනි රූපසක්ඛො ච විරජ්ජති. සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ යත්ථ මනෝ ච නිරුජ්ඣධනි ධම්මසක්ඛො ච විරජ්ජති සේ ආයතනේ වේදිතඛිබ්බේ”ති. කෝ නු ඛෝ ඉමස්ස හගවතා සංඛිත්තේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහන්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජෙය්‍යාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට “ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඒ ආයතනය ගැන දැන ගත යුතුයි. ඒ කියන්නේ යම් තැනක ඇසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, රූප සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්, අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ යම් තැනක මනසත් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, අරමුණු සක්ඛො ගැනත් ඇල්ම නැති වෙනවා නම්,

අන්න ඒ ආයතනයයි දැන ගත යුත්තේ” කියල මෙය සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාරා විස්තර වශයෙන් අරුත් බෙදා නො දක්වා විහාරයට වැඩම කොට වදාළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන්නේ කවුද? කියලා.

තේසං නෝ හන්තේ අම්භාකං ඒතදහෝසි: අයං බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ සත්ථු ටෙව සංවණ්ණිතෝ, සම්භාවිතෝ ච විඤ්ඤානං සබ්බමචාරීනං. පහෝති වායස්මා ආනන්දෝ ඉමස්ස භගවතා සංඛින්නේන උද්දේසස්ස උද්දිට්ඨස්ස විත්ථාරේන අත්ථං අවිහත්තස්ස විත්ථාරේන අත්ථං විහජතුං. යන්තූන මයං යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාමාති.

එතකොට ස්වාමීනී, ඒ අපට මේ අදහස ඇති වුණා. මේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ශාස්තෘන් වහන්සේ විසිනුත් යහපත් ලෙස වර්ණනා කරපු කෙනෙක්. නුවණැති සබ්බමචාරීන් වහන්සේලා විසිනුත් සම්භාවනා කරන ලද කෙනෙක්. ඉතින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සංක්ෂිප්තව මාතෘකාවක් වශයෙන් වදාළ විස්තර වශයෙන් අරුත් නො බෙදා වදාළ මේ ධර්මයෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් බෙදා පෙන්වන සමර්ථ යි. ඒ නිසා අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වෙත යමු. ගිහිත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මේ අරුත විමසමු කියලා.

අට බෝ මයං හන්තේ යේනායස්මා තේනුපසංකම්මිහ, උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතමන්තං පටිපු-ජිමිහ. තේසං නෝ හේතං හන්තේ, ආයස්මතා ආනන්දේන ඉමේහි ආකාරේහි ඉමේහි පදේහි ඉමේහි ව්‍යඤ්ජනේහි අත්ථෝ විහත්තෝති.

ඉතින් ස්වාමීනී, අපි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් ළඟට ගියා. ගිහිත් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ගෙන් ඔය අර්ථය විමසුවා. එතකොට ස්වාමීනී, ඒ අපට ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් විසින් මේ මේ අයුරින් මේ මේ පදවලින් මේ මේ වචනවලින් අර්ථය බෙදා දැක්වුවා.

පණ්ඩිතෝ හික්ඛවේ ආනන්දෝ, මහාපඤ්ඤෝ හික්ඛවේ ආනන්දෝ, මඤ්ජෙ-පි තුම්භේ හික්ඛවේ ඒතමත්ථං පටිපු-ජෙය්‍යාථ, අහම්පි ච තං ඒවමේතං.

ව්‍යාකරෙය්‍යං, යථා නං ආනන්දේන ව්‍යාකතං, ඒසෝ බෝ -වේනස්ස අත්ථෝ,
ඒවඤ්ච නං ධාරෙය්‍යාථාති.

පින්වත් මහණෙනි, ආනන්ද හොඳ නුවණැතියෙක් නෙව. මහා ප්‍රඥවන්තයෙක් නෙව. ඔබ පින්වත් මහණෙනි, ඔය අරුත මගෙන් විමසුවා නම්, මාත් පිළිතුරු දෙන්නේ ඔය ආකාරයෙන් ම යි. ඒ කියන්නේ ආනන්දයන් පිළිතුරු දුන් ආකාරයට ම යි. එම දෙසුමේ අර්ථය විකම යි. ඔය කරුණ මතක තබා ගත යුත්තේත් ඔය විදිහට ම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කාමගුණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.5

සක්කපඤ්චසුත්තං

සක්දෙවිඳු ගේ ප්‍රශ්නයකට වදාළ දෙසුම

118. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ගිජ්ඣකුට්ඨෙ පබ්බතේ, අථ බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං යීතෝ බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු බෝ භන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ටෙ සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති? කෝ පන භන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ටෙ සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්ති?

118. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ගිජ්ඣකුට පර්වතයේ. එදා ශක්‍ර දේවේන්ද්‍රියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් ශක්‍ර දේවේන්ද්‍රියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම්

සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාත්තේ නැති නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

සත්ති බෝ දේවානම්නදෝ වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධ්වසාය නිට්ඨනි, තස්ස නං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙධ්වසාය නිට්ඨනෝ තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපදානං. සඋපාදානෝ දේවානම්නද, හික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති. සත්ති බෝ දේවානම්නද, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීවහාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සත්ති බෝ දේවානම්නදෝ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධ්වසාය නිට්ඨනි, තස්ස නං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙධ්වසාය නිට්ඨනෝ තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපදානං. සඋපාදානෝ දේවානම්නද, හික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති. අයං බෝ දේවනම්නද, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති.

පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. හික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි නියෙන්නෙ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, උපාදාන සහිත හික්ඛුව පිරිනිවන්පාත්තේ නෑ. පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. හික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි නියෙන්නෙ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, උපාදාන සහිත

භික්ෂුව පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ. පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සත්ති බෝ දේවානම්න්දෝ චක්ඛවික්ඛේය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඤෝසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනජ්ඤෝසාය නිට්ඨතෝ න තත්තිස්සිතං වික්ඛේය්‍යං හෝති න තදුපදානං. අනුපාදානෝ දේවානම්න්ද, භික්ඛු පරිනිබ්බායති. සත්ති බෝ දේවානම්න්ද, සෝතවික්ඛේය්‍යා සද්දා සානවික්ඛේය්‍යා ගන්ධා ජිවහාවික්ඛේය්‍යා රසා කායවික්ඛේය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සත්ති බෝ දේවානම්න්දෝ මනෝවික්ඛේය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඤෝසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනජ්ඤෝසාය නිට්ඨතෝ න තත්තිස්සිතං වික්ඛේය්‍යං හෝති න තදුපදානං. අනුපාදානෝ දේවානම්න්ද, භික්ඛු පරිනිබ්බායති. අයං බෝ දේවනම්න්ද, හේතු අයං ප-වයෝ යේනම්ධෙක-සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්තිති.

පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ වික්ඛේය්‍යය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, උපාදාන රහිත භික්ෂුව පිරිනිවන් පානවා. පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ වික්ඛේය්‍යය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් දේවේන්ද්‍රය, උපාදාන රහිත භික්ෂුව පිරිනිවන් පානවා.

පින්වත් දේවෙන්ද්‍රය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සක්කපඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.6

පඤ්චසිඛපඤ්ඤා සූත්තං

පඤ්චසිඛ ගේ ප්‍රශ්නයට වදාළ දෙසුම

119. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතේ, අථ ඛෝ පඤ්චසිඛෝ ගන්ධබ්බපුත්තෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං යීතෝ ඛෝ පඤ්චසිඛෝ ගන්ධබ්බපුත්තෝ භගවන්තං ඒතද්වොච: කෝ නු ඛෝ භන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඥ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති? කෝ පන භන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඥ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්තිති.

ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ගිජ්ඣකුට පර්වතයේ. එදා පඤ්චසිඛ ගාන්ධර්ව පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් පඤ්චසිඛ ගාන්ධර්ව පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

සන්ති ඛෝ පඤ්චසිඛ, චක්ඛුචිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා (යථා

පුරිමකං සුත්තන්තං විත්ථාරේතබ්බං) සන්ති ඛෝ පඤ්චසිඛ, මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අනුඤ්ඤාසාය නිට්ඨනි, තස්ස නං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අනුඤ්ඤාසාය නිට්ඨනෝ තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපදානං. සලපාදානෝ පඤ්චසිඛ, හික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති. අයං ඛෝ පඤ්චසිඛ, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඤ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායති.

පින්වත් පඤ්චසිඛ, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ රූප (කලින් දෙසුම පරිද්දෙන් විස්තර කළ යුතු ය) පින්වත් පඤ්චසිඛ, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු කියෙනවා. හික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි කියෙන්නේ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් පඤ්චසිඛ, උපාදාන සහිත හික්ඛුව පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ. පින්වත් පඤ්චසිඛ, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සන්ති ඛෝ පඤ්චසිඛ, චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා සන්ති ඛෝ පඤ්චසිඛ, මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු නාභිනන්දනි නාභිවදනි නානුඤ්ඤාසාය නිට්ඨනි, තස්ස නං අනභිනන්දනෝ අනභිවදනෝ අනුඤ්ඤාසාය නිට්ඨනෝ න තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති න තදුපදානං. අනුපාදානෝ පඤ්චසිඛ, හික්ඛු පරිනිබ්බායති. අයං ඛෝ පඤ්චසිඛ, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඤ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායති.

පින්වත් පඤ්චසිඛ, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ රූප පින්වත් පඤ්චසිඛ, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු කියෙනවා. හික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් පඤ්චසිඛ, උපාදාන

රහිත හික්ෂුව පිරිනිවන් පානවා. පින්වත් පඤ්චසිඛ, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඤ්චසිඛපඤ්ඤ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.7

සාරිපුත්තසද්ධිවිහාරිකසූත්තං

සැරියුත්තෙරුන් ළඟ විසූ හික්ෂුවක් අරහයා වදාළ දෙසුම

120. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ අඤ්ඤතරෝ හික්ඛු යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්තවා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ හික්ඛු ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: සද්ධිවිහාරිකෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත හික්ඛු සික්ඛං ප-වක්ඛාය හිනායාවත්තෝති.

120. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවනය නම් වූ අනේපිඩු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. එදා එක්තරා හික්ෂුවක් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමග සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ හික්ෂුව ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කලා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, සද්ධිවිහාරික (සැරියුත්තෙරුන් වැඩසිටි එක වෙහෙරෙහි සිටි) හික්ෂුවක් ශික්ෂාව ප්‍රතික්ෂේප කරලා ලාමක ගිහි බවට පත් වෙලා තියෙනවා.

ඒවංහේතං ආවුසෝ හෝති ඉන්ද්‍රියේසු අගුත්තද්වාරස්ස හෝජනේසු අමත්තඤ්ඤතෝ ජාගාරියං අනනුයුත්තස්ස.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, චික ඔහොම තමයි. ඇස් කණ් ආදී ඉන්ද්‍රියයන් අකුසලයෙන් නො වැළැක් වූ දොරටු තියෙන කෙනාට, ගන්නා බොජුනෙහි අර්ථය නො දන්න කෙනාට, නිදිවරමින් භාවනා නො කරන කෙනාට චික තමයි වෙන්නේ.

සෝ වතාවුසෝ හික්බු ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝජනේ අමත්තඤ්ඤ ජාගරියං අනුයුත්තෝ යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං සත්තනෙස්සති නේතං යානං විජ්ජති. සෝ වතාවුසෝ හික්බු ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝජනේ මත්තඤ්ඤ ජාගරියං අනුයුත්තෝ යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං සත්තනෙස්සති යානමේතං විජ්ජති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඇස් කණ් ආදී ඉන්ද්‍රියයන් අකුසලයෙන් නො වැළැක් වූ දොරටු තියෙන, ගන්නා බොජුනෙහි අර්ථය නො දන්න, නිදිවරමින් භාවනා නො කරන ඒ හික්ඡුච ජීවිතාන්තය දක්වා පිරිපුන්, පිරිසිදු බඹසර ඒකාන්තයෙන් ම නො සිදු රකිනවා කියන කරුණ සිදු වෙන දෙයක් නම් නොවෙයි. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඇස් කණ් ආදී ඉන්ද්‍රියයන් අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු තියෙන, ගන්නා බොජුනෙහි අර්ථය දන්න, නිදිවරමින් භාවනා කරන ඒ හික්ඡුච ජීවිතාන්තය දක්වා පිරිපුන්, පිරිසිදු බඹසර ඒකාන්තයෙන් ම නො සිදු රකිනවා කියන කරුණ සිදු වෙන දෙයක් ම යි.

කථඤ්චාවුසෝ ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති. ඉධාවුසෝ, හික්බු චක්ඛනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහී හෝති නානුබ්බඤ්ජනග්ගාහී, යත්වාධිකරණමේතං චක්ඛන්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති චක්ඛන්ද්‍රියං, චක්ඛන්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජති. සෝතේන සද්දං සුත්වා ඝාතේන ගන්ධං ඝායිත්වා ජීව්හාය රසං සායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං ඵුසිත්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය න නිමිත්තග්ගාහී හෝති නානුබ්බඤ්ජනග්ගාහී, යත්වාධිකරණමේතං මනින්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති මනින්ද්‍රියං, මනින්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජති. ඒවං බෝ ආවුසෝ ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්ද්‍රියයන් තුළ ඉන්නේ කොහොම ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහිලා හික්ඡුච ඇසින් රූප දැක

නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයක් දොම්නසක් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. ඇස රැක ගන්නවා. ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. කණෙන් ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආශ්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් මනස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයක් දොම්නසක් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. මනස රැක ගන්නවා. මනස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්ද්‍රියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

කථඤ්චාචුසෝ හෝජනේ මත්තඤ්ඤා හෝති. ඉධාචුසෝ භික්ඛු පටිසංඛායෝතිසෝ ආහාරං ආහාරේති, නේව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය ම විභූසනාය යාවදේව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා යාපනාය විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහාය, ඉති පුරාණඤ්ච වේදනං පටිභංඛාමි නවඤ්ච වේදනං න උප්පාදෙස්සාමි යාත්‍රා ච මේ භවිස්සති. අනවජ්ජනා ච ඵාසුචිහාරෝ වාති. ඵං ඛෝ ආචුසෝ හෝජනේ මත්තඤ්ඤා හෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, වළඳන බොජුනෙහි අර්ථය දන්නේ කොහොම ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහිලා භික්ෂුව හොඳට නුවණින් විමසලයි ආහාර ගන්නේ. ඒ කියන්නේ (මං මෙය වළඳන්නේ) ක්‍රීඩා පිණිස ඇඟ සවිමත් කර ගන්ට නො වේ. ඇඟ හදා ගෙන හිතට ගන්ට නො වේ. අඩුතැන් පුරවා ගන්ට නො වේ. ඇඟ ලස්සනට හදා ගන්ටත් නො වේ. මේ කයේ පැවැත්ම පිණිස විතරයි. යැපීම පිණිස විතරයි. කුසගිනි වෙහෙස නැසීම පිණිස විතරයි. බඹසරට අනුග්‍රහ පිණිස විතර යි. මේ විදිහට මං පැරණි බඩගිනි වේදනාවක් නැති කරනවා. අළුත් බඩගිනි වේදනාවක් උපදවන්නේ නෑ. මගේ ජීවිත යාත්‍රාවක් සිදු වන්නේ ය. නිවැරදි බවත් පහසු විහරණයක් තියෙනවා කියලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, වළඳන බොජුනෙහි අරුත් දැන ගෙන ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

කථඤ්චාචුසෝ ජාගරියං අනුයුත්තෝ හෝති. ඉධාචුසෝ භික්ඛු දිවසං වංකමේන නිසජ්ජාය අවරණියේහි ධම්මේහි චිත්තං පරිසෝධෙති, රත්තියා

පට්ඨං යාමං චංකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියේහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසෝධෙති, රත්තියා මජ්ඣමං යාමං දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙය්‍යං කප්පේති පාදේ පාදං අ-වාධාය සතෝ සම්පජානෝ උට්ඨානසක්ඛං මනසිකරිත්වා. රත්තියා ප-ජීමං යාමං ප-චුට්ඨාය චංකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියේහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසෝධෙති. ඒවං බෝ ආචුසෝ ජාගරියං අනුයුත්තෝ හෝති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, නිදිවරමින් භාවනාවෙන් ඉන්නේ කොහොම ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහිලා හික්ෂුව දවල් දවසේ සක්මන් භාවනාවෙනුත්, වාඩි වෙලාත් නිවරණයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. ඈ පළමු යාමයේ දී සක්මන් භාවනාවෙනුත්, වාඩි වෙලාත් නිවරණයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. ඈ මධ්‍යම යාමයේ දී දකුණු පැත්තට හැරිලා, පයෙන් පය මදක් මැත් වෙන්ත තබා ගෙන සිහියෙන් යුතුව, නුවණින් යුතුව අසවල් වෙලාවට නැගිටිනවා යන කරුණ මෙනෙහි කොට සිංහ සෙය්‍යාවෙන් සැතපෙනවා. ඈ අන්තිම යාමයෙහි පාන්දරින් නැගිටලා සක්මන් භාවනාවෙනුත්, වාඩි වෙලාත් නිවරණයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, නිදිවරමින් භාවනාවේ යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට යි.

තස්මාතිභාචුසෝ ඒවං සික්ඛිතබ්බං: ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරා හවිස්සාම හෝජනේ මත්තක්ඛන්තෝ ජාගරියං අනුයුත්තාති. ඒවං හි වෝ ආචුසෝ සික්ඛිතබ්බන්ති.

ඒ නිසා ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හික්මිය යුත්තේ මේ විදිහට යි. අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්ද්‍රියයන් තුළයි අපි ඉන්නේ. බොජුනෙහි අරුත දැන ගෙනයි අපි වළඳන්නේ. නිදිවරම්නුයි අපි භාවනාවේ යෙදෙන්නේ කියලා. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහටම යි හික්මිය යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සාරිපුත්තසද්ධිවිහාරික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.8

රාහුළෝවාදසුත්තං

රාහුල තෙරුන්ට අවවාද වශයෙන් වදාළ දෙසුම

121. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාටපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අට බෝ භගවතෝ රහෝගතස්ස පතිසල්ලිනස්ස ඒවං -තසෝ පරිචිතක්කෝ උදපාදි:

121. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. එදා හුදෙකලාවේ විවේකයෙන් වැඩසිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ ආකාරයේ අදහසක් ඇති වුණා.

“පරිපක්කා බෝ රාහුළස්ස විමුක්තිපරිපාවතියා ධම්මා. යන්ත්‍රනාහං රාහුළං උත්තරිං ආසවානං බයේ විනය්‍ය”න්ති.

“පින්වත් රාහුළයන් ගේ අරහත්ඵල විමුක්තිය උදෙසා මේරිය යුතු දහම් මෝරලා තියෙනවා. එනිසා මං රාහුළයන් තව දුරත් ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වී යන පරිදි හික්මවන එකයි හොඳ” කියලා.

අට බෝ භගවා පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙන්වා පත්තව්වරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි. සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා ප-ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කත්තෝ ආයස්මත්තං රාහුළං ආමන්තේසි: “ගණ්භාහි රාහුළ නිසීදනං, යේනන්ධවනං තේනුපසංකම්ප්සාම දිවා විහාරාය”ති, ඒවම්භන්තේති බෝ ආයස්මා රාහුළෝ භගවතෝ පටිස්සුත්වා නිසීදනං ආදාය භගවත්තං පිට්ඨිතෝ පිට්ඨිතෝ අනුබන්ධි.

ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු කාලයෙහි සිවුරු හඳ පොරොවා පාසිවුරු ගෙන සැවැත් නුවරට පිඬු පිණ්ස වැඩම කලා. සැවැත් නුවර පිඬු පිණ්ස හැසිර දන් වලඳා අවසන් කොට ආයුෂ්මත් රාහුළයන් අමතා වදාලා. “පින්වත් රාහුළයෙනි, නිසීදනය (වාඩි වීමට එලන ඇතිරිල්ල) ගන්න. දිවා විහරණය පිණ්ස අන්ධවනය පැත්තට අපි යමු.” එසේය ස්වාමීනී, කියලා

ආයුෂ්මත් රාහුලයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දීලා නිසිදනයක් රැගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසුපසින් ගමන් කළා.

තේන බෝ පන සමයේන අනේකානි දේවතාසහස්සානි භගවන්තං අනුබන්ධානි භවන්ති, “අජ්ජ භගවා ආයස්මන්තං රාහුළං උත්තරිං ආසවානං ඛයේ විනෙස්සති”ති. අථ බෝ භගවා අන්ධවනං අජ්ඣෙධාගහෙත්වා අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලේ පඤ්ඤත්තේන ආසනේ නිසීදි. ආයස්මාපි බෝ රාහුළෝ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං රාහුළං භගවා ඒතදවෝච:

ඒ වෙලාවේ දී නොයෙක් දහස් ගණන් දෙව්වරු “අද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් රාහුලයන්ට තව දුරටත් ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වීම පිණිස හික්මවා වදාරණ සේක” කියලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුව පසුපසින් ගමන් කළා. ඉතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අන්ධවනය ඇතුළට ම වැටීම කරලා එක්තරා රුක් සෙවණක පණවන ලද අසුනෙහි වැටී සිටියා. ආයුෂ්මත් රාහුලයන් ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් රාහුලයන්ගෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය අසා වදාළා.

තං කිම්මඤ්ඤපි රාහුළ, වක්ඛං නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තූ තං සමනුපස්සිතුං ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තානි? නෝහේතං භන්තේ.

පින්වත් රාහුලයෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

රූපා නි-වා වා අනි-වා වානි? අනි-වා භන්තේ
වක්ඛවිඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වා වානි? අනි-වා භන්තේ
වක්ඛුසම්පස්සෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වානි? අනි-වෝ භන්තේ
යම්පිදං වක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදනාගතං සඤ්ඤාගතං

සංඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්‍ර නං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ.

රූප නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇපේ විඤ්ඤාණය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇපේ ස්පර්ශය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇපේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ විදීමට අයත් වූ, හඳුනා ගැනීමකට අයත් වූ, සංස්කාරයකට අයත් වූ, විඤ්ඤාණයකට අයත් වූ යම් දෙයක් ඇද්ද එයත් නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සූපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

සෝතං සානං ජීවිතා නි-වා වා අනි-වා වා”ති අනි-වා භන්තේ. රසා ජීවිතා විඤ්ඤාණං ජීවිතාසම්පස්සෝ යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදනාගතං සඤ්ඤාගතං සංඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා නං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්ත්‍ර නං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං භන්තේ.

කණ නාසය දිව නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි රස දිවේ විඤ්ඤාණය දිවේ ස්පර්ශය දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ විදීමට අයත් වූ, හඳුනා ගැනීමකට අයත් වූ, සංස්කාරයකට අයත් වූ, විඤ්ඤාණයකට අයත් වූ යම් දෙයක් ඇද්ද එයත් නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සූපයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

“කායෝ මනෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වානි. අනි-වෝ හන්තේ. “යම්පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වා”ති. දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං හන්තේ.

කය මනස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සුඛයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

“ධම්මා නි-වා වා අනි-වා වා”ති. අනි-වා හන්තේ මනෝ විඤ්ඤාණං මනෝසම්චස්සෝ යම්පිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදනාගතං සඤ්ඤාගතං සංඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තූ තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම, ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝභේතං හන්තේ.

මනසට අරමුණු වන දේ නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි මනසේ විඤ්ඤාණය මනසේ ස්පර්ශය මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ විදීමට අයත් වූ, හඳුනා ගැනීමකට අයත් වූ, සංස්කාරයකට අයත් වූ, විඤ්ඤාණයකට අයත් වූ යම් දෙයක් ඇද්ද එයත් නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සුඛයි ද? ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඒවං පස්සං රාහුල, සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, රුපේසුපි නිබ්බින්නදති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. චක්ඛුසම්චස්සේපි නිබ්බින්නදති, යම්පිදං චක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදනාගතං සඤ්ඤාගතං සංඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං තම්පි නිබ්බින්නදති. සෝතස්මිම්පි නිබ්බින්නදති ඝාතස්මිම්පි නිබ්බින්නදති ජිව්හායම්පි නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති, ජිව්හාවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති,

ජිවිභාසම්පස්සෙපි නිබ්බින්නද්දි, යමපිදං ජිවිභාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදනාගතං සඤ්ඤාගතං සංඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං තමපි නිබ්බින්නද්දි. කායස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි මනස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, ධම්මේසුපි නිබ්බින්නද්දි, මනෝවිඤ්ඤාණෙපි නිබ්බින්නද්දි, මනෝසම්පස්සෙපි නිබ්බින්නද්දි, යමපිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදනාගතං සඤ්ඤාගතං සංඛාරගතං විඤ්ඤාණගතං තස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-චති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් රාහුලයෙනි, ග්‍රන්ථවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ උපදින්නා වූ විදීමට අයත් වූ, හඳුනා ගැනීමකට අයත් වූ, සංස්කාරයකට අයත් වූ, විඤ්ඤාණයකට අයත් වූ යම් දෙයක් ඇද්ද ඒ ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණ ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නාසය ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා දිව ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රස ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිවේ විඤ්ඤාණය ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිවේ ස්පර්ශය ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිවේ උපදින්නා වූ විදීමට අයත් වූ, හඳුනා ගැනීමකට අයත් වූ, සංස්කාරයකට අයත් වූ, විඤ්ඤාණයකට අයත් වූ යම් දෙයක් ඇද්ද ඒ ගන්නත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණු ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

ඉදමචෝච හගවා, අත්තමනෝ ආයස්මා රාහුළෝ හගවනෝ භාසිතං අභිනන්දි. ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං හඤ්ඤමානෝ ආයස්මනෝ රාහුළස්ස අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමු-චි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. සතුටු සිත් ඇති ආයුෂ්මත් රාහුලයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙසුම සතුටින් පිළිගත්තා. මෙම දෙසුම වදාරණ කල්හී ආයුෂ්මත් රාහුලයන් ගේ සිත උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වුණා.

අනේකානඤ්ච දේවතාසහස්සානං චිරජං චිතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බන්තං නිරෝධධම්ම”න්ති.

නොයෙක් දහස් ගණන් දෙවිවරුන්ට ද “හේතූන්ගෙන් හට ගන්නා වූ යම් දෙයක් ඇද්ද, ඒ සියල්ලම හේතු නැති වීමෙන් නිරුද්ධ වෙන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි” කියලා කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යාමලකඩ රහිත වූ දහම් ඇස පහළ වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රාහුලෝවාද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.9

සඤ්ඤෝජනසුත්තං

කෙලෙස් බන්ධනය ගැන වදාළ දෙසුම

122. සඤ්ඤෝජනීයේ ව භික්ඛවේ ධම්මේ දේසිස්සාමි සඤ්ඤෝජනඤ්ච. නං සුණාථ. කතමේ ව භික්ඛවේ සඤ්ඤෝජනීයා ධම්මා, කතමඤ්ච සඤ්ඤෝජනං:

122. පින්වත් මහණෙනි, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේත්, කෙලෙස් බන්ධනයක් ගැන කියා දෙන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ යනු කුමක් ද? කෙලෙස් බන්ධනය යනු කුමක් ද?

සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, ඉමේ වු-චන්ති භික්ඛවේ, සඤ්ඤෝජනීයා

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුත්තය - ලෝකකාමගුණ වර්ගය

ධම්මා. යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං. සන්ති භික්ඛවේ,
සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා
ජීව්හවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා
සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා
කාමුපසංහිතා රජනීයා, ඉමේ වු-චන්ති භික්ඛවේ, සඤ්ඤෝජනීයා ධම්මා.
යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන,
මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප
නියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට කියන්නේ කෙලෙස් බන්ධන ඇති
කරවන දෙයක් කියල යි. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි
එතැන නියෙන කෙලෙස් බන්ධනය. පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත
යුතු ශබ්ද නියෙනවා නාසයෙන් දැන ගත යුතු ගන්ධ
දිවෙන් දැන ගත යුතු රස කයෙන් දැන ගත යුතු පහස
..... මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප,
ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු
නියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට කියන්නේ කෙලෙස් බන්ධන ඇති
කරවන දෙයක් කියල යි. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි
එතැන නියෙන කෙලෙස් බන්ධනය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සඤ්ඤෝජන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.12.10

උපාදානසුත්තං

කෙලෙසුන්ට බැඳී යෑම ගැන වදාළ දෙසුම

123. උපාදානියේ ව භික්ඛවේ ධම්මේ දේසිස්සාමි උපාදානස්ථ. තං සුණාම. කතමේ ව භික්ඛවේ උපාදානියා ධම්මා, කතමස්ථ උපාදානං:

පින්වත් මහණෙනි, කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දේත්, කෙලෙසුන්ට බැඳී යාමත් ගැන කියා දෙන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දේ යනු කුමක් ද? කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම යනු කුමක් ද?

සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, ඉමේ චූ-චන්ති භික්ඛවේ, උපාදානියා ධම්මා. යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ උපාදානං. සන්ති භික්ඛවේ, සෝථවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සාන්තිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, ඉමේ චූ-චන්ති භික්ඛවේ, උපාදානියා ධම්මා. යෝ තත්ථ ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට කියන්නේ කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දෙයක් කියල යි. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි එතැන නියෙන කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම. පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත යුතු ශබ්ද නියෙනවා නාසයෙන් දැන ගත යුතු ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු රස කයෙන් දැන ගත යුතු පහස මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මෙයට කියන්නේ කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම ඇති කරවන දෙයක් කියල යි. ඒ කෙරෙහි යම් ඡන්දරාගයක් ඇත්නම්, ඒක තමයි

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුත්තය - ලෝකකාමගුණ වර්ගය

එතැන තියෙන කෙලෙසුන්ට බැඳී යාම.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපාදාන සූත්‍රය නිමා විය.

ලෝකකාමගුණවග්ගෝද්වාදසමෝ
දොළොස්වෙනි ලෝකකාමගුණ වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

මාරපාසේන ද්වේ චූත්තා ලෝකකාමගුණේන ච
සක්කෝ පඤ්චසිඛෝ -ච සාරිපුත්තෝ ච රාහුළෝ
සඤ්ඤෝජනං උපාදානං වග්ගෝ තේන පවු-චතීති

මාරපාස සූත්‍ර දෙකකි, ලෝකන්තගමන සූත්‍රය, කාමගුණ සූත්‍රය,
සක්කපඤ්ඤ සූත්‍රය, පඤ්චසිඛපඤ්ඤ සූත්‍රය, සාරිපුත්ත සද්ධිවිහාරික
සූත්‍රය, රාහුළෝවාද සූත්‍රය, සඤ්ඤෝජන සූත්‍රය, උපාදාන සූත්‍රය යන
මෙයින් මේ වර්ගය කියනු ලැබේ.

13. ගහපතිවග්ගෝ

13. ගහපති වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.1

වේසාලියසුත්තං

විශාලා නුවර දී වදාළ දෙසුම

124. ඒකං සමයං භගවා වේසාලියං විහරති මහාවනේ කුටාගාර සාලායං, අථ ඛෝ උග්ගෝ ගහපති වේසාලිකෝ යෙන භගවා තේනුපසංකමි ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ උග්ගෝ ගහපති වේසාලිකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ භන්තේ හේතු කෝ ප-චයෝ යේනමිධෙක-ට- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති? කෝ පන භන්තේ හේතු කෝ ප-චයෝ යේනමිධෙක-ට- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්ති?

124. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ විශාලා නුවර මහාවනයේ කුටාගාර ශාලාවේ. එදා විසල්පුරවාසී උග්ග ගහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන විසල්පුර උග්ග ගහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?”

සන්ති ඛෝ ගහපති චක්ඛුච්ඤ්ඤායා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපදානං. සඋපාදාතෝ ගහපති, හික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. හික්ෂුච එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි තියෙන්නේ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් ගෘහපතිය, උපාදාන සහිත හික්ෂුච පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ.

සන්නි බෝ ගහපති, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා
සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීවහාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා
කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්නි බෝ ගහපති
මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා
රජනියා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස
තං අභිනන්දතෝ අභිවදතෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං
භෝති තදුපදානං. සඋපාදානෝ ගහපති, හික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති. අයං
බෝ ගහපති, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඥෙ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ
නෝ පරිනිබ්බායති.

පින්වත් ගෘහපතිය, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද
නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස
..... කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් ගෘහපතිය,
මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප
ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. හික්ෂුච
එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා.
එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින
ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි තියෙන්නේ. ඒක
තමයි උපාදානය. පින්වත් ගෘහපතිය, උපාදාන සහිත හික්ෂුච
පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ
ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය
මේකයි.

සන්නි බෝ ගහපති වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා
පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු නාභිනන්දති නාභිවදති
නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, තස්ස තං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ
අනජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨතෝ ත තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං භෝති ත තදුපදානං.
අනුපාදානෝ ගහපති, හික්ඛු පරිනිබ්බායති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. හික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එකකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, උපාදාන රහිත හික්ෂුව පිරිනිවන් පානවා.

සත්ති බෝ ගහපති, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා සත්ති බෝ ගහපති, මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්නා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ-හික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඤෝසාය තිට්ඨති, තස්ස නං අනහිනන්දතෝ අනහිවදතෝ අනජ්ඤෝසාය තිට්ඨතෝ න තත්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති න තදුපදානං. අනුපාදානෝ ගහපති, හික්ඛු පරිනිබ්බායති. අයං බෝ ගහපති, හේතු අයං ප-චයෝ යේනමිධෙක-සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්තිති.

පින්වත් ගෘහපතිය, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් ගෘහපතිය, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. හික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එකකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, උපාදාන රහිත හික්ෂුව පිරිනිවන් පානවා. පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වේසාලි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.2

වජ්ජි සූත්තං.

වජ්ජි ඡන්දයේ දී වදාළ දෙසුම

125. ඒකං සමයං භගවා වජ්ජි සූ විහරති හත්ථිගාමේ. අථ ඛෝ උග්ගෝ ගහපති හත්ථිගාමාකෝ යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ උග්ගෝ ගහපති හත්ථිගාමකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ හන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනම්ධේක-ට- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති. කෝ පන හන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනම්ධේක-ට- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්ති. (යථා පුරිමකසුත්තන්තං ඒවං විත්ථාරේතබ්බං) අයං ඛෝ ගහපති, හේතු අයං ප-වයෝ යේනම්ධේක-ට- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්ති.

125. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ වජ්ජි ඡන්දයේ හත්ථිගමේ. එදා හත්ථිගම්වැසි උග්ග ගෘහපතිතුමා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන හත්ථිගම්වැසි උග්ග ගෘහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?” (පෙර සූත්‍රය පරිද්දෙන් ඒ අයුරින් විස්තර කළ යුතු ය) පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වජ්ජි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.3

නාලන්දාසුත්තං
නාලන්දාවේදී වදාළ දෙසුම

126. ඒකං සමයං භගවා නාලන්දායං විහරති පරිවාරිකම්බවනේ. අථ ඛෝ උපාලි ගහපති යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ උපාලි ගහපති භගවන්තං ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ භන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ටෙ- සත්තා දිට්ඨෝච ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති? කෝ පන භන්තේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ටෙ- සත්තා දිට්ඨෝච ධම්මේ පරිනිබ්බායන්තිති. (විත්ථාරේතබ්බං) අයං ඛෝ ගහපති, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ටෙ- සත්තා දිට්ඨෝච ධම්මේ පරිනිබ්බායන්තිති.

126. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ නාලන්දාවේ පාවාරික අඹ වනයේ. එදා උපාලි ගෘහපතිතුමා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන උපාලි ගෘහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?” (පෙර සූත්‍රය පරිද්දෙන් ඒ අයුරින් විස්තර කළ යුතු ය) පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නාලන්දා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.4

භාරද්වාපසුත්තං

භාරද්වාප තෙරුන් වදාළ දෙසුම

127. ඒකං සමයං ආයස්මා පිණ්ඩෝලභාරද්වාපෝ කෝසම්බියං විහරති සෝභිකාරාමේ, අථ ඛෝ රාජා උදේනෝ යේනායස්මා පිණ්ඩෝලභාරද්වාපෝ තේනුසපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං පිණ්ඩෝලභාරද්වාපේන සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදි, ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ රාජා උදේනෝ ආයස්මන්තං පිණ්ඩෝලභාරද්වාපං ඒකදවෝව:

127. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් පිණ්ඩෝලභාරද්වාප තෙරුන් වැඩ සිටියේ කොසඹිූ නුවර සෝභිකාරාමයේ. එදා උදේනි රජු ආයුෂ්මත් පිණ්ඩෝලභාරද්වාප තෙරුන් වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් පිණ්ඩෝලභාරද්වාප තෙරුන් සමග සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන උදේන රජු ආයුෂ්මත් පිණ්ඩෝලභාරද්වාප තෙරුන්ගෙන් මෙකරුණ විමසුවා.

කෝ නු ඛෝ හෝ භාරද්වාප හේතු කෝ ප-වයෝ යේනිමේ දහරා හික්බු සුසුකාළකේසා හද්‍රේන යොබ්බනේන සමන්තාගතා පයිමේන වයසා අනික්ඛිකාචිනෝ කාමේසු, යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති, අද්ධානඤ්ච ආපාදෙන්තිති?

භවත් භාරද්වාපයෙනි, යම් මේ තරුණ හික්බුන් ඉන්නවා. කළු කෙස් තියෙන්නේ. හදු යොවුන් වියෙහි ඉන්නේ. ජීවිතයේ පළමු වයසේ ඉන්නේ. පස්කම් සැප අනුභව කරලා නෑ. ඉතින් මේ තරුණ හික්බුන් ජීවිතාන්තය තෙක් පිරිපුන් පිරිසිදු බඹසර දිගු කලක් නො සිඳ පවත්වනවා නම් ඒකට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

වූත්තං ඛෝ ඒතං මහාරාජ තේන භගවතා ජානතා පස්සතා ආරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන “ඒථ තුම්හේ හික්බවේ මාතුමත්තිසු මාතුවිත්තං උපට්ඨපේථ, භාගිනිමත්තිසු භගිනිවිත්තං උපට්ඨපේථ, ධිනිමත්තිසු

ධිතුචිත්තං උපට්ඨපේඨා”ති. අයං බෝ මහාරාජ හේතු අයං ප-වයෝ යේනිමේ දහරා භික්ඛු සුසුකාලකේසා භද්දෙන යොබ්බතේන සමන්තාගතා පටමෙන වයසා අනික්ඛ්‍යාතීනෝ කාමේසු යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති අද්ධානඤ්ච ආපාදෙන්තිති.

පින්වත් මහාරාජ, දකුණු සියල්ල දන්නා, දක්නා ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මේ විදිහට වදාරල යි කියෙන්නේ “එන්න පින්වත් මහණෙනි, ඔබ මව් සමාන කාන්තාවන් ගැන මාතෘ චිත්තය පිහිටුවා ගන්න. සහෝදරිය සමාන කාන්තාවන් ගැන සොයුරි සිත පිහිටුවා ගන්න. දියණිය සමාන වූවන් ගැන දියණිය යන සිත පිහිටුවා ගන්න” කියලා. පින්වත් මහාරාජ, යම් මේ තරුණ භික්ෂූන් ඉන්නවා. කළු කෙස් කියනවා තමයි. හදු යොවුන් වියෙහි ඉන්නවා තමයි. ජීවිතයේ පළමු වයසේ ඉන්නවා තමයි. පස්කම් සැප අනුභව කරලා නෑ තමයි. නමුත් මේ තරුණ භික්ෂූන් ජීවිතාන්තය තෙක් පිරිපුන් පිරිසිදු බඹසර දිගු කලක් නො සිඳ පවත්වනවා නම් ඒකට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

ලෝලං බෝ හෝ භාරද්වාජ චිත්තං, අප්පෝකදා මාතුමත්තිසුපි ලෝභධම්මා උප්පජ්ජන්ති, භගිනිමත්තිසුපි ලෝභධම්මා උප්පජ්ජන්ති, ධිතිමත්තිසුපි ලෝභධම්මා උප්පජ්ජන්ති. අත්ථි නු බෝ හෝ භාරද්වාජ අඤ්ඤෝ ව හේතු අඤ්ඤෝ ව ප-වයෝ යේනිමේ දහරෝ භික්ඛු සුසුකාලකේසා බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති, අද්ධානඤ්ච ආපාදෙන්තිති.

භවත් භාරද්වාජයෙනි, මේ සිත කියන්නේ ලෝලී දෙයක්. ඇතැම් අවස්ථාවල දී මව් සමාන ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි පවා ලෝභසිත් උපදිනවා. සොහොයුරිය සමාන ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි පවා ලෝභසිත් උපදිනවා. දියණිය සමාන ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි පවා ලෝභසිත් උපදිනවා. භවත් භාරද්වාජයෙනි, මේ කළු කෙස් ඇති තරුණ භික්ෂූන් බඹසර දිගු කලක් නො සිඳ පවත්වනවා නම් වෙනත් හේතුවක් තියෙනවා ද? වෙනත් ප්‍රත්‍යයක් තියෙනවා ද?

වූත්තං බෝ ඒතං මහාරාජ තේන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන “ඒථ තුමිහේ භික්ඛවේ ඉමමේව කායං උද්ධං පාදතලා අධෝ කේසමත්තකා තවපරියන්තං පූරං නානප්පකාරස්ස අසුචිනෝ ප-වචෙක්ඛථ. අත්ථි ඉමස්මිං කායේ කේසා ලෝමා නබා දන්නා තවෝ මංසං නහාරු අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ජා වක්කං හදයං යකනං කිලෝමකං පිහකං පප්ඵාසං

අන්තං අන්තගුණං උදරියං කරිසං පිත්තං සෙම්භං පුබ්බෝ ලෝහිතං අස්සු වසා බේලෝ සිංසානිකා ලසිකා මුත්තන්ති. අයම්පි බෝ මහාරාජ හේතු අයං ප-වයෝ යේනිමේ දහරෝ හික්ඛු සුසුකාලකේසා බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති, අද්ධානක්ඛ ආපාදේනතිති.

පින්වත් මහාරාජ, දකුණු සියල්ල දන්නා, දක්නා ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මේ විදිහට වදාරල යි කියෙන්නේ “එන්න පින්වත් මහණෙනි, පා තලයෙන් උඩ සිට කෙස් මතුයෙන් පහළට සම සීමා කොට නානාප්පකාර වූ අසුවිච්චිත් යුතු මේ කය ගැන ම නුවණින් විමසන්න. මේ කයෙහි කෙස්, ලොම්, නිය, දත්, සම, මස්, නහර, ඇට, ඇට මිදුව, වකුගඩුව, හදවත, අක්මාව, දළඹුව, බඩදිව, පෙනහැල්ල, අතුණු, අතුණු බහන්, නො පැසුණු ආහාර, අසුවි, පිත, සෙම, සැරව, ලේ, දහඩිය, මේද තෙල, කඳුව, වුරුණු තෙල, කෙළ, සොටු, සඳම්ඳුව, මුත්‍රා නියෙනවා කියලා. පින්වත් මහාරාජ, යම් මේ තරුණ හික්ඛුන් ඉන්නවා. කළු කෙස් නියනවා තමයි බඹසර දිගු කලක් නො සිඳ පවත්වනවා නම් ඒකට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

යේ තේ හෝ භාරද්වාජ හික්ඛු භාවිතකායා භාවිත සීලා භාවිත චිත්තා භාවිතපක්ඛා තේසං තං න දුක්කරං හෝති, යේ ච බෝ තේ හෝ භාරද්වාජ හික්ඛු අභාවිතකායා අභාවිතසීලා අභාවිතචිත්තා අභාවිතපක්ඛා තේසං තං දුක්කරං හෝති. අප්පේකදා හෝ භාරද්වාජ අසුභතෝ මනසිකාරිස්සාමානි සුභතෝ ව ආග-ජනි, අත්ථි නු බෝ හෝ භාරද්වාජ අක්ඛෝ ව හේතු අක්ඛෝ ප-වයෝ යේනිමේ දහරෝ හික්ඛු සුසුකාලකේසා බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති, අද්ධානක්ඛ ආපාදේනතිති.

භවත් භාරද්වාජයෙනි, යම් ඒ වඩන ලද කාය භාවනා ඇති හික්ඛුන් ඉන්නවා. සිල් වඩල නියෙනවා. සිත වඩල නියෙනවා. ප්‍රඥාව වඩල නියෙනවා. ඒ හික්ඛුන්ට නම් වික දුෂ්කර දෙයක් නොවෙයි. නමුත් භවත් භාරද්වාජයෙනි, යම් ඒ හික්ඛුන් ඉන්නවා. කාය භාවනා වඩලා නෑ. සිල් වඩලා නෑ. සිත වඩලා නෑ. ප්‍රඥාව වඩලා නෑ. ඔවුන්ට එය දුෂ්කර යි. භවත් භාරද්වාජයෙනි, ඇතැම් විට අසුභ වශයෙන් මෙනෙහි කරන්නෙමු කියල සුභ වශයෙන් මෙනෙහි කිරීමටත් වැටෙනවා. භවත් භාරද්වාජයෙනි, මේ කළු කෙස් ඇති තරුණ හික්ඛුන් බඹසර දිගු කලක් නො සිඳ පවත්වනවා නම් වෙනත් හේතුවක් නියෙනවා ද? වෙනත් ප්‍රත්‍යයක් නියෙනවා ද?

චුත්තං ඛෝ ඵ්තං මහාරාජ තේන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන “ඵථ තුමහේ භික්ඛවේ ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරා විහරංච. චක්ඛුතා රූපං දිස්වා මා නිමිත්තග්ගාහිනෝ අභ්‍රවත්ථ, මානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහිනෝ, යත්වාධිකරණමේතං චක්ඛුන්ද්‍රියං අසංචුතං විහරන්තං අභිජ්ඣා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජථ, රක්ඛථ චක්ඛුන්ද්‍රියං, චක්ඛුන්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජථ. සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායිත්වා ජීවිහාය රසං සායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය මා නිමිත්තග්ගාහිනෝ අභ්‍රවත්ථ, මානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහිනෝ, යත්වාධිකරණමේතං මනින්ද්‍රියං අසංචුතං විහරන්තං අභිජ්ඣා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජථ, රක්ඛථ මනින්ද්‍රියං, මනින්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජථා”ති. අයමපි ඛෝ මහාරාජ හේතු අයං ප-වයෝ යේනිමේ දහරා භික්ඛු සුසුකාළකේසා බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති, අද්ධානඤ්ච ආපාදේනතිති.

පින්චත් මහාරාජ, දකුණු සියල්ල දන්නා, දක්නා ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මේ විදිහට වදාරල යි කියෙන්නේ “එන්න පින්චත් මහණෙනි, අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්ද්‍රියයන් තුළ වසන්න. ඇසින් රූප දැකලා නිමිති ගන්න අය වෙන්ට එපා. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්න අය වෙන්ට එපා. යම් හෙයකින් ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයක් දොමනසත් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදින්න. ඇස රැක ගන්න. ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙන්න. කණෙන් ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආසාදනය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගන්න අය වෙන්ට එපා. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්න අය වෙන්ට එපා. යම් හෙයකින් මනස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයක් දොමනසත් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදින්න. මනස රැක ගන්න. මනස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙන්න. පින්චත් මහාරාජ, යම් මේ තරුණ භික්ෂූන් ඉන්නවා. කළු කෙස් කියනවා තමයි බඹසර දිගු කලක් නො සිඳ පවත්වනවා නම් ඒකට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

අ-ජරියං හෝ භාරද්වාජ, අබිභූතං හෝ භාරද්වාජ. යාව සුභාසිතමිදං හෝ භාරද්වාජ තේන භගවතා ජානතා පස්සතා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන. ඒසෝ ව ඛෝ හෝ භාරද්වාජ හේතු ඒසප-වයෝ යේනිමේ දහරා භික්ඛු සුසුකාලකේසා හද්දේන යොබ්බතේන සමන්තාගතා පඨමේන වයසා අනික්ඛිනාවිනෝ කාමේසු යාවජීවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති අද්ධානඤ්ච ආපාදේනතිති.

භවත් භාරද්වාජයෙනි, ආශ්වරියය යි. භවත් භාරද්වජයෙනි, පුදුම සහගත යි. භවත් භාරද්වාජයෙනි, දකුණු සියල්ල දන්නා, දක්නා ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මොන තරම් සුභාසිතයක් ද මේ වදාරල තියෙන්නේ. භවත් භාරද්වාජයෙනි, මේ කළු කෙහෙ ඇති, සොදුරු යොවුන් වියේ සිටින, ජීවිතයෙහි පළමු වයසේ සිටින කම්සැප අනුභව නො කළ යම් මේ තරුණ භික්ෂූන් ජීවිතාන්තය දක්වා පිරිපුන් පිරිසිදු බඹසර දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි නො සිඳි රකිනවා කියන කරුණට මේක ම යි හේතුව, මේක ම යි ප්‍රත්‍යය.

අහමපි ඛෝ හෝ භාරද්වාජ, යස්මිං සමයේ අරක්ඛිතේනේව කායේන අරක්ඛිතාය වාචාය අරක්ඛිතේන චිත්තේන අනුපට්ඨිතේනේව සනියා අසංචුතේහි ඉන්ද්‍රියේහි අන්තේපුරං පටිසාමි. අතිවිය මං තස්මිං සමයේ ලෝභධම්මා පරිසහන්ති. යස්මිඤ්ච බ්‍රහ්මාං හෝ භාරද්වාජේන සමයේ රක්ඛිතේනේව කායේන රක්ඛිතාය වාචාය රක්ඛිතේන චිත්තේන උපට්ඨිතාය සනියා සංචුතේහි ඉන්ද්‍රියේහි අන්තේපුරං පටිසාමි න මං තත්ථ තස්මිං සමයේ ලෝභධම්මා පරිසහන්ති.

භවත් භාරද්වාජයෙනි, මං වුණත් යම් වෙලාවක නො රක්නා ලද කයින්, නො රක්නා ලද වචනයෙන්, නො රක්නා ලද සිතින්, සිහියක් නො පිහිටුවා ගෙන, ඉඳුරනුත් අසංවර කර ගෙන ඇතුළු නුවරට පිවිසෙනවා නම්, ඒ වෙලාවේ දී බලවත් විදිහට ලෝභ සිත් මාව පෙළෙනවා. නමුත් භවත් භාරද්වාජයෙනි, යම් වෙලාවක දී මං රක්නා ලද කයින්, රක්නා ලද වචනයෙන්, රක්නා ලද සිතින්, සිහියක් පිහිටුවා ගෙන, ඉඳුරනුත් අසංවර කර ගෙන ඇතුළු නුවරට පිවිසෙනවා නම්, ඒ වෙලාවේ දී ලෝභ සිත් මාව පෙළෙන්නේ නෑ.

අභික්කන්තං හෝ භාරද්වාජ, අභික්කන්තං හෝ භාරද්වාජ, සෙය්‍යථාපි හෝ භාරද්වාජ නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටි-ජන්තං වා විචරෙය්‍ය,

මුල්හස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛිත්තිති. ඒවමේතං හෝතා භාරද්වාජේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ, ඒසාහං හෝ භාරද්වාජ තං භගවන්තං සරණං ග-ජාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච, උපාසකං මං භවං භාරද්වාජෝ ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

භවත් භාරද්වාජ, ඉතා සුන්දර යි. භවත් භාරද්වාජ, ඉතා සුන්දර යි. යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙව්වා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්නවා වගෙයි. මං මුලා වුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උදවියට රූප දකින්න අපුරෙහි තෙල් පහනක් දල්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට භවත් භාරද්වාජයන් වහන්සේ නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාළා. භවත් භාරද්වාජයෙනි, මේ මමත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයක් ආර්ය මහා සංඝ රත්නයක් සරණ යනවා. භවත් භාරද්වාජ, මං ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සලකන සේකවා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

භාරද්වාජ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.5

සෝණසුත්තං

සෝණ ගහපතියා අරහයා වදාළ දෙසුම

128. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේළුවනේ කලන්දකනිවාපේ, අට බෝ සෝණෝ ගහපතිසුත්තෝ යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ සෝණෝ ගහපතිසුත්තෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: “කෝ නු බෝ හන්නේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඉ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති? කෝ පන හන්නේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඉ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්ති”ති.

128. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර කලන්දකනිවාප නම් වූ වෙළඳවතුරාමයේ. එදා සෝණ ගෘහපතිතුමා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන සෝණ ගෘහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?”

සන්ති බෝ සෝණ වක්ඛුච්ඡද්දෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනි, තස්ස නං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනෝ තත්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපදානං. සඋපාදානෝ සෝණ, භික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති.

පින්වත් සෝණ, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. භික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි තියෙන්නේ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් ගෘහපතිය, උපාදාන සහිත භික්ෂුව පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ.

සන්ති බෝ සෝණ, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීවහාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති බෝ සෝණ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දනි අභිවදනි අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනි, තස්ස නං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨනෝ තත්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපදානං. සඋපාදානෝ සෝණ, භික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති. අයං බෝ පන සෝණ, හේතු අයං ප-චයෝ යේනමිධෙක-ෙ- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ නෝ පරිනිබ්බායන්ති.

පින්වත් සෝණ, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස

කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහසු පින්වත් සෝණ, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. හික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි තියෙන්නේ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් සෝණ, උපාදාන සහිත හික්ෂුව පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ. පින්වත් සෝණ, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සන්ති බෝ සෝණ වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාඡ්ඤෝසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනඡ්ඤෝසාය නිට්ඨතෝ න තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති න තදුපදානං. අනුපාදානෝ සෝණ හික්ඛු පරිනිබ්බායති.

පින්වත් සෝණ, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. හික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් සෝණ, උපාදාන රහිත හික්ෂුව පිරිනිවන් පානවා.

සන්ති බෝ සෝණ, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීව්හවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ඵොට්ඨබ්බා සන්ති බෝ සෝණ, මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාඡ්ඤෝසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනඡ්ඤෝසාය නිට්ඨතෝ න තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති න තදුපදානං. අනුපාදානෝ සෝණ, හික්ඛු පරිනිබ්බායති. අයං බෝ සෝණ, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඤ්ඤා සත්තා දිට්ඨේව ධම්මෙ පරිනිබ්බායන්තිති.

පින්වත් සෝණ, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද
 නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස
 කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් සෝණ,
 මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප
 ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. හික්ෂුච
 එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ
 නෑ. එකකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො
 බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ
 නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් සෝණ, උපාදාන රහිත හික්ෂුච
 පිරිනිවන් පානවා. පින්වත් සෝණ, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී
 ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෝණ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.6

සෝසිතසුත්තං

සෝසිත ගහපතියා අරහය වදාළ දෙසුම

129. ඒකං සමයං ආයස්මා ආනන්දෝ කෝසම්බියං විහරති
 සෝසිතාරාමේ, අප ඛෝ සෝසිතෝ ගහපති යේනායස්මා ආනන්දෝ
 තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝසිතෝ ගහපති
 ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතදවෝච: “ධාතුනානන්තං ධාතුනානන්තන්ති
 හන්තේ ආනන්ද වු-චති, කිත්තාවතා නු ඛෝ හන්තේ ධාතුනානන්තං වුත්තං
 භගවතා”ති.

129. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වැඩසිටියේ කොසඹෑ
 නුවර සෝමිකාරාමයේ. එදා සෝසිත ගහපතිතුමා ආයුෂ්මතු ආනන්දයන්
 වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන

සෝසිත ගහපතිතුමා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසා සිටියා. ස්වාමීනී, ආනන්දයන් වහන්ස, “ධාතුවල විවිධත්වය, ධාතුවල විවිධත්වය” කියල කියනවා. ස්වාමීනී, ධාතුවල විවිධත්වය කියල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ කවර පදනමක් මත ද?

සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති චක්ඛුධාතු, රූපා ච මනාපා ච චක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ච, සුඛවේදනීයං එස්සං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛාවේදනා, සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති චක්ඛුධාතු, රූපා ච අමනාපා, චක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ච, දුක්ඛවේදනීයං එස්සං පටි-ච උප්පජ්ජති දුක්ඛාවේදනා, සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති චක්ඛුධාතු, රූපා ච උප්පේඛායානියා, චක්ඛුවිඤ්ඤාණඤ්ච, අදුක්ඛමසුඛවේදනීයං එස්ස පටි-ච උප්පජ්ජති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා.

පින්වත් ගහපතිය, ඇස නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම සිත් ගන්නා රූපත්, ඇසේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. සැප විඳීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් සැප විඳීම ඇති වෙනවා. පින්වත් ගහපතිය, ඇස නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම අමනාප රූපත්, ඇසේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. දුක් විඳීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් දුක් විඳීම ඇති වෙනවා. පින්වත් ගහපතිය, ඇස නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම උප්පේක්ෂාව ඇතිවන රූපත්, ඇසේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. දුක් සැප රහිත විඳීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් දුක් සැප රහිත විඳීම ඇති වෙනවා.

සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති සෝතධාතු සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති ඝාතධාතු සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති ජිව්හාධාතු, රසා ච මනාපා ච ජිව්හාවිඤ්ඤාණඤ්ච, සුඛවේදනීයං එස්සං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛා වේදනා, සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති ජිව්හාධාතු, රසා ච අමනාපා, ජිව්හාවිඤ්ඤාණඤ්ච, දුක්ඛවේදනීයං එස්සං පටි-ච උප්පජ්ජති දුක්ඛා වේදනා, සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති ජිව්හාධාතු, රසා ච උප්පේඛායානියා, ජිව්හාවිඤ්ඤාණඤ්ච, අදුක්ඛමසුඛවේදනීයං එස්ස පටි-ච උප්පජ්ජති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා.

පින්වත් ගහපතිය, කණ නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා පින්වත් ගහපතිය, නාසය නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා පින්වත් ගහපතිය, දිව නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම සිත් ගන්නා රසත්, දිවේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. සැප විඳීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් සැප

විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් ගෘහපතිය, දිව නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම අමනාප රසත්, දිවේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. දුක් විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් දුක් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් ගෘහපතිය, දිව නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම උපේක්ෂාව ඇතිවන රසත්, දිවේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. දුක් සැප රහිත විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් දුක් සැප රහිත විදීම ඇති වෙනවා.

සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති කායධාතු සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති මනෝධාතු, ධම්මා ව මනාපා ව මනෝවිඤ්ඤාණස්ථ, සුඛවේදනීයං එස්සං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛාවේදනා, සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති මනෝධාතු, ධම්මා ව අමනාපා, මනෝවිඤ්ඤාණස්ථ, දුක්ඛවේදනීයං එස්සං පටි-ව උප්පජ්ජති දුක්ඛාවේදනා, සංවිජ්ජති ඛෝ ගහපති මනෝධාතු, ධම්මා ව උප්පේධාධානියා, මනෝවිඤ්ඤාණස්ථ, අදුක්ඛමසුඛවේදනීයං එස්ස පටි-ව උප්පජ්ජති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. එත්තාවතා ඛෝ ගහපති ධාතුනානත්තං චුත්තං භගවතාති.

පින්වත් ගෘහපතිය, කය නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා පින්වත් ගෘහපතිය, මනස නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම සිත් ගන්නා අරමුණුත්, මනසේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. සැප විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් සැප විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් ගෘහපතිය, මනස නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම අමනාප අරමුණුත්, මනසේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. දුක් විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් දුක් විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් ගෘහපතිය, මනස නම් වූ ධාතු ස්වභාවයක් විද්‍යමානව තියෙනවා. ඒ වගේ ම උපේක්ෂාව ඇතිවන අරමුණුත්, මනසේ විඤ්ඤාණයත් තියෙනවා. දුක් සැප රහිත විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් දුක් සැප රහිත විදීම ඇති වෙනවා. පින්වත් ගෘහපතිය, ධාතු විවිධත්වය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඔපමණකිනුයි වදාරණ ලද්දේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සෝඝිත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.7

භාලිද්දිකානිසුත්තං

භාලිද්දිකානි ගෘහපතිතුමාට වදාළ දෙසුම

130. ඒකං සමයං ආයස්මා මහාක-වානෝ අවන්තිසු විහරති කුරරසරේ පවත්නේ පබ්බතේ, අථ ඛෝ භාලිද්දිකානි ගහපති යේනායස්මා මහාක-වානෝ තේනුපසංකමී ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ භාලිද්දිකානි ගහපති ආයස්මන්තං මහාක-වානං ඒතදවෝච: චුත්තමීදං භන්තේ භගවතා “ධාතුනානන්තං පටි-ච උප්පජ්ජති එස්සනානන්තං, එස්සනානන්තං පටි-ච උප්පජ්ජති වේදනානානන්ත”න්ති. කථන්තු ඛෝ භන්තේ ධාතුනානන්තං පටි-ච උප්පජ්ජති එස්සනානන්තං, එස්සනානන්තං පටි-ච උප්පජ්ජති වේදනානානන්තන්ති.

130. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් මහාකච්චානයන් වහන්සේ වැඩසිටියේ අවන්ති ජනපදයේ කුරරසර පවත්න නම් පර්වතයේ. එදා භාලිද්දිකානි ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් මහාකච්චානයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන භාලිද්දිකානි ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් මහාකච්චානයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනි, ධාතු විවිධත්වය හේතුවෙනුයි ස්පර්ශයේ විවිධත්වය ඇති වන්නේ. ස්පර්ශයේ විවිධත්වය හේතුවෙනුයි විදීමිචල විවිධත්වය ඇති වන්නේ” යන මෙකරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද දෙයක්. ස්වාමීනි, ධාතු විවිධත්වය හේතුවෙන් ස්පර්ශයේ විවිධත්වය ඇති වන්නේ. ස්පර්ශයේ විවිධත්වය හේතුවෙන් විදීමිචල විවිධත්වය ඇති වන්නේ කොහොම ද?”

ඉධ ගහපති භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා මනාපං ඉත්ථේතන්ති පජානාති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං සුඛවේදනීයඤ්ච එස්සං පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛා වේදනා. චක්ඛුනා ඛෝ පනෝච රූපං දිස්වා අමනාපං ඉත්ථේතන්ති පජානාති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දුක්ඛවේදනීයඤ්ච එස්සං පටි-ච උප්පජ්ජති දුක්ඛා වේදනා. චක්ඛුනා පනෝච රූපං දිස්වා උප්පේඛායානීයං ඉත්ථේතන්ති පජානාති. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අදුක්ඛමසුඛ වේදනීයඤ්ච එස්සං පටි-ච උප්පජ්ජන්ති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා.

පින්වත් ගහපතිය, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැක මේ විදිහට මේක මනාපයි නෙව කියල දැන ගන්නවා. ඇසේ විඤ්ඤාණයත් සැප විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශයත් හේතුවෙනුයි සැප විදීම උපදින්නේ. ඒ වගේ ම ඇසින් රූපයක් දැකලා මේ විදිහට මේක අමනාපයි නෙව කියලා දැන ගන්නවා. ඇසේ විඤ්ඤාණයත් දුක් විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශයත් හේතුවෙනුයි දුක් විදීම උපදින්නේ. ඇසින් රූපයක් දැක මේ විදිහට මේක උපේක්ෂාව ඇති කරවනවා නෙව කියල දැන ගන්නවා. ඇසේ විඤ්ඤාණයත් දුක් සැප රහිත විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශයත් හේතුවෙනුයි දුක් සැප රහිත විදීම උපදින්නේ.

සුනාවපරං ගහපති හික්ඛු සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායින්වා ජීවිතාය රසං සායින්වා කායේන ඵොට්ඨබ්බං චූසින්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය මනාපං ඉත්ථේතන්ති පජානාති. මනෝවිඤ්ඤාණං සුඛවේදනීයඤ්ච ඵස්ස පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛා වේදනා. මනසා ඛෝ පනේව ධම්මං විඤ්ඤාය අමනාපං ඉත්ථේතන්ති පජානාති, මනෝවිඤ්ඤාණං දුක්ඛවේදනීයඤ්ච ඵස්ස පටි-ච උප්පජ්ජති දුක්ඛා වේදනා. මනසා පනේව ධම්මං විඤ්ඤාය උප්පේධායානීයං ඉත්ථේතන්ති පජානාති. මනෝවිඤ්ඤාණං අදුක්ඛමසුඛ වේදනීයඤ්ච ඵස්ස පටි-ච උප්පජ්ජන්ති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඒවං ඛෝ ගහපති ධාතුනානත්තං පටි-ච උප්පජ්ජති ඵස්සනානත්තං, ඵස්සනානත්තං පටි-ච උප්පජ්ජති වේදනානානත්තන්ති.

නැවත අනිකක් කියනවා නම් පින්වත් ගහපතිය, හික්ෂුව කණින් ශබ්දයක් අසා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආශ්වාණය කරලා දිවෙන් රසයක් විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන මේ විදිහට මේක මනාපයි නෙව කියල දැන ගන්නවා. මනසේ විඤ්ඤාණයත් සැප විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශයත් හේතුවෙනුයි සැප විදීම උපදින්නේ. ඒ වගේ ම මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන මේ විදිහට මේක අමනාපයි නෙව කියලා දැන ගන්නවා. මනසේ විඤ්ඤාණයත් දුක් විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශයත් හේතුවෙනුයි දුක් විදීම උපදින්නේ. මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන මේ විදිහට මේක උපේක්ෂාව ඇති කරවනවා නෙව කියල දැන ගන්නවා. මනසේ විඤ්ඤාණයත් දුක් සැප රහිත විදීම ඇති කරවන ස්පර්ශයත් හේතුවෙනුයි දුක් සැප රහිත විදීම උපදින්නේ. පින්වත් ගහපතිය, ධාතු විවිධත්වය හේතුවෙන් ස්පර්ශයේ විවිධත්වය ඇති

වන්නේ. ස්පර්ශයේ විවිධත්වය හේතුවෙන් විඳීමවල විවිධත්වය ඇති වන්නේ ඔය ආකාරයට යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

භාලිද්දිකානි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.8

නකුලපිතුසුත්තං

නකුලපිතු ගෘහපතිතුමා හට වදාළ දෙසුම

131. ඒකං සමයං භගවා භග්ගේසු විහරති සුංසුමාරගිරේ හේසකලාවනේ මීගදායේ. අප ඛෝ නකුලපිතා ගහපති යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ නකුලපිතා ගහපති භගවන්තං ඒතද්වෝච: කෝ නු ඛෝ භන්නේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ට- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ තෝ පරිනිබ්බායන්ති. කෝ පන භන්නේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේනමිධෙක-ට- සත්තා දිට්ඨේව ධම්මේ පරිනිබ්බායන්ති.

131. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ භග්ග ජනපදයේ සුංසුමාරගිරි නුවර හේසකලාවනය නම් වූ මීගදායේ. එදා නකුලපිතු ගෘහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන නකුලපිතු ගෘහපතිතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?”

සන්නි ඛෝ ගහපති, වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්නා මනාපා පියරූපා කාමූපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- හික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති

අජ්ඣෙද්ධාය නිට්ඨති, තස්ස නං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙද්ධාය නිට්ඨතෝ තත්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපාදානං. සඋපාදානෝ ගහපති, භික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති.

පින්වත් ගහපතිය, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි තියෙන්නේ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් ගහපතිය, උපාදාන සහිත භික්ඛුව පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ.

සත්ති බෝ ගහපති, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීවිතවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සත්ති බෝ ගහපති, මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙද්ධාය නිට්ඨති, තස්ස නං අභිනන්දනෝ අභිවදනෝ අජ්ඣෙද්ධාය නිට්ඨතෝ තත්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති තදුපාදානං. සඋපාදානෝ ගහපති, භික්ඛු නෝ පරිනිබ්බායති. අයං බෝ පන ගහපති, හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඤ්ඤා සත්තා දිට්ඨේව ධම්මෙ නෝ පරිනිබ්බායන්ති.

පින්වත් ගහපතිය, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් ගහපතිය, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා, එහි ගුණ කියනවා, එහි බැස ගෙන සිටිනවා. එතකොට එය සතුටින් පිළිගන්නා, එහි ගුණ කියන, එහි බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන ම යි තියෙන්නේ. ඒක තමයි උපාදානය. පින්වත් ගහපතිය, උපාදාන සහිත භික්ඛුව පිරිනිවන්පාන්නේ නෑ. පින්වත් ගහපතිය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පාන්නේ නැති නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සන්ති බෝ ගහපති චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඤෝසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනජ්ඤෝසාය නිට්ඨතෝ න තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති න තදුපාදානං. අනුපාදානෝ ගහපති භික්ඛු පරිනිබ්බායති.

පින්වත් ගෘහපතිය, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, උපාදාන රහිත භික්ඛුව පිරිනිවන් පානවා.

සන්ති බෝ ගහපති, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති බෝ ගහපති, මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාහිනන්දති නාහිවදති නාජ්ඤෝසාය නිට්ඨති, තස්ස නං අනභිනන්දතෝ අනභිවදතෝ අනජ්ඤෝසාය නිට්ඨතෝ න තන්තිස්සිතං විඤ්ඤාණං හෝති න තදුපාදානං. අනුපාදානෝ ගහපති, භික්ඛු පරිනිබ්බායති. අයං බෝ ගහපති හේතු අයං ප-වයෝ යේනමිධෙක-ඤ්ඤා සත්තා දිට්ඨේව ධම්මෙ පරිනිබ්බායන්තිති.

පින්වත් ගෘහපතිය, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් ගෘහපතිය, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ, එහි ගුණ කියන්නේ නෑ, එහි බැස ගෙන ඉන්නේ නෑ. එතකොට එය සතුටින් නො පිළිගන්නා, එහි ගුණ නො කියන, එහි නො බැසගෙන සිටින ඔහු ගේ විඤ්ඤාණය ඒ අරමුණ ඇසුරු කර ගෙන පවතින්නේ නෑ. එය උපාදානයක් කර ගෙන නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, උපාදාන රහිත

හික්ෂුට පිරිනිවන් පානවා. පින්වත් ගෘහපතිය, මෙහි ඇතැම් සත්වයෙක් මේ ජීවිතයේ දී ම පිරිනිවන් පානවා නම්, එයට හේතුව මේකයි. ප්‍රත්‍යය මේකයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නකුලපිතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.9

ලෝහි-වසුත්තං

ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයාට වදාළ දෙසුම

132. ඒකං සමයං ආයස්මා මහාක-වානෝ අවන්තිසු විහරති මක්කරකට්ඨෙ අරක්ඛකුට්ඨකායං. අථ කෝ ලෝහිවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සම්බහුලා අන්තේවාසිකා කට්ඨාහාරකා මානවකා යේනායස්මා මහාක-වායනස්ස අරක්ඛකුට්ඨකාය තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා පරිතෝ පරිතෝ කුට්ඨකාය අනුචංකමන්ති අනුච්චරන්ති උ-වාසද්දා මහාසද්දා කානිචි කානිචි සේලිස්සකානි කරොන්තා ඉමේ පන මුණ්ඩකා සමණකා ඉබ්භා කණ්භා බන්ධුපාදාප-වා, ඉමේසං භරතකානං සක්කතා ගරුකතා මානිතා පූජිතා අපචිකානි.

132. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් මහාකච්චානගන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ අවන්ති ජනපදයේ මක්කරකට්ඨ නුවර වනගත කුටියක යි. එදා ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයා ගේ දර ගෙන යන අන්තේවාසික තරුණයන් (නේවාසික ශිෂ්‍යයින්) බොහෝ දෙනෙක් ආයුෂ්මත් මහා කච්චානගන් වහන්සේ වැඩසිටි කුටිය ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා කුටිය වටේ කැරකි කැරකි එහෙ මෙහෙ ඇවිදිනවා. වට පිට ඇවිදිනවා. යම් යම් සෙල්ලම් කරමින් “මෙවුන් මුඩුවෝ, නින්දිත ශ්‍රමණයෝ, නරුමයෝ, පව්වෝ, මහාබ්‍රහ්ම රාජයා ගේ යටිපල්ලෙන් උපන්නෝ. ගම්වැසියන්ගෙන් සක්කාර, ගෞරව, සම්මාන, වැදුම් පිදුම් ලබා ගෙන ඉන්නවා” කියලා උස් හඬින් ශබ්ද කරනවා. මහත් ශබ්ද කරනවා.

අථ ඛෝ ආයස්මා මහාක-වායනෝ විහාරා නික්ඛමිත්වා තේ මාණවකේ ඒතදවෝච: මා වෝ මාණවකා සද්දමකත්ථ, ධම්මං වෝ භාසිස්සාමීති. ඒචං චුත්තේ තේ මාණවකා තුණ්හි අහේසුං. අථ ඛෝ ආයස්මා මහාක-වානෝ තේ මාණවකේ ගාථාහි අජ්ඣධභාසි.

එතකොට ආයුෂ්මත් මහාකච්චානයන් වහන්සේ කුටියෙන් එළියට වැඩලා ඒ තරුණයන්ට මෙහෙම වදාළා. “එම්බා තරුණයෙනි, ශබ්ද කරන්ට එපා. මං ඔබට ධර්මයක් කියලා දෙන්නම්.” එසේ වදාළ විට ඒ තරුණයන් නිශ්ශබ්ද වුණා. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහාකච්චානයන් වහන්සේ ඒ තරුණයන්ට ගාථාවලින් වදාළා.

සිව්ත්තමා පුබ්බතරා අහේසුං
තේ බ්‍රාහ්මණා යේ පුරාණං සරන්ති
ගුත්තානි ද්වාරානි සුරක්ඛිතානි
අහේසුං තේසං අභිභුය්‍ය කෝධං.

යම් කෙනෙක් පුරාණ අවදිය සිහි කරනවා නම්, ඒ ඇත අතීතයේ හිටපු බ්‍රාහ්මණවරු සීලයෙන් ම යි උතුම් වුණේ. ඔවුන් ඉඳුරන් පවිත් වැළැක්වුවා. හොඳින් රැක ගත්තා. ඔවුන් ගේ ක්‍රෝධය පාලනය කරලයි හිටියේ.

ධම්මේ ච ක්කානේ ව රතා අහේසුං
තේ බ්‍රාහ්මණා යේ පුරාණං සරන්ති
ඉමේ ච වොක්කම්ම ජපාමසේති
ගොත්තේන මත්තා විසමං වරන්ති
කෝධාභිභූතා පුඬු අත්තදණ්ඩා
විරජ්ඣමානා තසථාවරේසු

යම් කෙනෙක් පුරාණ අවදිය සිහි කරනවා නම්, ඒ බ්‍රාහ්මණවරු ධර්මයටත්, ධ්‍යානවලටත් ඇලිලයි හිටියේ. ඒකට මේ උදවිය, අපි මන්තර ජප කරනවා ය කිය කිය ඒ ගුණවලින් ඉවත් වුණා. කුලගොත්වලින් මත් වෙලා ක්‍රෝධයට යට වෙලා නොයෙක් දඬුමුගුරු අරගෙන තැනි ගන්නා, තැනි නො ගන්නා සත්වයන් කෙරෙහි වැරදි විදිහට පිළිපදිමින් විෂම ලෙස හැසිරෙනවා.

අගුත්තද්වාරස්ස භවන්ති මෝසා
සුපිනෝව ලද්ධා පුරිස්ස චිත්තං
අනාසකා ථණ්ඩිලසායිකා ච
පාතෝ සිතානඤ්ච තයෝ ච වේදා
බරාජිතං ජටා පංකෝ මන්තා සිලබ්බතං තපෝ
කුහකා චංකදණ්ඩා චා උදකාවමනානි ච
වණණා ඒතේ බ්‍රාහ්මණානං කතතිඤ්චික්ඛභාවනා

ඉඳුරන් පවෙත් නො වළක්වන කෙනා ගේ ගුණ දහම් හිස් වෙලා යනවා. මනුස්සයෙකුට හීනෙකින් ලැබිවිච වස්තුවක් වගේ (දැන් ඉන්න උදවිය) උපවාස කිරීම, කුසතණ ඇතිරූ බිමක සැතපීම, හිමිදිරියේ වතුරේ බැහැලා නෑම, තුන් වේදය, ගොරෝසු අඳුන් දිවි සම, ජටා බැඳීම, දත් නො මැද සිටීම, මන්තර ජප කිරීම, සිලවුන තපස් රැකීම, කුහක බව, ඇද වෙව්ව හැරමිටි තිබීම, ශුද්ධ වතුරෙන් මුණ සේදීම කියන මේවා බ්‍රාහ්මණයන් විසින් මොන මොනවා හරි ලාභයක් උපදවා ගන්නම යි වර්ණනා කරල හදා ගෙන තියෙන්නේ.

චිත්තඤ්ඤ- සුසමාහිතං විජපසන්නමනාවිලං
අබ්බං සබ්බභුතේසු සෝ මග්ගෝ බ්‍රහ්මපත්තියා ති.

ඒ පුරාණ බ්‍රාහ්මණවරුන් ගේ සිත හොඳින් සමාහිත වෙලා තිබුණා. පහන් වෙලා නො කැළඹී තිබුණා. සෑම සත්වයෙක් ගැන ම මෙත් සිත තිබුණා. ඒකයි ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් වීමේ මාර්ගය.

අට බෝ තේ මාණවකා කුපිතා අනත්තමනා යේන ලෝහි-වෝ බ්‍රාහ්මණෝ තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා ලෝහි-චං බ්‍රාහ්මණං ඒතදවෝචුං: යග්ඤේ භවං ජානෙය්‍ය සමණෝ මහාක-වානෝ බ්‍රාහ්මණානං මන්තේ ඒකංසේන අපවදති පටික්කෝසතීති.

එතකොට ඒ තරුණයන් කිපුණා. නො සතුටු වුණා. ලෝහිච්ච බ්‍රාහ්මණයා හිටි තැනට ගියා. ගිහින් ලෝහිච්ච බ්‍රාහ්මණයාට මෙහෙම කිව්වා. “ඒයි භවත, දන්නවා ද? මහාකච්චාන ශ්‍රමණයා බ්‍රාහ්මණයන් ගේ මන්ත්‍රවලට එකදිගට නින්දා කරනවා. දොස් නගනවා.”

ඒවං චූත්තේ ලෝහි-වෝ බ්‍රාහ්මණෝ කුපිතෝ අහෝසි අනත්තමනෝ. අථ ඛෝ ලෝහි-වස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ඒකදහෝසි: න ඛෝ පන මේතං පතිරූපං යෝහං අඤ්ඤදත්ථු මාණවකානං යෝවසුත්වා සමණං මහාක-වානං අක්කෝපෙය්‍යං පරිභාසෙය්‍යං, යන්ත්‍රනහං උපසංකමිත්වා සු-ජෙය්‍යන්ති.

එහෙම කිව්වහම ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයා කිසුණා. නො සතුටු වුණා. එකකොට ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයාට මෙහෙම හිතුනා. “මං වගේ කෙනෙක් මේ තරුණයන්ගෙන් යමක් අහලා මහාකව්වාන ශ්‍රමණයා හට අක්‍රෝෂ කරනවා නම්, පරිභව කරනවා නම්, ඒක මට ගැලපෙන දෙයක් නොවෙයි. මං එතැනට ගිහිල්ලම අහන එක තමයි හොඳ.”

අථ ඛෝ ලෝහි-වෝ බ්‍රාහ්මණෝ තේහි මාණවකේහි සද්ධිං යේනායස්මා මහාක-වානෝ තේනුපසංකමි උපසංකමිත්වා ආයස්මකා මහාක-වානේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ලෝහි-වෝ බ්‍රාහ්මණෝ ආයස්මන්තං මහාක-වානං ඒකදවෝච.

ඉතින් ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයා ඒ තරුණයන් සමග ආයුෂ්මත් මහාකව්වානයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට ගියා. ගිහිත් ආයුෂ්මත් මහා කව්වානයන් වහන්සේ සමග සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුන ලෝහිව්ව බ්‍රාහ්මණයා ආයුෂ්මත් මහා කව්වානයන් වහන්සේගෙන් මෙය ඇසුවා.

ආගමංසු නු ඛිවිධ හෝ ක-වාන, අම්භාකං සම්බහුලා අන්තේවාසිකා කට්ඨහාරකා මාණවකාති? ආගමංසු ඛිවිධ තේ බ්‍රාහ්මණ සම්බහුලා අන්තේවාසිකා කට්ඨහාරකා මාණවකාති. අහු පන හෝතෝ ක-වානස්ස තේහි මාණවකේහි සද්ධිං කෝවිදේව කථාසල්ලාපෝති? අහු ඛෝ මේ බ්‍රාහ්මණ තේහි මාණවකේහි සද්ධිං කෝවිදේව කථාසල්ලාපෝති. යථා කථමපන හෝතෝ ක-වානස්ස තේහි මානවකේහි සද්ධිං අහෝසි කථාසල්ලාපෝති? ඒවං ඛෝ මේ බ්‍රාහ්මණ තේහි මාණවකේහි සද්ධිං අහෝසි කථා සල්ලාපෝ.

හවත් කව්වානයෙනි, මෙහෙට අප ගේ අන්තේවාසික වූ දර ගෙනියන තරුණයන් බොහෝ දෙනෙක් ආවද? පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔබේ අන්තේවාසික වූ දර ගෙනියන බොහෝ තරුණයන් මෙහෙට ආව තමයි. ඒ තරුණයන් සමග

භවත් කච්චානයන් ගේ යම් කිසි කතාබහක් ඇති වුණා ද? පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඒ තරුණයන් සමග මගේ යම් කිසි කතාබහකුත් ඇති වුණා තමයි. ඒ තරුණයන් සමග භවත් කච්චානයන් ගේ කතාබහ ඇති වුණේ මොන ආකාරයෙන් ද? පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඒ තරුණයන් සමග මගේ කතා බහ ඇති වුණේ මෙන්න මේ විදිහට යි.

සිව්ත්තමා පුබ්බතරා අහේසුං

තේ බ්‍රාහ්මණා යේ පුරාණං සරන්ති

අබ්බං සබ්බභුතේසු සෝ මග්ගෝ බ්‍රහ්මපත්තියා ති.

යම් කෙනෙක් පුරාණ අවදිය සිහි කරනවා නම්, ඒ ඇත අතීතයේ හිටපු බ්‍රාහ්මණවරු සීලයෙන් ම යි උතුම් වුණේ සෑම සත්වයෙක් ගැන ම මෙන් සිත තිබුණා. ඒකයි ශ්‍රේෂ්ඨත්වයට පත් වීමේ මාර්ගය.

ඒවං බෝ මේ බ්‍රාහ්මණ තේහි මාණවකෝහි සද්ධිං අහෝසි කථා සල්ලාපෝති:

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය විදිහට යි ඒ තරුණයන් සමග මගේ කතාබහ ඇති වුණේ.

අගුත්තද්වාරෝති භවං ක-වානෝ ආහ, කිත්තාවතා නු බෝ හෝ ක-වාන අගුත්තද්වාරෝ හෝතීති? ඉධ බ්‍රාහ්මණ ඒක-වෝ චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ අධිමු-චති, අප්පියරූපේ රූපේ ව්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායස්සති ච විහරති පරිත්තචේතසෝ, තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං නප්පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා න නිරුජ්ඣන්ති.

භවත් කච්චානයන් පවිත් නො වැළකු ඉඳුරන් තියෙනවා කියලා කියනවා නෙව. භවත් කච්චානයෙනි, පවිත් නො වැළකු ඉඳුරන් ඇති වන්නේ කොපමණකින් ද? පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ ව සිහිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිහින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසලේ ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ

නැත්නම්, ඒ නිසා ඒ විත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥ විමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ.

සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායිත්වා ජීවිතාය රසං සායිත්වා කායේන භොට්ඨබ්බං චූසිත්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය පියරූපේ ධම්මේ අධිමු-වති, අප්පියරූපේ ධම්මේ ව්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායස්සති ච විහරති පරිත්තවේතසෝ, තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං තප්පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා න නිරුජ්ඣන්ති, ඒවං බෝ බ්‍රාහ්මණ, අගුත්තද්වාරෝ හෝතිති.

කණේන් ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් සිතලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ ව සිහිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ නැත්නම් ඒ නිසා ඒ විත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥ විමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ.

අ-ජරියං හෝ ක-වාන, අබ්භූතං හෝ ක-වාන, යාවඤ්චිදං හෝතා ක-වානේන අගුත්තද්වාරෝවා සමානෝ අගුත්තද්වාරෝති අක්ඛාතෝ. ගුත්තද්වාරෝති භවං ක-වානෝ ආහ. කිත්තාවතා නු බෝ හෝ ක-වාන, ගුත්තද්වාරෝ හෝතිති?

භවත් කච්චානයෙනි, ආශ්වර්යය යි. භවත් කච්චානයෙනි, පුදුම සහගත යි. භවත් කච්චානයන් විසින් පවිත් නො වැළකු ඉඳුරන් ඇති කෙනා වශයෙන් පවසන ලද්දේ පවිත් නො වැළකු ඉඳුරන් ඇති කෙනෙක් ගැන ම යි. භවත් කච්චානයන් පවිත් වැළකු ඉඳුරන් ඇති කෙනා ගැනත් කියනව නෙව. භවත් කච්චානයෙනි, පවිත් වැළකු ඉඳුරන් ඇති කෙනෙක් වන්නේ කවර කරුණු මත ද?

ඉධ බ්‍රාහ්මණ, භික්ඛු චක්ඛුතා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ නාධිමු-වති, අප්පියරූපේ රූපේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායස්සති ච විහරති අප්පමාණවේතසෝ, තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං.

යථාභූතං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති. සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායින්වා ජීවිහාය රසං සායින්වා කායේන ඵොට්ඨබ්බං චූසින්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය පියරූපේ ධම්මේ නාධිමු-වති, අප්පියරූපේ ධම්මේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායස්සති ව විහරති අප්පමාණුවෙනසෝ, තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං. යථාභූතං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති, ඒවං බෝ බ්‍රාහ්මණ, ගුත්තද්වාරෝ හෝතිති.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මෙහි හික්ෂුච ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙන්නේ නෑ. කය පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙනවා නම් ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥ විමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයෙන් දන්නවා. කණෙන් ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආශ්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් සිතලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙන්නේ නෑ. කය පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙනවා නම් ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥ විමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයෙන් දන්නවා. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ඔය ආකාරයට යි පවින් වැළකු ඉඳුරන් ඇති කෙනෙක් වෙන්නේ.

අ-ඡරියං හෝ ක-වාන, අබ්භූතං හෝ ක-වාන, යාවඤ්චිදං හෝතා ක-වානේන ගුත්තද්වාරෝවා සමානෝ ගුත්තද්වාරෝති අක්ඛාතෝ. අභික්කන්තං හෝ ක-වාන, සෙය්‍යථාපි හෝ ක-වාන, නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටි-ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුල්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය වක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛිත්තිති: ඒවමේතා හෝතා ක-වානේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසාහං හෝ ක-වාන, තං භගවන්තං සරණං ග-ඡාමි ධම්මඤ්ච හික්ඛුසංඝඤ්ච, උපාසකං මං භවං ක-වානෝ ධාරේතු අජ්ජනග්ගේ පාණ්‍යපේතං සරණං ගතං.

භවත් කච්චානයෙනි, ආශ්වර්ග්‍ය යි. භවත් කච්චානයෙනි, පුදුම සහගත යි. භවත් කච්චානයන් විසින් පවින් වැළකු ඉඳුරන් ඇති කෙනා

වශයෙන් පවසන ලද්දේ පවින් වැළකු ඉඳුරන් ඇති කෙනෙක් ගැන ම යි. භවත් කච්චානයෙනි, ඉතා සුන්දර යි. භවත් කච්චානයෙනි, යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙව්වා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්නුවා වගෙයි. මං මුලා වුවත්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උදවියට රූප දකින්න අඳුරෙහි තෙල් පහනක් දල්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට භවත් කච්චානයන් වහන්සේ නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාළා. භවත් කච්චානයෙනි, මේ මමත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයත් ආර්ය මහා සංඝ රත්නයත් සරණ යනවා. භවත් භාරද්වාජ, මං ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන කුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සලකන සේක්වා!

යථා ව භවං ක-වානෝ මක්කරකට්ඨෙ උපාසකකුලානි උපසංකමති,
ඒවමේව ලෝහි-වකුලං උපසංකමතු. තත්ථ යේ මාණවකා වා මාණවිකා
වා භවත්තං ක-වාන අභිවාදෙස්සන්ති ප-චුපට්ඨිස්සන්ති ආසනං වා උදකං
වා දස්සන්ති තේසං තං භවිස්සති දීඝරත්තං හිනාය සුඛායාති.

භවත් කච්චානයන් වහන්සේ මක්කරකට්ඨ නගරයේ උපාසක පවුල්
වෙත යම් අයුරකින් වඩින සේක් නම්, ඒ අයුරින් ම ලෝහිව්ච නිවසට ද වඩින
සේක්වා. එහි දී යම් තරුණයන් වේවා, තරුණියන් වේවා, භවත් කච්චානයන්
වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරාවි. උපස්ථාන කරාවි. ආසනයක් හෝ
පැන් හෝ පූජා කරාවි. එය ඔවුන්ට බොහෝ කලක් හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ලෝහිව්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.13.10

වේරහච්චානි සුත්තං

වේරහච්චානි ගාහපතිනියට වදාළ දෙසුම

133. ඒකං සමයං ආයස්මා උදාසි කාමණ්ඩායං විහරති තෝදෙය්‍යස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අම්බවතෝ. අථ ඛෝ වේරහ-චානිගොත්තාය බ්‍රාහ්මණයා අන්තේවාසී මාණවකෝ යේනායස්මා උදාසි තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා උදාසිනා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තං ඛෝ තං මාණවකං ආයස්මා උදාසි ධම්මියා කථාය සන්දස්සේසි සමාදපේසි සමුත්තේජේසි සම්පහංසේසි.

133. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් උදාසි තෙරුන් වැඩ සිටියේ කාමණ්ඩා නුවර තෝදෙය්‍ය බ්‍රාහ්මණයා ගේ අඹ වනයේ. එදා වේරහච්චානි ගෝත්‍ර ඇති බැමිණිය ගේ අන්තේවාසික තරුණයෙක් ආයුෂ්මත් උදාසි තෙරුන් වැඩසිටි තැනට ගියා. ගිහිත් ආයුෂ්මත් උදාසි තෙරුන් සමග සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ තරුණයාට ආයුෂ්මත් උදාසි තෙරුන් දහම් කතාවෙන් කරුණු දැක්වුවා. සමාදන් කෙරෙව්වා. උනන්දු කෙරෙව්වා. සතුටු කෙරෙව්වා.

අථ ඛෝ සෝ මාණවකෝ ආයස්මතා උදාසිනා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතෝ සමාදපිතෝ සමුත්තේජිතෝ සම්පහංසිතෝ උට්ඨායාසනා යේන වේරහ-චානිගොත්තා බ්‍රාහ්මණී තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා වේරහ-චානිගොත්තං බ්‍රාහ්මණී ඒකදවෝච: යග්ගේ හෝති ජානෙය්‍යාසි; සමණෝ උදාසි ධම්මං දේසේති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාඤ්ජනං කෝවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසේතීති.

එකකොට ආයුෂ්මත් උදාසි තෙරුන් විසින් දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වපු, සමාදන් කරවපු, උනන්දු කරවපු, සතුටු කරවපු ඒ තරුණයා අසුනෙන් නැගිට වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ළඟට ගියා. ගිහිත් වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණියට මෙහෙම කිව්වා. “ඒයි හවතිය, දන්නවා ද? උදාසි ශ්‍රමණයන් වහන්සේ දහම් දෙසනවා. මූල කල්‍යාණ වූ මැද කල්‍යාණ වූ අග කල්‍යාණ වූ

අරුත් සහිත වූ, පැහැදිලි වචන සහිත වූ, මුළුමණින් ම පිරිසුන්, පිරිසිදු බඹසර ප්‍රකාශ කරනවා නෙව්.”

තේන හි ත්වං මාණවක, මම වචනේන සමණං උදායිං නිමන්තේහි ස්වාතනාය භත්තේනාති. ඒවං භෝතිති ඛෝ සෝ මාණවකෝ වේරහ-වානිගොත්තාය බ්‍රාහ්මණියා පටිස්සුත්වා යේනායස්මා උදායී තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං උදායිං ඒතදවෝච: අධිවාසේතු කිර භවං උදායී අම්භාකං ආචරියහරියාය වේරහ-වානිගොත්තාය බ්‍රාහ්මණියා ස්වාතනාය භත්තන්ති. අධිවාසේසි ඛෝ ආයස්මා උදායී තුණ්හිභාවෙන.

එසේ වී නම් එම්බා තරුණය, මගේ වචනයෙන් උදායී ශ්‍රමණයන් හට හෙට දානයට ආරාධනා කරන්න. එසේය භවතී, කියලා ඒ තරුණයා වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණියට පිළිතුරු දීල ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් ළඟට ගියා. ගිහින් ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන්ට මෙකරුණ පැවසුවා. “භවත් උදායී තෙරණුවෝ අප ගේ ආචාර්ය බිරිඳ වූ වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බ්‍රාහ්මණ තුමිය ගේ හෙට දානය ඉවසන සේක්වා.” ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් නිශ්ශබ්ද වීමෙන් එය පිළිගත්තා.

අථ ඛෝ ආයස්මා උදායී රත්තියා අ-වයේන පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය යේන වේරහ-වානිගොත්තාය බ්‍රාහ්මණියා නිවෙසනං තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤත්තේන ආසනේ නිසීදි. අථ ඛෝ වේරහ-වානිගොත්තා බ්‍රාහ්මණී ආයස්මන්තං උදායිං පණිතේන බාදනීයේන භෝජනීයේන සහත්වා සන්තප්පේසි සම්පචාරේසි. අථ ඛෝ වේරහ-වානිගොත්තා බ්‍රාහ්මණී ආයස්මන්තං උදායිං භුත්තාචිං චිත්තපත්තපාණිං පාදුකා ආරෝහිත්වා උ-චෙ ආසනේ නිසීදිත්වා සීසං චතුණ්ඨිකා ආයස්මන්තං උදායිං ඒතදවෝච: භණ් සමණ, ධම්මන්ති. හවිස්සති හගිති සමයෝති වත්වා උට්ඨායාසනා පක්කම්.

එතකොට ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් රාත්‍රිය ඇවෑමෙන් පෙරවැටුවෙහි සිවුරු හඳ පෙරව, පාසිවුරු ගෙන වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ගේ නිවසට පැමිණියා. පැමිණිලා පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. එහි දී වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන්ව ප්‍රණීත වූ, කෑ යුතු, බිදිය යුතු දෙයින් සියතින් ම සන්තර්පණය කළා. මැනවින් සත්කාර කළා. ඉක්බිති වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් වළඳ අවසන් කොට

පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති බව දැන සෙරෙප්පු දෙකක් දාගෙන, උස පුටුවක වාඩි වෙලා, හිසත් වසා පොරොවාගෙන ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා. “ශ්‍රමණය, බණ කියන්න” කියලා. සොහොයුරිය, එයට සුදුසු කල් පැමිණේවි කියලා අසුනෙන් නැගිට ආපසු වැඩම කළා.

දුතියමිපි බෝ සෝ මාණවකෝ යේනායස්මා උදායී තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා උදායීනා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නං බෝ තං මාණවකං ආයස්මා උදායී ධම්මියා කථාය සන්දස්සේසි සමාදපේසි සමුත්තේජේසි සම්පහංසේසි.

දෙවන වතාවෙන් ඒ තරුණයා ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් වැඩසිටි තැනට ගියා. ගිහිත් ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් සමග සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ තරුණයාට ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් දහම් කතාවෙන් කරුණු දැක්වුවා. සමාදන් කෙරෙව්වා. උනන්දු කෙරෙව්වා. සතුටු කෙරෙව්වා.

දුතියමිපි බෝ සෝ මාණවකෝ ආයස්මතා උදායීනා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතෝ සමාදපිතෝ සමුත්තේජිතෝ සම්පහංසිතෝ උට්ඨායාසනා යේන වේරහ-වානිගොත්තා බ්‍රාහ්මණී තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා වේරහ-වානිගොත්තං බ්‍රාහ්මණීං ඒතදවෝච: යග්ඝෝ හෝති ජානෙය්‍යාසි; සමණෝ උදායී ධම්මං දේසේති ආදිකල්‍යාණථ මජ්ඣකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාක්ඛජනං කේවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසේතීති.

දෙවන වතාවෙන් ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් විසින් දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වපු, සමාදන් කරවපු, උනන්දු කරවපු, සතුටු කරවපු ඒ තරුණයා අසුනෙන් නැගිට වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ළඟට ගියා. ගිහිත් වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණියට මෙහෙම කිව්වා. “ඒයි හවතිය, දන්නවා ද? උදායී ශ්‍රමණයන් වහන්සේ දහම් දෙසනවා. මූල කල්‍යාණ වූ මැද කල්‍යාණ වූ අග කල්‍යාණ වූ අරුත් සහිත වූ, පැහැදිලි වචන සහිත වූ, මුළුමණින් ම පිරිපුන්, පිරිසිදු බඹසර ප්‍රකාශ කරනවා නෙව.”

ඒවමෙවං පන ත්වං මාණවක සමණස්ස උදායීස්ස වණ්ණං භාසසි, සමණෝ පනුදායී හණ සමණ ධම්මන්තී වූත්තෝ සමානෝ භවිස්සති හගිති

සමයෝති වත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පක්කන්තෝති.

එම්බා තරුණය, ඔබ උදායී ශ්‍රමණයන් පිළිබඳ ව ඔය විදිහට වර්ණනා කරනවා. ඒ වුණාට ඒ උදායී ශ්‍රමණයන් වහන්සේට “ශ්‍රමණය, බණ කියන්න” කියල කිව්වහම “සොහොයුරිය, එයට සුදුසු කල් පැමිණෙව්” කියලා අසුනෙන් නැගිට ආපසු වැඩිය නෙව.

තථා හි පන ත්වං පාදුකා ආරෝහිත්වා උ-ඉ- ආසනේ නිසිදිත්වා සීසං විගුණධීතා ඒතදවෝච: භණ සමණ ධම්මන්ති, ධම්මගරුනෝ හි තේ භවත්තෝ ධම්මගාරවාති.

ඒක එහෙම තමයි. ඔබ ඉතින් සෙරෙප්පුන් දාගෙන, උස පුටුවකත් වාඩි වෙලා, හිසත් වසා පොරොවා ගෙන නෙ මෙහෙම කිව්වේ. “ශ්‍රමණය, බණ කියන්න” කියල. ධර්මය ගුරු කොට සිටින ඒ ස්වාමීන් වහන්සේලා ධර්ම ගෞරවයෙන් යුක්ත යි.

තේන හි ත්වං මාණවක, මම වචනෙන් සමණං උදායී නිමන්තේති ස්වාතනාය භත්තේනාති. ඒවං හෝතීති බෝ සෝ මාණවකෝ චේරහ-වානිගොත්තාය බ්‍රාහ්මණියා පටිස්සුත්වා යේනායස්මා උදායී තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මත්තං උදායී ඒතදවෝච: අධිවාසේසි කිර භවං උදායී අමිහාකං ආචරියහරියාය චේරහ-වානිගොත්තාය බ්‍රාහ්මණියා ස්වාතනාය භත්තන්ති. අධිවාසේසි බෝ ආයස්මා උදායී තුණ්හිභාවෙන.

එසේ වී නම් එම්බා තරුණය, මගේ වචනයෙන් උදායී ශ්‍රමණයන් හට හෙට දානයට ආරාධනා කරන්න. එසේය භවතී, කියලා ඒ තරුණයා චේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණියට පිළිතුරු දීල ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් ළඟට ගියා. ගිහින ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන්ට මෙකරුණ පැවසුවා. “භවත් උදායී තෙරණුවෝ අප ගේ ආචාර්ය බිරිඳ වූ චේරහච්චානි ගෝත්‍ර බ්‍රාහ්මණතුමිය ගේ හෙට දානය ඉවසන සේක්වා.” ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් නිශ්ශබ්ද වීමෙන් එය පිළිගත්තා.

අථ බෝ ආයස්මා උදායී රත්තියා අ-වයේන පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පක්කච්චරමාදාය යේන චේරහ-වානිගොත්තාය බ්‍රාහ්මණියා නිවේසනං තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤාතේන ආසනේ නිසිදි. අථ

බෝ වේරහ-වානිගොත්තා බ්‍රාහ්මණී ආයස්මන්තං උදායිං පණිතේන බාදනියේන හෝජනියේන සහත්වා සන්තප්පේසි සම්පචාරේසි. අථ බෝ වේරහ-වානිගොත්තා බ්‍රාහ්මණී ආයස්මන්තං උදායිං භුක්තාපිං චිත්තපත්තපාණිං පාදුකා විරුහිත්වා නි- ආසනේ නිසීදිත්වා සීසං විවරිත්වා ආයස්මන්තං උදායිං ඒතදවෝච:

එතකොට ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන් රාත්‍රිය ඇවෑමෙන් පෙරවරුවෙහි සිවුරු හඳ පෙරව, පාසිවුරු ගෙන වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ගේ නිවසට පැමිණියා. පැමිණිලා පණුවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. එහි දී වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන්ව ප්‍රණීත වූ, කෑ යුතු, බිදිය යුතු දෙයින් සියතින් ම සන්තර්පණය කළා. මැනවින් සත්කාර කළා. ඉක්බිති වේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන් වළඳ අවසන් කොට පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති බව දැන සෙරෙප්පු දෙක ඉවත් කරලා, මිටි පුටුවක වාඩි වෙලා, හිසත් විවර කර ගෙන ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා.

කිස්මින්තු බෝ හන්තේ, සති අරහන්තෝ සුබදුක්ඛං පඤ්ඤාපේන්ති? කිස්මිං අසති අරහන්තෝ සුබදුක්ඛං න පඤ්ඤාපේන්ති? චක්ඛුස්මිං කෝ භගිනි සති අරහන්තෝ සුබදුක්ඛං පඤ්ඤාපේන්ති, චක්ඛුස්මිං අසති අරහන්තෝ සුබදුක්ඛං න පඤ්ඤාපේන්ති ජීවිහාය අසති අරහන්තෝ සුබදුක්ඛං න පඤ්ඤාපේන්ති, කායස්මිං මනස්මිං සති අරහන්තෝ සුබදුක්ඛං පඤ්ඤාපේන්ති, මනස්මිං අසති අරහන්තෝ සුබදුක්ඛං න පඤ්ඤාපේන්ති.

ස්වාමීනී, රහතන් වහන්සේලා සැප දුක් පණුවන්නේ කුමක් තිබෙන විට ද? රහතන් වහන්සේලා සැප දුක් නො පණුවන්නේ කුමක් නො තිබෙන විට ද? “පින්වත් සොහොයුරිය, රහතන් වහන්සේලා සැප දුක් පණුවන්නේ ඇස තිබෙන විට යි. ඇස නො තිබෙන කල්හී රහතන් වහන්සේලා සැප දුක් පණුවන්නේ නෑ දිව නො තිබෙන කල්හී රහතන් වහන්සේලා සැප දුක් පණුවන්නේ නෑ කය මනස තිබෙන විට රහතන් වහන්සේලා සැප දුක් පණුවනවා. මනස නැති කල්හී රහතන් වහන්සේලා සැප දුක් පණුවන්නේ නෑ.”

ඒවං චූත්තේ වේරහ-වානිගොත්තා බ්‍රාහ්මණී ආයස්මන්තං උදායිං ඒතදවෝච: අභික්කන්තං හන්තේ, අභික්කන්තං හන්තේ සෙය්‍යථාපි හන්තේ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ගහපති වර්ගය

නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටි-ජන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛිත්තිති: ඒවමේනා අයෝන උදායිනා අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසාහං අය්‍යා උදායි තං භගවන්තං සරණං ග-ජාමී ධම්මඤ්ච හික්ඛුසංඝඤ්ච, උපාසිකං මං අයෝ උදායි ධාරේතු අජ්ජනග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

මෙසේ වදාළ විට චේරහච්චානි ගෝත්‍ර බැමිණිය ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙව්වා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්නුවා වගෙයි. මං මුලා වුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උදවියට රූප දකින්න අඳුරෙහි තෙල් පහනක් දල්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට ආර්ය වූ උදායි තෙරුන් වහන්සේ නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාළා. ආර්ය වූ උදායි තෙරුන් වහන්සේ, මේ මමත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයත් ආර්ය මහා සංඝ රත්නයත් සරණ යනවා. ආර්ය වූ උදායි තෙරුන් වහන්සේ, මං ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන කුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසිකාවක් ලෙස සළකන සේක්වා!

ගහපතිවග්ගේ තේරසමෝ
දහ තුන් වෙනි ගහපති වර්ගය යි.

තත්‍රුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

වේසාලි වජ්ජි නාලන්දා භාරද්වාජ සෝණ සෝසිතා
භාලිද්දකෝ නකුලපිතා ලෝහි-වා චේරහ-වානිති.

වේසාලි සූත්‍රය, වජ්ජි සූත්‍රය, භාරද්වාජ සූත්‍රය, සෝණ සූත්‍රය, සෝසිත
සූත්‍රය, භාලිද්දිකානි සූත්‍රය, නකුලපිත සූත්‍රය, ලෝහිවිච සූත්‍රය,
චේරහච්චානි සූත්‍රය යන දෙසුම්වලින් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

14. දේවදහවග්ගෝ

14. දේවදහ වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.1

දේවදහසුත්තං

දේවදහ නුවර දී වදාළ දෙසුම

134. ඒකං සමයං භගවා සක්කේසු විහරති දේවදහං නාම සක්‍යානං නිගමෝ. තත්‍ර ඛෝභගවා භික්ඛු ආමන්තේසි: නාහං භික්ඛවේ සබ්බේසඤ්ඤේව භික්ඛුනං ඡසු එස්සායතනේසු අප්පමාදේන කරණීයන්ති වදාමි. න ච පනාහං භික්ඛවේ සබ්බේසඤ්ඤේව භික්ඛුනං ඡසු එස්සායතනේසු නාප්පමාදේන කරණීයන්ති වදාමි.

134. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ ශාක්‍ය ජනපදයට අයත් දේවදහ නුවර නම් වූ ශාක්‍යයන් ගේ නියම් ගමේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් අමතා වදාළා. “පින්වත් මහණෙනි, මා සෑම භික්ෂූන් වහන්සේ නමක් විසින් ම ස්පර්ශ ආයතන හය තුළ පමා නො වී කටයුතු කළ යුතු යි කියලා කියන්නේ නෑ. ඒ වගේ ම පින්වත් මහණෙනි, මා සෑම භික්ෂූන් වහන්සේ නමක් විසින් ම ස්පර්ශ ආයතන හය තුළ පමා නො වී කටයුතු නො කළ යුතු යි කියලා කියන්නෙත් නෑ.”

යේ තේ භික්ඛවේ භික්ඛු අරහත්තෝ බිණාසවා වුසිතවත්තෝ කතකරණියා විහිතභාරා අනුප්පත්තසදන්ථා පරික්ඛිණ්ණවසඤ්ඤෝජනා සම්මදඤ්ඤා විමුක්තා, තේසාහං භික්ඛවේ භික්ඛුනං ඡසු එස්සායතනේසු නාප්පමාදේන කරණීයන්ති වදාමි. තං කිස්ස හේතු. කතං තේසං අප්පමාදේන, අභබ්බා තේ පමජ්ජිතුං.

පින්වත් මහණෙනි, අරහත් වූ, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ, බ්‍රහ්ම චාසය නිම කළ, කළ යුතු දෙය කරන ලද, කෙලෙස් බර බැහැර කළ, පිළිවෙලින් පත් මගඵල නිවන් ලද, භව ඛන්ධනයන් ක්ෂය කළ, මනා අවබෝධයෙන් ම කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වූ යම් ඒ භික්ෂූන් ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, අන්න ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා විසින් නම් ස්පර්ශ ආයතන හය තුළ පමා නො වී කටයුතු කළ යුතු යි කියලා මා කියන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? ඔවුන් විසින් අප්‍රමාදීව කරගෙන යි කියෙන්නේ. ඔවුන් ප්‍රමාද වෙනවා කියන එක සිදු වෙන දෙයක් නොවෙයි.

යේ ව බෝ තේහි භික්ඛවේ භික්ඛු සේඛා අප්පමත්තමානසා අනුත්තරං යෝගකම්බේමං පත්ථියමානා විහරන්ති, තේසාහං භික්ඛවේ භික්ඛුනං ඡසු එස්සායනනේසු අප්පමාදේන කරණීයන්ති වදාමි. තං කිස්ස හේතු, සන්ති භික්ඛවේ වක්ඛවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා මනෝරමාපි අමනෝරමාපි, ත්‍යාස්ස චුස්ස චුස්ස චිත්තං න පරියාදාය තිට්ඨන්ති. -තසෝ අපරියාදානා ආරද්ධං හෝති විරියං අසල්ලිතං, උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, පස්සද්ධෝ කායෝ අසාරද්ධෝ, සමාහිතං චිත්තං ඒකග්ගං, ඉමං බ්‍රහ්මං භික්ඛවේ අප්පමාදඵලං සම්පස්සමානෝ තේසං භික්ඛුනං ඡසු එස්සායනනේසු අප්පමාදේන කරණීයන්ති වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, යම් ඒ භික්ෂූන් ඉන්නවා. ඔවුන් තාම භික්ෂෙව්වා. අරහත්වයට පත් වෙලා නෑ. අනුත්තර වූ නිවන පතමිනුයි චාසය කරන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, අන්න ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා විසින් නම් ස්පර්ශ ආයතන හය තුළ පමා නො වී කටයුතු කළ යුතු යි කියලයි මා කියන්නේ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇසින් දත යුතු මනාප වූත්, අමනාප වූත් රූප තියෙනවා. ඒ රූප විසින් ස්පර්ශ කර කර ඔහු ගේ සිත යට කර ගෙන ඉන්නේ නෑ. සිතින් යට නො වී ඉන්න නිසා විරිය පටන් ගත් ගමන් ම යි කියෙන්නේ. හැකිලෙන්නේ නෑ. සිහිට පිහිටලයි කියෙන්නේ. මුලා වෙන්නේ නෑ. කය සැහැල්ලි වෙලයි කියෙන්නේ. දැඩි වෙලා නෑ. සිත සමාහිත වෙලා ඒකාග්‍රවෙලයි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මං අප්‍රමාදී වීමෙන් ලබන මේ ඵලය දකිමිනුයි ඒ භික්ෂූන් විසින් ස්පර්ශ ආයතන හය තුළ අප්‍රමාදීව කටයුතු කළ යුතු යි කියලා කියන්නේ.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා මනෝරමාපි අමනෝරමාපි
..... සන්ති සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා මනෝරමාපි අමනෝරමාපි

..... සන්නි භික්ඛවේ ජීවිතාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා මනෝරමාපි
 අමනෝරමාපි සන්නි භික්ඛවේ කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා
 මනෝරමාපි අමනෝරමාපි සන්නි භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා
 ධම්මා මනෝරමාපි අමනෝරමාපි, ත්‍යාස්ස චුස්ස චුස්ස චිත්තං න පරියාදාය
 තිට්ඨන්ති. -තසෝ අපරියාදානා ආරද්ධං හෝති විරියං අසල්ලීනං,
 උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨා, පස්සද්ධෝ කායෝ අසාරද්ධෝ, සමාහිතං චිත්තං
 ඒකග්ගං, ඉමං ඛවාහං භික්ඛවේ අප්පමාදඵලං සම්පස්සමානෝ තේසං
 භික්ඛූනං ඡසු එස්සායතනේසු අප්පමාදේන කරණීයන්ති වදාමිති.

පින්වත් මහණෙනි, කණින් දත යුතු මනාප වූත්, අමනාප වූත් ශබ්ද
 නියෙනවා නාසයෙන් දත යුතු මනාප වූත්, අමනාප වූත් ගන්ධ
 නියෙනවා දිවෙන් දත යුතු මනාප වූත්, අමනාප වූත් රස
 නියෙනවා කයෙන් දත යුතු මනාප වූත්, අමනාප වූත් පහස
 නියෙනවා පින්වත් මහණෙනි, මනසින් දත යුතු මනාප වූත්,
 අමනාප වූත් අරමුණු නියෙනවා. ඒ අරමුණු විසින් ස්පර්ශ කර කර ඔහු ගේ
 සිත යට කර ගෙන ඉන්නේ නෑ. සිතින් යට නො වී ඉන්න නිසා වීරිය පටන්
 ගත් ගමන් ම යි නියෙන්නේ. හැකිලෙන්නේ නෑ. සිහිට පිහිටලයි නියෙන්නේ.
 මූලා වෙන්නේ නෑ. කය සැහැල්වි වෙලයි නියෙන්නේ. දැඩි වෙලා නෑ. සිත
 සමාහිත වෙලා ඒකාග්‍රවෙලයි නියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මං අප්‍රමාදී
 වීමෙන් ලබන මේ ඵලය දකිමිනුයි ඒ භික්ෂූන් විසින් ස්පර්ශ ආයතන හය
 තුළ අප්‍රමාදීව කටයුතු කළ යුතු යි කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දේවදහ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.2

බණ්ඩුකුමාරයා

ක්ෂණය ගැන වදාළ දෙසුම

135. ලාභා වෝ භික්ඛවේ, සුලඤ්ඛා වෝ භික්ඛවේ, බණෝ වෝ පටිලඤ්ඛෝ බ්‍රහ්මචරියවාසාය. දිට්ඨා මයා භික්ඛවේ ඡ ඵස්සායතනිකා නාම නිරයා. තත්ථ යං කිඤ්චි වක්ඛුනා රූපං පස්සති අනිට්ඨරූපං යේ පස්සති නෝ ඉට්ඨරූපං අකත්තරූපඤ්ඤේව පස්සති නෝ කත්තරූපං අමනාපරූපඤ්ඤේව පස්සති නෝ මනාපරූපං. යං කිඤ්චි සෝතේන සද්දං සුණාති යං කිඤ්චි සාතේන ගන්ධං සායති යං කිඤ්චි ජීව්හාය රසං සායති යං කිඤ්චි කායේන භොට්ඨබ්බං චුසති යං කිඤ්චි මනසා ධම්මං විජානාති අනිට්ඨරූපඤ්ඤේව විජානාති නෝ ඉට්ඨරූපං අකත්තරූපඤ්ඤේව විජානාති නෝ කත්තරූපං අමනාපරූපඤ්ඤේව විජානාති නෝ මනාපරූපං.

135. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට ලාභයක් ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට ඉතා හොඳ ලාභයක් ම යි. ඔබට උතුම් නිවන් මගෙහි හැසිරෙන්න ක්ෂණයක් (නියම වෙලාවක්) ලැබිලා තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මං දැක්කා ස්පර්ශ ආයතන හය (ඡ ඵස්සායතනිකා) නමින් නිරයක්. ඒ නිරයේ ඇසින් යම් රූපයක් දකිනවා නම්, අයහපත් රූපයක් ම යි දකින්නේ. යහපත් රූපයක් නම් නොවේ. අකැමැති රූපයක් ම යි දකින්නේ. කැමැති රූපයක් නම් නොවේ. අමනාප රූපයක් ම යි දකින්නේ. මනාප රූපයක් නම් නොවේ. කණින් යම් ශබ්දයක් අසනවා නම් නාසයෙන් යම් ගන්ධයක් දැන ගන්නවා නම් දිවෙන් යම් රසයක් විඳිනවා නම් කයෙන් යම් පහසක් ලබනවා නම් මනසින් යම් අරමුණක් සිතනවා නම්, අයහපත් අරමුණක් ම යි සිතන්නේ. යහපත් අරමුණක් නම් නොවේ. අකැමැති අරමුණක් ම යි සිතන්නේ. කැමැති අරමුණක් නම් නොවේ. අමනාප අරමුණක් ම යි සිතන්නේ. මනාප අරමුණක් නම් නොවේ.

ලාභා වෝ භික්ඛවේ, සුලඤ්ඛා වෝ භික්ඛවේ, බණෝ වෝ පටිලඤ්ඛෝ බ්‍රහ්මචරියවාසාය. දිට්ඨා මයා භික්ඛවේ ඡ ඵස්සායතනිකා නාම සග්ගා. තත්ථ යං කිඤ්චි වක්ඛුනා රූපං පස්සති ඉට්ඨරූපං යේව පස්සති නෝ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - දේවදහ වර්ගය

අනිට්ඨරූපං කන්තරූපඤ්ඤේව පස්සති නෝ අකන්තරූපං
මනාපරූපඤ්ඤේව පස්සති නෝ අමනාපරූපං.

පින්වත් මහණෙනි, ඔබට ලාභයක් ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට
ඉතා හොඳ ලාභයක් ම යි. ඔබට උතුම් නිවන් මගෙහි හැසිරෙන්නට ක්ෂණයක්
(නියම වෙලාවක්) ලැබීලා තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මං දැක්කා ස්පර්ශ
ආයතන හය (ඡ එස්සායතනික) නමින් සුගතියක්. ඒ සුගතියෙහි ඇසින් යම්
රූපයක් දකිනවා නම්, යහපත් රූපයක් ම යි දකින්නේ. අයහපත් රූපයක්
නම් නොවේ. කැමැති රූපයක් ම යි දකින්නේ. අකැමැති රූපයක් නම් නොවේ.
මනාප රූපයක් ම යි දකින්නේ. අමනාප රූපයක් නම් නොවේ.

යං කිඤ්චි සෝතේන සද්දං සුණාති යං කිඤ්චි සාන්තේන
ගන්ධං සායති යං කිඤ්චි ජීව්හාය රසං සායති
යං කිඤ්චි කායේන ථොට්ඨබ්බං චූසති යං කිඤ්චි මනසා ධම්මං
විජානාති ඉට්ඨරූපඤ්ඤේව විජානාති නෝ අනිට්ඨරූපං කන්තරූපඤ්ඤේව
විජානාති නෝ අකන්තරූපං මනාපරූපඤ්ඤේව විජානාති නෝ අමනාපරූපං.
ලාභා වෝ භික්ඛවේ, සුලද්ධා වෝ භික්ඛවේ, ඛණෝ වෝ පටිලද්ධෝ
බ්‍රහ්මචරියවාසායාති.

කණින් යම් ශබ්දයක් අසනවා නම් නාසයෙන් යම්
ගන්ධයක් දැන ගන්නවා නම් දිවෙන් යම් රසයක් විඳිනවා නම්
..... කයෙන් යම් පහසක් ලබනවා නම් මනසින් යම්
අරමුණක් සිතනවා නම්, යහපත් අරමුණක් ම යි සිතන්නේ. අයහපත්
අරමුණක් නම් නොවේ. කැමැති අරමුණක් ම යි සිතන්නේ. අකැමැති අරමුණක්
නම් නොවේ. මනාප අරමුණක් ම යි සිතන්නේ. අමනාප අරමුණක් නම්
නොවේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට ලාභයක් ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට
ඉතා හොඳ ලාභයක් ම යි. ඔබට උතුම් නිවන් මගෙහි හැසිරෙන්නට ක්ෂණයක්
(නියම වෙලාවක්) ලැබීලා තියෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බණ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.3

සග්ගේසුත්තං

මැනැවින් ගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

136. රූපාරාමා භික්ඛවේ දේවමනුස්සා රූපරතා රූපසම්මුදිතා. රූපාච්ඡරිණාමචිරාගතිරෝධා දුක්ඛා භික්ඛවේ දේවමනුස්සා විහරන්ති. සද්දාරාම ගන්ධාරාමා රසාරාමා පොට්ඨබ්බාරාමා ධම්මාරාම භික්ඛවේ දේවමනුස්සා ධම්මරතා ධම්මසම්මුදිතා. ධම්මච්ඡරිණාමචිරාගතිරෝධා දුක්ඛා භික්ඛවේ දේවමනුස්සා විහරන්ති.

136. පින්වත් මහණෙනි, දෙවිමිනිසුන් ඉන්නේ රූපය තුළ යි. රූපයට ඇලීලා, රූපයෙන් සතුටු වෙමිනුයි. පින්වත් මහණෙනි, රූප වෙනස් වීම කරණ කොට ගෙන ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු කර ගැනීමටත්, නිරුද්ධ කර ගැනීමටත් සිදු වීමෙන්, දෙවිමිනිසුන් දුක් සේ වාසය කරනවා. ශබ්දය තුළ යි ගන්ධ තුළ යි රස තුළ යි පහස තුළ යි පින්වත් මහණෙනි, දෙවිමිනිසුන් ඉන්නේ මනසට අරමුණු වන දේ තුළ යි. මනසට අරමුණු වන දේට ඇලීලා, මනසට අරමුණු වන දෙයින් සතුටු වෙමිනුයි. පින්වත් මහණෙනි, මනසට අරමුණු වන දේ වෙනස් වීම කරණ කොට ගෙන ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු කර ගැනීමටත්, නිරුද්ධ කර ගැනීමටත් සිදු වීමෙන්, දෙවිමිනිසුන් දුක් සේ වාසය කරනවා.

තථාගතෝ ච බෝ භික්ඛවේ අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ රූපානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා න රූපාරාමෝ න රූපරතෝ න රූපසම්මුදිතෝ, රූපච්ඡරිණාමචිරාගතිරෝධා සුබෝ භික්ඛවේ තථාගතෝ විහරති. සද්දානං ගන්ධානං රසානං පොට්ඨබ්බානං ධම්මානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා න ධම්මාරාමෝ න ධම්මරතෝ න ධම්මසම්මුදිතෝ, ධම්මච්ඡරිණාමචිරාගතිරෝධා සුබෝ භික්ඛවේ තථාගතෝ විහරන්ති. ඉද්ධවෝච භගවා, ඉදං වත්වා සුගතෝ අථාපරං ඒතද්ධවෝච සත්ථා:

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ රූපයන් ගේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කළ නිසා රූපය තුළ ඉන්නේ නෑ. රූපයට ඇලීලා ඉන්නේ නෑ. රූපයෙන් සතුටු වෙන්නේ නෑ. රූප වෙනස් වීමෙන් ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු වීමෙන්, ඇල්ම නිරුද්ධ වීමෙන්, පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ සතුටින් වාසය කරනවා. ශබ්දයන් ගේ ගන්ධයන් ගේ රසයන් ගේ පහසේ මනසට අරමුණු වන දේ ගැන හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කළ නිසා මනසට අරමුණු වන දේ තුළ ඉන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දෙයට ඇලීලා ඉන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දෙයින් සතුටු වෙන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දේ වෙනස් වීමෙන් ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු වීමෙන්, ඇල්ම නිරුද්ධ වීමෙන්, පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ සතුටින් වාසය කරනවා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙය වදාළා.

රූපා සද්දා රසා ගන්ධා එස්සා ධම්මා ච කෝවලා
ඉට්ඨා කන්තා මනාපා ච යාවතත්ථිති වු-වති.

රූප, ශබ්ද, රස, ගන්ධ, පහස, මනසට අරමුණු වන දේ යන මේ තුළ තමයි යහපත්, ලස්සන, ප්‍රිය මනාප හැම දෙය ම තියෙනවා කියලා කියන්නේ.

සද්දේවකස්ස ලෝකස්ස ඒතේ වෝ සුඛසම්මතා
යත්ථ -තෝ නිරුජ්ඣන්ති තං තේසං දුක්ඛසම්මතං

දෙවියන් සහිත ලෝක සත්වයා විසින් ඔය දේවල් තමයි සැප වශයෙන් සම්මත කර ගෙන ඉන්නේ. යම් තැනක ඔය දේවල් නිරුද්ධ වෙනවා නම්, ඔවුන් සම්මත කර ගෙන ඉන්නේ ඒක දුකක් හැටියට යි.

සුඛන්ති දිට්ඨිමරියේහි සක්කායස්සුපරෝධනං
ප-වනීකමිදං හෝති සබ්බලෝකේන පස්සති

සක්කාය නම් වූ පඤ්ච උපාදානස්කන්ධය නැති වීමයි
ආර්යන් වහන්සේලා විසින් සැප හැටියට දකින්නේ. නමුත්
මෙය සියළු ලෝසතුන් විසින් දකින්නේ විරුද්ධ දෙයක්
හැටියට යි.

යං පරේ සුඛතෝ ආහු තදරියා ආහු දුක්ඛතෝ
යං පරේ දුක්ඛතෝ ආහු තදරියා ආහු සුඛතෝ විදු

අනෙක් උදවිය සැප හැටියට යමක් කියනවා නම්, ආර්යයන්
වහන්සේලා ඒ ගැන කියන්නේ දුක හැටියට යි. අනෙක්
උදවිය දුක හැටියට යමක් කියනවා නම්, ආර්යයන්
වහන්සේලා ඒ ගැන කියන්නේ සැප හැටියට යි.

පස්ස ධම්මං දුරාජානං සම්මුළ්භේන්ථ අවිද්දසු
නිවුතානං තමෝ හෝති අන්ධකාරෝ අපස්සනං

අවබෝධ කරන්ට දුෂ්කර වූ ධර්මය දකින්න. අවිද්‍යාව තුළ
ඉන්න උදවිය ඒ ගැන මූලා වෙලයි ඉන්නේ. අවිද්‍යාවෙන්
චැඞි ගිය යථාර්ථය නො දකින උදවියට තියෙන්නේ අඳුරු
කළුවරක් විතරයි.

සතඤ්ච විචටං හෝති ආලෝකෝ පස්සනාමි ච
සන්තිකේ න විජානන්ති මගා ධම්මස්ස අකෝවිදා

යථාර්ථය දකින සත්පුරුෂයන්ට නම් අලෝකයක් විවෘත
වුණා වගෙයි. ධර්මය තේරුම් ගන්ට අදක්ෂ, සත්තු වගේ
ඉන්න උදවිය චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය ළඟ තිබුණත්
අවබෝධ කර ගන්නේ නෑ.

භවරාගපරේනේහි භවසෝතානුසාරිහි
මාරධෙය්‍යානුපන්නේහි නායං ධම්මෝ සුසම්බුධෝ

භව රාගයෙන් පෙළී පෙළී ඉන්න, භව සැඩ පහරට ම අනුව
ඇදීයන, මාරයා ගේ තොණ්ඩුව තුළ ඉන්න, උදවිය විසින්
නම් මේ ධර්මය අවබෝධ කරන එක ලේසි දෙයක් නොවෙයි.

කෝ නු අඤ්ඤත් මරියේහි පදං සම්බුද්ධමරහති
යම්පදං සම්මදඤ්ඤාය පරිනිබ්බන්ති අනාසවාති.

යම් අමා නිවනක් දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ආශ්‍රව රහිත
වෙලා පිරිනිවන් පානවා නම්, ඒ අමා නිවන ගැන අවබෝධ
කරන්ට සුදුසු වන්නේ ආර්යයන් වහන්සේලා හැර වෙන
කවරෙක් ද?

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සගය්හ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.4

ගය්හසුත්තං

ගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

137. රූපාරාමා භික්ඛවේ දේවමනුස්සා රූපරතා රූපසම්මුදිතා,
රූපාවිපරිණාමවිරාගනිරෝධා දුක්ඛා භික්ඛවේ දේවමනුස්සා විහරන්ති.
සද්දාරාම ගන්ධාරාමා රසාරාමා
භොට්ඨබ්බාරාමා ධම්මාරාම භික්ඛවේ දේවමනුස්සා ධම්මරතා
ධම්මසම්මුදිතා. ධම්මවිපරිණාමවිරාගනිරෝධා දුක්ඛා භික්ඛවේ දේවමනුස්සා
විහරන්ති.

137. පින්වත් මහණෙනි, දෙවිමිනිසුන් ඉන්නේ රූපය තුළ යි. රූපයට
ඇලිලා, රූපයෙන් සතුටු වෙමිනුයි. පින්වත් මහණෙනි, රූප වෙනස් වීම
කරණ කොට ගෙන ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු කර ගැනීමටත්, නිරුද්ධ කර
ගැනීමටත් සිදු වීමෙන්, දෙවිමිනිසුන් දුක සේ වාසය කරනවා. ශබ්දය තුළ යි
..... ගන්ධ තුළ යි රස තුළ යි පහස තුළ
යි පින්වත් මහණෙනි, දෙවිමිනිසුන් ඉන්නේ මනසට අරමුණු වන
දේ තුළ යි. මනසට අරමුණු වන දේට ඇලිලා, මනසට අරමුණු වන දෙයින්

සතුටු වෙමිනුයි. පින්වත් මහණෙනි, මනසට අරමුණු වන දේ වෙනස් වීම කරුණ කොට ගෙන ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු කර ගැනීමටත්, නිරුද්ධ කර ගැනීමටත් සිදු වීමෙන්, දෙවිමිනිසුන් දුක සේ වාසය කරනවා.

තථාගතෝ ව බෝ භික්ඛවේ අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ රූපානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා න රූපාරාමෝ න රූපරතෝ න රූපසම්මුදිතෝ, රූපවිපරිණාමවිරාගනිරෝධා සුබෝ භික්ඛවේ තථාගතෝ විහරති. සද්දානං ගන්ධානං රසානං පොඨ්ඨබ්බානං ධම්මානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා න ධම්මාරාමෝ න ධම්මරතෝ න ධම්මසම්මුදිතෝ, ධම්මවිපරිණාමවිරාගනිරෝධා සුබෝ භික්ඛවේ තථාගතෝ විහරති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ රූපයන් ගේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කළ නිසා රූපය තුළ ඉන්නේ නෑ. රූපයට ඇලිලා ඉන්නේ නෑ. රූපයෙන් සතුටු වෙන්නේ නෑ. රූප වෙනස් වීමෙන් ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු වීමෙන්, ඇල්ම නිරුද්ධ වීමෙන්, පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ සතුටින් වාසය කරනවා. ශබ්දයන් ගේ ගන්ධයන් ගේ රසයන් ගේ පහසේ මනසට අරමුණු වන දේ ගැන හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කළ නිසා මනසට අරමුණු වන දේ තුළ ඉන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දෙයට ඇලිලා ඉන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දෙයින් සතුටු වෙන්නේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දේ වෙනස් වීමෙන් ඒ කෙරෙහි ඇති ඇල්ම දුරු වීමෙන්, ඇල්ම නිරුද්ධ වීමෙන්, පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ සතුටින් වාසය කරනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ගය්හ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.5

පලාසසුත්තං

දළු කොළ ගැන වදාළ දෙසුම

138. යං භික්ඛවේ න තුම්භාකං තං පජහථ, තං වේ පභීනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති. කිඤ්ච භික්ඛවේ, න තුම්භාකං? වක්ඛුං භික්ඛවේ න තුම්භාකං. තං පජහථ. තං වෝ පභීනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති. සෝතං න තුම්භාකං සානං න තුම්භාකං ජීවහා න තුම්භාකං, තං පජහථ. සා වෝ පභීනා භිතාය සුඛාය භවිස්සති. කායෝ න තුම්භාකං මනෝ න තුම්භාකං, තං පජහථ. සෝ වෝ පභීනෝ භිතාය සුඛාය භවිස්සති.

138. පින්වත් මහණෙනි, යමක් ඔබේ නොවේ නම්, ඒ දෙය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. පින්වත් මහණෙනි, ඔබේ නො වන දෙය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. කණ ඔබේ නොවේ නාසය ඔබේ නොවේ දිව ඔබේ නොවේ, එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. කය ඔබේ නොවේ මනස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ යං ඉමස්මිං ජේතවනේ තිණකට්ඨසාඛාපලාසං, තං ජනෝ හරෙය්‍ය වා ඩහෙය්‍ය වා යථාප-වයං වා කරෙය්‍ය. අපිනුතුම්භාකං ඒවමස්ස: අමිහේ ජනෝ හරති වා ඩහති වා යථාප-වයං වා කරෝතිති? නෝහේතං හන්තේ. තං කිස්ස හේතු? න හි හේතං හන්තේ අත්තා වා අත්තනීයං වාති. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ වක්ඛුං න තුම්භාකං, තං පජහථ. තං වෝ පභීනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති. සෝතං සානං ජීවහා කායෝ මනෝ න තුම්භාකං, තං පජහථ. තං වෝ පභීනං භිතාය සුඛාය භවිස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. මේ ජේතවනයෙහි යම් තණකොළ, ලී කැබැලි, දර අතු, දළුකොළ ආදියක් ඇත්නම්, ජනතාව ඒවා

අරගෙන යනවා නම්, පුළුස්සා දමනවා නම්, ඒවාට කැමැති දෙයක් කරනවා නම් එතකොට ඔබට මේ විදිහට ද හිතෙන්නේ? “අහෝ! ජනතාව අපව අරගෙන යනවා. අපව පුළුස්සා දමනවා. ඔවුන් කැමැති කැමැති දේ අපට කරනවා” කියලා? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. ඒකට හේතුව කුමක් ද? ස්වාමීනී, අපට ඒවා ගැන “තමා” කියලා හෝ “තමාට අයත්” කියලා හෝ හැඟීමක් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් ම ඇස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. කණ නාසය දිව කය මනස ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

පලාස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.6

දුතියපලාසසූත්තං

දළු කොළ ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

139. යං භික්ඛවේ න තුම්භාකං තං පජහථ, තං වේ පභිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති. කිඤ්ච භික්ඛවේ, න තුම්භාකං? රූපා භික්ඛවේ න තුම්භාකං. තේ පජහථ. තේ වෝ පභිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සති. සද්දා ගන්ධා රසා භොට්ඨබ්බා ධම්මා න තුම්භාකං, තේ පජහථ. තේ වෝ පභිනං හිතාය සුඛාය භවිස්සන්තිති.

139. පින්වත් මහණෙනි, යමක් ඔබේ නොවේ නම්, ඒ දෙය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. පින්වත් මහණෙනි, ඔබේ නො වන දෙය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, රූප ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. ශබ්ද ගන්ධ රස

පහසු මනසට අරමුණු වන දේ ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ යං ඉමස්මිං ඡේතවනේ තිණකට්ඨසාබාපලාසං, නං ඡනෝ හරෙය්‍ය වා ඩහෙය්‍ය වා යථාප-වයං වා කරෙය්‍ය. අපිනුකුම්භාකං ඒවමස්ස: අමහේ ඡනෝ හරති වා ඩහති වා යථාප-වයං වා කරෝති? නෝහේනං හන්තේ. නං කිස්ස හේතු? න හි හේනං හන්තේ අත්තා වා අත්තනීයං වාති. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ රූපා න කුම්භාකං. තේ පජහට. තේ වෝ පහීනං හිතාය සුඛාය හවිස්සති. සද්දා ගන්ධා රසා පොට්ඨබ්බා ධම්මා න කුම්භාකං, තේ පජහට. තේ වෝ පහීනං හිතාය සුඛාය හවිස්සන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. මේ ඡේතවනයෙහි යම් තණකොළ, ලී කැබැලි, දර අතු, දළකොළ ආදියක් ඇත්නම්, ජනතාව ඒවා අරගෙන යනවා නම්, පුළුස්සා දමනවා නම්, ඒවාට කැමැති දෙයක් කරනවා නම් එතකොට ඔබට මේ විදිහට ද හිතෙන්නේ? “අහෝ! ජනතාව අපව අරගෙන යනවා. අපව පුළුස්සා දමනවා. ඔවුන් කැමැති කැමැති දේ අපට කරනවා” කියලා? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. ඒකට හේතුව කුමක් ද? ස්වාමීනී, අපට ඒවා ගැන “තමා” කියලා හෝ “තමාට අයත්” කියලා හෝ හැඟීමක් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් ම රූප ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි. ශබ්ද ගන්ධ රස පහසු මනසට අරමුණු වන දේ ඔබේ නොවේ. එය අත්හරින්න. එතකොට ඒක ඔබට ප්‍රභාණය වෙලා ගියහම හිත සුව පිණිස පවතීවි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුකිය පලාස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.7

අජ්ඣත්ත අනි-වසුත්තං

තමා තුළ ඇති අනිත්‍ය බව ගැන වදාළ දෙසුම

140. වක්ඛුං භික්ඛවේ අනි-වං, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ වක්ඛුස්ස උප්පාදාය සෝපි අනි-වෝ. අනි-වසම්භූතං භික්ඛවේ වක්ඛුං කුතෝ නි-වං භවිස්සති. සෝතං සානං ජීවිහා අනි-වා, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ ජීවිහාය උප්පාදාය සෝපි අනි-වෝ. අනි-වසම්භූතා භික්ඛවේ ජීවිහා කුතෝ නි-වා භවිස්සති. කායෝ මනෝ අනි-වෝ යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ මනස්ස උප්පාදාය සෝපි අනි-වෝ. අනි-වසම්භූතං භික්ඛවේ මනෝ කුතෝ නි-වෝ භවිස්සති.

140. පින්වත් මහණෙනි, ඇස අනිත්‍ය යි. ඇසේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දෙයින් හට ගත් ඇස කෙසේ නම් නිත්‍ය වන්ට ද? කණ නාසය දිව අනිත්‍ය යි. දිවේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දෙයින් හට ගත් දිව කෙසේ නම් නිත්‍ය වන්ට ද? කය මනස අනිත්‍ය යි. මනසේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දෙයින් හට ගත් මනස කෙසේ නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, සෝතස්මිම්පි සානස්මිම්පි ජීවිහායපි කායස්මිම්පි මනස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමු-වති, විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති, ඛිණ්ණා ජාති, චූසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණ ගැනත් නාසය ගැනත් දිව ගැනත් කය කෙරෙහිත් මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම

කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අජ්ඣත්තානිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.8

අජ්ඣත්තදුක්ඛසුත්තං

තමා තුළ ඇති දුක ගැන වදාළ දෙසුම

141. චක්ඛුං භික්ඛවේ දුක්ඛං, යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ චක්ඛුස්ස උප්පාදාය සෝපි දුක්ඛෝ. දුක්ඛසම්භූතං භික්ඛවේ චක්ඛුං කුතෝ සුඛං හවිස්සති. සෝතං සාතං ජීව්හා දුක්ඛා, යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ ජීව්හාය උප්පාදාය සෝපි දුක්ඛෝ. දුක්ඛසම්භූතා භික්ඛවේ ජීව්හා කුතෝ සුඛා හවිස්සති. කායෝ මනෝ දුක්ඛෝ යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ මනස්ස උප්පාදාය සෝපි දුක්ඛෝ. දුක්ඛසම්භූතං භික්ඛවේ මනෝ කුතෝ සුඛෝ හවිස්සති.

141. පින්වත් මහණෙනි, ඇස දුක යි. ඇසේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, දුක් දෙයින් හට ගත් ඇස කෙසේ නම් සැප වන්ට ද? කණ නාසය දිව දුක යි. දිවේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, දුක් දෙයින් හට ගත් දිව කෙසේ නම් සැප වන්ට ද? කය මනස දුක යි. මනසේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, දුක් දෙයින් හට ගත් මනස කෙසේ නම් සැප වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ගුතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට
..... නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන
ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අජ්ඣත්තදුක්ඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.9

අජ්ඣත්තඅනත්තසුත්තං

තමා තුළ ඇති අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

142. චක්ඛුං භික්ඛවේ අනත්තා යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ චක්ඛුස්ස
උප්පාදාය සෝපි අනත්තා. අනත්තසම්භූතං භික්ඛවේ චක්ඛුං කුතෝ අත්තා
භවිස්සති. සෝතං අනත්තා..... සානං අනත්තා ජීව්හා
අනත්තා, යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ ජීව්හාය උප්පාදාය සෝපි අනත්තා.
අනත්තසම්භූතා භික්ඛවේ ජීව්හා කුතෝ අත්තා භවිස්සති. කායෝ අනත්තා
..... මනෝ අනත්තා යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ මනස්ස උප්පාදාය
සෝපි අනත්තා, අනත්තසම්භූතං භික්ඛවේ මනෝ කුතෝ අත්තා භවිස්සති.

142. පින්වත් මහණෙනි, ඇස අනාත්ම යි. ඇසේ ඉපදීමට හේතු වූ
යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි,
අනාත්ම දෙයින් හට ගත් ඇස කෙසේ නම් ආත්ම වන්ට ද? කණ
නාසය දිව අනාත්ම යි. දිවේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය
වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දෙයින්
හට ගත් දිව කෙසේ නම් ආත්ම වන්ට ද? කය මනස අනාත්ම
යි. මනසේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම

යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දෙයින් හට ගත් මනස කෙසේ නම් ආත්ම වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අප්පකාමත්තානන්ත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.10

බාහිර අති-වසුත්තං

බාහිර දේතුළ ඇති අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙසුම

143. රූපා භික්ඛවේ අති-වා, යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ රූපානං උප්පාදාය සෝපි අති-වෝ. අති-වසම්භූතං භික්ඛවේ රූපා කුතෝ නි-වා භවිස්සන්ති. සද්දො ගන්ධා රසා භොට්ඨබ්බො ධම්මා අති-වා යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ ධම්මානං උප්පාදාය සෝපි අති-වෝ. අති-වසම්භූතං භික්ඛවේ ධම්මා කුතෝ නි-වා භවිස්සන්ති.

143. පින්වත් මහණෙනි, රූප අනිත්‍ය යි. රූපවල ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දෙයින් හට ගත් රූප කෙසේ නම් නිත්‍ය වන්ට ද? ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි. මනසට අරමුණු වන දේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දෙයින් හට ගත් මනසට අරමුණු වන දේ කෙසේ නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රුපේසුපි නිබ්බින්නදති,
සද්දේසුපි නිබ්බින්නදති, ගන්ධේසුපි නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති,
ථොට්ඨබ්බේසුපි නිබ්බින්නදති, ධම්මේසුපි නිබ්බින්නදති නිබ්බින්නදං විරජ්ජති
..... නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවතන් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට
රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ශබ්ද
ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ගන්ධ ගැනත්
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රස ගැනත් සත්‍ය
ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. පහස කෙරෙහිත්
කලකිරෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ
වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව
යනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම
දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිරානිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.11

බාහිරදුක්ඛසුත්තං

බාහිර දේ තුළ ඇති දුක ගැන වදාළ දෙසුම

144. රූපා භික්ඛවේ දුක්ඛා, යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ රූපානං
උප්පාදාය සෝපි දුක්ඛෝ. දුක්ඛසම්භූතං භික්ඛවේ රූපා කුතෝ සුඛා
භවිස්සන්ති. සද්දා ගන්ධා රසා
ථොට්ඨබ්බා ධම්මා දුක්ඛා යෝපි හේතු යෝපි ප-චයෝ
ධම්මානං උප්පාදාය සෝපි දුක්ඛෝ. දුක්ඛසම්භූතං භික්ඛවේ ධම්මා කුතෝ
සුඛා භවිස්සන්ති.

144. පින්වත් මහණෙනි, රූප දුක යි. රූපවල ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, දුක් දෙයින් හට ගත් රූප කෙසේ නම් සැප වන්ට ද? ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ දුක යි. මනසට අරමුණු වන දේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, දුක් දෙයින් හට ගත් මනසට අරමුණු වන දේ කෙසේ නම් සැප වන්ට ද?

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ නාපරං ඉන්ධන්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිර දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.14.12

බාහිරඅනත්තසුත්තං

බාහිර දේ තුළ ඇති අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

145. රූපා භික්ඛවේ අනත්තා යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ රූපානං උප්පාදාය සෝපි අනත්තා. අනත්තසම්භූතං භික්ඛවේ රූපා කුතෝ අත්තා භවිස්සන්ති. සද්දා ගන්ධා රසා ථොට්ඨබ්බා ධම්මා අනත්තා යෝපි හේතු යෝපි ප-වයෝ ධම්මානං උප්පාදාය සෝපි අනත්තා, අනත්තසම්භූතං භික්ඛවේ ධම්මා කුතෝ අත්තා භවිස්සන්ති.

145. පින්වත් මහණෙනි, රූප අනාත්ම යි. රූපවල ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දෙයින් හට ගත් රූප කෙසේ නම් ආත්ම වන්ට ද? ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ අනාත්ම යි. මනසට අරමුණු වන දේ ඉපදීමට හේතු වූ යමක් ඇද්ද, ප්‍රත්‍යය වූ යමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දෙයින් හට ගත් මනසට අරමුණු වන දේ කෙසේ නම් ආත්ම වන්ට ද?

ඵචං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවණ ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිර අනන්ත සූත්‍රය නිමා විය.

දේවදහවග්ගෝ වුද්දසමෝ
දාහතර වෙනි දේවදහ වර්ගය යි.

තත්‍රුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි

දේවදහ බණෝ සග්ගේ ග්ගේ ද්වේ හොන්නි පලාසිනා
හේතුනා’පි තයෝ වුත්තා තේ බෝ අජ්ඣත්ත බාහිරාති.

දේවදහ සූත්‍රය, බණ සූත්‍රය, සග්ගේ සූත්‍රය, ග්ගේ සූත්‍රය, පලාස සූත්‍ර දෙක,
හේතු නමින් සූත්‍ර තුන යි, අජ්ඣත්තබාහිර නමින් සූත්‍ර හය යි වශයෙන් සූත්‍ර
දොළොසකි.

15. නවපුරාණවග්ගෝ

15. නව පුරාණ වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.1

කම්මසුත්තං

කර්මය ගැන වදාළ දෙසුම

146. නවපුරාණානි භික්ඛවේ, කම්මානි දේසිස්සාමි, කම්මනිරෝධඤ්ච, කම්මනිරෝධගාමිනිඤ්ච පටිපදං. තං සුඤ්ඤං, සාධුකං මනසිකරෝථ, භාසිස්සාමිති.

146. පින්වත් මහණෙනි, අළුත් හා පැරණි කර්ම ගැනත්, කර්ම නිරුද්ධ වීම ගැනත්, කර්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව ගැනත් දේශනා කරන්නමි. එය සවන් යොමා අසන්න. මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නමි.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ පුරාණං කම්මං. චක්ඛුං භික්ඛවේ පුරාණං කම්මං. අභිසංඛතං අභිසඤ්ඤං-තයිතං වේදනීයං දට්ඨබ්බං. සෝතං පුරාණං කම්මං. අභිසංඛතං අභිසඤ්ඤං-තයිතං වේදනීයං දට්ඨබ්බං. සානං පුරාණං කම්මං. අභිසංඛතං අභිසඤ්ඤං-තයිතං වේදනීයං දට්ඨබ්බං. ජීව්හා පුරාණං කම්මං. අභිසංඛතා අභිසඤ්ඤං-තයිතා වේදනීයා දට්ඨබ්බා. කායෝ පුරාණං කම්මං. අභිසංඛතෝ අභිසඤ්ඤං-තයිතෝ වේදනීයෝ දට්ඨබ්බෝ. මනෝ පුරාණං කම්මං. අභිසංඛතෝ අභිසඤ්ඤං-තයිතෝ වේදනීයෝ දට්ඨබ්බෝ. ඉදං වු-චති භික්ඛවේ, පුරාණං කම්මං.

පින්වත් මහණෙනි, පැරණි කර්මය යනු මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඇස යනු පැරණි කර්මයක්. හේතුන්ගෙන් සකස් වුණ, චේතනාවකින් සකස් වුණ, විඳිමකින් දැන ගත යුතු දෙයක්. කණ යනු පැරණි කර්මයක්. හේතුන්ගෙන් සකස් වුණ, චේතනාවකින් සකස් වුණ, විඳිමකින් දැන ගත

යුතු දෙයක්. නාසය යනු පැරණි කර්මයක්. හේතූන්ගෙන් සකස් වුණ, චේතනාවකින් සකස් වුණ, විඳීමකින් දැන ගත යුතු දෙයක්. දිව යනු පැරණි කර්මයක්. හේතූන්ගෙන් සකස් වුණ, චේතනාවකින් සකස් වුණ, විඳීමකින් දැන ගත යුතු දෙයක්. කය යනු පැරණි කර්මයක්. හේතූන්ගෙන් සකස් වුණ, චේතනාවකින් සකස් වුණ, විඳීමකින් දැන ගත යුතු දෙයක්. මනස යනු පැරණි කර්මයක්. හේතූන්ගෙන් සකස් වුණ, චේතනාවකින් සකස් වුණ, විඳීමකින් දැන ගත යුතු දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, පැරණි කර්මය කියල කියන්නේ මෙයට යි.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ නවං කම්මං: යං බෝ භික්ඛවේ ඒතරහි කම්මං කරෝති කායේන වාචාය මනසා. ඉදං වු-වති භික්ඛවේ නවං කම්මං:

පින්වත් මහණෙනි, අළුත් කර්මය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, දැන් කයින් වචනයෙන් මනසින් යම් කර්මයක් කරනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, අළුත් කර්මය කියල කියන්නේ මේකට යි.

කතමෝ ව භික්ඛවේ කම්මනිරෝධෝ: යෝ බෝ භික්ඛවේ කායකම්මච්චකම්මමනෝකම්මස්ස නිරෝධා විමුක්තිං පුසති. අයං වු-වති භික්ඛවේ, කම්මනිරෝධෝ.

පින්වත් මහණෙනි, කර්මය නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් කාය කර්මයන් ගේ, වචි කර්මයන් ගේ, මනෝ කර්මයන් ගේ නිරුද්ධ වීමෙන් විමුක්තිය ස්පර්ශ කරනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, මේකට තමයි කර්ම නිරුද්ධ වීම කියල කියන්නේ.

කතමා භික්ඛවේ කම්මනිරෝධගාමිනීපට්ඨපදා: අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි. අයං වු-වති භික්ඛවේ කම්මනිරෝධගාමිනී පට්ඨපදා.

පින්වත් මහණෙනි, කර්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද? ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මාදිට්ඨි, සම්මා සංකල්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මාආජීව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි යන මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, කර්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව කියල කියන්නේ මේකට යි.

ඉති බෝ භික්ඛවේ දේසිතං වෝ මයා පුරාණං කම්මං දේසිතං නවං කම්මං දේසිතෝ කම්මනිරෝධෝ, දේසිතා කම්මනිරෝධගාමිනිපටිපදා. යං වෝ භික්ඛවේ, සත්ථාරා කරණියං සාවකානං හිතේසිතා අනුකම්පකේන අනුකම්පං උපාදාය, කතං වෝ තං මයා. ඒතානි භික්ඛවේ, රුක්ඛමූලානි, ඒතානි සුඤ්ඤාගාරානි, ඤායාම භික්ඛවේ, මා පමාදන්ථ, මා ප-ඡා විජ්ජපිසාරිතෝ අහුවන්ථ, අයං වෝ අමහාකං අනුසාසනීති.

මේ විදිහට පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් ඔබට පැරණි කර්මය ගැන දේශනා කරලා තියෙනවා. අළුත් කර්මය දේශනා කරල තියෙනවා. කර්මය නිරුද්ධ වීම දේශනා කරල තියෙනවා. කර්මය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව දේශනා කරල තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවකයින්ට හිතවත් වූ අනුකම්පාවෙන් යුතු වූ, යම් ශාස්තෘන් වහන්සේ නමක් විසින් අනුකම්පාව උපදවා ගෙන ඔබට යමක් කළ යුතු නම්, මා විසින් එය ඔබට කරලයි තියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය තියෙන්නේ රුක් සෙවණ. ඔය තියෙන්නේ නිදහස් කුටි. පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන්න. ප්‍රමාද වෙන්ට එපා. පස්සේ පසුතැවිල්ලට පත් වෙන්ට එපා. මේක තමයි ඔබට අපගෙන් කෙරෙන අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කම්ම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.2

සප්පායසුත්තං

උපකාරී වන දේ ගැන වදාළ දෙසුම

147. නිබ්බානසප්පායං වෝ භික්ඛවේ පටිපදං දේසිස්සාමි. තං සුණාම, සාධුකං මනසි කරෝථ, භාසිස්සාමිති. කතමා ච සා භික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායා පටිපදා:

147. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද?

ඉඬ හික්ඛවේ හික්ඛු චක්ඛුං අනි-වන්ති පස්සති, රූපා අනි-වාති පස්සති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති පස්සති, චක්ඛුසම්ඵස්සෝ අනි-වෝති පස්සති, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති පස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ඛුව ඇස අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. රූප අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ.

සෝතං සානං ජිව්හා අනි-වාති පස්සති, රසා අනි-වාති පස්සති, ජිව්හාවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති පස්සති, ජිව්හාසම්ඵස්සෝ අනි-වෝති පස්සති, යම්පිදං ජිව්හාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති පස්සති.

කණ නාසය දිව අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. රස අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ.

කායෝ මනෝ අනි-වෝති පස්සති, ධම්මා අනි-වාති පස්සති, මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති පස්සති, මනෝසම්ඵස්සෝ අනි-වෝති පස්සති, යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති පස්සති. අයං ඛෝ සා හික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායා පටිපදාති.

කය මනස අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙනුයි දකින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සප්පාය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.3

දුතියසප්පායසුත්තං

උපකාරී වන දේ ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

148. නිබ්බානසප්පායං වෝ භික්ඛවේ පටිපදං දේසිස්සාමි. තං සුණාථ, සාධුකං මනසි කරෝථ, භාසිස්සාමිති. කතමා ච සා භික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායා පටිපදා:

148. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව මා ඔබට දේශනා කරන්නට යි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නමි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද?

ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු වක්ඛුං දුක්ඛන්ති පස්සති, රූපා දුක්ඛන්ති පස්සති, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං දුක්ඛන්ති පස්සති, වක්ඛුසම්ඵස්සෝ දුක්ඛෝති පස්සති, යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං චා දුක්ඛං චා අදුක්ඛමසුඛං චා තම්පි දුක්ඛන්ති පස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව ඇස දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. රූප දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නවපුරාණ වර්ගය

ඇසේ ස්පර්ශය දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විඳීමක් ඇද්ද එයත් දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ.

සෝතං සානං ජීවිතා දුක්ඛානි පස්සති, රසා දුක්ඛානි පස්සති, ජීවිතාවිඤ්ඤාණං දුක්ඛන්ති පස්සති, ජීවිතාසම්මස්සෝ දුක්ඛෝති පස්සති, යම්පිදං ජීවිතාසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛන්ති පස්සති.

කණ නාසය දිව දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. රස දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ ස්පර්ශය දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විඳීමක් ඇද්ද එයත් දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ.

කායෝ මනෝ දුක්ඛෝති පස්සති, ධම්මා දුක්ඛානි පස්සති, මනෝවිඤ්ඤාණං දුක්ඛන්ති පස්සති, මනෝසම්මස්සෝ දුක්ඛෝති පස්සති, යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛන්ති පස්සති. අයං ඛෝ සා භික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායා පටිපදාති.

කය මනස දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ ස්පර්ශය දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විඳීමක් ඇද්ද එයත් දුක් වශයෙනුයි දකින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සප්පාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.4

තනියසප්පායසුත්තං

උපකාරී වන දේ ගැන වදාළ තුන් වෙනි දෙසුම

149. නිබ්බානසප්පායං චෝ භික්ඛවේ පටිපදං දේසිස්සාමි. තං සුණාථ, සාධුකං මනසි කරෝථ, භාසිස්සාමිති. කතමා ච සා භික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායා පටිපදා:

149. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද?

ඉඬ භික්ඛවේ භික්ඛු වක්ඛුං අනත්තානි පස්සති, රූපා අනත්තානි පස්සති, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනත්තානි පස්සති, වක්ඛුසම්ඵස්සෝ අනත්තානි පස්සති, යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තානි පස්සති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව ඇස අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. රූප අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ.

සෝතං ඝාතං ජීවිහා අනත්තානි පස්සති, රසා අනත්තානි පස්සති, ජීවිහාවිඤ්ඤාණං අනත්තානි පස්සති, ජීවිහාසම්ඵස්සෝ අනත්තානි පස්සති, යම්පිදං ජීවිහාසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තානි පස්සති.

කණ් නාසය දිව අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. රස අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම වශයෙනුයි

දකින්නේ. දිවේ ස්පර්ශය අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ.

කායෝ මනෝ අනත්තානි පස්සති, ධම්මා අනත්තානි පස්සති, මනෝවිඤ්ඤාණං අනත්තානි පස්සති, මනෝසම්මස්සෝ අනත්තානි පස්සති, යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තානි පස්සති. අයං ඛෝ සා භික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායා පටිපදාති.

කය මනස අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසට අරමුණු වන දේ අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ ස්පර්ශය අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙනුයි දකින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තතිය සප්පාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.5

චතුත්ථසප්පායසූත්තං

උපකාරී වන දේ ගැන වදාළ හතර වෙනි දෙසුම

150. නිබ්බානසප්පායං චෝ භික්ඛවේ පටිපදං දේසිස්සාමි. තං සුණාථ, සාධුකං මනසි කරෝථ, භාසිස්සාමිති. කතමා ච සා භික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායා පටිපදා:

150. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව මා ඔබට දේශනා කරන්නෙමි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. මනා කොට

නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද?

තං කිම්මඤ්ඤං භික්ඛවේ, චක්ඛං නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං ඒතං මම ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තාති? නෝහේතං හන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? ඇස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

රූපා නි-වා වා අනි-වා වාති? අනි-වා හන්තේ වක්ඛවිඤ්ඤාණං වක්ඛසම්ඵස්සෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති? අනි-වෝ හන්තේ යම්පිදං වක්ඛසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වාති? අනි-වං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, කල්ලන්තු තං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති? නෝහේතං හන්තේ.

රූප නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇසේ විඤ්ඤාණය ඇසේ ස්පර්ශය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත් ද එය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි ද? සැපයි ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහි අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස් වන ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

සෝතං සානං ජීව්හා කායෝ මනෝ නි-වෝ වා අනි-වෝ වාති? අනි-වෝ හන්තේ ධම්මා

..... මනෝවිඤ්ඤාණං මනෝසම්මසස්සෝ යම්පිදං
මනෝසම්මසස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං
වා, තම්පි නි-වං වා අනි-වං වානි? අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං
වා නං සුඛං වානි? දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං,
කල්ලන්තූ නං සමනුපස්සිතුං: “ඵතං මම ඵසෝ භමස්මි, ඵසෝ මේ අත්තා”ති?
නෝභේතං භන්තේ.

කණ නාසය දිව කය
මනස නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි මනසට
අරමුණු වන දේ මනසේ විඤ්ඤාණය මනසේ
ස්පර්ශය මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක්
වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත් ද එය නිත්‍යයි ද? අනිත්‍ය යි ද?
ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, එය දුක්ඛයි ද? සැපයි ද?
ස්වාමීනී, දුක්ඛ යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක්ඛ නම්, වෙනස් වන
ස්වභාවයෙන් යුතු නම්, එය “මේක තමයි මම, මේක මගේ, මේ තමයි මගේ
ආත්මය” වශයෙන් දකින එක සුදුසුද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නැත.

ඵමමසස්සං ආනන්ද, සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති,
රූපේසුපි නිබ්බින්නදති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නදති. චක්ඛුසම්මසස්සේපි
නිබ්බින්නදති, යම්පිදං චක්ඛුසම්මසස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා
දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා, තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති යම්පිදං
මනෝසම්මසස්සප-වයා උප්පජ්ජති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා
තස්මිම්පි නිබ්බින්නදති, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති නාපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාති. අයං ඛෝ සා භික්ඛවේ නිබ්බානසප්පායපටිපදාති.

පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රීතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට
ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප
ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ
විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා.
ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා.
ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුක්ඛයක් වේවා, දුක් සැප රහිත
වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින්
ම කලකිරෙනවා මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා,
දුක්ඛයක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය

ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අමා නිවන පිණිස උපකාරී වන ප්‍රතිපදාව යනු මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

චතුත්ථ සජ්ජාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.6

අන්තේවාසිකසුත්තං

ගෝලයා ගැන වදාළ දෙසුම

151. අන්තේවාසිකමිදං භික්ඛවේ බ්‍රහ්මචරියං චූස්සති අනාවරියකං. සන්තේවාසිකෝ භික්ඛවේ භික්ඛු සාවරියකෝ දුක්ඛං න ඵාසු විහරති. අන්තේවාසිකෝ භික්ඛවේ භික්ඛු අනාවරියකෝ සුඛං ඵාසු විහරති.

151. පින්වත් මහණෙනි, මේ බ්‍රහ්මචර වසන්තේ (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව යි, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවරුන් ද නැතිව යි, පින්වත් මහණෙනි, (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් ඇතිව, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවන් ඇතිව ඉන්නා භික්ෂුව දුකිනුයි, අපහසුවෙනුයි වාසය කරන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවන් නැතිව ඉන්නා භික්ෂුව සුපෙනුයි, පහසුවෙනුයි වාසය කරන්නේ.

කථඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛු සන්තේවාසිකෝ සාවරියකෝ දුක්ඛං න ඵාසු විහරති: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සරසංකප්පා සඤ්ඤෝප්පියා, න්‍යාස්ස අන්තේ වසන්ති, අන්තස්ස වසන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා සාන්තේවාසිකෝති වූ-වති, තේ නං සමුදාවරන්ති. සමුදාවරන්ති නං පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා සාවරියකෝති වූ-වති.

පින්වත් මහණෙනි, (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් ඇතිව, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවන් ඇතිව ඉන්නා භික්ෂුව දුකින්, අපහසුවෙන් වාසය කරන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුවට ඇසෙන් රූපයක් දැකලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල උපදිනවා. ඒවා තමයි ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා තියෙන්නේ. ලාමක අකුසල ධර්මයන් ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා තියෙනවා යන කාරණයෙන් තමයි (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් ඇතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ. ඒ අකුසල තමයි ඔහුව හසුරුවන්නේ. පාපී අකුසල ධර්මයන් ඔහුව පාලනය කරනවා යන අර්ථයෙනුයි (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවරුන් ඇතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ.

පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සෝනේන සද්දං සුත්වා
පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ඝානේන ගන්ධං ඝායිත්වා
පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ජීවහාය රසං ඝායිත්වා උප්පජ්ජන්ති පාපකා
අකුසලා ධම්මා සඤ්ඤෝජ්ඣියා පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ
කායේන ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා

පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. භික්ෂුවට කණෙන් ගබ්දයක් අහලා පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. භික්ෂුවට නාසයෙන් ගඳ සුවඳක් දැන ගෙන පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. භික්ෂුවට දිවෙන් රසයක් විඳලා පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. කයෙන් පහසක් ලබලා

පුනවපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සරසංකප්පා සඤ්ඤෝජ්ඣියා, ත්‍යාස්ස අත්තේ වසන්ති, අත්තස්ස වසන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා සාත්තේවාසිකෝති වු-වති, තේ නං සමුදාවරන්ති. සමුදාවරන්ති නං පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා සාවරියකෝති වු-වති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු සත්තේවාසිකෝ සාවරිකෝ දුක්ඛං න ඵාසු විහරති.

පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. මෙහිලා භික්ෂුවට මනසින් අරමුණක් සිතලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල උපදිනවා. ඒවා තමයි ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා තියෙන්නේ. ලාමක අකුසල ධර්මයන් ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා තියෙනවා යන කාරණයෙන් තමයි (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් ඇතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ. ඒ අකුසල තමයි ඔහුව

හසුරුවන්නේ. පාඪී අකුසල ධර්මයන් ඔහුව පාලනය කරනවා යන අර්ථයෙනුයි (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවරුන් ඇතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ.

කථං ච භික්ඛවේ, භික්ඛු අන්තේවාසිකෝ අනාවරියකෝ සුඛං ඵාසු විහරති: ඉධ භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ චක්ඛුනා රූපං දිස්වා නුප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සරසංකප්පා සඤ්ඤෝජනියා, ත්‍යාස්ස න අන්තේ වසන්ති, නාස්ස අන්තෝ වසන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා අන්තේවාසිකෝති වු-චති, තේ න නං සමුදාවරන්ති. න සමුදාවරන්ති නං පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා අනාවරියකෝති වු-චති.

පින්වත් මහණෙනි, (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවන් නැතිව ඉන්නා භික්ෂුව සැපෙන්, පහසුවෙන් වාසය කරන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුවට ඇසෙන් රූපයක් දැකලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත් සිතුවිලි ඇති, පාඪී අකුසල් උපදින්නේ නෑ. ඒවා ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා නෑ. ලාමක අකුසල ධර්මයන් ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා නැත යන කාරණයෙන් තමයි (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ. ඒ අකුසල් ඔහුව හසුරුවන්නේ නෑ. පාඪී අකුසල ධර්මයන් ඔහුව පාලනය කරන්නේ නැත යන අර්ථයෙනුයි (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවරුන් නැතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ.

පුනචපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ සෝතේන සද්දං සුත්වා සාන්තෙ ගත්ඨං සායිත්වා ජීව්හය රසං සායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං චූසිත්වා පුනචපරං භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය නුප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සරසංකප්පා සඤ්ඤෝජනියා, ත්‍යාස්ස න අන්තේ වසන්ති, නාස්ස අන්තෝ වසන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා අන්තේවාසිකෝති වු-චති, තේ න නං සමුදාවරන්ති. න සමුදාවරන්ති නං පාපකා අකුසලා ධම්මාති, තස්මා අනාවරියකෝති වු-චති.

පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. භික්ෂුවට කණෙන් ශබ්දයක් අහලා භික්ෂුවට නාසයෙන් ගඳ සුවඳක් දැන ගෙන භික්ෂුවට දිවෙන් රසයක් විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුවට මනසින් අරමුණක් සිතලා, කෙලෙසුන්ට බැඳෙන, වේගවත්

සිතුවිලි ඇති, පාපී අකුසල් උපදින්නේ නෑ. ඒවා ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා නෑ. ලාමක අකුසල ධර්මයන් ඔහු තුළ පදිංචි වෙලා නැත යන කාරණයෙන් තමයි (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ. ඒ අකුසල් ඔහුව හසුරුවන්නේ නෑ. පාපී අකුසල ධර්මයන් ඔහුව පාලනය කරන්නේ නැත යන අර්ථයෙනුයි (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවරුන් නැතිව ඉන්නවා කියල කියන්නේ.

ඒවං බෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු අන්තේවාසිකෝ අනාවරිකෝ සුඛං ඵාසු විහරති. අන්තේවාසිකමිදං භික්ඛවේ, බ්‍රහ්මචරියං චුස්සති අනාවරියකං. සාන්තේවාසිකෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු සාවරියකෝ දුක්ඛං න ඵාසු විහරති. අන්තේවාසිකෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු අනාවරියකෝ සුඛං ඵාසු විහරති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ආකාරයට තමයි (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවන් නැතිව ඉන්නා භික්ෂුව සැපෙන්, පහසුවෙන් වාසය කරන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මේ බ්‍රහ්මචර වසන්නේ (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව යි, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවරුන් ද නැතිව යි, පින්වත් මහණෙනි, (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් ඇතිව, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවන් ඇතිව ඉන්නා භික්ෂුව දුකිනුයි, අපහසුවෙනුයි වාසය කරන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, (කෙලෙස් නැමැති) ගෝලයන් නැතිව, (කෙලෙස් නැමැති) ගුරුවන් නැතිව ඉන්නා භික්ෂුව සැපෙනුයි, පහසුවෙනුයි වාසය කරන්නේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අන්තේවාසික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.7

කිමත්ථියසුත්තං

“කුමක් පිණිස ද” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

152. ස- වෝ භික්ඛවේ, අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඒවං පු-ණෙය්‍යුං: “කිමත්ථියං ආවුසෝ සමණෝ ගෝතමේ බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති”ති? ඒවං පුට්ඨා තුම්හේ භික්ඛවේ, තේසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: දුක්ඛස්ස ඛෝ ආවුසෝ පරිඤ්ඤාය භගවාති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති. ස- පන වෝ භික්ඛවේ අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකා ඒවං පු-ණෙය්‍යුං: කතමං පන තං ආවුසෝ දුක්ඛං යස්ස පරිඤ්ඤාය සමණෝ ගෝතමේ බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති? ඒවං පුට්ඨා තුම්හේ භික්ඛවේ, තේසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ:

152. ඉදින් පින්වත් මහණෙනි, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් ඔබෙන් මේ විදිහට විමසන්නට පුළුවනි. “එම්බා ආයුෂ්මතුනි, කුමක් පිණිස ද ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ගේ සාසනයෙහි බඹසර වසන්නේ” කියලා. ඔය විදිහට ඇසූ විට පින්වත් මහණෙනි, ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට ඔබ පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි. “එම්බා ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ දුක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස යි” කියලා. එතකොට පින්වත් මහණෙනි, යම් හෙයකින් අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් ඔබෙන් මේ විදිහට අහන්න පුළුවනි. “එම්බා ආයුෂ්මතුනි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ යමක් පිරිසිඳ දැකීමට නම්, ඒ දුක මොකක් ද?” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඇසූ විට ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට ඔබ පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙම යි.

වක්ඛුං ඛෝ ආවුසෝ දුක්ඛං, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවාති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති. රූපා දුක්ඛා, තේසං පරිඤ්ඤාය භගවාති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති. වක්ඛුවිඤ්ඤාණං දුක්ඛං, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවාති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති. වක්ඛුසම්ඵස්සෝ දුක්ඛෝ, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවාති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති. යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛං, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවාති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සති.

එමබා ආයුෂ්මතුනි, ඇස යනු දුක යි. එය පිරිසිදු දැකීම පිණිස තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. රූප යනු දුක යි. එය පිරිසිදු දැකීම පිණිස තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. ඇසේ විඤ්ඤාණය යනු දුක යි. එය පිරිසිදු දැකීම පිණිස තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශය යනු දුක යි. එය පිරිසිදු දැකීම පිණිස තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. එය පිරිසිදු දැකීම පිණිස තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ.

සෝතං දුක්ඛං සානං දුක්ඛං ජිව්හා දුක්ඛා කායෝ දුක්ඛෝ මනෝ දුක්ඛෝ, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවති බ්‍රහ්මචරියං වූස්සති යමපිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තමපි දුක්ඛං, තස්ස පරිඤ්ඤාය භගවති බ්‍රහ්මචරියං වූස්සති. ඒවං සුට්ඨා තුම්හේ භික්ඛවේ, තේසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං ව්‍යාකරෙය්‍යාමාති.

කණ යනු දුක යි නාසය යනු දුක යි දිව යනු දුක යි කය යනු දුක යි මනස යනු දුක යි. එය පිරිසිදු දැකීම පිණිස තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. එය පිරිසිදු දැකීම පිණිස තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඇසූ විට ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට ඔබ පිළිතුරු දිය යුත්තේ මේ විදිහට තමයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කිමත්ථිය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.8

අත්ථිත්‍යුබෝපරියායසුත්තං

“එවැනි ක්‍රමයක් තිබෙනවා ද?” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

153. සාවත්ථියං

153. සැවැත් නුවර දී

අත්ථි තු බෝ භික්ඛවේ, පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම භික්ඛු අඤ්ඤත්‍රේව සද්ධාය අඤ්ඤත්‍ර රුටියා අඤ්ඤත්‍ර අනුස්සවා අඤ්ඤත්‍ර ආකාරපරිච්ඡේදකා අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිජ්ඣානාත්තනිකියා අඤ්ඤත්‍ර ව්‍යාකරෙය්‍යා: “බිණ්ණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තනායාති පජානාමි”ති?

පින්වත් මහණෙනි, යම් දහම් ක්‍රමයක් තුළට පැමිණුන භික්ෂුව ඇදහීමකින් තොරව, රුටියෙන් තොරව, ඇසීමකින් තොරව, කරුණු සැලකීමකින් තොරව, මතවාදයකට බැස ගැනීමකින් තොරව “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මචර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුත්ත කළා. නැවත නම් යළි ඉපදීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් දන්නවා” කියා අරහත්වය පවසයි නම් එබඳු ක්‍රමයක් තිබෙනවා ද?

භගවම්මුලකා නෝ භන්තේ ධම්මා භගවත්තෙත්තිකා භගවම්පටිසරණා. සාධු වත භන්තේ, භගවත්තං යේව පටිභාතු ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථෝ, භගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති. තේන හි භික්ඛවේ සුණාථ, සාධුකං මනසිකරෝථ, භාසිස්සාමිති. ඒවං භන්තේති බෝ තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-වස්සෝසුං භගවා ඒතදවෝච:

ස්වාමීනී, අප ගේ ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුල් කර ගෙන යි පවතින්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රධාන කර ගෙනයි පවතින්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිසරණ කර ගෙන යි පවතින්නේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ම ඔය වදාළ කරුණෙහි අරුත් වැටහෙන සේක් නම් ඉතා යහපති. එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා භික්ෂුන් මතකයේ රඳවා ගනිවි. එසේ වී නම් පින්වත් මහණෙනි, සවන් යොමා අසන්න. මනාකොට නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්. එසේය ස්වාමීනී,

කියා ඒ හික්ෂුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

අත්ථි හික්ඛවේ, පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම හික්ඛු අඤ්ඤත්‍රේව සද්ධාය අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා අඤ්ඤත්‍ර ව්‍යාකරෙය්‍යා: “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාමි”ති. කතමෝ ව හික්ඛවේ, පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම හික්ඛු අඤ්ඤත්‍රේව සද්ධාය අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා අඤ්ඤත්‍ර ව්‍යාකරෝති: “ඛිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාමි”ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දහම් ක්‍රමයක් තුළට පැමිණුන හික්ෂුව ඇදහීමකින් තොරව මතවාදයකට බැස ගැනීමකින් තොරව “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මාර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුත්ත කළා. නැවත නම් යළි ඉපදීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් දන්නවා” කියා අරහත්වය පවසයි නම් එබඳු ක්‍රමයක් තිසෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, යම් දහම් ක්‍රමයක් තුළට පැමිණුන හික්ෂුව ඇදහීමකින් තොරව මතවාදයකට බැස ගැනීමකින් තොරව “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මාර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුත්ත කළා. නැවත නම් යළි ඉපදීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් දන්නවා” කියා අරහත්වය පවසයි නම් ඒ ක්‍රමය කුමක් ද?

ඉධ හික්ඛවේ, හික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා සන්තං වා අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහං අත්ථි මේ අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති, අසන්තං වා අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහං නත්ථි මේ අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති: යන්තං හික්ඛවේ, හික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා සන්තං වා අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහං අත්ථි මේ අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති, අසන්තං වා අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහං නත්ථි මේ අජ්ඣාතං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති: අපි නු මේ හික්ඛවේ, ධම්මා සද්ධාය වා වේදිතබ්බා, රූපියා වා වේදිතබ්බා, අනුස්සවේන වා වේදිතබ්බා, ආකාරපරිච්ඡිකක්කෝ වා වේදිතබ්බා, දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා වා වේදිතබ්බා? නෝහේතං භන්තේ, නනු මේ හික්ඛවේ, ධම්මා පඤ්ඤාය දිස්වා වේදිතබ්බාති? ඒවම්භන්තේ.

පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැක්කට පස්සේ ඒ ගැන තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ තිසෙනවා නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ තිසෙනවා කියලා දැන ගන්නවා. තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ

නැත්නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නැති වගත් දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුච ඇසින් රූපයක් දැක්කට පස්සේ ඒ ගැන තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ තියෙනවා නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ තියෙනවා කියලා දැන ගැනීමත්, තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නැත්නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නැති වගත් දැන ගැනීමත් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, ඔය දේවල් දැන ගත යුත්තේ ඇදහීමකින් ද, දැන ගත යුත්තේ රූචියකින් ද, දැන ගත යුත්තේ ඇසීමෙන් ද, දැන ගත යුත්තේ කරුණු සැලකීමෙන් ද, දැන ගත යුත්තේ මතවාදයකට බැස ගැනීමෙන් ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය. පින්වත් මහණෙනි, ඔය දේවල් දැනගත යුත්තේ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා නොවෙයි ද? එසේ ය ස්වාමීනී.

අයං බෝ හික්ඛවේ, පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම හික්ඛු අඤ්ඤත්‍රේව සද්ධාය අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා අඤ්ඤත්‍ර ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථතත්තායාති පජානාමී”ති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් දහම් ක්‍රමයක් තුළට පැමිණුන හික්ෂුච ඇදහීමකින් තොරව මතවාදයකට බැස ගැනීමකින් තොරව “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුත්ත කළා. නැවත නම් යළි ඉපදීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් දන්නවා” කියා අරහත්වය පවසයි නම් ඒ ක්‍රමය නම් මෙය යි.

පුනවපරං හික්ඛවේ, හික්ඛු සෝතං සද්දං සුත්වා සාතෝන ගන්ධං සාගිත්වා ජීවිහාය රසං සාගිත්වා කායේන ඵොට්ඨබ්බං චුසිත්වා පුනවපරං හික්ඛවේ, හික්ඛු මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය සන්තං වා අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහං අත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති, අසන්තං වා අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහං නත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති: යන්තං හික්ඛවේ, හික්ඛු මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය සන්තං වා අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහං අත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති, අසන්තං වා අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහං නත්ථි මේ අජ්ඣාත්තං රාගදෝසමෝහෝති පජානාති: අපි නු මේ හික්ඛවේ, ධම්මා සද්ධාය වා වේදිතබ්බා දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා වා වේදිතබ්බා? නෝහේතං භන්තේ, නනු මේ හික්ඛවේ, ධම්මා පඤ්ඤාය දිස්වා වේදිතබ්බාති? ඵවමහන්තේ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නවපුරාණ වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් පවසමි. භික්ෂුව කණෙන් ගබ්දයක් අසලා නාසයෙන් ගන්ධයක් දැන ගෙන දිවෙන් රසයක් විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් පවසමි. පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව මනසින් අරමුණක් සිතූනට පස්සේ ඒ ගැන තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නියෙනවා නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නියෙනවා කියලා දැන ගන්නවා. තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නැත්නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නැති වගත් දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව මනසින් අරමුණක් සිතුවට පස්සේ ඒ ගැන තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නියෙනවා නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නියෙනවා කියලා දැන ගැනීමත්, තමා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නැත්නම්, මා තුළ රාග ද්වේශ මෝහ නැති වගත් දැන ගැනීමත් යන යම් කරුණක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, ඔය දේවල් දැන ගත යුත්තේ ඇදහීමකින් ද දැන ගත යුත්තේ මතවාදයකට බැස ගැනීමෙන් ද? ස්වාමීනි, එය නොවේ ම ය. පින්වත් මහණෙනි, ඔය දේවල් දැනගත යුත්තේ ප්‍රඥාවෙන් දැකලා නොවෙයි ද? එසේ ය ස්වාමීනි.

අයම්පි බෝ භික්ඛවේ, පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම භික්ඛු අඤ්ඤත්‍රේව සද්ධාය අඤ්ඤත්‍ර රුටියා අඤ්ඤත්‍ර අනුස්සවා අඤ්ඤත්‍ර ආකාරපරිච්ඡක්කා අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියා අඤ්ඤත්‍ර ව්‍යාකරෝති: “බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තන්තායාති පජානාමි”ති?

පින්වත් මහණෙනි, යම් දහම් ක්‍රමයක් තුළට පැමිණුන භික්ෂුව ඇදහීමකින් තොරව, රුටියකින් තොරව, අසීමෙන් තොරව, කරුණු සැලකීමෙන් තොරව, මතවාදයකට බැස ගැනීමකින් තොරව “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුත්ත කළා. නැවත නම් යළි ඉපදීමක් නැතැයි අවබෝධයෙන් දන්නවා” කියා අරහත්වය පවසයි නම් ඒ ක්‍රමය නම් මෙය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අත්ථීනුබෝපරියාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.9

ඉන්ද්‍රියසම්පන්නසුත්තං

ඉන්ද්‍රිය සම්පන්න භික්ෂුව ගැන වදාළ දෙසුම

154. සාවත්ථියං

154. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤාතරෝ භික්ඛු යෙන භගවා තේනුපසංකම්
ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච:
ඉන්ද්‍රියසම්පන්නෝ ඉන්ද්‍රියසම්පන්නෝති භන්තේ වු-චති, කිත්තාවතා නු බෝ
භන්තේ, ඉන්ද්‍රියසම්පන්නෝ හෝතිති?

එදා එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිට තැනට
පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන්
වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, ‘ඉන්ද්‍රිය සම්පන්න කෙනා,
ඉන්ද්‍රිය සම්පන්න කෙනා’ කියල කියනවා. ස්වාමීනී, ඉන්ද්‍රිය සම්පන්න
කෙනෙක් වෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

වක්ඛන්ද්‍රියේ - භික්ඛු උදයබ්බසානුපස්සි විහරන්තෝ වක්ඛන්ද්‍රියේ
නිබ්බිදන්ති සෝතින්ද්‍රියේ සාතින්ද්‍රියේ
ජිවිතින්ද්‍රියේ කායින්ද්‍රියේ මනින්ද්‍රියේ - උදයබ්බසානුපස්සි
විහරන්තෝ මනින්ද්‍රියේ නිබ්බිදන්ති, නිබ්බිදං විරජ්ජති, විරාගා විමුජ්ජති,
විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං
කරුණියං, නාපරං ඉත්ථතත්තායාති පජානාති. එත්තාවතා බෝ භික්ඛවේ
භික්ඛු ඉන්ද්‍රියසම්පන්නෝ හෝතිති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය ගැන භික්ෂුව ඇති වීම,
නැති වීම දකිමින් වාසය කරනවා නම්, ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය ගැනත් සත්‍ය
ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා කණ නැමැති
ඉන්ද්‍රිය ගැන නාසය නැමැති ඉන්ද්‍රිය ගැන දිව නැමැති
ඉන්ද්‍රිය ගැන කය නැමැති ඉන්ද්‍රිය ගැන මනස නැමැති
ඉන්ද්‍රිය ගැන භික්ෂුව ඇති වීම, නැති වීම දකිමින් වාසය කරනවා නම්, මනස

නැමැති ඉන්ද්‍රිය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔපමණකිනුයි භික්ෂුව ඉන්ද්‍රිය සම්පන්න කෙනෙක් වෙන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඉන්ද්‍රියසම්පන්න සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.15.10

ධම්මකථිකසුත්තං

ධර්මකථික භික්ෂුව ගැන වදාළ දෙසුම

155. සාවක්ථියං

155. සැවැත් නුවර දී

අප බෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්
ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: ධම්මකථිකෝ
ධම්මකථිකෝති භන්තේ වු-වති, කිත්තාවතා නු බෝ භන්තේ, ධම්මකථිකෝ
හෝතිති?

එදා එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිට තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, ‘ධර්ම කථිකයා, ධර්ම කථිකයා’ කියල කියනවා. ස්වාමීනී, ධර්ම කථිකයෙක් වෙන්නේ කවර කරුණු මත ද?”

වක්ඛස්ස - භික්ඛු, නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය ධම්මං දේසේති,

ධම්මකථිකෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය: චක්ඛුස්ස ටෙ භික්ඛු, නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති, ධම්මානුධම්මපටිපන්නෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය: චක්ඛුස්ස ටෙ භික්ඛු, නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය අනුපාද විමුක්තෝ හෝති, දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය;

පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් ඇස ගැන අවබෝධයෙන් ම කලකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස, දහම් දෙසනවා නම්, “ධර්ම කථික භික්ෂුව” යැ යි කීමට සුදුසු යි. පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් ඇස ගැන අවබෝධයෙන් ම කලකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස, ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා නම්, “ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවෙන් යුතු භික්ෂුව” කියලා කීමට සුදුසු යි. පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් ඇස ගැන අවබෝධයෙන් ම කලකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා, උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වුණා නම් “මේ ජීවිතය තුළ දීම අමා මහ නිවනට පත්වුණ භික්ෂුව” කියලා කීමට සුදුසු යි.

සෝතස්ස ඝානස්ස ජීවිතාය කායස්ස මනස්ස ටෙ භික්ඛු, නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය ධම්මං දේසේති, ධම්මකථිකෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය: මනස්ස ටෙ භික්ඛු, නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය පටිපන්නෝ හෝති, ධම්මානුධම්මපටිපන්නෝ භික්ඛුනි අලං වචනාය: මනස්ස ටෙ භික්ඛු, නිබ්බිදාය විරාගාය නිරෝධාය අනුපාද විමුක්තෝ හෝති, දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තෝ භික්ඛුනි අලං වචනායාති.

කණ ගැන නාසය ගැන දිව ගැන කය ගැන පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් මනස ගැන අවබෝධයෙන් ම කලකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස, දහම් දෙසනවා නම්, “ධර්ම කථික භික්ෂුව” යැ යි කීමට සුදුසු යි. පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් මනස ගැන අවබෝධයෙන් ම කලකිරීම පිණිස, ඇල්ම දුරු වීම පිණිස, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම පිණිස, ධර්මයෙහි හැසිරෙනවා නම්, “ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාවෙන් යුතු භික්ෂුව” කියලා කීමට සුදුසු යි. පින්වත් භික්ෂුව, ඉදින් මනස ගැන අවබෝධයෙන් ම කලකිරිලා, ඇල්ම දුරු කරලා, ඇල්ම නිරුද්ධ කරලා, උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වුණා නම් “මේ ජීවිතය තුළ දීම අමා මහ නිවනට පත්වුණ භික්ෂුව” කියලා කීමට සුදුසු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ධම්මකථික සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නවපුරාණ වර්ගය

නවපුරාණවග්ගෝ පඤ්චදසමෝ
පහළොස් වෙනි නවපුරාණ වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

කම්මං චත්තාරි සප්පාය අත්තේවාසිකිමත්ථියා
අත්ථි නු බෝ පරියායෝ ඉන්ද්‍රියකථිකේන චාති

කම්ම සූත්‍රය, සප්පාය සූත්‍ර හතරයි, අත්තේවාසික සූත්‍රය, කිමත්ථිය සූත්‍රය,
අත්ථිනුබෝපරියාය සූත්‍රය, ඉන්ද්‍රිය සම්පන්න සූත්‍රය, ධම්මකථික සූත්‍රය
වශයෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත වෙයි.

තනු වග්ගද්දානං:
එහි වර්ගයන් ගේ පිළිවෙල උද්දානය යි.

යෝගක්ඛේමඤ්ච ලෝකඤ්ච ගහපති දේවදහේන ච
නවපුරාණෙන පඤ්ඤාසං නතියං තේන වු-චති.

යෝගක්ඛේමී වර්ගය ද, ලෝක වර්ගය ද, ගහපති වර්ගය ද, දේවදහ
වර්ගය ද, නවපුරාණ වර්ගය ද යන මෙයින් සූත්‍ර පණහක් කියවෙයි. එය
තුන් වෙනි පණණාසකය යි.

නතියෝපණ්ණාසකෝ.
තුන්වෙනි පණණාසකය

චතුත්ථෝ පණ්ණාසකෝ

හතර වෙනි පණ්ණාසකය

16. නන්දිකම්මයවග්ගෝ

16. නන්දිකම්මය වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.1

අජ්ඣත්තනන්දිකම්මයඅනි-වසුත්තං

තමා තුළ ඇති තණ්හාව ක්ෂය වීම පිණිස අනිත්‍ය දැකීම ගැන
වදාළ දෙසුම

156. සාවක්ථියං

156. සැවැත් නුවර දී

අනි-වං යේව භික්ඛවේ භික්ඛු චක්ඛුං අනි-වන්ති පස්සති. සාස්ස
හෝති සම්මාදිට්ඨි, සම්මා පස්සං නිබ්බින්නද්ධි, නන්දිකම්මයා රාගක්ඛයෝ
රාගක්ඛයා නන්දිකම්මයෝ නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-වති.
අනි-වං යේව භික්ඛවේ, භික්ඛු සෝතං අනි-වන්ති පස්සති
සාතං අනි-වන්ති පස්සති ජීවිතං අනි-වන්ති පස්සති
..... කායං අනි-වන්ති පස්සති අනි-වං යේව
භික්ඛවේ භික්ඛු මනං අනි-වන්ති පස්සති. සාස්ස හෝති සම්මාදිට්ඨි, සම්මා
පස්සං නිබ්බින්නද්ධි, නන්දිකම්මයා රාගක්ඛයෝ රාගක්ඛයා නන්දිකම්මයෝ
නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-වතිති.

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව අනිත්‍ය වූ ඇස තමයි අනිත්‍ය වශයෙන්
දකින්නේ. ඔහු ගේ සම්මා දිට්ඨිය වන්නේ එය ම යි. නියම දැකීම ඇති විට
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය වීමෙන්
රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා.
නන්දිරාගය ක්ෂය වීමේනුයි සිත මැනැවින් ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.
පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව අනිත්‍ය වූ කණ තමයි අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්නේ

..... නාසය තමයි අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්නේ
දිව තමයි අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්නේ කය තමයි අනිත්‍ය
වශයෙන් දකින්නේ පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුච අනිත්‍ය වූ
මනස තමයි අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්නේ. ඔහු ගේ සම්මා දිට්ඨිය වන්නේ එය
ම යි. නියම දැක්ම ඇති විට සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින්
කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය
වීමෙන් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙනුයි සිත මැනවින්
ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අප්ඤ්ඤානන්දිකම්මයඅනි-ව සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.2

බහිද්ධානන්දිකම්මයඅනි-වසුත්තං.

බාහිර දේ කෙරෙහි ඇති තණ්හාව ක්ෂය වීම පිණිස අනිත්‍ය දැකීම
ගැන වදාළ දෙසුම

157. අනි-ෙ-යේව හික්ඛවේ හික්ඛු රූපේ අනි-වාති පස්සති. සාස්ස
හෝති සම්මාදිට්ඨි, සම්මා පස්සං නිබ්බින්නද්දති, නන්දිකම්මයා රාගක්ඛයෝ
රාගක්ඛයා නන්දිකම්මයෝ නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-වති.
අනි-ෙ-යේව හික්ඛවේ, හික්ඛු සද්දේ ගන්ධේ
රසේ පොට්ඨබ්බේ ධම්මේ අනි-වාති පස්සති.
සාස්ස හෝති සම්මාදිට්ඨි, සම්මා පස්සං නිබ්බින්නද්දති, නන්දිකම්මයා
රාගක්ඛයෝ රාගක්ඛයා නන්දිකම්මයෝ නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති
වු-වති.

157. පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුච අනිත්‍ය වූ රූප තමයි අනිත්‍ය වශයෙන්
දකින්නේ. ඔහු ගේ සම්මා දිට්ඨිය වන්නේ එය ම යි. නියම දැක්ම ඇති විට
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය වීමෙන්

රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙනුයි සිත මැනැවින් ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුච අනිත්‍ය වූ ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ තමයි අනිත්‍ය වශයෙන් දකින්නේ. ඔහු ගේ සම්මා දිට්ඨිය වන්නේ එය ම යි. නියම දැකීම ඇති විට සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙනුයි සිත මැනැවින් ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

බහිද්ධානන්දිකම්මයඅනි-ච සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.3

අජ්ඣත්තනන්දිකම්මයයෝනිසෝසුත්තං

තමා තුළ ඇති තණ්හාව ක්ෂය වීම පිණිස නුවණින් දැකීම ගැන
වදාළ දෙසුම

158. වක්ඛං භික්ඛවේ යෝනිසෝ මනසිකරෝථ, වක්ඛඅනි-චතඤ්ච යථාභූතං සමනුපස්සථ, වක්ඛං භික්ඛවේ යෝනිසෝ මනසිකරොත්තෝ වක්ඛඅනි-චතඤ්ච යථාභූතං සමනුපස්සන්තෝ වක්ඛස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ති, නන්දිකම්මයා රාගක්ඛයෝ රාගක්ඛයා නන්දිකම්මයෝ නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-චති.

158. පින්වත් මහණෙනි, ඇස ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. ඇසේ අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම නුවණින් දකින්න. පින්වත් මහණෙනි, ඇස ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන විට, ඇසේ අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම නුවණින් දකින විට ඇස කෙරෙහි කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙනුයි සිත මැනැවින් ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නන්දිකඛය වර්ගය

සෝතං භික්ඛවේ යෝනිසෝ මනසිකරෝථ ඝානං
භික්ඛවේ යෝනිසෝ මනසිකරෝථ ජිව්හං භික්ඛවේ යෝනිසෝ
මනසිකරෝථ, ජිව්හානි-චතස්සව යථාභූතං සමනුපස්සථ, ජිව්හං භික්ඛවේ
යෝනිසෝ මනසිකරොත්තෝ ජිව්හානි-චතස්සව යථාභූතං සමනුපස්සන්තෝ
ජිව්හායපි නිබ්බින්නද්ධි චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-චති.

පිත්ථත් මහණෙනි, කණු ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න
පිත්ථත් මහණෙනි, නාසය ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න
පිත්ථත් මහණෙනි, දිව ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. පිත්ථත් මහණෙනි,
දිව ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන විට, දිවේ අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම
නුවණින් දකින විට දිව කෙරෙහි කලකිරෙනවා සිත මැනැවින්
ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.

කායං භික්ඛවේ යෝනිසෝ මනසිකරෝථ මනං භික්ඛවේ
යෝනිසෝ මනසිකරෝථ, මනානි-චතස්සව යථාභූතං සමනුපස්සථ, මනං
භික්ඛවේ යෝනිසෝ මනසිකරොත්තෝ මනානි-චතස්සව යථාභූතං
සමනුපස්සන්තෝ මනස්මිමපි නිබ්බින්නද්ධි, නන්දිකඛයා රාගක්ඛයෝ
රාගක්ඛයා නන්දිකඛයෝ නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-චති.

පිත්ථත් මහණෙනි, කය ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න
පිත්ථත් මහණෙනි, මනස ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මනසේ
අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම නුවණින් දකින්න. පිත්ථත් මහණෙනි, මනස
ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන විට, මනසේ අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම
නුවණින් දකින විට මනස කෙරෙහි කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය වීමෙන්
රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා.
නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙනුයි සිත මැනැවින් ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අජ්ඣත්තනන්දිකඛයයෝනිසෝ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.4

බහිද්ධානන්දිකම්මයයෝනියෝසුත්තං

බාහිර දේ කෙරෙහි ඇති තණ්හාව ක්ෂය වීම පිණිස නුවණින් දැකීම
ගැන වදාළ දෙසුම

159. රූපේ භික්ඛවේ යෝනියෝ මනසිකරෝප, රූපානි-වතඤ්ච
යථාභූතං සමනුපස්සථ, රූපේ භික්ඛවේ යෝනියෝ මනසිකරොත්තෝ
රූපානි-වතඤ්ච යථාභූතං සමනුපස්සන්තෝ රූපේසු නිබ්බිත්දති,
නන්දිකම්මයා රාගක්ඛයෝ රාගක්ඛයා නන්දිකම්මයෝ නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං
සුචිමුත්තන්ති වු-වති.

159. පින්වත් මහණෙනි, රූප ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. රූපවල
අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම නුවණින් දකින්න. පින්වත් මහණෙනි, රූප
ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන විට, රූපවල අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම
නුවණින් දකින විට රූප කෙරෙහි කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය වීමෙන්
රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය වීමෙන් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා.
නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙනුයි සිත මැනවින් ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.

සද්දා භික්ඛවේ ගන්ධා භික්ඛවේ රසේ
භික්ඛවේ පොට්ඨබ්බේ භික්ඛවේ ධම්මේ භික්ඛවේ
යෝනියෝ මනසිකරෝප, ධම්මානි-වතඤ්ච යථාභූතං සමනුපස්සථ, ධම්මේ
භික්ඛවේ යෝනියෝ මනසිකරොත්තෝ ධම්මානි-වතඤ්ච යථාභූතං
සමනුපස්සන්තෝ ධම්මේසු නිබ්බිත්දති, නන්දිකම්මයා රාගක්ඛයෝ රාගක්ඛයා
නන්දිකම්මයෝ නන්දිරාගක්ඛයා චිත්තං සුචිමුත්තන්ති වු-වතීති.

පින්වත් මහණෙනි, ශබ්ද පින්වත් මහණෙනි, ගන්ධ
පින්වත් මහණෙනි, රස පින්වත් මහණෙනි, පහස පින්වත්
මහණෙනි, මනසට අරමුණු වන දේ ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මනසට
අරමුණු වන දේවල්වල අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම නුවණින් දකින්න.
පින්වත් මහණෙනි, මනසට අරමුණු වන දේ ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරන
විට, මනසට අරමුණු වන දේවල්වල අනිත්‍යතාවය ඒ ආකාරයෙන් ම නුවණින්
දකින විට මනසට අරමුණු වන දේ කෙරෙහි කලකිරෙනවා. තණ්හාව ක්ෂය

විමෙත් රාගය ක්ෂය වෙනවා. රාගය ක්ෂය විමෙත් තණ්හාව ක්ෂය වෙනවා. නන්දිරාගය ක්ෂය විමෙනුයි සිත මැනුවිත් ම නිදහස් වුණා කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බාහිද්ධානන්දිකඛයයෝනිසෝ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.5

සමාධිසුත්තං

සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

160. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ජීවකම්බවනේ. තත්‍ර බෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි. භික්ඛවෝති; හදන්තේති තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-චස්සෝස්සං, භගවා ඒතදවෝච: සමාධිං භික්ඛවේ භාවේථ, සමාහිතස්ස භික්ඛවේ භික්ඛුතෝ යථාභූතං ඔක්ඛායති. කිඤ්ච යථාභූතං ඔක්ඛායති:

160. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ජීවක අඹ වනයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි” යි කියා භික්ෂූන් අමතා වදාළා. ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා පින්වතුන් වහන්ස, කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා. “පින්වත් මහණෙනි, සමාධිය වඩන්න. පින්වත් මහණෙනි, සමාධිමත් සිත් ඇති භික්ෂුවට යථාර්ථය වැටහෙනවා. කුමන යථාර්ථයක් ද වැටහෙන්නේ?”

වක්ඛුං අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, රූපා අනි-වාති යථාභූතං ඔක්ඛායති, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, වක්ඛුසම්චස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං ඔක්ඛායති, යම්පිදං වක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, සෝතං සාතං ජීව්හා කායෝ මනෝ අනි-වෝති යථාභූතං ඔක්ඛායති, ධම්මා අනි-වාති යථාභූතං ඔක්ඛායති,

මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, මනෝසම්මසස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං ඔක්ඛායති, යම්පිදං මනෝසම්මසස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති. සමාධිං භික්ඛවේ භාවෙට, සමාහිතස්ස භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ යථාභූතං ඔක්ඛායති.

ඇස අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. රූප අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. කණ නාසය දිව කය මනස අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාධි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.6

පටිසල්ලානසුත්තං

භාවනාවෙන් වාසය කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

161. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ජීවකම්බවනේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛවෝති පටිසල්ලානේ භික්ඛවේ යෝගමාපජ්ජට, පතිසල්ලිතස්ස භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ යථාභූතං ඔක්ඛායති. කිඤ්ච යථාභූතං ඔක්ඛායති:

161. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ රජගහ නුවර ජීවක අඹ වනයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි” යි කියා හික්මුන් අමතා වදාළා “පින්වත් මහණෙනි, භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්න. පින්වත් මහණෙනි, භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන හික්මුවට යථාර්ථය වැටහෙනවා. කුමන යථාර්ථයක් ද වැටහෙන්නේ?”

වක්ඛුං අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, රූපා අනි-වාති යථාභූතං ඔක්ඛායති, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, වක්ඛුසම්මස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං ඔක්ඛායති, යම්පිදං වක්ඛුසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, සෝතං ඝාතං ජීවිතා කායෝ මනෝ අනි-වෝති යථාභූතං ඔක්ඛායති, ධම්මා අනි-වාති යථාභූතං ඔක්ඛායති, මනෝච්ඤ්ඤාණං අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති, මනෝසම්මස්සෝ අනි-වෝති යථාභූතං ඔක්ඛායති, යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වන්ති යථාභූතං ඔක්ඛායති. පතිසල්ලානේ භික්ඛවේ යෝගමාපජ්ජට, පතිසල්ලිතස්ස භික්ඛවේ හික්මුනෝ යථාභූතං ඔක්ඛායතිති.

ඇස අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. රූප අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. ඇසේ ච්ඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. කණ නාසය දිව කය මනස අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසේ ච්ඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි යන යථාර්ථය වැටහෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන්න. පින්වත් මහණෙනි, භාවනාවෙහි යෙදී වාසය කරන හික්මුවට යථාර්ථය වැටහෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පටිසල්ලාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.7

කොට්ඨික අනි-වසුත්තං

කොට්ඨික තෙරුන්ට අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙසුම

162. අප බෝ ආයස්මා කොට්ඨිකෝ යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිකෝ භගවත්තං ඒකදවෝච: සාධු මේ භත්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු. යමහං භගවතෝ ධම්මං සුත්වා ඒකෝ වූපකට්ඨෝ ආනාපී පහිත්තන්තෝ විහරෙය්‍යන්ති.

162. එදා ආයුෂ්මත් කොට්ඨික තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් කොට්ඨික තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එකකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා දැන ගෙන හුදෙකලා වෙලා, පිරිසෙන් වෙන් වෙලා, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන චීරිය ඇතිව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්ට පුළුවනි.”

යං බෝ කොට්ඨික අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ; කිඤ්ච කොට්ඨික අනි-වං, චක්ඛුං බෝ කොට්ඨික අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. රූපා අනි-වා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. චක්ඛුසම්පස්සෝ අනි-වෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. යම්පිදං චක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ.

“පින්වත් කොට්ඨික, යමක් අනිත්‍ය නම්, ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. පින්වත් කොට්ඨික, අනිත්‍ය දෙය යනු කුමක් ද? පින්වත් කොට්ඨික, ඇස අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. රූප අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නන්දිකඛය වර්ගය

ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි.

සෝතං සානං ජිව්හා අනි-වා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. රසා අනි-වා ජිව්හාවිඤ්ඤාණං ජිව්හාසම්පස්සෝ යම්පිදං ජිව්හාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ.

කණ නාසය දිව අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හරින්න. රස අනිත්‍ය යි දිවේ විඤ්ඤාණය දිවේ ස්පර්ශය දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි.

කායෝ මනෝ අනි-වෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ; ධම්මා අනි-වා මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වං මනෝසම්පස්සෝ අනි-වෝ යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝ. යං බෝ කොට්ඨිත අනි-වං තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබෝති.

කය මනස අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි මනෝ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. පින්වත් කොට්ඨිත, යමක් අනිත්‍ය නම්, ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කොට්ඨිත අනිච්ච සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.8

කොට්ඨීන දුක්ඛ සුත්තං

කොට්ඨීන තෙරුන්ට දුක ගැන වදාළ දෙසුම

163. සාවත්ථියං

163. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨීනෝ භගවන්තං
ඒතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු. යමහං
භගවතෝ ධම්මං සුත්වා විහරෙය්‍යන්ති. යං බෝ කොට්ඨීන දුක්ඛං,
තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ; කිඤ්ච කොට්ඨීන දුක්ඛං, චක්ඛුං බෝ කොට්ඨීන
දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. රූපා දුක්ඛා, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ
පහාතඛිබ්බෝ. චක්ඛුවිඤ්ඤාණං දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ.
චක්ඛුසම්ඵස්සෝ දුක්ඛෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. යම්පිදං
චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං
වා තම්පි දුක්ඛං, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ.

එකත්පස්ව වාචිවුන ආයුෂ්මත් කොට්ඨීන තෙරුන් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට
සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එතකොට මට
භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා වාසය කරන්ට
පුළුවනි.” “පින්වත් කොට්ඨීන, යමක් දුක නම්, ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව
අත්හළ යුතු යි. පින්වත් කොට්ඨීන, දුක් දෙය යනු කුමක් ද? පින්වත් කොට්ඨීන,
ඇස දුක යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. රූප දුක යි. ඒ
කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය දුක යි. ඒ
කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ ස්පර්ශය දුක යි. ඒ කෙරෙහි
ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප
වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක යි. ඒ
කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි.”

සෝතං දුක්ඛං සානං දුක්ඛං ජීවිහා දුක්ඛා
..... කායෝ මනෝ දුක්ඛෝ, තත්‍ර තේ ඡන්දෝ
පහාතඛිබ්බෝ; ධම්මා දුක්ඛා මනෝවිඤ්ඤාණං දුක්ඛං

මනෝසම්ඵස්සෝ දුක්ඛෝ යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා
උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛං, තත්ත
තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. යං බෝ කොට්ඨිත දුක්ඛං, තත්ත තේ ඡන්දෝ
පහාතඛිබ්බෝති.

කණ දුක යි නාසය දුක යි දිව දුක යි
..... කය මනස දුක යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ
යුතු යි. මනසට අරමුණු වන දේ දුක යි මනෝ විඤ්ඤාණය දුක යි
..... මනසේ ස්පර්ශය දුක යි මනසේ ස්පර්ශයෙන්
උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද
එයත් දුක යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. පින්වත් කොට්ඨිත,
යමක් දුක නම්, ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

කොට්ඨිත දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.9

කොට්ඨිතඅනත්තසුත්තං

කොට්ඨිත තෙරුන්ට අනාත්මය ගැන වදාළ දෙසුම

164. සාවක්ථියං

164. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ භගවන්තං
ඒතදවෝච: සාධු මේ භන්තේ භගවා සංඛිත්තේන ධම්මං දේසේතු. යමහං
භගවතෝ ධම්මං විහරෙය්‍යන්ති. යෝ බෝ කොට්ඨිත අනත්තා,
තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ; කෝ ච කොට්ඨිත අනත්තා, චක්ඛුං බෝ
කොට්ඨිත අනත්තා, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. රූපා අනත්තා, තත්ත තේ
ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං අනත්තා, තත්ත තේ ඡන්දෝ
පහාතඛිබ්බෝ. වක්ඛුසම්ඵස්සෝ අනත්තා, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නන්දිකිය වර්ගය

යම්පිදං චක්ඛුසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තා, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ.

එකත්පස්ව වාච්චුන ආයුෂ්මත් කොට්ඨිත තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාහට සංක්ෂේපයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාරණ සේක් නම් මැනවි. එතකොට මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් ධර්මයක් අසා වාසය කරන්ට පුළුවනි.” “පින්වත් කොට්ඨිත, යමක් අනාත්ම නම්, ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. පින්වත් කොට්ඨිත, අනාත්ම දෙය යනු කුමක් ද? පින්වත් කොට්ඨිත, ඇස අනාත්ම යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. රූප අනාත්ම යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ ස්පර්ශය අනාත්ම යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි.

සෝතං සානං ජීවිහා අනත්තා කායෝ මනෝ අනත්තා, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ; ධම්මා අනත්තා මනෝවිඤ්ඤාණං අනත්තා මනෝසම්පස්සෝ අනත්තා යම්පිදං මනෝසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තා, තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ. යෝ ඛෝ කොට්ඨිත අනත්තා තත්ත තේ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝති.

කණ නාසය දිව කය මනස අනාත්ම යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. මනසට අරමුණු වන දේ අනාත්ම යි මනෝ විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි මනසේ ස්පර්ශය අනාත්ම යි මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක්සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම යි. ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි. පින්වත් කොට්ඨිත, යමක් අනාත්ම නම්, ඒ කෙරෙහි ඇති ඔබේ ආශාව අත්හළ යුතු යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කොට්ඨිත අනත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.10

මි-ඡාදිට්ඨිප්පනානසුත්තං

මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වීම ගැන වදාළ දෙසුම

165. අප්‍ර ඛෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්චා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදචෝච: කථන්තු ඛෝ භන්තේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියනිති?

165. එදා එක්තරා භික්ඛුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ ඒ භික්ඛුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විට ද, කොයි විදිහට දකිනා විට ද මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වන්නේ?

වක්ඛුං ඛෝ භික්ඛු අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියනි, රූපේ අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියනි, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියනි, වක්ඛුසම්චස්සෝ අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියනි, යම්පිදං වක්ඛුසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති චේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වතෝ ජානතෝ පස්සතෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියනි,

පින්වත් භික්ඛුව, ඇස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. රූප අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ ච්ඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම්කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා.

සෝතං අනි-වතෝ සානං ජිව්හා

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නන්දිකේය වර්ගය

කායං මනං අනි-වනෝ ජානනෝ පස්සනෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියති, ධම්මේ අනි-වනෝ මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වනෝ මනෝසම්මස්සෝ අනි-වනෝ යම්පිදං මනෝසම්මස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වනෝ ජානනෝ පස්සනෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියති. ඒවං ඛෝ භික්ඛු ජානනෝ ඒවං පස්සනෝ මි-ඡාදිට්ඨි පභියති.

කණ අනිත්‍ය වශයෙන් නාසය දිව කය මනස අනිත්‍ය වශයෙන් දන්තා විට, දක්කිනා විට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය වශයෙන් මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය වශයෙන් මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය වශයෙන් මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම්කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් අනිත්‍ය වශයෙන් දන්තා විට, දක්කිනා විට මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. පින්වත් භික්ෂුව, ඔය විදිහට දන්තා විට තමයි, ඔය විදිහට දක්කිනා විට තමයි මිත්‍යා දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මිච්ඡාදිට්ඨිප්පහාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.11

සක්කායදිට්ඨිපහානසූත්තං

සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වීම ගැන වදාළ දෙසුම

166. සාවක්ථියං

166. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කථන්තු ඛෝ භන්තේ ජානනෝ කථං පස්සනෝ සක්කාය දිට්ඨි පභියති?

එක්තරාදි වාසිවුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. “ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විට ද? කොයි විදිහට දකිනා විට ද සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වන්නේ?”

වක්ඛුං බෝ හික්ඛු දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, රුපේ දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, වක්ඛුසම්මප්පසෝ දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, යම්පිදං වක්ඛුසම්මප්පසප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති,

පින්වත් හික්ෂුව, ඇස දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට මිත්‍යා සක්කාය ප්‍රභාණය වෙනවා. රූප දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම්කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා.

සෝතං ඝාතං ජිව්හා කායං මනං දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, ධම්මේ දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, මනෝවිඤ්ඤාණං දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, මනෝසම්මප්පසෝ දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති, යම්පිදං මනෝසම්මප්පසප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි දුක්ඛතෝ ජානතෝ පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති. ඒවං බෝ හික්ඛු ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ සක්කායදිට්ඨි පභියති.

කණ නාසය දිව කය මනස දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. මනසේ විඤ්ඤාණය දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. මනසේ ස්පර්ශය දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා

යම්කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් දුක් වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. පින්වත් හික්ෂුව ඔය විදිහට දන්නා විට තමයි, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි සක්කාය දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වන්නේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සක්කායදිට්ඨිප්පහාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.16.12

අත්තානුදිට්ඨිප්පහානසූත්තං

ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වීම ගැන වදාළ දෙසුම

167. සාවත්ථියං

167. සැවැත් නුවර දී

ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ හික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කථන්තු ඛෝ භන්තේ ජානතෝ කථං පස්සතෝ අත්තානුදිට්ඨි පභියතිති?

එකත්පස්ව වාඨිවුණ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, කොයි විදිහට දන්නා විට ද? කොයි විදිහට දකිනා විට ද ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වන්නේ?

වක්ඛුං ඛෝ හික්ඛු අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අත්තානුදිට්ඨි පභියති, රුපේ අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අත්තානුදිට්ඨි පභියති, වක්ඛුවිඤ්ඤාණං අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අත්තානුදිට්ඨි පභියති, වක්ඛුසම්ඵස්සෝ අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අත්තානුදිට්ඨි පභියති, යම්පිදං වක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනත්තතෝ ජානතෝ පස්සතෝ අත්තානුදිට්ඨි පභියති.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නන්දිකඛය වර්ගය

පින්වත් හික්ෂුව, ඇස අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. රූප අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම්කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා.

සෝතං සාතං ජීවහා කායං මනං අනත්තතො ජානතො පස්සතො අත්තානුදිට්ඨි පභියති, ධම්මෙ අනත්තතො මනෝවිඤ්ඤාණං අනත්තතො මනෝසම්චස්සෝ අනත්තතො යමපිදං මනෝසම්චස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තමපි අනත්තතො ජානතො පස්සතො අත්තානුදිට්ඨි පභියති. ඒවං ඛෝ හික්ඛු ජානතො ඒවං පස්සතො අත්තානුදිට්ඨි පභියති.

කණ නාසය දිව කය මනස අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ අනාත්ම වශයෙන් මනසේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම වශයෙන් මනසේ ස්පර්ශය අනාත්ම වශයෙන් මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ යම් සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම්කිසි විදීමක් ඇද්ද එයත් අනාත්ම වශයෙන් දන්නා විට, දකිනා විට ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වෙනවා. පින්වත් හික්ෂුව ඔය විදිහට දන්නා විට තමයි, ඔය විදිහට දකිනා විට තමයි ආත්ම දෘෂ්ටිය ප්‍රභාණය වන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අත්තානුදිට්ඨිප්පහාන සූත්‍රය නිමා විය.

නන්දිකඛය වග්ගෝසෝලසමෝ
දහසහ වෙනි නන්දිකඛය වර්ගය යි

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - නන්දිකම්බය වර්ගය

නන්දිකම්බය
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

නන්දිකම්බයේන චත්තාරෝ - ජීවකම්බවනේ දුට්ඨි
කොට්ඨිකේන තයෝ චුත්තා - මි-ඡාසක්කාය අත්තනෝති.

නන්දිකම්බය සුත්‍ර හතරක්, ජීවක අම්බවනයේ දී වදාළ සුත්‍ර දෙකක්,
කොට්ඨික නමින් සුත්‍ර තුනක්, මිච්ඡාදිට්ඨිප්පභාන සුත්‍රය,
සක්කායදිට්ඨිප්පභාන සුත්‍රය, අත්තානුදිට්ඨිප්පභාන සුත්‍රය වශයෙන් සුත්‍ර
දොළොසකින් මෙම වර්ගය සමන්විත වෙයි.

17. සට්ඨිපෙය්‍යාලෝ

17. සට්ඨි පෙය්‍යාලය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.1

අනි-ච්ඡන්දසුත්තං

අනිත්‍ය දේ කෙරෙහි ඇති ඡන්දය දුරු කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

168. සාවත්ථියං

168. සැවැත් නුවර දී

යං භික්ඛවේ අනි-චං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ
අනි-චං: චක්ඛුං භික්ඛවේ අනි-චං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ. සෝතං
අනි-චං සාතං අනි-චං ජිව්හා අනි-චා
කායෝ අනි-චෝ මනෝ අනි-චෝ. තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ
පහාතඛිබ්බෝ. යං භික්ඛවේ අනි-චං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝති.

පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති
කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දේ යනු කුමක්
ද? ඇස අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ
යුත්තේ. කණ අනිත්‍ය යි නාසය අනිත්‍ය යි දිව අනිත්‍ය
යි කය අනිත්‍ය යි මනස අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ
ගේ ඇති කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ
යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති කැමැත්ත යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්ච්ඡන්ද සූත්‍රය නිමාවිය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.2

අනි-වරාගසුත්තං

අනිත්‍ය දේ කෙරෙහි ඇති රාගය දුරු කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

169. යං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ අනි-වං: චක්ඛුං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ. සෝතං අනි-වං ඝාතං අනි-වං ජිව්හා අනි-වා කායෝ අනි-වෝ මනෝ අනි-වෝ. තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝ. යං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ රාගෝ පහාතඛිඛෝති.

169. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති රාගය යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දේ යනු කුමක් ද? ඇස අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති රාගය යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. කණ අනිත්‍ය යි නාසය අනිත්‍ය යි දිව අනිත්‍ය යි කය අනිත්‍ය යි මනස අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති රාගය යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති රාගය යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්චරාග සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.3

අනි-ව ඡන්දරාගසුත්තං

අනිත්‍ය දේ කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගය දුරු කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

170. යං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ අනි-වං: චක්ඛුං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ ඡන්දරාගෝ

පහාතබ්බෝ. සෝතං අනි-වං ඝානං අනි-වං ජිව්හා
අනි-වා කායෝ අනි-වෝ මනෝ අනි-වෝ. තත්ත්ව
වෝ ඡන්දරාගෝ පහාතබ්බෝ. යං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්ත්ව වෝ ඡන්දරාගෝ
පහාතබ්බෝති.

170. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ
ඇති ඡන්දරාගය යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දේ
යනු කුමක්ද? ඇස අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දරාගය යි ප්‍රභාණය
කළ යුත්තේ. කණ අනිත්‍ය යි නාසය අනිත්‍ය යි දිව
අනිත්‍ය යි කය අනිත්‍ය යි මනස අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි
ඔබ ගේ ඇති ඡන්දරාගය යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය
වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දරාගය යි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනිච්චඡන්දරාග සූත්‍රය නිමාවිය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.4 - 6

දුක්ඛඡන්ද - දුක්ඛරාග - දුක්ඛඡන්දරාගසුත්තානි
දුක් දේ කෙරෙහි ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් දුරු කිරීම
ගැන වදාළ දෙසුම්

171 - 173. යං භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්ත්ව වෝ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ, රාගෝ
පහාතබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතබ්බෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ දුක්ඛං: චක්ඛුං
භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්ත්ව වෝ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ, රාගෝ පහාතබ්බෝ,
ඡන්දරාගෝ පහාතබ්බෝ. සෝතං දුක්ඛං ඝානං දුක්ඛං
ජිව්හා දුක්ඛා කායෝ දුක්ඛෝ මනෝ දුක්ඛෝ. තත්ත්ව වෝ
ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ, රාගෝ පහාතබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතබ්බෝ. යං
භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්ත්ව වෝ ඡන්දෝ පහාතබ්බෝ, රාගෝ පහාතබ්බෝ,
ඡන්දරාගෝ පහාතබ්බෝති.

171 - 173. පින්වත් මහණෙනි, දුක් වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, දුක් දේ යනු කුමක් ද? ඇස දුක යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. කණ දුක යි නාසය දුක යි දිව දුක යි කය දුක යි මනස දුක යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, දුක් වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.7 - 9

අනත්තඡන්ද - අනත්තරාග - අනත්තඡන්දරාගසුත්තානි
අනාත්ම දේ කෙරෙහි ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් දුරු
කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම්

174 - 176. යං භික්ඛවේ අනත්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, රාගෝ පහාතඛිඛෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ අනත්තා: චක්ඛුං භික්ඛවේ අනත්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, රාගෝ පහාතඛිඛෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. සෝතං සානං ජීව්හා කායෝ මනෝ අනත්තා. තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, රාගෝ පහාතඛිඛෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝ. යං භික්ඛවේ අනත්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිඛෝ, රාගෝ පහාතඛිඛෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිඛෝති.

174 - 176. පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දේ යනු කුමක් ද? ඇස අනාත්ම යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

කණ නාසය දිව කය මනස
අනාත්ම යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි
ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි
ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගය ත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.10 - 12

බාහිරානි-වඡන්ද, බාහිරානි-වරාග, බාහිරානි-ව

ඡන්දරාගසුත්තානි

බාහිර අනිත්‍ය දේ කෙරෙහි ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත්

දුරු කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම්

177 - 179. යං භික්ඛවේ අනි-වං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ,
රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ අනි-වං:
රූපා භික්ඛවේ අනි-වා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ,
ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. සද්දා ගන්ධා රසා
..... භොට්ඨඛිබ්බා ධම්මා අනි-වා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ
පහාතඛිබ්බෝ, රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. යං භික්ඛවේ
අනි-වං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ
පහාතඛිබ්බෝති.

177 - 179. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ
ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.
පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය දේ යනු කුමක් ද? රූප අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ
ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.
ශබ්ද ගන්ධ රස පහස
මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්,
රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි,
අනිත්‍ය වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්,

ඡන්දරාගය ත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.13 - 15

බාහිර දුක්ඛඡන්ද, බාහිරා දුක්ඛරාග, බාහිරාදුක්ඛ

ඡන්දරාගසුත්තානි

බාහිර දුක් දේ කෙරෙහි ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් දුරු
කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම්

180 - 182. යං භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. කිඤ්ච භික්ඛවේ දුක්ඛං: රූපා භික්ඛවේ දුක්ඛා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. සද්දා ගන්ධා රසා ඵොට්ඨබ්බා ධම්මා දුක්ඛා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝ. යං භික්ඛවේ දුක්ඛං, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහාතඛිබ්බෝ, රාගෝ පහාතඛිබ්බෝ, ඡන්දරාගෝ පහාතඛිබ්බෝති.

180 - 182. පින්වත් මහණෙනි, දුක් වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගය ත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, දුක් දේ යනු කුමක් ද? රූප දුක් යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ දුක් යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගය ත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි, දුක් වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.16 - 18

බාහිරානන්තජන්ද - බාහිරානන්තරාග - බාහිරානන්ත
ජන්දරාගසුත්තානි

බාහිර අනාත්ම දේ කෙරෙහි ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත්
දුරු කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම්

183 - 185. යං භික්ඛවේ අනන්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහානඛ්ඛෝ,
රාගෝ පහානඛ්ඛෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛ්ඛෝ. කෝ ච භික්ඛවේ අනන්තා:
රූපා භික්ඛවේ අනන්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහානඛ්ඛෝ, රාගෝ පහානඛ්ඛෝ,
ජන්දරාගෝ පහානඛ්ඛෝ. සද්දා ගන්ධා රසා
..... ඵොට්ඨඛිබ්බා ධම්මා අනන්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ
පහානඛ්ඛෝ, රාගෝ පහානඛ්ඛෝ, ඡන්දරාගෝ පහානඛ්ඛෝ. යෝ භික්ඛවේ
අනන්තා, තත්‍ර චෝ ඡන්දෝ පහානඛ්ඛෝ, රාගෝ පහානඛ්ඛෝ, ඡන්දරාගෝ
පහානඛ්ඛෝති.

183 - 185. පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි
ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.
පින්වත් මහණෙනි, අනාත්ම දේ යනු කුමක් ද? රූප අනාත්ම යි, ඒ කෙරෙහි
ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්, ඡන්දරාගය ත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.
ශබ්ද ගන්ධ රස පහස
මනසට අරමුණු වන දේ අනාත්ම යි, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්,
රාගයත්, ඡන්දරාගයත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ. පින්වත් මහණෙනි,
අනාත්ම වූ යමක් ඇද්ද, ඒ කෙරෙහි ඔබ ගේ ඇති ඡන්දයත්, රාගයත්,
ඡන්දරාගය ත් තමයි ප්‍රභාණය කළ යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.19

අතීතානි-වසුත්තං

අතීතයට ගිය අනිත්‍ය දේ ගැන වදාළ දෙසුම

186. වක්ඛු භික්ඛවේ අනි-වං අතීතං, සෝතං අනි-වං අතීතං, ඝානං අනි-වං අතීතං, ජිව්හා අනි-වා අතීතා, කායෝ අනි-වෝ අතීතෝ, මනෝ අනි-වෝ අතීතෝ. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බිත්ඳති, සෝතස්මිම්පි නිබ්බිත්ඳති, ඝානස්මිම්පි නිබ්බිත්ඳති, ජිව්හායපි නිබ්බිත්ඳති, කායස්මිම්පි නිබ්බිත්ඳති, මනස්මිම්පි නිබ්බිත්ඳති. නිබ්බිත්ඳං විරජ්ජති, විරාගා විමු-චති, විමුක්තස්මිං. විමුක්තමිති ඤාණං හෝති, ඛිණ්ණා ජාති, චූෂිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

186. පින්වත් මහණෙනි, අතීතයට ගිය ඇස අනිත්‍ය යි. අතීතයට ගිය කණ අනිත්‍ය යි. අතීතයට ගිය නාසය අනිත්‍ය යි. අතීතයට ගිය දිව අනිත්‍ය යි. අතීතයට ගිය කය අනිත්‍ය යි. අතීතයට ගිය මනස අනිත්‍ය යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කණ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. නාසය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. දිව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.20

අනාගතානි-වසුත්තං

අනාගතයේ පහළ වන අනිත්‍ය දේ ගැන වදාළ දෙසුම

187. චක්ඛු භික්ඛවේ අනි-වං අනාගතං, සෝතං ඝාතං ජීව්හා අනි-වා අනාගතා, කායෝ මනෝ අනි-වෝ අනාගතෝ. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

187. පින්වත් මහණෙනි, අනාගතයේ පහළ වන ඇස අනිත්‍ය යි. කණ නාසය අනාගතයේ පහළ වන දිව අනිත්‍ය යි කය අනාගතයේ පහළ වන මනස අනිත්‍ය යි. පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැනවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.21

ප-චුප්පත්තානි-වසුත්තං

වර්තමානයේ හට ගෙන තිබෙන අනිත්‍ය දේ ගැන වදාළ දෙසුම

188. චක්ඛු භික්ඛවේ අනි-වං ප-චුප්පත්තං, සෝතං ඝාතං ජීව්හා අනි-වා ප-චුප්පත්තා, කායෝ මනෝ අනි-වෝ ප-චුප්පත්තෝ. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

188. පින්වත් මහණෙනි, වර්තමානයේ හට ගෙන තිබෙන ඇස අනිත්‍ය

යි. කණ නාසය වර්තමානයේ හට ගෙන තිබෙන දිව
අනිත්‍ය ය. කය වර්තමානයේ හට ගෙන තිබෙන මනස අනිත්‍ය
යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස
ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.22 - 24

අතීත දුක්ඛ, අනාගතදුක්ඛ, ප-චුප්පන්න දුක්ඛස්‍රත්තානි
අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන වූත් දුක් ගැන වදාළ දෙසුම්

189 - 191. වක්ඛ භික්ඛවේ දුක්ඛං අතීතං අනාගතං ප-චුප්පන්නං,
සෝතං සානං ජිව්හා දුක්ඛා අතීතා අනාගතා
ප-චුප්පන්නා, කායෝ මනෝ දුක්ඛෝ අතීතෝ අනාගතෝ
ප-චුප්පන්නෝ. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛස්මිම්පි
නිබ්බින්නේති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

189 - 191. පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන
වූත් ඇස දුක යි. කණ නාසය අතීත වූත්, අනාගත
වූත්, වර්තමාන වූත් දිව දුක යි. කය අතීත වූත්, අනාගත වූත්,
වර්තමාන වූත් මනස දුක යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා
ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම
කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන්
ම දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.25 - 27

අනීතානන්ත, අනාගතානන්ත, ප-චුප්පන්තාන්තසුත්තානි
අනීත වුත්, අනාගත වුත්, වර්තමාන වුත් අනාත්ම ගැන වදාළ දෙසුම්

192 - 194. චක්ඛු භික්ඛවේ අනත්තා අනීතං අනාගතං ප-චුප්පන්තං,
සෝතං සානං ජීවිහා අනත්තා අනීතා අනාගතා
ප-චුප්පන්තා, කායෝ මනෝ අනත්තා අනීතෝ අනාගතෝ
ප-චුප්පන්තෝ. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි
නිබ්බින්නදති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

192 - 194. පින්වත් මහණෙනි, අනීත වුත්, අනාගත වුත්, වර්තමාන
වුත් ඇස අනාත්ම යි. කණ නාසය අනීත වුත්, අනාගත
වුත්, වර්තමාන වුත් දිව අනාත්ම යි. කය අනීත වුත්, අනාගත වුත්,
වර්තමාන වුත් මනස අනාත්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය
ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම
තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි
අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.28 - 30

බාහිර අනීතානි-ච, බාහිර අනාගතානි-ච, බාහිර
ප-චුප්පන්තානි-චසුත්තානි
අනීත වුත්, අනාගත වුත්, වර්තමාන වුත් බාහිර අනිත්‍ය දේ ගැන
වදාළ දෙසුම්

195 - 197. රූපා භික්ඛවේ අනි-වා අනීතා අනාගතා ප-චුප්පන්තා,
සද්දා ගන්ධා රසා ථොට්ඨබ්බා

ධම්මා අනි-වා අනිකා අනාගතා ප-වුප්පන්නා. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රුපේසුපි නිබ්බින්නදති, සද්දේසුපි නිබ්බින්නදති, ගන්ධේසුපි නිබ්බින්නදති, රසේසුපි නිබ්බින්නදති, පොට්ඨබ්බේසුපි නිබ්බින්නදති, ධම්මේසුපි නිබ්බින්නදති. නිබ්බින්නදං විරජ්ජති, විරාගා විමු-චති, විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හෝති, බිණ්ණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

192 - 194. පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන වූත් රූප අනිත්‍ය යි. ශබ්ද ගන්ධ රස පහස අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන වූත් මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ශබ්ද ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ගන්ධ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. පහස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. මනසට අරමුණු වන දේ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.31 - 33

බාහිරාතීන දුක්ඛ, බාහිරානාගත දුක්ඛ, බාහිර

ප-චුප්පත්තදුක්ඛසුත්තානි

අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන වූත් බාහිර දුක් දේ ගැන වදාළ
දෙසුම්

198 - 200. රූපා භික්ඛවේ දුක්ඛා අතීතා අනාගතා ප-චුප්පත්තා,
සද්දා ගන්ධා රසා ඵොට්ඨබ්බා
ධම්මා දුක්ඛා අතීතා අනාගතා ප-චුප්පත්තා. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුත්තවා
අරියසාවකෝ රූපේසුපි නිබ්බින්නේති නාපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතීති.

198 - 200. පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන
වූත් රූප දුක්ඛ යි. ගබ්ඳ ගන්ධ රස පහස
..... අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන වූත් මනසට අරමුණු වන
දේ දුක්ඛ යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවතීන් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින
විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
..... නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන
ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.34 - 36

බාහිරා අතීතානන්ත, බාහිර අනාගතානන්ත, බාහිර
ප-චුප්පන්තානන්තසුත්තානි
අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන චූත් බාහිර අනාත්ම දේ ගැන
වදාළ දෙසුම්

201 - 203. රූපා භික්ඛවේ අනන්තා අතීතා අනාගතා ප-චුප්පන්තා,
සඳ්දා ගන්ධා රසා භොට්ඨබ්බා
ධම්මා දුක්ඛා අනන්තා අනාගතා ප-චුප්පන්තා. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුත්තවා
අරියසාවකෝ රූපේසුපි නිබ්බින්නේති නාපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතීති.

201 - 203. පින්වත් මහණෙනි, අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන
චූත් රූප අනාත්ම යි. ශබ්ද ගන්ධ රස
පහස අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන චූත් මනසට අරමුණු
වන දේ අනාත්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින්
දකින විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
..... නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන
ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.37

අතීතයදනි-වසුත්තං

“අතීතයට ගිය යමක් ඇද්ද එය අනිත්‍ය යි” ගැන වදාළ දෙසුම

204. සාවත්ථියං

204. සැවැත් නුවර දී

වක්ඛුං භික්ඛවේ අනි-වං අතීතං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සෝතං අනි-වං ඝාතං අනි-වං ජිව්හා අනි-වා කායෝ අනි-වෝ මනෝ අනි-වෝ අතීතෝ, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුත්තවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි තිබ්බිත්තදති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, අතීතයට ගිය ඇස අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක්ඛ යි. යමක් දුක්ඛ නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. කණ අනිත්‍ය යි නාසය අනිත්‍ය යි දිව අනිත්‍ය යි කය අනිත්‍ය යි අතීතයට ගිය මනස අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක්ඛ යි. යමක් දුක්ඛ නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.38

අනාගතයදනි-වසුත්තං

“අනාගතයේ හට ගන්නා යමක් ඇද්ද එය අනිත්‍ය යි” ගැන වදාළ දෙසුම

205. වක්ඛං භික්ඛවේ අනි-වං අනාගතං, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සෝතං අනි-වං ඝාතං අනි-වං ජීවිහා අනි-වා කායෝ අනි-වෝ මනෝ අනි-වෝ අනාගතෝ, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛස්මිම්පි නිබ්බින්නදති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතිති.

205. පින්වත් මහණෙනි, අනාගතයේ හට ගන්නා ඇස අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක්ඛ යි. යමක් දුක්ඛ නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. කණ අනිත්‍ය යි නාසය අනිත්‍ය යි දිව අනිත්‍ය යි කය අනිත්‍ය යි අනාගතයේ හට ගන්නා මනස අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක්ඛ යි. යමක් දුක්ඛ නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.39

ප-චුප්පන්නයදනි-වසුත්තං

“වර්තමානයේ හට ගෙන තිබෙන යමක් ඇද්ද එය අනිත්‍ය යි” ගැන
වදාළ දෙසුම

206. වක්ඛං භික්ඛවේ අනි-වං ප-චුප්පන්නං, යදනි-වං තං දුක්ඛං,
යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ
අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සෝතං
..... සානං ජීවිහා කායෝ
මනෝ අනි-වෝ ප-චුප්පන්නෝ, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා,
යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං
යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා
අරියසාවකෝ වක්ඛස්මිම්පි නිබ්බින්නදති නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

206. පින්වත් මහණෙනි, වර්තමානයේ හට ගෙන තිබෙන ඇස අනිත්‍ය
යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක්ක යි. යමක් දුක්ක නම් එය අනාත්ම යි. යමක්
අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය
නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. කණ අනිත්‍ය යි නාසය අනිත්‍ය
යි දිව අනිත්‍ය යි කය අනිත්‍ය යි
වර්තමානයේ හට ගෙන තිබෙන මනස අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක්ක
යි. යමක් දුක්ක නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම
නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක
යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට
ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
..... නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන
ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.40 - 42

අතීත යං දුක්ඛ, අනාගත යං දුක්ඛ, ප-චුප්පන්න යං
දුක්ඛසුත්තානි
අතීත චුත්, අනාගත චුත්, වර්තමාන චුත් යමක් ඇද්ද, එය දුක් බව
වදාළ දෙසුම්

207 - 209. වක්ඛුං භික්ඛවේ දුක්ඛං අතීතං අනාගතං ප-චුප්පන්නං,
යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ
අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සෝතං
..... සානං ජීවහා කායෝ
මනෝ දුක්ඛෝ අතීතෝ අනාගතෝ ප-චුප්පන්නෝ, යං දුක්ඛං තදනත්තා,
යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං
යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා
අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නේති නාපරං ඉත්ථත්තායාති
පජානාතීති.

207 - 209. පින්වත් මහණෙනි, අතීත චුත්, අනාගත චුත්, වර්තමාන
චුත් ඇස දුක යි. යමක් දුක නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය
“මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන්
දැක්ක යුතු යි. කණ නාසය දිව කය
..... අතීත චුත්, අනාගත චුත්, වර්තමාන චුත් මනස දුක යි. යමක්
දුක නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක
මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. පින්වත්
මහණෙනි, ශ්‍රාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත්
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත
ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.43 - 45

අතීත යදනත්ත, අනාගත යදනත්ත, ප-චුප්පන්ත
යදනත්තසුත්තානි

අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන චූත් යමක් ඇද්ද, එය අනාත්ම
බව වදාළ දෙසුම්

210 - 212. වක්ඛං භික්ඛවේ අනත්තා අතීතං අනාගතං ප-චුප්පන්තං,
යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං
යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සෝතං සාතං
ජීවහා කායෝ මනෝ අනත්තා අතීතෝ අනාගතෝ
ප-චුප්පන්තෝ, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ
අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං
භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛස්මිම්පි තිබ්බිත්ථති
නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

210 - 212. පින්වත් මහණෙනි, අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන
චූත් ඇස අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක
මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. කණ
..... නාසය දිව කය අතීත චූත්,
අනාගත චූත්, වර්තමාන චූත් මනස අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය
“මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන්
දැක්ක යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින්
දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
..... නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන
ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.46 - 48

බාහිරාතීත යදනි-ව, බාහිරානාගත යදනි-ව, බාහිර
ප-චුප්පත්ත යදනි-වසුත්තානි
අතීත වුත්, අනාගත වුත්, වර්තමාන වුත් බාහිර යමක් ඇද්ද, එය
අනිත්‍ය බව වදාළ දෙසුම්

213 - 215. රූපා භික්ඛවේ අනි-වා අතීතා අනාගතා ප-චුප්පත්තා, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සද්දා ගන්ධා රසා භොට්ඨබ්බා ධම්මා අනි-වා අතීතා අනාගතා ප-චුප්පත්තා, යදනි-වං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපේසුපි නිබ්බින්නදති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

213 - 215. පින්වත් මහණෙනි, අතීත වුත්, අනාගත වුත්, වර්තමාන වුත් රූප අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක් යි. යමක් දුක් නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. ශබ්ද ගන්ධ රස පහස අතීත වුත්, අනාගත වුත්, වර්තමාන වුත් මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි. යමක් අනිත්‍ය නම් එය දුක් යි. යමක් දුක් නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.49 - 51

බාහිරානීන යං දුක්ඛ - බාහිරානාගත යං දුක්ඛ - බාහිර
ප-චුප්පන්න යං දුක්ඛ සුත්තානි
අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන චූත් බාහිර යමක් ඇද්ද, එය දුක්
බව වදාළ දෙසුම්

216 - 218. රූපා භික්ඛවේ දුක්ඛා අතීතා අනාගතා ප-චුප්පන්නා,
යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ
අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සද්දා
ගන්ධා රසා පොට්ඨබ්බා ධම්මා දුක්ඛා
අතීතා අනාගතා ප-චුප්පන්නා, යං දුක්ඛං තදනත්තා, යදනත්තා තං “නේතං
මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං
සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ
රූපේසුපි නිබ්බන්දති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

216 - 218. පින්වත් මහණෙනි, අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන
චූත් රූප දුක්ඛ යි. යමක් දුක්ඛ නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය
“මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන්
දැක්ක යුතු යි. ශබ්ද ගන්ධ රස පහස
අතීත චූත්, අනාගත චූත්, වර්තමාන චූත් මනසට අරමුණු වන දේ දුක්ඛ යි.
යමක් දුක්ඛ නම් එය අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ,
මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි.
පින්වත් මහණෙනි, ශූන්‍යවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප
ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.52 - 54

බාහිරාතීන යදනත්ත - බාහිරානාගන යදනත්ත - බාහිර
ප-චුප්පන්න යදනත්ත සුත්තානි
අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන වූත් බාහිර යමක් ඇද්ද, එය
අනාත්ම බව වදාළ දෙසුම්

219 - 221. රූපා භික්ඛවේ අනත්තා අතීතා අනාගතා ප-චුප්පන්නා,
යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති ඒවමේතං
යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. සද්දා ගන්ධා
රසා පොට්ඨබ්බා ධම්මා අනත්තා අතීතා අනාගතා
ප-චුප්පන්නා, යදනත්තා තං “නේතං මම, නේසෝ හමස්මි, න මේසෝ
අත්තා”ති ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. ඒවං පස්සං
භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ රූපේසුපි නිබ්බිත්ථති නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති.

219 - 221. පින්වත් මහණෙනි, අතීත වූත්, අනාගත වූත්, වර්තමාන
වූත් රූප අනාත්ම යි. යමක් අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක
මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. ශබ්ද
..... ගන්ධ රස පහස අතීත වූත්,
අනාගත වූත්, වර්තමාන වූත් මනසට අරමුණු වන දේ අනාත්ම යි. යමක්
අනාත්ම නම් එය “මේක මම නොවේ, මේක මගේ නොවේ, මේ මගේ ආත්මය
නොවේ” වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය
ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම
තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි
අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.55

අජ්ඣත්තායතන අනි-වසුත්තං

තමා තුළ ඇති ආයතනවල අනිත්‍ය බව වදාළ දෙසුම

222. චක්ඛං භික්ඛවේ අනි-වං, සෝතං ඝාතං
ජීවිහා කායෝ මනෝ අනි-වෝ. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ
සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

222. පින්වත් මහණෙනි, ඇස අනිත්‍ය යි. කණ නාසය
..... දිව කය මනස අනිත්‍ය යි. පින්වත්
මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත්
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත
ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.56

අජ්ඣත්තායතන දුක්ඛසුත්තං

තමා තුළ ඇති ආයතනවල දුක් බව වදාළ දෙසුම

223. චක්ඛං භික්ඛවේ දුක්ඛං, සෝතං ඝාතං
ජීවිහා කායෝ මනෝ දුක්ඛෝ. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ
සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

223. පින්වත් මහණෙනි, ඇස දුක යි. කණ නාසය
දිව කය මනස දුක යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත්

ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.57

අජ්ඣත්තායතන අනත්තසුත්තං
තමා තුළ ඇති ආයතනවල අනාත්ම බව වදාළ දෙසුම

224. චක්ඛුං භික්ඛවේ අනත්තා, සෝතං සානං
ජීවිහා කායෝ මනෝ අනත්තා. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ
සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

224. පින්වත් මහණෙනි, ඇස අනාත්ම යි. කණ නාසය
..... දිව කය මනස අනාත්ම යි. පින්වත්
මහණෙනි, ශ්‍රාවකවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත්
සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත
ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.58

බාහිරායතන අනි-වසුත්තං

බාහිර ආයතනවල අනිත්‍ය බව වදාළ දෙසුම

225. රූපා භික්ඛවේ අනි-වා, සද්දා ගන්ධා
රසා ඵොට්ඨබ්බා ධම්මා අනි-වා. ඒවං පස්සං
භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ධි නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

225. පින්වත් මහණෙනි, රූප අනාත්ම යි. ශබ්ද ගන්ධ
..... රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය
යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප
ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා
නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.59

බාහිරායතන දුක්ඛසුත්තං

බාහිර ආයතනවල දුක් බව වදාළ දෙසුම

226. රූපා භික්ඛවේ දුක්ඛා, සද්දා ගන්ධා රසා
..... ඵොට්ඨබ්බා ධම්මා දුක්ඛා. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ
සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නද්ධි නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

226. පින්වත් මහණෙනි, රූප දුක්ක යි. ශබ්ද ගන්ධ
රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ දුක්ක යි. පින්වත්

මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.17.60

බාහිරායතන අනත්තසුත්තං

බාහිර ආයතනවල අනාත්ම බව වදාළ දෙසුම

227. රූපා භික්ඛවේ අනත්තා, සද්දා ගන්ධා රසා ඵොට්ඨබ්බා ධම්මා අනත්තා. ඒවං පස්සං භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ වක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නදති නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

227. පින්වත් මහණෙනි, රූප අනාත්ම යි. ශබ්ද ගන්ධ රස පහස මනසට අරමුණු වන දේ අනාත්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සට්ඨපෙය්‍යාලෝසමත්තෝ

සට්ඨපෙය්‍යාලය සමාජික යි

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - සට්ඨපියාල වර්ගය

තනුද්දානං:

එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

ඡන්දේපනට්ඨාරස හොත්ති අතීතේන ච ද්වේ නච
යදනි-චාට්ඨාරස චුත්තා තයෝ අජ්ඣත්තබ්බාතිරා
පෙය්‍යාලෝ සට්ඨිකෝ චුත්තෝ බුද්ධේනාදි-චබන්ධුනාති.

ඡන්ද නමින් සුත්‍ර දහ අටකි, අතීත නමින් ද නවය බැගින් සුත්‍ර දෙකකි.
යදනිච්ච නමින් සුත්‍ර දහ අටකි. අජ්ඣත්ත බ්බාතිර තුන බැගින් දෙකකි.
මෙසේ පෙය්‍යාල වශයෙන් සැටක් වන පරිදි තිබෙන්නේ ආදිච්චබන්ධු වූ බුදු
රජාණන් වහන්සේ වදාළ සුත්‍ර දේශනාවන් ය.

18. සමුද්දවග්ගෝ

18. සමුද්ද වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.1

සමුද්දසුත්තං

මහා සයුර ගැන වදාළ දෙසුම

228. සමුද්දෝ සමුද්දෝති භික්ඛවේ අස්සුතවා පුට්ඨ්ඡනෝ භාසති නේසෝ භික්ඛවේ අරියස්ස චිත්තේ සමුද්දෝ, මහා ඒසෝ භික්ඛවේ උදකරාසි, මහා උදකණ්ණවෝ. චක්ඛු භික්ඛවේ පුරිසස්ස සමුද්දෝ. තස්ස රූපමයෝ වේගෝ. යෝ තං රූපමයං වේගං සහති, අයං වු-චති භික්ඛවේ අතරි චක්ඛු සමුද්දං සඋමිං සාවට්ටං සගාහං සරක්ඛසං තිණ්ණෝ පාරගතෝ ඵලේ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණෝ.

228. පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයා “මහා සයුර, මහා සයුර” කියල කියනවා. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ආර්ය චිත්තයෙහි මහා සයුර කියල කියන්නේ ඒකට නොවෙයි. ඒක පින්වත් මහණෙනි, මහා චතුර ගොඩක් විතරයි. මහා ජලකඳක් විතරයි. පින්වත් මහණෙනි, මනුෂ්‍යයා ගේ මහා සයුර යනු ඇස යි. එහි (ඇසට පෙනෙන) රූපවලින් හැදුනු ආවේගයක් තියෙනවා. ඉතින් යමෙක් ඒ රූපමය ආවේගය (නිකෙලෙස් සිතින්) ඉවසනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, දියසුළි සහිත, ආවාට සහිත, වණ්ඩ මසුන් සහිත, රකුසන් සහිත, මහා සයුර තරණය කරලා පරතෙරට ගිහිත් ගොඩබිම ඉන්න බ්‍රාහ්මණයා කියල යි මොහුට කියන්නේ.

සෝතං සානං ජිව්හා භික්ඛවේ පුරිසස්ස සමුද්දෝ තස්ස රසමයෝ වේගෝ. යෝ තං රසමයං වේගං සහති, අයං වු-චති භික්ඛවේ අතරි ජිව්හාසමුද්දං සඋමිං සාවට්ටං සගාහං සරක්ඛසං තිණ්ණෝ පාරගතෝ ඵලේ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණෝ. කායං මනෝ භික්ඛවේ,

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - සමුද්ද වර්ගය

පුරිසස්ස සමුද්දෝ තස්ස ධම්මමයෝ වේගෝ. යෝ තං ධම්මමයං වේගං සහති,
අයං වු-ච්ඡි භික්ඛවේ අතරි මනෝසමුද්දං සඋමිං සාවට්ටං සගාහං
සරක්ඛසං තිණ්ණෝ පාරගතෝ ඵලේ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණෝ.

කණ නාසය පින්වත් මහණෙනි, මනුෂ්‍යයා
ගේ මහා සයුර යනු දිව යි. එහි (දිවට දැනෙන) රසවලින් හැදුනු ආවේගයක්
නියෙනවා. ඉතින් යමෙක් ඒ රසමය ආවේගය (නිකෙලෙස් සිතින්) ඉවසනවා
නම්, පින්වත් මහණෙනි, දියසුළි සහිත, ආවාට සහිත, වණ්ඩ මසුන් සහිත,
රකුසන් සහිත, මහා සයුර තරණය කරලා පරතෙරට ගිහින් ගොඩබිම ඉන්න
බ්‍රාහ්මණයා කියල යි මොහුට කියන්නේ. කය පින්වත් මහණෙනි,
මනුෂ්‍යයා ගේ මහා සයුර යනු මනස යි. එහි (මනසට සිතෙන) අරමුණුවලින්
හැදුනු ආවේගයක් නියෙනවා. ඉතින් යමෙක් ඒ අරමුණුමය ආවේගය
(නිකෙලෙස් සිතින්) ඉවසනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, දියසුළි සහිත, ආවාට
සහිත, වණ්ඩ මසුන් සහිත, රකුසන් සහිත, මහා සයුර තරණය කරලා
පරතෙරට ගිහින් ගොඩබිම ඉන්න බ්‍රාහ්මණයා කියල යි මොහුට කියන්නේ.

යෝ ඉමං සමුද්දං සගාහං
සරක්ඛසං සඋමිහයං දුත්තරං අ-චතරි
ස වේදගු වුසිතබ්‍රහ්මවරියෝ
ලෝකන්තගු පාරගතෝති වු-ච්ඡිති

යම් කෙනෙක් වණ්ඩ මත්ස්‍යයින් සහිත, රකුසන් සහිත,
දියසුළි සහිත, එතෙර වෙන්ට දුෂ්කර වූ මේ මහා සයුර
තරණය කරනවා නම්, ඒ තැනැත්තා ඉහළ ම අවබෝධය
ලබපු, බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කරපු, ලෝකයෙහි
කෙලෙවරට ගිය, ලෝකයෙන් එතෙර වුණ කෙනා කියල යි
කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමුද්ද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.2

දුතියසමුද්දසුත්තං

මහා සයුර ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

229. සමුද්දෝ සමුද්දෝති භික්ඛවේ අස්සුතවා පුටුඡ්ජනෝ භාසති නේසෝ භික්ඛවේ අරියස්ස විනයේ සමුද්දෝ, මහා ඒසෝ භික්ඛවේ උදකරාසි, මහා උදකණ්ණවෝ. සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛුවික්ඛේය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, අයං වු-චති භික්ඛවේ අරියස්ස විනයේ සමුද්දෝ.

229. පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රන්තවත් පෘතග්ජනයා “මහා සයුර, මහා සයුර” කියල කියනවා. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ආර්ය විනයෙහි මහා සයුර කියල කියන්නේ ඒකට නොවෙයි. ඒක පින්වත් මහණෙනි, මහා චතුර ගොඩක් විතරයි. මහා ජලකඳක් විතරයි. පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප තියෙනවා. ආර්ය විනයෙහි මහා සයුර කියන්නේ මෙයට යි.

එත්ථායං සදේවකෝ ලෝකෝ සමාරකෝ සබ්බමකෝ සස්සමණ්‍යාන්මණි පජා සදේවමනුස්සා යේභුය්‍යන්ත සමුත්තා තන්තාකුලකජාතා ගුළාගුණධීකජාතා මුක්ඛබ්බිඛජභූතා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තතිති.

වික තුළ තමයි දෙවියන් සහිත, මරුන් සහිත, බමුන් සහිත, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත ලෝකයා, දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව බොහෝ සෙයින්ම ඇමිණිලා ඉන්නේ. අවුල් ජාලාවක් කරගෙන ඉන්නේ. අවුල්වලින් කුඩු හදාගෙන ඉන්නේ. මුක්ඛ තණ, බබුස් තණ වගේ වෙලා තියෙන්නේ. අන්තිමේ දී විනිපාත නම් වූ දුගතිය නම් වූ අපා හයෙන් යුතු සංසාරය නො ඉක්මවා ඉන්නවා.

සන්ති භික්ඛවේ සෝතවික්ඛේය්‍යා සද්දා සන්ති භික්ඛවේ ඝාතවික්ඛේය්‍යා ගන්ධා සන්ති භික්ඛවේ ජිව්හාවික්ඛේය්‍යා රසා සන්ති භික්ඛවේ කායවික්ඛේය්‍යා ථොට්ඨබ්බා

..... සන්ති හික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, අයං වු-චති හික්ඛවේ අරියස්ස විනයේ සමුද්දෝ එත්ථායං සදේවකෝ ලෝකෝ සමාරකෝ සබ්බමකෝ සස්සමණබ්‍රාහ්මණීපජා සදේවමනුස්සා යේභුයෝන සමුත්තා තත්තාකුලකජාතා ගුලාගුණධීකජාතා මුඤ්චබ්බිඛජභූතා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තති.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද නියෙනවා පින්වත් මහණෙනි, නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ නියෙනවා පින්වත් මහණෙනි, දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස නියෙනවා පින්වත් මහණෙනි, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. ආර්ය විනයෙහි මහා සයුර කියන්නේ මෙයට යි. චික තුළ තමයි දෙවියන් සහිත, මරුන් සහිත, බඹුන් සහිත, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත ලෝකයා, දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව බොහෝ සෙයින් ම ඇමිණිලා ඉන්නේ. අවුල් ජාලාවක් කරගෙන ඉන්නේ. අවුල්වලින් කුඩු හදාගෙන ඉන්නේ. මුඤ්ජ තණ, බබුස් තණ වගේ වෙලා නියෙන්නේ. අන්තිමේ දී විනිපාත නම් වූ දුගතිය නම් වූ අපා භයෙන් යුතු සංසාරය නො ඉක්මවා ඉන්නවා.

යස්ස රාගෝ ච දෝසෝ ච අවිජ්ජා ච විරාජිතා සෝ ඉමං සමුද්දං සගාභං සරක්ඛසං සඋෂමිහයං දුන්නරං අ-චතරි.

යමෙකු විසින් රාගයත්, ද්වේශයත්, අවිද්‍යාවත්, දුරු කළා නම්, ඔහු තමයි වණ්ඩ මත්ස්‍යයන් ඉන්න, රකුසන් ඉන්න, සුළි නියෙන, තරණය කරන්ට දුෂ්කර වූ මේ සයුර තරණය කළේ.

සංගාතිගෝ ම-චුජහෝ නිරූපධි
පහාසි දුක්ඛං අපුනඛිභවාය
අත්ථංගතෝ සෝ න පමාණමේති
අමෝහයි ම-චුරාජන්ති බ්‍රුමීති.

කෙලෙස් සංගයන් ඉක්මවා ගිය, මාරයාව අත්හළ, කෙලෙස් සහිත කර්ම රහිත, ඒ රහත් හික්ෂුව යළි ඉපදීමක් නොවනු පිණිසම යි දුක දුරු කළේ. අමා නිවන සාක්ෂාත් කළ ඒ

රහත් හික්ෂුව මැනීමකට ඇතුළත් වෙන්නේ නෑ. (ඒ රහත් හික්ෂුව) මරණයෙහි රජු වන මාරයාව මුලා කළා කියලයි මා කියන්නේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුනිය සමුද්ද සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.3

බාලිසිකෝපමසුත්තං

මාළු බිලි බාන කෙනා උපමා කොට වදාළ දෙසුම

230. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ බාලිසිකෝ ආමිසගතං බාලිසං ගම්භිරේ උදකරහදේ පක්ඛිපෙය්‍ය, තමෙනං අඤ්ඤාතරෝ ආමිසවක්ඛු ම-ජෝ ගිලෙය්‍ය: ඒවං හි සෝ භික්ඛවේ ම-ජෝ ගිලිතබලිසෝ බාලිසිකස්ස අන්‍යං ආපන්නෝ ව්‍යාසනං ආපන්නෝ යථාකාමකරණියෝ බාලිසිකස්ස. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ ඡයිමේ බලිසා ලෝකස්මිං අන්‍යාය සත්තානං, ව්‍යාබාධාය පාණීනං. කතමේ ඡ;

230. පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. මාළු බිලි බාන කෙනෙක්, ගොදුර අමුණපු බිලි කොක්ක වතුර වලකට දානවා. එතකොට ගොදුරකට ඇස් යොමා ගෙන ඉන්න මාළුවෙක් ඒක ගිලිනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට මාළු බිලි බාන්නා ගේ ඒ බිලි කොක්ක ගිලපු මාළුවා දුකට වැටිලා, විපතට වැටිලා, මාළු බිලි බාන්නාට කැමැති දෙයක් කළ හැකි වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට ම ලෝකයෙහි සත්වයන් හට දුක් පිණිස, ප්‍රාණීන් හට පීඩා පිණිස, බිලි කොකු හයක් තියෙනවා. ඒ හය මොනවා ද?

සත්ති භික්ඛවේ වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්නා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙද්ධාය තිට්ඨති, අයං වු-චති භික්ඛවේ භික්ඛු ගිලිතබලිසෝ මාරස්ස

අනයං ආපන්නෝ වාසනං ආපන්නෝ යථාකාමකරණීයෝ පාපිමනෝ. සන්ති භික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සන්ති භික්ඛවේ ඝානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා සන්ති භික්ඛවේ ජීව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා සන්ති භික්ඛවේ කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්ති භික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු අභිනන්දති අභිවදති අජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, අයං වු-චති භික්ඛවේ භික්ඛු ගිලිතබ්බිසෝ මාරස්ස අනයං ආපන්නෝ වාසනං ආපන්නෝ යථාකාමකරණීයෝ පාපිමනෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, එහි ගුණ කියනවා නම්, එහි බැසගෙන ඉන්නවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, මේකට තමයි කියන්නේ මාරයා ගේ බිලි කොක්ක ගිලපු භික්ඛුව දුකට වැටිලා, විපතට වැටිලා, පව්වු මාරයාට කැමැති දෙයක් කළ හැකි වෙනවා කියලා. පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද පින්වත් මහණෙනි, නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ පින්වත් මහණෙනි, දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස පින්වත් මහණෙනි, කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් මහණෙනි, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු නියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නවා නම්, එහි ගුණ කියනවා නම්, එහි බැසගෙන ඉන්නවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, මේකට තමයි කියන්නේ මාරයා ගේ බිලි කොක්ක ගිලපු භික්ඛුව දුකට වැටිලා, විපතට වැටිලා, පව්වු මාරයාට කැමැති දෙයක් කළ හැකි වෙනවා කියලා.

සන්ති භික්ඛවේ චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ- භික්ඛු නාභිනන්දති නාභිවදති නාජ්ඣෙධාසාය නිට්ඨති, අයං වු-චති භික්ඛවේ භික්ඛු න ගිලිතබ්බිසෝ මාරස්ස අහේදී බ්බිසං; න අනයං ආපන්නෝ න වාසනං ආපන්නෝ, න යථාකාමකරණීයෝ පාපිමනෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඇසෙන් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා රූප නියෙනවා. භික්ඛුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. එහි ගුණ කියන්නේ නෑ. එහි

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අභිනිර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුත්තය - සමුද්ද වර්ගය

බැසගෙන ඉන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේකට තමයි කියන්නේ මාරයා ගේ බිලි කොක්ක නො ගිලපු හික්ෂුව ඒ බිලි කොක්ක කඩා බිඳ දැමීමා කියලා. දුකට වැටුනේ නෑ කියලා. විපතට වැටුනේ නෑ කියලා. පව්වු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට බෑ කියලා.

සන්නි හික්ඛවේ සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා සන්නි හික්ඛවේ සානවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා සන්නි හික්ඛවේ ජිව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා සන්නි හික්ඛවේ කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා සන්නි හික්ඛවේ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා ඉට්ඨා කන්නා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, තඤ්ඤෙ-හික්ඛු නාහිනන්දනි නාහිවදනි නාජ්ඤධාසාය නිට්ඨනි, අයං වු-වනි හික්ඛවේ හික්ඛු න ගිලිතබලිසෝ මාරස්ස අහේදි බලිසං; න අනයං න ආපන්නෝ න ව්‍යසනං ආපන්නෝ න යථාකාමකරණියෝ පාපිමනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, කණෙන් දැන ගත යුතු වූ ශබ්ද පින්වත් මහණෙනි, නාසයෙන් දැන ගත යුතු වූ ගන්ධ පින්වත් මහණෙනි, දිවෙන් දැන ගත යුතු වූ රස පින්වත් මහණෙනි, කයෙන් දැන ගත යුතු වූ පහස පින්වත් මහණෙනි, මනසින් දැන ගත යුතු වූ සිත් ඇද ගන්නා, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, කැමැත්ත ඇති කරවන, බැඳීම හට ගන්නා අරමුණු තියෙනවා. හික්ෂුව එය සතුටින් පිළිගන්නේ නෑ. එහි ගුණ කියන්නේ නෑ. එහි බැසගෙන ඉන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේකට තමයි කියන්නේ මාරයා ගේ බිලි කොක්ක නො ගිලපු හික්ෂුව ඒ බිලි කොක්ක කඩා බිඳ දැමීමා කියලා. දුකට වැටුනේ නෑ කියලා. විපතට වැටුනේ නෑ කියලා. පව්වු මාරයාට කැමැති දෙයක් කරන්ට බෑ කියලා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

බාලිසිකෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.4

බීරරුක්ඛෝපමසුත්තං
කිරි ගස උපමා කොට වදාළ දෙසුම

231. යස්ස කස්සචි භික්ඛවේ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යෝසු රුපේසු යෝ රාගෝ සෝ අත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභීතෝ; තස්ස පරිත්තා -පි චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යා රුපා චක්ඛුස්ස ආපාථං ආග-ජන්ති, පරියාදියන්තේවාස්ස චිත්තං, කෝ පන වාදෝ අධිමත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ භික්ඛවේ රාගෝ සෝ අත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභීතෝ;

231. පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි භික්ෂුවක් තුළ වේවා, භික්ෂුණියක් තුළ වේවා ඇසෙන් දත යුතු රූප ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, ඉදින් ඇසින් දැක්ක යුතු ස්වල්ප වූ රූපයක් නමුත් ඔහු ගේ ඇස් ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙනවා ම යි. බොහෝ රූපවලට යට වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැ

යස්ස කස්සචි භික්ඛවේ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යෝසු ධම්මේසු යෝ රාගෝ සෝ අත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභීතෝ; තස්ස පරිත්තා -පි මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා මනස්ස ආපාථං ආග-ජන්ති,

පරියාදියන්නේවාස්ස චිත්තං, කෝ පන වාදෝ අධිමත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ භික්ඛවේ රාගෝ සෝ අත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභීතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි භික්ෂුවක් තුළ වේවා, භික්ෂුණියක් තුළ වේවා මනසින් දත යුතු අරමුණු ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, ඉදින් මනසින් දත යුතු ස්වල්ප වූ අරමුණක් නමුත් ඔහු ගේ මනස ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙනවා ම යි. බොහෝ අරමුණුවලට යට වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ බීරරුක්ඛෝ, අස්සත්ථෝ වා නිග්‍රෝධෝ වා පිලක්ඛෝ වා උදුම්ඛරෝ වා දහරෝ වා තරුණෝ කෝමාරකෝ, තමේනං පුරිසෝ තිණ්භාය කුඨාරියා යතෝ යතෝ ආභිත්ඨෙය්‍ය, අග-ජෙය්‍ය බීරන්ති. ඒවමහන්නේ. තං කිස්ස හේතු: යං හි හන්නේ බීරං තං අත්ථිති, ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ යස්ස කස්සචි භික්ඛවේ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යෝසු රූපේසු යෝ රාගෝ සෝ අත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභීතෝ; තස්ස පරිත්තා -පි චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යා රූපා චක්ඛුස්ස ආපාථං ආග-ජන්ති, පරියාදියන්නේවාස්ස චිත්තං, කෝ පන වාදෝ අධිමත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ භික්ඛවේ රාගෝ සෝ අත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභීතෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභීතෝ

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කිරි රුකක් තියෙනවා. ඒක ඇහැටු හෝ නුග හෝ පුලිල හෝ දිඹුල් හෝ වෙන්ට පුළුවනි. ඒක ඉතා ලපටි

හෝ වැඩුන ලස්සන ගසක් වෙන්ට පුළුවනි. පුරුෂයෙක් නියුණු කෙටේරියකින් මේ ගසේ කවර හෝ තැනකට කෙටුවොත්, කිරි වැක්කෙරෙනවා නේද? එසේය ස්වාමීනී, ඒකට හේතුව මොකක් ද? ස්වාමීනී, යම් කිරක් ඇත්නම්, ඒ කිරි නියෙන නිසා. අන්න ඒ වගේම යි පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්ෂුවක් තුළ වේවා, හික්ෂුණියක් තුළ වේවා ඇසෙන් දත යුතු රූප ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, ඉදින් ඇසින් දැක්ක යුතු ස්වල්ප වූ රූපයක් නමුත් ඔහු ගේ ඇස් ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙනවා ම යි. බොහෝ රූපවලට යට වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ

යස්ස කස්සවි භික්ඛවේ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා ජීව්නාවිඤ්ඤෙයෝසු රසේසු යෝ රාගෝ සෝ අත්ථි යස්ස කස්සවි භික්ඛවේ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා මනෝවිඤ්ඤෙයෝසු ධම්මේසු යෝ රාගෝ සෝ අත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ අප්පභිනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභිනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභිනෝ; තස්ස පරිත්තා -පි මනෝවිඤ්ඤෙයා ධම්මා මනස්ස ආපාථං ආග-ඡන්ති, පරියාදියන්තේවාස්ස චිත්තං, කෝ පන වාදෝ අධිමත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ භික්ඛවේ රාගෝ සෝ අත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ අත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ අත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ අප්පභිනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ අප්පභිනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ අප්පභිනෝ.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්ෂුවක් තුළ වේවා, හික්ෂුණියක් තුළ වේවා දිවෙන් දත යුතු රූප ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්ෂුවක් තුළ වේවා, හික්ෂුණියක් තුළ වේවා මනසින් දත යුතු අරමුණු ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නියෙනවා නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නැත්නම්,

ඉදින් මනසින් දත යුතු ස්වල්ප වූ අරමුණක් නමුත් ඔහු ගේ මනස ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙනවා ම යි. බොහෝ අරමුණුවලට යට වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය තියෙනවා. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නෑ.

යස්ස කස්සචි භික්ඛවෙ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යෝසු රූපේසු යෝ රාගෝ සෝ නත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ පභිනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභිනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභිනෝ; තස්ස අධිමත්තා - පි චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යා රූපා චක්ඛුස්ස ආපාඨං ආග-ඡන්ති, නේවස්ස චිත්තං පරියාදියන්ති, කෝ පන වාදෝ පරිත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ භික්ඛවෙ රාගෝ සෝ නත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ පභිනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභිනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභිනෝ;

පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි භික්ෂුවක් තුළ වේවා, භික්ෂුණියක් තුළ වේවා ඇසෙන් දත යුතු රූප ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, ඉදින් ඇසින් දැක්ක යුතු බොහෝ වූ රූප නමුත් ඔහු ගේ ඇස් ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙන්නේ නෑ. ස්වල්ප රූපයකට යට නො වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා

යස්ස කස්සචි භික්ඛවෙ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා ජීවිනා විඤ්ඤෙය්‍යෝසු රස්සේසු යස්ස කස්සචි භික්ඛවෙ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා මනෝ විඤ්ඤෙය්‍යෝසු ධම්මේසු යෝ රාගෝ සෝ නත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ පභිනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභිනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභිනෝ; තස්ස අධිමත්තා

ඛෙ-පි මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා මනස්ස ආපාඨං ආග-ජන්ති, නේවස්ස චිත්තං පරියාදියන්ති, කෝ පන වාදෝ පරිත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ භික්ඛවේ රාගෝ සෝ නත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ පභීනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභීනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභීනෝ.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි භික්ෂුවක් තුළ වේවා, භික්ෂුණියක් තුළ වේවා දිවෙන් දත යුතු රස ගැන පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි භික්ෂුවක් තුළ වේවා, භික්ෂුණියක් තුළ වේවා මනසින් දත යුතු අරමුණු ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, ඉදින් මනසින් දැක්ක යුතු බොහෝ වූ අරමුණු නමුත් ඔහු ගේ මනස ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙන්නේ නෑ. ස්වල්ප අරමුණකට යට නො වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ බීරරුක්ඛෝ, අස්සත්ථෝ වා නිග්‍රෝධෝ වා පිලක්ඛෝ වා උදුම්ඛරෝ වා සුක්ඛෝ කෝලාපෝ ථේරෝවස්සිකෝ, තමේනං පුරිසෝ තිණ්භාය කුඨාරියා යනෝ යනෝ ආභින්දෙය්‍ය, අග-ජෙය්‍ය බීරන්ති. නෝහේතං හන්තේ. තං කිස්ස හේතු: යං භි හන්තේ බීරං තං නත්ථිති. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ යස්ස කස්සචි භික්ඛවේ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යෝසු රුපේසු යෝ රාගෝ සෝ නත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ පභීනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභීනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභීනෝ; තස්ස අධිමත්තා ඛෙ-පි චක්ඛු විඤ්ඤෙය්‍යා රූපා චක්ඛුස්ස ආපාඨං ආග-ජන්ති, නේවස්ස චිත්තං පරියාදියන්ති, කෝ පන වාදෝ පරිත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ භික්ඛවේ රාගෝ සෝ නත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ පභීනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභීනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභීනෝ

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කිරි රුකක් තියෙනවා. ඒක ඇහැටු හෝ නුග හෝ පුලිල හෝ දිඹුල් හෝ වෙන්ට පුළුවනි. ඒක වේලිලා

නම්, කොළ හැලිලා බොහෝ වර්ෂ ගණනක් පරණ වෙලා නම්, පුරුෂයෙක් නියුණු කෙටේරියකින් මේ ගසේ කවර හෝ තැනකට කෙටුවොත්, කිරි වැක්කෙරෙනවා ද? ස්වාමීනී එය නොවේ ම ය. ඒකට හේතුව මොකක් ද? ස්වාමීනී, යම් කිරක් ඇත්නම් ඒ කිරි නැති නිසා. අන්න ඒ වගේම යි පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්ෂුවක් තුළ වේවා, හික්ෂුණියක් තුළ වේවා ඇසෙන් දැක යුතු රූප ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, ඉදින් ඇසින් දැක්ක යුතු බොහෝ වූ රූප නමුත් ඔහු ගේ ඇස් ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙන්නේ නෑ. ස්වල්ප රූපයකට යට නො වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා.

යස්ස කස්සචි හික්ඛවේ හික්ඛස්ස වා හික්ඛනියා වා ජීවිතාච්ඤ්ඤෙය්‍යෙස්ස රස්සෙස්ස යස්ස කස්සචි හික්ඛවේ හික්ඛස්ස වා හික්ඛනියා වා මනෝච්ඤ්ඤෙය්‍යෙස්ස ධම්මෙස්ස යෝ රාගෝ සෝ නත්ථි, යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි, යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි, යෝ රාගෝ සෝ පභිනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභිනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභිනෝ; තස්ස අධිමත්තා -පි මනෝච්ඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා මනස්ස ආපාථං ආග-ඡන්ති, නේවස්ස චිත්තං පරියාදියන්ති, කෝ පන වාදෝ පරිත්තානං. තං කිස්ස හේතු? යෝ හික්ඛවේ රාගෝ සෝ නත්ථි යෝ දෝසෝ සෝ නත්ථි යෝ මෝහෝ සෝ නත්ථි; යෝ රාගෝ සෝ පභිනෝ, යෝ දෝසෝ සෝ පභිනෝ, යෝ මෝහෝ සෝ පභිනෝති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්ෂුවක් තුළ වේවා, හික්ෂුණියක් තුළ වේවා දිවෙන් දැක යුතු රස ගැන පින්වත් මහණෙනි, යම් කිසි හික්ෂුවක් තුළ වේවා, හික්ෂුණියක් තුළ වේවා මනසින් දැක යුතු අරමුණු ගැන යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නැති නම්, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා නම්, ඉදින් මනසින් දැක්ක යුතු බොහෝ වූ අරමුණු නමුත් ඔහු ගේ මනස

ඉදිරියට ආවොත් ඔහු ගේ සිත ඒකට යට වෙන්නේ නෑ. ස්වල්ප අරමුණකට යට නො වීම ගැන කවර කතා ද? ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය නෑ. යම් රාගයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් ද්වේශයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා. යම් මෝහයක් ඇද්ද, එය පහ වෙලා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

බීරරුක්ඛෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.5

කොට්ඨිකසුත්තං

කොට්ඨික තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

232. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහා කොට්ඨිතෝ බාරාණසියං විහරන්ති ඉසිපතනේ මීගදායේ. අථ ඛෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසිදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච:

232. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේත් වැඩසිටියේ බරණැස් නුවර ඉසිපතන නම් වූ මුවන් ගේ අභය භූමියේ. එදා ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිකයන් වහන්සේ සවස් කාලයේ භාවනාවෙන් නැගිටලා, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිකයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා.

කිත්තු බෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත වක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං රූපා වක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං, සෝතං සද්දානං සඤ්ඤෝජනං සද්දා සෝතස්ස සඤ්ඤෝජනං, සානා ගන්ධානං සඤ්ඤෝජනං ගන්ධා සානස්ස සඤ්ඤෝජනං, ජීවිහා රසානං සඤ්ඤෝජනං රසා ජීවිහාය සඤ්ඤෝජනං, කායෝ ථොට්ඨබ්බානං සඤ්ඤෝජනං ථොට්ඨබ්බා කායස්ස සඤ්ඤෝජනං, මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං, ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනන්ති?

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, ඒක මොකක් ද? ඇස නියෙන්නෙ රූපවලට බැඳිලා ද? රූප නියෙන්නෙ ඇසට බැඳිලා ද? ඒ වගේ ම කණ නියෙන්නෙ ශබ්දවලට බැඳිලා ද? ශබ්ද නියෙන්නෙ කණට බැඳිලා ද? ඒ වගේ ම නාසය නියෙන්නෙ ගඳසුවදට බැඳිලා ද? ගඳසුවද නියෙන්නෙ නාසයට බැඳිලා ද? ඒ වගේ ම දිව නියෙන්නෙ රසට බැඳිලා ද? රස නියෙන්නෙ දිවට බැඳිලා ද? ඒ වගේ ම කය නියෙන්නෙ පහසට බැඳිලා ද? පහස නියෙන්නෙ කයට බැඳිලා ද? ඒ වගේ ම මනස නියෙන්නෙ මනසට සිතෙන අරමුණුවලට බැඳිලා ද? මනසට සිතෙන අරමුණු නියෙන්නෙ මනසට බැඳිලා ද?

න බෝ ආවුසෝ කොට්ඨික, වක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං, න රූපා වක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න ජීවිහා රසානං සඤ්ඤෝජනං, න රසා ජීවිහාය සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං, න ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨික, ඇස රූපවලට බැඳිලා නැහැ. රූප ඇසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය දිව රසයට බැඳිලා නැහැ. රස දිවට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය මනස, මනසට සිතෙන අරමුණුවලට බැඳිලා නැහැ. මනසට සිතෙන අරමුණු, මනසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.

සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ කාලෝ ව බලිවද්දෝ විදානෝ ව බලිවද්දෝ ඒකේන දාමේන වා යොත්තේන වා සංයුක්තා අස්සු. යෝ නු බෝ ඒවං වදෙය්‍ය:

කාලෝ බලිවද්දෝ විදනස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, විදානෝ බලිවද්දෝ කාලස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනන්ති. සම්මා නු බෝ සෝ වදමානෝ වදෙය්‍යාති. නෝ හේතං ආචුසෝ. න බෝ ආචුසෝ කාලෝ බලිවද්දෝ විදානස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, නපි විදානෝ බලිවද්දෝ කාලස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, යේන ච බෝ තේ ඒකේන දාමේන වා යොත්තේන වා සංයුත්තා, තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කළු ගොනෙකු යි, සුදු ගොනෙකු යි තනි කමයකින් හරි, යොතකින් හරි ඇදලා තියෙන විට, කෙනෙක් මේ විදිහට කියන්න පුළුවනි, ඔය කළු ගොනා සුදු ගොනාට බැඳිල යි ඉන්නේ. එහෙම නැත්නම්, සුදු ගොනා කළු ගොනාට බැඳිල යි ඉන්නේ කියලා. එතකොට ඔහු ඒ කියන්නේ හරි දෙයක් ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක හරි දෙයක් නොවේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කළු ගොනා සුදු ගොනා ගේ බන්ධනය නොවේ. සුදු ගොනා කළු ගොනා ගේ බන්ධනයක් නොවේ. නමුත් ඔවුන් දෙන්නා යම් කමයකින් හරි, යොතකින් හරි එකට ඇදලා තියෙනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.

ඒවමේව බෝ ආචුසෝ න චක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං, න රූපා චක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න ජීවිහා රසානං සඤ්ඤෝජනං න මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං, න ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි. ඇස රූපවලට බැඳිලා නැහැ. රූප ඇසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය දිව රසයට බැඳිලා නැහැ මනස, මනසට සිතෙන අරමුණුවලට බැඳිලා නැහැ. මනසට සිතෙන අරමුණු, මනසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.

චක්ඛුං වා ආචුසෝ රූපානං සඤ්ඤෝජනං අභවිස්ස, රූපා වා චක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං, න ඉදං බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, යස්මා ච බෝ ආචුසෝ න චක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං න

රූපා චක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති
ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං, තස්මා බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායති
සම්මාදුක්ඛක්ඛයාය

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඇස රූපවලට බැඳිල ගියා නම්, රූපත් ඇසට බැඳිල
ගියා නම්, මනා කොට දුක් ගෙවීමක් පිණිස මේ බ්‍රහ්මවරියවාසය (නිවන්
මග) නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණක් නිසා
ඇස රූපවලට බැඳිල ගියේ නැද්ද, රූපත් ඇසට බැඳිල ගියේ නැද්ද, නමුත්
ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක එතැන
බන්ධනය බවට පත් වුණා ද, අන්න ඒ නිසයි මනා කොට දුක් ගෙවීමක්
පිණිස මේ බ්‍රහ්මවරියවාසය දැක ගන්ට ලැබෙන්නේ

ජීවිහා වා ආවුසෝ රසානං සඤ්ඤෝජනං අභවිස්ස, රසා වා ජීවිහාය
සඤ්ඤෝජනං, න ඉදං බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය,
යස්මා ච බෝ ආවුසෝ න ජීවිහා රසානං සඤ්ඤෝජනං න රසා ජීවිහාය
සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ
සඤ්ඤෝජනං, තස්මා බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායති සම්මාදුක්ඛක්ඛයාය
.....

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, දිව රසට බැඳිල ගියා නම්, රසත් දිවට බැඳිල ගියා
නම්, මනා කොට දුක් ගෙවීමක් පිණිස මේ බ්‍රහ්මවරියවාසය (නිවන් මග)
නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නේ නෑ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණක් නිසා දිව
රසට බැඳිල ගියේ නැද්ද, රසත් දිවට බැඳිල ගියේ නැද්ද, නමුත් ඔය දෙක
නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක එතැන බන්ධනය බවට
පත් වුණා ද, අන්න ඒ නිසයි මනා කොට දුක් ගෙවීමක් පිණිස මේ
බ්‍රහ්මවරියවාසය දැක ගන්ට ලැබෙන්නේ

මනෝ වා ආවුසෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං අභවිස්ස, ධම්මා වා
මනස්ස සඤ්ඤෝජනං, න ඉදං බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායේථ සම්මා
දුක්ඛක්ඛයාය, යස්මා ච බෝ ආවුසෝ න මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං න
ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති
ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං, තස්මා බ්‍රහ්මවරියවාසෝ පඤ්ඤායති
සම්මාදුක්ඛක්ඛයාය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මනස, මනසට සිතෙන අරමුණුවලට බැඳිල ගියා නම්, මනසට සිතෙන අරමුණුත්, මනසට බැඳිල ගියා නම්, මනා කොට දුක් ගෙවීමක් පිණිස මේ බ්‍රහ්මචරියවාසය (නිවන් මග) නම් දැක ගන්ට ලැබෙන්නේ නෑ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණක් නිසා මනස, මනසට සිතෙන අරමුණුවලට බැඳිල ගියේ නැද්ද, මනසට සිතෙන අරමුණුත්, මනසට බැඳිල ගියේ නැද්ද, නමුත් ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක එතැන බන්ධනය බවට පත් වුණා ද, අන්න ඒ නිසයි මනා කොට දුක් ගෙවීමක් පිණිස මේ බ්‍රහ්මචරියවාසය දැක ගන්ට ලැබෙන්නේ.

තදම්නාපේතං ආවුසෝ පරියායේන වේදිතබ්බං: යථා න චක්ඛුං රූපානං සඤ්ඤෝජනං න රූපා චක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න ජීවිහාය රසානං සඤ්ඤෝජනං න මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං න ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය කාරණය මේ දහම් ක්‍රමය තුළින් දැන සිටිය යුතු යි. යම් අයුරකින් ඇස රූපයත් බැඳිලා ගියේ නැති බවත්, රූපත් ඇසට බැඳිලා ගියේ නැතිබවත්, ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් ඉපදුනා නම්, ඒක ම එතැන බන්ධනය වූ බවත් ය දිව රසයන්ට බැඳිලා ගියේ නැති බවත් මනස අරමුණුවලට බැඳිලා ගියේනැති බවත්, අරමුණුත් මනසට බැඳිලා ගියේ නැතිබවත්, ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් ඉපදුනා නම්, ඒක ම එතැන බන්ධනය වූ බවත් ය.

සංවිජ්ජති බෝ ආවුසෝ භගවතෝ චක්ඛු, පස්සති භගවා චක්ඛුනා රූපං, ඡන්දරාගෝ භගවතෝ නත්ථි, සුචිමුත්තචිත්තෝ භගවා සංවිජ්ජති බෝ ආවුසෝ භගවතෝ ජීවිහා, සායති භගවා ජීවිහාය රසං, ඡන්දරාගෝ භගවතෝ නත්ථි, සුචිමුත්තචිත්තෝ භගවා සංවිජ්ජති බෝ ආවුසෝ භගවතෝ මනෝ, ජානාති භගවා මනසා ධම්මං, ඡන්දරාගෝ භගවතෝ නත්ථි, සුචිමුත්තචිත්තෝ භගවා.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඇස නියෙනවා ම යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇසින් රූපය දකිනා සේක් ම යි. නමුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඡන්දරාගයක් නැහැ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙලෙසුන්ගෙන් මනා

කොට මිදුනු සිත් ඇති සේක ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට දිව තියෙනවා ම යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දිවෙන් රසය විදිනා සේක් ම යි. නමුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඡන්දරාගයක් නැහැ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙලෙසුන්ගෙන් මනා කොට මිදුනු සිත් ඇති සේක ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මනස තියෙනවා ම යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මනසින් අරමුණු සිතනා සේක් ම යි. නමුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඡන්දරාගයක් නැහැ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙලෙසුන්ගෙන් මනා කොට මිදුනු සිත් ඇති සේක.

ඉමිනා බෝ ඒනං ආවුසෝ පරියායේන වේදිතබ්බං: යථා න චක්ඛුං රූපානං සඤ්ඤෝජනං න රූපා චක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න ජීවිහාය රසානං සඤ්ඤෝජනං න රසා ජීවිහාය සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං න ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනන්ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ කාරණය ඔය දහම් ක්‍රමය තුළින් දැන සිටිය යුතු යි. යම් අයුරකින් ඇස රූපයත් බැඳිලා ගියේ නැති බවත්, රූපත් ඇසට බැඳිලා ගියේ නැතිබවත්, ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් ඉපදුනා නම්, ඒක ම එතැන බන්ධනය වූ බවත් ය දිව රසයන්ට බැඳිලා ගියේ නැති බවත් මනස අරමුණුවලට බැඳිලා ගියේනැති බවත්, අරමුණුත් මනසට බැඳිලා ගියේ නැතිබවත්, ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් ඉපදුනා නම්, ඒක ම එතැන බන්ධනය වූ බවත් ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කොට්ඨික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.6

කාමභුසුත්තං

කාමභු තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

233. ඒකං සමයං ආයස්මා ව ආනන්දෝ ආයස්මා ව කාමභු කෝසම්බියං විහරන්ති සෝසිතාරමේ. අථ ඛෝ ආයස්මා කාමභු සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා ආනන්දේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදණියං කතං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා කාමභු ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒකදවෝච:

233. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේත් වැඩසිටියේ කොසඹූ නුවර සෝසිතාරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ සවස් කාලයේ භාවනාවෙන් නැගිටලා, ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාච් වුණා. එකත්පස්ව වාච් වුණ ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා.

කින්තු ඛෝ ආවුසෝ ආනන්ද, වක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං රූපා වක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං ජීවිහා රසානං සඤ්ඤෝජනං රසා ජීවිහාය සඤ්ඤෝජනං මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං, ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනන්ති?

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, ඒක මොකක් ද? ඒක මොකක් ද? ඇස තියෙන්නෙ රූපවලට බැඳිලා ද? රූප තියෙන්නෙ ඇසට බැඳිලා ද? ඒ වගේ ම දිව තියෙන්නෙ රසට බැඳිලා ද? රස තියෙන්නෙ දිවට බැඳිලා ද? ඒ වගේ ම මනස තියෙන්නෙ මනසට සිතෙන අරමුණුවලට බැඳිලා ද? මනසට සිතෙන අරමුණු තියෙන්නෙ මනසට බැඳිලා ද?

න ඛෝ ආවුසෝ කාමභු, වක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං, න රූපා වක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ව උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ

තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න ජීවිතා රසානං සඤ්ඤෝජනං,
න රසා ජීවිතාය සඤ්ඤෝජනං න මනෝ ධම්මානං
සඤ්ඤෝජනං, න ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ව
උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

ත්‍රිය ආයුෂ්මත් කාමභූ, ඇස රූපවලට බැඳිලා නැහැ. රූප ඇසට
බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්,
ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය දිව රසයට බැඳිලා නැහැ.
රස දිවට බැඳිලත් නැහැ මනස, මනසට සිතෙන අරමුණුවලට
බැඳිලා නැහැ. මනසට සිතෙන අරමුණු, මනසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක
නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති
බන්ධනය.

සෙය්‍යථාපි ආචුසෝ කාලෝ ව බලිවද්දෝ විදාතෝ ව බලිවද්දෝ
ඒකේන දාමේන වා යොත්තේන වා සංයුක්තා අස්සු. යෝ නු බෝ ඒවං වදෙය්‍යා:
කාලෝ බලිවද්දෝ විදනස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, විදාතෝ බලිවද්දෝ
කාලස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනන්ති. සම්මා නු බෝ සෝ වදමාතෝ
වදෙය්‍යාති. නෝ හේතං ආචුසෝ. න බෝ ආචුසෝ කාලෝ බලිවද්දෝ විදානස්ස
බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, නපි විදාතෝ බලිවද්දෝ කාලස්ස බලිවද්දස්ස
සඤ්ඤෝජනං, යේන ව බෝ තේ ඒකේන දාමේන වා යොත්තේන වා සංයුක්තා,
තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කළු ගොනෙකු යි, සුදු ගොනෙකු
යි තනි කඹයකින් හරි, යොතකින් හරි ඇඳලා තියෙන විට, කෙනෙක් මේ
විදිහට කියන්න පුළුවනි, ඔය කළු ගොනා සුදු ගොනාට බැඳිල යි ඉන්නේ.
එහෙම නැත්නම්, සුදු ගොනා කළු ගොනාට බැඳිල යි ඉන්නේ කියලා.
එතකොට ඔහු ඒ කියන්නේ හරි දෙයක් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක හරි දෙයක්
නොවේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කළු ගොනා සුදු ගොනා ගේ බන්ධනය නොවේ.
සුදු ගොනා කළු ගොනා ගේ බන්ධනයත් නොවේ. නමුත් ඔවුන් දෙන්නා යම්
කඹයකින් හරි, යොතකින් හරි එකට ඇඳලා තියෙනවා නම්, ඒක තමයි එතැන
ඇති බන්ධනය.

ඒවමේව බෝ ආචුසෝ න වක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං, න රූපා
වක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ව උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ

තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං න ජීවිතා රසානං සඤ්ඤෝජනං න මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං, න ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං. යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනන්ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි. ඇස රූපවලට බැඳිලා නැහැ. රූප ඇසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය දිව රසයට බැඳිලා නැහැ මනස, මනසට සිතෙන අරමුණුවලට බැඳිලා නැහැ. මනසට සිතෙන අරමුණු, මනසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කාමභූ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.7

උදායී සුත්තං

උදායී තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

234. ඒකං සමයං ආයස්මා ච ආනන්දෝ ආයස්මා ච උදායී කෝසම්බියං විහරන්ති සෝසිකාරමේ. අථ බෝ ආයස්මා උදායී සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා ආනන්දෝ තේනුපසංකමී. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා ආනන්දේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදණීයං කතං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා උදායී ආයස්මන්තං ආනන්දං ඒතදවෝච:

234. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් වහන්සේත් වැඩසිටියේ කොසඹූ නුවර සෝමිකාරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් වහන්සේ සවස් කාලයේ භාවනාවෙන් නැගිටලා,

ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා.

යථේව බෝ ආවුසෝ උදායි අයං කායෝ භගවතා අනේක පරියායේන අක්ඛානෝ විචටෝ පකාසිතෝ, ඉතිපායං කායෝ අනත්තාති, සක්කා ඵ්චමේව විඤ්ඤාණමිපිදං ආචික්ඛිතුං දේසේතුං පඤ්ඤාපේතුං පට්ඨපේතුං විචරිතුං විභජිතුං උත්තානිකාතුං ඉතිපිදං විඤ්ඤාණං අනත්තාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් “මේ කය අනාත්මයි” කියලා නොයෙක් ක්‍රමවලින් මේ කය ගැන වදාරලා තියෙනවා. තොරතුරු හෙළි කරල තියෙනවා. කරුණු ප්‍රකාශ කරලා තියෙනවා. අන්න ඒ විදිහට මේ අයුරිනුත් “මේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි” කියලා මේ විඤ්ඤාණය ගැනත් කියනට පුළුවන් ද? දේශනා කරනට පුළුවන් ද? පණවනට පුළුවන් ද? පිහිටුවනට පුළුවන් ද? හෙළිදරව් කරනට පුළුවන් ද? බෙදා දක්වනට පුළුවන් ද? මතු කොට පෙන්වනට පුළුවන් ද?

වක්ඛුඤ්චාවුසෝ පටි-ව රූපේ වුප්පජ්ජති වක්ඛුවිඤ්ඤාණන්ති, ඵ්චමාවුසෝති. යෝ වාවුසෝ හේතු යෝ ප-වයෝ වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය සෝ ච හේතු සෝ ච ප-වයෝ සබ්බේන සබ්බං සබ්බන්තං සබ්බං අපරිසේසා නිරුජ්ඣය්‍ය, අපි නු බෝ වක්ඛු විඤ්ඤාණං පඤ්ඤායේථාති. තෝ හේතං ආවුසෝ. ඉමිනාපි බෝ ඒතං ආවුසෝ පරියායේන භගවතා අක්ඛානං විචටං පකාසිතං: ඉතිපිදං විඤ්ඤාණං අනත්තාති

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඇසත් රූපත් නිසයි නේද ඇසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ? එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඇසේ විඤ්ඤාණය ඉපදීමට යම් හේතුවක් ඇද්ද, යම් ප්‍රත්‍යයක් ඇද්ද, ඒ හේතුවත්, ඒ ප්‍රත්‍යයත් සෑම අයුරකින් සියල්ල ම, සෑම තැනක සියල්ල ම ඉතිරි නැතිව නිරුද්ධ වෙනවා නම්, එතකොට ඇසේ විඤ්ඤාණය කියල දෙයක් දැකගන්ට ලැබෙනවා ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එය නොවේ ම යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය ක්‍රමයෙනුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේත් මේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි කියලා වදාරලා තියෙනවා. හෙළිදරව් කරලා තියෙනවා. කරුණු ප්‍රකාශ කරලා තියෙනවා

ජීවිතඤ්චාචුසෝ පටි-ව රූපේ වූප්පජ්ජති ජීවිතාච්ඤ්ඤාණන්ති, ඒවාමාචුසෝති. යෝ චාචුසෝ හේතු යෝ ප-වයෝ ජීවිතාච්ඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය සෝ ච හේතු සෝ ච ප-වයෝ සබ්බේන සබ්බං සබ්බන්තං සබ්බං අපරිසේසා නිරුජ්ඣංසා, අපි නු බෝ ජීවිතාච්ඤ්ඤාණං පඤ්ඤායේවාති. තෝ හේතං ආචුසෝ. ඉමිනාපි බෝ ඒතං ආචුසෝ පරියායේන භගවතා අක්ඛාතං විචටං පකාසිතං: ඉතිපිදං විඤ්ඤාණං අනන්තාති

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, දිවත් රසත් නිසයි තේද දිවේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ? එසේය ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, දිවේ විඤ්ඤාණය ඉපදීමට යම් හේතුවක් ඇද්ද, යම් ප්‍රත්‍යයක් ඇද්ද, ඒ හේතුවත්, ඒ ප්‍රත්‍යයත් සෑම අයුරකින් සියල්ල ම, සෑම තැනක සියල්ල ම ඉතිරි නැතිව නිරුද්ධ වෙනවා නම්, එතකොට දිවේ විඤ්ඤාණය කියල දෙයක් දැකගන්නට ලැබෙනවා ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, එය නොවේ ම යි. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, ඔය ක්‍රමයෙනුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේත් මේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි කියලා වදාරලා තියෙනවා. හෙළිදරව් කරලා තියෙනවා. කරුණු ප්‍රකාශ කරලා තියෙනවා

මනඤ්චාචුසෝ පටි-ව ධම්මේ වූප්පජ්ජති මනෝච්ඤ්ඤාණන්ති, ඒවාමාචුසෝති. යෝ චාචුසෝ හේතු යෝ ප-වයෝ මනෝච්ඤ්ඤාණස්ස උප්පාදාය සෝ ච හේතු සෝ ච ප-වයෝ සබ්බේන සබ්බං සබ්බන්තං සබ්බං අපරිසේසා නිරුජ්ඣංසා, අපි නු බෝ මනෝච්ඤ්ඤාණං පඤ්ඤායේවාති. තෝ හේතං ආචුසෝ. ඉමිනාපි බෝ ඒතං ආචුසෝ පරියායේන භගවතා අක්ඛාතං විචටං පකාසිතං: ඉතිපිදං විඤ්ඤාණං අනන්තාති

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, මනසත් අරමුණුත් නිසයි තේද මනසේ විඤ්ඤාණය උපදින්නේ? එසේය ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, මනසේ විඤ්ඤාණය ඉපදීමට යම් හේතුවක් ඇද්ද, යම් ප්‍රත්‍යයක් ඇද්ද, ඒ හේතුවත්, ඒ ප්‍රත්‍යයත් සෑම අයුරකින් සියල්ල ම, සෑම තැනක සියල්ල ම ඉතිරි නැතිව නිරුද්ධ වෙනවා නම්, එතකොට මනසේ විඤ්ඤාණය කියල දෙයක් දැකගන්නට ලැබෙනවා ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, එය නොවේ ම යි. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, ඔය ක්‍රමයෙනුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙසේත් මේ විඤ්ඤාණය අනාත්ම යි කියලා වදාරලා තියෙනවා. හෙළිදරව් කරලා තියෙනවා. කරුණු ප්‍රකාශ කරලා තියෙනවා.

සෙය්‍යාථාපි ආවුසෝ පුරිසෝ සාරත්ථිකෝ සාරගවේසී සාරපරියේසනං වරමානෝ තිණ්ණං කුඨාරිං ආදාය වනං පටිසෙය්‍ය, සෝ තත්ථ පස්සෙය්‍ය මහන්තං කදලික්ඛන්ධං උජ්ඣං නවං අකුක්කුකජානං තමේනං මුලේ ඡීන්දෙය්‍ය මුලේ ඡෙත්වා අග්ගේ ඡීන්දෙය්‍ය අග්ගේ ඡෙත්වා පත්තං වට්ඨිං විනිබ්භුජෙය්‍ය, සෝ තත්ථ චෙග්ගුමිපි නාධිග-ඡෙය්‍ය, කුතෝ සාරං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අරවුච්ඡිත් ප්‍රයෝජන ඇති පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. ඔහු අරවුච්ඡිත් හොයමින්, අරවුච්ඡිත් ගැන විමසමින් ඇවිදගෙන යද්දී නියුණු කෙටේරියක් අරගෙන වනයට පිවිසෙනවා. ඔහු එතැන දී හොඳට කෙලින් තියෙන, නො පිදුන, මහත කෙහෙල් කඳක් දකිනවා. ඉතින් ඔහු ඒකෙ මුලින් කපනවා. මුලින් කපලා අගත් කපනවා. අගින් කපලා පත්වැටී ගලවනවා. ඔහු එතැන දී එලයවත්, ලබා ගන්නේ නෑ. අරවුච්ඡිත් කොහෙන් ලැබෙන්නට ද?

ඒවමේව බෝ ආවුසෝ හික්ඛු ඡස්සු එස්සායතනේසු නේව අත්තානං නාත්තනියං සමනුපස්සති, සෝ ඒවං අසමනුපස්සන්තෝ න කිඤ්චි ලෝකේ උපාදියති, අනුපාදියං න පරිතප්පති, අපරිතප්පං ප-වත්තඤ්ඤේව පරිනිබ්බායති. ඛිණ්ණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහම යි. හික්ඛුච්ච ස්පර්ශ ආයතන හය තුළ ආත්මය කියල දෙයක්වත්, ආත්මයට අයිතිය කියල දෙයක්වත් දකින්නේ නෑ. ඒ අයුරින් ඔහු නො දකින විට, ලෝකය කිසිවෙකට බැඳෙන්නේ නෑ. නො බැඳී සිටින විට තැනි ගන්නේ නෑ. තැනි නො ගන්නා විට තමා තුළ ම පිරිනිවී යනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බ්‍රහ්මර වාසය සම්පූර්ණ කළා. කළ යුත්ත කළා. නැවත නම් උපතක් නැතැයි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උදාසී සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.8

ආදිත්තපරියායසුත්තං

ගිති ඇවිල ගත් ක්‍රමය ගැන වදාළ දෙසුම

235. ආදිත්තපරියායං වෝ භික්ඛවේ ධම්මපරියායං දේසිස්සාමි. නං සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ ආදිත්තපරියායෝ ධම්මපරියායෝ?

235. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට ගිති ඇවිලගත් ක්‍රමය නම් වූ දහම් ක්‍රමයක් දේශනා කරන්නට යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, ගිති ඇවිලගත් ක්‍රමය නම් වූ දහම් ක්‍රමය යනු කුමක් ද?

වරං භික්ඛවේ තත්තාය අයෝසලාකාය ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සපෝතිභුතාය වක්ඛන්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වේව වක්ඛවිඤ්ඤෝස්ස රූපේස්ස අනුඛ්‍යක්ඛනසෝ නිමිත්තග්ගාහෝ. නිමිත්තස්සාදගථිතං වා, භික්ඛවේ විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය අනුඛ්‍යක්ඛනස්සාදගථිතං වා, තස්මිං - සමයේ කාලං කරෙය්‍ය, ධානමේතං විජ්ජති යං ද්විත්තං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතිං ග-ජෙය්‍ය නිරයං වා නිර-ජානෙය්‍යොතිං වා. ඉමං ඛිවාහං භික්ඛවේ ආදීනවං දිස්වා ඒවං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ගිති ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ යකඩ ආයුධයකින් ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක වඩා වටිනවා. නමුත් ඇසින් දක යුතු රූප ගැන නිමිති සටහනක්වත් ගන්න එක හොඳ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, රූප නිමිත්තෙහි ආශ්වාදයට ගිණු වූ හෝ රූප නිමිත්තෙහි කොටසක ආශ්වාදයට ගිණු වූ හෝ විඤ්ඤාණයක් තිබෙන විට, ඉදින් ඒ වෙලාවේ දී කථරිය කළොත්, තිරිසන් යෝනිය හරි නිරය හරි කියන මේ ගති දෙකෙන් එක්තරා ගතියක උපදිනවා යන කරුණ විය හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, මං මේ ආදීනවය දැකල යි ඔහොම කියන්නේ.

වරං භික්ඛවේ තිණ්හේන අයෝසංකුතා ආදිත්තේන සම්පජ්ජලිතේන සපෝතිභුතේන සෝතින්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වේව සෝතවිඤ්ඤෝස්ස සද්දේස්ස අනුඛ්‍යක්ඛනසෝ නිමිත්තග්ගාහෝ. නිමිත්තස්සාදගථිතං වා, භික්ඛවේ

විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය අනුබ්‍යක්ෂනස්සාදගථිතං වා. තස්මිං - සමයේ කාලං කරෙය්‍ය, ධානමේතං විජ්ජති යං ද්විත්තං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතිං ග-ජෙය්‍ය නිරයං වා තිර-ජානයෝතිං වා. ඉමං බ්වහං භික්ඛවේ ආදීනං දිස්වා ඵ්වං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ගිනි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ තියුණු යකඩ හුලකින් කණ නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක වඩා වටිනවා. නමුත් කණින් දත යුතු ශබ්ද ගැන නිමිති සටහනක්වත් ගන්න එක හොඳ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ශබ්ද නිමිත්තෙහි ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ ශබ්ද නිමිත්තෙහි කොටසක ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ විඤ්ඤාණයක් තිබෙන විට, ඉදින් ඒ වෙලාවේ දී කථරිය කළොත්, තිරිසන් යෝනිය හරි නිරය හරි කියන මේ ගති දෙකෙන් එක්තරා ගතියක උපදිනවා යන කරුණ විය හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, මං මේ ආදීනවය දැකල යි ඔහොම කියන්නේ.

වරං භික්ඛවේ තිණ්හේන නිබ්බදනේන ආදිත්තේන සම්පජ්ජලිතේන සජෝතිභුතේන සානින්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වේව සානවිඤ්ඤේයෝසු ගන්ධෙසු අනුබ්‍යක්ෂනසෝ නිමිත්තග්ගාහෝ. නිමිත්තස්සාදගථිතං වා, භික්ඛවේ විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය අනුබ්‍යක්ෂනස්සාදගථිතං වා. තස්මිං - සමයේ කාලං කරෙය්‍ය, ධානමේතං විජ්ජති යං ද්විත්තං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතිං ග-ජෙය්‍ය නිරයං වා තිර-ජානයෝතිං වා. ඉමං බ්වහං භික්ඛවේ ආදීනං දිස්වා ඵ්වං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ගිනි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ තියුණු නියනකින් නාසය නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක වඩා වටිනවා. නමුත් නාසයෙන් දත යුතු ගන්ධ ගැන නිමිති සටහනක්වත් ගන්න එක හොඳ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ගන්ධ නිමිත්තෙහි ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ ගන්ධ නිමිත්තෙහි කොටසක ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ විඤ්ඤාණයක් තිබෙන විට, ඉදින් ඒ වෙලාවේ දී කථරිය කළොත්, තිරිසන් යෝනිය හරි නිරය හරි කියන මේ ගති දෙකෙන් එක්තරා ගතියක උපදිනවා යන කරුණ විය හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, මං මේ ආදීනවය දැකල යි ඔහොම කියන්නේ.

වරං භික්ඛවේ තිණ්හේන බුරේන ආදිත්තේන සම්පජ්ජලිතේන සජෝතිභුතේන ජීවිහින්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වේව ජීවහවිඤ්ඤේයෝසු

රසේසු අනුඛ්‍යාසන්නසෝ නිමිත්තග්ගාහෝ. නිමිත්තස්සාදගථිතං වා, භික්ඛවේ විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය අනුඛ්‍යාසන්නස්සාදගථිතං වා. තස්මිං - සමයේ කාලං කරෙය්‍ය, ධානමේතං විජ්ජති යං ද්විත්තං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතිං ග-ජෙය්‍ය නිරයං වා නිර-ජානයෝතිං වා. ඉමං ඛිවාහං භික්ඛවේ ආදීනං දිස්වා ඵවං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ගිනි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ තියුණු දැලිපිහියකින් දිව නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක වඩා වටිනවා. නමුත් දිවෙන් දත යුතු රස ගැන නිමිති සටහනක්වත් ගන්න එක හොඳ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, රස නිමිත්තෙහි ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ රස නිමිත්තෙහි කොටසක ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ විඤ්ඤාණයක් තිබෙන විට, ඉදින් ඒ වෙලාවේ දී කථරිය කළොත්, තිරිසන් යෝනිය හරි නිරය හරි කියන මේ ගති දෙකෙන් එක්තරා ගතියක උපදිනවා යන කරුණ විය හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, මං මේ ආදීනවය දැකල යි ඔහොම කියන්නේ.

වරං භික්ඛවේ තිණ්භාය සත්ති යා ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජෝතිභුතාය කායින්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, න ත්වේව කායවිඤ්ඤෙය්‍යේසු ථොට්ඨබ්බේසු අනුඛ්‍යාසන්නසෝ නිමිත්තග්ගාහෝ. නිමිත්තස්සාදගථිතං වා, භික්ඛවේ විඤ්ඤාණං තිට්ඨමානං තිට්ඨෙය්‍ය අනුඛ්‍යාසන්නස්සාදගථිතං වා. තස්මිං - සමයේ කාලං කරෙය්‍ය, ධානමේතං විජ්ජති යං ද්විත්තං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතිං ග-ජෙය්‍ය නිරයං වා නිර-ජානයෝතිං වා. ඉමං ඛිවාහං භික්ඛවේ ආදීනං දිස්වා ඵවං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, ගිනි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ තියුණු සැතකින් කය නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක වඩා වටිනවා. නමුත් කයෙන් දත යුතු පහසු ගැන නිමිති සටහනක්වත් ගන්න එක හොඳ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, පහසු නිමිත්තෙහි ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ පහසු නිමිත්තෙහි කොටසක ආශ්වාදයට ගිජු වූ හෝ විඤ්ඤාණයක් තිබෙන විට, ඉදින් ඒ වෙලාවේ දී කථරිය කළොත්, තිරිසන් යෝනිය හරි නිරය හරි කියන මේ ගති දෙකෙන් එක්තරා ගතියක උපදිනවා යන කරුණ විය හැකි දෙයක්. පින්වත් මහණෙනි, මං මේ ආදීනවය දැකල යි ඔහොම කියන්නේ.

වරං භික්ඛවේ සොත්තං, සොත්තං බෝ පනාහං භික්ඛවේ වඤ්ඤං ජීවිතානං වදාමි, අභලා ජීවිතානං වදාමි, මෝමුහං ජීවිතානං වදාමි. න ත්වේව

තථාරූපේ විතක්කේ විතක්කෙය්‍ය යථාරූපානං විතක්කානං වසංගතෝ සංඝං
හින්දෙය්‍ය. ඉමා ඛවාහං හික්ඛවේ ආදීනවං දිස්වා ඵ්වං වදාමි.

පින්වත් මහණෙනි, නිදාගන්න එක වටිනවා. පින්වත් මහණෙනි, නිදා
ගැනීම ගැන මං කියන්නේ ජීවිතවල වදබව කියල යි. මං කියන්නේ ජීවිතවල
ඵල රහිත බව කියල යි. ජීවිතවල මූලාව කියල යි. නමුත් යම් ආකාරයක
විතර්කයන්ගේ වසභයට ගිහින් සංඝ භේදය කරනවා නම්, එබඳු වූ විතර්ක
නම් විතර්ක නො කළ යුතු යි. පින්වත් මහණෙනි, මේ (සංඝභේදයෙහි ඇති
භයානකකම) ආදීනවය දැකලයි මං මෙහෙම කියන්නේ.

තත්‍ර හික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති: නිට්ඨතු තාව
තත්තාය අයෝසලාකාය ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජෝතිභූතාය
චක්ඛන්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, හන්දාහං ඉදමේව මනසිකරෝමි, “ඉති චක්ඛුං
අනි-වං, රූපා අනි-වා, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං අනි-වං, චක්ඛුසම්ඵස්සෝ
අනි-වෝ, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා
දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං.”

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා නුවණින් හිතන්නේ මෙහෙම
යි. ගිහි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන,
ගිනියම් වූ යකඩ ආයුධයකින් ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක පැත්තක
නිබුණාවේ, ඒකාන්තයෙන් ම මං මෙය මේ විදිහට යි සිහි කරන්නේ. “ඇස
අනිත්‍ය යි. රූප අනිත්‍ය යි. ඇසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. ඇසේ ස්පර්ශය
අනිත්‍ය යි. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප
රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් අනිත්‍ය යි” කියල යි.

නිට්ඨතු තාව තිණ්හේන අයෝසංකූතා ආදිත්තේන සම්පජ්ජලිතේන
සජෝතිභූතේන සෝතින්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, හන්දාහං ඉදමේව මනසිකරෝමි,
“ඉති සෝතං අනි-වං, සද්දා අනි-වා, සෝතවිඤ්ඤාණං අනි-වං,
සෝතසම්ඵස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං සෝතසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති
වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං.”

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා නුවණින් හිතන්නේ මෙහෙම
යි. ගිහි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන,
ගිනියම් වූ තියුණු යකඩ හුලකින් කණ නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක පැත්තක

තිබුණාවේ, ඒකාන්තයෙන් ම මං මෙය මේ විදිහට යි සිහි කරන්නේ. “කණ අනිත්‍ය යි. ගබ්ඳ අනිත්‍ය යි. කණේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. කණේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. කණේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් අනිත්‍ය යි” කියල යි.

තිට්ඨතු තාව තිණ්හේන නිබ්බාදනේන ආදිත්තේන සම්පජ්ජලිතේන සජෝතිභුතේන ඝානිත්ථියං සම්පලිමට්ඨං, හන්දාහං ඉදමේව මනසිකරෝමි, “ඉති ඝානං අනි-වං, ගන්ධා අනි-වා, ඝානවිඤ්ඤාණං අනි-වං, ඝානසම්පස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං ඝානසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං.”

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා නුවණින් හිතන්නේ මෙහෙම යි. ගිනි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ තියුණු නියනකින් නාසය නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක පැත්තක තිබුණාවේ, ඒකාන්තයෙන් ම මං මෙය මේ විදිහට යි සිහි කරන්නේ. “නාසය අනිත්‍ය යි. ගන්ධ අනිත්‍ය යි. නාසයේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. නාසයේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. නාසයේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් අනිත්‍ය යි” කියල යි.

තිට්ඨතු තාව තිණ්හේන බුරේන ආදිත්තේන සම්පජ්ජලිතේන සජෝතිභුතේන ජිව්හිත්ථියං සම්පලිමට්ඨං, හන්දාහං ඉදමේව මනසිකරෝමි, “ඉති ජිව්හා අනි-වා, රසා අනි-වා, ජිව්හාවිඤ්ඤාණං අනි-වං, ජිව්හාසම්පස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං ජිව්හාසම්පස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං.”

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා නුවණින් හිතන්නේ මෙහෙම යි. ගිනි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ තියුණු දැලි පිහියකින් දිව නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක පැත්තක තිබුණාවේ, ඒකාන්තයෙන් ම මං මෙය මේ විදිහට යි සිහි කරන්නේ. “දිව අනිත්‍ය යි. රස අනිත්‍ය යි. දිවේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. දිවේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. දිවේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් අනිත්‍ය යි” කියල යි.

නිට්ඨතු තාව නිණ්භාය සත්තියා ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජෝතිභුතාය කායින්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨං, හන්දාහං ඉදමේව මනසිකරෝමි, “ඉති කායෝ අනි-වෝ, ථොට්ඨබ්බා අනි-වා, කායවිඤ්ඤාණං අනි-වං, කායසම්ඵස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං කායසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං.”

පින්වත් මහණෙනි, එහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා නුවණින් හිතන්නේ මෙහෙම යි. ගිනි ඇවිලගත්, මුළුමණින් ම ගින්නෙන් දිළිසෙන, ගිනිදැල් විහිදෙන, ගිනියම් වූ තියුණු සැතකින් කය නැමැති ඉන්ද්‍රිය අතුල්ලන එක පැත්තක තිබුණාවේ, ඒකාන්තයෙන් ම මං මෙය මේ විදිහට යි සිහි කරන්නේ. “කය අනිත්‍ය යි. පහස අනිත්‍ය යි. කයේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. කයේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. කයේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් අනිත්‍ය යි” කියල යි.

නිට්ඨතු තාව සොත්තං. හන්දාහං ඉදමේව මනසිකරෝමි, “ඉති මනෝ අනි-වෝ, ධම්මා අනි-වා, මනෝවිඤ්ඤාණං අනි-වං, මනෝසම්ඵස්සෝ අනි-වෝ, යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි අනි-වං.”

නින්දට වැටීම පසෙක තිබේවා. ඒකාන්තයෙන් ම මං මෙය මේ විදිහට යි සිහි කරන්නේ. “මනස අනිත්‍ය යි. මනසට අරමුණු වන දේ අනිත්‍ය යි. මනසේ විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය යි. මනසේ ස්පර්ශය අනිත්‍ය යි. මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැප වේවා, දුක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් එයත් අනිත්‍ය යි” කියල යි.

ඒවං පස්සං භික්ඛවේ, සුතවා අරියසාවකෝ චක්ඛුස්මිම්පි නිබ්බින්නද්දි, රූපේසුපි නිබ්බින්නද්දි, චක්ඛුවිඤ්ඤාණේපි නිබ්බින්නද්දි. චක්ඛුසම්ඵස්සේපි නිබ්බින්නද්දි, යම්පිදං චක්ඛුසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි නිබ්බින්නද්දි යම්පිදං මනෝසම්ඵස්සප-වයා උප්පජ්ජති වේදයිතං සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා තම්පි නිබ්බින්නද්දි, නිබ්බින්නදං විරජ්ජති විරාගා විමු-වති, විමුක්තස්මිං විමුක්තස්මිං ඤාණං හෝති, ඛිණ්ණා ජාති, චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාතීති. අයං ඛෝ භික්ඛවේ අදිත්තපරියායෝ ධම්මපරියායෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රන්ථයේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය අයුරින් දකින විට ඇස ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. රූප ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. ඇසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා මනසේ ස්පර්ශයෙන් උපදින්නා වූ සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත වේවා යම් විදීමක් ඇත්නම් ඒ ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කලකිරෙනවා. කලකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන්ම දැන ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේකට තමයි ගිහි ඇවිල ගත් ක්‍රමය දහම් ක්‍රමය කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආදිත්තපරියාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.9

හත්ථපාදුපමසුත්තං

අත් පා උපමා කොට වදාළ දෙසුම

236. හත්ථේසු හික්ඛවේ සති ආදානනික්ඛේපනං පඤ්ඤායති. පාදේසු සති අහික්කමපටික්කමෝ පඤ්ඤායති. පබ්බේසු සති සම්මිඤ්ජන පාසාරණං පඤ්ඤායති. කු-ඡිස්මා සති ජිස-ඡා පිපාසා පඤ්ඤායති. ඒවමේව බෝ හික්ඛවේ, වක්ඛස්මිං සති වක්ඛසම්චස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣාත්තං සුඛං දුක්ඛං. සෝතස්මිං සති සෝතසම්චස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣාත්තං සුඛං

දුක්ඛං. ඝානස්මිං සති ඝානසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං.
දුක්ඛං. ජිව්හාය සති ජිව්හාසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං.
දුක්ඛං. කායස්මිං සති කායසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං.
දුක්ඛං. මනස්මිං සති මනෝසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං.
දුක්ඛං.

236. පිත්ථත් මහණෙනි, අත් නියෙන කොට තමයි අරගැනීම, බිම තැබීම පෙනෙන්නේ. පා නියෙන කොට තමයි ඉදිරියට යෑම, ආපසු ඒම පෙනෙන්නේ. පුරුක් සන්ධි නියෙන කොට තමයි හකුළන එක, දිග හරින එක පෙනෙන්නේ. කුසක් නියෙන කොට තමයි බඩගිනි පිපාස පෙනෙන්නේ. පිත්ථත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි. ඇස නියෙන කොට තමයි ඇසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ. කණ නියෙන කොට තමයි කණේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ. නාසය නියෙන කොට තමයි නාසයේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ. දිව නියෙන කොට තමයි දිවේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ. කය නියෙන කොට තමයි කයේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ. මනස නියෙන කොට තමයි මනසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ.

හත්ථේසු භික්ඛවේ අසති ආදානනික්ඛේපනං න පඤ්ඤායති, පාදේසු අසති අභික්කමපටික්කමෝ න පඤ්ඤාති, පබ්බේසු අසති සම්මිඤ්ජන පසාරණං න පඤ්ඤායති, කු-ජියා අසති ජීස-ණ පිපාසා න පඤ්ඤායති. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ වක්ඛස්මිං අසති වක්ඛසම්ඵස්සප-වායා නුප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං දුක්ඛං. සෝතස්මිං අසති ඝානස්මිං අසති ජිව්හාය අසති ජිව්හාසම්ඵස්සප-වාය නුප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං දුක්ඛං. කායස්මිං අසති මනස්මිං අසති මනෝසම්ඵස්සප-වායා නුප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං දුක්ඛන්ති.

පිත්ථත් මහණෙනි, අත් නැති විට අරගැනීම, බිම තැබීම පෙනෙන්නට නෑ. පා නැති විට ඉදිරියට යෑමක්, ආපසු ඒමක් පෙනෙන්නට නෑ. පුරුක් සන්ධි නැතිවිට හකුළන එක, දිග හරින එක පෙනෙන්නට නෑ. කුසක් නැති විට බඩගිනි පිපාස පෙනෙන්නට නෑ. පිත්ථත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි. ඇස නැති විට ඇසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නෑ. කණ නැති විට කණේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නෑ. නාසය නැති විට නාසයේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නෑ. දිව නැති විට දිවේ

ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නෑ. කය නැති විට කයේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නෑ. මනස නැති විට මනසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නෑ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

හත්ථපාදුපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.18.10

දුතිය හත්ථපාදුපමසූත්තං

අත් පා උපමා කොට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

237. හත්ථේසු භික්ඛවේ සති ආදානනික්ඛේපනං හෝති. පාදේසු සති අභික්කමපටික්කමෝ හෝති. පබ්බේසු සති සම්මිඤ්ජනපාසාරණං හෝති. කු-ඡිස්මා සති ජිස-ජා පිපාසා හෝති. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ, වක්ඛස්මිං සති වක්ඛසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං දුක්ඛං. සෝතස්මිං සානස්මිං ජිව්හාය කායස්මිං මනස්මිං සති මනෝසම්ඵස්සප-වාය උප්පජ්ජති අජ්ඣත්තං සුඛං දුක්ඛං.

237. පින්වත් මහණෙනි, අත් තියෙන කොට තමයි අරගැනීම, බිම තැබීම පෙනෙන්නේ. පා තියෙන කොට තමයි ඉදිරියට යෑම, ආපසු ඒම පෙනෙන්නේ. පුරුක් සන්ධි තියෙන කොට තමයි හකුළන එක, දිග හරින එක පෙනෙන්නේ. කුසක් තියෙන කොට තමයි බඩගිනි පිපාස පෙනෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි. ඇස තියෙන කොට තමයි ඇසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ. කණ තියෙන කොට තමයි නාසය තියෙන කොට තමයි දිව තියෙන කොට තමයි කය තියෙන කොට තමයි මනස තියෙන කොට තමයි මනසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ.

හත්ථේසු භික්ඛවේ අසති ආදානනික්ඛේපනං න හෝති, පාදේසු අසති අභික්කමපටික්කමෝ න හෝති, පබ්බේසු අසති සම්මිඤ්ජන පසාරණං න හෝති, කු-ජියා අසති ජීස-ජා පිපාසා න හෝති. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ චක්ඛුස්මිං අසති චක්ඛුසම්චස්සප-වයා නුප්පජ්ජති අජ්ඣන්තං සුඛං දුක්ඛං. සෝතස්මිං අසති සාතස්මිං අසති ජීවහාය අසති කායස්මිං අසති මනස්මිං අසති මනෝසම්චස්සප-වයා නුප්පජ්ජති අජ්ඣන්තං සුඛං දුක්ඛන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, අත් නැති විට අරගුනීම, බිම තැබීම පෙනෙන්නේ නැ. පා නැති විට ඉදිරියට යෑමක්, ආපසු ඒමක් පෙනෙන්නේ නැ. පුරුක් සන්ධි නැතිවිට හකුළන එක, දිග හරින එක පෙනෙන්නේ නැ. කුසක් නැති විට බඩගිනි පිපාස පෙනෙන්නේ නැ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි. ඇස නැති විට ඇසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නැ. කණ නැති විට නාසය නැති විට දිව නැති විට කය නැති විට මනස නැති විට මනසේ ස්පර්ශයෙන් තමා තුළ සැප දුක උපදින්නේ නැ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය හත්ථපාදුපම සූත්‍රය නිමා විය.

සමුද්දවග්ගෝ අට්ඨාරසමෝ
දහ අට්ඨෙති සමුද්ද වර්ගය යි

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි

ද්වේ සමුද්දා බාලිසකෝ බීරරුක්ඛේන කොට්ඨිතෝ
කාමභූ උදාසී -ව ආදිත්තේන ච අට්ඨමං
හත්ථපාදුපමා ද්වේති වග්ගෝ තේන පචු-චති.

සමුද්ද සූත්‍ර දෙක, බලිසකෝපම සූත්‍රය, බීරරුක්ඛෝපම සූත්‍රය, කොට්ඨිත සූත්‍රය, කාමභූ සූත්‍රය, උදාසී සූත්‍රය, ආදිත්තපරියාය සූත්‍රය අටවැන්න යි.
හත්ථපාදුපම සූත්‍ර දෙකෙන් ද යුතුව මේ වර්ගය කියනු ලැබේ.

19. ආසිච්ඡවග්ගො

19. ආසිච්ඡ වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.1

ආසිච්ඡෝපමසුත්තං

විෂ සෝර සර්පයන් උපමා කොට වදාළ දෙසුම

238. ඒවං මේ සුතං: ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථිං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛවෝති හදන්තේති, තේ භික්ඛු භගවතෝ ප-වස්සෝස්සුං. භගවා ඒතදවෝච:

238. මා හට අසන්ට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “පින්වත් මහණෙනි,” කියා භික්ෂූන් අමතා වදාළා. “පින්වතුන් වහන්ස, කියා ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ චත්තාරෝ ආසිච්ඡා උග්ගතේජා සෝරවිසා. අථ පුරිසෝ ආග-ජෙය්‍ය ජීවිතුකාමෝ අමරිතුකාමෝ සුඛකාමෝ දුක්ඛපටික්ඛුලෝ. තමෙන ඒවං වදෙය්‍යුං: “ඉමේ තේ අම්භෝ පුරිස, චත්තාරෝ ආසිච්ඡා උග්ගතේජා සෝරවිසා කාලේනකාලං වුට්ඨාපේතඛ්ඛා, කාලේනකාලං නහාපේතඛ්ඛා, කාලේනකාලං හෝජේතඛ්ඛා, කාලේනකාලං සංවේසේතඛ්ඛා, යදා ච ඛෝ තේ අම්භෝ පුරිස, ඉමේසං චතුත්තං ආසිච්ඡානං උග්ගතේජානං සෝරවිසානං අඤ්ඤතරෝ වා අඤ්ඤතරෝ වා කුපිස්සති: තතෝ ත්වං අම්භෝ පුරිස මරණං වා නිග-ජසි මරණමත්තං වා දුක්ඛං: යන්තේ අම්භෝ, පුරිස කරණියං තං කරෝහි”ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. භයානක විෂ තියෙන, (වහා

කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති සර්පයින් හතර දෙනෙක් ඉන්නවා. එතකොට ජීවත් වෙන්නට කැමැති, නො මැරෙනු කැමැති, සැප කැමැති, දුක් පිළිකුල් කරන පුරුෂයෙක් එනවා. ඔහුට මේ විදිහට කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, මේ ඉන්නේ භයානක විෂ නියෙන, (වහා කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති සර්පයෙන් හතර දෙනෙක්. මෙවුන්ව කලින් කලට නැගිට්ටවිය යුතු යි. කලින් කලට නැවිය යුතු යි. කලින් කලට ආහාරපාන කැවිය යුතු යි. කලින් කලට නිදි කරවිය යුතු යි. එම්බා පුරුෂය, හැබැයි යම් විටෙක භයානක විෂ නියෙන, (වහා කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති මේ සර්පයින් හතර දෙනාගෙන් කවුරු කවුරු හරි කිපුණොත්, ඒ හේතුවෙන් එම්බා පුරුෂය, ඔබ එක්කෝ මරණයට පත් වෙව්. එක්කෝ මාරාන්තික දුක් වේදනා විඳවාව්. එම්බා පුරුෂය, ඔබ විසින් කළ යුතු යමක් ඇත්නම් දැන් කරන එකයි නියෙන්නේ.”

අඬු බෝ සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ භිතෝ චතුත්තං. ආසිච්ඡානං උග්ගතේජානං සෝරවිසානං යේන වා තේන වා පලායේථ, තමේනං ඒවං චදෙය්‍යුං: ඉමේ තේ අම්භෝ පුරිස පඤ්චවධකා ප-චන්ථිකා පිට්ඨිතෝ පිට්ඨිතෝ අනුබද්ධා යත්ථේච නං පස්සිස්සාම තථේච ජීවිතා චෝරෝපෙස්සාමාති: යන්තේ අම්භෝ පුරිස කරණියා තං කරෝහිති. අඬු බෝ සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ භිතෝ චතුත්තං. ආසිච්ඡානං උග්ගතේජානං සෝරවිසානං, භිතෝ පඤ්චන්තං වධකානං ප-චන්ථිකානං යේන වා තේන වා පලායේථ.

එතකොට පින්වත් මහණෙනි, අර පුරුෂයා භයානක විෂ නියෙන, (වහා කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති සර්පයෙන් හතර දෙනාට භය වුණා. යම් තැනක් ඇත්නම් එතැනට පලා ගියා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, ඔබට සතුරු වූ මේ වධකයන් පස් දෙනා යම් තැනක දී ඔබව දකිනවා, එතැන දී ම ජීවිතය විනාශ කරල දානවා කියල ඔබේ පිටුපසින් පන්න, පන්න එනවා. එම්බා පුරුෂය, ඔබ විසින් කළ යුතු යමක් ඇත්නම් දැන් කරන එකයි නියෙන්නේ.” එතකොට පින්වත් මහණෙනි, අර පුරුෂයා භයානක විෂ නියෙන, (වහා කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති සර්පයින් හතර දෙනාට භය වුණා, සතුරු වූ වධකයන් පස් දෙනාටත් භය වුණා. යම් තැනක් ඇත්නම් එතැනට පලා ගියා.

තමෙනං ඵ්චං වදෙය්‍යුං: අයං තේ අම්භෝ පුරිස ඡට්ඨෝ අන්තරවරෝ වධකෝ උක්ඛිත්තාසිකෝ පිට්ඨිතෝ පිට්ඨිතෝ අනුබද්ධෝ යත්ථේව නං පස්සිස්සාමි තථේව සිරෝ පානෙස්සාමිති. යත්තේ අම්භෝ පුරිස කරණියා නං කරෝහීති. අථ ඛෝ සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ භිතෝ චතුත්තං ආසිච්ඡානං උග්ගතේජානං සෝරවිජානං, භිතෝ පඤ්චත්තං වධකානං ප-චන්ටීකානං, භිතෝව ඡට්ඨස්ස අන්තරවරස්ස වධකස්ස උක්ඛිත්තාසිකස්ස යෙන වා තේන වා පලායේථ.

එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, කඩුවක් අමෝරාගත්තු, ඇතුළත හැසිරෙන භය වෙති වධකයෙක් යම් තැනක දී ඔබව දකිනවා, එතැන දී ම භිස කදින් වෙන් කරනවා කියල ඔබේ පිටුපසින් පන්න, පන්න එනවා. එම්බා පුරුෂය, ඔබ විසින් කළ යුතු යමක් ඇත්නම් දැන් කරන එකයි තියෙන්නේ.” එතකොට පින්වත් මහණෙනි, අර පුරුෂයා භයානක විෂ තියෙන, (වහා කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති සර්පයින් හතර දෙනාට භය වුණා, සතුරු වූ වධකයන් පස් දෙනාටත් භය වුණා. කඩුවක් අමෝරාගත්තු, ඇතුළත හැසිරෙන භය වෙති වධකයාටත් භය වුණා. යම් තැනක් ඇත්නම් එතැනට පලා ගියා.

සෝ පස්සෙය්‍ය සුඤ්ඤං ගාමං: යඤ්ඤදේව සරං පච්ඡෙය්‍ය රිත්තකඤ්ඤේව පච්ඡෙය්‍ය, තු-ඡකඤ්ඤේව පච්ඡෙය්‍ය, සුඤ්ඤකඤ්ඤේව පච්ඡෙය්‍ය, යඤ්ඤදේව භාජනං පරිමසෙය්‍ය, රිත්තක්කඤ්ඤේව පරිමසෙය්‍ය තු-ඡකඤ්ඤේව පරිමසෙය්‍ය, සුඤ්ඤකඤ්ඤේව පරිමසෙය්‍ය. තමෙනං ඵ්චං වදෙය්‍යුං: ඉදානම්භෝ පුරිස, ඉමං සුඤ්ඤං ගාමං චෝරා ගාමසානකා වධිස්සන්ති, යත්තේ අම්භෝ පුරිසා, කරණියා නං කරෝහීති.

(පලා යද්දී) ඔහු හිස් ගමක් දැක්කා. විනෑම ගෙයකට පිවිසුණොත්, පිවිසෙන්නේ කිසිවක් නැති ගෙයකට ම යි. පිවිසෙන්නේ තුවිෂ ගෙයකට ම යි. පිවිසෙන්නේ හිස් ගෙයකට ම යි. (කෑම බිම් තිබේදැයි බලන්නට) විනෑම භාජනයක් ඇල්ව්වෝතින් අල්ලන්නේ කිසිවක් නැති භාජනයක් ම යි. අල්ලන්නේ තුවිෂ භාජනයක් ම යි. අල්ලන්නේ හිස් භාජනයක් ම යි. එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, මේ හිස් ගම දැන් ගම්පහරන හොරු ඇවිදින් විනාශ කරන්ටයි යන්නේ. එම්බා පුරුෂය, ඔබ විසින් කළ යුතු යමක් ඇත්නම් දැන් කරන එකයි තියෙන්නේ.”

අථ ඛෝ සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ භීතෝ වතුන්තං ආසිවිසානං උග්ගතේජානං සෝරවිසානං, භීතෝ පඤ්චන්තං වධකානං ප-වත්ථිකානං, භීතෝ ඡට්ඨස්ස අන්තරවරස්ස වධකස්ස උක්ඛිත්තාසිකස්ස, භීතෝ වෝරානං ගාමසාතකානං යේන වා තේන වා පලායේථ. සෝ පස්සෙය්‍ය මහන්තං උදකණ්ණවං, විරිමංකීරං සාසංකං සප්පට්ඨයං, පාරිමංකීරං බේමං අප්පට්ඨයං, නත්ථස්ස නාවා සන්තාරණී උත්තරසේතු වා අපරාපාරං ගමනාය.

ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, ඒ පුරුෂයා භයානක විෂ තියෙන, (වහා කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති සර්පයින් හතර දෙනාට භය වුණා, සතුරු වූ වධකයන් පස් දෙනාටත් භය වුණා. කඩුවක් අමෝරාගත්තු, ඇතුළත හැසිරෙන භය වෙති වධකයාටත් භය වුණා. ගම් පහරන සොරුන්ටත් භය වුණා. යම් තැනක් ඇත්නම් එතැනට පලා ගියා. එතකොට ඔහුට මහා ජලාශයක් දැක ගත්ට ලැබුණා. මෙතෙර සැක සහිත යි. භය සහිත යි. එතෙර නම් බියෙන් නිදහස්. භය රහිත යි. නමුත් මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස එතෙර මෙතෙර කරවන නැවක්වත්, පාලමක්වත් නෑ.

අථ ඛෝ භික්ඛවේ තස්ස පුරිසස්ස ඒමස්ස: අයං ඛෝ මහා උදකවණ්ණාවෝ, විරිමඤ්ච තීරං සාසංකං සප්පට්ඨයං, පාරිමංකීරං බේමං අප්පට්ඨයං, නත්ථී ව නාවා සන්තාරණී උත්තරසේතු වා අපරාපාරං ගමනාය, යන්තූනාහං තිණකට්ඨසාඛාපලාසං සංකඛ්ඪිත්වා කුල්ලං බන්ධිත්වා තං කුල්ලං නිස්සාය හත්ථේහි ව පාදේහි ව වායමමානෝ සොත්ථිනා පාරං ග-ජෙය්‍යන්ති, අථ ඛෝ සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ තිණකට්ඨපලසං සංකඛ්ඪිත්වා කුල්ලං බන්ධිත්වා තං කුල්ලං නිස්සාය හත්ථේහි ව පාදේහි ව වායමමානෝ සොත්ථිනා පාරං ග-ජෙය්‍ය, තිණණෝ පාරගතෝ ථලේ තට්ඨති බ්‍රාහ්මණෝ.

ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, ඒ පුරුෂයාට මෙහෙම හිතෙනවා. මේක මහා ජලාශයක්. මෙතෙරත් සැක සහිත යි. භය සහිත යි. එතෙර නම් භයෙන් නිදහස්. භය රහිත යි. එනමුදු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස, එතෙර මෙතෙර කරවන නැවක්වත්, පාලමක්වත් නෑ. එහෙම නම් මං තණ, දර, කොළ අතු ආදිය එකතු කරලා පහුරක් බැඳලා ඒ පහුර උපකාරයෙන් අත්වලිනුත්, පාවලිනුත් වෑයම් කරමින් සුවසේ එතෙර වන එක තමයි හොඳ. ඉතින් පින්වත් මහණෙනි, ඒ පුරුෂයා තණ, දර, කොළ අතු ආදිය එකතු කරලා පහුරක්

බැඳලා ඒ පහුර උපකාරයෙන් අත්වලිනුත්, පාවලිනුත් වෑයම් කරමින් සුවසේ එතෙර වුණා. ඔහුට තමයි ජලාශය තරණය කළ, එතෙරට ගිය, ගොඩබිම ඉන්න බ්‍රාහ්මණයා කියල කියන්නේ.

උපමා බෝ මායාං භික්ඛවේ, කතා අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනත්ථාය, අයඤ්ඤ-වේත්ථ අත්ථෝ: චත්තාරෝ ආසිච්ඡා උග්ගතේජා සෝරවිසාති බෝ භික්ඛවේ, චතුත්තේතං මහාභූතානං අධිවචනං, පඨවිධාතුයා අපෝධාතුයා තේජෝධාතුයා වායෝධාතුයා.

පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් මේ උපමාව කළේ අර්ථය පැහැදිලි කර ගැනීම පිණිස යි. මෙහි අර්ථය මේක යි. භයානක විෂ තියෙන, (වහා කිපෙන) බලවත් තෙද ඇති, සෝරවිෂ ඇති සර්පයින් හතර දෙනා කියල කිව්වේ පින්වත් මහණෙනි, පඨවි ධාතුව, ආපෝ ධාතුව, තේජෝ ධාතුව, වායෝ ධාතුව යන මේ සතර මහා භූතයන්ට කියන නමක්.

පඤ්ච වධකා ප-චත්ථිකානි බෝ භික්ඛවේ, පඤ්චත්තේතං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචනං සෙය්‍යථාපි: රූපුපාදානක්ඛන්ධස්ස, වේදනුපාදානක්ඛන්ධස්ස, සඤ්ඤුපාදානක්ඛන්ධස්ස, සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධස්ස, විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධස්ස. ඡට්ඨෝ අන්තරවාරෝ වධකෝ උක්ඛිත්තාසිකෝති බෝ භික්ඛවේ, නන්දිරාගස්සේතං අධිවචනං. සුඤ්ඤෝ ගාමෝති බෝ භික්ඛවේ, ඡන්තේතං අජ්ඣත්තිකානං ආයතනානං අධිවචනං.

පින්වත් මහණෙනි, වධකයන් පස් දෙනා කියල කිව්වේ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන්ට කියන නමක්. ඒ කියන්නේ: රූප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය, විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යන පහයි. පින්වත් මහණෙනි, කඩුවක් ඔසවා ගෙන ඇතුළත හැසිරෙන වදකයා කියල කිව්වේ මේ නන්දිරාගයට (ආශ්වාදයෙන් ඇලීමට) කියන නමක්. පින්වත් මහණෙනි, හිස් ගම කියල කිව්වේ මේ (ඇස, කණ, නාසය, දිව, කය, මනස යන) ආධ්‍යාත්මික ආයතනවලට කියන නමක්.

චක්ඛුතෝ -පි නං භික්ඛවේ පණ්ඩිතෝ ව්‍යන්තෝ මේධාවි උපපරික්ඛති, රිත්තකඤ්ඤේවා බායති, තු-ඡඤ්ඤේවා බායති, සුඤ්ඤකඤ්ඤේවා බායති, සෝතතෝ -පි නං භික්ඛවේ ඝානතෝ

-පි නං භික්ඛවේ ජීවිතානෝ -පි නං භික්ඛවේ
කායනෝ -පි නං භික්ඛවේ මනනෝ -පි නං භික්ඛවේ
පණ්ඩිතෝ ව්‍යාත්තෝ මේධාවී උපරිපරික්ඛති, රිත්තකඤ්ඤේවා බායති,
තු-ඡකඤ්ඤේවා බායති, සුඤ්ඤකඤ්ඤේවා බායති.

පිත්ථත් මහණෙනි, ව්‍යාත්ත වූ ප්‍රඥසම්පන්න වූ නුවණැති කෙනා ඉදින්
ඇස තුළිනුත් විමසා බලනවා නම්, කිසිවක් නැති දෙයක් හැටියටම යි
වැටහෙන්නේ. තුච්ඡ වූ දෙයක් හැටියටම යි වැටහෙන්නේ. හිස් වූ දෙයක්
හැටියටම යි වැටහෙන්නේ. පිත්ථත් මහණෙනි, ඉදින් කණ තුළිනුත්
පිත්ථත් මහණෙනි, ඉදින් නාසය තුළිනුත් පිත්ථත් මහණෙනි, ඉදින්
දිව තුළිනුත් පිත්ථත් මහණෙනි, කය තුළිනුත් පිත්ථත්
මහණෙනි, ව්‍යාත්ත වූ ප්‍රඥසම්පන්න වූ නුවණැති කෙනා ඉදින් මනස තුළිනුත්
විමසා බලනවා නම්, කිසිවක් නැති දෙයක් හැටියටම යි වැටහෙන්නේ. තුච්ඡ
වූ දෙයක් හැටියටම යි වැටහෙන්නේ. හිස් වූ දෙයක් හැටියටම යි වැටහෙන්නේ.

වෝරා ගාමසාකකානි බෝ භික්ඛවේ, ඡන්තේනං බාහිරිනං ආයතනානං
අධිවචනං. චක්ඛු භික්ඛවේ හඤ්ඤති මනාපාමනාපේසු රූපේසු, සෝතං
හඤ්ඤති මනාපාමනාපේසු සද්දේසු, සානං හඤ්ඤති මනාපාමනාපේසු
ගන්ධේසු, ජීවිතා හඤ්ඤති මනාපාමනාපේසු රසේසු, කායෝ හඤ්ඤති
මනාපාමනාපේසු ථොට්ඨබ්බේසු. මනෝ හඤ්ඤති මනාපාමනාපේසු
ධම්මේසු.

පිත්ථත් මහණෙනි, ගම්පහරන හොරුන් හය දෙනා කියල කිව්වේ
(රූප, ශබ්ද, ගන්ධ, රස, ස්පර්ශ, අරමුණු යන) බාහිර ආයතනවලට කියන
නමක්. පිත්ථත් මහණෙනි, ඇස මනාප අමනාප රූපවලින් පීඩාවට පත්
වෙනවා. කණ මනාප අමනාප ශබ්දවලින් පීඩාවට පත් වෙනවා. නාසය
මනාප අමනාප ගන්ධවලින් පීඩාවට පත් වෙනවා. දිව මනාප අමනාප
රසවලින් පීඩාවට පත් වෙනවා. කය මනාප අමනාප පහසින් පීඩාවට පත්
වෙනවා. මනස මනාප අමනාප අරමුණුවලින් පීඩාවට පත් වෙනවා.

මහාඋදකණ්ණවෝති බෝ භික්ඛවේ චතුත්තේනං විසානං අධිවචනං:
කාමෝඝස්ස, භවෝඝස්ස, දිට්ඨෝඝස්ස, අවිජ්ජෝඝස්ස. චිරිමං තීරං සාසංකං
සප්පට්ඨයන්ති බෝ භික්ඛවේ සක්කායස්සේනං අධිවචනං. පාරිමං තීරං බේමං
අප්පට්ඨයන්ති බෝ භික්ඛවේ, නිබ්බානස්සේනං අධිවචනං. කුල්ලානි බෝ

හික්ඛවේ, අරියස්සේනං අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්ස අධිවචනං, සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨියා සම්මාසංකප්පස්ස සම්මාවාචාය සම්මාකම්මන්තස්ස සම්මාආජීවස්ස, සම්මාවායාමස්ස, සම්මාසනියා, සම්මාසමාධිස්ස. භත්ථේහි ච පාදේහි ච වායමමානෝති ඛෝ හික්ඛවේ විරියාරම්භස්සේනං අධිවචනං. තිණ්ණෝ පාරගතෝ ථලේ තිට්ඨති බ්‍රාහ්මණෝති ඛෝ හික්ඛවේ, අරහතෝ ඒනං අධිවචනන්ති.

පින්චත් මහණෙනි, මහා ජලාශය කියල කිව්වේ මේ සැඩපහරවල් (විසයන්) හතරට කියන නමක්. ඒ කියන්නේ: කාමච්ඡය, භවච්ඡය, දිට්ඨිච්ඡය, අවිජ්ජාව්ඡය යන හතර යි. පින්චත් මහණෙනි, සැක සහිත වූ භය සහිත වූ මෙතෙර කියල කිව්වේ මේ පංච උපාදානස්කන්ධයට කියන නමක්. පින්චත් මහණෙනි, භයෙන් නිදහස් වූ භය රහිත වූ එතෙර කියල කිව්වේ ඒ අමා නිවනට කියන නමක්. පින්චත් මහණෙනි, පහුර කියල කිව්වේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට කියන නමක්. ඒ කියන්නේ සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසංකල්ප, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්ත, සම්මාආජීව, සම්මාවායාම, සම්මාසනි, සම්මාසමාධි යන අට යි. පින්චත් මහණෙනි, අත්ථලින් පාවලින් විරිය ගන්නවා කියල කිව්වේ හැම මොහොතේ ම පවත්වන විරියට කියන නමක්. පින්චත් මහණෙනි, ජලාශය තරණය කරලා, එතෙරට ගිහිත් ගොඩ බිමේ ඉන්න බ්‍රාහ්මණයා කියල කිව්වේ මෙය රහතන් වහන්සේට කියන නමක්.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආසිච්ඡෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.2

රජුපමසුත්තං

රථ උපමා කොට වදාළ දෙසුම

239. තීහි හික්ඛවේ, ධම්මේහි සමන්තාගතෝ හික්ඛු දිට්ඨේච ධම්මේ සුඛසෝමනස්සබ්බලෝ විහරති, යෝති වස්ස ආරද්ධා හෝති ආසවානං

බයාය. කතමේහි තීහි: ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති, හෝජනේ මත්තඤ්ඤා, ජාගරියං අනුයුත්තෝ.

239. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු තුනකින් සමන්විත වුණ භික්ෂුව මේ ජීවිතයේ දී පවා සෑප සොම්නස් බහුලව වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වීම පිණිස ඔහුට කරුණු සම්පූර්ණ වෙලා තියෙනවා. ඒ කරුණු තුන මොනවා ද? ඉඳුරන් කෙලෙසුන්ගෙන් වළක්වාගත් දොරටු ඇති බවත්, දන් වැළඳීමේ අර්ථය දන්නා බවත්, නිදිවරමින් භාවනාවෙන් කල් ගෙවීම යන කරුණු ය.

කථඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛු ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරෝ හෝති: ඉධ භික්ඛවේ, භික්ඛු වක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි හෝති නානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහි, යත්වාධිකරණමේතං වක්ඛුන්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති වක්ඛුන්ද්‍රියං, වක්ඛුන්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජති;

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්ද්‍රියයන් තුළ ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව ඇසින් රූප දැක නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයත් දොම්නසත් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. ඇස උක ගන්නවා. ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා.

සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායිත්වා ජීවිතාය රසං සායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය න නිමිත්තග්ගාහි හෝති නානුඛ්‍යඤ්ජනග්ගාහි, යත්වාධිකරණමේතං මනින්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජති, රක්ඛති මනින්ද්‍රියං, මනින්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජති;

කණේන ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති ගන්නේ නෑ. නිමිත්තක

කොටසක්වත් ගන්නේ නෑ. යම් හෙයකින් මනස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයත් දොම්නසත් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිනවා. මනස රැක ගන්නවා. මනස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙනවා.

සෙය්‍යථාපි හික්ඛවේ, සුභුමියං වාතුම්මහාපථේ ආජඤ්ඤරථෝ යුත්තෝ අස්ස වධස්තපතෝදෝ. තමේනං දක්ඛෝ යොග්ගාවරියෝ අස්සදම්මසාරථී අභිරුහිත්වා වාමේන හත්ථේන රස්මියෝ ගහෙන්වා දක්ඛිණේන හත්ථේන පතෝදං ගහෙන්වා යේනි-ඡකං යදි-ඡකං සාරෙය්‍යාපි ප-වාසාරෙය්‍යාපි ඵ්වමේව ඛෝ හික්ඛවේ, හික්ඛු ඉමේසං ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං ආරක්ඛාය සික්ඛති. සඤ්ඤමායා සික්ඛති, දමාය සික්ඛති, උපසමාය සික්ඛති, ඵ්වං ඛෝ හික්ඛවේ, හික්ඛු ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්ධාරෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. සුන්දර බිමක, හතරමං හන්දියක, ආජාතීය අශ්වයින් යොදවනු හරහට යෙදූ කෙටිටි ඇති රථයක් තියෙනවා. අශ්වයන් දමනය කිරීමෙහි සමර්ථ වූ දක්ෂ රථාචාර්යවරයෙක් ඔය රථයට නැගලා, වම් අතින් රැහැන්පට අරගෙන, දකුණු අතින් කෙටිටත් අරගෙන තමන් කැමැති දිශාවට කැමැති පාරකින් යන්නට අශ්වයන්ව හසුරුවනවා. ආපසු එන්නටත් හසුරුවනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය වගේ ම යි හික්ෂුවත් මේ ඉන්ද්‍රියයන් හය ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිස හික්මෙනවා. සංවර වීම පිණිස හික්මෙනවා. දමනය වීම පිණිස හික්මෙනවා. සංසිද වීම පිණිස හික්මෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුව අකුසලයෙන් වැළැක් වූ දොරටු ඇති ඉන්ද්‍රියයන් තුළ ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

කථඤ්ච හික්ඛවේ, හික්ඛු හෝජනේ මත්තඤ්ඤා හෝති: ඉධ හික්ඛවේ හික්ඛු පටිසංඛායෝනියෝ ආහාරං ආහාරේති: නේව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය, යාවදේව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා යාපනාය විහිංසුපරකියා බ්‍රහ්මවරියනුග්ගහාය, ඉති පුරාණඤ්ච වේදනං පටිහංඛාමි, නවඤ්ච වේදනං න උප්පාදෙස්සාමි, යාත්‍රා ව මේ හවිස්සති අනවජ්ජනා ව ඵාසුචිහාරෝ වාති.

පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුව වළඳන බොජුනෙහි අර්ථය දන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව හොඳට නුවණින් විමසලයි ආහාර ගන්නේ. ඒ කියන්නේ (මං මෙය වළඳන්නේ) ක්‍රීඩා පිණිස ඇඟ සවිමත්

කර ගන්ට නො වේ. ඇඟ හදා ගෙන හිතට ගන්ට නො වේ. අඩුතැන් පුරවා ගන්ට නො වේ. ඇඟ ලස්සනට හදා ගන්ටත් නො වේ. මේ කයේ පැවැත්ම පිණිස විතරයි. යැපීම පිණිස විතරයි. කුසගිනි වෙහෙස නැසීම පිණිස විතරයි. බඹසරට අනුග්‍රහ පිණිස විතර යි. මේ විදිහට මං පැරණි බඩගිනි වේදනාවක් නැති කරනවා. අළුත් බඩගිනි වේදනාවක් උපදවන්නේ නෑ. මගේ ජීවිත යාත්‍රාවක් සිදු වන්නේ ය. නිවැරදි බවක් පහසු විහරණයක් තියෙනවා කියලා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, පුරිසෝ වණං ආලිම්පෙය්‍ය. යාවදේව රෝපනත්ථාය සෙය්‍යථාපි වා පන අක්ඛං අබ්භඤ්ජෙය්‍ය යාවදේව භාරස්ස නිත්ථරණත්ථාය: ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු පටිසංඛායෝනිසෝ ආහාරං ආහාරේති. තේව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය, යාවදේව ඉමස්ස කායස්ස ධීනියා යාපනාය විහිංසුපරතියා බ්‍රහ්මවරියනුග්ගහාය, ඉති පුරාණඤ්ච වේදනං පටිහංඛාමි, නවඤ්ච වේදනං න උප්පාදෙස්සාමි, යාත්‍රා ව මේ හවිස්සති අනවජ්ජනා ව චාසුචිහාරෝ වාති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ, භික්ඛු හෝජනේ මත්තඤ්ඤා හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් තුවාලයකට සාක්ෂි කරනවා. ඒ සාක්ෂි කරන්නේ මස් ලියලන්න විතරයි. ඒක මේ වගේත් දෙයක්. බර ඇදගෙයැම පිණිසයි කරත්ත රෝදයේ කඩ ඇණයට තෙල් දාන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි භික්ෂුව හොඳට නුවණින් විමසල ආහාර ගන්නේ. ඒ කියන්නේ (මං මෙය වළඳන්නේ) ක්‍රීඩා පිණිස ඇඟ සවිමත් කර ගන්ට නො වේ. ඇඟ හදා ගෙන හිතට ගන්ට නො වේ. අඩුතැන් පුරවා ගන්ට නො වේ. ඇඟ ලස්සනට හදා ගන්ටත් නො වේ. මේ කයේ පැවැත්ම පිණිස විතරයි. යැපීම පිණිස විතරයි. කුසගිනි වෙහෙස නැසීම පිණිස විතරයි. බඹසරට අනුග්‍රහ පිණිස විතර යි. මේ විදිහට මං පැරණි බඩගිනි වේදනාවක් නැති කරනවා. අළුත් බඩගිනි වේදනාවක් උපදවන්නේ නෑ. මගේ ජීවිත යාත්‍රාවක් සිදු වන්නේ ය. නිවැරදි බවක් පහසු විහරණයක් තියෙනවා කියලා. පින්වත් මහණෙනි, වළඳන බොජුනෙහි අරුත් දැන ගෙන ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

කතඤ්ච භික්ඛවේ, භික්ඛු ජාගරියං අනුයුත්තෝ හෝති: ඉධ භික්ඛවේ, භික්ඛු දිවසං වංකමේන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසෝධෙති, රත්තියා පටමං යාමං වංකමේන නිස්සජ්ජාය ආවරණියෙහි

ධම්මෙහි චිත්තං පරිසෝධෙති, රත්තියා මජ්ඣධම්මං යාමං දක්ඛිණේන පස්සේන සීහසෙය්‍යං කප්පේති පාදේ පාදං අ-වාධාය සතෝ සම්පජානෝ උට්ඨානසඤ්ඤී මනසිකරිත්වා. රත්තියා ප-ජිමං යාමං ප-වුට්ඨාය වංකමේන නිසජ්ජාය ආවරණයේහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසෝධෙති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු ජාගරියං අනුයුත්තෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව නිදිවරමින් භාවනාවෙන් ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව දවල් දවසේ සක්මන් භාවනාවේනුත්, වාඩි වෙලාත් නීවරණයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. ඊ පළමු යාමයේ දී සක්මන් භාවනාවේනුත්, වාඩි වෙලාත් නීවරණයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. ඊ මධ්‍යම යාමයේ දී දකුණු පැත්තට හැරිලා, පයෙන් පය මදක් මැත් වෙන්ත තබා ගෙන සිහියෙන් යුතුව, නුවණින් යුතුව අසවල් වෙලාවට නැගිටිනවා යන කරුණ මෙනෙහි කොට සිංහ සෙය්‍යාවෙන් සැතපෙනවා. ඊ අන්තිම යාමයෙහි පාන්දරින් නැගිටලා සක්මන් භාවනාවේනුත්, වාඩි වෙලාත් නීවරණයන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, නිදිවරමින් භාවනාවේ යෙදෙන්නේ ඔය විදිහට යි.

ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ තීහි ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ භික්ඛු දිට්ඨේව ධම්මේ සුඛසෝමනස්සඛුලා විහරති. යෝති වස්ස ආරද්ධ හෝති ආසවානං ඛයායාති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු තුනෙන් සමන්විත වූණ භික්ෂුව මේ ජීවිතයේ දී පවා සැප සොම්නස් ඛුලව වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම ආශ්‍රවයන් ක්ෂය වීම පිණිස ඔහුට කරුණු සම්පූර්ණ වෙලා තියෙනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

රජුපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.3

කුම්මෝපමසුත්තං

ඉදිබ්බවා උපමා කොට වදාළ දෙසුම

240. භූතපුබ්බං භික්ඛවේ, කුම්මෝ ක-ෂපෝ සායන්හසමයං අනුනදීතිරේ ගෝවරපසුතෝ අහෝසි: සිගාලෝපි ඛෝ භික්ඛවේ සායන්හසමයං අනුනදීතිරේ ගෝවරපසුතෝ හෝති. අද්දසා ඛෝ භික්ඛවේ කුම්මෝ ක-ෂපෝ සිගාලං දුරතෝව ගෝවරපසුතං, දිස්වාන සොණ්ඨි පඤ්චමානි අංගානි සකේ කපාලේ සමෝදිහිත්වා අප්පොස්සක්කෝ තුණ්හි භූතෝ සංකසායති. සිගාලෝපි ඛෝ භික්ඛවේ අද්දසා කුම්මං ක-ෂපා දුරතෝ දිස්වාන යේන කුම්මෝ ක-ෂපෝ තේනුපසංකමි, උපසංකමිත්වා කුම්මං ක-ෂපං ප-චුට්ඨිතෝ අහෝසි: යදායං කුම්මෝ ක-ෂපෝ සොණ්ඨිපඤ්චමානං අංගානං අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අංගං අභිනින්නාමෙස්සති, තත්ථෙව නං ගහෙන්වා උද්දාලිත්වා බාදිස්සාමීති. යදා ඛෝ භික්ඛවේ කුම්මෝ ක-ෂපෝ සොණ්ඨිපඤ්චමානං අංගානං අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා අංගං න අභිනින්නාමෙසි, අථ සිගාලෝ කුම්මමහා නිබ්බිජ්ජ පක්කමි. චිතාරං අලභමානෝ.

240. පින්වත් මහණෙනි, මෙය ඉස්සර සිදු වූ දෙයක්. ඉදිබ්බවක් සවස් කාලයේ ගොදුරු සොයමින් ගං ඉවුරක අසබඩ සිටියා. පින්වත් මහණෙනි, එතකොට සිව්ලෙකුත් සවස් වේලෙහි ගොදුරු සොයමින් ඒ ගං ඉවුරු අසබඩ ඇවිද්දා. පින්වත් මහණෙනි, ඉදිබ්බවා ගොදුරු සොයමින් ඇවිදින සිව්ලාව දුර නියා ම දැක්කා. දැකලා හිස පස්වෙති කොට තිබෙන තමන් ගේ අවයවයන් ඉබ්බ කටුව තුළට හකුළුවා ගෙන උත්සාහ රහිත වෙලා, නිශ්ශබ්දව වගක් නැතිව හිටියා. පින්වත් මහණෙනි, සිව්ලාත් දුර නියා ම ඉදිබ්බවා දැකලා, ඉදිබ්බවා සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා “මේ ඉදිබ්බවා යම් වෙලාවක හිස පස්වෙති කොට ඇති අවයවයන්ගෙන් කොයි යම් ම අවයවයක් එළියට දාපුදෙන්කෝ, ඒ වෙලාවේ ම ඒක ඩැහැගෙන කඩා ගෙන කන්නම්” කියලා ඉදිබ්බවාට ළං වෙලා හිටියා. පින්වත් මහණෙනි, යම් කාලයක් ඉදිබ්බවා හිස පස්වෙති කොට ඇති අවයවයන්ගෙන් කොයියම් ම අවයවයක්වත් එළියට නො දා හිටිය නම්, ඒකාක්කල් සිව්ලා ඉදිබ්බවාගෙන් අවස්ථාවක් නොලද නිසා, කලකිරිලා ඉවත් වුණා.

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ තුම්හේපි මාරෝ පාපිමා සත්තං සමිතං ප-චුපට්ඨිතෝ: අප්පේවනාමාහං ඉමේසං චක්ඛුනෝ වා චිතාරං ලභෙය්‍යං, සෝතනෝ වා චිතාරං ලභෙය්‍යං, ඝානනෝ වා චිතාරං ලභෙය්‍යං, ජීවිහානෝ වා චිතාරං ලභෙය්‍යං, කායනෝ වා චිතාරං ලභෙය්‍යං, මනනෝ වා චිතාරං ලභෙය්‍යන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි. ඔබ ළඟටත් පවිටු මාරයා ඇවිදිත් නිරතුරුව ම සමීපයෙන් ඉන්නවා. “හොඳයි කෝ, මේ උදවිය ගේ ඇසින් අවස්ථාවක් ලැබේවිනේ. එහෙම නැත්නම්, කණෙත්වත් අවස්ථාවක් ලැබේවිනේ. එක්කෝ නාසයෙන් හරි අවස්ථාවක් ලැබේවිනේ. එක්කෝ දිවෙන් හරි අවස්ථාවක් ලැබේවිනේ. එහෙමත් නැත්නම්, කයෙන් හරි අවස්ථාවක් ලැබේවිනේ. එක්කෝ මනසින්වත් අවස්ථාවක් ලැබේවිනේ” කියලා.

තස්මාතිහ භික්ඛවේ ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරා විහරට්ඨ, චක්ඛුනා රූපං දිස්වා මා නිමිත්තග්ගාහිතෝ අහුවන්ට, මානුඛ්‍යඤ්ඡනග්ගාහිතෝ යත්වාධිකරණමේතං චක්ඛුන්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජට්ඨ, රක්ඛට්ඨ චක්ඛුන්ද්‍රියං, චක්ඛුන්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජට්ඨ.

ඒ නිසා පින්වත් මහණෙනි, ඉඳුරන් කෙලෙසුන්ගෙන් වළක්වාගත් දොරටුවලින් යුක්තව ඉන්න. ඇසින් රූප දැක නිමිති නො ගෙන ඉන්න. නිමිත්තක කොටසක්වත් නො ගෙන ඉන්න. යම් හෙයකින් ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයක් දොමනසත් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදින්න. ඇස රැක ගන්න. ඇස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙන්න.

සෝතේන සද්දං සුත්වා ඝාතේන ගන්ධං ඝායිත්වා ජීවිහාය රසං ඝායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං චූසිත්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය මා නිමිත්තග්ගාහිතෝ අහුවන්ට, මානුඛ්‍යඤ්ඡනග්ගාහිතෝ යත්වාධිකරණමේතං මනින්ද්‍රියං අසංවුතං විහරන්තං අභිජ්ඣාදෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අත්වාස්සවෙය්‍යං, තස්ස සංවරාය පටිපජ්ජට්ඨ, රක්ඛට්ඨ මනින්ද්‍රියං, මනින්ද්‍රියේ සංවරං ආපජ්ජට්ඨ. යථෝ බෝ තුම්හේ භික්ඛවේ, ඉන්ද්‍රියේසු ගුත්තද්වාරා විහරිස්සට්ඨ, අථ තුම්හේහිපි මාරෝ පාපිමා නිබ්බිජ්ජ පක්කමිස්සති චිතාරං අලභමානෝ කුම්මමහාව සිගාලෝති.

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුත්තය - ආසිච්ඡ වර්ගය

කණේන් ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආසාදනය කරලා දිවෙන් රසයක් රස විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් දැන ගෙන නිමිති නො ගෙන ඉන්න. නිමිත්තක කොටසක්වත් නො ගෙන ඉන්න. යම් හෙයකින් මනස නැමැති ඉන්ද්‍රිය අසංවරව වසන කෙනෙකුට දැඩි ලෝභයක් දොම්නසත් පාපී අකුසලත් ඇති වී අර්බුදයක් හට ගන්නවා නම්, එහි සංවරය පිණිස පිළිපදින්න. මනස රැක ගන්න. මනස නැමැති ඉන්ද්‍රියයේ සංවරයට පැමිණෙන්න. පින්වත් මහණෙනි, යම්තාක්කල් ඔබ ඉඳුරන් කෙලෙසුන්ගෙන් වළක්වාගත් දොරටුවලින් යුක්තව ඉන්නවා නම්, එතකොට ඒතාක්කල් ම පවිටු මාරයා හට අවස්ථාවක් නො ලැබීමෙන් ඔබ කෙරෙහි කලකිරිලා බැහැරට යනවා, ඉඳිබුවා කෙරෙහි කලකිරී බැහැරට ගිය සිවලා වගේ.

කුම්මෝව අංගානි සකේ කපාලේ
සමෝදහං භික්ඛු මනෝ විතක්කේ
අනිස්සිතෝ අඤ්ඤමහේය්‍යානෝ
පරිනිබ්බතෝ න උපවදෙය්‍ය කඤ්චිති.

තම කටුව කුළට අවයවයන් හකුළවා ගන්නා ඉඳිබුවෙක් වගේ, භික්ඛුව ලාමක මනෝ විතර්කයන් බැහැර කොට සිත තැන්පත් කර ගන්නවා. ඒ කිසිවක් හා ඇසුරක් පවත්වන්නේ නෑ. කිසිවෙකුට පීඩාවක් කරන්නෙන් නෑ. කාටවත් උපවාද නො කොට පිරිනිවන් පානවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

කුම්මෝපම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.4

දාරුක්ඛන්ධෝපමසුත්තං
දර කඳ උපමා කොට වදාළ දෙසුම

241. ඒකං සමයං භගවා අයොජ්ඣාය විහරති ගංගාය නදියා තීරේ, අද්දසා ඛෝ භගවා මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං නදියා සෝතේන වුස්භමානං. දිස්වාන භික්ඛු ආමන්තේසි, පස්සථ නෝ තුමිහේ භික්ඛවේ අමුං මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං නදියා සෝතේන වුස්භමානන්ති? ඒවම්භන්තේ.

241. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ අයෝධ්‍යාවෙහි ගංගානම් නදී තීරයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගහෙහි සැඩපහරට ගසා ගෙන යන විශාල දර කඳක් දැක වදාළා. දැකලා භික්ෂූන් අමතා වදාළා. “පින්වත් මහණෙනි, ඔබට පේනවාද ගහ දියෙහි සැඩපහරින් අර මහා දරකඳක් ගසා ගෙන යනවා?” එසේය, ස්වාමීනි.

ස- ඛෝ භික්ඛවේ දාරුක්ඛන්ධෝ න විරිමං තීරං උපග-ජති, න පාරිමං තීරං උපග-ජති, න මජ්ඣේ සංසිද්ධිස්සති, න ථලේ උස්සිද්ධිස්සති, න මනුස්සග්ගාහෝ භවිස්සති, න අමනුස්සග්ගාහෝ භවිස්සති, න ආවට්ටග්ගාහෝ භවිස්සති, න අන්තෝසුති භවිස්සති: ඒවං හි සෝ භික්ඛවේ දාරුක්ඛන්ධෝ සමුද්දතින්තෝ භවිස්සති, සමුද්දපෝණෝ සමුද්ද පබ්භාරෝ. තං කිස්ස හේතු, සමුද්දතින්තෝ භික්ඛවේ, ගංගාය නදියා සෝතෝ, සමුද්දපෝණෝ සමුද්දපබ්භාරෝ.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඔය දරකඳ මෙතෙරට ගොඩ ගැසුවේ නැතිනම්, එතෙරට ගොඩ ගැසුවේ නැතිනම්, ගහ මැද යටට බැස්සේත් නැතිනම්, ගහ මැද ඇති පස් කඳුවල හිර වුණේත් නැතිනම්, මිනිසුන් ගේ ගැනීමක් වුණේත් නැතිනම්, අමනුෂ්‍යයන් ගේ ගැනීමක් වුණේත් නැතිනම්, දියසුළියකට හසු වුණේත් නැතිනම්, ඇතුළ කුණුවෙලා ගහේම දිරා ගියේත් නැතිනම්, පින්වත් මහණෙනි, එහෙම වුණොත් ඒ දරකඳ මහා සයුරට ම යි නැමෙන්නේ. මහා සයුරට ම යි නැඹුරු වෙන්නේ. මහා සයුරටම යි බර වෙන්නේ. ඒකට හේතුව මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ගංගානම් නදියෙහි සැඩ පහර මුහුදට යි නැමීලා තියෙන්නේ. මුහුදට යි නැඹුරු වෙලා තියෙන්නේ. මුහුදට යි බර වෙලා තියෙන්නේ.

ඒවමෙව බෝ භික්ඛවේ සං- තුම්භේපි න වරිමං තීරං උපග-ඡථ, න පාරිමං තීරං උපග-ඡථ, න මජ්ඣේ සංසිද්ධිස්සථ, න ථල්ලේ උස්සිද්ධිස්සථ, න මනුස්සග්ගාහා හෙස්සථ, න අමනුස්සග්ගාහා හෙස්සථ, න අවට්ටග්ගාහා හෙස්සථ, න අන්තෝපුති භවිස්සථ: ඒවං තුම්භේ භික්ඛවේ නිබ්බානනිත්තා භවිස්සථ, නිබ්බානපෝණා නිබ්බානපඛිභාරා. තං කිස්ස හේතු, නිබ්බානනිත්තා භික්ඛවේ, සම්මදිට්ඨි, නිබ්බානපෝණා නිබ්බානපඛිභාරාති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම යි. ඉදින් ඔබ වුණත් මෙතෙරට ගොඩ ගැසුවේ නැත්නම්, එතෙරට ගොඩගසන්නේත් නැත්නම්, මැද්දෙහි කිඳා බහින්නේත් නැත්නම්, ගොඩබිමක ගිහින් වදින්නේත් නැත්නම්, මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණයට හසුවෙන්නේත් නැතිනම්, නො මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණයට හසු වෙන්නේත් නැතිනම්, දිය සුළියකට හසු වෙන්නේත් නැතිනම්, ඇතුළත කුණු වෙලා විනාශ වෙන්නේත් නැතිනම්, පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඔබ නිවනට නැමුණු අය බවට පත් වෙනවා. නිවනට ම නැඹුරු වෙනවා. නිවනට ම බර වෙනවා. එයට හේතුව මොකක්ද? පින්වත් මහණෙනි, (වතුරාර්ය සත්‍ය පිළිබඳ ව අවබෝධ ඥානය වන) සම්මා දිට්ඨිය කියෙන්නේ නිවනට නැමීල යි. නිවනට නැඹුරු වෙල යි. නිවනට බර වෙල යි.

ඒවං චුත්තේ අඤ්ඤාතරෝ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච: කින්නු බෝ භන්තේ වරිමතීරං? කිං පාරිමතීරං? කෝ මජ්ඣේ සංසාදෝ? කෝ ථල්ලේ උස්සාදෝ? කෝ මනුස්සග්ගාහෝ? කෝ අමනුස්සග්ගාහෝ? කෝ අවට්ටග්ගාහෝ? කෝ අන්තෝපුතිභාවෝති?

මෙසේ වදාළ විට එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එතෙර කියන්නේ මොකක් ද? මෙතෙර කියන්නේ මොකක් ද? මැද කිඳා බහිනවා කියන්නේ මොකක් ද? කළු ගැටයක හැප්පෙනවා කියන්නේ මොකක් ද? මිනිසුන් ගන්නවා කියන්නේ මොකක් ද? නොමිනිසුන් ගන්නවා කියන්නේ මොකක් ද? සුළියට අහු වෙනවා කියන්නේ මොකක් ද? ඇතුළත කුණු වෙනවා කියන්නේ මොකක් ද?

වරිමංතීරන්ති බෝ භික්ඛු, ඡන්තේතං අජ්ඣත්තිකානං ආයතනානං අධිවචනං, පාරිමංතීරන්ති බෝ භික්ඛු ඡන්තේතං බාහිරානං ආයතනානං අධිවචනං, මජ්ඣේ සංසාදෝති බෝ භික්ඛු, නන්දිරාගස්සේතං අධිවචනං. ථාල්ලේ උස්සාදෝති බෝ භික්ඛු අස්මිමානස්සේතං අධිවචනං. කතමෝ ව භික්ඛු මනුස්සග්ගාහෝ, ඉධ භික්ඛු ගිහිති සංසට්ඨෝ විහරති සහනන්දි සහසෝකී

සුඛිතේසු සුඛිතෝ දුක්ඛිතේසු දුක්ඛිතෝ උප්පන්නේසු කි-ව කරණිකේසු අත්තනා චෝයෝහං ආපජ්ජති, අයං වුව-වති භික්ඛු මනුස්සග්ගාහෝ. කතමෝ ව භික්ඛු, අමනුස්සග්ගාහෝ: ඉධ භික්ඛු, ඒක-වචෝ අඤ්ඤතරං දේවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරියං වරති. “ඉමිනාහං සිලේන වා වතේන වා තපේන වා බ්‍රහ්මවරියේන වා දේවෝ වා භවිස්සාමී දේවඤ්ඤතරෝ වාති. අයං වුව-වති භික්ඛු. අමනුස්සග්ගාහෝ.

පින්වත් භික්ෂුව, මෙතෙර කියල කිව්වේ මේ සය වැදෑරුම් ආධ්‍යාත්මික ආයතන හයට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, එතෙර කියල කිව්වේ මේ සය වැදෑරුම් බාහිර ආයතන හයට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, මැද කිමිදෙනවා කියල කිව්වේ මේ නන්දිරාගයට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, කඳු ගැටයේ හිරවෙනවා කියල කිව්වේ මේ අස්මිමානයට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණයට හසු වෙනවා කියන්නේ මොකක් ද? මෙහිලා භික්ෂුව ගිහියන් එක්ක සමීපව එකතු වෙලා ඉන්නවා. ඔවුන් සමග සතුටු වෙනවා. ඔවුන් සමග ශෝක වෙනවා. සතුටු වෙන ගිහියන් අතර මෙයාත් සතුටු වෙනවා. දුක් වෙන ගිහියන් අතර මෙයාත් දුක් වෙනවා. එම ගිහියන් ගේ යම් යම් කළ යුතු දේවල් ඇති වුණ කල්හී, මෙයා ගෙ මහණකම පසෙක ලා ඒ කටයුතුවලට පනිනවා. පින්වත් භික්ෂුව, මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණය කියල කියන්නේ මේකට යි. පින්වත් භික්ෂුව, නො මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණය කියල කියන්නේ මොකක් ද? පින්වත් භික්ෂුව, මෙහිලා ඇතැම් භික්ෂුවක්, “මං මේ සීලයෙන්, හෝ ව්‍රතයෙන් හෝ තපසින් හෝ බ්‍රහ්මචරිත් හෝ එක්කෝ දෙවියෙක් වෙනවා. එක්කෝ වෙනත් දෙවියෙක් වෙනවා” කියලා එක්තරා දෙවිලොවක් පතා ගෙන බ්‍රහ්මචරිත් හැසිරෙනවා. පින්වත් භික්ෂුව, මේකට කියන්නේ නො මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණය කියල යි.

ආවට්ටග්ගාහෝති බෝ භික්ඛු, පඤ්චන්නේනං කාමගුණානං අධිවචනං. කතමෝ ව භික්ඛු අන්තෝපුතිභාවෝති: ඉධ භික්ඛු ඒක-වචෝ දුස්සීලෝ හෝති පාපධම්මෝ. අසුචි සංකස්සරසමාවාරෝ පටි-ඡන්තකම්මන්තෝ අස්සමණෝ සමණපටිඤ්ඤෝ අබ්‍රහ්මචාරී බ්‍රහ්මචාරීපටිඤ්ඤෝ අන්තෝපුති අවස්සුතෝ කසම්බුජාතෝ, අයං වුව-වති භික්ඛු, අන්තෝපුතිභාවෝති.

පින්වත් භික්ෂුව, සුළියට අනුවෙනවා කියල කිව්වේ. මේ පඤ්ච කාම ගුණයන්ට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, ඇතුළත කුණු වෙනවා කියන්නේ

මොකක් ද? පින්වත් භික්ෂුව, මෙහිලා ඇතැම් කෙනෙක් දුස්සීල වෙනවා. පට්ටු ගතිගුණවලින් යුතු වෙනවා. අපවිත්‍ර වූ සැක සහිත වූ හැසිරීම්වලින් යුතු වෙනවා. රහස් කරන අයහපත් දෙයින් යුතු වෙනවා. අශ්‍රමණයෙක්ව සිටිය දීම සිල්වත් ශ්‍රමණයෙක් විදිහට පෙනී සිටිනවා. අබ්‍රහ්මචාරීව සිටිය දී ම, බ්‍රහ්මචාරී කෙනෙක් විදිහට පෙනී සිටිනවා. ඇතුළතු වෙනවා. කෙලෙස් වැහෙනවා. කෙලෙස් කහට තියෙනවා. පින්වත් භික්ෂුව, ඇතුළත කුණු වෙනවා කියන්නේ මෙයට යි.

තේන ඛෝ පන සමයේන නන්දෝ ගෝපාලකෝ භගවතෝ අවිදුරේ යීතෝ හෝති: අථ ඛෝ නන්දෝ ගෝපාලකෝ භගවත්තං ඒතදවෝච: අහං ඛෝ භත්තේ න වරිමංකීරං උපග-ණාමි, න පාරිමංකීරං උපග-ණාමි, න මජ්ඣේ සංසිද්ධිසාමි, න ඵලේ උසිද්ධිසාමි, න මනුස්සග්ගාහෝ ගහිස්සති, න අමනුස්සග්ගාහෝ ගහිස්සසි, න ආවට්ටග්ගාහෝ ගහිස්සති. න අන්තෝජ්ඣති භවිස්සාමි; ලභෙය්‍යාහං භත්තේ භගවතෝ සන්තිකේ පබ්බජ්ජං ලභෙය්‍යං උපසම්පදන්ති.

ඒ වෙලාවේ දී නන්ද නම් ගොපථ තරුණයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නො දුරින් (මෙම අසිරිමත් දෙසුමට සවන් දෙමින්) හිටගෙන හිටියා. එතකොට නන්ද ගොපල්ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ විදිහට කියා හිටියා. “ස්වාමීනී, මම නම් මෙතෙරට එන්නෙක් නෑ. එතෙරට යන්නෙක් නෑ. මැද කිමිදෙන්නෙක් නෑ. කඳු ගැටයක හිර වෙන්නෙක් නෑ. මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණයට හසු වෙන්නෙක් නෑ. නො මිනිසුන් ගේ ග්‍රහණයට හසු වෙන්නෙක් නෑ. දිය සුළියකට හසු වෙන්නෙක් නෑ. ඇතුළත කුණු වුණ කෙනෙක් වෙන්නෙක් නෑ. ස්වාමීනී, මාත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සම්පයෙහි පැවිදි බව ලබනවා නම්, උපසම්පදාවත් ලබනවා නම් ඉතා යහපති.”

තේන හි ත්වං නන්ද, සාමිකානං ගාවෝ නිය්‍යාදේහීති. ගමිස්සන්ති භත්තේ ගාවෝ ව-ණ්ඩිධිනියෝති, නිය්‍යාදේහේව ත්වං නන්ද, සාමිකානං ගාවෝති. අථ ඛෝ නන්දෝ ගෝපාලකෝ සාමිකානං ගාවෝ නිය්‍යාදේත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවත්තං ඒතදවෝච: නිය්‍යාදිතා භත්තේ සාමිකානං ගාවෝ, ලභෙය්‍යාහං භත්තේ භගවතෝ සන්තිකේ පබ්බජ්ජං ලභෙය්‍යං උපසම්පදන්ති.

“පින්වත් නන්ද, එහෙම නම් ඔබ ගවයන් අයිතිකාරයන්ට ගිහිල්ල දෙන්න.” “ස්වාමීනී, වසු පැටවුන්ට ගිජු වූ ඔය දෙන්නු පට්ටියට යාවි.”

“පින්වත් නන්ද, ඔබ ම ගවයන් අයිතිකාරයන්ට ගිහිල්ල දෙන්න.” එකකොට නන්ද ගොපල්ලා අයිතිකාරයන්ට ගවයන්ව භාර දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කළා. ස්වාමීනී, අයිතිකාරයන්ට ගවයන් භාර දුන්නා. ස්වාමීනී, මාත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සම්පයෙහි පැවිදි බව ලබනවා නම්, උපසම්පදාවත් ලබනවා නම් ඉතා යහපති.

අලන්ථ බෝ නන්දෝ ගෝපාලකෝ භගවතෝ සන්තිකෝ පබ්බජං අලන්ථසම්පදං; අවිරූපසම්පන්නෝ ච පනායස්මා නන්දෝ එකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සන්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤාය ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි, බිණා ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං කතං කරණීයං නාපරං ඉත්ථත්ථායාති අබ්බඤ්ඤාසි, අඤ්ඤතරෝ ච පනායස්මා නන්දෝ අරහතං අහෝසිති.

ඉතින් නන්ද ගොපල්ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සම්පයෙහි පැවිද්ද ලබා ගත්තා. උපසම්පදාවත් ලබා ගත්තා. උපසම්පදාව ලබාගත් නොබෝ කලකින්ම ආයුෂ්මත් නන්දයන් හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන චීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්න ඒ උත්තරිතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ආයුෂ්මත් නන්ද තෙරුන් එක්කරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දාරුක්ඛන්ධෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.5

දුතිය දාරුක්ඛන්ධෝපමසුත්තං
දර කද උපමා කොට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

242. ඒවං මේ සුතං: ඒකං සමයං භගවා කිම්බිලාය විහරති ගංගාය නදියා තීරේ. අද්දසා ඛෝ භගවා මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං ගංගාය නදියා සෝතේන වුය්හමානං, දිස්වාන භික්ඛු ආමන්තේසි: පස්සථ නෝ තුම්හේ භික්ඛව්චෙ, අමුං මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං ගංගාය නදියා සෝතේන වුය්හමානන්ති? ඒවං භන්තේ (විත්ථාරේතබ්බං)

242. මා හට අසන්නට ලැබුණේ මේ විදිහට යි. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ කිම්බිලාවේ ගංගානම් නදී තීරයේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගඟෙහි සැඩපහරට ගසා ගෙන යන විශාල දර කඳක් දැක වදාළා. දැකලා භික්ෂූන් අමතා වදාළා. “පින්වත් මහණෙනි, අර ඔබට පේනවාද ගඟ දියෙහි සැඩපහරින් මහා දරකඳක් ගසා ගෙන යනවා?” එසේය, ස්වාමීනි (විස්තර කළ යුතු ය)

ඒවං චුත්තේ ආයස්මා කිම්බිලෝ භගවත්තං ඒතදවෝච: කින්නු ඛෝ භන්තේ වරිමතීරං? (විත්ථාරේතබ්බං) කතමෝ ච කිම්බිල අන්තෝපුතිභාවෝ: ඉධ කිම්බිල භික්ඛු අඤ්ඤතරං සංකිලිට්ඨං ආපත්තිං ආපන්නෝ හෝති යථාරූපාය ආපත්තියා වුට්ඨානං පඤ්ඤායති, අයං වු-චති කිම්බිල, අන්තෝපුතිභාවෝති.

මෙසේ වදාළ විට ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එතෙර කියන්නේ මොකක් ද? (විස්තර කළ යුතු යි) පින්වත් කිම්බිල, ඇතුළත කුණු වෙනවා කියන්නේ මොකක් ද? පින්වත් කිම්බිල, මෙහිලා භික්ෂුව යම්බදු ආපත්තියකින් නැගී සිටීමක් පෙනේ නම්, එබඳු වූ එක්තරා කිලිටි සහිත වූ ආපත්තියකට පත් වෙලා ඉන්නවා. පින්වත් කිම්බිල මේක තමයි ඇතුළත කුණු වීම කියල කියන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය දාරුක්ඛන්ධෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.6

අවස්සුනපරියායසුත්තං

කෙලෙස් වැගිරීමේ ක්‍රමය ගැන වදාළ දෙසුම

243. ඒකං සමයං භගවා සක්කේසු විහරති කපිලවස්ථුස්මිං නිග්‍රෝධාරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන කාපිලවත්ථවානං සක්‍යානං නවං සන්ථාගාරං අවිරකාරිතං හෝති, අනජ්ඣාචුත්ථං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා කේනචි වා මනුස්සභූතේන. අථ ඛෝ කාපිලවත්ථවා සක්‍යා යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු, ඒකමන්තං නිසින්නා ඛෝ කාපිලවත්ථවා සක්‍යා භගවත්තං ඒතදවෝචුං:

243. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ ශාක්‍ය ජනපදයේ කිඹුල්වත් නුවර නිග්‍රෝධාරාමයේ. ඒ කාලයේම කපිලවස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් විසින් අළුත් සන්ථාගාරයක් (ගිමන් හලක්) අළුතින් කරවලා තිබුණා. එහි ශ්‍රමණයෙකු විසින්වත්, බ්‍රාහ්මණයෙකු විසින්වත්, කිසි මිනිසෙකු විසින්වත් පදිංචි වෙලා හිටියේ නෑ. ඉතින් කපිල වස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ කපිල වස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත මෙකරුණ සැළ කළා.

ඉඬ හත්තේ කාපිලවත්ථවානං සක්‍යානං නවං සන්ථාගාරං අවිරකාරිතං හෝති, අනජ්ඣාචුත්තං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා කේනචි වා මනුස්සභූතේ, තං හත්තේ භගවා පඨමං පරිභුඤ්ජතු, භගවතා පඨමං පරිභුත්තං ප-ඡා කාපිලවත්ථවා සක්‍යා පරිභුඤ්ජස්සන්ති; තදස්ස කාපිලවත්ථවානං සක්‍යානං දීඝරත්තං හිතාය සුඛායාති. අධිවසේසි භගවා තුණ්හිභාවෙන.

ස්වාමීනී, මෙහි කපිලවස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් විසින් අළුතින්ම කරවපු, අළුත් සන්ථාගාරයක් තියෙනවා. ශ්‍රමණයෙකු විසින්වත්, බ්‍රාහ්මණයෙකු විසින්වත්, වෙන මිනිසෙකුවත් පදිංචිවීමක් වුණේ නෑ. එනිසා ස්වාමීනී,

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒ සන්ථාගාරය පළමු කොට පරිහරණය කරන සේක්වා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මුලින් ම පරිභෝග කළාට පස්සේ කපිලවස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් පරිභෝග කරාවි. එය කපිල වස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් හට බොහෝ කාලයක් හිත සුව පිණිස පවතීවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩසිටීමෙන් එම ඇරයුම ඉටුසා වදාළා.

අට බෝ කාපිලවත්ථවා සක්‍යා භගවතෝ අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා යේන නවං සන්ථාගාරං තේනුපසංකමිංසු, උපසංකමිත්වා සබ්බසන්ථරිං සන්ථාගාරං සන්ථරාපෙන්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වා උදකමණිකං පතිට්ඨාපෙන්වා තේලප්පදීපං ආරෝපෙන්වා යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා භගවන්තං ඒතදවෝචුං: සබ්බසන්ථරිසත්ථං හත්තේ සන්ථාගාරං ආසනානි පඤ්ඤත්තානි උදකමණිකෝ පතිට්ඨාපිතෝ, තේලප්පදීපෝ ආරෝපිතෝ යස්සදානි භගවා කාලං මඤ්ඤතිති.

එතකොට කපිලවස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ ඇරයුම පිළිගැනීම දැන, අසුනෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වැඳ, ප්‍රදක්ඛිණා කරලා අළුත් සන්ථාගාරය තියෙන තැනට ගියා. ගිහිත් සියළු ඇතිරිලි සන්ථාගාරයේ අතුරලා, අසුන් පණුවලා, දිය බඳුන් තබලා, තෙල් පහන් දල්වලා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. “ස්වාමීනී, සන්ථාගාරයේ ඔක්කොම ඇතිරිලි අතුරලා තියෙන්නේ. අසුන් පණුවලා තියෙන්නේ. දිය බඳුනත් තියලා තියෙන්නේ. තෙල් පහන් දල්වලා තියෙන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් සුදුසු දෙයකට කල් දන්නා සේක්වා.”

අට බෝ භගවා නිවාසෙන්වා පත්තව්වරං ආදාය සද්ධිං භික්ඛුසංඝේන යේන නවං සන්ථාගාරං තේනුපසංකමි, උපසංකමිත්වා පාදේ පක්ඛාලෙන්වා සන්ථාගාරං පවිසිත්වා මජ්ඣමංගලිකං නිස්සාය පුරත්ථාහිමුබෝ නිසීදි. භික්ඛුසංඝෝපි බෝ පාදේ පක්ඛාලෙන්වා සන්ථාගාරං පවිසිත්වා ප-ජිමං භිත්තිං නිස්සාය පුරත්ථිමාහිමුබෝ නිසීදි භගවන්තඤ්ඤේව පුරක්ඛත්වා. කාපිලවත්ථවාපි බෝ සක්‍යා පාදේ පක්ඛාලෙන්වා සන්ථාගාරං පවිසිත්වා පුරත්ථිමං භිත්තිං නිස්සාය ප-ජාමාහිමුබා නිසීදිංසු භගවන්තඤ්ඤේව පුරක්ඛත්වා.

එකකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පා සිවුරු ගෙන, හික්මු සංඝයා සමග අළුත් සන්ථාගාරය ඇති තැනට වැඩම කළා. වැඩම කොට, සිරි පා සෝදා ගෙන, සන්ථාගාරයට පිවිසිලා, එහි මැද තිබෙන ස්ථම්භයට පිට දී, නැගෙනහිර දෙසට මුහුණලා වැඩ සිටියා. හික්මු සංඝයා ද පා සෝදා ගෙන, සන්ථාගාරයට පිවිසිලා, එහි පිටුපස බිත්තියට පිටුපා නැගෙනහිර දෙසට මුහුණලා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ම පෙරටු කොට වැඩ සිටියා. කපිලවස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් ද, පා සෝදා ගෙන, සන්ථාගාරයට පිවිස, නැගෙනහිර බිත්තියට පිටු පා, බටහිර පැත්තට මුහුණලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ම පෙරටු කොට වාඩිවුණා.

අළු බෝ හඟවා කාපිලවත්ථවේ සකන්ධ බ්‍රහ්මදේව රත්තිං ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙන්වා සමාදපෙන්වා සමුත්තේජෙන්වා සම්පහංසෙන්වා උයෝර්ජේසි: “අභික්කන්තා බෝ ගෝතමා රත්ති යස්සදානි කාලං මඤ්ඤාපා”ති. ඒවම්භන්තේති බෝ කාපිලවත්ථවා සක්‍යා හඟවතෝ පටිස්සුන්වා උට්ඨායාසනා හඟවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණංකන්වා පක්කම්භු.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රාත්‍රී බොහෝ වේලාවක් කපිල වස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන්ව දහම් කතාවෙන් සතුටු කෙරෙව්වා. සමාදන් කෙරෙව්වා. උත්සාහවත් කෙරෙව්වා. “පින්වත් ගෞතමවරුනි, දැන් සැහෙන්න රු ඉක්මුණා නෙව. යමකට සුදුසු නම් දැන් එයට කාලය බව දැන ගන්න” කියලා ඔවුන් ව පිටත් කොට වදාළා. එසේය ස්වාමීනි, කියලා කපිලවස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දීල, සිටි අසුනෙන් නැගිටලා, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා, පැදකුණු කරලා පිටත් වුණා.

අළු බෝ හඟවා අවිරපක්කන්තේසු කාපිලවත්ථේවේසු සකන්ධු ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තේසි: විගතජීනමිද්ධෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, හික්ඛුසංඝෝ, පටිභාතු තං මොග්ගල්ලානා හික්ඛුනං ධම්මී කථා, පිට්ඨි මේ ආගිලායති තමහං ආයමිස්සාමිති. ඒවම්භන්තේති බෝ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ හඟවතෝ ප-වස්සෝසි. අළු බෝ හඟවා චතුර්ගුණං සංඝාටිං පඤ්ඤාපෙන්වා දක්ඛිණේන පස්සේන සීහසෙය්‍යං කප්පේසි පාදේ පාදං අ-වාධාය සතෝ සම්පජානෝ උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වා.

ඊට පස්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කපිල වස්තු වැසි ශාක්‍යවරුන් පිටත් වී නොබෝ වේලාවකින් ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ අමතා

වදාළා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, භික්ෂු සංඝයා පහ වූ ථීනමිද්ධ ඇතුළු යි ඉන්නේ. පින්වත් මොග්ගල්ලාන, මේ භික්ෂු සංඝයා හට පැවසීම පිණිස ඔබට දහම් කතාව වැටහේවා. මගේ පිටේ මද ගිලන් බවක් දැනෙනවා. ඒ නිසා මං එය සංසිද්වා ගන්නම්.” එසේය ස්වාමීනී, කියලා ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලාන තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙපොට සිවුර හතරට නවලා, අසුනක් පණවලා, පයෙන් පය මදක් මැත් කොට තබලා, මනා සිහි නුවණින් යුතුව, නැගී සිටීමේ හැකීම මෙනෙහි කොට දකුණු ඇලයෙන් සිංහ සෙය්‍යාවෙන් සැතපී වදාළා.

තත්‍ර බෝ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ භික්ඛු ආමන්තේසි. “ආවුසෝ භික්ඛවෝ”නි, ආවුසෝ නි බෝ තේ භික්ඛු ආයස්මන්තෝ මහාමොග්ගල්ලානස්ස ප-වස්සෝස්සං, ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ ඒතදවෝච:

එතකොට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන තෙරුන් “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහණෙනි,” කියා භික්ෂුන් අමතා වදාළා. එසේය ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කියලා ඒ භික්ෂුන් ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන තෙරුන්ට පිළිතුරු දුන්නා. ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන තෙරුන් මෙම දෙසුම වදාළා.

අවස්සුතපරියායඤ්ච වෝ ආවුසෝ දේසිස්සාමි, අනවස්සුතපරියායඤ්ච, තං සුණාථ. කථඤ්චාවුසෝ අවස්සුතෝ හෝති: ඉධාවුසෝ භික්ඛුනා චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ අධිමු-චති, අප්පියරූපේ රූපේ බ්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායසති ච විහරති පරිත්ත-තසෝ, තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං තප්පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කෙලෙස් වැගිරීමේ ක්‍රමයත්, කෙලෙස් නො වැගිරීමේ ක්‍රමයත්, මා ඔබට දේශනා කරන්නට යි යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කෙලෙස් වැගිරෙන කෙනෙක් වෙන්නේ කොහොම ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහිලා භික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ ව සිහිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන්

පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ නැත්නම් ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥාවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ.

සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායින්වා
ජීවහාය රසං සායින්වා කායේන ඵොට්ඨබ්බං ඵුසින්වා
මනසා ධම්මං වික්ඛ්‍යාය පියරුපේ ධම්මේ අධිමු-වති, අප්පියරුපේ ධම්මේ
ඛ්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායසති ච විහරති පරිත්ත-තසෝ, තඤ්ච
-තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං නප්පජානාති යත්ථස්ස තේ
උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති; අයං
චු-චතාවුසෝ භික්ඛු අවස්සුතෝ චක්ඛුවික්ඛෙය්‍යේසු රුපේසු අවස්සුතෝ
සෝතවික්ඛෙය්‍යේසු සද්දේසු, අවස්සුතෝ සාතවික්ඛෙය්‍යේසු ගන්ධේසු,
අවස්සුතෝ ජීවහාවික්ඛෙය්‍යේසු රසේසු, අවස්සුතෝ කායවික්ඛෙය්‍යේසු
ඵොට්ඨබ්බේසු, අවස්සුතෝ මනෝවික්ඛෙය්‍යේසු ධම්මේසු.

කණේන් ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක්
ආශ්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් විඳලා කයෙන්
පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් සිතලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති
අරමුණට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ
ච සිතිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ
උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ නැත්නම්, ඒ නිසා ඒ චිත්ත
විමුක්තියත් ප්‍රඥාවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ. ප්‍රිය
ආයුෂ්මතුනි, මෙයට කියන්නේ භික්ෂුවට ඇසෙන් දත යුතු රූප කෙරෙහි
කෙලෙස් වෑහෙනවා කියල යි. කණින් දත යුතු ශබ්ද කෙරෙහි කෙලෙස්
වෑහෙනවා කියල යි. නාසයෙන් දත යුතු ගන්ධ කෙරෙහි කෙලෙස් වෑහෙනවා
කියල යි. දිවෙන් දත යුතු රස කෙරෙහි කෙලෙස් වෑහෙනවා කියල යි. කයෙන්
දත යුතු පහස කෙරෙහි කෙලෙස් වෑහෙනවා කියල යි. මනසින් දත යුතු අරමුණු
කෙරෙහි කෙලෙස් වෑහෙනවා කියල යි.

ඵං විහාරිං චාවුසෝ භික්ඛුං චක්ඛුතෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති,
ලහතේව මාරෝ විතාරං ලහති මාරෝ ආරම්මණං; සෝතතෝ -පි නං
..... සාතතෝ -පි නං ජීවහාතෝ -පි නං
කායෝ -පි නං මනතෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති, ලහතේව
මාරෝ විතාරං ලහති මාරෝ ආරම්මණං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහට වාසය කරන විට ඇස කරණ කොට ගෙනත් හික්ෂුව ළඟට මාරයා ලං වෙනවා. මාරයා අවස්ථාවක් ලබනවා ම යි. අරමුණක් ලබනවා ම යි. කණ කරණ කොට ගෙනත් හික්ෂුව ළඟට නාසය කරණ කොට ගෙනත් හික්ෂුව ළඟට දිව කරණ කොට ගෙනත් හික්ෂුව ළඟට කය කරණ කොට ගෙනත් හික්ෂුව ළඟට මනස කරණ කොට ගෙනත් හික්ෂුව ළඟට මාරයා ලං වෙනවා. මාරයා අවස්ථාවක් ලබනවා ම යි. අරමුණක් ලබනවා ම යි.

සෙය්‍යථාපි ආවුසෝ නළාගාරං වා නිණාගාරං වා සුක්ඛං කෝලාපං ථේරෝවස්සිකං පුරත්ථිමාය -පි දිසාය පුරිසෝ ආදිත්තයා නිණුක්කාය උපසංකමෙය්‍ය; ලභේථේව අග්ගි චිතාරං, ලභේථ අග්ගි ආරම්මණං. ප-ඡිමාය -පි නං දිසාය පුරිසෝ ආදිත්තයා නිණුක්කාය උපසංකමෙය්‍ය උත්තරාය -පි නං දිසාය දක්ඛිණාය -පි නං දිසාය හෙට්ඨතෝ -පි නං උපරිතෝ -පි නං යතෝ කුතෝ -පි නං පුරිසෝ, ආදිත්තයා නිණුක්කාය උපසංකමෙය්‍ය; ලභේථේව අග්ගි චිතාරං, ලභේථ අග්ගි ආරම්මණං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. බටවලින් කරපු ගෙයක් හරි, තණවලින් කරපු ගෙයක් හරි තියෙනවා. හොඳට ම වේලිලා. තෙත හිදිලා. සැහෙන්න පරණ යි. ඉදින් නැගෙනහිර දිශාවෙන් පුරුෂයෙක් ඇවිලගත් තණ හුලක් ධගෙන ආවොත්, ගින්නට ඉඩක් ලැබෙනවා ම යි. ගින්නට අරමුණක් ලැබෙනවා ම යි. බටහිර දිශාවෙන් පුරුෂයෙක් ඇවිලගත් තණ හුලක් ධගෙන ආවොත් ඉදින් උතුරු දිශාවෙනුත් ඉදින් දකුණු දිශාවෙනුත් යට දිශාවෙනුත් උඩ දිශාවෙනුත් ඉදින් පුරුෂයෙක් ඇවිලගත් තණ හුලක් ධගෙන කොයියම් ම දිශාවකින් ආවොත්, ගින්නට ඉඩක් ලැබෙනවා ම යි. ගින්නට අරමුණක් ලැබෙනවා ම යි.

ඒවමේව බෝ ආවුසෝ ඒවං විහාරිං භික්ඛුං චක්ඛුනෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති: ලභතේව මාරෝ චිතාරං, ලභති මාරෝ ආරම්මණං. සෝතතෝ -පි නං ඝාතතෝ -පි නං ජීවිහාතෝ -පි නං කායතෝ -පි නං මනතෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති: ලභතේව මාරෝ චිතාරං, ලභති මාරෝ ආරම්මණං. ඒවං විහාරිං වාචුසෝ භික්ඛුං රූපා අධිභංසු, න භික්ඛු රූපේ අධිභෝසි: සද්දා භික්ඛුං

අධිභංගු න භික්ඛු සද්දේහි අධිභෝසී; ගන්ධා භික්ඛුං අධිභංගු න භික්ඛුං ගන්ධෙ අධිභෝසී; රසා භික්ඛුං අධිභංගු න භික්ඛු රසේ අධිභෝසී; පොට්ඨබ්බා භික්ඛුං අධිභංගු න භික්ඛු පොට්ඨබ්බේ අධිභෝසී; ධම්මා භික්ඛුං අධිභංගු න භික්ඛු ධම්මේ අධිභෝසී.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එලෙසින් ම භික්ෂුව ඔය විදිහට වාසය කරන විට ඇස කරණ කොට ගෙනත් භික්ෂුව ළඟට මාරයා ළං වෙනවා. මාරයා අවස්ථාවක් ලබනවා ම යි. අරමුණක් ලබනවා ම යි. කණ කරණ කොට ගෙනත් භික්ෂුව ළඟට නාසය කරණ කොට ගෙනත් භික්ෂුව ළඟට දිව කරණ කොට ගෙනත් භික්ෂුව ළඟට කය කරණ කොට ගෙනත් භික්ෂුව ළඟට මනස කරණ කොට ගෙනත් භික්ෂුව ළඟට මාරයා ළං වෙනවා. මාරයා අවස්ථාවක් ලබනවා ම යි. අරමුණක් ලබනවා ම යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහට වාසය කරද්දී රූප විසින් ඒ භික්ෂුව යට කරලා දානවා. ඒ භික්ෂුව විසින් රූප යට කළේ නෑ. ශබ්ද විසින් ඒ භික්ෂුව යට කරලා දානවා. ඒ භික්ෂුව විසින් ශබ්ද යට කළේ නෑ. ගන්ධ විසින් ඒ භික්ෂුව යට කරලා දානවා. ඒ භික්ෂුව විසින් ගන්ධ යට කළේ නෑ. රස විසින් ඒ භික්ෂුව යට කරලා දානවා. ඒ භික්ෂුව විසින් රස යට කළේ නෑ. පහස විසින් ඒ භික්ෂුව යට කරලා දානවා. ඒ භික්ෂුව විසින් පහස යට කළේ නෑ. මනසට අරමුණු වන දේ විසින් ඒ භික්ෂුව යට කරලා දානවා. ඒ භික්ෂුව විසින් මනසට අරමුණු වන දේ යට කළේ නෑ.

අයං වු-වතාවුසෝ භික්ඛු රූපාධිභුතෝ සද්දාධිභුතෝ ගන්ධාධිභුතෝ රසාධිභුතෝ පොට්ඨබ්බාධිභුතෝ ධම්මාධිභුතෝ, අධිභුතෝ අනධිභු අධිභංගු නං පාපකා අකුසලා ධම්මා සංකිලේසිකා පෝතෝභවිකා සදරා දුක්ඛවිපාකා ආයතිං ජාති ජරාමරණියා. ඒවං බෝ ආවුසෝ අවස්සුතෝ හෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මොහුට තමයි රූපය විසින් මඬනා ලද, ශබ්ද විසින් මඬනා ලද, ගන්ධ විසින් මඬනා ලද, රස විසින් මඬනා ලද, පහස විසින් මඬනා ලද, මනසට අරමුණු වන දේ විසින් මඬනා ලද භික්ෂුව කියල කියන්නේ. ඒ බාහිර අරමුණු විසින් භික්ෂුවට යටපත් කලා. භික්ෂුව විසින් ඒවා යටපත් කළේ නෑ. කෙලෙස් සහිත වූ, පුනර්භවය ඇති කරන්නා වූ, පීඩා සහිත වූ, මත්තෙහි දුක් විපාක ඇත්තා වූ, ජරාමරණවලින් යුතු පාපී අකුසල් දහම් විසින් ඒ භික්ෂුව යට කලා කියල යි කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහටයි කෙලෙස් වැගිරෙන කෙනෙක් වෙන්නේ.

කථඤ්චාචුසෝ අනවස්සනෝ හෝති: ඉධාචුසෝ භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ නාධිමු-වති, අප්පියරූපේ රූපේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායසති ච විහරති අප්පමාණං-තසෝ, තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභුං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති;

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, කෙලෙස් නො වැගිරෙන කෙනෙක් වෙන්නේ කොහොම ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහිලා භික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙන්නේ නෑ. කය පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙනවා නම් ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් තියෙනවා.

සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායිත්වා ජීවිහාය රසං සායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය පියරූපේ ධම්මේ නාධිමු-වති අප්පියරූපේ ධම්මේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායසති ච විහරති අප්පමාණං-තසෝ, තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභුං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති. අයං චු-චනාචුසෝ භික්ඛු අනවස්සනෝ චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යේසු රූපේසු අනවස්සනෝ ජීවිහාවිඤ්ඤෙය්‍යේසු රසේසු අනවස්සනෝ මනෝවිඤ්ඤෙය්‍යේසු ධම්මේසු.

කණේන ශබ්දයක් අහලා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආශ්‍රාණය කරලා දිවෙන් රසයක් විඳලා කයෙන් පහසක් ලබලා මනසින් අරමුණක් සිතලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙන්නේ නෑ. කය පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙනවා නම් ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් තියෙනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙයට කියන්නේ භික්ෂුවට ඇසෙන් දක යුතු රූප කෙරෙහි කෙලෙස් වැහෙනවා නෑ කියල යි දිවෙන් දක යුතු රස කෙරෙහි කෙලෙස් වැහෙනවා නෑ කියල යි මනසින් දක යුතු අරමුණ කෙරෙහි කෙලෙස් වැහෙනවා නෑ කියල යි.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ආසිච්ඡ වර්ගය

ඒවං විහාරිං වාචුසෝ හික්ඛුං චක්ඛුතෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති,
නේව ලහති මාරෝ චිතාරං න ලහති මාරෝ ආරම්මණං; සෝතතෝ -පි නං
..... සානතෝ -පි නං ජිවිහාතෝ -පි නං
කායතෝ -පි නං මනතෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති, නේව
ලහති මාරෝ චිතාරං න ලහති මාරෝ ආරම්මණං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහට වාසය කරන විට ඇස කරණ කොට
ගෙනත් හික්ඛුව ලහට මාරයා ලං වෙන්නේ නෑ. මාරයා අවස්ථාවක් ලබන්නේ
නෑ ම යි. අරමුණක් ලබන්නේ නෑ ම යි. කණ කරණ කොට ගෙනත් හික්ඛුව
ලහට නාසය කරණ කොට ගෙනත් හික්ඛුව ලහට
දිව කරණ කොට ගෙනත් හික්ඛුව ලහට කය කරණ කොට ගෙනත්
හික්ඛුව ලහට මනස කරණ කොට ගෙනත් හික්ඛුව ලහට මාරයා
ලං වෙන්නේ නෑ. මාරයා අවස්ථාවක් ලබන්නේ නෑ ම යි. අරමුණක් ලබන්නේ
නෑ ම යි.

සෙය්‍යථාපි ආචුසෝ කුටාගාරකා වා කුටාගාරසාලා වා
බහුලමත්තිකා අද්දාවලිම්පනා, පුරත්ථිමාය -පි නං දිසාය පුරිසෝ
ආදිත්තාය තිණුක්කාය උපසංකමෙය්‍ය, නේව ලහේථ අග්ගි චිතාරං න ලහේථ
අග්ගි ආරම්මණං; ප-ජිමාය -පි නං දිසාය උත්තරාය -පි
නං දිසාය දක්ඛිණාය -පි නං දිසාය හෙට්ඨතෝ
-පි නං උපරිතෝ -පි නං යතෝ කුතෝ
-පි නං පුරිසෝ ආදිත්තාය තිණුක්කාය උපසංකමෙය්‍ය, නේව ලහේථ අග්ගි
චිතාරං, න ලහේථ අග්ගි ආරම්මණං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. හොඳට මැටි ගහපු, තෙත
මැටියෙන් ආලේප කරපු කුටාගාරයක් හෝ කුටාගාර ශාලාවක් හෝ
නියෙනවා. ඉදින් නැගෙනහිර දිශාවෙන් පුරුෂයෙක් ඇවිලගත් තණ හුලක්
රැගෙන ආවොත්, ගින්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නෑ ම යි. ගින්නට අරමුණක්
ලැබෙන්නේ නෑ ම යි. බටහිර දිශාවෙන් පුරුෂයෙක් ඇවිලගත් තණ හුලක්
රැගෙන ආවොත් ඉදින් උතුරු දිශාවෙනුත් ඉදින්
දකුණු දිශාවෙනුත් යට දිශාවෙනුත් උඩ දිශාවෙනුත්
..... ඉදින් පුරුෂයෙක් ඇවිලගත් තණ හුලක් රැගෙන කොයියම් ම
දිශාවකින් ආවොත්, ගින්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නෑ ම යි. ගින්නට අරමුණක්
ලැබෙන්නේ නෑ ම යි.

ඒවමෙව බෝ ආවුසෝ ඒවං විහාරිං භික්ඛුං චක්ඛුනෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති නේව ලහති මාරෝ විතාරං, න ලහති මාරෝ ආරම්මණං මනකෝ -පි නං මාරෝ උපසංකමති: නේව ලහති මාරෝ විතාරං, න ලහති මාරෝ ආරම්මණං. ඒවං විහාරිං වාවුසෝ භික්ඛුං රුපේ අධිභෝසි, න රුපා භික්ඛුං අධිභංසි: සද්දේ භික්ඛු අධිභෝසි, න සද්දා භික්ඛුං අධිභංසු; ගන්ධේ භික්ඛු අධිභෝසි න ගන්ධා භික්ඛුං අධිභංසු; රසේ භික්ඛු අධිභෝසි, න රසා භික්ඛුං අධිභංසු; පොඨ්ඨ්ඨිභි භික්ඛු අධිභෝසි, න පොඨ්ඨ්ඨිභි භික්ඛුං අධිභංසු; ධම්මේ භික්ඛු අධිභෝසි න ධම්මා භික්ඛුං අධිභංසු.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එලෙසින් ම භික්ඛුව ඔය විදිහට වාසය කරන විට ඇස කරණ කොට ගෙනත් භික්ඛුව ළහට මාරයා ළං වෙන්නේ නෑ. මාරයා අවස්ථාවක් ලබන්නේ නෑ ම යි. අරමුණක් ලබන්නේ නෑ ම යි මනස කරණ කොට ගෙනත් භික්ඛුව ළහට මාරයා ළං වෙන්නේ නෑ. මාරයා අවස්ථාවක් ලබන්නේ නෑ ම යි. අරමුණක් ලබන්නේ නෑ ම යි. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහට වාසය කරද්දී භික්ඛුව විසින් ඒ රුප යට කරලා දානවා. ඒ රුප විසින් භික්ඛුව යට කළේ නෑ. භික්ඛුව විසින් ඒ ශබ්ද යට කරලා දානවා. ඒ ශබ්ද විසින් ශබ්ද භික්ඛුව කළේ නෑ. භික්ඛුව විසින් ඒ ගන්ධ යට කරලා දානවා. ඒ ගන්ධ විසින් භික්ඛුව යට කළේ නෑ. භික්ඛුව විසින් ඒ රස යට කරලා දානවා. ඒ රස විසින් භික්ඛුව යට කළේ නෑ. භික්ඛුව විසින් ඒ පහස යට කරලා දානවා. ඒ පහස විසින් භික්ඛුව යට කළේ නෑ. භික්ඛුව විසින් ඒ මනසට අරමුණු වන දේ යට කරලා දානවා. ඒ මනසට අරමුණු වන දේ විසින් භික්ඛුව යට කළේ නෑ.

අයං වු-වතාවුසෝ භික්ඛු රුපාධිභු සද්දාධිභු ගන්ධාධිභු රසාධිභු පොඨ්ඨ්ඨිභි ධම්මාධිභු, අධිභු අනාධිභුනෝ අධිභෝසි තේ පාපකෝ අකුසලේ ධම්මේ සංකිලේසිකෝ පෝතෝභවිකෝ සදරේ දුක්ඛවිපාකෝ ආයතිං ජාති ජරාමරණකෝ. ඒවං බෝ ආවුසෝ අනවස්සුනෝ හෝතිති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මොහුට තමයි රුපය විසින් නො මචනා ලද, ශබ්ද විසින් නො මචනා ලද, ගන්ධ විසින් නො මචනා ලද, රස විසින් නො මචනා ලද, පහස විසින් නො මචනා ලද, මනසට අරමුණු වන දේ විසින් නො මචනා ලද භික්ඛුව කියල කියන්නේ. භික්ඛුව විසින් ඒ බාහිර අරමුණු යටපත් කළා. ඒවා විසින් භික්ඛුව යටපත් කළේ නෑ. ඒ භික්ඛුව විසින් කෙලෙස් සහිත වූ, සුනර්භවය ඇති කරන්නා වූ, පීඩා සහිත වූ, මත්තෙහි දුක් විපාක ඇත්තා වූ,

ජරාමරණවලින් යුතු පාපී අකුසල් දහම් යට කළා කියල යි කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විදිහටයි කෙලෙස් නො වැගිරෙන කෙනෙක් වෙන්නේ.

අට බෝ භගවා උට්ඨහිත්වා ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තේසි: සාධු සාධු මොග්ගල්ලාන, සාධු බෝ ත්වං මොග්ගල්ලාන හික්ඛුනං අවස්සුතපරියායඤ්ච අනවස්සුතපරියායඤ්ච අභාසීති. ඉදමචෝච ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ, සමනුඤ්ඤෝ සත්ථා අහෝසි, අත්තමනා තේ හික්ඛු ආයස්මතෝ මහාමොග්ගල්ලානස්ස භාසිතං අහිනන්දිංසුති.

එතකොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නැගිට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන තෙරුන් අමතා වදාළා. සාදු! සාදු!! පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් මොග්ගල්ලානයෙනි, ඔබ හික්ඛුන් හට කෙලෙස් වැගිරීමේ ක්‍රමය ගැනත්, කෙලෙස් නො වැගිරීමේ ක්‍රමය ගැනත් වදාළ අයුරු අගෙයි. මෙය ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන තෙරුන් වදාළා. ශාස්තෘන් වහන්සේ එය අනුමත කොට වදාළා. ඒ හික්ඛුන් වහන්සේලාත් ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලාන තෙරුන් වදාළ දෙසුම සතුටින් අනුමෝදන් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අවස්සුතපරියාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.7

දුක්ඛධම්මසුත්තං

දුක් සහිත දේවල් ගැන වදාළ දෙසුම

244. යතෝ බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු සබ්බේසං යේව දුක්ඛධම්මානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති, තථා බෝ පනස්ස කාමා දිට්ඨා හොන්ති, යථාස්ස කාමේ පස්සතෝ යෝ කාමේසු කාම-ජන්දෝ කාමසෙන්හෝ කාමමු-ඡා කාමපරිලාහෝ සෝ නානුසේති, තථා බෝ පනස්ස වාරෝ ව විහාරෝ ව අනුබුද්ධෝ හෝති, යථා වරන්තං විහරන්තං අභිජ්ඣා දෝමනස්සා පාපාකා අකුසලා ධම්මා නානුස්සවන්ති.

244. පිත්ථත් මහණෙනි, යම් කලෙක භික්ෂුව දුක් සහිත සියළු ම දේවල්වල හට ගැනීමත්, නැතිවීමත්, ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා නම්, ඒ වගේ ම යම් අයුරකින් කාමයන් දකිනවා නම්, කාමයන් පිළිබඳව යම් කාමච්ඡන්දයක් ඇද්ද, කාම ඇල්මක් ඇද්ද, කාම මුසපත්වීමක් ඇද්ද, කාම දැවිල්ලක් ඇද්ද එය විත්තාභ්‍යන්තරයේ පවත්වන්නේ නැත්නම්, ඒ විදිහට යි ඔහු විසින් කාමයන් දැකල නියෙන්නේ. යම් අයුරකින් හැසිරෙද්දීත්, සිටිත්දීත්, විෂම ලෝභයත්, දොමනසත් යන පාපී අකුසල් දහම් වැගිරෙන්නේ නැත්නම්, ඔහු හැසිරෙන්නේත් ඒ විදිහට යි. ඉන්නේත් ඒ විදිහට යි.

කථඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛු සබ්බේසංයේව දුක්ඛධම්මානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයෝ, ඉති රූපස්ස අත්ථගමෝ ඉති වේදනා, ඉති වේදනාය සමුදයෝ, ඉති වේදනාය අත්ථගමෝ; ඉති සඤ්ඤා ඉති සඤ්ඤාය අත්ථගමෝ. ඉති සංඛාරා, ඉති සංඛාරානං සමුදයෝ, ඉති සංඛාරානං අත්ථගමෝ; ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයෝ, ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්ථගමෝති. ඒවං බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු සබ්බේසංයේව දුක්ඛධම්මානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති.

පිත්ථත් මහණෙනි, භික්ෂුව දුක් සහිත සෑම දෙයක් ගැන ම හට ගැනීමත්, නැතිවී යාමත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ කොහොම ද? රූපය යනු මෙය යි. රූපයේ හට ගැනීම මෙය යි. රූපයේ නැති වීම මෙය යි. විඳීම යනු මෙය යි. විඳීමේ හට ගැනීම මෙය යි. විඳීමේ නැති වීම මෙය යි. සඤ්ඤාව යනු මෙය යි සඤ්ඤාව නැති වීම මෙය යි. සංස්කාර යනු මෙය යි. සංස්කාරවල හට ගැනීම මෙය යි. සංස්කාරවල නැති වීම මෙය යි. විඤ්ඤාණය යනු මෙය යි. විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම මෙය යි. විඤ්ඤාණයේ නැති වීම මෙය යි. පිත්ථත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට යි භික්ෂුව දුක් සහිත සෑම දෙයක් ගැන ම හට ගැනීමත්, නැතිවී යාමත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ.

කථඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ කාමා දිට්ඨා හොන්ති යථාස්ස කාමේපස්සතෝ යෝ කාමේසු කාම-ඡන්දෝ කාමසෙන්හෝ කාමමු-ඡා කාමපරිලාභෝ සෝ නානුසේති, සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ අංගාරකාසු සාධිකපෝරිසා පුණ්ණා අංගාරානං චිත්ථවිකානං චිත්තධුමානං, අථ පුරිසෝ ආග-ජෙය්‍ය ජීවිතුකාමෝ අමරිතුකාමෝ සුඛකාමෝ දුක්ඛපටික්කුලෝ, තමේනං ද්වේ බලවන්නෝ පුරිසා නානාබාහාසු ගහෙන්වා තං අංගාරකාසුං

උපකඨ්ඨෙය්‍යං, සෝ ඉති චිති -ච කායං සන්නාමෙය්‍ය, තං කිස්ස හේතු ඤාතං හි භික්ඛවේ තස්ස පුරිසස්ස හෝති: “ඉමඤ්චාහං අංගාරකාසුං පපතිස්සාමී, තතෝතිදානං මරණං චා නිග-ණාමි මරණමත්තං චා දුක්ඛන්ති. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ අංගාරකාසුපමා කාමා දිට්ඨා හොන්ති, යථාස්ස කාමේ පස්සතෝ යෝ කාමේසු කාම-ණ්දෝ කාමස්සෙතහෝ කාමමු-ණා කාමපරිලාහෝ සෝ නානුසේති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් අයුරකින් කාමයන් දකිනවා නම්, කාමයන් පිළිබඳව යම් කාමච්ඡන්දයක් ඇද්ද, කාම ඇල්මක් ඇද්ද, කාම මුසපත්වීමක් ඇද්ද, කාම දැවිල්ලක් ඇද්ද එය විත්තාභ්‍යන්තරයේ පවත්වන්නේ නැත්නම්, ඒ විදිහට යි භික්ෂුව විසින් කාමයන් දැකල නියෙන්නේ. කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. මිනිහෙකු ගේ උසට වැඩියෙන් ගැඹුර ඇති, ගිනි දළු නැති, දුම් නැති, ගිනි අඟුරු පිරුණු වලක් නියෙනවා. ඔහුට පීචත් වනු කැමැති, නො මැරෙනු කැමැති, සැප කැමැති, දුක් පිළිකුල් කරන පුරුෂයෙක් එනවා. එතකොට බලවත් පුරුෂයන් දෙදෙනෙක් ඔහුව වෙන් වෙන් ව අත්වලින් අල්ලාගෙන, අර ගිනි අඟුරු වල කරා ඇදගෙන යනවා. එතකොට ඔහු එක එක විදිහට කයින් දහලනවා. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඒ පුරුෂයාට මෙහෙමයි හිතෙන්නේ “මං මේ අඟුරු වලට වැටුණෝතින් නම්, ඒ හේතුවෙන් ම මැරිලා යාවි. එක්කෝ මාරාන්තික දුකකට පත් වෙවි” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, යම් අයුරකින් කාමයන් දකිනවා නම්, කාමයන් පිළිබඳව යම් කාමච්ඡන්දයක් ඇද්ද, කාම ඇල්මක් ඇද්ද, කාම මුසපත්වීමක් ඇද්ද, කාම දැවිල්ලක් ඇද්ද එය විත්තාභ්‍යන්තරයේ පවත්වන්නේ නැත්නම්, භික්ෂුව විසින් කාමයන් දැකල නියෙන්නෙක් ඔන්න ඔය විදිහට යි.

කථඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ වාරෝ ව විහාරෝ ව අනුබුද්ධෝ හෝති යථා වරන්තං විහරන්තං අභිජ්ඣාදෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා නානුස්සවන්ති, සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ පුරිසෝ බහුකණ්ටකං දායං පටිසෙය්‍ය: තස්සස්ස පුරතෝපි කණ්ටකෝ, ප-ණතෝ පි කණ්ටකෝ, උත්තරතෝපි කණ්ටකෝ, දක්ඛිණතෝපි කණ්ටකෝ, හෙට්ඨතෝපි කණ්ටකෝ, උපරිතෝපි කණ්ටකෝ. සෝ සතෝ ව අභික්කමෙය්‍ය සතෝ පටික්කමෙය්‍ය; මා මං කණ්ටකෝති, ඒවං ඛෝ භික්ඛවේ යං ලෝකේ පියරූපං සාතරූපං අයං වු-චති අරියස්ස විනයේ කණ්ටකෝ; තං කණ්ටකෝති ඉති විදිත්වා සංචරෝ ව අසංචරෝ ව චේදිතබ්බෝ.

පින්වත් මහණෙනි, යම් අයුරකින් හැසිරෙද්දීත්, සිටින්නේත්, විෂම ලෝභයත්, දොම්නසත් යන පාපී අකුසල් දහම් වැගිරෙන්නේ නැත්නම්, හික්ෂුච හැසිරෙන්නේත්, ඉන්නේත් කොයි ආකාරයෙන් ද? පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. පුරුෂයෙක් කටු අකුල් පිරුණු චනාන්තරයකට ඇතුල් වෙනවා. එතකොට ඔහු ඉදිරියේ තියෙන්නේත් කටු පඳුරු. පසුපසින් තියෙන්නේත් කටු පඳුරු. උතුරින් තියෙන්නේත් කටු පඳුරු. දකුණින් තියෙන්නේත් කටු පඳුරු. යටින් තියෙන්නේත් කටු පඳුරු. ඔහුට උඩින් තියෙන්නේත් කටු පඳුරු. එතකොට “මේ කටු පඳුරුවලින් මට කරදරයක් වෙන්නට එපා” කියලා ඔහු හොඳ සිහියෙන් ම යි ඉස්සරහට යන්නේත්, හොඳ සිහියෙන්ම යි ආපස්සට එන්නේත්. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකයෙහි ප්‍රිය ස්වරූප ඇති, මිහිරි ස්වරූප ඇති යමක් ඇත්නම්, ආර්ය චිත්තයෙහි මෙයට කියන්නේ කටු කියල යි. එතකොට ඔය කටුව මේ විදිහට දැන ගෙන යි සංවර වීමත්, අසංවර වීමත් තේරුම්ගත යුත්තේ.

කථඤ්ච හික්ඛවේ අසංවරෝ හෝති ඉධ හික්ඛවේ හික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ අධිමු-චති, අප්පියරූපේ රූපේ ව්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායසති ච විහරති පරිත්ත-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං නප්පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති; සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායින්වා ජීවිතාය රසං සායින්වා කායේන ඵොට්ඨබ්බං පුසින්වා මනසා ධම්ම විඤ්ඤාය පියරූපේ ධම්මේ අධිමු-චති, අප්පියරූපේ ධම්මේ ව්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායසති ච විහරති පරිත්ත-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං නප්පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති; ඒවං බෝ හික්ඛවේ අසංවරෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, අසංවර වෙන්නේ කොයි විදිහට ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුච ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ ව සිහිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ නැත්නම් ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥාවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ. කණින් ශබ්දයක් අසා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආශ්‍රාණය කොට දිවෙන් රස විඳලා කයෙන් පහස ලබලා මනසින්

අරමුණු සිතලා, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ ව සිහිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ නැත්නම්, ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියක් ප්‍රඥවිමුක්තියක් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය ආකාරයට යි අසංවර වෙන්නේ.

කථඤ්ච භික්ඛවේ සංවරෝ හෝති ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ නාධිමු-චති, අප්පියරූපේ රූපේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායසති ච විහරති අප්පමාණං-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති; සෝත්තෙ සද්දං සුත්වා ඝාතේන ගන්ධං ඝායිත්වා ජීවිහාය රසං ඝායිත්වා කායේන ථොට්ඨබ්බං ඵුසිත්වා මනසා ධම්ම විඤ්ඤාය පියරූපේ ධම්මේ නාධිමු-චති, අප්පියරූපේ ධම්මේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායසති ච විහරති අප්පමාණං-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති; ඒවං බෝ භික්ඛවේ සංවරෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, සංවර වෙන්නේ කොයි විදිහට ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙන්නෙත් නෑ. කය පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙනවා නම්, ඒ චිත්ත විමුක්තියක් ප්‍රඥවිමුක්තියක් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් තියෙනවා. කණින් ශබ්දයක් අසා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආස්‍රාණය කොට දිවෙන් රස විඳලා කයෙන් පහස ලබලා මනසින් අරමුණු සිතලා, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙන්නෙත් නෑ. කය පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙනවා නම්, ඒ චිත්ත විමුක්තියක් ප්‍රඥවිමුක්තියක් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය ආකාරයට යි සංවර වෙන්නේ.

තස්ස - භික්ඛවේ, භික්ඛුනෝ ඵ්වං වරතෝ ඵ්වං විහරතෝ කදාපි කරහවි සනිසම්මෝසා උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සරසංකප්පා සඤ්ඤෝජනියා, දන්ධෝ භික්ඛවේ, සතුප්පාදෝ, අථ ඛෝ නං බිප්පමේව පජහති විනෝදේති, බ්‍යන්තිකරෝති, අනභාවං ගමේති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට හැසිරෙන, ඔය විදිහට ම ඉන්න ඒ භික්ෂුවට පවා ඉදින් යම් යම් අවස්ථාවල දී සිහි මූලාවීමෙන් වේගවත් සිතුවිලි ඇති බැඳීම ඇති කරවන පාපී අකුසල් දහම් හට ගන්ට පුළුවනි. පින්වත් මහණෙනි, එකකොට සිහිය ඉපදීම සිදුවන්නේ හෙමිහිට යි. නමුත් එකකොට ම (සිහිය උපන් සැණින්) ඒ අකුසලය වහා ම දුරු කරනවා. අභාවයට පත් කරනවා. ආයෙමත් නුපදින විදිහට කටයුතු කරනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, පුරිසෝ දිවසසන්නන්ත අයෝකටාහේ ද්වේ වා තිණ්ඤා වා උදකච්ඡසිතානි නිපාතෙය්‍ය; දන්ධෝ භික්ඛවේ උදකච්ඡසිතානං නිපාතෝ, අථ ඛෝ නං බිප්පමේව පරික්ඛයං පරියාදානං ග-ජෙය්‍ය. ඵ්වමේව ඛෝ භික්ඛවේ, තස්ස - භික්ඛුනෝ ඵ්වං වරතෝ ඵ්වං විහරතෝ කදාපි කරහවි සනිසම්මෝසා උප්පජ්ජන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා සරසංකප්පා සඤ්ඤෝජනියා; දන්ධෝ භික්ඛවේ, සතුප්පාදෝ අථ ඛෝ නං බිප්පමේව පජහති විනෝදේති බ්‍යන්ති කරෝති අනභාවං ගමේති. ඵ්වං ඛෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ වාරෝ ව විහාරෝ ව අනුබුද්ධෝ හෝති යථා වරන්තං විහරන්තං අභිජ්ඣා දෝමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා නානුස්සවන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් දහවල පුරා රත්වුණ යකඩ කොරමකට වතුර බිත්දු දෙකතුනක් වක්කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඒ වතුර බිත්දු වැටෙන්නේ හෙමිහිට යි. නමුත් ඒ වතුර බිත්දු වැටුනු සැණින් ම ඒවා නැති වෙලා යනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහට ම හැසිරෙන, ඔය විදිහට ම ඉන්න ඒ භික්ෂුවට පවා ඉදින් යම් යම් අවස්ථාවල දී සිහි මූලාවීමෙන් වේගවත් සිතුවිලි ඇති බැඳීම ඇති කරවන පාපී අකුසල් දහම් හට ගන්ට පුළුවනි. පින්වත් මහණෙනි, එකකොට සිහිය ඉපදීම සිදුවන්නේ හෙමිහිට යි. නමුත් එකකොට ම (සිහිය උපන් සැණින්) ඒ අකුසලය වහා ම දුරු කරනවා. අභාවයට පත් කරනවා. ආයෙමත් නුපදින විදිහට කටයුතු කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, යම් අයුරකින් හැසිරෙද්දීත්, සිටිත්දීත්, විෂම ලෝභයත්, දෝමනසත් යන පාපී අකුසල් දහම් වැගිරෙන්නේ නැත්නම්, ඔහු හැසිරෙන්නෙත් ඔය විදිහට යි. ඉන්නෙත් ඔය විදිහට යි.

තඤ්ඤං භික්ඛවේ භික්ඛුං ඒවං වරන්තං ඒවං විහරන්තං රාජානෝ වා රාජමහාමත්තා වා මිත්තා වා අම-වා වා ඤාතී වා සාලෝභිකා වා භෝගේහි අභිභට්ඨං පචාරෙය්‍යාං: ඒවමිභෝ පුරිස, කිත්තේ ඉමේ කාසාව අනුදහන්ති? කිං මුණ්ඛෝ කපාලමනුවරසි? ඒහි භිනායාවත්තිත්වා භෝගෝ ව භුඤ්ජස්සු, පුඤ්ඤානි ව කරෝහීති. සෝ වත භික්ඛවේ භික්ඛු ඒවං වරන්තෝ ඒවං විරන්තෝ සික්ඛං ප-වක්ඛාය භිනායාවත්තිස්සතිති තේතං යානං විජ්ජති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් හැසිරෙන, ඔය අයුරින් වාසය කරන ඒ භික්ෂුවට රජවරු වේවා, රාජමහාමාත්‍යවරු වේවා, මිතුරන් වේවා, යහළුවන් වේවා, ඤාතීන් වේවා, සහලේ ඤාතීන් වේවා, ඇවිදින් බොහෝ සැපසම්පත් දෙන්න හදනවා නම්, “එම්බා පුරුෂය, ඔය කහවන ඇත්තෙන් ම නුඹට වදයක් තේද? හිසත් මුඩු කර ගෙන, කබලක් අතට ගෙන අසවල් දෙයකට නම් පිඩුසිගා යනව ද? මෙහෙ එන්න. ලාමක ගිහි බවට ඇවිත් භෝග සම්පත් අනුභව කරන්න. පිනුත් කර ගන්න” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, සැබැවින් ම ඒ භික්ෂුව ඔය අයුරින් හැසිරෙමින්, ඔය අයුරින් වසමින් පැවිදි බවේ භික්ෂීම ප්‍රතික්ෂේප කරලා ලාමක ගිහි බවට වැටෙනවා ය යන කරුණ සිදු වන දෙයක් නම් නො වේ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ ගංගානදී පාවිනනින්නා පාවිනපෝණා පාවිනපබ්භාරා, අථ මහාජනකායෝ ආග-ජෙය්‍ය ඤද්දාලපිටකං ආදාය: මයං ඉමං ගංගානදිං ප-ජානින්නං කරිස්සාම ප-ජාපෝණං ප-ජාපබ්භාරන්ති; තං කිම්මඤ්ඤට භික්ඛවේ, අපි නු සෝ මහාජනකායෝ ගංගානදිං ප-ජනින්නං කරෙය්‍ය ප-ජාපෝණං ප-ජාපබ්භාරන්ති? නෝ හේතං හන්තේ. තං කිස්ස හේතු: ගංගානදී හන්තේ පාවිනනින්නා පාවිනපෝණා පාවිනපබ්භාරා, සා න සුකරා ප-ජානින්නං කාතු ප-ජාපෝණං ප-ජාපබ්භාරං, යාවදේව ව පන සෝ මහාජනකායෝ කිලමත්ථස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සාති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ගංගානම් නදිය තියෙන්නේ පෙරදිගට නැමිල යි. පෙරදිගට නැඹුරු වෙල යි. පෙරදිගට බර වෙල යි. එකකොට උදව් කැනි අරගෙන මහා ජනකාය එනවා. “අපි මේ ගංගා නදිය බටහිරට නැඹුරු කරමු. බටහිරට යොමු කරමු. බටහිරට බර කරමු” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඔය මහා ජනකායට ගංගා නදිය බටහිරට යොමු කරලා, බටහිරට නැඹුරු කරලා, බටහිරට බර කරලා දමන්ට පුළුවන් ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ගංගා නදිය තියෙන්නේ පෙරදිගට නැමිල යි. පෙරදිගට

නැඹුරු වෙල යි. පෙරදිගට බර වෙල යි. එය බටහිරට නවනවා කියන එක බටහිරට නැඹුරු කරනවා කියන එක, බටහිරට බර කරනවා කියන එක ලේසි දෙයක් නම් නොවේ. ඔය මහා ජනකාය ක්ලාන්තයට පත් වීමත්. දුකට පත් වීමත් විතරයි විකෙන් සිදු වන්නේ.

ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ තඤ්ඤ- භික්ඛු. ඒව. වරන්තං. ඒව. විහරන්තං. රාජානෝ වා රාජමහාමත්තා වා මිත්තා වා අම-වා වා ඤාති වා සාලෝභිතා වා භෝගේහි අභිහට්ඨං පවාරෙය්‍යුං: “ඒවමිහෝ පුරිස, කින්තේ ඉමේ කාසාව අනුදහන්ති? කිං මුණ්ඬෝ කපාලමනුවරසි? ඒහි භිනායාවත්තිත්වා භෝගෝ ව භුඤ්ජස්සු, පුඤ්ඤාති ව කරෝහි”ති. සෝ පන භික්ඛවේ භික්ඛු ඒව. වරන්තෝ ඒව. විරන්තෝ සික්ඛං ප-වක්ඛාය භිනායාවත්තිස්සතිති තේතං. ධානං විජ්ජති, තං කිස්ස හේතු: යං හි තං භික්ඛවේ චිත්තං දිසරන්තං විචේකනිත්තං විචේකපෝණං විචේකපබ්භාරං. තථ භිනායාවත්තිස්සතිති තේතං. ධානං විජ්ජතිති.

පින්වත් මහණෙනි, මේකත් ඒ වගේ තමයි. ඔය අයුරින් හැසිරෙන, ඔය අයුරින් වාසය කරන ඒ භික්ෂුවට රජවරු වේවා, රාජමහාමාත්‍යවරු වේවා, මිතුරන් වේවා, යහළුවන් වේවා, ඤාතීන් වේවා, සහලේ ඤාතීන් වේවා, ඇවිදිත් බොහෝ සැපසම්පත් දෙන්න හදනවා නම්, “එම්බා පුරුෂය, ඔය කහවත ඇත්තෙන් ම නුඹට වදයක් නේද? හිසක් මුඩු කර ගෙන, කබලක් අතට ගෙන අසවල් දෙයකට නම් පිඩුසිගා යනව ද? මෙහෙ එන්න. ලාමක ගිහි බවට ඇවිත් හෝග සම්පත් අනුභව කරන්න. පිනුත් කර ගන්න” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, සැබැවින් ම ඒ භික්ෂුව ඔය අයුරින් හැසිරෙමින්, ඔය අයුරින් වසමින් පැවිදි බවේ භික්ෂීම ප්‍රතික්ෂේප කරලා ලාමක ගිහි බවට වැටෙනවා ය යන කරුණ සිදු වන දෙයක් නම් නො වේ. ඒකට හේතුව මොකක්ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් හෙයකින් බොහෝ කාලයක් තිස්සේ ඒ හිත විචේකයට යොමු කරල යි තියෙන්නේ. විචේකයට නැඹුරු කරල යි තියෙන්නේ. විචේකයට බර කරල යි තියෙන්නේ. ඒ නිසා ලාමක ගිහි බවට පත් වෙනවා ය යන්න සිදු වන දෙයක් නම් නොවේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුක්ඛධම්ම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.8

කිංසුකෝපමසුත්තං

කැල ගස උපමා කොට වදාළ දෙසුම

245. අට බෝ අඤ්ඤාතරෝ හික්ඛු යේනඤ්ඤාතරෝ හික්ඛු තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා නං හික්ඛුං ඒතදවෝච: “කිත්තාවතා නු බෝ ආවුසෝ හික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝති”ති? යතෝ බෝ ආවුසෝ හික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති, එත්තාවතා බෝ ආවුසෝ හික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝතිති.

245. එතකොට එක්තරා හික්ඛුවක් තවත් එක්තරා හික්ඛුවක් සම්පයට පැමිණුනා. පැමිණිලා ඒ හික්ඛුවට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හික්ඛුව ගේ දැක්ම (අවබෝධය) වඩාත් පිරිසිදු වන්නේ කවර පදනමක් මත ද?” කියලා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් දවසක හික්ඛුව (ඇස් කණි ආදී) ස්පර්ශායතන හය පිළිබඳ ව හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් එපමණකින් ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හික්ඛුව ගේ දැක්ම ඉතා පිරිසිදු වෙනවා.”

අට බෝ සෝ හික්ඛු අසන්තුට්ඨෝ තස්ස හික්ඛුස්ස පඤ්චායාකරණේන යේනඤ්ඤාතරෝ හික්ඛු තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා නං හික්ඛුං ඒතදවෝච: “කිත්තාවතා නු බෝ ආවුසෝ හික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝති”ති? යතෝ බෝ ආවුසෝ හික්ඛු පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති, එත්තාවතා බෝ ආවුසෝ හික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝතිති.

එතකොට ඒ හික්ඛුව අර හික්ඛුව ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන නො සතුටු වුණා. තවත් හික්ඛුවක් ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා ඒ හික්ඛුවට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හික්ඛුව ගේ දැක්ම (අවබෝධය) වඩාත් පිරිසිදු වන්නේ කවර පදනමක් මත ද?” කියලා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් දවසක හික්ඛුව (රූප වේදනා ආදී) පඤ්ච උපාදානස්කන්ධයන් ගේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් එපමණකින් ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හික්ඛුව ගේ දැක්ම ඉතා පිරිසිදු වෙනවා.”

අථ ඛෝ සෝ භික්ඛු අසන්තුට්ඨෝ තස්ස භික්ඛුස්ස පඤ්චායාකරණේන යේනඤ්ඤතරෝ භික්ඛු තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා තං භික්ඛුං ඒතදවෝච: “කිත්තාවතා නු ඛෝ ආචුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුචිසුද්ධං හෝති”ති? යතෝ ඛෝ ආචුසෝ භික්ඛු චතුත්තං මහාභුතානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභුතං පජානාති, එත්තාවතා ඛෝ ආචුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුචිසුද්ධං හෝතිති.

එතකොට ඒ භික්ඛුව අර භික්ඛුව ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන නො සතුටු වුණා. තවත් භික්ඛුවක් ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා ඒ භික්ඛුවට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භික්ඛුව ගේ දැක්ම (අවබෝධය) වඩාත් පිරිසිදු වන්නේ කවර පදනමක් මත ද?” කියලා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් දවසක භික්ඛුව සතර මහා භුතයන් ගේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් එපමණකින් ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භික්ඛුව ගේ දැක්ම ඉතා පිරිසිදු වෙනවා.”

අථ ඛෝ සෝ භික්ඛු අසන්තුට්ඨෝ තස්ස භික්ඛුස්ස පඤ්චායාකරණේන යේනඤ්ඤතරෝ භික්ඛු තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා තං භික්ඛුං ඒතදවෝච: “කිත්තාවතා නු ඛෝ ආචුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුචිසුද්ධං හෝති”ති? යතෝ ඛෝ ආචුසෝ භික්ඛු “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බන්තං නිරෝධධම්මන්ති” යථාභුතං පජානාති, එත්තාවතා ඛෝ ආචුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුචිසුද්ධං හෝතිති.

එතකොට ඒ භික්ඛුව අර භික්ඛුව ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන නො සතුටු වුණා. තවත් භික්ඛුවක් ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා ඒ භික්ඛුවට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භික්ඛුව ගේ දැක්ම (අවබෝධය) වඩාත් පිරිසිදු වන්නේ කවර පදනමක් මත ද?” කියලා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් දවසක භික්ඛුව “හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාව ඇති යම් දෙයක් ඇත්නම්, ඒ සෑම දෙයක් ම හේතු නිරුද්ධ වීමෙන් නිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි” කියලා ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් එපමණකින් ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භික්ඛුව ගේ දැක්ම ඉතා පිරිසිදු වෙනවා.”

අථ ඛෝ සෝ භික්ඛු අසන්තුට්ඨෝ තස්ස භික්ඛුනෝ පඤ්චායාකරණේන යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ සෝ භික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝච: ඉධාහං හන්තේ යේනඤ්ඤතරෝ භික්ඛු තේනුපසංකමි.

උපසංකම්මත්වා තං භික්ඛුං ඒතදවෝච: “කිත්තාවතා නු ඛෝ ආවුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝති”ති? ඒවං චුත්තේ හත්තේ සෝ භික්ඛු මං ඒතදවෝ: යතෝ ඛෝ ආවුසෝ භික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති, එත්තාවතා ඛෝ ආවුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝතිති.

එතකොට ඒ භික්ෂුව අර භික්ෂුව ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන නො සතුටු වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනි, මෙහි මං එක්තරා භික්ෂුවක් ළඟට ගියා. ගිහිත් ඒ භික්ෂුවට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භික්ෂුව ගේ දැක්ම (අවබෝධය) වඩාත් පිරිසිදු වන්නේ කවර පදනමක් මත ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඔහොම කී විට ඒ භික්ෂුව මට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් දවසක භික්ෂුව (ඇස් කණේ ආදී) ස්පර්ශායතන හය පිළිබඳ ව හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් එපමණකින් ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භික්ෂුව ගේ දැක්ම ඉතා පිරිසිදු වෙනවා” කියලා.

අප බිවාහං හත්තේ අසන්තුට්ඨෝ තස්ස භික්ඛුස්ස පඤ්චායාකරණේන යේනඤ්ඤතරෝ භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්මත්වා තං භික්ඛුං ඒතදවෝච: “කිත්තාවතා නු ඛෝ ආවුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝති”ති? ඒවං චුත්තේ හත්තේ සෝ භික්ඛු මං ඒතදවෝ: යතෝ ඛෝ ආවුසෝ භික්ඛු පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති වතුන්තං මහාභූතානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච යථාභූතං පජානාති යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බන්තං නිරෝධධම්මන්ති” යථාභූතං පජානාති, එත්තාවතා ඛෝ ආවුසෝ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝතිති.

ස්වාමීනි, එතකොට මං ඒ භික්ෂුව ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන සතුටු වුණේ නෑ. මං වෙන භික්ෂුවක් ළඟට ගියා. ගිහිත් ඒ භික්ෂුවට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භික්ෂුව ගේ දැක්ම (අවබෝධය) වඩාත් පිරිසිදු වන්නේ කවර පදනමක් මත ද?” කියලා. ස්වාමීනි, ඔහොම කී විට ඒ භික්ෂුව මට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් දවසක භික්ෂුව (රූප වේදනා ආදී) පඤ්ච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳ ව හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ඒ

ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් සතර මහා භූතයන් ගේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් “හේතුන්ගෙන් හට ගන්නා ස්වභාව ඇති යම් දෙයක් ඇත්නම්, ඒ සෑම දෙයක් ම හේතු නිරුද්ධ වීමෙන් නිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි” කියලා ඒ ආකාරයෙන් ම දැන ගත්තොත් එපමණකින් ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, හික්ෂුව ගේ දැක්ම ඉතා පිරිසිදු වෙනවා” කියලා.

අප බිවාහං හත්තේ අසන්තුට්ඨෝ තස්ස භික්ඛුනෝ පඤ්චායාකරණේන යේන භගවා තේනුපසංකම්. කිත්තාවතා නු ඛෝ හත්තේ භික්ඛුනෝ දස්සනං සුච්ඡද්ධං හෝතිති?

ඉතින් ස්වාමීනි, මං ඒ භික්ෂුව ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැනවත් සතුටක් නෑ. ඒ නිසයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුණේ. ස්වාමීනි, හික්ෂුව ගේ දැක්ම (අවබෝධය) වඩාත් පිරිසිදු වන්නේ කවර පදනමක් මත ද?

සෙය්‍යථාපි භික්ඛු පුරිසස්ස කිංසුකෝ අදිට්ඨපුබ්බෝ අස්ස, සෝ යේනඤ්ඤතරෝ පුරිසෝ කිංසුකස්ස දස්සාථී තේනුපසංකමෙය්‍ය, උපසංකම්ත්වා තං පුරිසං ඒවං වදෙය්‍ය: “කිදිසෝ හෝ පුරිස, කිංසුකෝ”ති. සෝ ඒවං වදෙය්‍ය “කාළකෝ ඛෝ අම්හෝ පුරිස, කිංසුකෝ, සෙය්‍යථාපි කඨාමබාණුති. තේන ඛෝ පන භික්ඛු, සමයේන තාදිසෝ වස්ස කිංසුකෝ යථා තස්ස පුරිසස්ස දස්සනං.

පින්වත් භික්ෂුව, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් විසින් කෑල ගහක් කලින් නො දැක තිබුණා. එතකොට ඒ පුරුෂයා කෑල ගහක් දැකපු වෙනත් පුරුෂයෙක් ළඟට ගියා. ගිහින් අර පුරුෂයාගෙන් මෙහෙම ඇහුවා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ කොයි වගේ ද?” කියලා. ඔහු මෙහෙම උත්තර දුන්නා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ කළු පාට යි. ඒක හරියට පිට්ටුනු කණුවක් වගේ” පින්වත් භික්ෂුව, ඒ පුරුෂයා යම් අයුරකින් කෑල ගහ දැක්කා ද, එබඳුම වූ කෑල ගහ තියෙනවා.

අප බෝ සෝ භික්ඛු පුරිසෝ අසන්තුට්ඨෝ තස්ස පුරිසස්ස පඤ්චායාකරණේන යේනඤ්ඤතරෝ පුරිසෝ කිංසුකස්ස දස්සාථී තේනුපසංකමෙය්‍ය, උපසංකම්ත්වා තං පුරිසං ඒවං වදෙය්‍ය: “කිදිසෝ හෝ

පුරිස, කිංසුකෝ”කි. සෝ ඒවං වදෙය්‍ය “ලෝභිතකෝ ඛෝ අම්භෝ පුරිස, කිංසුකෝ, සෙය්‍යථාපි මංසපේසි”කි තේන ඛෝ පන භික්ඛු, සමයේන තාදිසෝ වස්ස කිංසුකෝ යථා තස්ස පුරිසස්ස දස්සනං.

ඉතින් පින්වත් භික්ෂුව, ඒ (කෑල ගහ නො දුටු) පුරුෂයා අර පුරුෂයා ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන සතුටු වුණේ නෑ. කෑල ගහක් දැකපු වෙනත් පුරුෂයෙක් ළඟට ගියා. ගිහිත් අර පුරුෂයාගෙන් මෙහෙම ඇහුවා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ කොයි වගේ ද?” කියලා. ඔහු මෙහෙම උත්තර දුන්නා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ රතු පාට යි. ඒක හරියට මස් වැදැල්ලක් වගේ” පින්වත් භික්ෂුව, ඒ පුරුෂයා යම් අයුරකින් කෑල ගහ දැක්කා ද, එබඳුම වූ කෑල ගහ තියෙනවා.

අථ ඛෝ සෝ භික්ඛු පුරිසෝ අසන්තුට්ඨෝ තස්ස පුරිසස්ස පඤ්චව්‍යකරණේන යේනඤ්ඤතරෝ පුරිසෝ කිංසුකස්ස දස්සාථි තේනුපසංකමෙය්‍ය, උපසංකම්ත්වා තං පුරිසං ඒවං වදෙය්‍ය: “කිදිසෝ හෝ පුරිස, කිංසුකෝ”කි. සෝ ඒවං වදෙය්‍ය: විචිරකජාතෝ ඛෝ අම්භෝ පුරිස, කිංසුකෝ ආදින්නසිපාටිකෝ, සෙය්‍යථාපි සිරිසෝති. තේන ඛෝ පන භික්ඛු, සමයේන තාදිසෝවස්ස කිංසුකෝ යථා තස්ස පුරිසස්ස දස්සනං.

ඉතින් පින්වත් භික්ෂුව, ඒ (කෑල ගහ නො දුටු) පුරුෂයා අර පුරුෂයා ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන සතුටු වුණේ නෑ. කෑල ගහක් දැකපු වෙනත් පුරුෂයෙක් ළඟට ගියා. ගිහිත් අර පුරුෂයාගෙන් මෙහෙම ඇහුවා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ කොයි වගේ ද?” කියලා. ඔහු මෙහෙම උත්තර දුන්නා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ කරල් පැලිලා පොතු ගැලවිලා තියෙන්නේ. ඒක හරියට මහරි ගහක් වගේ” පින්වත් භික්ෂුව ඒ පුරුෂයා යම් අයුරකින් කෑල ගහ දැක්කා ද, එබඳුම වූ කෑල ගහ තියෙනවා.

අථ ඛෝ සෝ භික්ඛු පුරිසෝ අසන්තුට්ඨෝ තස්ස පුරිසස්ස පඤ්චව්‍යකරණේන යේනඤ්ඤතරෝ පුරිසෝ කිංසුකස්ස දස්සාථි තේනුපසංකමෙය්‍ය, උපසංකම්ත්වා තං පුරිසං ඒවං වදෙය්‍ය: “කිදිසෝ හෝ පුරිස, කිංසුකෝ”කි. සෝ ඒවං වදෙය්‍ය ඛහලපත්තපලාසෝ ඛෝ අම්භෝ පුරිස, කිංසුකෝ සන්ද-ජායෝ සෙය්‍යථාපි නිග්‍රෝධෝති. තේන ඛෝ පන භික්ඛු, සමයේන තාදිසෝ වස්ස කිංසුකෝ යථා තස්ස පුරිසස්ස දස්සනං. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛු යථා යථා අධිමුත්තානං තේසං සප්පුරිසානං දස්සනං සුචිසුද්ධං තථා තථා තේහි තේහි සප්පුරිසේහි ඛ්‍යාකතං.

ඉතින් පින්වත් භික්ෂුව, ඒ (කෑල ගහ නො දුටු) පුරුෂයා අර පුරුෂයා ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම ගැන සතුටු වුණේ නෑ. කෑල ගහක් දැකපු වෙනත් පුරුෂයෙක් ළඟට ගියා. ගිහිත් අර පුරුෂයාගෙන් මෙහෙම ඇහුවා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ කොයි වගේ ද?” කියලා. ඔහු මෙහෙම උත්තර දුන්නා. “එම්බා පුරුෂය, කෑල ගහ හොඳට සෙවණ තියෙනවා. ඒක හරියට නුග ගහක් වගේ” පින්වත් භික්ෂුව, ඒ පුරුෂයා යම් අයුරකින් කෑල ගහ දැක්කා ද, එබඳුම වූ කෑල ගහ තියෙනවා. පින්වත් භික්ෂුව, යම් යම් ආකාරයකින් ඒ සත්පුරුෂයන් ගේ දැක්ම (අවබෝධය) ඉතා පිරිසිදුව තිබුණා ද, සත්පුරුෂයන් විසින් ඒ ඒ ආකාරයට ම යි ප්‍රකාශ කරලා තියෙන්නේ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛු රඤ්ඤෝ ප-චන්තිමං නගරං දළ්හුද්දාපං දළ්හපාකාරතෝරණං ඡද්ධාරං, තත්‍රස්ස දෝවාරිකෝ පණ්ඩිතෝ ව්‍යන්තෝ මේධාවි අඤ්ඤානානං නිවාරේනා ඤානානං පච්චේසේනා, පුරත්ථිමාය දිසාය ආගන්ත්වා සීසං දුතයුගං තං දෝවාරිකං ඒවං වදෙය්‍ය: “කත්ථම්හෝ පුරිස, ඉමස්ස නගරස්ස නගරසාමී”ති? සෝ ඒවං වදෙය්‍ය: එසෝ හන්තේ මජ්ඣ සිංසංකෝ නිසින්තෝති.

පින්වත් භික්ෂුව, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඇත ප්‍රදේශයක රජකු ගේ නගරයක් තියෙනවා. ඒක දැඩි පවුරු පදනම් ඇති, ප්‍රාකාර තොරණ ඇති, දොරටු හයක් ඇති නගරයක්. ඔය නගරයේ ඉතාමත් දක්ෂ, නුවණැති, ප්‍රඥවන්ත දොරටු පාලයෙක් ඉන්නවා. ඔහු නාලුනන අය ඇතුළු කරන්නේ නෑ. හඳුනන අය විතරයි ඇතුළු කරන්නේ. දවසක් වේගයෙන් ගමන් කරන දුතයන් දෙදෙනෙක් නැගෙනහිර දෙසින් ඇවිදින් ඒ දොරටුපල්ලාට මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, මේ නගරයේ නගරහිමියා ඉන්නේ කොහේ ද?” එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “ස්වාමීනී, මැද හතරමංහන්දියේ තමයි ඒ නගර හිමියා ඉන්නේ” කියලා.

අථ ඛෝ තං සීසං දුතයුගං නගරසාමීස්ස යථාභූතං වචනං නිය්‍යාතෙන්වා යථාගතමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය. ප-ඡිමාය දිසාය ආගන්ත්වා සීසං දුතයුගං උත්තරාය දිසාය ආගන්ත්වා සීසං දුතයුගං දක්ඛිණාය දිසාය ආගන්ත්වා සීසං දුතයුගං තං දෝවාරිකං ඒවං වදෙය්‍ය: “කත්ථම්හෝ පුරිස, ඉමස්ස නගරස්ස නගරසාමී”ති? සෝ ඒවං වදෙය්‍ය: එසෝ හන්තේ මජ්ඣ සිංසංකෝ නිසින්තෝති. අථ ඛෝ තං සීසං දුතයුගං නගරසාමීස්ස යථාභූතං වචනං නිය්‍යාතෙන්වා යථාගතමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය.

එකකොට ඒ වේග ගමන් ඇති දූතයන් දෙදෙනා නගර ස්වාමියා හට සැබෑ ආකාර වූ වචන පිළිගන්වලා යළිත් ආගමටම පැමිණුනා. බටහිර දෙසින් වේගගමන් ඇති දූතයන් දෙදෙනෙක් ඇවිදින් උතුරු දෙසින් වේගගමන් ඇති දූතයන් දෙදෙනෙක් ඇවිදින් දකුණු දෙසින් වේගගමන් ඇති දූතයන් දෙදෙනෙක් ඇවිදින් ඒ දොරටුපල්ලාට මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පුරුෂය, මේ නගරයේ නගරහිමියා ඉන්නේ කොහේ ද?” එකකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “ස්වාමීනී, මැද හතරමංහන්දියේ තමයි ඒ නගර හිමියා ඉන්නේ” කියලා. එකකොට ඒ වේග ගමන් ඇති දූතයන් දෙදෙනා නගර ස්වාමියා හට සැබෑ ආකාර වූ වචන පිළිගන්වලා යළිත් ආගමටම පැමිණුනා.

උපමා බෝ මය්හං භික්ඛු කතා අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනාය, අයඤ්ඤා-වෙන්ථ අත්ථෝ: නගරන්ති බෝ භික්ඛු ඉමස්සේතං වාතුම්මභාහුතිකස්ස කායස්ස අධිවචනං, මාතාපෙත්තිකසම්භවස්ස විදනකුම්මසුප්පයස්ස අනි-වු-ඡාදන පරිමද්දන හේදන විද්ධංසන ධම්මස්ස. ඡද්වාරන්ති බෝ භික්ඛු, ඡන්නේතං අජ්ඣන්තිකානං ආයතනානං අධිවචනං. දෝවාරිකේති බෝ භික්ඛු සතියා ඒතං අධිවචනං. සීසං දුතයුගන්ති බෝ භික්ඛු සමථවිපස්සනානේතං අධිවචනං. නගරසාමිති බෝ භික්ඛු චතුන්නේතං මහාහුතානං අධිවචනං: පඨවිධාතුයා ආපෝධාතුයා තේජෝධාතුයා වායෝධාතුයා. යථාහුත වචනන්ති බෝ භික්ඛු නිබ්බානස්සේතං අධිවචනං. යථාගතමග්ගෝති බෝ භික්ඛු අරියස්සේතං අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්ස අධිවචනං සෙය්‍යපීදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධිස්සාති.

පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් ඔය උපමාව කළේ අර්ථය තේරුම් කරල දෙන්නයි. චිකෙ අර්ථය මේකයි. පින්වත් භික්ෂුව, නගරය කියල කිව්වේ මව්පියන්ගෙන් හට ගත්, බත් වැංජනවලින් වැඩුණ, අනිත්‍ය වූ, ඉලිම් පිරිමැදීමිවලින් නඩත්තු කරන, බිඳී යන වැනසී යන ස්වභාවයෙන් යුතු, සතර මහා භූතයන්ගෙන් හට ගත් මේ කයට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, දොරටු හයක් තියෙනවා කියල කිව්වේ ආධ්‍යාත්මික ආයතනයන්ට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, දොරටුපාලයා කියල කිව්වේ සිහියට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, වේගවත් ගමන් ඇති දූතයන් දෙදෙනා කියල කිව්වේ සමථ විදර්ශනා යන මෙයට කියන නමක්. පින්වත් භික්ෂුව, නගර හිමියා කියල කිව්වේ සතර මහා භූතයන්ට කියන නමක්. ඒ කියන්නේ පඨවි ධාතුව, ආපෝ ධාතුව, තේජෝ ධාතුව, වායෝ ධාතුව යන හතර යි. පින්වත් භික්ෂුව, සැබෑ ආකාර

වූ වචනය කියල කිව්වේ ඒ අමා නිවනට නමක්. පින්වත් හික්ෂුව, පැමිණි මාර්ගය කියල කිව්වේ ඒ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයට කියන නමක්. ඒ කියන්නේ සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි යන මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

කිංසුකෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.9

විණෝපමසුත්තං

විණාව උපමා කොට වදාළ දෙසුම

246. යස්ස කස්ස චි හික්ඛවේ හික්ඛස්ස වා හික්ඛනියා වා චක්ඛ්විඤ්ඤෙය්‍යස්ස රුපේසු උප්පජ්ජෙය්‍ය ඡන්දෝ වා රාගෝ වා දෝසෝ වා මෝහෝ වා පටිසං වා -නෙසෝ, තතෝ චිත්තං නිවාරයේ. සහයෝ -සෝ මග්ගෝ සප්පට්ඨෙය්‍යෝ ච සකණ්ටකෝ ච සගහනෝ ච උම්මග්ගෝ ච කුම්මග්ගෝ ච දුහිතිකෝ ච අසප්පුරිසසේවිතෝ -සෝ මග්ගෝ. න -සෝ මග්ගෝ සප්පුරිසේහි සේවිතෝ, න ත්වං අරහසීති තතෝ චිත්තං නිවාරයේ චක්ඛ්විඤ්ඤෙය්‍යෝහි රුපේහි.

246. පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි හික්ෂුවකට වේවා, හික්ෂුණියකට වේවා ඇසින් දක යුතු රූප කෙරෙහි කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ද්වේශයක් හෝ මූලාචීමක් හෝ ගැටීමක් හෝ සිතෙහි උපදිනවා නම්, එයින් සිත වළක්වන්ට වන. ඔය මග නම් බිය සහිත ම යි. අතිශයින් ම බිය සහිත යි. කටු සහිත යි. නො මගක් ම යි. නපුර මගක් ම යි. දුක් පැවැතුම් සහිත ම යි. ඔය මග සේවනය කරන්නේ අසත්පුරුෂයන් විසිනුයි. ඔය මාර්ගය සත්පුරුෂයන් විසින් සේවනය කරන එකක් නොවෙයි. මෙය ඔබට සුදුසු දෙයක් නොවෙයි කියල යි ඇසින් දක යුතු රූපයන් කෙරෙහි ඇති වෙන කෙලෙස්වලින් සිත වළක්වාලිය යුත්තේ.

යස්ස කස්සචි භික්ඛවෙ භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා සෝතවිඤ්ඤෙයෝසු සද්දේසු සානවිඤ්ඤෙයාසු ගන්ධේසු ජිව්හාවිඤ්ඤෙයෝසු රසේසු කායවිඤ්ඤෙයෝසු ථොට්ඨබ්බේසු මනෝවිඤ්ඤෙයෝසු ධම්මේසු උප්පජ්ජෙයා ඡන්දෝ වා රාගෝ වා දෝසෝ වා මෝහෝ වා පටිසං වා -තෙසෝ, තතෝ චිත්තං නිවාරයේ සහයෝ -සෝ මග්ගෝ සප්පට්ඨයෝ ව සකණ්ටකෝ ව සගහානෝ ව උම්මග්ගෝ ව කුම්මග්ගෝ ව දුභිතිකෝ ව අසප්පුරිසසේවිතෝ -සෝ මග්ගෝ න -සෝ මග්ගෝ සප්පුරිසේහි සේවිතෝ, න ත්වං ඒතං අරහස්සි තතෝ චිත්තං නිවාරයේ මනෝවිඤ්ඤෙයෝහි ධම්මේහි.

පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි භික්ෂුවකට වේවා, භික්ෂුණියකට වේවා කණින් දත යුතු ශබ්ද කෙරෙහි නාසයෙන් දත යුතු ගන්ධ කෙරෙහි දිවෙන් දත යුතු රස කෙරෙහි කයෙන් දත යුතු පහස කෙරෙහි මනසින් දත යුතු අරමුණු කෙරෙහි කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ද්වේශයක් හෝ මූලාචීමක් හෝ ගැටීමක් හෝ සිතෙහි උපදිනවා නම්, එයින් සිත වළක්වන්ට වන. ඔය මග නම් බිය සහිත ම යි. අතිශයින් ම බිය සහිත යි. කටු සහිත යි. නො මගක් ම යි. නපුර මගක් ම යි. දුක් පැවැතුම් සහිත ම යි. ඔය මග සේවනය කරන්නේ අසත්පුරුෂයන් විසිනුයි. ඔය මාර්ගය සත්පුරුෂයන් විසින් සේවනය කරන එකක් නොවෙයි. මෙය ඔබට පුදුසු දෙයක් නොවෙයි කියල යි මනසින් දත යුතු අරමුණු කෙරෙහි ඇති වෙන කෙලෙස්වලින් සිත වළක්වාලිය යුත්තේ.

සෙය්‍යාපාපි භික්ඛවෙ කිට්ඨං සම්පන්නං, කිට්ඨරක්ඛකෝ ව පමත්තෝ ගෝණෝ ව කිට්ඨාදෝ අදුං කිට්ඨං චතරිත්වා යාවදත්ථං මදං ආපජ්ජෙයා, ඒවමේව බෝ භික්ඛවෙ අස්සුතවා පුට්ඨ්ථනෝ ඡසු එස්සායතනේසු අසංවුතකාරී පඤ්චසු කාමගුණේසු යාවදත්ථං මදං ආපජ්ජති. සෙය්‍යාපාපි භික්ඛවෙ කිට්ඨං සම්පන්නං, කිට්ඨරක්ඛකෝ ව අප්පමත්තෝ ගෝණෝ ව කිට්ඨාදෝ අදුං කිට්ඨං චතරෙය්‍ය තමේතං කිට්ඨරක්ඛකෝ නාසාය සුග්ගහිතං ගණ්හෙය්‍ය, නාසාය සුග්ගහිතං ගහෙත්වා උපරිසටායං සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්හෙය්‍ය, උපරිසටායං සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා දණ්ඨේන සුතාලිතං තාලෙය්‍ය, දණ්ඨේන සුතාලිතං තාලෙත්වා ඔස්සජෙය්‍ය,

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. සරුසාර ගොයමක් තියෙනවා. ගොයම රකින්නාත් සැළකිල්ලක් නෑ. ගොයමට ආස ගොතෙක්

ඒ ගොයමට බැහැලා ඇතිනාක් මත් වෙනකල් කනවා. පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාත් ඔය වගේ ම යි. ස්පර්ශ ආයතන හය තුළ සංවරයක් නෑ. පඤ්ච කාම ගුණයන් තුළ ඇතිනාක් මත් වෙනකල් යෙදෙනවා. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, මේ වගේ දේකුත් තියෙනවා. සරුසාර ගොයමක් තියෙනවා. ගොයම රකින්නා ඉතා කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. ගොයමට ආස ගොනෙක් ඔය ගොයමට බිහිනවා. එකකොට ගොයම් රකින්නා අර ගොනා ගේ නාස්ලණුවෙන් දැඩිකොට අල්ලා ගන්නවා. නාස් ලණුවෙන් දැඩිකොට අල්ලා ගෙන අං දෙකේ පටලවලා දැඩිකොට පෙළනවා. අං දෙක අතරේ දැඩිකොට පෙළලා පොල්ලකින් රිදෙන්න තලනවා. රිදෙන්න පහර දීලා අත් හරිනවා.

දුතියමිපි බෝ හික්බවේ තතියමිපි බෝ හික්බවේ ගෝණෝ කිට්ඨාදෝ අදුං කිට්ඨං චතරෙය්‍ය, තමේනං කිට්ඨරක්ඛකෝ නාසාය සුග්ගහිතං ගණ්භෙය්‍ය, නාසාය සුග්ගහිතං ගහෙත්වා උපරිසටායං සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්භෙය්‍ය, උපරිසටායං සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා දණ්ඨේන සුතාලිතං තාලෙය්‍ය, දණ්ඨේන සුතාලිතං තාලෙත්වා ඔස්සපේය්‍ය. ඒවං හි සෝ හික්බවේ ගෝණෝ කිට්ඨාදෝ ගාමගතෝ වා අරඤ්ඤගතෝ වා ධානං බහුලෝ අස්ස නිසජ්ජබහුලෝ, න තං කිට්ඨං පුන චතරෙය්‍ය. තමේව පුරිමං දණ්ඨසම්ඵස්සං සමනුස්සරන්තෝ. ඒවමේව බෝ හික්බවේ යතෝ හික්ඛුන්තෝ ඡසු ඵස්සායනන්තෙසු චිත්තං උදුජ්ජිතං හෝති සදුජ්ජිතං අජ්ඣාත්තං සන්තිට්ඨති සන්තිසීදති එකෝදි හෝති සාමධිසිති.

දෙවෙනි වතාවෙන් පින්වත් මහණෙනි, තුන්වෙනි වතාවෙන් පින්වත් මහණෙනි, ගොයමට ආස ගොනෙක් ඔය ගොයමට බිහිනවා. එකකොට ගොයම් රකින්නා අර ගොනා ගේ නාස්ලණුවෙන් දැඩිකොට අල්ලා ගන්නවා. නාස් ලණුවෙන් දැඩිකොට අල්ලා ගෙන අං දෙකේ පටලවලා දැඩිකොට පෙළනවා. අං දෙක අතරේ දැඩිකොට පෙළලා පොල්ලකින් රිදෙන්න තලනවා. රිදෙන්න පහර දීලා අත් හරිනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඒ ගොයමට ආස ගොනා ගමකට ගියත්, වනයට ගියත්, වැඩිපුර කරන්නේ හිටගෙන ඉන්න එක. එහෙම නැත්නම්, වැඩිපුර කරන්නේ වාඩිවෙලා ඉන්න එක. කලින් වැදිවිට පොච්ඡ පහරවල් ගැන හිතලා ආයෙමත් ඒ ගොයමට බිහින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, අන්න ඒ වගේ ම යම් දවසක හික්ඝුව ගේ සිතක් ස්පර්ශ ආයතන හය කෙරෙහි තර්ජනය කරලා තිබුණොත්, දැඩි විදිහට තර්ජනය කරල තිබුණොත් සිත නවතිනවා. හිදිනවා. එකඟ වෙනවා. සමාධිමත් වෙනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ රඤ්ඤෝ වා රාජමහාමත්තස්ස වා විණාය සද්දෝ අස්සුතපුබ්බෝ අස්ස, සෝ විණාසද්දං සුභෙය්‍යා, සෝ ඒවං වදෙය්‍යා: “අම්හෝ කිස්සනුබ්බෝ ඒසෝ සද්දෝ ඒවං රජනියෝ ඒවං කමනියෝ ඒවං මදනියෝ ඒවං මු-ජනියෝ ඒවං බන්ධනියෝ”ති? තමේනං ඒවං වදෙය්‍යා: “ඒසා බ්බෝ භන්තේ විණා නාම යස්සා ඒසෝ සද්දෝ ඒවං රජනියෝ ඒවං කමනියෝ ඒවං මදනියෝ ඒවං මු-ජනියෝ ඒවං බන්ධනියෝ”ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. රජෙකු විසින් හෝ රාජමහාමාත්‍යයෙකු විසින් හෝ විණාවක හඬක් කිසිදා අසා නැතිනම්, එතකොට ඔහුට විණා හඬක් අසන්නට ලැබෙනවා. ඔහු මෙහෙම කියනවා. “එම්බා පින්වත්ති, ඔය හඬ මොකක් ද? සිත් ඇදගන්නවා නෙව. හරි කමණිය යි නෙව. මත්වෙලා යනවා නෙව. මුසපත් වෙනවා නෙව. ඒකට ම බැඳෙනවා නෙව” කියලා. එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “හිමියනි, යමකින් ඔය හඬ එනවා නම්, ඔතරම් සිත් ඇදගන්නා වූ, කමණිය වූ, මත්කරවන්නා වූ, මුසපත් කරවන්නා වූ, බැඳීම ඇති කරවන්නා වූ ඒ හඬ එන දෙයක් වෙයි නම් මෙය තමයි විණාව කියන්නේ.”

සෝ ඒවං වදෙය්‍යා: “ග-ජථ මේ හෝ තං විණා ආහරථා”ති. තස්ස තං විණං ආහරෙය්‍යො, තමේනං ඒවං වදෙය්‍යා: “අයං බ්බෝ සා භන්තේ විණා යස්ස ඒසෝ සද්දෝ ඒවං රජනියෝ ඒවං කමනියෝ ඒවං මදනියෝ ඒවං මු-ජනියෝ ඒවං බන්ධනියෝ”ති. සෝ ඒවං වදෙය්‍යා: “අලං මේ හෝ තාය විණාය, තමේව මේ සද්දං ආහරථා”ති. තමේනං ඒවං වදෙය්‍යා: “අයං බ්බෝ භන්තේ විණා නාම අනේකසම්භාරා මහාසම්භාරා, අනේකේහි සම්භාරේහි සමාරද්ධා වදති සෙය්‍යථීදං? දෝණිඤ්ච පටි-ව චම්මඤ්ච පටි-ව දණ්ඩඤ්ච පටි-ව උපවේණඤ්ච පටි-ව තත්තියෝ ව පටි-ව කෝණඤ්ච පටි-ව පුරිසස්ස ව තජ්ජං වායාමං පටි-ව ඒවායං භන්තේ විණා නාම අනේකසම්භාරා මහාසම්භාරා, අනේකේහි සම්භාරේහි සමාරද්ධා වදතිති.

එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “භවත, යන්න. මට විණාවක් අරගෙන එන්න” කියල. ඔහුට ඒ විණාව අරගෙන එනවා. ඇවිදිත් මෙහෙම කියනවා. හිමියනි, යමකින් ඔය හඬ එනවා නම්, ඔතරම් සිත් ඇදගන්නා වූ, කමණිය වූ, මත්කරවන්නා වූ, මුසපත් කරවන්නා වූ, බැඳීම ඇති කරවන්නා වූ ඒ හඬ එන දෙයක් වෙයි නම්, මේ තියෙන්නේ ඒ විණාව තමයි.” එතකොට ඔහු මෙහෙම කියනවා. “භවත, ඔය විණාවෙන් මට වැඩක් නෑ. මට අරගෙන

එන්න වන ඒ හඬ යි.” එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “හිමියනි, මේ විණාව නම් වූ දෙය නොයෙක් උපකරණවලින් යුක්ත යි. බොහෝ උපකරණවලින් යුක්ත යි. ඒ බොහෝ උපකරණවලින් ගන්නා උත්සාහයෙනුයි හඬ පිටවෙන්නේ. ඒ කියන්නේ විණා දෙනත් හේතු වෙනවා. සමත් හේතු වෙනවා. දණ්ඩත් හේතු වෙනවා. උපවිණයත් හේතු වෙනවා. තතුත් හේතු වෙනවා. තත් තද කරන උපකරණයත් හේතු වෙනවා. පුරුෂයා ගේ ඊට සුදුසු උත්සාහයත් හේතු වෙනවා. හිමියනි, ඔය විදිහට මේ විණාව කියන්නේ නොයෙක් උපකරණවලින් යුතු එකක්. බොහෝ උපකරණ ඇති එකක්. ඒ නොයෙක් උපකරණවලින් ගන්නා උත්සාහයෙනුයි හඬ පිටවෙන්නේ.”

සෝ තං විණං දසධා වා සතධා වා ආලෙය්‍ය, දසධා වා සතධා වා තං පාලෙන්වා සකලිකං සකලිකං කරෙය්‍ය සකලිකං සකලිකං කරින්වා අග්ගිනා ධ්‍යෙය්‍ය, අග්ගිනා ධ්‍යෙන්වා මසිං කරෙය්‍ය. මසිං කරින්වා මහාවානේ වා විජුනෙය්‍ය, නදියා වා සීසසෝතාය පවාහෙය්‍ය.

ඔහු ඒ විණාව කැලි දහයකට හෝ සියයකට හෝ පලනවා. කැලි දහයකට හෝ සියයකට හෝ පලලා කැබලි කැබලි කරනවා. කැබලි කැබලි කරලා ගිනි තියනවා. ගිනි තියලා අළු බවට පත් කරනවා. අළු බවට පත් කරලා මහා හුළහට පිඹ හරිනවා. එක්කෝ නදියේ සැඩ පහරේ පා කොට හරිනවා.

සෝ ඒවං වදෙය්‍ය: අසනී කිරාය බෝ විණා නාම, යථේවං යං කිඤ්චි විණා නාම, එත්ථ ව පනායං ජනෝ අතිවෙලං පමත්තෝ පළාළිතෝති. ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු රූපං සමන්නේසති යාවතා රූපස්ස ගති. වේදනා සමන්නේසති යාවතා වේදනාය ගති, සඤ්ඤං සමන්නේසති යාවතා සඤ්ඤාය ගති, සංඛාරේ සමන්නේසති යාවතා සංඛාරානං ගති, විඤ්ඤාණං සමන්නේසති යාවතා විඤ්ඤාණස්ස ගති. තස්ස රූපං සමන්නේසතෝ යාවතා රූපස්ස ගති. වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං සමන්නේසතෝ යාවතා විඤ්ඤාණස්ස ගති. යම්පස්ස තං හෝති අහන්ති වා මමන්ති වා අසමීති වා තම්පි තස්ස න හෝතීති.

ඔහු මෙහෙම කියනවා. “හවත්නි, ඔය විණාව කියන්නේ ලාමක දෙයක්. විණාව වගේ වෙන දෙයක් තිබුණත් ඒකත් ලාමක යි. චිකට තමයි මේ ජනයා ප්‍රමාද වෙලා, ඇලිලා කාලෙ නාස්ති කරන්නේ.” පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුවත්

ඔය විදිනට ම රූපයේ වැඩ පිළිවෙලවල් යම්තාක් ඇද්ද ඒතාක් රූපය විමසා බලනවා. වේදනාවේ වැඩ පිළිවෙලවල් යම්තාක් ඇද්ද ඒතාක් වේදනාව විමසා බලනවා. සඤ්ඤාවේ වැඩ පිළිවෙලවල් යම්තාක් ඇද්ද ඒතාක් සඤ්ඤාව විමසා බලනවා. සංස්කාරවල වැඩ පිළිවෙලවල් යම්තාක් ඇද්ද ඒතාක් සංස්කාර විමසා බලනවා. විඤ්ඤාණයේ වැඩ පිළිවෙලවල් යම්තාක් ඇද්ද ඒතාක් විඤ්ඤාණය විමසා බලනවා. රූපයේ වැඩ පිළිවෙලවල් යම්තාක් ඇද්ද ඒතාක් රූපය විමසා බලන්නා වූ ඔහුට වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණයේ වැඩ පිළිවෙලවල් යම්තාක් ඇද්ද ඒතාක් විඤ්ඤාණය විමසා බලන්නා වූ ඔහුට “මමය, මාගේ ය, මම වෙමි” යි යන යම් දෙයක් තියෙනවා නම් ඒක ඔහුට ඇති වෙන්නේ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විණෝපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.10

ජප්පාණකසුත්තං

ප්‍රාණීන් සය දෙනා මුල් කොට වදාළ දෙසුම

247. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ පුරිසෝ අරුගත්තෝ පක්කගත්තෝ සරවනං පටිසෙය්‍ය, තස්ස කුසකණ්ටකා -ව පාදේ විජ්ඣෙධය්‍යුං, සරපත්තානි ච ගත්තානි විලිබ්බෙය්‍යුං ඒවං හි සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ භියෝසෝමත්තාය තතෝ නිදානං දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියේථ. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ ඉධෙක-වෝ භික්ඛු ගාමගතෝ වා අරඤ්ඤගතෝ වා ලහති වත්තාරං: අයඤ්ච සෝ ආයස්මා ඒවංකාරී ඒවංසමාවාරෝ අසුචි ගාමකණ්ටකෝති, තං කණ්ටකෝති ඉති විදිත්වා සංචරෝ ච අසංචරෝ ච වේදිතබ්බෝ.

247. පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ඇහපුරා තුවාල හට ගත්, පැස වූ තුවාල ඇති පුරුෂයෙක් කටු වනයකට ඇතුළු වෙනවා. එතකොට කුස කටු ඔහු ගේ පාද හිල් කරනවා. කටු සහිත කොළ ඔහු ගේ සිරුර සුරනවා.

එකකොට පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඒ පුරුෂයා බොහෝ සෙයින් ම ඒ හේතුවෙන් දුකට දොම්නසට පත් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහේම ඇතැම් භික්ෂුවක් ගමට ගිය විට, අරණ්‍යයට ගිය විට, නුගුණ කියන අය ලැබෙනවා. “ඒ මේ ආයුෂ්මතුන් මේ විදිහට යි වැඩ කරන්නේ. මේ විදිහයි ගති පැවැතුම්, අපිරිසිදු යි. ගමට කටුවක්” කියල. ඒ පුද්ගලයා කටුවක් බව දැන සංවර වීමත්, අසංවර වීමත් තේරුම් ගත යුතු යි.

කථඤ්ච භික්ඛවේ අසංවරෝ හෝති ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ අධිමු-චති, අප්පියරූපේ රූපේ ව්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායසති ච විහරති පරිත්ත-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං නප්පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, අසංවර වෙන්නේ කොයි විදිහට ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ ව සිහිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ නැත්නම් ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ.

සෝතේන සද්දං සුත්වා ඝාතේන ගන්ධං ඝායිත්වා ජීවිහාය රසං සායිත්වා කායේන භොට්ඨබ්බං චුසිත්වා මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය පියරූපේ ධම්මේ අධිමු-චති, අප්පියරූපේ ධම්මේ ව්‍යාපජ්ජති, අනුපට්ඨිතකායසති ච විහරති පරිත්ත-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං නප්පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති.

කණ්ණින් ශබ්දයක් අසා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආශ්‍රාණය කොට දිවෙන් රස විඳලා කයෙන් පහස ලබලා මනසින් අරමුණු සිතලා, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට ගිජු වෙනවා. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙනවා. කය පිළිබඳ ව සිහිය නො පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. පටු සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නේ නැත්නම්, ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධයක් නෑ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ පුරිසෝ ඡප්පාණකෝ ගහෙන්වා නානාවිසයේ නානාගෝවරේ දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍යා: අභිං ගහෙන්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍යා, සුංසුමාරං ගහෙන්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍යා, පක්ඛිං ගහෙන්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍යා, කුක්කුරං ගහෙන්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍යා, සිගාලං ගහෙන්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍යා, මක්කටං ගහෙන්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍යා; දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධිත්වා මජ්ඣේ ගණ්ඨිං කරිත්වා චස්සජ්ජෙය්‍යා, අථ ඛෝ තේ භික්ඛවේ ඡප්පාණකා නානා විසයා නානා ගෝවරා සකං සකං ගෝවරවිසයං ආවිඤ්ජෙය්‍යාං,

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් වෙනස් වෙනස් තැන් ඇසුරු කරන, වෙනස් වෙනස් ගොදුරු ගන්නා ප්‍රාණීන් හය දෙනෙක් අරගෙන සවිමන් රැහැනකින් බඳිනවා. නයෙක් අරගෙන සවිමන් රැහැනකින් බඳිනවා. කිඹුරෙකුත් අරගෙන සවිමන් රැහැනකින් බඳිනවා. පක්ෂියෙකුත් අරගෙන සවිමන් රැහැනකින් බඳිනවා. බල්ලෙකුත් අරගෙන සවිමන් රැහැනකින් බඳිනවා. සිව්ලෙකුත් අරගෙන සවිමන් රැහැනකින් බඳිනවා. වදුරෙකුත් අරගෙන සවිමන් රැහැනකින් බඳිනවා. සවිමන් රැහැනින් බැඳලා ඒ රැහැන් පොටවල් එකතු කොට ගැටයක් ගහලා අතහරිනවා. එතකොට පින්වත් මහණෙනි, වෙනස් වෙනස් තැන් ඇසුරු කරන, වෙනස් වෙනස් ගොදුරු ගන්නා ප්‍රාණීන් හය දෙනා තම තමන් ගේ ගොදුරු බිම්වලට, වෙසෙන තැන්වලට අඳිනවා.

අභි ආවිඤ්ජෙය්‍යා වම්මිකං පචෙක්ඛාමිති, සුංසුමාරෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා උදකං පචෙක්ඛාමිති, පක්ඛි ආවිඤ්ජෙය්‍යා ආකාසං ඩෙස්සාමිති, කුක්කුරෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා ගාමං පචෙක්ඛාමිති, සිගාලෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා සීවරීකං පචෙක්ඛාමිති, මක්කටෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා වනං පචෙක්ඛාමිති. යදා ඛෝ තේ භික්ඛවේ ඡප්පාණකා ඤාත්තා අස්සු කිලන්තා, අථ යෝ තේසං පාණකෝ බලවතරෝ අස්ස, තස්ස තේ අනුප්පවත්තෙය්‍යාං, අනුච්ඛායෙය්‍යාං, වසං ග-ජෙය්‍යාං.

නයා අදින්නේ තුඹසට යන්ට වන කියලයි. කිඹුලා අදින්නේ වතුරට යන්ට වන කියල යි. පක්ෂියා අදින්නේ අතසට ඉඟිලෙන්ට වන කියල යි. බල්ලා අදින්නේ ගමට යන්ට වන කියල යි. සිව්ලා අදින්නේ සොහොනට යන්ට වන කියල යි. වදුරා අදින්නේ වනයට යන්ට වන කියල යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔය සත්තු හය දෙනා යම් වෙලාවක වෙහෙසට පත් වෙනවා ද,

ක්ලාන්තයට පත් වෙනවා ද, එතකොට ඔවුන් අතුරින් ඉතා බලවත් වන්නේ යම් ප්‍රාණියෙක් ද ඔහු අනුව තමයි අනික් සතුන් ඉන්නේ. ඒ සතා ගේ පස්සෙන් යන්ට වෙනවා. ඒ සතා ගේ වසභයට යනවා.

ඒවමේව බෝ හික්බවේ යස්ස කස්සවි හික්ඛුනෝ කායගතා සති අභාවිතා අබ්භුලීකතා, තං චක්ඛු ආවිඤ්ජති මනාපිකේසු රූපේසු, අමනාපිකස්ස රූපා පටික්කුලා හොන්ති, සෝතං ආවිඤ්ජති මනාපිකේසු සද්දේසු, අමනාපිකස්ස සද්දා පටික්කුලා හොන්ති, සානං ආවිඤ්ජති මනාපිකේසු ගන්ධේසු, අමනාපිකස්ස ගන්ධා පටික්කුලා හොන්ති, ජීවහා ආවිඤ්ජති මනාපිකේසු රසේසු, අමනාපිකස්ස රසා පටික්කුලා හොන්ති, කායෝ ආවිඤ්ජති මනාපිකේසු ථොට්ඨබ්බේසු, අමනාපිකස්ස ථොට්ඨබ්බා පටික්කුලා හොන්ති, මනෝ ආවිඤ්ජති මනාපිකේසු ධම්මේසු, අමනාපිකස්ස ධම්මා පටික්කුලා හොන්ති. ඒවං බෝ හික්බවේ අසංචරෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය විදිහම යි. යම් කිසි හික්ඛුචක් විසින් කායානුපස්සනා භාවනාව වඩලා නැත්නම්, බහුල වශයෙන් ප්‍රගුණ කරලා නැත්නම්, ප්‍රිය මනාප රූපවලට ඇස විසින් ඔහුව අදිනවා. අමනාප රූපවලට පිළිකුල ඇති වෙනවා. ප්‍රිය මනාප ශබ්දවලට කණ විසින් ඔහුව අදිනවා. අමනාප ශබ්දවලට පිළිකුල ඇති වෙනවා. ප්‍රිය මනාප සුවඳට නාසය විසින් ඔහුව අදිනවා. අමනාප ගඳට පිළිකුල ඇති වෙනවා. ප්‍රිය මනාප රසයට දිව විසින් ඔහුව අදිනවා. අමනාප රසයට පිළිකුල ඇති වෙනවා. ප්‍රිය මනාප පහසට කය විසින් ඔහුව අදිනවා. අමනාප පහසට පිළිකුල ඇති වෙනවා. ප්‍රිය මනාප අරමුණුවලට මනස විසින් ඔහුව අදිනවා. අමනාප අරමුණුවලට පිළිකුල ඇති වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය ආකාරයට යි අසංචර වෙන්නේ.

කථඤ්ච හික්බවේ සංචරෝ හෝති ඉධ හික්බවේ හික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා පියරූපේ රූපේ නාධිමු-චති, අප්පියරූපේ රූපේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායසති ච විහරති අප්පමාණං-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, සංචර වෙන්නේ කොයි විදිහට ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ඛුච ඇසින් රූපයක් දැකලා ප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති රූපයට කිපෙන්නේ නෑ. කය පිළිබඳ ව

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙන්නවා නම් ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා.

සෝතේන සද්දං සුත්වා සාතේන ගන්ධං සායිත්වා ජීවිහාය රසං සායිත්වා කායේන ඵොට්ඨබ්බං චූසිත්වා මනසා ධම්ම වික්ඤ්ඤා පියරූපේ ධම්මේ නාධිමු-වති, අප්පියරූපේ ධම්මේ න ව්‍යාපජ්ජති, උපට්ඨිතකායසති ව විහරති අප්පමාණං-තසෝ තඤ්ච -තෝවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං යථාභූතං පජානාති යත්ථස්ස තේ උප්පන්නා පාපකා අකුසලා ධම්මා අපරිසේසා නිරුජ්ඣන්ති.

කණ්ණිනේ ශබ්දයක් අසා නාසයෙන් ගන්ධයක් ආසාදනය කොට දිවෙන් රස විඳලා කයෙන් පහස ලබලා මනසින් අරමුණු සිතලා, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට ගිජු වෙන්නේ නෑ. අප්‍රිය ස්වභාව ඇති අරමුණට කිපෙන්නේ නෑ. කය පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රමාණ රහිත සිතින් ඉන්නවා. යම් තැනක ඒ උපන් පාපී අකුසල් ඉතිරි නැතුව නිරුද්ධ වෙනවා නම්, ඒ නිසා ඒ චිත්ත විමුක්තියත් ප්‍රඥවිමුක්තියත් ගැන ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා.

සෙය්‍යථාපි හික්ඛවේ පූරිසෝ ඡප්පාණකේ ගහෙත්වා නානාවිසයේ නානාගෝචරේ දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍ය: අහිං ගහෙත්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍ය, සුංසුමාරං ගහෙත්වා පක්ඛිං ගහෙත්වා කුක්කුරං ගහෙත්වා සිගාලං ගහෙත්වා මක්කටං ගහෙත්වා දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධෙය්‍ය. දළ්භාය රජ්ජයා බන්ධිත්වා දළ්භේ බිලේ වා ථම්භේ වා උපනිබන්ධෙය්‍ය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ වගේ දේකුත් තියෙනවා. පුරුෂයෙක් වෙනස් වෙනස් තැන් ඇසුරු කරන, වෙනස් වෙනස් ගොදුරු ගන්නා ප්‍රාණීන් හය දෙනෙක් අරගෙන සවිමත් රැහැනකින් බඳිනවා. නයෙක් අරගෙන සවිමත් රැහැනකින් බඳිනවා. කිඹුරෙකුත් අරගෙන පක්ෂියෙකුත් අරගෙන බල්ලෙකුත් අරගෙන සිව්ලෙකුත් අරගෙන වදුරෙකුත් අරගෙන සවිමත් රැහැනකින් බඳිනවා. සවිමත් රැහැනින් බැඳලා සවිමත් හුලක හරි, කණුවක හරි හොඳට ගැටගහනවා.

අථ ඛෝ තේ භික්ඛවේ ඡප්පාණකා නානා විසයා නානා ගෝවරා සකං සකං ගෝවරවිසයං ආවිඤ්ජෙය්‍යං. අහි ආවිඤ්ජෙය්‍යා චම්මිකං පචෙක්ඛාමීති, සුංසුමාරෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා උදකං පචෙක්ඛාමීති, පක්ඛි ආවිඤ්ජෙය්‍යා ආකාසං ධෙස්සාමීති, කුක්කුරෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා ගාමං පචෙක්ඛාමීති, සිගාලෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා සීවථිකං පචෙක්ඛාමීති, මක්කටෝ ආවිඤ්ජෙය්‍යා වනං පචෙක්ඛාමීති. යදා ඛෝ තේ භික්ඛවේ ඡප්පාණකා ඤාත්තා අස්ස කිලන්තා, අථ තමේව බීලං වා ථම්හං වා උපනිට්ඨෙය්‍යං උපනිසීදෙය්‍යං, උපනිපජ්ජෙය්‍යං, වසං ග-ජෙය්‍යං.

එතකොට පින්වත් මහණෙනි, ඒ නොයෙක් නොයෙක් වාසස්ථාන ඇති, වෙනස් වෙනස් ගොරදුරු ඇති ඒ ප්‍රාණීන් හය දෙනා තම තමන් ගේ ගොරු බිමට, වාසස්ථානයට අදින්න පටන් ගන්නවා. නයා අදින්නේ කුඹසට යන්ට වන කියලයි. කිඹුලා අදින්නේ චතුරට යන්ට වන කියල යි. පක්ෂියා අදින්නේ අහසට ඉහිලෙන්ට වන කියල යි. බල්ලා අදින්නේ ගමට යන්ට වන කියල යි. සිව්ලා අදින්නේ සොහොනට යන්ට වන කියල යි. වදුරා අදින්නේ වනයට යන්ට වන කියල යි. පින්වත් මහණෙනි, ඔය සත්තු හය දෙනා යම් වෙලාවක වෙහෙසට පත් වෙනවා ද, ක්ලාන්තයට පත් වෙනවා ද, එතකොට ඔවුන් අර හුල ගාව හරි, කණුව ගාව හරි නවතිනවා. ලගිනවා. හාන්සි වෙනවා. වසභයට යනවා.

ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ යස්ස කස්සචි භික්ඛුනෝ කායගතා සති භාවිතා බහුලිකතා, තං චක්ඛං නාවිඤ්ජති මනාපිකේසු රූපේසු, අමනාපිකස්ස රූපා නප්පටික්කුලා හොන්ති; සෝතං නාවිඤ්ජති සාතං නාවිඤ්ජති ජිව්හා නාවිඤ්ජති කායෝ නාවිඤ්ජති මනෝ නාවිඤ්ජති මනාපිකේසු ධම්මේසු, අමනාපිකස්ස ධම්මා නප්පටික්කුලා හොන්ති. ඒවං ඛෝ භික්ඛවේ සංචරෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි යම්කිසි භික්ෂුවක් විසින් කායානුපස්සනා භාවනාව වඩලා තියෙනවා නම්, බහුල වශයෙන් ප්‍රගුණ කරලා තියෙනවා නම්, ප්‍රිය මනාප රූපවලට ඇස විසින් ඔහුව අදින්නේ නෑ. අමනාප රූපවලට පිළිකුල ඇති වෙන්නේ නෑ. ප්‍රිය මනාප ශබ්දවලට කණ විසින් ඔහුව අදින්නේ නෑ නාසය විසින් ඔහුව අදින්නේ නෑ දිව විසින් ඔහුව අදින්නේ නෑ කය විසින් ඔහුව අදින්නේ නෑ ප්‍රිය මනාප අරමුණුවලට මනස විසින් ඔහුව

අදින්තේ නෑ. අමනාප අරමුණුවලට පිළිකුළ ඇති වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි සංවර වෙන්නේ.

දළුතේ බිලේ වා ටම්හේ වානි බෝ භික්ඛවේ කායගතා සනියා ඒතං අධිවචනං, තස්මානිහ භික්ඛවේ ඒවං සික්ඛිතබ්බං: “කායගතා නෝ සනි භාවිතා භවිස්සති බහුලිකතා යානිකතා චන්ද්‍රිකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරද්ධා”ති, ඒවං හි වෝ භික්ඛවේ සික්ඛිතබ්බන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ශක්තිමත් හුළ හෝ කණුව කියල කියන්නේ මේ කායගතාසනි භාවනාවට කියන නමක්. පින්වත් මහණෙනි, එම නිසා ඔබ භික්ඛිය යුත්තේ මේ විදිහට යි. “අප විසින් කායගතාසනි භාවනාව ම යි චඩන්ත ව්ත. බහුල වශයෙන් ප්‍රගුණ කරන්න ව්ත. යානාවක් මෙන් ප්‍රගුණ කරන්න ව්ත. නිවසක් මෙන් ප්‍රගුණ කරන්න ව්ත. ඉතා හොඳින් පිහිටුවා ගත්ට ව්ත. වඩාත් ප්‍රගුණ කරන්නට ව්ත. ඉතා උත්සාහවත්ව දියුණු කර ගත්ට ව්ත” කියලා පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි ඔබ භික්ඛිය යුත්තේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ජප්පාණක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

1.19.11

යචකලාපී සුත්තං

යච කරල් මිටිය ගැන වදාළ දෙසුම

248. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ යචකලාපී වාතුම්මහාපථේ නික්ඛිත්තා අස්ස, අථ ඡ පුරිසා ආග-ජෙය්‍යං ව්‍යාහංගිහත්ථා, නේ තං යචකලාපිං ඡහි ව්‍යාහංගීහි හඤ්ඤමානා, අථ සත්තමෝ පුරිසෝ ආග-ජෙය්‍ය ව්‍යාහංගිහත්ථෝ, සෝ තං යචකලාපිං සත්තමාය ව්‍යහංගියා හනෙය්‍ය, ඒවං හි සා භික්ඛවේ යචකලාපී සුහතතරා අස්ස සත්තමාය ව්‍යහංගියා හඤ්ඤමානා.

248. පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. හතරමං හන්දියක යවකරල් මිටියක් දාල තියෙනවා. ඉතින් පුරුෂයන් හය දෙනෙක් ලොකු පොච්ඡි අරගත් අතින් යුතුව ඔතනට එනවා. ඔවුන් ඒ යව මිටිය අර පොච්ඡි හයෙන් තලනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඒ යව මිටිය අර පොච්ඡි හය නිසා ඇති පදමට තැලෙනවා. එකකොට තවත් ලොකු පොල්ලක් ගත් පුරුෂයෙක් හත්වෙනියා හැටියට එතැනට එනවා. ඔහු ඒ යව මිටිය හත්වෙනි පොල්ලෙකුත් තලනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ඒ යව මිටිය හත්වෙනි පොල්ලෙකුත් තැලීම නිසා බරපතල විදිහට තැලිලා යනවා.

ඒවං බෝ භික්ඛවේ අස්සුතවා පුටුඡ්ජනෝ වක්ඛස්මිං. හඤ්ඤති මනාපාමනාපේති රුපේති, සෝතස්මිං. හඤ්ඤති මනාපාමනාපේති සද්දේති, ඝානස්මිං. හඤ්ඤති මනාපාමනාපේති ගන්ධේති, ජීවිහාය හඤ්ඤති මනාපාමනාපේති රසේති, කායස්මිං. හඤ්ඤති මනාපාමනාපේති ථොට්ඨබ්බේති, මනස්මිං. හඤ්ඤති මනාපාමනාපේති ධම්මේති,

පින්වත් මහණෙනි, ඔන්න ඔය වගේ ම යි. අග්‍රතවත් පෘතග්ජනයා කැමැති අකැමැති රූප කරුණ කොට ගෙන ඇස තුළින් පීඩා විදිනවා. කැමැති අකැමැති ශබ්ද කරුණ කොට ගෙන කණ තුළින් පීඩා විදිනවා. කැමැති අකැමැති ගන්ධ කරුණ කොට ගෙන නාසය තුළින් පීඩා විදිනවා. කැමැති අකැමැති රස කරුණ කොට ගෙන දිව තුළින් පීඩා විදිනවා. කැමැති අකැමැති පහස කරුණ කොට ගෙන කය තුළින් පීඩා විදිනවා. කැමැති අකැමැති අරමුණු කරුණ කොට ගෙන මනස තුළින් පීඩා විදිනවා.

සං- සෝ භික්ඛවේ අස්සුතවා පුටුඡ්ජනෝ ආයතිං. පුනබ්බවාය -තේති ඒවං හි සෝ භික්ඛවේ මෝඝපුරිසෝ සුහත්තරෝ හෝති, සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ සා යවකලාපී සත්තමාය ව්‍යභංගියා හඤ්ඤමානා,

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඒ අග්‍රතවත් පෘතග්ජනයා කල්පනා කරන්නේ ආයෙ ආයෙමත් උපතක් කරා යනට ම නම්, පින්වත් මහණෙනි, මෙසේ ඒ භික්ෂු පුද්ගලයා බලවත් විදිහට තැලිලා යනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඒක හරියට අර යව මිටිය හත් වෙනි පොල්ලෙකුත් තැලෙනවා වගේ යි.

භූතපුබ්බං භික්ඛවේ, දේවාසුරසංගාමෝ සමුපබ්බුළුහෝ අහෝසි, අථ බෝ භික්ඛවේ වේපච්ඡති අසුරින්දෝ අසුරේ ආමන්තේසි: “සං- මාරිස, දේවාසුරසංගාමෝ සමුපබ්බුළුහෝ, අසුරා ජිනෙය්‍යුං දේවා පරාජිනෙය්‍යුං, යේන

නං සක්කං දේවානම්නදං කණ්ඨපඤ්චමේහි බන්ධනේහි බන්ධිත්වා මම සන්තිකේ ආනෙය්‍යාථ අසුරපුරන්ති” සක්කෝපි බෝ භික්ඛවේ, දේවානම්නදෝ දේවේ තාවතිංසේ ආමන්තේසි. “සං- මාරිස, දේවාසුරසංගාමේ සමුපබ්බුළුහේ, දේවා ජිනෙය්‍යුං අසුරා පරාජිනෙය්‍යුං, යේන නං වේපචිත්තිං අසුරින්දං කණ්ඨපඤ්චමේහි බන්ධනේහි බන්ධිත්වා මම සන්තිකේ ආනෙය්‍යාථ සුධම්ම දේවසහන්ති”. තස්මිං බෝ පන භික්ඛවේ සංගාමෝ දේවා ජිනිංසු අසුරා පරාජිනිංසු, අථ බෝ භික්ඛවේ දේවා තාවතිංසා වේපචිත්තිං අසුරින්දං කණ්ඨපඤ්චමේහි බන්ධනේහි බන්ධිත්වා සක්කස්ස දේවානම්නදස්ස සන්තිකේ ආනෙය්‍යුං සුධම්මදේවසහං. තත්‍ර සුදං භික්ඛවේ වේපචිත්ති අසුරින්දෝ කණ්ඨපඤ්චමේහි බන්ධනේහි බද්ධෝ හෝති. යදා බෝ භික්ඛවේ වේපචිත්තිස්ස අසුරින්දස්ස ඵ්වං හෝති: “ධම්මිකා බෝ දේවා අධම්මිකා අසුරා, ඉධෙවදානාහං දේවපුරං ග-ණාමි”ති අථ කණ්ඨපඤ්චමේහි බන්ධනේහි මුත්තං අත්තානං සමනුපස්සති. දිබ්බේහි පඤ්චකාමගුණේහි සමප්පිතෝ සමංගිභූතෝ පරිවාරේති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය කලින් සිදු වූ දෙයක්. දෙවියනුත්, අසුරයනුත් අතර යුද්ධයකට සුදානම් වුණා. එතකොට පින්වත් මහණෙනි, වේපචිත්ති අසුරේන්ද්‍රයා අසුරයන් ඇමතුවා. “නිදුකාණෙනි, දෙවියන් හා අසුරයන් අතර යුද්ධයක් සිදු වෙන්ටයි යන්නේ. ඉදින් අසුරයන් දිනනවා නම්, දෙවියන් පරදිනවා නම් එතකොට ශක්‍ර දේවේන්ද්‍රයාට ගෙල පස්වෙති කොට ඇති බන්ධනයෙන් (අත් දෙක, පා දෙක හා බෙල්ල යන පස් තැන) බැඳලා අසුර පුරයෙහි මා ළඟට අරගෙන වරෙල්ලා” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, සක් දෙවිඳුත් තව්තිසා වැසි දෙවියන් ඇමතුවා. “නිදුකාණෙනි, දෙවියන් හා අසුරයන් අතර යුද්ධයක් සිදු වෙන්ටයි යන්නේ. ඉදින් දෙවියන් දිනනවා නම්, අසුරයන් පරදිනවා නම් එතකොට වේපචිත්ති අසුරිඳුව ගෙල පස්වෙති කොට ඇති බන්ධනයෙන් (අත් දෙක, පා දෙක හා බෙල්ල යන පස් තැන) බැඳලා සුධර්මා දිව්‍ය සභාවෙහි මා ළඟට රැගෙන එනු මැනව්” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, ඒ යුද්ධයේ දී දෙවියන් දින්නා. අසුරයන් පැරදුනා. එතකොට පින්වත් මහණෙනි, තව්තිසා වැසි දෙව්වරුන් වේපචිත්ති අසුරිඳුව ගෙල පස්වෙති කොට ඇති බන්ධනයෙන් බැඳලා සුධර්මා දිව්‍ය සභාවෙහි සක් දෙවිඳුන් ගේ සම්පයට අරගෙන ආවා. එතකොට පින්වත් මහණෙනි, වේපචිත්ති අසුරිඳු ගෙල පස්වෙති කොට බන්ධනයෙන් බැඳලයි ඉන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් විටක වේපචිත්ති අසුරිඳුව මෙහෙම හිතෙනවා. “දෙවියන් වනාහි ධාර්මික යි. අසුරයන් අධාර්මික යි. මං දැන් මෙහි දී ම දිව්‍ය

පුරයට යනවා” කියලා. එතකොට ගෙල පස්වෙනි කොට බැඳුනු බන්ධනයෙන් නිදහස් වූ තමන්ට (වේපච්ඡිත්තිට) දකින්නට ලැබෙනවා. දිව්‍යම ය වූ පඤ්ච කාම ගුණයෙන් පිණිස ගිහිත්. ඉඳුරන් පිණිසමින් ඉන්නවා.

යදා ව බෝ භික්ඛවේ වේපච්ඡිත්තිස්ස අසුරින්දස්ස ඵ්වං හෝති: “ධම්මිකා බෝ අසුරා අධම්මිකා දේවා, තත්ථේව දානාහං අසුරපුරං ගමිස්සාමිති, අප කණ්ඨපඤ්චමේහි බන්ධනේහි බද්ධං අත්තානං සමනුපස්සති. දිබ්බේහි පඤ්චකාමගුණේහි පරිභායති, ඵ්වං සුබ්බමං බෝ භික්ඛවේ වේපච්ඡිත්තිබන්ධනං, තතෝ සුබ්බමතරං මාරබන්ධනං, මඤ්ඤමානෝ භික්ඛවේ බද්ධෝ මාරස්ස, අමඤ්ඤමානෝ මුත්තෝ පාපිමතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, යම් විටක වේපච්ඡිත්ති අසුරිඳුට මෙහෙම හිතෙනවා. “අසුරයන් වනාහි ධාර්මික යි. දෙවියන් අධාර්මික යි. මං දැන් එහි දී අසුර පුරයට ම යනවා” කියලා. එතකොට ම ගෙල පස්වෙනි කොට ඇති බන්ධනයෙන් බැඳී ගිය තමන් ව යි පෙනෙන්නේ. දිව්‍ය පඤ්ච කාම ගුණයන් පිරිහී යනවා. පින්වත් මහණෙනි, වේපච්ඡිත්ති සිර වූ බන්ධනය ඔය ආකාරයට ඉතා සියුම් එකක්. මාර බන්ධනය යනු ඔයටත් වඩා ඉතාමත් ම සියුම් එකක්. පින්වත් මහණෙනි, ‘මම, මාගේ’ යන හැඟීම පවත්වන විට මාරයාට බැඳී යනවා. ‘මම, මාගේ’ යන හැඟීම නැති කළහී පවිටු මාරයාගෙන් නිදහස් වෙනවා.

අස්මිති භික්ඛවේ මඤ්ඤිතමේතං, අයමහමස්මිති මඤ්ඤිතමේතං, භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමේතං, න භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමේතං, රූපී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමේතං, අරූපී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමේතං, සඤ්ඤී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමේතං, අසඤ්ඤී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමේතං, නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමේතං, මඤ්ඤිතං භික්ඛවේ රෝගෝ, මඤ්ඤිතං ගණ්ධෝ, මඤ්ඤිතං සල්ලං, තස්මාතිහ භික්ඛවේ අමඤ්ඤමානෝන තෙසා විහරිස්සාමාති, ඵ්වං හි වෝ භික්ඛවේ සික්ඛිතබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, “වේමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “මේ මම වේමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “අනාගතයේ වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “අනාගතයේ නො වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “රූපී වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “රූප රහිත වන්නෙමි” යන මෙය

මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “සඤ්ඤා සහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “සඤ්ඤා රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. “සඤ්ඤාව ඇත්තෙන් නැති සඤ්ඤාව නැත්තෙන් නැතිවන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ හැඟීමක්. පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් ඇති වන හැඟීම රෝගයකි. මමත්වයෙන් ඇති වන හැඟීම කැක්කුම් දෙන ගෙඩියකි. මමත්වයෙන් ඇති වන හැඟීම හුලකි. එනිසා පින්වත් මහණෙනි, ‘මම, මාගේ’ යනාදී හැඟීමෙන් තොර වූ සිතින් වාසය කරන්නෙමියි කියා පින්වත් මහණෙනි, ඔබ හික්මිය යුත්තේ ඔය විදිහට යි.

අස්මිති හික්බවේ ඉඤ්ජිතමේතං, අයමහමස්මිති ඉඤ්ජිතමේතං, භවිස්සන්ති ඉඤ්ජිතමේතං, න භවිස්සන්ති ඉඤ්ජිතමේතං, රුපී භවිස්සන්ති ඉඤ්ජිතමේතං, අරුපී භවිස්සන්ති ඉඤ්ජිතමේතං, සඤ්ඤි භවිස්සන්ති ඉඤ්ජිතමේතං, අසඤ්ඤි භවිස්සන්ති ඉඤ්ජිතමේතං, නේවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤි භවිස්සන්ති ඉඤ්ජිතමේතං, ඉඤ්ජිතං හික්බවේ රෝගෝ, ඉඤ්ජිතං ගණ්ඨෝ, ඉඤ්ජිතං සල්ලං තස්මාතිහ හික්බවේ අනිඤ්ජිතමානේන තෙසා විහරිස්සාමාති, ඒවං හි වෝ හික්බවේ සික්ඛිතබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, “වෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “මේ මම වෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “අනාගතයේ වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “අනාගතයේ නො වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “රුපී වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “රූප රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “සඤ්ඤා සහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “සඤ්ඤා රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. “සඤ්ඤාව ඇත්තෙන් නැති සඤ්ඤාව නැත්තෙන් නැතිවන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ කම්පනයක්. පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් ඇති වන කම්පනය රෝගයකි. මමත්වයෙන් ඇති වන කම්පනය කැක්කුම් දෙන ගෙඩියකි. මමත්වයෙන් ඇති වන කම්පනය හුලකි. එනිසා පින්වත් මහණෙනි, ‘මම, මාගේ’ යනාදී කම්පනයෙන් තොර වූ සිතින් වාසය කරන්නෙමියි කියා පින්වත් මහණෙනි, ඔබ හික්මිය යුත්තේ ඔය විදිහට යි.

අස්මිති හික්බවේ ඵන්දිතමේතං, අයමහමස්මිති ඵන්දිතමේතං, භවිස්සන්ති ඵන්දිතමේතං, න භවිස්සන්ති ඵන්දිතමේතං, රුපී භවිස්සන්ති

එන්දිතමේනං, අරුපී භවිස්සන්ති එන්දිතමේනං, සඤ්ඤී භවිස්සන්ති එන්දිතමේනං, අසඤ්ඤී භවිස්සන්ති එන්දිතමේනං, නේවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී භවිස්සන්ති එන්දිතමේනං, එන්දිතං භික්ඛවේ රෝගෝ, එන්දිතං ගණ්ඨෝ, එන්දිතං සල්ලං තස්මාතිහ භික්ඛවේ අඑන්දමානේන -තසා විහරිස්සාමාති, ඒවං හි වෝ භික්ඛවේ සික්ඛිතබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, “වෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “මේ මම වෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “අනාගතයේ වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “අනාගතයේ නො වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “රුපී වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “රූප රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “සඤ්ඤා සහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “සඤ්ඤා රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. “සඤ්ඤාව ඇත්තෙන් නැති සඤ්ඤාව නැත්තෙන් නැතිවන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ වංචල වීමක්. පින්වත් මහණෙනි, මමත්වයෙන් ඇති වන වංචල වීම රෝගයකි. මමත්වයෙන් ඇති වන වංචල වීම කැක්කුම් දෙන ගෙඩියකි. මමත්වයෙන් ඇති වන වංචල වීම හුලකි. එනිසා පින්වත් මහණෙනි, ‘මම, මාගේ’ යනාදී වංචල වීමෙන් තොර වූ සිතින් වාසය කරන්නෙමියි කියා පින්වත් මහණෙනි, ඔබ භික්ෂුය යුත්තේ ඔය විදිහට යි.

අස්මිති භික්ඛවේ පපඤ්චිතමේනං, අයමහමස්මිති පපඤ්චිතමේනං, භවිස්සන්ති පපඤ්චිතමේනං, න භවිස්සන්ති පපඤ්චිතමේනං, රුපී භවිස්සන්ති පපඤ්චිතමේනං, අරුපී භවිස්සන්ති පපඤ්චිතමේනං, සඤ්ඤී භවිස්සන්ති පපඤ්චිතමේනං, අසඤ්ඤී භවිස්සන්ති පපඤ්චිතමේනං, නේවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී භවිස්සන්ති පපඤ්චිතමේනං, පපඤ්චිතං භික්ඛවේ රෝගෝ, පපඤ්චිතං ගණ්ඨෝ, පපඤ්චිතං සල්ලං තස්මාතිහ භික්ඛවේ නිප්පපඤ්චාරාමේන -තසා විහරිස්සාමාති, ඒවං හි වෝ භික්ඛවේ සික්ඛිතබ්බං.

පින්වත් මහණෙනි, “වෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “මේ මම වෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “අනාගතයේ වන්නෙමි” යන මෙය මමත්වයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “අනාගතයේ නො වන්නෙමි” යන මෙය

මමත්ථයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “රුපී වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “රුප රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “සඤ්ඤා සහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “සඤ්ඤා රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. “සඤ්ඤාව ඇත්තෙන් නැති සඤ්ඤාව නැත්තෙන් නැතිවන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ නො මග ගිය කල්පනාවක්. පින්වත් මහණෙනි, මමත්ථයෙන් ඇති වන නො මග ගිය කල්පනාව රෝගයකි. මමත්ථයෙන් ඇති වන නො මග ගිය කල්පනාව කැක්කුම් දෙන ගෙඩියකි. මමත්ථයෙන් ඇති වන නො මග ගිය කල්පනාව හූලකි. එනිසා පින්වත් මහණෙනි, ‘මම, මාගේ’ යනාදී නො මග ගිය කල්පනාවෙන් තොර වූ සිනිත් වාසය කරන්නෙමි යි කියා පින්වත් මහණෙනි, ඔබ හික්මිය යුත්තේ ඔය විදිහට යි.

අස්මිනි හික්ඛවේ මානගතමේතං, අයමහස්මිනි මානගතමේතං, භවිස්සන්ති මානගතමේතං, න භවිස්සන්ති මානගතමේතං, රුපී භවිස්සන්ති මානගතමේතං, අරුපී භවිස්සන්ති මානගතමේතං, සඤ්ඤී භවිස්සන්ති මානගතමේතං, අසඤ්ඤී භවිස්සන්ති මානගතමේතං, නේවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී භවිස්සන්ති මානගතමේතං, මානගතමේතං හික්ඛවේ රෝගෝ, මානගතමේතං ගණ්ඨෝ, මානගතමේතං සල්ලං තස්මාතිහ හික්ඛවේ නිහතමානේන -තසා විහරිස්සාමාති, ඵං හි වෝ හික්ඛවේ සික්ඛිතබ්බන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, “වෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “මේ මම වෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “අනාගතයේ වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “අනාගතයේ නො වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “රුපී වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “රුප රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “සඤ්ඤා සහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “සඤ්ඤා රහිත වන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. “සඤ්ඤාව ඇත්තෙන් නැති සඤ්ඤාව නැත්තෙන් නැතිවන්නෙමි” යන මෙය මමත්ථයෙන් ඇති වූ මාන්තයට පත් වීමක්. පින්වත් මහණෙනි, මමත්ථයෙන් ඇති වන මාන්තයට පත් වීම රෝගයකි. මමත්ථයෙන් ඇති වන මාන්තයට පත් වීම කැක්කුම් දෙන ගෙඩියකි. මමත්ථයෙන් ඇති වන මාන්තයට පත් වීම හූලකි. එනිසා

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

සළායතන සංයුක්තය - ආසිච්ඡ වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, ‘මම, මාගේ’ යනාදී මාන්ත්‍යයට පත් වීමෙන් තොර වූ සිතින් වාසය කරන්නෙමි කියා පින්වත් මහණෙනි, ඔබ හික්මිය යුත්තේ ඔය විදිහට යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

යවකලාපී සූත්‍රය නිමා විය.

ආසිච්ඡවග්ගෝච්ඡාදනවිසතිමෝ
දහ නව වෙනි ආසිච්ඡ වර්ගය යි

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

ආසිච්ඡෝ රථෝ කුමමෝ ද්වේ දාරුක්ඛන්ධෙන අවස්සකා
දුක්ඛධම්මා කිංසුකා විණා ඡප්පාණකා යවකලාපේන වාති

ආසිච්ඡෝපම සූත්‍රය, රජුපම සූත්‍රය, කුමමෝපම සූත්‍රය, දාරුක්ඛන්ධෝපම
සූත්‍ර දෙක, අවස්සකපරියාය සූත්‍රය, දුක්ඛධම්ම සූත්‍රය, කිංසුකෝපම සූත්‍රය,
විණෝපම සූත්‍රය, ඡප්පාණක සූත්‍රය, යවකලාපී සූත්‍රය යන මෙයින් මේ
වර්ගය සමන්විත යි.

චතුත්ථෝ පණ්ණාසකෝ.
හතර වෙනි පණ්ණාසකය

තනු වග්ගද්දානං:
එහි වර්ගයන් ගේ පිළිවෙල උද්දානය යි.

නන්දික්ඛයා සට්ඨිනයා සමුද්දෝ උරගේන ච
චතුත්ථපණ්ණාසකා ඒතේ නිපාතේසු පකාසිතාති.

නන්දික්ඛය වර්ගය, සට්ඨිනය වර්ගය, සමුද්ද වර්ගය, ආසිච්ඡ වර්ගය
වග්ගයෙන් හතරවෙනි පණ්ණාසකයෙහි මේවා ඒ නිපාතයන් තුළට ඇතුළත්
යැ යි පවසන ලදී.

2. වේදනා සංයුක්තං

වේදනා සංයුක්තය

1. සංගාථවග්ගේ

1. සංගාථ වර්ගය

ඒ භාග්‍යාවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.1

සමාධිසුත්තං

සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

249. තිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා, කතමා තිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා බෝ භික්ඛවේ තිස්සෝ වේදනාති.

249. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනකි. මොනවා ද ඒ තුන? සැප විඳීම, දුක් විඳීම හා දුක් සැප රහිත විඳීම යි. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි වේදනා තුන.

සමාහිතෝ සම්පජානෝ සතෝ බුද්ධස්ස සාවකෝ
වේදනා ච පජානාති වේදනස්ථ සම්භවං

සමාහිත සිත් ඇති, මනා නුවණ ඇති, සිහි ඇති
බුද්ධශ්‍රාවකයා වේදනාවන් අවබෝධ කරනවා. වේදනාවන්
ගේ හට ගැනීමත් අවබෝධ කරනවා.

යත්ථ -තො නිරුජ්ඣන්ති මග්ගස්ථ ඛයගාමීනං
වේදනානං ඛයා භික්ඛු නි-ජතෝ පරිනිබ්බතෝති.

යම් තැනක මේ විදීම නිරුද්ධ වෙනවා නම් එයත්, වේදනාවත්
ක්ෂය වීමට හේතුවන මාර්ගයත්, වේදනාවත් ගේ ක්ෂය
වීමත් අවබෝධ කර ගන්නා භික්ෂුව තෘෂ්ණා රහිත වීමෙන්
පිරිනිවන් පානවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සමාධි සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.2

සුඛසුත්තං

සෑප ගැන වදාළ දෙසුම

250. තිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා, කතමා තිස්සෝ: සුඛා වේදනා
දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා බෝ භික්ඛවේ තිස්සෝ වේදනාති.

250. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනකි. මොනවා ද ඒ තුන? සෑප
විදීම, දුක් විදීම හා දුක් සෑප රහිත විදීම යි. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි
වේදනා තුන.

සුඛං වා යදි වා දුක්ඛං අදුක්ඛමසුඛං සහ
අජ්ඣත්තඤ්ච බහිද්ධා ව යං කිඤ්චි අත්ථි වේදිතං.

සෑපක් වෙන්ට පුළුවනි. එක්කෝ දුකක් වෙන්ට පුළුවනි. දුක්
සෑප රහිත විදීමක් වෙන්ට පුළුවනි. තමන් තුළ ඇති විදීමක්
වුණත්, බාහිර විදීමක් වුණත් විදින්නා වූ යම් කිසිවක්
ඇත්නම්,

ඒතං දුක්ඛන්ති ඤාත්වාන මෝසධම්මං පලෝකිතං
චුස්ස චුස්ස වයම්පස්සං ඒවං තත්ථ විරජ්ජතිති.

ඒක දුකක්. නැසී යන ස්වභාවයට අයත් දෙයක්. බිඳෙන සුළු දෙයක් කියල අවබෝධ කර ගෙන ස්පර්ශය වේදි වේදි වේදනාවන් ගේ නැසී යෑම දකිනවා නම්, එකකොට ඔය අයුරින් ඒ විදීම් ගැන සිත ඇලෙන්නේ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.3

පහානසුත්තං

ප්‍රභාණය ගැන වදාළ දෙසුම

251. තිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා, කතමා තිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. සුඛාය භික්ඛවේ වේදනාය රාගානුසයෝ පහාතඛිබෝ, දුක්ඛාය වේදනාය පටිසානුසයෝ පහාතඛිබෝ, අදුක්ඛමසුඛාය, වේදනාය අවිජ්ජානුසයෝ පහාතඛිබෝ.

251. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනකි. මොනවා ද ඒ තුන? සැප විදීම, දුක් විදීම හා දුක් සැප රහිත විදීම යි. පින්වත් මහණෙනි, සැප විදීම කෙරෙහි ඇති රාග අනුසය යි (සිත අභ්‍යන්තරයේ පවත්නා රාගය) දුරු කළ යුත්තේ. ඒ වගේ ම දුක් විදීම කෙරෙහි ඇති පටිස අනුසය යි (සිත අභ්‍යන්තරයේ පවත්නා ගැටීම) දුරු කළ යුත්තේ. දුක් සැප රහිත විදීම කෙරෙහි ඇති අවිද්‍යා අනුසය යි (සිත අභ්‍යන්තරයේ පවත්නා මුලාව) දුරු කළ යුත්තේ.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ භික්ඛුනා සුඛාය වේදනාය රාගානුසයෝ පභිනෝ හෝති දුක්ඛාය වේදනාය පටිසානුසයෝ පභිනෝ හෝති, අදුක්ඛමසුඛාය වේදනාය අවිජ්ජානුසයෝ පභිනෝ හෝති, අයං වු-වති භික්ඛවේ භික්ඛු පභිනරාගානුසයෝ අ-ජෙ-ජි තණ්හං වාවත්තයි සඤ්ඤෝජනං සම්මාමානාහිසමයා අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක භික්ෂුව තුළ සෑප විදීම කෙරෙහි ඇති රාගානුසය ප්‍රභීණ වෙලා ගියොත්, දුක් විදීම කෙරෙහි ඇති පටිඝානුසය ප්‍රභීණ වෙලා ගියොත්, දුක් සෑප රහිත විදීම කෙරෙහි ඇති අවිජ්ජානුසය ප්‍රභීණ වෙලා ගියොත්, පින්වත් මහණෙනි, මේ භික්ෂුවට තමයි රාගානුසය ප්‍රභීණ කළ කෙනා කියල කියන්නේ. තණ්හාව සිදු දැමූ කෙනා කියල කියන්නේ. බන්ධනයන් ඉක්මවා ගිය කෙනා කියල කියන්නේ. මානයන් මනා කොට අවබෝධ කරලා හැම දුක් අවසන් කළා කියල කියන්නේ.

සුඛං වේදියමානස්ස වේදනං අප්පජානතෝ
සෝ රාගානුසයෝ හෝති අනිස්සරණදස්සිනෝ.

සෑප විදීම විදින කෙනාට ඒ විදීම ගැන අවබෝධයක් නැත්නම්, එයින් නිදහස් වීමක් නො දන්නා නිසා, ඒ රාගානුසය ඇති වෙනවා.

දුක්ඛං වේදියමානස්ස වේදනා අප්පජානතෝ
පටිඝානුසයෝ හෝති අනිස්සරණදස්සිනෝ

දුක් විදීම විදින කෙනාට ඒ විදීම ගැන අවබෝධයක් නැත්නම්, එයින් නිදහස් වීමක් නො දන්නා නිසා, ඒ පටිඝානුසය ඇති වෙනවා.

අදුක්ඛමසුඛං සන්තං භූරිපඤ්ඤේන දේසිතං
තං වාපි අභිනන්දන්තෝ නේව දුක්ඛා පමු-චති

මහා ප්‍රඥ ඇති බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් දුක් සෑප රහිත විදීම ශාන්ත හැටියට දේශනා කරල තියෙනවා. එය චූණත් සතුටින් පිළි ගන්න කෙනාට දුකින් නම් මිඳෙන්ට ලැබෙන්නේ නෑ.

යතෝ ව භික්ඛු ආනාපී සම්පජ්ඤං න රිඤ්චති
තතෝ සෝ වේදනා සබ්බා පරිජානාති පණ්ඩිතෝ

යම් කලෙක භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, මනා සිහි නුවණ අත් නො හැර ඉන්නවා නම්, ඒ තුළින් ඒ නුවණැති භික්ෂුව සෑම විදීමක් ම පිරිසිදු දැන ගන්නවා.

සෝ වේදනා පරික්ඛාය දිට්ඨධම්මේ අනාසවෝ
කායස්ස හේදා ධම්මට්ඨෝ සංඛං නෝපේති වේදගුති.

ඒ හික්ෂුච විදීම පිරිසිඳ දැන ගෙන මේ ජීවිතයේ දී ම ආශ්‍රව
රහිත වෙනවා. දහම තුළ පිහිටි අවබෝධයෙහි මුදුන් පත් ඒ
හික්ෂුච කය බිඳී මරණින් මතු පැණවීමකට එන්නේ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පහාන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.4

පාතාලසුත්තං

පාතාලය ගැන වදාළ දෙසුම

252. අස්සුතවා හික්ඛවේ පුච්ඡ්ජනෝ ඒවං වාවං භාසති: අත්ථි
මහාසමුද්දේ පාතාලෝති. තං ඛෝ පනේතං හික්ඛවේ අස්සුතවා පුච්ඡ්ජනෝ
අසන්නං අවිජ්ජමානං ඒවං වාවං භාසති: අත්ථි මහාසමුද්දේ පාතාලෝති.
සාරිරිකානං ඛෝ ඒතං හික්ඛවේ දුක්ඛානං වේදනානං අධිවචනං යදිදං
පාතාලෝති. අස්සුතවා හික්ඛවේ පුච්ඡ්ජනෝ සාරිරිකාය දුක්ඛාය වේදනාය
චුට්ඨෝ සමානෝ සෝචති කිලමති පරිදේවති උරත්තාළිං කන්දති. සම්මෝහං
ආපජ්ජති. අයං චූ-චති හික්ඛවේ අස්සුතවා පුච්ඡ්ජනෝ පාතාලේ න
ප-චුට්ඨාසි, ගාධඤ්ච නාජ්ඤගා. සුතවා හික්ඛවේ අරියසාවකෝ සාරිරිකාය
දුක්ඛාය වේදනාය චුට්ඨෝ සමානෝ න සෝචති න කිලමති න පරිදේවති න
උරත්තාළිං කන්දති න සම්මෝහං ආපජ්ජති. අයං චූ-චති හික්ඛවේ සුතවා
අරියසාවකෝ පාතාලේ ප-චුට්ඨාසි, ගාධඤ්ච අජ්ඤගාති.

252. පින්වත් මහණෙනි, අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා මේ විදිහේ වචනයක්
කියනවා. මහා සමුද්‍රයේ පාතාලයක් තියෙනවා කියලා. නමුත් පින්වත්
මහණෙනි, අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා සැබැවින් ම නැත්තා වූත්, අවිද්‍යමාන

වූත් තැනක් ගැන යි මහා සමුද්‍රයේ පාතාලයක් ඇත කියල කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, පාතාලය කියල කියන්නේ ශාරීරික දුක් වේදනාවන්ට කියන නමක්. පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා ශාරීරික දුක් වේදනාවන්ගෙන් පහස ලැබූ විට සෝක කරනවා. ක්ලාන්ත වෙනවා. වැළපෙනවා. පපුවෙහි අත් ගසා ගන්නවා. සිහි කල්පනා නැති කර ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා මේ පාතාලයේ පිහිටන්නේ නෑ. පිහිටා සිටීමට ඇති පිළිවෙල අවබෝධ කරන්නෙත් නෑ. නමුත් පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රුතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ශාරීරික දුක් වේදනාවන්ගෙන් පහස ලැබූ විට සෝක කරන්නේ නෑ. ක්ලාන්ත වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. පපුවේ අත් ගසා හඬන්නේ නෑ. සිහි කල්පනාව නැති වෙන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ග්‍රුතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට කියන්නේ පාතාලේ පිහිටියා කියල යි. ඒ පිහිටීම අවබෝධ කළා කියල යි. (අග්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා ශාරීරික දුක් වේදනා නැමැති පාතාලයෙහි නො පිහිටා සිටිනවා යන්නෙහි අර්ථය මෙය යි. ඔහුට එය දරා සිටීමේ හැකියාවක් නෑ. ඒ වේදනාව ඉවසන්ට දැනුමක් නෑ. ඒ වේදනාව අභියස ඔහු සැලෙනවා. කම්පා වෙනවා. පාතාලයෙහි පිහිටා සිටිනවා යනු සිහි නුවණින් යුතුව එයට මුහුණදීම යි. කම්පා නො වීම යි. එය අනිත්‍ය බව අවබෝධ කිරීම යි.)

යෝ ඒතා නාධිවාසේති උප්පන්නා වේදනා දුඛා
සාරීරිකා පාණහරා යාහි ථුට්ඨෝ පච්චෙති

යමෙක් යම් වේදනාවකින් පහස ලද විට ඒ උපන් දුක් වේදනා
නො ඉවසයි නම්, මාරාන්තික වූ ශාරීරික වේදනා අභියස
කම්පා වෙයි නම්,

අක්කන්දති පරෝදති දුඛිබ්බලෝ අප්පථාමකෝ
න සෝ පාතාලේ ප-චුට්ඨාසි අපෝ ගාධම්පි නාජ්ඣගා

ඔහු දුර්වලයි. ආත්ම ශක්තිය හීනයි. ඔහු හඬනවා.
වැළපෙනවා. ඔහු පාතාලයේ පිහිටා ඉන්නේ නෑ. ඒ වගේ ම
පිහිටා සිටින්නේ කොහොම ද කියල අවබෝධ කරන්නෙත්
නෑ.

යෝ ටෙතා අධිවාසේති උප්පන්නා වේදනා දුඛා
සාරීරිකාය පාණහරා යාහි ථුට්ඨෝ න චෙති
ස වේ පාතාලෝ ප-චුට්ඨාසි අපෝ ගාධම්පි අජ්ඣගා ති.

යමෙක් යම් වේදනාවකින් පහසු ලද විට ඒ උපන් දුක් වේදනා ඉවසයි නම්, මාරාන්තික වූ ශාරීරික වේදනා අභියස කම්පා නො වෙයි නම්, ඒකාන්තයෙන් ම ඔහු පාතාලයේ පිහිටා සිටින කෙනෙක් ඒ වගේ ම ඒ පිහිටා සිටීම අවබෝධ කළ කෙනෙක්.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පාතාල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.5

දට්ඨබ්බසුත්තං

“දැක්ක යුතු ය” ගැන වදාළ දෙසුම

253. තිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා, කතමා තිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා බෝ භික්ඛවේ තිස්සෝ වේදනාති. සුඛා භික්ඛවේ වේදනා දුක්ඛතෝ දට්ඨබ්බා, දුක්ඛා වේදනා සල්ලතෝ දට්ඨබ්බා, අදුක්ඛමසුඛාවේදනා අනි-වතෝ දට්ඨබ්බා.

253. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනකි. මොනවා ද ඒ තුන? සැප විඳීම, දුක් විඳීම හා දුක් සැප රහිත විඳීම යි. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි වේදනා තුන. පින්වත් මහණෙනි, සැප වේදනාව දුක් වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. දුක් වේදනාව හුලක් වශයෙන් දැක්ක යුතු යි. දුක් සැප රහිත වේදනාව අනිත්‍ය වශයෙන් දැක්ක යුතු යි.

යතෝ බෝ භික්ඛවේ භික්ඛුතෝ සුඛා වේදනා දුක්ඛතෝ දිට්ඨා හෝති, දුක්ඛා වේදනා සල්ලතෝ දට්ඨා හෝති, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා අනි-වතෝ දිට්ඨා හෝති. අයං වු-වති භික්ඛවේ භික්ඛු සම්මද්දසෝ අ-ෂෙ-ඡි තණ්හං, වාවත්තයි සඤ්ඤෝජනං, සම්මාමානාභිසමයෝ අන්තමකාසි දුක්ඛස්සාති.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

වේදනා සංයුක්තය - සගාථ වර්ගය

පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක භික්ෂුව විසින් සෑප වේදනාව දුක් වශයෙන් දැක ගත්තා නම්, දුක් වේදනාව හුල් වශයෙන් දැක ගත්තා නම්, දුක් සෑප රහිත වේදනාව අනිත්‍ය වශයෙන් දැක ගත්තා නම්, පින්වත් මහණෙනි, මේ භික්ෂුවට තමයි රාගානුසය ප්‍රතීණ කළ කෙනා කියල කියන්නේ. තණ්හාව සිදු දැමූ කෙනා කියල කියන්නේ. බන්ධනයන් ඉක්මවා ගිය කෙනා කියල කියන්නේ. මානයන් මනා කොට අවබෝධ කරලා හැම දුක් අවසන් කළා කියල කියන්නේ.

යෝ සුඛං දුක්ඛතෝ අද්ද දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතෝ
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං අද්දක්ඛි නං අනි-වතෝ

යම් කෙනෙක් සෑප වේදනාව දුක් වශයෙන් දැක්කා නම්,
දුක් වේදනාව හුල් වශයෙන් දැක්කා නම්, දුක් සෑප රහිත
විදීම අනිත්‍ය වශයෙන් දැක්කා නම්,

ස - සම්මද්දසෝ භික්ඛු පරිජානාති වේදනා
සෝ වේදනා පරික්ඛාය දිට්ඨධම්මෝ අනාසවෝ
කායස්ස භේදා ධම්මට්ඨෝ සංඛං නෝපේති වේදගුති.

ඒකාන්තයෙන් ම ඒ භික්ෂුව නියම දේ දැකලා තියෙනවා.
වේදනාවන් පිරිසිදු දකිනවා. ඒ භික්ෂුව විදීම පිරිසිදු දැන
ගෙන මේ ජීවිතයේ දී ම ආශ්‍රව රහිත වෙනවා. දහම තුළ
පිහිටි අවබෝධයෙහි මුදුන් පත් ඒ භික්ෂුව කය බිඳී මරණින්
මතු පැණවීමකට එන්නේ නෑ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

දට්ඨබ්බ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.6

සල්ලසුත්තං

හුල ගැන වදාළ දෙසුම

254. අස්සුතවා භික්ඛවේ පුච්ඡ්ඡන්තෝ සුඛම්පි වේදනං වේදියති, දුක්ඛම්පි වේදනං වේදියති, අදුක්ඛමසුඛම්පි වේදනං වේදියති, සුතවා භික්ඛවේ අරියසාවකෝ සුඛම්පි වේදනං වේදියති, දුක්ඛම්පි වේදනං වේදියති, අදුක්ඛම්පි වේදනං වේදියති, තත්‍ර භික්ඛවේ කෝ විසේසෝ, කෝ අධිප්පායෝ, කිං නානාකරණං සුතවතෝ අරියසාවකස්ස අස්සුතවතා පුච්ඡ්ඡන්තෝති?

254. පින්වත් මහණෙනි, අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයා සැප විඳීමත් විඳිනවා. දුක් විඳීමත් විඳිනවා. දුක් සැප රහිත විඳීමත් විඳිනවා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රුතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා සැප විඳීමත් විඳිනවා. දුක් විඳීමත් විඳිනවා. දුක් සැප රහිත විඳීමත් විඳිනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කාරණයේ දී අශ්‍රුතවත් පෘතග්ජනයාගේත් ශ්‍රුතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේත් විශේෂත්වය මොකක් ද? අදහස මොකක් ද? වෙනස්කම මොකක් ද?

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා හගවත්තෙන්තිකා හගවම්පට්ඨරණා, සාධු වත හන්තේ හගවත්තං යේව පටිභාතු ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථෝ හගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති. තේන හි භික්ඛවේ සුණාථ, සාධුකං මනසිකරෝථ, භාසිස්සාමිති. ඒචං හන්තේ ඛෝ තේ භික්ඛු හගවතෝ ප-වස්සෝසුං, හගවා ඒතද්වෝච:

ස්වාමීනී, අප ගේ ශ්‍රී සද්ධර්මය වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම මුල් කොට ඇති සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රධාන කොට ඇති සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම පිළිසරණ කොට ඇති සේක. ස්වාමීනී, සැබැවින් ම ඔය වදාළ කරුණෙහි අර්ථය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ම වැටහෙන සේක් නම් ඉතා මැනවි. භික්ෂූන් වහන්සේලා මතකයෙහි රඳවා ගන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා ගෙන යි. එසේ වී නම් පින්වත් මහණෙනි, මනාකොට අසන්න. නුවණින් තේරුම් ගන්න. පවසන්නෙමි. එසේය ස්වාමීනී, කියල ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා.

අස්සුතවා භික්ඛවේ පුපුඡ්ඡනෝ දුක්ඛාය වේදනා ඵ්ථිඨෝ සමානෝ සෝචති කිලමති පරිදේවෙති උරත්තාළිං කන්දති සම්මෝහං ආපජ්ජති සෝ ද්වේ වේදනා වේදියති කායිකඤ්ච වේතසිකඤ්ච සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවේ පුරිසං සල්ලේන විජ්ඣෙධය්‍යං, තමේනං දුතියේන සල්ලේන අනුවේධං විජ්ඣෙධය්‍යං, ඵ්ථං හි සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ ද්වේ සල්ලේන වේදනා වේදියේථ.

පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රත්වත් පෘතග්ජනයා දුක් වේදනාවෙන් පහසු ලැබූ විට සෝක කරනවා. ක්ලාන්ත වෙනවා. චූළපෙනවා. පපුවෙහි අත් ගසා ගන්නවා. සිහි කල්පනා නැති කර ගන්නවා. ඔහු කායිකවත්, මානසිකවත් වේදනා දෙකක් විඳිනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙකුට හුලකින් විඳිනවා. ඒ සම්පයට ම දෙවෙනි හුලකිනුත් විඳිනවා. එකකොට පින්වත් මහණෙනි, ඒ පුරුෂයා හුල් දෙකකින් ම යි වේදනා විඳින්නේ.

ඵවමේච ඛෝ භික්ඛවේ අස්සුතවා පුපුඡ්ඡනෝ දුක්ඛාය වේදනාය ඵ්ථිඨෝ සමානෝ සෝචති. කිලමති, පරිදේවෙති උරත්තාළිං කන්දති, සම්මෝහං ආපජ්ජති, සෝ ද්වේ වේදනා වේදියති කායිකඤ්ච -තසිකඤ්ච. තස්සායේච ඛෝ පන දුක්ඛාය වේදනාය ඵ්ථිඨෝ සමානෝ පටිඝවා හෝති. තමේනං දුක්ඛාය වේදනාය පටිඝවත්තං යෝ දුක්ඛාය වේදනාය පටිඝානුසයෝ අනුසේති සෝ දුක්ඛාය වේදනාය ඵ්ථිඨෝ සමානෝ කාමසුඛං අභිනන්දති. තං කිස්ස හේතු, න භික්ඛවේ පජානාති අස්සුතවා පුපුඡ්ඡනෝ අඤ්ඤත්‍ර කාමසුඛා දුක්ඛාය වේදනාය නිස්සරණං, තස්ස කාමසුඛා අභිනන්දතෝ යෝ සුඛාය වේදනාය රාගානුසයෝ සෝ අනුසේති. සෝ තාසං වේදනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නස්පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රත්වත් පෘතග්ජනයාත් ඔය වගේම යි. දුක් වේදනාවෙන් පහසු ලැබූ විට සෝක කරනවා. ක්ලාන්ත වෙනවා. චූළපෙනවා. පපුවෙහි අත් ගසා ගන්නවා. සිහි කල්පනා නැති කර ගන්නවා. ඔහු කායිකවත්, මානසිකවත් වේදනා දෙකක් විඳිනවා. ඔහු දුක් වේදනාවෙන් පහසු ලැබූ විට ක්‍රෝධ සහිත වෙනවා. ඒ දුක් වේදනාවෙන් ඇති වූ ක්‍රෝධ ඇති ඔහු තුළ දුක් වේදනාවෙන් හට ගන්නා යම් පටිඝානුසයක් ඇතිනම්, එය සිත ඇතුළේ ඇති වෙනවා. ඔහු ඒ දුක් වේදනාවෙන් පහසු ලබලා කාම සැපය යි සතුටින් පිළිගන්නේ. එයට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, අග්‍රත්වත්

පෘතග්ජනයා කම්සැප විදීමෙන් බැහැරව දුක් වේදනාවෙන් නිදහස් වීමක් ගැන දන්නේ නෑ. කාම සැපය සතුටින් පිළිගනිද්දී සැප වේදනාවෙහි යම් රාගානුසයක් ඇත්නම්, එය ඔහු ගේ සිත ඇතුළේ ඇති වෙනවා. ඔහු ඒ වේදනාවන් ගේ හට ගැනීමවත්, නැති වීමවත්, ආශ්වාදයවත්, ආදීනවයවත්, නිස්සරණයවත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරන්නේ නෑ.

තස්ස තාසං වේදනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං අප්පජානතො යෝ අදුක්ඛමසුඛාය වේදනාය අවිජ්ජානුසයෝ සෝ අනුසේති. සෝ සුඛඤ්ච වේදනං වේදියති සඤ්ඤාත්තො නං වේදියති, දුක්ඛඤ්ච වේදනං වේදියති සඤ්ඤාත්තො නං වේදියති, අදුක්ඛමසුඛඤ්ච වේදනං වේදියති සඤ්ඤාත්තො නං වේදියති, අයං චූ-චති භික්ඛවේ අස්සුතවා පුච්ඡජන්තො සඤ්ඤාත්තො ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේහි පරිදේවෙහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි සඤ්ඤාත්තො දුක්ඛස්මාති වදාමි.

ඒ වේදනාවන් ගේ හට ගැනීමවත්, නැති වීමවත්, ආශ්වාදයවත්, ආදීනවයවත්, නිස්සරණයවත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ නො කරන නිසා ඔහු තුළ දුක් සැප රහිත විදීමෙන් යම් අවිද්‍යා අනුසයක් ඇති වෙනවා නම්, එයත් ඇති වෙනවා. එතකොට ඔහු සැප වේදනාවක් විඳිනවා නම් එය හා එකතු වෙලා ම යි විඳින්නේ. දුක් වේදනාවක් විඳිනවා නම් එය හා එකතු වෙලා ම යි විඳින්නේ. දුක් සැප රහිත වේදනාවක් විඳිනවා නම් එය හා එකතු වෙලා ම යි විඳින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මේ අග්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාට කියන්නේ ඉපදීමත් සමග, ජරා මරණත් සමග, සෝක වැළපීම්, දුක්දොම්නස්, සුසුම් හෙළීම් සමග එක්වෙලා ඉන්නවා කියල යි. දුකත් සමග එක්වෙලා ඉන්නවා කියල යි.

සුතවා ච බෝ භික්ඛවේ අරියසාවකෝ දුක්ඛාය වේදනාය චූට්ඨෝ සමානෝ න සෝචති න කිලමති න පරිදේවති න උරත්තාළිං කන්දති න සම්මෝහං ආපජ්ජති: සෝ ඒකං වේදනං වේදියති කායිකං, න -තසිකං.

පින්වත් මහණෙනි, ග්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා දුක් වේදනාවෙන් පහස ලැබූ විට සෝක කරන්නේ නෑ. ක්ලාන්ත වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. පපුවෙහි අත් ගසා ගන්නේ නෑ. සිහි කල්පනා නැති කර ගන්නේ නෑ. ඔහු එක කායික වේදනාවකුයි විඳින්නේ. මානසිකව විඳින්නේ නෑ.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ පුරිසං සල්ලේන විජ්ඣෙය්‍යං; තමේනං දුතියේන සල්ලේන අනුවේධං න විජ්ඣෙය්‍යං; ඒවං හි සෝ භික්ඛවේ පුරිසෝ ඒකං සල්ලේන වේදනං වේදියේථ. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ දුක්ඛාය වේදනාය චුට්ඨෝ සමානෝ න සෝචති න කිලමති න පරිදේවති, න උරත්තාලිං කන්දති, න සම්මෝහං ආපජ්ජති; සෝ ඒකං වේදනං වේදියති කායිකං, න තෙසිකං. තස්සායේව ඛෝ පන දුක්ඛාය වේදනාය පටිඝවා න හෝති, තමේනං දුක්ඛාය වේදනාය අපටිඝවත්තං යෝ දුක්ඛාය වේදනාය පටිඝානුසයෝ සෝ නානුසේති; සෝ දුක්ඛාය වේදනාය චුට්ඨෝ සමානෝ කාමසුඛං නාභිනන්දති. තං කිස්ස හේතු, පජානාති හි භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ අඤ්ඤත්‍ර කාමසුඛා දුක්ඛාය වේදනාය නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙකුට හුලකින් විදිනවා. ඒ සම්පයට ම දෙවෙනි හුලකිනුත් විදින්නේ නෑ. එතකොට පින්වත් මහණෙනි, ඒ පුරුෂයා එක හුලකිනුයි වේදනා විදින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාත් ඔය වගේම යි. දුක් වේදනාවෙන් පහස ලැබූ විට සෝක කරන්නේ නෑ. ක්ලාන්ත වෙන්නේ නෑ. වැළපෙන්නේ නෑ. පපුවෙහි අත් ගසා ගන්නේ නෑ. සිහි කල්පනා නැති කර ගන්නේ නෑ. ඔහු එක කායික වේදනාවකුයි විදින්නේ. මානසිකව විදින්නේ නෑ. ඔහු දුක් වේදනාවෙන් පහස ලැබූ විට ක්‍රෝධ සහිත වෙන්නේ නෑ. ඒ දුක් වේදනාවෙන් වූ ක්‍රෝධ නැති ඔහු තුළ දුක් වේදනාවෙන් හට ගන්නා යම් පටිඝානුසයක් ඇතිනම්, එය සිත තුළ ඇති වෙන්නේ නෑ. ඔහු ඒ දුක් වේදනාවෙන් පහස ලබලා කාම සැපය පිළිගන්නේ නෑ. එයට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා කම්සැප විදීමෙන් බැහැරව දුක් වේදනාවෙන් නිදහස් වීමක් ගැන දන්නවා.

තස්ස කාමසුඛං අනභිනන්දතෝ යෝ සුඛාය වේදනාය රාගානුසයෝ සෝ නානුසේති. සෝ තාසං වේදනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච අදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති.

කාම සැපය නො පිළිගනිද්දී සැප වේදනාවෙහි යම් රාගානුසයක් ඇත්නම්, එය ඔහු ගේ සිත ඇතුළේ ඇති වෙන්නේ නෑ. ඔහු ඒ වේදනාවත් ගේ හට ගැනීමක්, නැති වීමක්, ආශ්වාදයක්, ආදීනවයක්, නිස්සරණයක් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරනවා.

තස්ස තාසං වේදනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානතෝ යෝ අදුක්ඛමසුඛාය වේදනාය අවිජ්ජානුසයෝ සෝ නානුසේති, සෝ සුඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියති, දුක්ඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියති, අදුක්ඛමසුඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියති. අයං වු-චති භික්ඛවේ සුතවා අරියසාවකෝ විසඤ්ඤාත්තෝ ජාතියා ජරාමරණේන සෝකේහි පරිදේවේහි දුක්ඛේහි දෝමනස්සේහි උපායාසේහි, විසඤ්ඤාත්තෝ දුක්ඛස්මාති වදාමි. අයං ඛෝ භික්ඛවේ විසේසෝ, අයං අධිප්පායෝ, ඉදං නානාකරණං සුතවතෝ අරියසාවකස්ස අස්සුතචතා පුපුජ්ජන්තාති.

ඒ වේදනාවන් ගේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කිරීම නිසා ඔහු තුළ දුක් සැප රහිත විදීමෙන් යම් අවිද්‍යා අනුසයක් ඇති වෙනවා නම්, එයත් නැති වෙනවා. එතකොට ඔහු සැප වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එකතු නො වීම යි විදින්නේ. දුක් වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එකතු නො වීම යි විදින්නේ. දුක් සැප රහිත වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එකතු නො වීම යි විදින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, මේ ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාට කියන්නේ ඉපදීමත් සමග, ජරා මරණත් සමග, සෝක වැළපීම, දුක්දොමනස්, සුසුම් හෙළීම සමග එක් නො වී ඉන්නවා කියල යි. දුකත් සමග එක් නො වී ඉන්නවා කියල යි. පින්වත් මහණෙනි, මේ කාරණයේ දී අශ්‍රැතවත් පෘතග්ජනයාගේත් ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයාගේත් විශේෂත්වය මෙය යි. අදහස මෙය යි. වෙනස්කම මෙය යි.

න වේදනං වේදියති සපඤ්ඤෝ
සුඛමපි දුක්ඛමපි ඛණ්ණස්සුතෝපි
අයඤ්ච ධීරස්ස පුපුජ්ජන්ත
මහාවිසේසෝ කුසලස්ස හෝති

දහම් දැනුමෙන් ඛණ්ණශ්‍රැත වූ ප්‍රඥවන්ත කෙනා සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, ඒ වේදනාව හා එක්වෙලා විදින්නේ නෑ. දක්ෂ වූ නුවණැත්තාගේත් පෘතග්ජනයාගේත් අතර ඇති මෙය මහා වෙනසකි.

සංඛාතධම්මස්ස ඛණ්ණස්සුතස්ස
සම්පස්සතෝ ලෝකමිමං පරඤ්ච

ඉටියස්ස ධම්මා න මථෙන්නි චිත්තං
අනිට්ඨතෝ නෝ පටිසානමේති

මෙලොචන් පරලොචන් මනාකොට දකිද්දී යහපත් දෙය දහම්
දැනුමෙන් බහුශ්‍රුත වූ අරහත් හික්ෂුව ගේ සිත යට කරන්නේ
නෑ. අයහපත් දෙයට ගැටීමක් ඇති වන්නෙක් නෑ.

තස්සානුරෝධා අථවා විරෝධා
විඬුපිතා අත්ථගතා න සත්ති
පදඤ්ච ඤාත්වා විරජං අසෝකං
සම්මා පජානාති භවස්ස පාරගුති.

ඔහු තුළ ඇලීමවත්, ගැටීමවත් නෑ. ඒවා නසලයි තියෙන්නේ.
අභාවයට පත් වෙලයි තියෙන්නේ. එනිසා ම ඒවා නෑ.
කෙලෙස් රහිත සෝක රහිත නිවන් පදය දැන ගෙන භවයෙන්
එතෙරට පැමිණි බවත් ඔහු මනාව දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සල්ල සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.7

ගෝලඤ්ඤසුත්තං
ගිලන් හළේදී වදාළ දෙසුම

255. ඒකං සමයං භගවා වේසාලියං විහරති මහාවනේ
කුටාගාරසාලායං. අථ ඛෝ භගවා සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ
යේන ගිලානසාලා තේනුපසංකමී, උපසංකමීත්වා පඤ්ඤාත්තේන ආසනේ
නිසීදි, නිසජ්ජා ඛෝ භගවා හික්ඛු ආමන්තේසි: සතෝ හික්ඛවේ හික්ඛු
සම්පජානෝ කාලං ආගමෙය්‍ය, අයං වෝ අම්හාකං අනුසාසනී.

255. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ විශාලා මහනුවර මහාවනයේ කුටාගාර ශාලාවේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට ගිලන්හල වෙත වැඩම කළා. වැඩම කරලා පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. වැඩසිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන් අමතා වදාළා. “පින්වත් මහණෙනි, සිහියෙන් යුතුව, නුවණින් යුතුව පිරිනිවන් පෑමටයි කල් බලා සිටිය යුත්තේ. ඔබට අප ගේ අනුශාසනාව වන්නේ මෙය යි.”

කථඤ්ච හික්ඛවේ හික්ඛු සතෝ හෝති: ඉධ හික්ඛවේ හික්ඛු කායේ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං: වේදනාසු වේදනානුපස්සී චිත්තේ චිත්තානුපස්සී ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයො ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං; ඒවං බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු සතෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුව සිහි ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත් දොමනසක් දුරු කොට කය පිළිබඳ ව කායානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරනවා. වේදනාවත් පිළිබඳ ව වේදනානුපස්සනා භාවනාවෙන් සිත පිළිබඳ ව චිත්තානුපස්සනා භාවනාවෙන් කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත් දොමනසක් දුරු කොට ධර්මයත් පිළිබඳව ධම්මානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුව සිහියෙන් ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

කථඤ්ච හික්ඛවේ හික්ඛු සම්පජානෝ හෝති: ඉධ හික්ඛවේ හික්ඛු අභික්කන්තේ පටික්කන්තේ සම්පජානකාරී හෝති, අලෝකිතේ විලෝකිතේ සම්පජානකාරී හෝති, සම්මිඤ්ජිතේ පසාරිතේ සම්පජානකාරී හෝති, සංඝාටිපත්තච්චරධාරණේ සම්පජානකාරී හෝති, අසිතේ ජිතේ බායිතේ සායිතේ සම්පජානකාරී හෝති, උ-චාරපස්සාවකම්මේ සම්පජානකාරී හෝති, ගතේ ධීතේ නිසින්තේ සුත්තේ ජාගරිතේ භායිතේ තුණ්හිභාවේ සම්පජානකාරී හෝති: ඒවං බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු සම්පජානෝ හෝති. සතෝ හික්ඛවේ හික්ඛු සම්පජානෝ කාලං ආගමෙය්‍ය, අයං වෝ අමහාකං අනුසාසනී.

පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුව සිහි නුවණ ඇතුව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව ඉදිරියට ගමන් කරද්දී, ආපසු එද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. ඉදිරිය බලද්දී, වට පිට බලද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. අතපය දිග හරිද්දී, හකුලද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. දෙපොට සිවුර, පාත්‍ර, විවර දරද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. වළඳද්දී, පානය කරද්දී, සපා වළඳද්දී, රස විඳිද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. වැසිකිළි, කැසිකිළි කරද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. ගමන් කරද්දී, හිටගෙන සිටිද්දී, වාඩි වී සිටිද්දී, සැතපෙද්දී, නිදිවරද්දී, කපාබස් කරද්දී, නිහඩව සිටිද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි හික්ෂුව සිහි නුවණ ඇතිව ඉන්නේ. “පින්වත් මහණෙනි, සිහියෙන් යුතුව, නුවණින් යුතුව පිරිනිවන් පෑමටයි කල් බලා සිටිය යුත්තේ. ඔබට අප ගේ අනුශාසනාව වන්නේ මෙය යි.”

තස්ස - භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ ඒවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආකාපිනෝ පහිත්තත්තස්ස විහරතෝ උපජ්ජති සුඛා වේදනා; සෝ ඒවං පජානාති; උප්පන්නා බෝ මායං සුඛා වේදනා, සා ච බෝ පටි-ච නෝ අපටි-ච, කිං පටි-ච: ඉමමේව කායං පටි-ච, අයං බෝ පන කායෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-චසමුප්පන්නෝ, අනි-චං බෝ පන සංඛතං පටි-චසමුප්පන්නං කායං පටි-ච උප්පන්නා සුඛා වේදනා කුතෝ නි-වා හවිස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඔය විදිහට සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්නා වූ හික්ෂුවට සැප වේදනාවක් උපදිනවා. ඔහු මේ විදිහට යි දැන ගන්නේ. මා තුළ මෙන්න සැප විඳීමක් උපන්නා. එය වනාහී හේතූන් සහිතව ම යි උපන්නේ. හේතූන් රහිතව නොවේ. කුමක් හේතු කර ගෙන ද? මේ කය ම හේතු කර ගෙන යි. මේ කය වනාහී අනිත්‍ය යි. හේතු එල දහමින් හට ගත් දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හට ගත් දෙයක්. අනිත්‍ය වූ, සංඛත වූ, පටිච්චසමුප්පන්න වූ කයක් නිසා උපන්නා වූ සැප වේදනා කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

සෝ කායේ ච සුඛාය ච වේදනාය අනි-වානුපස්සි විහරති වයානුපස්සි විහරති විරාගානුපස්සි විහරති, නිරෝධානුපස්සි විහරති, පටිනිස්සිග්ගානුපස්සි විහරති, තස්ස කායේ ච සුඛාය ච වේදනාය

අනි-වානුපස්සිනෝ විහරතෝ වයානුපස්සිනෝ විහරතෝ පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනෝ විහරතෝ යෝ කායේ ච සුඛාය ච වේදනාය රාගානුසයෝ සෝ පභියති.

ඒ භික්ෂුව කය පිළිබඳවත්, සෑප විදීම පිළිබඳවත්, අනිත්‍ය වශයෙන් බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. නැතිවීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම දුරු වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම බැහැර වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. කය ගැනත්, සෑප වේදනාව ගැනත් අනිත්‍ය වශයෙන් බලමින් වාසය කරද්දී, නැතිවීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම දුරු වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම බැහැර වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඔහු තුළ කය කෙරෙහිත්, සෑප වේදනාව කෙරෙහිත් යම් රාගානුසයක් තිබුණා නම්, එය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

තස්ස - භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ ඒවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආනාපිනෝ පනිතත්තස්ස විහරතෝ උපජ්ජති දුක්ඛා වේදනා; සෝ ඒවං පජානාති; උප්පන්නා ඛෝ මායා දුක්ඛා වේදනා, සා ච ඛෝ පටි-ච නෝ අපටි-ච, කිං පටි-ච: ඉමමේව කායං පටි-ච, අයං ඛෝ පන කායෝ අනි-චෝ සංඛතෝ පටි-චසමුප්පන්නෝ, අනි-චං ඛෝ පන සංඛතං පටි-චසමුප්පන්නං කායං පටි-ච උප්පන්නා දුක්ඛා වේදනා කුතෝ නි-වා හවිස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඔය විදිහට සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට දුක් වේදනාවක් උපදිනවා. ඔහු මේ විදිහට යි දැන ගන්නේ. මා තුළ මෙන්න දුක් විදීමක් උපන්නා. එය වනාහී හේතූන් සහිතව ම යි උපන්නේ. හේතූන් රහිතව නො වේ. කුමක් හේතු කර ගෙන ද? මේ කය ම හේතු කර ගෙන යි. මේ කය වනාහී අනිත්‍ය යි. හේතු එල දහමින් හට ගත් දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හට ගත් දෙයක්. අනිත්‍ය වූ, සංඛත වූ, පටිච්චසමුප්පන්න වූ කයක් නිසා උපන්නා වූ දුක් වේදනා කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

සෝ කායේ ච දුක්ඛාය ච වේදනාය අනි-වානුපස්සි විහරති වයානුපස්සි විහරති විරාගානුපස්සි විහරති, නිරෝධානුපස්සි විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සි විහරති, තස්ස කායේ ච දුක්ඛාය ච වේදනාය

අනි-වානුපස්සිනෝ විහරතෝ වයානුපස්සිනෝ විහරතෝ විරාගානුපස්සිනෝ විහරතෝ නිරෝධානුපස්සිනෝ විහරතෝ පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනෝ විහරතෝ යෝ කායේ ව දුක්ඛාය ව වේදනාය පටිසානුසයෝ සෝ පභියති.

ඒ භික්ෂුව කය පිළිබඳවත්, දුක් විඳීම පිළිබඳවත්, අනිත්‍ය වශයෙන් බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. නැතිවීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම දුරු වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම බැහැර වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. කය ගැනත්, දුක් වේදනාව ගැනත් අනිත්‍ය වශයෙන් බලමින් වාසය කරද්දී, නැතිවීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම දුරු වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම බැහැර වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඔහු තුළ කය කෙරෙහිත්, දුක් වේදනාව කෙරෙහිත් යම් පටිසානුසයක් තිබුණා නම්, එය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

තස්ස - භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ ඒවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආනාපිනෝ පහිත්තත්තස්ස විහරතෝ උප්පජති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා; සෝ ඒවං පජානාති; උප්පන්නා ඛෝ මයාය අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, සා ව ඛෝ පටි-ව නෝ අපටි-ව, කිං පටි-ව: ඉමමේව කායං පටි-ව, අයං ඛෝ පන කායෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, අනි-වං ඛෝ පන සංඛතං පටි-වසමුප්පන්නං කායං පටි-ව උප්පන්නා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා කුතෝ නි-වා භවිස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඔය විදිහට සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට දුක් සැප රහිත වේදනාවක් උපදිනවා. ඔහු මේ විදිහට යි දැන ගන්නේ. මා තුළ මෙන්න දුක් සැප රහිත විඳීමක් උපන්නා. එය වනාහී හේතූන් සහිතව ම යි උපන්නේ. හේතූන් රහිතව නො වේ. කුමක් හේතු කර ගෙන ද? මේ කය ම හේතු කර ගෙන යි. මේ කය වනාහී අනිත්‍ය යි. හේතු ඵල දහමින් හට ගත් දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හට ගත් දෙයක්. අනිත්‍ය වූ, සංඛත වූ, පටිච්චසමුප්පන්න වූ කයක් නිසා උපන්නා වූ දුක් සැප රහිත වේදනා කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

සෝ කායේ ව අදුක්ඛමසුඛාය ව වේදනාය අනි-වානුපස්සි විහරති වයානුපස්සි විහරති විරාගානුපස්සි විහරති, නිරෝධානුපස්සි විහරති,

පටිනිස්සිග්ගානුපස්සි විහරති, තස්ස කායේ ච අදුක්ඛමසුඛාය ච වේදනාය අනි-වානුපස්සිනෝ විහරතෝ වයානුපස්සිනෝ විහරතෝ විරාගානුපස්සිනෝ විහරතෝ නිරෝධානුපස්සිනෝ විහරතෝ පටිනිස්සිග්ගානුපස්සිනෝ විහරතෝ යෝ කායේ ච අදුක්ඛමසුඛාය ච වේදනාය අවිජ්ජානුසයෝ සෝ පභියති.

ඒ භික්ෂුව කය පිළිබඳවත්, දුක් සැප රහිත විඳීම පිළිබඳවත්, අනිත්‍ය වශයෙන් බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. නැතිවීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම දුරු වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම බැහැර වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. කය ගැනත්, දුක් සැප රහිත වේදනාව ගැනත් අනිත්‍ය වශයෙන් බලමින් වාසය කරද්දී, නැතිවීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම දුරු වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම බැහැර වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඔහු තුළ කය කෙරෙහිත්, දුක් සැප රහිත වේදනාව කෙරෙහිත් යම් අවිජ්ජානුසයක් තිබුණා නම්, එය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

සෝ සුඛඤ්ච වේදනං වේදියති සා අනි-වානි පජානාති. අනඡ්ඤෝසිතානි පජානාති, අනභිනන්දනානි පජානාති. දුක්ඛඤ්ච වේදනං වේදියති සා අනි-වානි පජානාති, අනඡ්ඤෝසිතානි පජානාති, අනභිනන්දනානි පජානාති; අදුක්ඛමසුඛඤ්ච වේදනං වේදියති සා අනි-වානි පජානාති, අනඡ්ඤෝසිතානි පජානාති, අනභිනන්දනානි පජානාති.

ඔහු සැප වේදනාවක් විඳිනවා නම් එය අනිත්‍ය යි කියල දැන ගන්නවා. එහි බැසගෙන නැති බවත් දැන ගන්නවා. සිතින් නො පිළිගන්නා බවත් දැන ගන්නවා. ඔහු දුක් වේදනාවක් විඳිනවා නම් එය අනිත්‍ය යි කියල දැන ගන්නවා. එහි බැසගෙන නැති බවත් දැන ගන්නවා. සිතින් නො පිළිගන්නා බවත් දැන ගන්නවා. ඔහු දුක් සැප රහිත වේදනාවක් විඳිනවා නම් එය අනිත්‍ය යි කියල දැන ගන්නවා. එහි බැසගෙන නැති බවත් දැන ගන්නවා. සිතින් නො පිළිගන්නා බවත් දැන ගන්නවා.

සෝ සුඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියති දුක්ඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියති, අදුක්ඛමසුඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියති; සෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමීති පජානාති, ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං

වේදියාමිති පජානාති; කායස්ස හේදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා ඉධෙව සබ්බවේදියිතානි අනභිනන්දිතානි සිතිභවිස්සන්තිති පජානාති.

ඔහු සැප වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එක්නොවීම යි විදින්නේ. ඔහු දුක් වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එක්නොවීම යි විදින්නේ. ඔහු දුක් සැප රහිත වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එක්නොවීම යි විදින්නේ. ඔහු කය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම්, කය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. ඔහු ජීවිතය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම්, ජීවිතය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. කය බිඳීමෙන්, ජීවිතය අවසන් වීමෙන් මෙහිදී ම සැම වේදනාවක් ම නො පිළිගන්නා ලදුව, සිහිල් වෙලා යන්නේය යන කරුණු දැන ගන්නවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ තේලඤ්ච පටි-ච වට්ඨිඤ්ච පටි-ච තේලප්පදීපෝ කඛායෙය්‍ය, තස්සේව තේලස්ස ච වට්ඨියා ච පරියාදානා අනාහාරෝ නිබ්බායෝ; ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමිති පජානාති, ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමිති පජානාති; කායස්ස හේදා උද්ධං ජීවිතපරියාදාන ඉධෙව සබ්බවේදියිතානි අනභිනන්දිතානි සිතිභවිස්සන්තිති පජානාතිති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. තෙවින් නිසා, වැටියක් නිසා තමයි තෙල් පහන දැල්වෙන්නේ. ඒ තෙවින් වැටියක් ඉවර වීමෙන් ආහාර රහිත වීම නිසා නිවිල යනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිනම යි. භික්ෂුව කය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම් කය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. ජීවිතය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම් ජීවිතය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. කය බිඳීමෙන්, ජීවිතය අවසන් වීමෙන් මෙහිදී ම සැම වේදනාවක් ම නො පිළිගන්නා ලදුව, සිහිල් වෙලා යන්නේය යන කරුණු දැන ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ගේලඤ්ඤ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.8

දුතිය ගෝලඤ්ඤසුත්තං ගිලන්හළේදී වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

256. ඒකං සමයං භගවා වේසාලියං විහරති මහාවතේ කුටාගාරසාලායං. අථ බෝ භගවා සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේන ගිලානසාලා තේනුපසංකමි, උපසංකමිත්වා පඤ්ඤන්තේන ආසනේ නිසීදි, නිසජ්ජා බෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි: සතෝ භික්ඛවේ භික්ඛු සම්පජානෝ කාලං ආගමෙය්‍ය, අයං වෝ අම්භාකං අනුසාසනී.

256. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ විශාලා මහනුවර මහාවනයේ කුටාගාර ශාලාවේ. එදා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි භාවනාවෙන් නැගිට ගිලන්හල වෙත වැඩම කළා. වැඩම කරලා පණවන ලද අසුනෙහි වැඩ සිටියා. වැඩසිටි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් අමතා වදාළා. “පින්වත් මහණෙනි, සිහියෙන් යුතුව, නුවණින් යුතුව පිරිනිවන් පැමටයි කල් බලා සිටිය යුත්තේ. ඔබට අප ගේ අනුශාසනාව වන්නේ මෙය යි.”

කථඤ්ච භික්ඛවේ භික්ඛු සතෝ හෝති: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං: වේදනාසු වේදනානුපස්සි චිත්තේ චිත්තානුපස්සි ධම්මේසු ධම්මානුපස්සි විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං; ඒවං බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු සතෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, භික්ෂුව සිහි ඇතිව ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව කෙලෙස් තවන චීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත් දොමනසක් දුරු කොට කය පිළිබඳ ව කායානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරනවා. වේදනාවත් පිළිබඳ ව වේදනානුපස්සනා භාවනාවෙන් සිත පිළිබඳ ව චිත්තානුපස්සනා භාවනාවෙන් කෙලෙස් තවන චීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත් දොමනසක් දුරු කොට ධර්මයත් පිළිබඳ

ව ධම්මානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුච සිහියෙන් ඉන්නේ ඔය විදිහට යි.

කථඤ්ච හික්ඛවේ හික්ඛු සම්පජානෝ හෝති: ඉධ හික්ඛවේ හික්ඛු අභික්කන්තේ පටික්කන්තේ සම්පජානකාරී හෝති, අලෝකිතේ විලෝකිතේ සම්පජානකාරී හෝති, සමමිඤ්ජිතේ පසාරිතේ සම්පජානකාරී හෝති, සංඝාටිපත්තච්චරධාරණේ සම්පජානකාරී හෝති, අසිතේ ජිතේ බායිතේ සායිතේ සම්පජානකාරී හෝති, උ-චාරපස්සාවකම්මේ සම්පජානකාරී හෝති, ගතේ ධීතේ නිසිත්තේ සුත්තේ ජාගරිතේ භාසිතේ තුණ්හිභාවේ සම්පජානකාරී හෝති: ඒවං බෝ හික්ඛවේ හික්ඛු සම්පජානෝ හෝති. සතෝ හික්ඛවේ හික්ඛු සම්පජානෝ කාලං ආගමෙය්‍ය, අයං චෝ අමිහාකං අනුසාසති.

පින්වත් මහණෙනි, හික්ෂුච සිහි නුවණ ඇතුළු ඉන්නේ කොහොම ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුච ඉදිරියට ගමන් කරද්දී, ආපසු එද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. ඉදිරිය බලද්දී, වට පිට බලද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. අතපය දිග හරිද්දී, හකුලද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. දෙපොට සිවුර, පාත්‍ර, විවර දරද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. වළඳද්දී, පානය කරද්දී, සපා වළඳද්දී, රස විඳිද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. වැසිකිළි, කැසිකිළි කරද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. ගමන් කරද්දී, හිටගෙන සිටිද්දී, වාඩි වී සිටිද්දී, සැතපෙද්දී, නිදිවරද්දී, කථාබස් කරද්දී, නිහඩව සිටිද්දී ඉතාමත් කල්පනාකාරීව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට යි හික්ෂුච සිහි නුවණ ඇතිව ඉන්නේ. “පින්වත් මහණෙනි, සිහියෙන් යුතුව, නුවණින් යුතුව පිරිනිවන් පෑමටයි කල් බලා සිටිය යුත්තේ. ඔබට අප ගේ අනුශාසනාව වන්නේ මෙය යි.”

තස්ස - හික්ඛවේ හික්ඛුනෝ ඒවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආනාපිනෝ පහිත්තස්ස විහරතෝ උපජ්ජති සුඛා වේදනා; සෝ ඒවං පජානාති; උප්පන්නා බෝ මායා සුඛා වේදනා, සා ච බෝ පටි-ව නෝ අපටි-ව, කිං පටි-ව: ඉමමේව එස්සං පටි-ව, අයං බෝ පන එස්සෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, අනි-වං බෝ පන සංඛතං පටි-වසමුප්පන්නං එස්සං පටි-ව උප්පන්නා සුඛා වේදනා කුතෝ නි-වා හට්ඨස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඔය විදිහට සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට සැප වේදනාවක් උපදිනවා. ඔහු මේ විදිහට යි දැන ගන්නේ. මා තුළ මෙන්න සැප විදීමක් උපන්නා. එය වනාහී හේතූන් සහිතව ම යි උපන්නේ. හේතූන් රහිතව නො වේ. කුමක් හේතු කර ගෙන ද? මේ ස්පර්ශය ම හේතු කර ගෙන යි. මේ ස්පර්ශය වනාහී අනිත්‍ය යි. හේතු ඵල දහමින් හට ගත් දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හට ගත් දෙයක්. අනිත්‍ය වූ, සංඛත වූ, පටිච්චසමුප්පන්න වූ ස්පර්ශයක් නිසා උපන්නා වූ සැප වේදනා කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

සෝ එස්සේ ව සුඛාය ව වේදනාය අනි-වානුපස්සි විහරති වයානුපස්සි විහරති විරාගානුපස්සි විහරති, නිරෝධානුපස්සි විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සි විහරති, තස්ස එස්සේ ව සුඛාය ව වේදනාය අනි-වානුපස්සිනෝ විහරතෝ වයානුපස්සිනෝ විහරතෝ විරාගානුපස්සි විහරතෝ නිරෝධානුපස්සි විහරතෝ පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනෝ විහරතෝ යෝ එස්සේ ව සුඛාය ව වේදනාය රාගානුසයෝ සෝ පභීයති.

ඒ භික්ෂුව ස්පර්ශය පිළිබඳවත්, සැප විදීම පිළිබඳවත්, අනිත්‍ය වශයෙන් බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. නැතිවීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම දුරු වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම බැහැර වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ස්පර්ශය ගැනත්, සැප වේදනාව ගැනත් අනිත්‍ය වශයෙන් බලමින් වාසය කරද්දී, නැතිවීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම දුරු වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම බැහැර වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඔහු තුළ ස්පර්ශය කෙරෙහිත්, සැප වේදනාව කෙරෙහිත් යම් රාගානුසයක් තිබුණා නම්, එය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

තස්ස - භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ ඒවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආතාපිනෝ පහිනත්තස්ස විහරතෝ උපජ්ජති දුක්ඛා වේදනා; සෝ ඒවං පජානාති; උප්පන්නා ඛෝ මහාය දුක්ඛා වේදනා, සා ච ඛෝ පටි-ව නෝ අපටි-ව, කිං පටි-ව: ඉමමේව එස්සං පටි-ව, අයං ඛෝ පන එස්සෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, අනි-වං ඛෝ පන සංඛතං පටි-වසමුප්පන්නං එස්සං පටි-ව උප්පන්නා දුක්ඛා වේදනා කුතෝ නි-වා හට්ඨස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඔය විදිහට සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට දුක් වේදනාවක් උපදිනවා. ඔහු මේ විදිහට යි දැන ගන්නේ. මා තුළ මෙන්න දුක් විදීමක් උපන්නා. එය වනාහී හේතූන් සහිතව ම යි උපන්නේ. හේතූන් රහිතව නො වේ. කුමක් හේතු කර ගෙන ද? මේ ස්පර්ශය ම හේතු කර ගෙන යි. මේ ස්පර්ශය වනාහී අනිත්‍ය යි. හේතු ඵල දහමින් හට ගත් දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හට ගත් දෙයක්. අනිත්‍ය වූ, සංඛත වූ, පටිච්චසමුප්පන්න වූ ස්පර්ශයක් නිසා උපන්නා වූ දුක් වේදනා කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

සෝ එස්සේ ව දුක්ඛාය ව වේදනාය අනි-වානුපස්සී විහරති වයානුපස්සී විහරති, විරාගානුපස්සී විහරති, නිරෝධානුපස්සී විහරති, පටිනිස්සිග්ගානුපස්සී විහරති, තස්ස එස්සේ ව දුක්ඛාය ව වේදනාය අනි-වානුපස්සීනෝ විහරතෝ වයානුපස්සීනෝ විහරතෝ විරාගානුපස්සීනෝ විහරතෝ නිරෝධානුපස්සීනෝ විහරතෝ පටිනිස්සිග්ගානුපස්සීනෝ විහරතෝ යෝ එස්සේ ව දුක්ඛාය ව වේදනාය පටිඝානුසයෝ සෝ පභියති.

ඒ භික්ෂුව ස්පර්ශය පිළිබඳවත්, දුක් විදීම පිළිබඳවත්, අනිත්‍ය වශයෙන් බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. නැතිවීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම දුරු වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම බැහැර වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ස්පර්ශය ගැනත්, දුක් වේදනාව ගැනත් අනිත්‍ය වශයෙන් බලමින් වාසය කරද්දී, නැතිවීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම දුරු වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම බැහැර වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඔහු තුළ ස්පර්ශය කෙරෙහිත්, දුක් වේදනාව කෙරෙහිත් යම් පටිඝානුසයක් තිබුණා නම්, එය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

තස්ස - භික්ඛවේ භික්ඛුනෝ ඒවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආකාපිනෝ පහිතත්තස්ස විහරතෝ උපජ්ජති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා; සෝ ඒවං පජානාති; උප්පන්නා ඛෝ මයාය අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, සා ව ඛෝ පටි-ව නෝ අපටි-ව, කිං පටි-ව: ඉමමේව එස්සං පටි-ව, අයං ඛෝ පන එස්සෝ අනි-වෝ සංඛතෝ පටි-වසමුප්පන්නෝ, අනි-වං ඛෝ පන සංඛතං පටි-වසමුප්පන්නං එස්සං පටි-ව උප්පන්නා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා කුතෝ නි-වා භවිස්සතිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඉදින් ඔය විදිහට සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, අප්‍රමාදීව, කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව, දහමට දිවි පුදා වාසය කරන්නා වූ භික්ෂුවට දුක් සැප රහිත වේදනාවක් උපදිනවා. ඔහු මේ විදිහට යි දැන ගන්නේ. මා තුළ මෙන්න දුක් සැප රහිත විදීමක් උපන්නා. එය වනාහී හේතූන් සහිතව ම යි උපන්නේ. හේතූන් රහිතව නො වේ. කුමක් හේතු කර ගෙන ද? මේ ස්පර්ශය ම හේතු කර ගෙන යි. මේ ස්පර්ශය වනාහී අනිත්‍ය යි. හේතු එළ දහමින් හට ගත් දෙයක්. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හට ගත් දෙයක්. අනිත්‍ය වූ, සංඛත වූ, පටිච්චසමුප්පන්න වූ ස්පර්ශයක් නිසා උපන්නා වූ දුක් සැප රහිත වේදනා කොහොම නම් නිත්‍ය වන්ට ද?

සෝ එස්සේ ව අදුක්ඛමසුඛාය ව වේදනාය අනි-වානුපස්සි විහරති වයානුපස්සි විහරති විරාගානුපස්සි විහරති, නිරෝධානුපස්සි විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සි විහරති, තස්ස කායෝ ව අදුක්ඛමසුඛාය ව වේදනාය අනි-වානුපස්සිනෝ විහරතෝ වයානුපස්සිනෝ විහරතෝ විරාගානුපස්සිනෝ විහරතෝ නිරෝධානුපස්සිනෝ විහරතෝ පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනෝ විහරතෝ යෝ එස්සේ ව අදුක්ඛමසුඛාය ව වේදනාය අවිජ්ජානුසයෝ සෝ පභිසති.

ඒ භික්ෂුව ස්පර්ශය පිළිබඳවත්, දුක් සැප රහිත විදීම පිළිබඳවත්, අනිත්‍ය වශයෙන් බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. නැතිවීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම දුරු වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ඇල්ම බැහැර වීම බලමිනුයි වාසය කරන්නේ. ස්පර්ශය ගැනත්, දුක් සැප රහිත වේදනාව ගැනත් අනිත්‍ය වශයෙන් බලමින් වාසය කරද්දී, නැතිවීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම දුරු වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම නිරුද්ධ වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඇල්ම බැහැර වීම බලමින් වාසය කරද්දී, ඔහු තුළ ස්පර්ශය කෙරෙහිත්, දුක් සැප රහිත වේදනාව කෙරෙහිත් යම් රාගානුසයක් තිබුණා නම්, එය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා.

සෝ සුඛඤ්ච වේදනං වේදියති සා අනි-වානි පජානාති. අනඤ්ඤාධිකානි පජානාති, අනභිනන්දනානි පජානාති; දුක්ඛඤ්ච වේදනං වේදියති අදුක්ඛමසුඛඤ්ච වේදනං වේදියති සා අනි-වානි පජානාති, අනඤ්ඤාධිකානි පජානාති, අනභිනන්දනානි පජානාති; සෝ සුඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං වේදියති දුක්ඛඤ්ච වේදනං වේදියති අදුක්ඛමසුඛඤ්ච වේදනං වේදියති විසඤ්ඤාත්තෝ නං

වේදියති; සෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමීති පජානාති, ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමීති පජානාති; කායස්ස හේදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා ඉධෙව සබ්බවේදියිතාති අනභිනන්දිතාති සීතිභවිස්සන්තිති පජානාති.

ඔහු සැප වේදනාවක් විදිනවා නම් එය අනිත්‍ය යි කියල දැන ගන්නවා. එහි බැසගෙන නැති බවක් දැන ගන්නවා. සිතින් නො පිළිගන්නා බවක් දැන ගන්නවා. ඔහු දුක් වේදනාවක් විදිනවා ඔහු දුක් සැප රහිත වේදනාවක් විදිනවා නම් එය අනිත්‍ය යි කියල දැන ගන්නවා. එහි බැසගෙන නැති බවක් දැන ගන්නවා. සිතින් නො පිළිගන්නා බවක් දැන ගන්නවා. ඔහු සැප වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එක්නොවීම යි විදින්නේ. ඔහු දුක් වේදනාවක් විදිනවා ඔහු දුක් සැප රහිත වේදනාවක් විදිනවා නම් එය හා එක්නොවීම යි විදින්නේ. ඔහු කය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම් කය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. ඔහු ජීවිතය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම් ජීවිතය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. කය බිඳීමෙන්, ජීවිතය අවසන් වීමෙන් මෙහිදී ම සෑම වේදනාවක් ම නො පිළිගන්නා ලදුව, සිහිල් වෙලා යන්නේය යන කරුණ දැන ගන්නවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ තේලඤ්ච පටි-ච වට්ඨිඤ්ච පටි-ච තේලජ්ජදීපෝ කධායෙය්‍ය, තස්සෙව තේලස්ස ච වට්ඨියා ච පරියාදානා අනාහාරෝ නිබ්බායෝ; ඒවමේව බෝ භික්ඛවේ භික්ඛු කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ කායපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමීති පජානාති, ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියමානෝ ජීවිතපරියන්තිකං වේදනං වේදියාමීති පජානාති; කායස්ස හේදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා ඉධෙව සබ්බවේදියිතාති අනභිනන්දිතාති සීතිභවිස්සන්තිති පජානාති.

පින්වත් මහණෙනි, එය මෙවැනි දෙයක්. තෙවත් නිසා, වැටියත් නිසා තමයි තෙල් පහන දැල්වෙන්නේ. ඒ තෙවත් වැටියත් ඉවර වීමෙන් ආහාර රහිත වීම නිසා නිවිල යනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහම යි. භික්ෂුව කය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම් කය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. ජීවිතය පවතිනා තුරු වේදනාවක් විදිනවා නම් ජීවිතය පවතිනා තුරු පවතින වේදනාවකුයි මං විදින්නේ කියල දැන ගන්නවා. කය බිඳීමෙන්, ජීවිතය අවසන් වීමෙන් මෙහිදී

ම සෑම වේදනාවක් ම නො පිළිගන්නා ලදුව, සිහිල් වෙලා යන්නේය යන කරුණ දැන ගන්නවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුකිය ගෙලඤ්ඤ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.9

අනි-වසුත්තං

අනිත්‍ය ගැන වදාළ දෙසුම

257. තිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරෝධධම්මා කතමා තිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා ඛෝභික්ඛවේ තිස්සෝ වේදනා අනි-වා සංඛතා පටි-වසමුප්පන්නා ඛයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරෝධධම්මාති.

257. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුන අනිත්‍ය යි. සංඛත යි. පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හැදුනු දෙයක්. ක්ෂය වෙන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. නැසෙන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. ඇල්ම දුරු කළ යුතු ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. ඇල්ම නිරුද්ධ කළ යුතු ස්වභාවයෙන් යුක්ත යි. ඒ වේදනා තුන කුමක් ද? සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් මහණෙනි, අනිත්‍ය වන්නේත්, සංඛත වන්නේත්, පටිච්චසමුප්පාදයෙන් හැදුනු දෙයක් වන්නේත්, ක්ෂය වෙන ස්වභාවයෙන් යුක්ත වන්නේත්, නැසෙන ස්වභාවයෙන් යුක්ත වන්නේත්, ඇල්ම දුරු කළ යුතු ස්වභාවයෙන් යුක්ත වන්නේත්, ඇල්ම නිරුද්ධ කළ යුතු ස්වභාවයෙන් යුක්ත වන්නේත්, මේ වේදනා තුන තමයි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අනිත්‍ය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.1.10

එස්සමුලකසුත්තං

ස්පර්ශය මුල් වූ දෙය ගැන වදාළ දෙසුම

258. නිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා එස්සජා එස්සමුලකා එස්සනිදානා එස්සප-වයා. කතමා නිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. සුඛවේදනීයං භික්ඛවේ එස්සං පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛා වේදනා. තස්සේව සුඛවේදනීයස්ස එස්සස්ස නිරෝධා යං තජ්ජං වේදයිතං, සුඛවේදනීයං එස්සං පටි-ව උප්පන්නා සුඛා වේදනා සා නිරුජ්ඣති, සා වූපසම්මති.

258. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුන හටගන්නේ ස්පර්ශයෙනුයි. මුල් වී තිබෙන්නේත් ස්පර්ශය යි. මූලික කාරණයක් ස්පර්ශය යි. හේතු වී තිබෙන්නේත් ස්පර්ශය යි. කවර වේදනා තුනක් ද යත්, සැප විඳීම, දුක් විඳීම හා දුක් සැප රහිත විඳීම යි. පින්වත් මහණෙනි, සැප වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙනුයි සැප විඳීම උපදින්නේ. සැප වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් උපන්නා වූ යම් විදිය යුතු සැප වේදනාවක් ඇත්නම් ඒ සැප වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශයේ ම නිරුද්ධ වීමෙන් එය නිරුද්ධ වෙනවා. එය සංසිදෙනවා.

දුක්ඛවේදනීයං භික්ඛවේ එස්සං පටි-ව උප්පජ්ජති දුක්ඛා වේදනා. තස්සේව දුක්ඛවේදනීයස්ස එස්සස්ස නිරෝධා යං තජ්ජං වේදයිතං, දුක්ඛවේදනීයං එස්සං පටි-ව උප්පන්නා දුක්ඛා වේදනා සා නිරුජ්ඣති, සා වූපසම්මති. අදුක්ඛමසුඛවේදනීයං භික්ඛවේ එස්සං පටි-ව උප්පජ්ජති අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. තස්සේව අදුක්ඛමසුඛවේදනීයස්ස එස්සස්ස නිරෝධා යං තජ්ජං වේදයිතං, අදුක්ඛමසුඛවේදනීයං එස්සං පටි-ව උප්පන්නා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා සා නිරුජ්ඣති, සා වූපසම්මති.

පින්වත් මහණෙනි, දුක් වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙනුයි දුක් විඳීම උපදින්නේ. දුක් වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් උපන්නා වූ යම් විදිය යුතු දුක් වේදනාවක් ඇත්නම් ඒ දුක් වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශයේ ම නිරුද්ධ වීමෙන් එය නිරුද්ධ වෙනවා. එය සංසිදෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, දුක් සැප රහිත වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙනුයි දුක් සැප රහිත විඳීම උපදින්නේ. දුක් සැප රහිත වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශය හේතුවෙන් උපන්නා වූ යම් විදිය යුතු දුක් සැප රහිත

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

වේදනා සංයුක්තය - සගාථ වර්ගය

වේදනාවක් ඇත්නම් ඒ දුක් සැප රහිත වේදනාව ඇති කරවන ස්පර්ශයේ ම නිරුද්ධ වීමෙන් එය නිරුද්ධ වෙනවා. එය සංසිද්දෙනවා.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ ද්විත්තං කට්ඨානං සංඝට්ඨනසමෝධානා උස්මා ජායති, තේජෝ අභිනිබ්බත්තති, තේසං යේව කට්ඨානං නානාභාවා විනික්ඛේපා යා තජ්ජා උස්මා සා නිරුජ්ඣති, සා වූපසම්මති, ඵ්වමේව ඛෝ භික්ඛවේ ඉමා තිස්සා වේදනා එස්සජා එස්සමූලකා එස්සනිදානා එස්සප-වයා තජ්ජං තජ්ජං එස්සං පටිච්ච තජ්ජා තජ්ජා වේදනා උප්පජ්ජන්ති. තජ්ජස්ස තජ්ජස්ස එස්සස්ස නිරෝධා තජ්ජා තජ්ජා වේදනා නිරුජ්ඣන්තිති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. දඬු දෙකක් එකට ගැටීමෙන්, එකතු වීමෙන් උණුසුම උපදිනවා. ගිනිදර හට ගන්නවා. ඒ දඬු දෙක ම වෙන් වීමෙන්, ඇත් වීමෙන් ඒ තුළින් හට ගත් යම් උණුසුමක් තිබුණා නම්, එය නිරුද්ධ වෙනවා. එය සංසිද්දෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය විදිහට ම යි මේ වේදනා තුන ම ස්පර්ශයෙනුයි හට ගන්නේ. ස්පර්ශය යි මුල් වන්නේ. මූලික කාරණය වන්නේත් ස්පර්ශය යි. හේතු වන්නේත් ස්පර්ශය යි. ඒ ඒ දෙයින් හටගත් ස්පර්ශය නිසා ඒ ඒ ස්පර්ශයෙන් වේදනාවත් උපදිනවා. ඒ ඒ දෙයින් හටගත් ස්පර්ශයේ නිරුද්ධ වීමෙන් ඒ ඒ ස්පර්ශයෙන් උපත් වේදනාවත් නිරුද්ධ වෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

එස්සමූලක සූත්‍රය නිමා විය.

සගාථවග්ගෝපයමෝ
පළමු වෙනි සගාථ වර්ගය යි

තත්‍රුද්දානං:
එහි පිළිවෙළ උද්දානය යි.

සමාධි සුඛ පහානේන පාතාලං දට්ඨබ්බිත ව
සල්ලේන ව ගෙලඤ්ඤේහි අනි-ව එස්සමූලකාති.

සමාධි සූත්‍රය, සුඛ සූත්‍රය, පහාණ සූත්‍රය, පාතාල සූත්‍රය, දට්ඨබ්බි සූත්‍රය,
සල්ල සූත්‍රය, ගෙලඤ්ඤ සූත්‍ර දෙක, අනිච්ච සූත්‍රය, එස්සමූලක සූත්‍රය යන
මෙයින් මේ වර්ගය සමන්විත යි.

2. රහෝගතවග්ගෝ

2. රහෝගත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.1

රහෝගතසුත්තං

අප්‍රකට තැනක බවුන් වැඩු භික්ෂුවට වදාළ දෙසුම

259. අප්‍රකට බෝ අඤ්ඤානරෝ භික්ෂු යේන භගවා තේනුපසංකම්
..... ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ සෝ භික්ෂු භගවන්තං ඒතදවෝච:
ඉධ මය්හං හන්තේ රහෝගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස ඒවං -තසෝ පරිචිතක්කෝ
උදපාදි: නිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතා, සුඛා වේදනා, දුක්ඛා වේදනා,
අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා බෝ නිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතා, චුත්තං
බෝ පනේතං භගවතා: යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති. කිත්තු බෝ
ඒතං ච භගවතා සන්ධාය භාසිතං යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති.

259. එදා එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට මෙය සැළ කළා. ස්වාමීනී, මෙහි මං අප්‍රකට තැනක, හුදෙකලාවේ
භාවනාවේ යෙදී සිටිය දී මෙවැනි අදහසක් ඇති වුණා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
විසින් වදාරණ ලද්දේ වේදනා තුනක් ගැන යි. සැප විඳීම, දුක් විඳීම හා දුක්
සැප රහිත විඳීම යි. මේ වේදනා තුන තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්
වදාරණ ලද්දේ. විඳින්නා වූ යම් කිසි දෙයක් ඇත්නම්, එය දුකක් කියලත්
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද මේ කරුණ නියෙනවා. භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ විසින් විඳින්නා වූ යම් කිසි දෙයක් ඇත්නම්, එය දුකක් වශයෙන්
වදාළේ කුමක් ගැන ද?

සාධු සාධු භික්ෂු, නිස්සෝ ඉමා භික්ෂු වේදනා චුත්තා මයා, සුඛා
වේදනා, දුක්ඛා වේදනා, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, ඉමා නිස්සෝ වේදනා චුත්තා

මයා, චූත්තං බෝ පනේතං භික්ඛු මයා යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති. තං බෝ පනේතං භික්ඛු මයා සංඛාරානඤ්ඤේව අනි-චතං සන්ධාය භාසිතං: යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති. තං බෝ පනේතං භික්ඛු මයා සංඛාරානඤ්ඤේව බයධම්මතං සන්ධාය භාසිතං: යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති. තං බෝ පනේතං භික්ඛු මයා සංඛාරානඤ්ඤේව විරාගධම්මතං සන්ධාය භාසිතං: යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති. තං බෝ පනේතං භික්ඛු මයා සංඛාරානඤ්ඤේව නිරෝධධම්මතං සන්ධාය භාසිතං: යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති. තං බෝ පනේතං භික්ඛු මයා සංඛාරානඤ්ඤේව විපරිණාමධම්මතං සන්ධාය භාසිතං: යං කිඤ්චි වේදයිතං තං දුක්ඛස්මිත්ති.

සාදු! සාදු! පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් ප්‍රකාශ කොට තිබෙන්නේ මේ වේදනා තුන තමයි. සැප විඳීම, දුක් විඳීම හා දුක් සැප රහිත විඳීම යි. මේ වේදනා තුන තමයි මා විසින් පවසන ලද්දේ. පින්වත් භික්ෂුව, විදින්නා වූ යම්කිසි දෙයක් ඇත්නම්, එය දුකකිසි කියා මා විසින් පවසන ලද මේ කරුණ නියෙනවා. පින්වත් භික්ෂුව, විදින්නා වූ යම්කිසි දෙයක් ඇත්නම්, එය දුකකිසි යන ඔය කාරණාව මා පැවසුවේ සංස්කාරයන් ගේ ම අනිත්‍ය ගැන පෙන්වා දීමට යි. පින්වත් භික්ෂුව, විදින්නා වූ යම්කිසි දෙයක් ඇත්නම්, එය දුකකිසි යන ඔය කාරණාව මා පැවසුවේ සංස්කාරයන් ගේ ම නො ඇලිය යුතු ස්වභාවය ගැන පෙන්වා දීමට යි. පින්වත් භික්ෂුව, විදින්නා වූ යම්කිසි දෙයක් ඇත්නම්, එය දුකකිසි යන ඔය කාරණාව මා පැවසුවේ සංස්කාරයන් ගේ ම ඇල්ම නිරුද්ධ කළ යුතු ස්වභාවය ගැන පෙන්වා දීමට යි. පින්වත් භික්ෂුව විදින්නා වූ යම්කිසි දෙයක් ඇත්නම්, එය දුකකිසි යන ඔය කාරණාව මා පැවසුවේ සංස්කාරයන් ගේ ම චෙනස්වන ස්වභාවය ගැන පෙන්වා දීමට යි.

අප බෝ පන භික්ඛු මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං නිරෝධෝ අක්ඛාතෝ, පඨමං කධානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හෝති, දුතියං කධානං සමාපන්නස්ස චිත්තකච්චාරා නිරුද්ධා හෝති, තතියං කධානං සමාපන්නස්ස ජිති නිරුද්ධා හෝති, චතුත්ථං කධානං සමාපන්නස්ස අස්සාසපස්සාසා නිරුද්ධා හෝති, ආකාසානඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස රූපසඤ්ඤා නිරුද්ධා හෝති, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස ආකාසානඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුද්ධා හෝති, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුද්ධා හෝති, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුද්ධා හෝති, සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ව වේදනා

ච නිරුද්ධා හොත්ති, බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ නිරුද්ධෝ හෝති දෝසෝ නිරුද්ධෝ හෝති, මෝහෝ නිරුද්ධෝ හෝති.

එනමුදු පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් චන නිරෝධයක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙති ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට චචනය නිරුද්ධ වෙනවා. දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට චිතක්ක විචාර නිරුද්ධ වෙනවා. තුන් වෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට ච්ඡිකිය නිරුද්ධ වෙනවා. හතර වෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස නිරුද්ධ වෙනවා. ආකාසානඤ්චායතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට රූප සඤ්ඤා නිරුද්ධ වෙනවා. විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට ආකාසානඤ්චායතන සඤ්ඤා නිරුද්ධ වෙනවා. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට විඤ්ඤාණඤ්චායතන සඤ්ඤා නිරුද්ධ වෙනවා. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සඤ්ඤා නිරුද්ධ වෙනවා. සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධයට සමවැදී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් නිරුද්ධ වෙනවා. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ භික්ෂුවට රාගය නිරුද්ධ වෙනවා. ද්වේශය නිරුද්ධ වෙනවා. මෝහය නිරුද්ධ වෙනවා.

අප්ථ ඛෝ පන භික්ඛු මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං වූපසමෝ අක්ඛාතෝ, පඨමං කධානං සමාපන්නස්ස චාචා වූපසන්නා හෝති, දුතියං කධානං සමාපන්නස්ස චිතක්කවිචාරා වූපසන්නා හොත්ති, තතියං කධානං සමාපන්නස්ස ජීති වූපසන්නා හෝති, චතුත්ථං කධානං සමාපන්නස්ස අස්සාසපස්සාසා වූපසන්නා හොත්ති, ආකාසානඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස රූපසඤ්ඤා වූපසන්නා හෝති, විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමාපන්නස්ස ආකාසානඤ්චායතනසඤ්ඤා වූපසන්නා හෝති, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස විඤ්ඤාණඤ්චායතනසඤ්ඤා වූපසන්නා හෝති, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපන්නස්ස ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා වූපසන්නා හොත්ති, සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච වූපසන්නා හොත්ති, බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ වූපසන්නෝ හෝති, දෝසෝ වූපසන්නෝ හෝති, මෝහෝ වූපසන්නෝ හෝති.

එනමුදු පින්වත් භික්ෂුව, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් චන සංසිද්ධිමක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙති ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට චචනය සංසිද්ධ වෙනවා. දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

වේදනා සංයුක්තය - රහෝගතස්ස වර්ගය

විතක්ක විචාර සංසිද්දෙනවා. තුන් වෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට ප්‍රීතිය සංසිද්දෙනවා. හතර වෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස සංසිද්දෙනවා. ආකාසානඤ්චායතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට රූප සඤ්ඤා සංසිද්දෙනවා. විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට ආකාසානඤ්චායතන සඤ්ඤා සංසිද්දෙනවා. ආකිඤ්චඤ්ඤායාතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට විඤ්ඤාණඤ්චායතන සඤ්ඤා සංසිද්දෙනවා. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට සමවැදී සිටින කෙනාට ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සඤ්ඤා සංසිද්දෙනවා. සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධයට සමවැදී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්දෙනවා. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ භික්ෂුවට රාගය සංසිද්දෙනවා. ද්වේශය සංසිද්දෙනවා. මෝහය සංසිද්දෙනවා.

ඡයිමේ භික්ඛු පස්සද්ධියෝ: පඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, දුතියං ඤානං සමාපන්නස්ස විතක්කවිචාරා පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, තතියං ඤානං සමාපන්නස්ස පීති පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, චතුත්ථං ඤානං සමාපන්නස්ස අස්සාසපස්සාසා පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, සඤ්ඤාවේදයිනනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හොත්ති, දෝසෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හොත්ති, මෝහෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හොත්ති.

පින්වත් භික්ෂුව, මේ සංසිද්ධි හයක් කියෙනවා. පළමු වෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට චචනය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට විතක්ක විචාර සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. තුන් වෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට ප්‍රීතිය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. හතර වෙනි ධ්‍යානයට සමවැදී සිටින කෙනාට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධයට සමවැදී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ භික්ෂුවට රාගය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. ද්වේශය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. මෝහය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

රහෝගතස්ස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.2

ආකාසසුත්තං

අහස ගැන වදාළ දෙසුම

260. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ ආකාසේ විවිධා වාතා වායන්ති: පුරන්ථිමාපි වාතා වායන්ති, ප-ඡිමාපි වාතා වායන්ති, උත්තරාපි වාතා වායන්ති, දක්ඛිණාපි වාතා වායන්ති, සරජාපි වාතා වායන්ති, අරජාපි වාතා වායන්ති, සීතාපි වාතා වායන්ති, උණ්හාපි වාතා වායන්ති, පරිත්තාපි වාතා වායන්ති, අධිමත්තාපි වාතා වායන්ති. ඒවමේව ඛෝ භික්ඛවේ ඉමස්මිං කායස්මිං විවිධා වේදනා උප්පජ්ජන්ති: සුඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති, දුක්ඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති, අදුක්ඛමසුඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති”ති.

260. පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අහසේ නන්වැදෑරුම් සුළං හමනවා. පෙරදිගිනුත් සුළං හමනවා. බටහිරිනුත් සුළං හමනවා. උතුරු දිශාවෙනුත් සුළං හමනවා. දකුණු දිශාවෙනුත් සුළං හමනවා. දූවිලි සහිතවත් සුළං හමනවා. දූවිලි රහිතවත් සුළං හමනවා. සීතල සුළඟත් හමනවා. උණුසුම් සුළඟත් හමනවා. මද සුළඟත් හමනවා. අධික ලෙසත් සුළං හමනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය වගේ ම යි මේ කයේ විවිධාකාර වේදනාවල් උපදිනවා. සැප වේදනාවත් උපදිනවා. දුක් වේදනාවත් උපදිනවා. දුක් සැප රහිත වේදනාවත් උපදිනවා.

යථාපි වාතා ආකාසේ වායන්ති විවිධා පුඬු
පුරන්ථිමා ප-ඡිමා වාපි උත්තරා අථ දක්ඛිණා,
සරජා අරජා වාපි සීතා උණ්හා ව ඒකදා
අධිමත්තා පරිත්තා ව පුඬු වායන්ති මාවිතා,

අහසේ නන්වැදෑරුම් බොහෝ සුළං හමන්නේ යම් අයුරකින් ද, ඒ කියන්නේ පෙරදිගිනුත්, බටහිරිනුත්, උතුරිනුත්, දකුණෙනුත්, දූවිලි සහිතවත්, දූවිලි රහිතවත්, සීතලත්, ඇතැම් විට උණුසුමත්, බොහෝ කොටත්, මද වශයෙනුත් බොහෝ සුළං හමනවා.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

වේදනා සංයුක්තය - රහෝගතස්ස වර්ගය

තපෝවිමසමිං කායස්මිං සමුප්පජ්ජන්ති වේදනා
සුඛදුක්ඛසමුප්පති අදුක්ඛමසුඛා ව යා

ඔය අයුරින් ම මේ කයෙහිත් වේදනාවන් උපදිනවා. සෑප
වේදනාත්, දුක් වේදනාත් යම් උපේක්ෂා වේදනාවක් ඇද්ද
එයත් උපදිනවා.

යතෝ ව භික්ඛු ආනාපි සම්පජ්ඣන්තං න රිඤ්චති
තතෝ සෝ වේදනා සබ්බා පරිජානාති පණ්ඩිතෝ.

යම් කලෙක භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීරිය ඇතිව, මනා සිහි
නුවණ අත් නො හැර ඉන්නවා නම්, ඒ තුළින් ඒ නුවණැති
භික්ෂුව සෑම විදීමක් ම පිරිසිදු දැන ගන්නවා.

සෝ වේදනා පරිඤ්ඤාය දිට්ඨධම්මේ අනාසවෝ
කායස්ස හේදා ධම්මට්ඨෝ සංඛංතෝපේති වේදගුති.

ඒ භික්ෂුව විදීම පිරිසිදු දැන ගෙන මේ ජීවිතයේ දී ම ආශ්‍රව
රහිත වෙනවා. දහම තුළ පිහිටි අවබෝධයෙහි මුදුන් පත් ඒ
භික්ෂුව කය බිඳී මරණින් මතු පැණවීමකට එන්නේ නෑ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ආකාස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.3

දුතිය ආකාසසුත්තං

අහස ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

261. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ අකාසේ විවිධා වාතා වායන්ති: පුරන්ථිමාපි
වාතා වායන්ති අධිමත්තාපි වාතා වායන්ති, ඒවමේව බෝ

හික්ඛවේ ඉමස්මිං කායස්මිං විවිධා වේදනා උප්පජ්ජන්ති. සුඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති, දුක්ඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති, අදුක්ඛමසුඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති”ති.

261. පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. අහසේ නන්වැදෑරුම් සුළං හමනවා. පෙරදිගින් සුළං හමනවා අධික ලෙසත් සුළං හමනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය වගේ ම යි මේ කයේ විවිධාකාර වේදනාවල් උපදිනවා. සැප වේදනාවත් උපදිනවා. දුක් වේදනාවත් උපදිනවා. දුක් සැප රහිත වේදනාවත් උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය ආකාස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.4

අගාරසුත්තං

නිවස ගැන වදාළ දෙසුම

262. සෙය්‍යථාපි හික්ඛවේ ආගන්තුකාගාරං, තත්ථ පුරත්ථිමායපි දිසාය ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි ප-ඡිමායපි දිසාය ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි, උත්තරායපි දිසාය ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි, දක්ඛිණායපි දිසාය ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි, ඛත්තියාපි ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි, බ්‍රාහ්මණාපි ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි, චෙස්සාපි ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි, සුද්දාපි ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙන්නි.

262. පින්වත් මහණෙනි, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ආගන්තුක නිවසක් තියෙනවා. එහි පෙරදිගින් ඇවිදිත් වාසය කරනවා. බටහිරින් ඇවිදිත් වාසය කරනවා. උතුරු දිශාවෙනුත් ඇවිදිත් වාසය කරනවා. දකුණු දිශාවෙනුත් ඇවිදිත් වාසය කරනවා. ක්ෂත්‍රීයවරුන් ඇවිදිත් වාසය කරනවා. බ්‍රහ්මණාත් ඇවිදිත් වාසය කරනවා. චෙළ ද කුලයේ අයත් ඇවිදිත් වාසය කරනවා. භීත කුලයේ අයත් ඇවිදිත් වාසය කරනවා.

ඵවමේව ඛෝ භික්ඛවේ ඉමස්මිං කායස්මිං විවිධා වේදනා උප්පජ්ජන්ති:
 සුඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති දුක්ඛාපි වේදනා උප්පජ්ජන්ති, අදුක්ඛමසුඛාපි
 වේදනා උප්පජ්ජන්ති, සාමිසාපි සුඛා වේදනා උප්පජ්ජන්ති, නිරාමිසාපි සුඛා
 වේදනා උප්පජ්ජන්ති, සාමිසාපි දුක්ඛා වේදනා උප්පජ්ජන්ති, නිරාමිසාපි
 දුක්ඛා වේදනා උප්පජ්ජන්ති, සාමිසාමි අදුක්ඛමසුඛා වේදනා උප්පජ්ජන්ති,
 නිරාමිසාපි අදුක්ඛමසුඛා වේදනා උප්පජ්ජන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය අයුරින් ම මේ කයෙහිත් විවිධාකාර වේදනා
 උපදිනවා. සැප වේදනාත් උපදිනවා. දුක් වේදනාත් උපදිනවා. දුක් සැප
 රහිත වේදනාත් උපදිනවා. ආමිස සහිත සැප වේදනාත් උපදිනවා. නිරාමිස
 සැප වේදනාත් උපදිනවා. ආමිස සහිත දුක් වේදනාත් උපදිනවා. නිරාමිස
 දුක් වේදනාත් උපදිනවා. ආමිස සහිත දුක් සැප රහිත වේදනාත් උපදිනවා.
 නිරාමිස දුක් සැප රහිත වේදනාත් උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අගාර සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා

2.2.5

සන්තකසුත්තං

අයත් දේ ගැන වදාළ දෙසුම

263. අථ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකමි
 ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවන්තං
 ඒතදවෝච: කතමා නු ඛෝ භන්තේ වේදනා? කතමෝ වේදනා සමුදයෝ?
 කතමෝ වේදනා නිරෝධෝ? කතමා වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා? කෝ
 වේදනාය අස්සාදෝ? කෝ ආදීනවෝ? කිං නිස්සරණන්ති?

263. එදා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට
 පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්
 භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, වේදනාව යනු

කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ ආශ්වාදය කුමක් ද? වේදනාවේ ආදීනවය කුමක් ද? වේදනාවේ නිස්සරණය කුමක් ද?

නිස්සෝ ඉමා ආනන්ද වේදනා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා චූ-චන්ති ආනන්ද වේදනා. එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ එස්සනිරෝධා වේදනානිරෝධෝ. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යාපීදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි. යං වේදනා පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං වේදනාය අස්සාදෝ, යා වේදනා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං වේදනාය ආදීනවෝ. යෝ වේදනාය ඡන්දරාගච්ඡයෝ ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං වේදනාය නිස්සරණං.

පින්වත් ආනන්ද, මේ වේදනා තුනක් කියෙනවා. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් ආනන්ද, වේදනාව කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශය හට ගැනීමෙනුයි වේදනාව හට ගන්නේ. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යනු වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි. වේදනාව නිසා යම් සැපයක්, සෝමනස්සක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි වේදනාවේ ආශ්වාදය. යම් වේදනාවක් අනිත්‍ය යි ද, දුක් යි ද, වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි ද, මේක වේදනාවේ ආදීනවය යි. වේදනාව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු වීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයේ ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මේක වේදනාවන් ගේ නිස්සරණය යි.

අප්ථ ඛෝ පනානන්ද, මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං නිරෝධෝ අක්ඛාතෝ, පඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හෝති සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච නිරුද්ධා හොන්ති, බිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ නිරුද්ධෝ හෝති දෝසෝ නිරුද්ධෝ හෝති, මෝහෝ නිරුද්ධෝ හෝති. අප්ථ ඛෝ පනානන්ද මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං චූපසමෝ අක්ඛාතෝ, පඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා චූපසන්නා හෝති සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච චූපසන්නා හොන්ති, බිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ චූපසන්නෝ හෝති දෝසෝ චූපසන්නෝ හෝති, මෝහෝ චූපසන්නෝ හෝති.

එනමුදු පින්වත් ආනන්ද, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් වන නිරෝධයක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට වචනය නිරුද්ධ වෙනවා සඤ්ඤාවේදයින් නිරෝධයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් නිරුද්ධ වෙනවා. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ හික්මුවට රාගය නිරුද්ධ වෙනවා. ද්වේශය නිරුද්ධ වෙනවා. මෝහය නිරුද්ධ වෙනවා. එනමුදු පින්වත් ආනන්ද, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් වන සංසිද්ධියක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට වචනය සංසිද්ධෙනවා සඤ්ඤාවේදයින් නිරෝධයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්ධෙනවා. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ හික්මුවට රාගය සංසිද්ධෙනවා. ද්වේශය සංසිද්ධෙනවා. මෝහය සංසිද්ධෙනවා.

අප්ප ඛේ පනානන්ද මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං පස්සද්ධි අක්ඛාතා, පට්ඨං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, දුතියං ඤානං සමාපන්නස්ස විතක්කවිචාරා පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, තතියං ඤානං සමාපන්නස්ස ජිනි පටිප්පස්සද්ධා හෝති, චතුත්ථං ඤානං සමාපන්නස්ස අස්සාසපස්සාසා පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, ආකාසානඤ්චායනං සමාපන්නස්ස රූපසඤ්ඤා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, විඤ්ඤාණඤ්චායනනං සමාපන්නස්ස ආකාසනඤ්චායනනසඤ්ඤා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං සමාපන්නස්ස විඤ්ඤාණඤ්චායනසඤ්ඤා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, තේවාසඤ්ඤානාසඤ්ඤානනං සමාපන්නස්ස ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසඤ්ඤා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, සඤ්ඤාවේදයින් නිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච පටිප්පස්සද්ධා හොත්ති, බ්‍රහ්මාසවස්ස හික්ඛුනෝ රාගෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති, දෝසෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති, මෝහෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති.

එනමුදු පින්වත් ආනන්ද, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් වන සංසිද්ධිය යාමක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට වචනය සංසිද්ධිය නියෙන්නේ. දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට විතක්ක විචාර සංසිද්ධිය නියෙන්නේ. තුන් වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට ප්‍රීතිය සංසිද්ධිය නියෙන්නේ. හතර වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස සංසිද්ධිය නියෙන්නේ. ආකාසානඤ්චායනනයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට රූප සඤ්ඤා සංසිද්ධිය නියෙන්නේ. විඤ්ඤාණඤ්චායනනයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට

ආකාසානඤ්චායතන සඤ්ඤා සංසිද්ධි නියෙන්නේ.
 ආකිඤ්චඤ්ඤායාතනයට සමචුදී සිටින කෙනාට විඤ්ඤාණඤ්චායතන
 සඤ්ඤා සංසිද්ධි නියෙන්නේ. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට සමචුදී සිටින
 කෙනාට ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සංසිද්ධි නියෙන්නේ. සඤ්ඤාවේදයිත
 නිරෝධයට සමචුදී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්ධි නියෙන්නේ.
 ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ භික්ෂුවට රාගය සංසිද්ධි නියෙන්නේ. ද්වේශය සංසිද්ධි
 නියෙන්නේ. මෝහය සංසිද්ධි නියෙන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සන්තක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.6

දුතියසන්තකසුත්තං

අයත් දේ ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

264. අප්ථ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්
 ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මන්තං ආනන්දං භගවා
 ඒතදවෝච: කතමා නු ඛෝ ආනන්ද වේදනා? කතමෝ වේදනා සමුදයෝ?
 කතමෝ වේදනානිරෝධෝ? කතමා වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා? කෝ
 වේදනාය අස්සාදෝ? කෝ ආදීනවෝ? කිං නිස්සරණන්ති?

263. එදා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට
 පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ගෙන්
 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ විමසුවා. පින්වත් ආනන්ද, වේදනාව යනු
 කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම යනු
 කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපාදව යනු කුමක් ද?
 වේදනාවේ ආශ්වාදය කුමක් ද? වේදනාවේ ආදීනවය කුමක් ද? වේදනාවේ
 නිස්සරණය කුමක් ද?

හගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මා හගවන්තෙත්තිකා හගවම්පට්ඨසරණා, සාධු වත හන්තේ හගවන්තං යේව පටිභාතු ඒතස්ස භාසිතස්ස අත්ථෝ, හගවතෝ සුත්වා භික්ඛු ධාරෙස්සන්තිති. තේනභානන්ද සුණෝභි සාධුකං මනසිකරෝභි භාසිස්සාමිති. ඒවං හන්තේ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ හගවතෝ ප-වස්සෝසි, හගවා ඒතදවෝච:

ස්වාමීනී, අප ගේ ශ්‍රී සද්ධර්මය වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම මුල් කොට ඇති සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ප්‍රධාන කොට ඇති සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම පිළිසරණ කොට ඇති සේක. ස්වාමීනී, සැබැවින් ම ඔය වදාළ කරුණෙහි අර්ථය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ම වැටහෙන සේක් නම් ඉතා මැනවි. භික්ෂුන් වහන්සේලා මතකයෙහි රඳවා ගන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා ගෙන යි. එසේ වී නම් පින්වත් ආනන්ද, මනාකොට අසන්න. නුවණින් තේරුම් ගන්න. පවසන්නෙමි. එසේය ස්වාමීනී, කියල ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළා.

තිස්සෝ ඉමා ආනන්ද වේදනා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා චූ-වන්ති ආනන්ද වේදනා. එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ එස්සනිරෝධා වේදනානිරෝධෝ. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි. යං වේදනා පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං වේදනාය අස්සාදෝ, යා වේදනා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං වේදනාය ආදීනවෝ. යෝ වේදනාය ඡන්දරාගච්ඡයෝ ඡන්දරාගප්පභානං, ඉදං වේදනාය නිස්සරණං.

පින්වත් ආනන්ද, මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් ආනන්ද, වේදනාව කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශය හට ගැනීමෙනුයි වේදනාව හට ගන්නේ. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යනු වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි. වේදනාව නිසා යම් සැපයක්, සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි වේදනාවේ ආශ්වාදය. යම් වේදනාවක් අනිත්‍ය යි ද, දුක්ක යි ද, වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි ද, මේක වේදනාවේ ආදීනවය යි. වේදනාව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු වීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයේ ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මේක වේදනාවන් ගේ නිස්සරණය යි.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

වේදනා සංයුක්තය - රහෝගතස්ස වර්ගය

අථ ඛෝ පනානන්ද, මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං නිරෝධෝ අක්ඛානෝ, පඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හෝති සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච නිරුද්ධා හොන්ති, බිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ නිරුද්ධෝ හෝති, දෝසෝ නිරුද්ධෝ හෝති, මෝහෝ නිරුද්ධෝ හෝති.

එනමුදු පින්වත් ආනන්ද, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් වන නිරෝධයක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙති ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට වචනය නිරුද්ධ වෙනවා සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් නිරුද්ධ වෙනවා. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ භික්ෂුවට රාගය නිරුද්ධ වෙනවා. ද්වේශය නිරුද්ධ වෙනවා. මෝහය නිරුද්ධ වෙනවා.

අථ ඛෝ පනානන්ද මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං වූපසමෝ අක්ඛානෝ, පඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා වූපසන්නා හෝති සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච වූපසන්නා හොන්ති, බිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ වූපසන්නෝ හෝති දෝසෝ වූපසන්නෝ හෝති, මෝහෝ වූපසන්නෝ හෝති.

එනමුදු පින්වත් ආනන්ද, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් වන සංසිද්ධිමක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙති ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට වචනය සංසිද්ධෙනවා සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්ධෙනවා. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ භික්ෂුවට රාගය සංසිද්ධෙනවා. ද්වේශය සංසිද්ධෙනවා. මෝහය සංසිද්ධෙනවා.

අථ ඛෝ පනානන්ද මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං පස්සද්ධි අක්ඛානා, පඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා පටිප්පස්සද්ධා හෝති සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච පටිප්පස්සද්ධා හොන්ති, බිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති, දෝසෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති, මෝහෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හොතිති.

එනමුදු පින්වත් ආනන්ද, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් වන සංසිද්ධිලා යාමක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙති ධ්‍යානයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට වචනය සංසිද්ධිලා තියෙන්නේ

සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධයට සමච්ඡේදී සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්ධිලා නියෙන්නේ. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ හික්ෂුට්ට රාගය සංසිද්ධිලා නියෙන්නේ. ද්වේශය සංසිද්ධිලා නියෙන්නේ. මෝහය සංසිද්ධිලා නියෙන්නේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුකිය සන්තක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.7

අට්ඨකසුත්තං

වේදනාව පිළිබඳ අට කරුණකින් වදාළ දෙසුම

265. අට බෝ සම්බහුලා හික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු, උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසීන්තෝ බෝ තේ හික්ඛු භගවත්තං ඒතදවෝචුං: කතමා නු බෝ භන්තේ වේදනා? කතමෝ වේදනා සමුදයෝ? කතමෝ වේදනානිරෝධෝ? කතමා වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා? කෝ වේදනාය අස්සාදෝ? කෝ ආදීනවෝ? කිං නිස්සරණන්ති?

265. එදා බොහෝ හික්ෂුත් වහන්සේලා භාග්‍යතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ හික්ෂුත් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, වේදනාව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපාදව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ ආශ්වාදය කුමක් ද? වේදනාවේ ආදීනවය කුමක් ද? වේදනාවේ නිස්සරණය කුමක් ද?

නිස්සෝ ඉමා හික්ඛවේ වේදනා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා චූ-වන්ති හික්ඛවේ වේදනා. එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ එස්සනිරෝධා වේදනානිරෝධෝ. අයමේව අරියෝ

අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි
..... සම්මාසමාධි. යං වේදනා පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං,
අයං වේදනාය අස්සාදෝ, යා වේදනා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං
වේදනාය ආදීනවෝ. යෝ වේදනාය ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පභානං,
ඉදං වේදනාය නිස්සරණං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. සැප වේදනාව, දුක්
වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව
කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශය හට ගැනීමෙනුයි වේදනාව හට ගන්නේ.
ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික
මාර්ගය යනු වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යි. ඒ කියන්නේ:
සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. වේදනාව නිසා යම් සැපයක්,
සෝමනස්සක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි වේදනාවේ ආශ්වාදය. යම්
වේදනාවක් අනිත්‍ය යි ද, දුක් යි ද, වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි ද, මේක
වේදනාවේ ආදීනවය යි. වේදනාව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු වීමක්
ඇද්ද, ඡන්දරාගයේ ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මේක වේදනාවන් ගේ නිස්සරණය යි.

අට බෝ පන භික්ඛවේ මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං නිරෝධෝ අක්ඛාතෝ,
පට්ඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා නිරුද්ධා හෝති
සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච නිරුද්ධා
හොත්ති, බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ නිරුද්ධෝ හෝති දෝසෝ නිරුද්ධෝ
හෝති, මෝහෝ නිරුද්ධෝ හෝති.

එනමුදු පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින්
වන නිරෝධයක් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දී
සිටින කෙනාට වචනය නිරුද්ධ වෙනවා සඤ්ඤාවේදයිත
නිරෝධයට සමචුද්දී සිටින කෙනාට සඤ්ඤත්, වේදනාත් නිරුද්ධ වෙනවා.
ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ භික්ෂුවට රාගය නිරුද්ධ වෙනවා. ද්වේශය නිරුද්ධ
වෙනවා. මෝහය නිරුද්ධ වෙනවා.

අට බෝ පන භික්ඛවේ මයා අනුපුබ්බසංඛාරානං වූපසමෝ අක්ඛාතෝ,
පට්ඨමං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා වූපසන්නා හෝති
සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච වූපසන්නා
හොත්ති, බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගෝ වූපසන්නෝ හෝති, දෝසෝ
වූපසන්නෝ හෝති, මෝහෝ වූපසන්නෝ හෝති.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

වේදනා සංයුක්තය - රහෝගතස්ස වර්ගය

එනමුදු පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් සංස්කාරයන් ගේ පිළිවෙළින් වන සංසිද්ධිමත් ගැනත් පවසලා තියෙනවා. පළමු වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දි සිටින කෙනාට වචනය සංසිද්දෙනවා සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධයට සමචුද්දි සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්දෙනවා. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ හික්මුවට රාගය සංසිද්දෙනවා. ද්වේශය සංසිද්දෙනවා. මෝහය සංසිද්දෙනවා.

ජයිමේ හික්බවේ පස්සද්ධියෝ: පට්ඨං ඤානං සමාපන්නස්ස වාචා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, දුතියං ඤානං සමාපන්නස්ස විතක්කවිචාරා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, තතියං ඤානං සමාපන්නස්ස පීති පටිප්පස්සද්ධා හෝති, චතුත්ථං ඤානං සමාපන්නස්ස අස්සාසපස්සාසා පටිප්පස්සද්ධා හෝති, සඤ්ඤාවේදයිනනිරෝධං සමාපන්නස්ස සඤ්ඤා ච වේදනා ච පටිප්පස්සද්ධා හෝති, බිණාසවස්ස හික්බුනෝ රාගෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති, දෝසෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති, මෝහෝ පටිප්පස්සද්ධෝ හෝති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ සංසිද්ධිමත් තයක් තියෙනවා. පළමු වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දි සිටින කෙනාට වචනය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. දෙවෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දි සිටින කෙනාට විතක්ක විචාර සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. තුන් වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දි සිටින කෙනාට ප්‍රීතිය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. හතර වෙනි ධ්‍යානයට සමචුද්දි සිටින කෙනාට ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධයට සමචුද්දි සිටින කෙනාට සඤ්ඤාත්, වේදනාත් සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ හික්මුවට රාගය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. ද්වේශය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ. මෝහය සංසිද්දිලා තියෙන්නේ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අට්ඨක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.8

දුතිය අට්ඨක සුත්තං

වේදනාව පිළිබඳ අට කරුණකින් වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

266. අප බෝ සම්බහුලා භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු,
..... ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ තේ භික්ඛු භගවා ඒතදවෝචුං: කතමා
නු බෝ භික්ඛවේ වේදනා? කතමෝ වේදනා සමුදයෝ? කතමෝ
වේදනානිරෝධෝ? කතමා වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා? කෝ වේදනාය
අස්සාදෝ? කෝ ආදීනවෝ? කිං නිස්සරණන්ති?

266. එදා බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි
තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ භික්ෂූන්
වහන්සේලාගෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ විමසුවා. පින්වත්
මහණෙනි, වේදනාව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද?
වේදනාව නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින
ප්‍රතිපාදව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ ආශ්වාදය කුමක් ද? වේදනාවේ ආදීනවය
කුමක් ද? වේදනාවේ නිස්සරණය කුමක් ද?

භගවම්මුලකා නෝ හන්තේ ධම්මෝ නිස්සෝ ඉමා
භික්ඛවේ වේදනා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා
චු-චන්ති භික්ඛවේ වේදනා. එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ

ස්වාමීනි, අප ගේ ශ්‍රී සද්ධර්මය වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම මුල්
කොට ඇති සේක පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනක්
නියෙනවා. සෑප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සෑප රහිත වේදනාව යි.
පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශය හට ගැනීමෙනුයි
වේදනාව හට ගන්නේ

(යථා පුරිමසුත්තන්තං ඒවං විත්ථාරේතබ්බං)

(පෙර සූත්‍රයේ පරිදිම විස්තර කළ යුතු යි)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අට්ඨක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.9

පඤ්චකංගසුත්තං

පඤ්චකංගට වදාළ දෙසුම

267. අප ඛෝ පඤ්චකංගෝ ථපති යේනායස්මා උදායී තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං උදායීං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ තේ පඤ්චකංගෝ ථපති ආයස්මන්තං උදායීං ඒතදවෝච: කති නු ඛෝ භන්තේ උදායී වේදනා චුත්තා භගවතාති?

267. එදා පඤ්චකංග වඩුවා ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන් වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන්ට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුන පඤ්චකංග වඩුවා ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා. ස්වාමීනී, උදායී තෙරුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වේදනා කීයක් වදාරලා තියෙනවා ද?

තිස්සෝ ඛෝ ගහපති වේදනා චුත්තා භගවතා: සුඛා වේදනා, දුක්ඛා වේදනා, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා ඛෝ ගහපති තිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතාති.

පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වේදනා තුනක් වදාරලා තියෙනවා. සෑප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සෑප රහිත වේදනාවයි. පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඔය වේදනා තුන ගැන තමයි වදාරල තියෙන්නේ.

ඒවං චුත්තේ පඤ්චකංගෝ ථපති ආයස්මන්තං උදායීං ඒතදවෝච: න ඛෝ භන්තේ උදායී තිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතා, ද්වේ භන්තේ වේදනා චුත්තා භගවතා සුඛා වේදනා දුක්ඛාවේදනා. යායං භන්තේ අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, සන්තස්මිං ඒසා පණ්ණේ සුඛේ චුත්තා භගවතාති.

එසේ කී විට පඤ්චකංග වඩුවා ආයුෂ්මත් උදායී තෙරුන්ට මෙය පැවසුවා. ස්වාමීනී, උදායී තෙරුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වේදනා තුනක් ගැන නොවෙයි වදාරල තියෙන්නේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ

විසින් වදාරළ නියෙන්තේ සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව යන වේදනා දෙකක් ගැන යි. ස්වාමීනී, යම් මේ දුක් සැප රහිත වේදනාවක් ඇද්ද, මෙය ශාන්ත වූත්, ප්‍රණීත වූත් සැපයෙහිලා තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරළ නියෙන්තේ.

දුතියමිති බෝ ආයස්මා උදායි පඤ්චකංගං ටපනි ඒතදවෝච: න බෝ ගහපනි ද්වේ වේදනා චුත්තා භගවතා, තිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතා: සුඛා වේදනා, දුක්ඛා වේදනා, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා තිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතානි.

දෙවෙනි වතාවටත් ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන් පඤ්චකංග වඩුවාට මෙහෙම කිව්වා. පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වේදනා දෙකක් වදාරළ නෑ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වේදනා තුනකුයි වදාරලා නියෙන්තේ. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාවයි. පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඔය වේදනා තුන ගැන තමයි වදාරළ නියෙන්තේ.

දුතියමිති බෝ පඤ්චකංගෝ ටපනි ආයස්මන්තං උදායිං ඒතදවෝච: න බෝ හන්තේ උදායි තිස්සෝ චුත්තා භගවතා, ද්වේ හන්තේ වේදනා චුත්තා භගවතා සුඛා වේදනා දුක්ඛාවේදනා. යායං හන්තේ අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, සන්තස්මිං ඒසා පණ්ණේ සුබ්බේ චුත්තා භගවතානි.

දෙවෙනි වතාවටත් පඤ්චකංග වඩුවා ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන්ට මෙය පැවසුවා. ස්වාමීනී, උදායි තෙරුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වේදනා තුනක් ගැන නොවෙයි වදාරළ නියෙන්තේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරළ නියෙන්තේ සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව යන වේදනා දෙකක් ගැන යි. ස්වාමීනී, යම් මේ දුක් සැප රහිත වේදනාවක් ඇද්ද, මෙය ශාන්ත වූත්, ප්‍රණීත වූත් සැපයෙහිලා තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරළ නියෙන්තේ.

තතියමිති බෝ ආයස්මා උදායි පඤ්චකංගං ටපනි ඒතදවෝච: න බෝ ගහපනි ද්වේ වේදනා චුත්තා භගවතා, තිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතා: සුඛා වේදනා, දුක්ඛා වේදනා, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා තිස්සෝ වේදනා චුත්තා භගවතානි.

තුන් වෙනි වතාවටත් ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන් පඤ්චකංග වඩුවාට මෙහෙම කිව්වා. පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වේදනා දෙකක් වදාරල නෑ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වේදනා තුනකුයි වදාරලා තියෙන්නේ. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාවයි. පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඔය වේදනා තුන ගැන තමයි වදාරල තියෙන්නේ.

තතියමිපි බෝ පඤ්චකංගෝ ථපති ආයස්මත්තං උදායිං ඒතදවෝච: න බෝ හත්තේ උදායි තිස්සෝ චුත්තා භගවතා, ද්වේ හත්තේ වේදනා චුත්තා භගවතා සුඛා වේදනා දුක්ඛාවේදනා. යායං හත්තේ අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, සන්තස්මි ඒසා පණ්ණේ සුඛේ චුත්තා භගවතාති. නේව බෝ අසක්ඛි ආයස්මා උදායි පඤ්චකංගා ථපතිං සඤ්ඤාපේතුං, න පන අසක්ඛි පඤ්චකංගෝ ථපති ආයස්මත්තං උදායිං සඤ්ඤාපේතුං.

තුන් වෙනි වතාවටත් පඤ්චකංග වඩුවා ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන්ට මෙය පැවසුවා. ස්වාමීනී, උදායි තෙරුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වේදනා තුනක් ගැන නොවෙයි වදාරල තියෙන්නේ. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරල තියෙන්නේ සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව යන වේදනා දෙකක් ගැන යි. ස්වාමීනී, යම් මේ දුක් සැප රහිත වේදනාවක් ඇද්ද, මෙය ශාන්ත වූත්, ප්‍රණීත වූත් සැපයෙහිලා තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරල තියෙන්නේ. ආයුෂ්මතු උදායි තෙරුන්ට පඤ්චකංග වඩුවාව මේ කාරණයෙහි දැනුවත් කරවන්නට නො හැකි වුණා. පඤ්චකංග වඩුවාටත් ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන්ට තම කරුණෙහි දැනුවත් කරවන්නට නොහැකි වුණා.

අස්සෝසි බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ ආයස්මත්තෝ උදායිස්ස පඤ්චකංගේන ථපතිනා සද්ධිං ඉමං කථාසල්ලාපං. අථ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යාවතකෝ ආයස්මත්තෝ උදායිස්ස පඤ්චකංගේන ථපතිනා සද්ධිං අහෝසි කථාසල්ලාපෝ තං සබ්බං භගවතෝ ආරෝ-සි.

එතකොට ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් ආයුෂ්මත් උදායි හා පඤ්චකංග වඩුවා අතර ඇතිවුණ මේ කථා සල්ලාපය අසා ගෙන හිටියා. ඉන්පසු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා

..... එකත්පස්ව වාසිවුන ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් ආයුෂ්මත් උදායි තෙරුන් හා පඤ්චකංග වඩුවා අතර යම්තාක් කථා සල්ලාපයක් වුණා ද ඒ සෑම දෙයක් ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළා.

සන්තං යේව ඛෝ ආනන්ද පරියායං පඤ්චකංගෝ ථපති උදායිස්ස භික්ඛුනෝ නාබ්භනුමෝදි, සන්තඤ්ච පනානන්ද පරියායං උදායි භික්ඛු පඤ්චකංගස්ස ථපතිනෝ නාබ්භනුමෝදි. ද්වේපි මයා ආනන්ද වේදනා චුත්තා පරියායේන, තිස්සෝපි මයා වේදනා චුත්තා පරියායේන, පඤ්චපි මයා වේදනා චුත්තා පරියායේන, ඡපි මයා වේදනා චුත්තා පරියායේන, අට්ඨරසාපි මයා වේදනා චුත්තා පරියායේන, ඡන්තිංසාපි මයා වේදනා චුත්තා පරියායේන, අට්ඨසතම්පි මයා වේදනා චුත්තා පරියායේන.

පින්වත් ආනන්ද, පඤ්චකංග වඩුවා උදායි භික්ෂුව ගේ ඇත්තා වූ ම දහම් ක්‍රමයයි නො පිළිගත්තේ. ඒ වගේ ම පින්වත් ආනන්ද, උදායි භික්ෂුවත් පඤ්චකංග වඩුවා ගේ ඇත්තා වූම දහම් ක්‍රමය යි නො පිළිගත්තේ. පින්වත් ආනන්ද, මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා දෙකක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා තුනක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා පහක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා හයක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා දහ අටක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා තිස් හයක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා එකසිය අටක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා.

ඒවං පරියායදේසිතෝ ඛෝ ආනන්ද මයා ධම්මෝ. ඒවං පරියාය දේසිතෝ ඛෝ ආනන්ද මයා ධම්මේ යේ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සුලපිතං න සමනුමඤ්ඤස්සන්ති න සමනුජාතිස්සන්ති න සමනුමෝදිස්සන්ති: නේසං ඒතං පාටිකංඛා භණ්ඩනජාතා කලහජාතා විවාදාපන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛසන්තිහි විතුදන්නා විහරිස්සන්තිහි.

පින්වත් ආනන්ද, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙනුයි මා විසින් ධර්මය දෙසන ලද්දේ. පින්වත් ආනන්ද, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙන් මා විසින් දේශනා කරන ලද ධර්මය පිළිබඳ ව යමෙක් එකිනෙකා ගේ සුභාසිතය, මැනවින් පැවසූ දෙය එකිනෙකා තේරුම් නො ගන්නවා නම්,

වටහා නො ගන්නවා නම්, අනුමෝදන් නොවනවා නම් ඔවුන් විසින් කැමැති විය යුත්තේ මෙය යි. රණ්ඩු කර ගැනීමත්, කෝලාහල කර ගැනීමත්, වාදවිවාද කර ගැනීමත්, එක්තෙකාට මුඛය නැමැති ආයුධයෙන් විදගැනීමත් ඇතිව වාසය කිරීම විතරයි.

ඒවං පරියායදේසිතෝ ඛෝ ආනන්ද මයා ධම්මෝ. ඒවං පරියාය දේසිතෝ ඛෝ ආනන්ද මයා ධම්මේ යෝ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සුලපිතං සමනුමඤ්ඤස්සන්ති සමනුජානිස්සන්ති සමනුමෝදිස්සන්ති: නේසං ඒතං පාටිකංඛා සමග්ගා සම්මෝදමානා අවිච්ඡේදමානා බීරෝදකී භූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුහි සම්පස්සන්තා විහරිස්සන්තිති.

පින්වත් ආනන්ද, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙනුයි මා විසින් ධර්මය දෙසන ලද්දේ. පින්වත් ආනන්ද, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙන් මා විසින් දේශනා කරන ලද ධර්මය පිළිබඳ ව යමෙක් එකිනෙකා ගේ සුභාසිතය, මැනවින් පැවසූ දෙය එකිනෙකා තේරුම් ගන්නවා නම්, වටහා ගන්නවා නම්, අනුමෝදන් වෙනවා නම් ඔවුන් විසින් කැමැති විය යුත්තේ මෙය යි. සමගියෙන් සිටීමත්, සතුටුව සිටීමත්, වාද නො කර සිටීමත්, කිරි හා දිය එක් වූ පරිද්දෙන් එකිනෙකා ප්‍රිය ඇසින් බලමින් වාසය කිරීමත් තමයි.

පඤ්චමේ ආනන්ද කාමගුණා. කතමේ පඤ්ච: චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා: ඉමේ ඛෝ ආනන්ද පඤ්ච කාමගුණා. යං ඛෝ ආනන්ද ඉමේ පඤ්ච කාමගුණේ පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, ඉදං චු-චති කාමසුඛං. යේ ඛෝ ආනන්ද ඒවං චරෙය්‍යු: ඒතං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්තිති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරං -ච පණ්ණතරඤ්ච.

පින්වත් ආනන්ද, කාම ගුණ පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්? ඇසින් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන රූප තියෙනවා. කණින් දත යුතු ශබ්ද තියෙනවා

..... නාසයෙන් දතයුතු ගඳ සුවඳ තියෙනවා දිවෙන් දත යුතු රස තියෙනවා කයෙන් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන පහසු තියෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, මේ තමයි පඤ්ච කාම ගුණ. පින්වත් ආනන්ද, මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් හේතුවෙන් යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මෙයයි කාමසුඛය කියන්නේ. පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්න පුළුවනි. මේක තමයි සුඛ සොම්නස විදින්නා වූ පරම ශාන්ත සැපය කියලා. ඔවුන් ගේ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්දය, ඔය කාම සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූ වෙනත් සැප තියෙනවා.

කතමඤ්චානන්ද ඒතම්භා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච: ඉධානන්ද භික්ඛු විවි-ච කාමෙහි විවි-ච අකුසලේහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචේකජං පීති සුඛං පඨමං කඛානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං ඛෝ ආනන්ද ඒතම්භා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච.

පින්වත් ආනන්ද, ඔය කාම සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූ වෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා භික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසලවලින් වෙන් ව, විතර්ක සහිත වූ, විචාර සහිත වූ, විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්ද, මේක තමයි ඔය කාම සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූ වෙනත් සැපය.

යේ ඛෝ ආනන්ද ඒවං වදෙය්‍යු: “ඒතං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්ති”ති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒතම්භා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද ඒතම්භා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච: ඉධානන්ද භික්ඛු විතක්කවිචාරානං වූපසමා අජ්ඣන්තං සම්පසාදනං -තෙසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියං කඛානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං ඛෝ ආනන්ද ඒතම්භා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච.

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොම්නස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ

ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපයක් තියෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා හික්ෂුව විතක්ක විචාරයන් සංසිඳවා ගෙන, තමා තුළ පැහැදීම ඇති කර ගෙන, සිතේ එකභාවය ඇති කර ගෙන, විවර්ක රහිත වූ විචාර රහිත වූ, සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති දෙවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය.

යේ බෝ ආනන්ද ඒවා වදෙය්‍යුං: “ඒතං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙනති”ති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච: ඉධානන්ද හික්ඛු පීතියා ච විරාගා උපෙක්ඛකෝ ච විහරති සතෝ ච සම්පජානෝ සුඛඤ්ච කායේන පටිසංවේදෙනි, යන්තං අරියා ආචික්ඛන්ති, උපෙක්ඛකෝ සතිමා සුඛවිහාරී, තං තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ ආනන්ද ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච.

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොම්නස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපයක් තියෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා හික්ෂුව ප්‍රීතියටත් නො ඇලී, උපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, කයෙන් සැපයකුත් විඳිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා උපේක්ෂායෙන් යුතුව සිහි ඇතිව, සැප සේ වාසය කිරීම කියා යමකට කියනවා නම්, ඒ තුන් වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය.

යේ බෝ ආනන්ද ඒවා වදෙය්‍යුං: “ඒතං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙනති”ති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච.

කතමඤ්චානන්ද ඒනම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තරඤ්ච පඤ්ඤානරඤ්ච: ඉධානන්ද භික්ඛු සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා පුබ්බේව සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථගමා අදුක්ඛමසුඛං උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං කධානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ ආනන්ද ඒනම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තරඤ්ච පඤ්ඤානරඤ්ච.

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොම්නස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපයක් තියෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා භික්ෂුව සැපයද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් කලින් ම සොම්නස්, දෝමනස් දෙක දුරු කිරීමෙන් දුක් සැප රහිත වූ උපේක්ෂාවෙන් යුතු පිරිසිදු සිහියෙන් යුතු හතර වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය.

යේ බෝ ආනන්ද ඒවා වදෙයුදු: “ඒනං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්ති”ති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒනම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තරඤ්ච පඤ්ඤානරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද ඒනම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තරඤ්ච පඤ්ඤානරඤ්ච: ඉධානන්ද භික්ඛු සබ්බසෝ රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා අනන්තෝ ආකාසෝති ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ ආනන්ද ඒනම්හා සුඛා

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොම්නස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපයක් තියෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා සියළු රූප සඤ්ඤාවන් ඉක්මවා යෑමෙන්, ගොරෝසු සඤ්ඤාවන් ගේ දුරු වීමෙන්, නොයෙක් සඤ්ඤාවන් මෙනෙහි නො කිරීමෙන් අනන්ත වූ ආකාසය මෙනෙහි කිරීමෙන්

ආකාසානඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා

යේ බෝ ආනන්ද ඒවං වදෙය්‍යු: “ඒනං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්ති”ති, ඉදං තෝසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒනම්හා සුඛා කතමඤ්චානන්ද ඒනම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං ඉධානන්ද භික්ඛු සබ්බසෝ ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කම්ම අනන්තං විඤ්ඤාණන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ ආනන්ද ඒනම්හා සුඛා

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොමනස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා වෙනත් සෑපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා භික්ෂුව සියළු ආකාසානඤ්චායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, අනන්ත වූ විඤ්ඤාණය මෙනෙහි කිරීමෙන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා

යේ බෝ ආනන්ද ඒවං වදෙය්‍යු: “ඒනං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්ති”ති, ඉදං තෝසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒනම්හා සුඛා කතමඤ්චානන්ද ඒනම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං ඉධානන්ද භික්ඛු සබ්බසෝ විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කම්ම නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ ආනන්ද ඒනම්හා සුඛා

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොමනස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා වෙනත් සෑපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා භික්ෂුව සියළු විඤ්ඤාණඤ්චායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, ‘කිසිවක් නැත’ කියා මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා

යේ බෝ ආනන්ද ඒවං වදෙය්‍යුං: “ඒනං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්ති”ති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒනමිහා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතතරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද ඒනමිහා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතතරඤ්ච: ඉධානන්ද භික්ඛු සබ්බසෝ අකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ ආනන්ද ඒනමිහා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතතරඤ්ච.

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොම්නස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපයක් තියෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා භික්ෂුව සියළු ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය.

යේ බෝ ආනන්ද ඒවං වදෙය්‍යුං: “ඒනං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්ති”ති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථානන්ද ඒනමිහා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතතරඤ්ච. කතමඤ්චානන්ද ඒනමිහා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතතරඤ්ච: ඉධානන්ද භික්ඛු සබ්බසෝ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ ආනන්ද ඒනමිහා සුඛා අඤ්ඤානරා සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණ්ණතතරඤ්ච.

පින්වත් ආනන්ද, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සොම්නස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපයක් තියෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් ආනන්ද, මෙහිලා භික්ෂුව සියළු නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධයට පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් ආනන්දය, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීත වූත් වෙනත් සැපය.

යානං බෝ පනේනං ආනන්ද විජ්ජති යං අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බජකා ඒවං වදෙය්‍යාං: “සඤ්ඤාචේදයිතනිරෝධං සමණෝ ගෝතමෝ ආහ, තඤ්ච සුඛස්මිං පඤ්ඤාපේති, තයිදං කිංසු තයිදං කථංසු”ති? ඒවංවාදිනෝ ආනන්ද අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බජකා ඒවමස්සු වචනියා: න බෝ ආවුසෝ භගවා සුඛං යේව වේදනා සන්ධාය සුඛස්මිං පඤ්ඤාපේති, යත්ථ යත්ථාවුසෝ සුඛං උපලබ්භති, යං හි යං හි සුඛං තං තං තථාගතෝ සුඛස්මිං පඤ්ඤාපේති”ති.

පින්වත් ආනන්ද, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් මේ ආකාරයට කියනවා යන කරුණත්, සිදු විය හැකි දෙයක්. ඒ කියන්නේ “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සඤ්ඤාචේදයිත නිරෝධයක් ගැන පවසනවා. එය සැපයෙහිලා පණවනවා. මොකක්ද ඒක? කොහොමද ඒක ඇති කර ගන්නේ?” කියලා. පින්වත් ආනන්ද, ඔවුනි දේ කියන අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙමයි. “එම්බා ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඛ වූ වේදනාව පමණක් ම සැපයෙහිලා පණවන්නේ නෑ. එම්බා ආයුෂ්මතුනි, යම් යම් තැනක සුවයක් ලැබෙයි ද, යම් යම් වූ සුවයක් ඇද්ද, ඒ ඒ සුවය තථාගතයන් වහන්සේ සැපයෙහිලා පණවන සේක” කියල.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඤ්චංගික සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.2.10

හික්ඛුසුත්තං

හික්ඛුන්ට වදාළ දෙසුම

268. ද්වේපි මයා හික්ඛවේ වේදනා චූත්තා පරියායේන, තිස්සෝපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, පඤ්චපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, ඡපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, අට්ඨරාසපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, ඡන්තිංසාපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, අට්ඨසකම්පි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන.

268. පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා දෙකක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා තුනක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා පහක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා හයක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා දහ අටක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා නිස් හයක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා එකසිය අටක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා.

ඒවං පරියායදේසිතෝ භික්ඛවේ මයා ධම්මෝ. ඒවං පරියාය දේසිතෝ බෝ භික්ඛවේ මයා ධම්මේ යේ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සුලපිතං න සමනුමඤ්ඤස්සන්ති න සමනුජානිස්සන්ති න සමනුමෝදිස්සන්ති: නේසං ඒතං පාටිකංඛා භණ්ඩනජාතා කලහජාතා විවාදාපන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛසන්තිහි විතුදන්නා විහරිස්සන්තිහි.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙනුයි මා විසින් ධර්මය දෙසන ලද්දේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙන් මා විසින් දේශනා කරන ලද ධර්මය පිළිබඳ ව යමෙක් එකිනෙකා ගේ සුභාසිතය, මැනවින් පැවසූ දෙය එකිනෙකා තේරුම් නො ගන්නවා නම්, වටහා නො ගන්නවා නම්, අනුමෝදන් නොවනවා නම් ඔවුන් විසින් කැමැති විය යුත්තේ මෙය යි. රණ්ඩු කර ගැනීමත්, කෝළාහල කර ගැනීමත්, වාදවිවාද කර ගැනීමත්, එක්නෙකාට මුඛය නැමැති ආයුධයෙන් විදගැනීමත්, ඇතිව වාසය කිරීම විතරයි.

ඒවං පරියායදේසිතෝ භික්ඛවේ මයා ධම්මෝ. ඒවං පරියාය දේසිතෝ බෝ භික්ඛවේ මයා ධම්මේ යේ අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සුභාසිතං සුලපිතං සමනුමඤ්ඤස්සන්ති සමනුජානිස්සන්ති සමනුමෝදිස්සන්ති: නේසං ඒතං පාටිකංඛා සමග්ගා සමමෝදමානා බිරෝදකිභූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියවක්ඛුහි සම්පස්සන්නා විහරිස්සන්තිහි.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙනුයි මා විසින් ධර්මය දෙසන ලද්දේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය ආකාරයට නොයෙක් ක්‍රම වශයෙන් මා විසින් දේශනා කරන ලද ධර්මය පිළිබඳ ව යමෙක් එකිනෙකා ගේ සුභාසිතය, මැනවින් පැවසූ දෙය එකිනෙකා තේරුම් ගන්නවා නම්,

වටහා ගන්නවා නම්, අනුමෝදන් වෙනවා නම් ඔවුන් විසින් කැමැති විය යුත්තේ මෙය යි. සමගියෙන් සිටීමත්, සතුටුව සිටීමත්, වාද නො කර සිටීමත්, කිරි හා දිය එක් වූ පරිද්දෙන් එකිනෙකා ප්‍රිය ඇසින් බලමින් වාසය කිරීමත් තමයි.

පඤ්චමේ භික්ඛවේ කාමගුණා. කතමේ පඤ්ච: චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා, සෝතවිඤ්ඤෙය්‍යා සද්දා ඝාතවිඤ්ඤෙය්‍යා ගන්ධා ජීව්හාවිඤ්ඤෙය්‍යා රසා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා: ඉමේ බෝ භික්ඛවේ පඤ්ච කාමගුණා.

පින්වත් මහණෙනි, කාම ගුණ පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්? ඇසින් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන රූප තියෙනවා. කණින් දත යුතු ශබ්ද තියෙනවා නාසයෙන් දතයුතු ගඳ සුවඳ තියෙනවා දිවෙන් දත යුතු රස තියෙනවා කයෙන් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන පහස තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි පඤ්ච කාම ගුණ.

යං බෝ භික්ඛවේ ඉමේ පඤ්ච කාමගුණේ පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, ඉදං වු-චති කාමසුඛං. යේ බෝ භික්ඛවේ ඒවං වදෙය්‍යුං: ඒතං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්තීති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථි භික්ඛවේ ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරං -ච පණීතතරඤ්ච. කතමඤ්ච භික්ඛවේ ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච: ඉධා භික්ඛවේ භික්ඛු විචි-ච කාමේහි විචි-ච අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං සවිචාරං විචේකජං පීති සුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ භික්ඛවේ ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤතරා සුඛං අභික්කන්තතරඤ්ච පණීතතරඤ්ච.

පින්වත් මහණෙනි, මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් හේතුවෙන් යම් සැපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මෙයයි කාමසුඛය කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්න පුළුවනි. මේක තමයි සුඛ සොම්නස විදින්නා වූ පරම ශාන්ත සැපය කියලා. ඔවුන් ගේ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඔය කාම සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ,

ඉතා ප්‍රණීන වූ චෙනත් සැප තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කාම සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීන වූ චෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසල්වලින් වෙන් ව, විතර්ක සහිත වූ, විචාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේක තමයි ඔය කාම සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීන වූ චෙනත් සැපය.

යේ බෝ හික්ඛවේ ඒවං වදෙය්‍යුං: “ඒතං පරමං සන්තං සුඛං සෝමනස්සං පටිසංවේදෙන්ති”ති, ඉදං නේසාහං නානුජානාමි. තං කිස්ස හේතු: අත්ථි හික්ඛවේ ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අහික්කන්තරඤ්ච පණීතතරඤ්ච. කතමඤ්ච හික්ඛවේ ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤං සුඛං අහික්කන්තරඤ්ච පණීතතරඤ්ච: ඉධා හික්ඛවේ හික්ඛු සබ්බසෝ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤයනනං සමතික්කම්ම සඤ්ඤාවේදයිනනිරෝධං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං බෝ හික්ඛවේ ඒතම්හා සුඛා අඤ්ඤතරා සුඛං අහික්කන්තරඤ්ච පණීතතරඤ්ච.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කියන්නට පුළුවනි. “පරම ශාන්ත සුඛය වූ මේ සෝමනස තමයි විදින්නට තියෙන්නේ” කියලා. ඔවුන් ගේ ඒ වචනය මං පිළිගන්නේ නෑ. ඒකට හේතුව කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීන වූ චෙනත් සැපයක් තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීන වූ චෙනත් සැපය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව සියළු නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤයනනය ඉක්මවා යෑමෙන්, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධයට පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේක තමයි ඔය සුඛයට වඩා ඉතා සුන්දර වූ, ඉතා ප්‍රණීන වූ චෙනත් සැපය.

යානං බෝ පනේතං හික්ඛවේ විජ්ජති යං අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බජකා ඒවං වදෙය්‍යුං: “සඤ්ඤාවේදයිනනිරෝධං සමණෝ ගෝතමෝ ආහ, තඤ්ච සුඛස්මිං පඤ්ඤාපේති, තයිදං කිංසු තයිදං කථංසු”ති? ඒවංවාදිනෝ හික්ඛවේ අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බජකා ඒවමස්සු වචනියා: න බෝ ආවුසෝ හගවා සුඛං යේව වේදනා සන්ධාය සුඛස්මිං පඤ්ඤාපේති, යත්ථ යත්ථාවුසෝ සුඛං උපලබ්භති, යං හි යං හි සුඛං තං තං තථාගතෝ සුඛස්මිං පඤ්ඤාපේති”ති.

පින්වත් මහණෙනි, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් මේ ආකාරයට කියනවා යන කරුණත්, සිදු විය හැකි දෙයක්. ඒ කියන්නේ “ශ්‍රමණ ගෞතමයන්

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

වේදනා සංයුක්තය - රහෝගතස්ස වර්ගය

සඤ්ඤාවේදයින් නිරෝධයක් ගැන පවසනවා. එය සැපයෙහිලා පණවනවා. මොකක්ද ඒක? කොහොමද ඒක ඇති කර ගන්නේ?” කියලා. පින්වත් මහණෙනි, ඔවුන් දේ කියන අන්‍යාගමික පිරිවැරියන්ට පිළිතුරු දිය යුත්තේ මෙහෙමයි. “එම්බා ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඛ වූ වේදනාව පමණක්ම සැපයෙහිලා පණවන්නේ නෑ. එම්බා ආයුෂ්මතුනි, යම් යම් තැනක සුවයක් ලැබෙයි ද, යම් යම් වූ සුවයක් ඇද්ද, ඒ ඒ සුවය තථාගතයන් වහන්සේ සැපයෙහිලා පණවන සේක” කියල.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හික්බු සුත්‍රය නිමා විය.

රහෝගතවග්ගෝ දුතියෝ
දෙවෙනි රහෝගත වර්ගය යි

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

රහෝගත ද්වේ ව ආකාසා අගාරං ද්වේ ව සන්තකා
අට්ඨකේන ව ද්වේ චූත්තා පඤ්චකංගෝථ හික්බුතා.

රහෝගත සුත්‍රය, ආකාස සුත්‍ර දෙක, අගාර සුත්‍රය, සන්තක සුත්‍ර දෙක,
අට්ඨක සුත්‍ර දෙක, පඤ්චකංග සුත්‍රය, හික්බු සුත්‍රය යන මෙයින් මේ වර්ගය
සමන්විත යි.

3. අට්ඨසතපරියායවග්ගෝ

3. අට්ඨසතපරියාය වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.1

මෝළියසීවකසුත්තං

මෝළියසීවක පිරිවැජ්ජියාට වදාළ දෙසුම

269. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වෙළවනේ කලන්දකනිවාසේ. අථ ඛෝ මෝළියසීවකෝ පරිබ්බාජකෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්, උපසංකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ මෝළියසීවකෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: සන්ති හි හෝ ගෝතම ඒකේ සමණබ්‍රාහ්මණා ඒවංවාදිතෝ ඒවංදිට්ඨිතෝ: “යං කිඤ්චායං පුරිසපුග්ගලෝ පටිසංවේදියති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා සබ්බන්තං පුබ්බේකතභේතු”ති. ඉධ භවං ගෝතමෝ කිමාහාති?

269. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ රජගහ නුවර කලන්දකනිවාස නම් වූ වෙළවනාරාමයේ. එදා මෝළියසීවක පිරිවැජ්ජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදුනා. එකත්පස්ව වාචි වුණා. එකත්පස්ව වාචිවුණ මෝළියසීවක පිරිවැජ්ජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මෙවැනි වාද ඇති, මෙවැනි ආකල්ප දරණ ඇතැම් ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා. “මේ පුරුෂ පුද්ගලයා යම්කිසි සැපක් වේවා, දුක්ඛයක් වේවා, දුක් සැප රහිත විදීමක් වේවා විදිනවා නම්, ඒ සෑම විදීමක් ම තමන් පෙර කරපු කර්මයන් ගේ විපාක භේතු වෙන්” කියලා. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ මේ ගැන පවසන්නේ කුමක් ද?

පින්තසමුට්ඨානානිපි බෝ සීවක ඉධෙක-වානි වේදයිතානි උප්පජ්ජන්ති, සාමම්පි බෝ ඒනං සීවක වේදිතබ්බං, යථා පින්තසමුට්ඨානානිපි ඉධෙක-වානි වේදයිතානි උප්පජ්ජන්තිති, ලෝකස්සපි බෝ ඒනං සීවක ස-වසම්මතං, යථා පින්තසමුට්ඨානානිපි ඉධෙක-වානි වේදයිතානි උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ සීවක යේ තේ සමණබ්‍රාහ්මණා ඒවං වාදිනෝ ඒවං දිට්ඨිනෝ: “යං කිඤ්චායං පුරිසපුග්ගලෝ පටිසංවේදියති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා සබ්බන්තං පුබ්බේකතභේතු”ති. යඤ්ච සාමං ඤාතං තඤ්ච අනිධාවන්ති, යඤ්ච ලෝකේ ස-වසම්මතං තඤ්ච අනිධාවන්ති, තස්මා නේසං සමණබ්‍රාහ්මණානං මි-ජාති වදාමි.

පින්වත් සීවකය, මෙහි පිත නිසා හට ගන්නා වූ ඇතැම් වේදනාවන් ද උපදිනවා. පින්වත් සීවකය, යම් අයුරකින් පිත නිසා හට ගන්නා වූ ඇතැම් වේදනාවන් උපදිනවා ද, තමන් ඒ බව දැනගත යුතුයි. පින්වත් සීවකය, ලෝකයා අතරත්, (පින් නිසා වේදනා හට ගන්නා බව) මේ කරුණ සත්‍යයි සම්මතයි. ඒ කියන්නේ පිත නිසා හට ගන්නා ඇතැම් වේදනා උපදින බවයි. නමුත් සීවකය, ඔය පිළිබඳ ව ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් මේ වගේ දෙයක් නම් කියන්නේ. මේ වගේ ආකල්පයක් නම් දරන්නේ “මේ පුරුෂ පුද්ගලයා යම්කිසි සැපක් වේවා, දුක්ඛයක් වේවා, දුක් සැප රහිත විදීමක් වේවා විදිනවා නම්, ඒ සෑම විදීමක් ම තමන් පෙර කරපු කර්මයන් ගේ විපාක භේතුවෙන්” කියලා. තමන් විසින් දන්නා වූ යම් කරුණක් ඇද්ද, ඒකටත් එහා දුවනවා. ලෝකයෙහි සත්‍යයැයි සම්මත යමක් ඇද්ද ඒකටත් එහා දුවනවා. ඒ නිසා වේවා ඔය ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ගේ බොරු කතා කියල යි මා කියන්නේ.

සෙම්හසමුට්ඨානානිපි බෝ සීවක වාතසමුට්ඨානානිපි බෝ සීවක සන්නිපාතිකානිපි බෝ සීවක උතුපරිණාමජානිපි බෝ සීවක විසමපරිහාරජානිපි බෝ සීවක විපක්කම්කානිපි බෝ සීවක කම්මවිපාකජානිපි බෝ සීවක ඉධෙක-වානි වේදයිතානි උප්පජ්ජන්ති, සාමම්පි බෝ ඒනං සීවක වේදිතබ්බං, යථා කම්මවිපාකජානිපි බෝ සීවක ඉධෙක-වානි වේදයිතානි උප්පජ්ජන්තිති, ලෝකස්සපි බෝ ඒනං සීවක ස-වසම්මතං, යථා කම්මවිපාකජානිපි ඉධෙක-වානි වේදයිතානි උප්පජ්ජන්ති, තත්ථ සීවක යේ තේ සමණබ්‍රාහ්මණා ඒවං වාදිනෝ ඒවං දිට්ඨිනෝ: “යං කිඤ්චායං පුරිසපුග්ගලෝ පටිසංවේදියති සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා සබ්බන්තං පුබ්බේකතභේතු”ති. යඤ්ච සාමං ඤාතං තඤ්ච අනිධාවන්ති, යඤ්ච ලෝකේ ස-වසම්මතං තඤ්ච අනිධාවන්ති, තස්මා නේසං සමණබ්‍රාහ්මණානං මි-ජාති වදාමිති.

පින්වත් සීවකය, මෙහි සෙම නිසා හට ගන්නා වූ පින්වත් සීවකය, මෙහි වාතය නිසා හට ගන්නා වූ පින්වත් සීවකය, මෙහි සන්නිපාතය නිසා හට ගන්නා වූ පින්වත් සීවකය, මෙහි සෘතු විපර්යාස නිසා හට ගන්නා වූ පින්වත් සීවකය, මෙහි විසම පරිහරණය නිසා හට ගන්නා වූ පින්වත් සීවකය, මෙහි උපක්‍රම නිසා හට ගන්නා වූ පින්වත් සීවකය, මෙහි කර්ම විපාක නිසා හට ගන්නා වූ ඇතැම් වේදනාවන් ද උපදිනවා. පින්වත් සීවකය, යම් අයුරකින් කර්ම විපාක නිසා හට ගන්නා වූ ඇතැම් වේදනාවන් උපදිනවා ද, තමන් ඒ බව දැනගත යුතුයි. පින්වත් සීවකය, ලෝකයා අතරත්, (කර්ම විපාක නිසා වේදනා හට ගන්නා බව) මේ කරුණ සත්‍යයි සම්මතයි. ඒ කියන්නේ කර්ම විපාක නිසා හට ගන්නා ඇතැම් වේදනා උපදින බවයි. නමුත් සීවකය, ඔය පිළිබඳ ව ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් මේ වගේ දෙයක් නම් කියන්නේ. මේ වගේ ආකල්පයක් නම් දරන්නේ “මේ පුරුෂ පුද්ගලයා යම්කිසි සැපක් වේවා, දුකක් වේවා, දුක් සැප රහිත විදීමක් වේවා විදිනවා නම්, ඒ සෑම විදීමක් ම තමන් පෙර කරපු කර්මයන් ගේ විපාක හේතුවෙන්” කියලා. තමන් විසින් දන්නා වූ යම් කරුණක් ඇද්ද, ඒකටත් එහා දුවනවා. ලෝකයෙහි සත්‍යයැයි සම්මත යමක් ඇද්ද ඒකටත් එහා දුවනවා. ඒ නිසා විවා ඔය ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ගේ බොරු කතා කියල යි මා කියන්නේ.

ඒවං චූත්තේ මෝලියසීවකෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච:
“අභික්කන්තං හෝ ගෝතම උපාසකං මං භවං ගෝතමෝ
ධාරේතු අජ්ජනග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගත”න්ති.

මෙසේ වදාළ විට මෝලියසීවක පිරිවැජ්ජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවා. “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් මා දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් වශයෙන් පිළිගන්නා සේකවා”

පින්තං සෙම්භඤ්ච වාතෝ ව සන්නිපාතා උතුති ව
විසමං විපක්කමිකෝ ව කම්මවිපාකේන අට්ඨමිති.

පිත නිසාත් වේදනා ඇති වෙනවා. සෙම නිසාත් වේදනා ඇති වෙනවා. වාතය නිසාත් වේදනා ඇති වෙනවා. සන්නිපාතය නිසාත් වේදනා ඇති වෙනවා. විෂම පැවැත්ම

නිසාත් වේදනා ඇති වෙනවා. උපක්‍රම නිසාත් වේදනා ඇති වෙනවා. අටවැනි දේ වශයෙන් කර්ම විපාක නිසාත් වේදනා ඇති වෙනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

මෝළියසිවක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.2

අට්ඨසතපරියායසූත්තං

එකසිය අට වැදෑරුම් දහම් ක්‍රමයක් ගැන වදාළ දෙසුම

270. අට්ඨසතපරියායං වෝ භික්ඛවේ ධම්මපරියායං දේසිස්සාමි. නං සුණාථ. කතමෝ ච භික්ඛවේ අට්ඨසතපරියායෝ ධම්මපරියායෝ: ද්වේපි මයා භික්ඛවේ වේදනා චූත්තා පරියායේන, තිස්සෝපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, පඤ්චපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, ඡපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, අට්ඨාරසාපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, ඡත්තිංසාපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන, අට්ඨසතමිපි මයා වේදනා චූත්තා පරියායේන.

270. පින්වත් මහණෙනි, එකසිය අට වැදෑරුම් ක්‍රමයකින් යුතු දහම් ක්‍රමයක් මා ඔබට දේශනා කරන්නට යන්නේ. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, එකසිය අට වැදෑරුම් ක්‍රමයකින් යුතු දහම් ක්‍රමය කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා දෙකක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා තුනක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා පහක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා හයක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා දහ අටක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා තිස් හයක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා. මා විසින් දහම් ක්‍රම වශයෙන් වේදනා එකසිය අටක් ගැනත් පවසා තිබෙනවා.

කතමා ච භික්ඛවේ ද්වේ වේදනා: කායිකා ච තෙසිකා ච, ඉමා චූ-චන්ති භික්ඛවේ ද්වේ වේදනා. කතමා ච භික්ඛවේ තිස්සෝ වේදනා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා, ඉමා චූ-චන්ති භික්ඛවේ තිස්සෝ වේදනා. කතමා ච භික්ඛවේ පඤ්ච වේදනා: සුඛිත්ථියං දුක්ඛිත්ථියං සෝමනස්සිත්ථියං දෝමනස්සිත්ථියං උපෙක්ඛිත්ථියං, ඉමා චූ-චන්ති භික්ඛවේ පඤ්ච වේදනා. කතමා ච භික්ඛවේ ඡ වේදනා: චක්ඛුසම්මස්සජා වේදනා, සෝත සාත ජීව්හා කාය මනෝසම්මස්සජා වේදනා, ඉමා ඛෝ භික්ඛවේ චූ-චන්ති ඡ වේදනා.

පින්චත් මහණෙනි, වේදනා දෙක කුමක් ද? කායික වේදනාවත්, වෛතසික වේදනාවත් ය. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා දෙක කියන්නේ මෙයට යි. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා තුන කුමක් ද? සෑප වේදනාවත්, දුක් වේදනාවත් ය, දුක් සෑප රහිත වේදනාවත් ය. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා තුන කියන්නේ මෙයට යි. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා පහ කුමක් ද? සුඛ ඉන්ද්‍රිය, දුක් ඉන්ද්‍රිය, සොම්නස් ඉන්ද්‍රිය, දොම්නස් ඉන්ද්‍රිය, උපේක්ෂා ඉන්ද්‍රිය යන මෙය යි. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා පහ කියන්නේ මෙයට යි. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා හය කුමක් ද? ඇසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා වේදනාව, කණේ නාසයේ දිවේ කයේ මනසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා වේදනාව. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා හය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා භික්ඛවේ අට්ඨාරස වේදනා: ඡ සෝමනස්සුපච්චාරා ඡ දෝමනස්සුපච්චාරා ඡ උපෙක්ඛුපච්චාරා, ඉමා චූ-චන්ති අට්ඨාරසා වේදනා. කතමා ච භික්ඛවේ ඡත්තිංස වේදනා: ඡ ගේහසිතානි සෝමනස්සානි ඡ නෙක්ඛම්මසිතානි සෝමනස්සානි ඡ ගේහසිතානි දෝමනස්සානි ඡ නෙක්ඛම්මසිතානි දෝමනස්සානි ඡ ගේහසිතානි උපෙක්ඛා, ඡ නෙක්ඛම්මසිතානි උපෙක්ඛා, ඉමා චූ-චන්ති භික්ඛවේ ඡත්තිංසා වේදනා, කතමා ච භික්ඛවේ අට්ඨසත වේදනා: අනිතා ඡත්තිංසා වේදනා, අනාගතා ඡත්තිංසා වේදනා, ප-චූප්පන්නා ඡත්තිංසා වේදනා, ඉමා චූ-චන්ති භික්ඛවේ අට්ඨසතවේදනා. අයං භික්ඛවේ අට්ඨසතපරියායෝ ධම්මපරියායෝති.

පින්චත් මහණෙනි, වේදනා දහ අට කුමක් ද? සොම්නස සමග හැසිරෙන සය වැදෑරුම් වේදනාවය. දොම්නස සමග හැසිරෙන සය වැදෑරුම් වේදනාවය. උපේක්ෂාව සමග හැසිරෙන සය වැදෑරුම් වේදනාවය. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා දහ අට කියන්නේ මෙයට යි. පින්චත් මහණෙනි, වේදනා තිස්සය කුමක් ද? පඤ්චකාම ගුණය ඇසුරු කළ සොම්නස් වේදනා සයකි.

නෙක්ඛම්මය ඇසුරු කළ සොමනස් වේදනා සයකි. පඤ්චකාම ගුණය ඇසුරු කළ දොමනස් වේදනා සයකි. නෙක්ඛම්මය ඇසුරු කළ දොමනස් වේදනා සයකි. පඤ්චකාම ගුණය ඇසුරු කළ උපේක්ෂා වේදනා සයකි. නෙක්ඛම්මය ඇසුරු කළ උපේක්ෂා වේදනා සයකි. පින්වත් මහණෙනි, වේදනා තිස් හය කියන්නේ මෙයට යි. පින්වත් මහණෙනි, වේදනා එකසිය අට කුමක් ද? අතීත වූ වේදනා තිස් හය යි. අනාගත වූ වේදනා තිස් හය යි. වර්තමාන වූ වේදනා තිස් හය යි. පින්වත් මහණෙනි, වේදනා එකසිය අට කියන්නේ මෙයට යි. පින්වත් මහණෙනි, එකසිය අට වැදෑරුම් ක්‍රමයකින් යුතු දහම් ක්‍රමය යනු මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අට්ඨසතපරියාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.3

භික්ඛුසුත්තං

භික්ෂුවට වදාළ දෙසුම

271. අථ ඛෝ අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකම්
 ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ තේ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝච:
 කතමා නු ඛෝ භන්තේ වේදනා? කතමෝ වේදනා සමුදයෝ? කතමෝ
 වේදනාසමුදයගාමිනී පටිපදා? කතමෝ වේදනානිරෝධෝ? කතමා
 වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා? කෝ වේදනාය අස්සාදෝ? කෝ ආදීනවෝ?
 කිං නිස්සරණන්ති?

271. එදා එක්තරා භික්ෂුවක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට
 පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ භික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
 ගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනි, වේදනාව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ හට
 ගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ
 වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපාදව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ ආශ්වාදය කුමක් ද?
 වේදනාවේ ආදීනවය කුමක් ද? වේදනාවේ නිස්සරණය කුමක් ද?

නිස්සෝ ඉමා භික්ඛු වේදනා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා චූ-චන්ති භික්ඛු වේදනා. එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ. තණ්හා වේදනාසමුදයගාමිනී පටිපදා. එස්සනිරෝධා වේදනානිරෝධෝ. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි. යං වේදනා පටි-ච උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං වේදනාය අස්සාදෝ, යා වේදනා අනි-වා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං වේදනාය ආදීනවෝ. යෝ වේදනාය ඡන්දරාගච්ඡයෝ ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං වේදනාය නිස්සරණන්ති.

පින්වත් භික්ෂුව, මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් භික්ෂුව, වේදනාව කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශය හට ගැනීමෙනුයි වේදනාව හට ගන්නේ. වේදනාවේ හට ගැනීමේ වැඩපිළිවෙල වනාහී තණ්හාව යි. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙනවා. ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යනු වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි. වේදනාව නිසා යම් සැපයක්, සොම්නසක් උපදිනවා නම්, මේක තමයි වේදනාවේ ආශ්වාදය. යම් වේදනාවක් අනිත්‍ය යි ද, දුක් යි ද, වෙනස්වන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි ද, මේක වේදනාවේ ආදීනවය යි. වේදනාව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු වීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයේ ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මේක වේදනාවන් ගේ නිස්සරණය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

භික්ඛු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.4

පුබ්බේසුත්තං

“සම්බුද්ධත්වයට පෙර” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

272. පුබ්බේව මේ භික්ඛවේ සම්බෝධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බෝධිසත්තස්සේව සතෝ ඒතදහෝසි: කතමා නු බෝ වේදනා, කතමෝ

වේදනාසමුදයෝ, කතමා වේදනාසමුදයගාමිනී පටිපදා, කතමෝ වේදනානිරෝධෝ, කතමා වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා, කෝ වේදනාය අස්සාදෝ, කෝ ආදීනවෝ, කිං නිස්සරණන්ති.

272. පින්වත් මහණෙනි, සම්බුද්ධත්වයට පෙරම, සම්බුදු නොවී සිටිය දී ම, බෝධිසත්වයන් වශයෙන් (බෝධිමූලයේ දී) සිටිය දී ම මේ අදහස ඇති වුණා. වේදනාව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින චුඩපිළිවෙල යනු කුමක් ද? වේදනාවේ ආශ්වාදය කුමක් ද? වේදනාවේ ආදීනවය කුමක් ද? වේදනාවේ නිස්සරණය කුමක් ද? කියලා.

තස්ස මය්හං භික්ඛවේ ඵ්ඤ්ඤානෝසි: නිස්සෝ ඉමා වේදනා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා චූ-වන්ති වේදනා. එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ. තණ්හා වේදනාසමුදයගාමිනී පටිපදා යෝ වේදනාය ඡන්දරාගච්ඡයෝ ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං වේදනා නිස්සරණන්ති.

එතකොට මට පින්වත් මහණෙනි, මේ අදහස ඇති වුණා. මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. වේදනාව කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශය හට ගැනීමෙනුයි වේදනාව හට ගන්නේ. වේදනාවේ හට ගැනීමේ චුඩපිළිවෙල වනාහී තණ්හාව යි වේදනාව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු වීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයේ ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මේක වේදනාවන් ගේ නිස්සරණය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පුබ්බේ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.5

ඤාණසුත්තං

ඤාණය ගැන වදාළ දෙසුම

273. ඉමා වේදනානි මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි. අයං වේදනා සමුදයෝති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි, අයං වේදනාසමුදයගාමිනී පටිපදාති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි, අයං වේදනා නිරෝධෝති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි, අයං වේදනා නිරෝධගාමිනීපටිපදාති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි අයං වේදනාය අස්සාදෝති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි අයං වේදනාය ආදීනවෝති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි ඉදං වේදනාය නිස්සරණන්ති මේ භික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු වක්ඛං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදීති.

273. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි වේදනාවන් කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා. ඥානය පහළ වුණා. ප්‍රඥාව පහළ වුණා. විද්‍යාව පහළ වුණා. ආලෝකය පහළ වුණා. මෙය තමයි වේදනාවේ හට ගැනීම කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා ආලෝකය පහළ වුණා. මෙය තමයි වේදනාවන් හට ගන්නා වූ වැඩපිළිවෙල කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා ආලෝකය පහළ වුණා. මෙය තමයි වේදනාවන් නිරුද්ධ වීම කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා ආලෝකය පහළ වුණා. මෙය තමයි වේදනාවන් නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින වැඩපිළිවෙල කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා ආලෝකය පහළ වුණා. මෙය තමයි වේදනාවේ ආශ්වාදය කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා

ආලෝකය පහළ වුණා. මෙය තමයි වේදනාවේ ආදීනවය කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා ආලෝකය පහළ වුණා. මෙය තමයි වේදනාවේ නිස්සරණය කියලා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ වුණා. ඥානය පහළ වුණා. ප්‍රඥාව පහළ වුණා. විද්‍යාව පහළ වුණා. ආලෝකය පහළ වුණා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඤාණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.6

සම්බහුලභික්ඛුසුත්තං

බොහෝ භික්ෂූන්ට වදාළ දෙසුම

274. අප බෝ සම්බහුලා භික්ඛු යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු ඒකමන්තං නිසින්තා බෝ තේ භික්ඛු භගවන්තං ඒතදවෝචුං: කතමා නු බෝ හන්තේ වේදනා? කතමෝ වේදනා සමුදයෝ? කතමෝ වේදනාසමුදයගාමිනී පටිපදා? කතමෝ වේදනානිරෝධෝ? කතමා වේදනානිරෝධගාමිනී පටිපදා? කෝ වේදනාය අස්සාදෝ? කෝ ආදීනවෝ? කිං නිස්සරණන්ති?

271. එදා බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුන ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, වේදනාව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම යනු කුමක් ද? වේදනාවේ හට ගැනීම පිණිස පවතින වැඩපිළිවෙල යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම යනු කුමක් ද? වේදනාව නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපාදව යනු කුමක් ද? වේදනාවේ ආශ්වාදය කුමක් ද? වේදනාවේ ආදීනවය කුමක් ද? වේදනාවේ නිස්සරණය කුමක් ද?

නිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා: සුඛා වේදනා, දුක්ඛා වේදනා, අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා චූ-චන්ති භික්ඛවේ වේදනා. එස්සසමුදයා වේදනාසමුදයෝ. තණ්හා වේදනාසමුදයගාමිනී පටිපදා. එස්සනිරෝධා වේදනානිරෝධෝ යෝ වේදනාය ඡන්දරාගචිතයෝ ඡන්දරාගප්පනානං, ඉදං වේදනාය නිස්සරණන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් මහණෙනි, වේදනාව කියන්නේ මෙයට යි. ස්පර්ශය හට ගැනීමෙනුයි වේදනාව හට ගන්නේ. වේදනාවේ හට ගැනීම පිණිස පවතින වැඩපිළිවෙල වනාහි තණ්හාව යි. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් වේදනාව නිරුද්ධ වෙනවා වේදනාව කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගයේ යම් දුරු වීමක් ඇද්ද, ඡන්දරාගයේ ප්‍රභාණයක් ඇද්ද මේක වේදනාවන් ගේ නිස්සරණය යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සම්බුද්ධාභික්ඛු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.7

සමණබ්‍රාහ්මණසුත්තං

ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයින් ගැන වදාළ දෙසුම

275. නිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා, කතමා නිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. යේ හි කේච් භික්ඛවේ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමාසං නිස්සන්තං වේදනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානන්ති පජානන්ති සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

275. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. කවර වේදනා තුනක් ද? සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි.

පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බ්‍රාහ්මණයන් වේවා මේ වේදනාවන් තුනේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන්ම අවබෝධ කරලා නැත්නම් අවබෝධ කරලා නම් ස්වකීය විශිෂ්ට ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සමණබ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.8

දුතිය සමණබ්‍රාහ්මණසූත්තං

ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයින් ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

276. තිස්සෝ ඉමා භික්ඛවේ වේදනා, කතමා තිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. යේ හි කේච්ඡි භික්ඛවේ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමාසං තිස්සන්තං වේදනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං නප්පජානන්ති පජානන්ති සයං අභිඤ්ඤා සංඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

276. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. කවර වේදනා තුනක් ද? සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බ්‍රාහ්මණයන් වේවා මේ වේදනාවන් තුනේ හට ගැනීමත්, නැති වීමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ගැන ඒ වූ ආකාරයෙන්ම අවබෝධ කරලා නැත්නම් අවබෝධ කරලා නම් ස්වකීය විශිෂ්ට ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුතිය සමණබ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.9

තනිත සමණබ්‍රාහ්මණසුත්තං

ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයින් ගැන වදාළ තුන් වෙනි දෙසුම

277. යේ හි කේ ටි හික්ඛවේ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා වේදනං නප්පජානන්ති, වේදනාසමුදයං නප්පජානන්ති, වේදනානිරෝධං නප්පජානන්ති, වේදනානිරෝධගාමිනිං පටිපදා නප්පජානන්ති, පජානන්ති සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්තිති.

276. පින්වත් මහණෙනි, යම්කිසි ශ්‍රමණයන් වේවා, බ්‍රාහ්මණයන් වේවා වේදනාව අවබෝධ කරලා නැත්නම්, වේදනාවේ හටගැනීම අවබෝධ කරලා නැත්නම්, වේදනාව නිරුද්ධ වීම අවබෝධ කරලා නැත්නම්, වේදනාව නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරලා නැත්නම්, අවබෝධ කරලා නම් ස්වකීය විශිෂ්ට ඥානයෙන් සාක්ෂාත් කොට එයට පැමිණ වාසය කරනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තනිය සමණබ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.10

සුද්ධිකවේදනාසුත්තං

පිරිසිදු ලෙස වේදනාව ගැන වදාළ දෙසුම

278. තිස්සෝ ඉමා හික්ඛවේ වේදනා, කතමා තිස්සෝ: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා බෝ හික්ඛවේ තිස්සෝ වේදනාති.

278. පින්වත් මහණෙනි, මේ වේදනා තුනක් තියෙනවා. කවර වේදනා තුනක් ද? සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. පින්වත් මහණෙනි, වේදනා තුන යනු මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සමණ්ඛාත්මණ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

2.3.11

නිරාමිසසුත්තං

නිරාමිස වේදනාව ගැන වදාළ දෙසුම

279. අත්ථි භික්ඛවේ සාමිසා පීති, අත්ථි නිරාමිසා පීති, අත්ථි නිරාමිසා නිරාමිසතරා පීති. අත්ථි සාමිසං සුඛං අත්ථි නිරාමිස සුඛං, අත්ථි නිරාමිසා නිරාමිසතරං සුඛං. අත්ථි සාමිසා උපේඛා, අත්ථි නිරාමිසා උපේඛා, අත්ථි නිරාමිසා නිරාමිසතරා උපේඛා. අත්ථි සාමිසෝ විමෝක්ඛෝ, අත්ථි නිරාමිසෝ විමෝක්ඛෝ, අත්ථි නිරාමිසා නිරාමිසතරා විමෝක්ඛෝ.

279. පින්වත් මහණෙනි, පඤ්ච කාම ගුණ සහිත ප්‍රීතියක් තියෙනවා. නිරාමිස ප්‍රීතියකුත් තියෙනවා. නිරාමිස ප්‍රීතියටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස වූ ප්‍රීතියකුත් තියෙනවා. පඤ්ච කාම ගුණ සහිත සැපයකුත් තියෙනවා. නිරාමිස සැපයකුත් තියෙනවා. නිරාමිස සැපයකටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස වූ සැපයක් තියෙනවා. පඤ්ච කාම ගුණ සහිත උපේක්ෂාවක් තියෙනවා. නිරාමිස උපේක්ෂාවක් තියෙනවා. නිරාමිස උපේක්ෂාවටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස වූ උපේක්ෂාවක් තියෙනවා. පඤ්ච කාම ගුණ සහිත විමෝක්ෂයක් තියෙනවා. නිරාමිස විමෝක්ෂයක් තියෙනවා. නිරාමිස විමෝක්ෂයටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස වූ විමෝක්ෂයක් තියෙනවා.

කතමා භික්ඛවේ සාමිසා පීති: පඤ්චමේ භික්ඛවේ කාමගුණා, කතමේ පඤ්ච: චක්ඛුචිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා

කාමුපසංහිතා රජනියා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනියා. ඉමේ බෝ භික්ඛවේ පඤ්චකාමගුණා, යං බෝ භික්ඛවේ ඉමේ පඤ්චකාමගුණේ පටි-ව උප්පජ්ජති පීති, අයං වු-චති භික්ඛවේ සාමිසා පීති.

පින්වත් මහණෙනි, සාමිස ප්‍රීතිය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, කාම ගුණ පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්? ඇසින් දක යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන රූප තියෙනවා කයෙන් දක යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන පහස තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි පඤ්ච කාම ගුණ. පින්වත් මහණෙනි, මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් හේතුවෙන් යම් ප්‍රීතියක් උපදිනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, සාමිස ප්‍රීතිය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ව භික්ඛවේ නිරාමිසා පීති: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු විවි-වෙ කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං සවිචාරං විචේකජං පීති සුඛං පට්ඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති, විතක්කවිචාරානං වූපසමා අජ්ඣාත්තං සම්පසාදනං -නෙසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීති සුඛං දුතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං වු-චති භික්ඛවේ නිරාමිසා පීති.

පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස ප්‍රීතිය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසල්වලින් වෙන් ව, විතර්ක සහිත වූ, විචාර සහිත වූ, විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. විතක්ක විචාරයන් සංසිද්ධා ගෙන, තමා තුළ පැහැදීම ඇති කර ගෙන, සිතේ එකභාවය ඇති කර ගෙන, විචර්ක රහිත වූ විචාර රහිත වූ, සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති දෙවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස ප්‍රීතිය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ව භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසකරා පීති: යා බෝ භික්ඛවේ බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගා චිත්තං විමුත්තං ප-වචෙක්ඛනෝ දෝසා චිත්තං විමුත්තං ප-වචෙක්ඛනෝ මෝහා චිත්තං විමුත්තං ප-වචෙක්ඛනෝ උප්පජ්ජති පීති. අයං වු-චති භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසකරා පීති.

පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස ප්‍රීතියටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස ප්‍රීතිය කියන්නේ කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ අරහත් භික්ෂුවට රාගයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී, ද්වේශයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී, මෝහයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී යම් ප්‍රීතිය උපදිනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස ප්‍රීතියටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස ප්‍රීතිය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ සාමිසා සුඛං: පඤ්චමේ භික්ඛවේ කාමගුණා, කතමේ පඤ්ච: චක්ඛුචිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා කායචිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. ඉමේ ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චකාමගුණා, යං ඛෝ භික්ඛවේ ඉමේ පඤ්චකාමගුණේ පටි-ව උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, ඉදං වු-වති භික්ඛවේ සාමිසා සුඛං.

පින්වත් මහණෙනි, සාමිස සෑපය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, කාම ගුණ පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්? ඇසින් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන රූප තියෙනවා කයෙන් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන පහස තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි පඤ්ච කාම ගුණ. පින්වත් මහණෙනි, මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් හේතුවෙන් යම් සෑපයක් සොම්නසක් උපදිනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, සාමිස සෑපය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ නිරාමිසං සුඛං: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු විචි-වෙ කාමෙහි විචි-ව අකුසලේහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචේකජං පීති සුඛං පට්ඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති, විතක්කවිචාරානං වූපසමා අජ්ඣාත්තං සම්පසාදනං -නසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති, පීතියා ච විරාගා උපේඛකෝ ච විහරති සතෝ සම්පජානෝ සුඛඤ්ච කායේන පටිසංවේදේති, යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපේඛකෝ සතිමා සුඛවිහාරීති තං තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං වු-වති භික්ඛවේ නිරාමිසං සුඛං.

පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස සෑපය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසල්වලින් වෙන් ව, විතර්ක සහිත වූ, විචාර සහිත වූ, විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. විතක්ක විචාරයන් සංසිදවා ගෙන, තමා

තුළ පැහැදීම ඇති කර ගෙන, සිතේ එකඟභාවය ඇති කර ගෙන, විවර්ක රහිත වූ විචාර රහිත වූ, සමාධියෙන් හටගත් ජිති සුඛය ඇති දෙවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. ජිතියටත් නො ඇලී, උපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. සිතිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, කයෙන් සැපයකුත් විඳිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා උපේක්ෂායෙන් යුතුව සිහි ඇතිව, සැප සේ වාසය කිරීම කියා යමකට කියනවා නම්, ඒ තුන් වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස සැපය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ව භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසනරං සුඛං: යං ඛෝ භික්ඛවේ ඛිණ්ණසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගා චිත්තං විමුත්තං ප-වචෙක්ඛනෝ දෝසා චිත්තං විමුත්තං ප-වචෙක්ඛනෝ මෝහා චිත්තං විමුත්තං ප-වචෙක්ඛනෝ උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, ඉදං වු-වති භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසනරං සුඛං.

පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස සැපයටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස සැපය කියන්නේ කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ අරහත් භික්ෂුවට රාගයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී, ද්වේශයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී, මෝහයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී යම් සැපයක් උපදිනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, නිරාමිස සැපයටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස සැපය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ව භික්ඛවේ සාමිසා උපේඛා: පඤ්චමේ භික්ඛවේ කාමගුණා, කතමේ පඤ්ච: චක්ඛුවිඤ්ඤෙය්‍යා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා කායවිඤ්ඤෙය්‍යා ථොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. ඉමේ ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චකාමගුණා, යා ඛෝ භික්ඛවේ ඉමේ පඤ්චකාමගුණේ පටි-ව උප්පජ්ජති උපේඛා, අයං වු-වති භික්ඛවේ සාමිසා උපේඛා

පින්වත් මහණෙනි, සාමිස උපේක්ෂාව යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, කාම ගුණ පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්? ඇසින් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන රූප තියෙනවා කයෙන් දත යුතු යහපත්, ලස්සන, මනාප, ප්‍රිය ස්වභාව ඇති, කැමැත්ත ඇති වෙන, කෙලෙස් ඇති වෙන පහස තියෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ තමයි පඤ්ච කාම ගුණ. පින්වත් මහණෙනි, මේ පඤ්ච කාම ගුණයන් හේතුවෙන් යම් උපේක්ෂාවක් උපදිනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, සාමිස උපේක්ෂාව කියන්නේ මෙයට යි.

කතමඤ්ච භික්ඛවේ නිරාමිසං උපේඛා: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා පුබ්බේව සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථගමා අදුක්ඛමසුඛං උපේඛාසතිපරිසුද්ධිං චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං වු-චති භික්ඛවේ නිරාමිසා උපේඛා.

පින්චත් මහණෙනි, නිරාමිස උපේක්ෂාව යනු කුමක් ද? පින්චත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව සැපයද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් කලින් ම සොමනස්, දොමනස් දෙක දුරු කිරීමෙන් දුක් සැප රහිත වූ උපේක්ෂාවෙන් යුතු පිරිසිදු සිහියෙන් යුතු හතර වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. පින්චත් මහණෙනි, නිරාමිස උපේක්ෂාව කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ච භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසනරා උපේඛා: යං ඛෝ භික්ඛවේ ඛිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගා චිත්තං විමුත්තං ප-චචෙක්ඛනෝ දෝසා චිත්තං විමුත්තං ප-චචෙක්ඛනෝ මෝහා චිත්තං විමුත්තං ප-චචෙක්ඛනෝ උප්පජ්ජති සුඛං සෝමනස්සං, අයං වු-චති භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසනරා උපේඛා.

පින්චත් මහණෙනි, නිරාමිස උපේක්ෂාවටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස උපේක්ෂාව කියන්නේ කුමක් ද? පින්චත් මහණෙනි, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ අරහත් භික්ෂුවට රාගයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරද්දී, ද්වේශයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරද්දී, මෝහයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරද්දී යම් උපේක්ෂාවක් උපදිනවා නම්, පින්චත් මහණෙනි, නිරාමිස උපේක්ෂාවටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමිස උපේක්ෂාව කියන්නේ මෙයට යි.

කතමෝ ච භික්ඛවේ සාමිසෝ විමොක්ඛෝ: රූපපට්ඨස්සඤ්ඤාත්තෝ විමොක්ඛෝ සාමිසෝ විමොක්ඛෝ. කතමෝ ච භික්ඛවේ නිරාමිසෝ විමොක්ඛෝ: අරූපපට්ඨස්සඤ්ඤාත්තෝ විමොක්ඛෝ නිරාමිසෝ විමොක්ඛෝ. කතමෝ ච භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසනරෝ විමොක්ඛෝ: යෝ ඛෝ භික්ඛවේ ඛිණ්ණාසවස්ස භික්ඛුනෝ රාගා චිත්තං විමුත්තං ප-චචෙක්ඛනෝ දෝසා චිත්තං විමුත්තං ප-චචෙක්ඛනෝ මෝහා චිත්තං විමුත්තං ප-චචෙක්ඛනෝ උප්පජ්ජති විමොක්ඛෝ, අයං වු-චති භික්ඛවේ නිරාමිසා නිරාමිසනරෝ විමොක්ඛෝති.

පින්වත් මහණෙනි, සාමීස විමෝක්ෂය යනු කුමක් ද? රූපය හා සම්බන්ධ වූ විමෝක්ෂය සාමීස විමෝක්ෂය යි. පින්වත් මහණෙනි, නිරාමීස විමෝක්ෂය යනු කුමක් ද? අරූපය හා සම්බන්ධ වූ විමෝක්ෂය සාමීස විමෝක්ෂය යි. පින්වත් මහණෙනි, නිරාමීස විමෝක්ෂයටත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමීස විමෝක්ෂය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, ආශ්‍රවයන් ක්ෂය කළ අරහත් භික්ෂුවට රාගයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී, ද්වේශයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී, මෝහයෙන් මිදුනු සිත ගැන ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරද්දී යම් විමෝක්ෂයක් උපදිනවා නම්, පින්වත් මහණෙනි, නිරාමීස විමෝක්ෂයත් වඩා අතිශයින් ම නිරාමීස විමෝක්ෂය කියන්නේ මෙයට යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිරාමීස සූත්‍රය නිමා විය.

අට්ඨසතපරියායවග්ගෝත්තරියෝ.
තුන්වෙනි අට්ඨසතපරියාය වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

සීවකට්ඨාසනං භික්ඛු පුබ්බේඤ්ඤාණඤ්ච භික්ඛුනා
සමණබ්‍රාහ්මණා තීණි සුද්ධිඤ්ච නිරාමීසත්ති.

සීවක සූත්‍රය, අට්ඨසත සූත්‍රය, භික්ඛු සූත්‍රය, පුබ්බේ සූත්‍රය, ඤ්ඤාණ සූත්‍රය,
සම්බන්ධභික්ඛු සූත්‍රය, සමණබ්‍රාහ්මණ සූත්‍ර තුන, සුද්ධික සූත්‍රය, නිරාමීස
සූත්‍රය වශයෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත වෙයි.

වේදනාසංයුක්තං නිට්ඨිතං
වේදනා සංයුක්තය නිමා විය.

3. මාතුගාමසංයුක්තං

3. මාතුගාම සංයුක්තය

1. මාතුගාමවග්ගෝ

1. මාතුගාම වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.1

මාතුගාමසුක්තං

ස්ත්‍රිය ගූන වදාළ දෙසුම

280. පඤ්චහි භික්ඛවේ අංගේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති පුරිසස්ස. කතමේහි පඤ්චහි: න ච රූපවා හෝති, න ච භෝගවා හෝති, න ච සීලවා හෝති, අලසෝ ච හෝති, පඡඤ්චස්ස න ලහති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි අංගේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති පුරිසස්ස.

280. පින්වත් මහණෙනි, අංග පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය පුරුෂයාට ඒකාන්තයෙන් ම අමනාපය ඇති කරවනවා. කවර පහකින් ද යත්? ඇ රූපවත් නෑ. භෝග සම්පත් නෑ. සිල්වත් නෑ. අලස යි. පුරුෂයා නිසා දරුවන් ලබන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණ පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය ඒකාන්තයෙන් ම පුරුෂයාට අමනාපය ඇති කරවනවා.

පඤ්චහි භික්ඛවේ අංගේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති පුරිසස්ස. කතමේහි පඤ්චහි: රූපවා හෝති, භෝගවා හෝති, සීලවා හෝති, දක්ඛෝ ච හෝති අනලසෝ, පඡඤ්චස්ස ලහති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි අංගේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති පුරිසස්සාති.

පින්වත් මහණෙනි, අංග පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය පුරුෂයාට ඒකාන්තයෙන් ම මනාපය ඇති කරවනවා. කවර පහකින් ද යත්? ඇ රූපවත්. හෝග සම්පත් තියෙනවා. සිල්වත්ව ඉන්නවා. දක්ෂ යි, අලස නෑ. පුරුෂයා නිසා දරුවන් ලබනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණ පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය ඒකාන්තයෙන් ම පුරුෂයාට මනාපය ඇති කරවනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

මාතුගාම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.2

පුරිසසුත්තං

පුරුෂයා ගැන වදාළ දෙසුම

281. පඤ්චහි භික්ඛවේ අංගේහි සමන්තාගතෝ පුරිසෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති මාතුගාමස්ස. කතමේහි පඤ්චහි: න ච රූපවා හෝති, න ච හෝගවා හෝති, න ච සීලවා හෝති, අලසෝ ච හෝති, පජඤ්චස්ස න ලහති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි අංගේහි සමන්තාගතෝ පුරිසෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති මාතුගාමස්ස.

281. පින්වත් මහණෙනි, අංග පහකින් සමන්විත වූ පුරුෂයා ඒකාන්තයෙන් ම ස්ත්‍රියට අමනාපය ඇති කරවනවා. කවර පහකින් ද යත්? ඔහු රූපවත් නෑ. හෝග සම්පත් නෑ. සිල්වත් නෑ. අලස යි. ඔහු නිසා දරුවන් ලබන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණ පහෙන් සමන්විත වූ පුරුෂයා ඒකාන්තයෙන් ම ස්ත්‍රියට අමනාපය ඇති කරවනවා.

පඤ්චහි භික්ඛවේ අංගේහි සමන්තාගතෝ පුරිසෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති මාතුගාමස්ස. කතමේහි පඤ්චහි: රූපවා හෝති, හෝගවා හෝති, සීලවා හෝති, දක්ඛෝ ච හෝති අනලසෝ, පජඤ්චස්ස ලහති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි අංගේහි සමන්තාගතෝ පුරිසෝ ඒකන්තමනාපෝ හෝති මාතුගාමස්සාති.

පින්වත් මහණෙනි, අංග පහකින් සමන්විත වූ පුරුෂයා ඒකාන්තයෙන් ම ස්ත්‍රියට මනාපය ඇති කරවනවා. කවර පහකින් ද යත්? ඔහු රූපවත්. හෝග සම්පත් තියෙනවා. සිල්වත්ව ඉන්නවා. දක්ෂ යි, අලස නෑ. ඔහු නිසා දරුවන් ලබනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණ පහෙන් සමන්විත වූ පුරුෂයා ඒකාන්තයෙන් ම ස්ත්‍රියට මනාපය ඇති කරවනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පුරිස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.3

ආවේණික දුක්ඛසුත්තං

ස්ත්‍රීන්ට ආවේණික වූ දුක ගැන වදාළ දෙසුම

282. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස ආවේණිකානි දුක්ඛානි යානි මාතුගාමෝ ප-වානුහෝති අඤ්ඤත්‍රේව පුරිසේහි. කතමානි පඤ්ච: ඉධ භික්ඛවේ මාතුගාමෝ දහරෝව සමානෝ පතිකුලං ග-ජනි, ඤාතකේහි විනා හෝති. ඉධ භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස පටිමං ආවේණිකං දුක්ඛං යං මාතුගාමෝ ප-වානුහෝති අඤ්ඤත්‍රේව පුරිසේහි. පුන ච පරං භික්ඛවේ මාතුගාමෝ උතුනි හෝති, ඉදං භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස දුතියං අවේනිකං දුක්ඛං යං මාතුගාමෝ ප-වානුහෝති අඤ්ඤත්‍රේව පුරිසේහි.

282. පින්වත් මහණෙනි, පුරුෂයන්ට අයත් නැති යම් දුකක් ස්ත්‍රිය විඳවනවා නම්, ස්ත්‍රියට පමණක් ආවේණික වූ දුක් පහක් තියෙනවා. කවර දුක් පහක් ද යත්? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා ස්ත්‍රිය තරුණ කාලයේ දී ස්වාමියා ගේ ගෙදරට යනවා. නැදෑයන්ගෙන් වෙන් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, පුරුෂයන්ට අයත් නැති යම් දුකක් ස්ත්‍රිය විඳවනවා නම්, ස්ත්‍රියට පමණක් ආවේණික වූ පළමු දුක මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. ස්ත්‍රිය ඔසප් වෙයි. පින්වත් මහණෙනි, පුරුෂයන්ට අයත් නැති යම් දුකක් ස්ත්‍රිය විඳවනවා නම්, ස්ත්‍රියට පමණක් ආවේණික වූ දෙවෙනි දුක මෙය යි.

පුන ච පරං භික්ඛවේ මාතුගාමෝ ගඛිහනී හෝති, ඉදං භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස තතියං අවේනිකං දුක්ඛං යං මාතුගාමෝ ප-වානුහෝති අඤ්ඤත්වෙ පුරිසේහි. පුන ච පරං භික්ඛවේ මාතුගාමෝ විජායති හෝති, ඉදං භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස චතුත්ථං අවේනිකං දුක්ඛං යං මාතුගාමෝ ප-වානුහෝති අඤ්ඤත්වෙ පුරිසේහි. පුන ච පරං භික්ඛවේ මාතුගාමෝ පුරිසස්ස පාරිවරියං උපේති, ඉදං භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස පඤ්චමං අවේනිකං දුක්ඛං යං මාතුගාමෝ ප-වානුහෝති අඤ්ඤත්වෙ පුරිසේහි. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ පඤ්ච ආවේණිකානි දුක්ඛානි යානි මාතුගාමෝ ප-වානුහෝති අඤ්ඤත්වෙ පුරිසේහීති.

පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. ස්ත්‍රිය ගැබ් ගන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, පුරුෂයන්ට අයත් නැති යම් දුකක් ස්ත්‍රිය විඳවනවා නම්, ස්ත්‍රියට පමණක් ආවේණික වූ තුන් වෙනි දුක මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. ස්ත්‍රිය දරුවන් වදනවා. පින්වත් මහණෙනි, පුරුෂයන්ට අයත් නැති යම් දුකක් ස්ත්‍රිය විඳවනවා නම්, ස්ත්‍රියට පමණක් ආවේණික වූ සිව් වෙනි දුක මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, නැවත අනෙකක් කියමි. ස්ත්‍රිය පුරුෂයා ගේ උපස්ථානයට එළඹෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, පුරුෂයන්ට අයත් නැති යම් දුකක් ස්ත්‍රිය විඳවනවා නම්, ස්ත්‍රියට පමණක් ආවේණික වූ පස් වෙනි දුක මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, පුරුෂයන්ට අයත් නැති යම් දුකක් ස්ත්‍රිය විඳවනවා නම්, ස්ත්‍රියට පමණක් ආවේණික වූ දුක් පහ මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ආවේණිකදුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.4

තීහි ධම්මෙහි සුත්තං

කරුණු තුනකින් යුතු ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

283. තීහි භික්ඛවේ ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ යේභුයෙෂ්ඨ කායස්ස හේදා පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති.

කතමෙහි තීහි: ඉධ භික්ඛවේ මාතුගාමෝ පුබ්බන්තසමයං මච්ඡේරමල-
පරිස්සට්ඨිතේන -තසා අගාරං අජ්ඣාචසනි, මජ්ඣන්තිකං සමයං ඉස්සා
පරිස්සට්ඨිතේන -තසා අගාරං අජ්ඣාචසනි, සායන්තසමයං කාමරාග-
පරිස්සට්ඨිතේන -තසා අගාරං අජ්ඣාචසනි, ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ තීහි
ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ යේභුයෝන කායස්ස හේදා පරම්මරණා
අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති.

283. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු තුනකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය බොහෝ
සෙයින් ම කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය
නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු තුනකින් ද යත්? පින්වත් මහණෙනි,
මෙහිලා ස්ත්‍රිය උදේ වරුවේ මසුරුමලයෙන් (තමා සතු දෙයක් තව කෙනෙක්
පරිභෝග කොට සැප විඳිනවාට ඇති අකමැත්ත මසුරුකමයි. එයින් වැසී
ගිය සිතක් ඇති විට මසුරුමල (මලකඩ) නම් වේ.) යට වූ සිතින් යුතුව ගෙදර
වසයි. දහවල් කාලයෙහි ඊර්ෂ්‍යාවෙන් යට වූ සිතින් යුතුව ගෙදර වසයි. රාත්‍රී
කාලයෙහි කාමරාගයෙන් යට වූ සිතින් යුතුව ගෙදර වසයි. පින්වත් මහණෙනි,
මේ කරුණු තුනෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය බොහෝ සෙයින් ම කය බිඳී මරණින්
මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

තීහිධම්මෙහි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.5

අනුරුද්ධසුත්තං

අනුරුද්ධ තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

284. අට බෝ ආයස්මා අනුරුද්ධෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්
..... ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා අනුරුද්ධෝ භගවන්තං
ඒතදවෝච:

284. එදා ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි

තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩි වූන ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

ඉධාහං හත්තේ මාතුගාමං පස්සාමි දිබ්බේන චක්ඛුනා විසුද්ධේන අතික්කන්තමානුසකේන කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජන්තං. කතීහි නු ඛෝ හත්තේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජතිති?

ස්වාමීනී, මෙහි මං මිනිස් ඇස ඉක්මවා ගිය දිවැසින් ස්ත්‍රියක් දැක්කා. ඇ කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුග්ගතිය නම් වූ, විනිපාත නම් වූ නිරයේ උපන්නා. ස්වාමීනී, කවර කරුණු තුනකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය ද කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුග්ගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදින්නේ?

පඤ්චහි ඛෝ අනුරුද්ධ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපී ච හෝති, කෝධනෝ ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති, ඉමේහි ඛෝ අනුරුද්ධ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජතිති.

පින්වත් අනුරුද්ධ, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුග්ගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට හයක් නැතුව ඉන්නවා. ක්‍රෝධ කරනවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් අනුරුද්ධ, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුග්ගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුරුද්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.6

කෝධනසුත්තං

ක්‍රෝධ කරන ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

285. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපී ච හෝති, කෝධනෝ ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති, ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති.

285. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පව්ව ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. ක්‍රෝධ කරනවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කෝධන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.7

උපනාහිසුත්තං

බද්ධ වෙර බදින ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

286. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. කතමේහි

පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපි ච හෝති, උපනාහී ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති; ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

286. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පව්ව ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. වෛර බඳිනවා. ප්‍රඥාවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපනාහී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.8

ඉස්සුකීසුත්තං

ඊර්ණ්‍යාකාර ස්ත්‍රිය ගෑන වදාළ දෙසුම

287. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපි ච හෝති, ඉස්සුකී ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති; ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

287. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පව්ව

ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. ඊර්ෂ්‍යාවෙන් පසු වෙනවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඉස්සුකි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.9

ම-ජරී සුත්තං

මසුරුකමින් සිටින ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

288. පඤ්චගි භික්ඛවේ ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමෙහි පඤ්චගි: අස්සද්ධෝ ච භෝති, අහිරිකෝ ච භෝති, අනොත්තාපී ච භෝති, ම-ජරී ච භෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච භෝති; ඉමෙහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චගි ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

288. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. මසුරුකමින් ඉන්නවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මච්ජරී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.10

අතිවාරිසුත්තං

සැමියා ඉක්මවා හොර සැමියන් කරා යන ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

289. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපී ච හෝති, අතිවාරී ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති; ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

289. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පව්ව ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. සැමියා ඉක්මවා හොර සැමියන් කරා යනවා. ප්‍රඤ්චකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අතිවාරී සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.11

දුස්සීලසුත්තං

දුස්සීල ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

290. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමේහි

පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපී ච හෝති, දුස්සීලෝ ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති; ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

290. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. දුස්සීලව වාසය කරනවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුස්සීල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.12

අප්පස්සුතසුත්තං

දහම් දැනුමෙන් තොර ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

291. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපී ච හෝති, අප්පස්සුතෝ ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති; ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

291. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. දහම් දැනුමෙන්

තොරව ඉන්නවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අප්පස්සුත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.13

කුසීනසුත්තං

කම්මැලි ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

292. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපී ච හෝති, කුසීතෝ ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති; ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

292. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. කම්මැලිකමින් ඉන්නවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

කුසීන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.14

මුට්ඨස්සති සුත්තං

සිහි මුලාවී ඉන්න ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

293. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමෙහි පඤ්චහි: අස්සද්ධෝ ච හෝති, අහිරිකෝ ච හෝති, අනොත්තාපී ච හෝති, මුට්ඨස්සති ච හෝති, දුප්පඤ්ඤෝ ච හෝති; ඉමෙහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

293. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් තොරව ඉන්නවා. පව්ව ලැජ්ජාවක් නැතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් නැතුව ඉන්නවා. සිහි මුලාවෙන් ඉන්නවා. ප්‍රඥවකින් තොරව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මුට්ඨස්සති සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.1.15

පඤ්චවේරසුත්තං

වෛරය ඇති කරවන කරුණු පහෙන් යුතු ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

294. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති. කතමෙහි

පඤ්චනි: පාණානිපාතී ච හෝති, අදින්නාදායී ච හෝති, කාමේසුමි-ඡාචාරී ච හෝති, මුසාචාදී ච හෝති, සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨායී ච හෝති; ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චනි ධම්මේහි සමන්නාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උප්පජ්ජති.

294. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? සතුන් මැරීමෙන් යුක්ත වෙනවා. සොරකම් කරන්නියක් වෙනවා. වැරදි කාමසේවනයේ හැසිරෙන්නියක් වෙනවා. බොරු කියන්නියක් වෙනවා. මත් පැන් මත්ද්‍රව්‍ය පානය කරන්නියක් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුගතිය නම් වූ, විනිපාතය නම් වූ නිරයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පඤ්චවේර සූත්‍රය නිමා විය.

මාතුගාමවග්ගෝපධිමෝ
පළමු වෙනි මාතුගාම වර්ගය යි

තනුරුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි

මාතුගාමෝ පුරිසෝ ච ආවේණිකෝ තිහි ධම්මේහි
කෝධනෝ උපනාහී ච ඉස්සුකී ම-ඡරේන ච,
අතිචාරී ච අනුරුද්ධෝ දුස්සීලෝ වාප්පස්සුතෝ
කුසීතෝ මුට්ඨස්සනි-නෙ පඤ්චවේරං පඤ්චදසාති.

මාතුගාම සූත්‍රය, පුරිස සූත්‍රය, ආවේණික සූත්‍රය, තිහිධම්ම සූත්‍රය, කෝධන සූත්‍රය, උපනාහී සූත්‍රය, ඉස්සුකී සූත්‍රය, මච්ඡරී සූත්‍රය, අතිචාරී සූත්‍රය, අනුරුද්ධ සූත්‍රය, දුස්සීල සූත්‍රය, අප්පස්සුත සූත්‍රය, කුසීත සූත්‍රය, මුට්ඨස්සනි සූත්‍රය, පඤ්චවේර සූත්‍රය යන දෙසුම් පසළොස්නි මෙම වර්ගය සමන්විත වෙයි.

2. අනුරුද්ධවග්ගෝ

2. අනුරුද්ධ වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.1

අනුරුද්ධසුත්තං

අනුරුද්ධ තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

295. අථ ඛෝ ආයස්මා අනුරුද්ධෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්
..... ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා අනුරුද්ධෝ භගවන්තං
ඒකදවෝච:

295. එදා ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි
තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩි වූන ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ
තෙරුන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

ඉධාහං හත්තේ මාතුගාමං පස්සාමි දිබ්බේන චක්ඛුනා විසුද්ධේන
අතික්කන්තමානුසකේන කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති සග්ගං ලෝකං
උප්පජ්ජන්තං. කතීහි නුඛෝ හත්තේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ
කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගති සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

ස්වාමීනී, මෙහි මං මිනිස් ඇස ඉක්මවා ගිය දිවැසින් ස්ත්‍රියක් දැක්කා.
ඇ කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපන්නා. ස්වාමීනී,
කවර කරුණු තුනකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය ද කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය
නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදින්නේ?

පඤ්චහි ඛෝ අනුරුද්ධ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස
හේදා පරම්මරණා සුගති සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි:

සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔත්තාපී ව හෝති, අක්කෝධනෝ ව හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි ඛෝ අනුරුද්ධ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

පින්වත් අනුරුද්ධ, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. ක්‍රෝධ කරන්නේ නෑ. ප්‍රඥවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් අනුරුද්ධ, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුරුද්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.2

අක්කෝධනසුත්තං

ක්‍රෝධ නො කරන ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

296. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔත්තාපී ව හෝති, අක්කෝධනෝ ව හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

296. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. ක්‍රෝධ කරන්නේ නෑ. ප්‍රඥවකින් යුතුව

ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අක්කෝධන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.3

අනුපනාහීසුත්තං

බද්ධ වෛර නැති ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

297. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔක්තාපී ව හෝති, අනුපනාහී ව හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

297. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. වෛර බිඳින්නේ නෑ. ප්‍රඥාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුපනාහී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.4

අනුස්සුකීසුත්තං

ඊර්ෂ්‍යා නො කරන ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

298. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔක්කාපී ව හෝති, අනුස්සුකී ව හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

298. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින්ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ නෑ. ප්‍රඥවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුස්සුකී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.5

අම-ඡරීසුත්තං

මසුරුකමින් නො සිටින ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

299. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔක්කාපී ව හෝති, අම-ඡරී ව හෝති, පඤ්ඤවා

ව හෝති. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

299. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. මසුරුකමින් ඉන්නේ නෑ. ප්‍රඥවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අමච්ඡරී සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.6

අනතිචාරීසුත්තං

සැමියා ඉක්මවා හොර සැමියන් කරා නො යන ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

300. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔක්තාපී ව හෝති, අනතිචාරී ව හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

300. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. සැමියා ඉක්මවා හොර සැමියන් කරා යන්නේ නෑ. ප්‍රඥවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන්

සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අනතිවාරි සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.7

සීලවත්තසුත්තං

සීලවත් ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

301. පඤ්චනි භික්ඛවේ ධම්මේනි සමන්නාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේනි පඤ්චනි: සද්ධෝ ච හෝති, හිරිමා ච, ඔත්තාපී ච හෝති, සීලවා ච හෝති, පඤ්ඤවා ච හෝති. ඉමේනි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චනි ධම්මේනි සමන්නාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

301. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. සීලවත්ව වාසය කරනවා. ප්‍රඥවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සීලවත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.8

බහුස්සුනසුත්තං

දහම් දැනුමෙන් යුතු ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

302. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔක්කාපී ව හෝති, බහුස්සුනා ව හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

302. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. දහම් දැනුමෙන් යුතුව ඉන්නවා. ප්‍රඥවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බහුස්සුන සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.9

ආරද්ධවිරියසුත්තං

පටන් ගත් විරිය ඇති ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

303. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි:

සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔත්තාපී ව හෝති, ආරද්ධවිරියෝ හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

303. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. පටන් ගත් වීරියෙන් යුතුව ඉන්නවා. ප්‍රඥවකින් යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආරද්ධවිරිය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.10

උපට්ඨිතසති සූත්තං

සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්න ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

304. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමේහි පඤ්චහි: සද්ධෝ ව හෝති, හිරිමා ව, ඔත්තාපී ව හෝති, උපට්ඨිතසති ව හෝති, පඤ්ඤවා ව හෝති. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

304. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවකින් යුතුව ඉන්නවා. පවට ලැජ්ජාවක් ඇතිව ඉන්නවා. විපාකයට භයක් ඇතුව ඉන්නවා. සිහිය පිහිටුවා ගෙන ඉන්නවා. ප්‍රඥවකින්

යුතුව ඉන්නවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

උපට්ඨිතසති සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.2.11

පඤ්චසීලසූත්තං

පන්සිල් රකින ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

305. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති. කතමෙහි පඤ්චහි: පාණාතිපාතා පටිච්චරතෝ ච හෝති, අදින්නාදාන පටිච්චරතෝ ච හෝති, කාමේසුම්-ඡාචාරා පටිච්චරතෝ ච හෝති මුසාවාදා පටිච්චරතෝ ච හෝති, සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිච්චරතෝ ච හෝති. ඉමෙහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මෙහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජති.

305. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? සතුන් මැරීමෙන් වෙන් වෙනවා. සොරකම් කිරීමෙන් වෙන් වෙනවා. වැරදි කාමසේවනයේ යෙදීමෙන් වෙන් වෙනවා. බොරු කීමෙන් වෙන් වෙනවා. මත් පැන් මත්ද්‍රව්‍ය පානය කිරීමෙන් වෙන් වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයේ උපදිනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

පඤ්චසීල සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

මාතුගාම සංයුත්තය - අනුරුද්ධ වර්ගය

අනුරුද්ධවග්ගෝ දුතියෝ
දෙවන අනුරුද්ධ වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අනුරුද්ධෝ අක්කෝධනෝ අනුපානාහි අනිස්සුකී
අම-ඡරී අනතිවාරී සීලවා ව බ්‍රහ්මස්සනෝ
විරියං සති පඤ්චසීලෝ ව සුක්කපක්ඛේ පකාසිනාති.

අනුරුද්ධ සූත්‍රය, අක්කෝධන සූත්‍රය, අනුපනාහි සූත්‍රය, අනිස්සුකී සූත්‍රය,
අමච්ඡරී සූත්‍රය, අනතිවාරී සූත්‍රය, සීලවන්ත සූත්‍රය, බ්‍රහ්මස්සන සූත්‍රය,
ආරද්ධවිරිය සූත්‍රය, උපට්ඨිතසති සූත්‍රය, පඤ්චසීල සූත්‍රය යන යහපත්
කොටසෙහි සූත්‍ර එකොළහක් පවසන ලදී.

3. බලවග්ගෝ

3. බල වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.1

සුද්ධසුත්තං

පිරිසිදු ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

306. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස බලානි, කතමානි පඤ්ච:
රූපබලං, භෝගබලං, ඤාතිබලං, පුත්තබලං, සීලබලං. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ
පඤ්ච මාතුගාමස්ස බලානිති.

306. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ. කවර
පහක් ද යත්? රූප බලය. භෝගසම්පත් බලය. නෑදෑ බලය. පුත්‍ර බලය. සීල
බලය. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ මේවා ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සුද්ධ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.2

විසාරදසුත්තං

විශාරද ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

307. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස බලානි, කතමානි පඤ්ච: රූපබලං, භෝගබලං, ඤාතිබලං, පුත්තබලං, සීලබලං. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි බලේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ විසරදෝ අගාරං අජ්ඣාචසතිති.

307. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ. කවර පහක් ද යත්? රූප බලය. භෝගසම්පත් බලය. නෑදෑ බලය. පුත්‍ර බලය. සීල බලය. පින්වත් මහණෙනි, මේ බල පහෙන් සමන්විත ස්ත්‍රිය විශාරද තැනැත්තියක් වශයෙන් ගෙදර වාසය කරනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විසාරද සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.3

පසය්හසුත්තං

සැමියාව පාලනය කරන ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

308. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස බලානි, කතමානි පඤ්ච: රූපබලං, භෝගබලං, ඤාතිබලං, පුත්තබලං, සීලබලං. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ පඤ්ච මාතුගාමස්ස බලානි. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි බලේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ සාමිකං පසය්හ අගාරං අජ්ඣාචසතිති.

308. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ. කවර පහක් ද යත්? රූප බලය. භෝගසම්පත් බලය. නෑදෑ බලය. පුත්‍ර බලය. සීල

බලය. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ මේවා ය. පින්වත් මහණෙනි, මේ බල පහෙන් සමන්විත ස්ත්‍රිය තම ස්වාමියාට පාලනය කරන තැනැත්තියක් වශයෙන් ගෙදර වාසය කරනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

පසය්හ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.4

අභිභූය්හසුත්තං

සැමියා මැඩගෙන සිටින ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

309. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස බලානි, කතමානි පඤ්ච: රූපබලං, භෝගබලං, ඤාතිබලං, පුත්තබලං, සීලබලං. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ පඤ්ච මාතුගාමස්ස බලානි. ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි බලේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ සාමිකං අභිභූය්‍ය වත්තති.

309. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ. කවර පහක් ද යත්? රූප බලය. භෝගසම්පත් බලය. නෑදෑ බලය. පුත්‍ර බලය. සීල බලය. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ මේවා ය. පින්වත් මහණෙනි, මේ බල පහෙන් සමන්විත ස්ත්‍රිය සැමියාට මැඩගෙන සිටින තැනැත්තියක් වශයෙන් ගෙදර වාසය කරනවා.

ඒකේන ව බෝ භික්ඛවේ බලේන සමන්තාගතෝ පුරිසෝ මාතුගාමං අභිභූය්‍ය වත්තති, කතමේන ඒකේන: ඉස්සරියබලේන, ඉස්සරියබලේන අභිභූතං භික්ඛවේ මාතුගාමං නේව රූපබලං තායති, න භෝගබලං තායති, න ඤාතිබලං තායති, න පුත්තබලං තායති, න සීලබලං තායති.

පින්වත් මහණෙනි, මේ එක බලයකින් සමන්විත වූ පුරුෂයා ස්ත්‍රියට යටත් කොට ගෙන සිටිනවා. කවර එකකින් ද යත්? ඉසුරු බලයෙන් ය.

පින්වත් මහණෙනි, ඉසුරු බලයෙන් යටපත් කරන ලද ස්ත්‍රිය රූප බලයෙන් ධ්වනිතවේ නැ. හෝග බලයෙන් ධ්වනිතවේ නැ. ඤාති බලයෙන් ධ්වනිතවේ නැ. පුත්‍ර බලයෙන් ධ්වනිතවේ නැ. සීල බලයෙන් ධ්වනිතවේ නැ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අභිභූත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.5

අංගසුත්තං

කොටස ගැන වදාළ දෙසුම

310. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස බලානි, කතමානි පඤ්ච: රූපබලං, හෝගබලං, ඤාතිබලං, පුත්‍රබලං, සීලබලං. රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ හෝති න ච හෝගබලේන, ඒවං සෝ තේන අංගේන අපරිපූරෝ හෝති. යතෝ ච බෝ භික්ඛවේ මාතුගාමෝ රූපබලේන ච සමන්තාගතෝ හෝති හෝගබලේන ච, ඒවං සෝ තේන අංගේන පරිපූරෝ හෝති. රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ හෝති හෝගබලේන ච, න ච ඤාතිබලේන. ඒවං සෝ තේන අංගේන අපරිපූරෝ හෝති. යතෝ ච බෝ භික්ඛවේ මාතුගාමෝ රූපබලේන ච සමන්තාගතෝ හෝති හෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච, ඒවං සෝ තේන අංගේන පරිපූරෝ හෝති.

310. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ. කවර පහක් ද යත්? රූප බලය. හෝගසම්පත් බලය. නෑදෑ බලය. පුත්‍ර බලය. සීල බලය. පින්වත් මහණෙනි, රූපබලයෙන් යුතු ස්ත්‍රිය හෝගසම්පත් බලයෙන් තොර නම්, මෙසේ ඇය ඒ කොටසින් අපරිපූර්ණ යි. පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක ස්ත්‍රිය රූප බලයෙනුත් ඒ වගේ ම හෝග බලයෙනුත් සමන්විත වෙනවා. එතකොට ඇ ඒ කොටසින් සම්පූර්ණ වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රිය රූපබලයෙනුත්, හෝගබලයෙනුත් සමන්විත නමුත් ඤාතිබලයෙන්

යුක්ත නැ. මෙසේ අද ඒ කොටසින් අපරිපූර්ණ වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක ස්ත්‍රිය රූප බලයෙනුත්, භෝග බලයෙනුත් ඒ වගේ ම ඤාති බලයෙනුත් සමන්විත වෙනවා. එකකොට අද ඒ කොටසින් සම්පූර්ණ වෙනවා.

රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච, න ච පුත්තබලේන, ඒවං සෝ තේන අංගේන අපරිපූරෝ භෝති. යතෝ ච බෝ භික්ඛවේ මාතුගාමෝ රූපබලේන ච සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච පුත්තබලේන ච, ඒවං සෝ තේන අංගේහි පරිපූරෝ භෝති. රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච පුත්තබලේන ච න ච සීලබලේන. ඒවං සෝ තේන අංගේන අපරිපූරෝ භෝති. යතෝ ච බෝ භික්ඛවේ රූපබලේන ච සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච පුත්තබලේන ච සීලබලේන ච, ඒවං සෝ තේන අංගේහි පරිපූරෝ භෝති. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ පඤ්ච මාතුගාමස්ස බලානිති.

පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රිය රූපබලයෙනුත්, භෝගබලයෙනුත්, ඤාතිබලයෙනුත් සමන්විත නමුත් පුත්‍රබලයෙන් යුක්ත නැ. මෙසේ අද ඒ කොටසින් අපරිපූර්ණ වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක ස්ත්‍රිය රූප බලයෙනුත්, භෝග බලයෙනුත්, ඤාති බලයෙනුත් ඒ වගේ ම පුත්‍ර බලයෙනුත් සමන්විත වෙනවා. එකකොට අද ඒ කොටසින් සම්පූර්ණ වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රිය රූපබලයෙනුත්, භෝගබලයෙනුත්, ඤාතිබලයෙනුත්, පුත්‍රබලයෙනුත් සමන්විත නමුත් සීලබලයෙන් යුක්ත නැ. මෙසේ අද ඒ කොටසින් අපරිපූර්ණ වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක ස්ත්‍රිය රූප බලයෙනුත්, භෝග බලයෙනුත්, ඤාති බලයෙනුත්, පුත්‍ර බලයෙනුත් ඒ වගේ ම සීලබලයෙනුත් සමන්විත වෙනවා. එකකොට අද ඒ කොටසින් සම්පූර්ණ වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ මේවා ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අංග සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.6

නාසිතබ්බසුත්තං

නො වසවන ස්ත්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

311. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස බලානි, කතමානි පඤ්ච: රූපබලං, භෝගබලං, ඤාතිබලං, පුත්තබලං, සීලබලං. රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති න ච සීලබලේන, නාසෙන්තේව නං කුලං න වාසෙන්ති. රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච න ච සීලබලේන, නාසෙන්තේව නං කුලං න වාසෙන්ති. රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච න ච සීලබලේන, නාසෙන්තේව නං කුලං න වාසෙන්ති. රූපබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච පුත්තබලේන ච න ච සීලබලේන, නාසෙන්තේව නං කුලං න වාසෙන්ති.

311. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ. කවර පහක් ද යත්? රූප බලය. භෝගසම්පත් බලය. නෑදෑ බලය. පුත්‍ර බලය. සීල බලය. පින්වත් මහණෙනි, රූපබලයෙන් යුතු ස්ත්‍රිය සීලබලයෙන් තොර නම්, ඇය වනසනවා ම යි. පතිකුලයෙහි ඇ වසවන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, රූපබලයෙන් යුතු, භෝගබලයෙන් යුතු නමුත් ස්ත්‍රිය සීලබලයෙන් තොර නම්, ඇය වනසනවා ම යි. පතිකුලයෙහි ඇ වසවන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, රූපබලයෙන් යුතු, භෝගබලයෙන් යුතු, ඤාතිබලයෙන් යුතු නමුත් ස්ත්‍රිය සීලබලයෙන් තොර නම්, ඇය වනසනවා ම යි. පතිකුලයෙහි ඇ වසවන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, රූපබලයෙන් යුතු, භෝගබලයෙන් යුතු, ඤාතිබලයෙන් යුතු, පුත්‍රබලයෙන් යුතු නමුත් ස්ත්‍රිය සීලබලයෙන් තොර නම්, ඇය වනසනවා ම යි. පතිකුලයෙහි ඇ වසවන්නේ නෑ.

යතෝ ච බෝ භික්ඛවේ මාතුගාමෝ රූපබලේන සමන්තාගතෝ භෝති භෝගබලේන ච ඤාතිබලේන ච පුත්තබලේන ච සීලබලේන ච. වාසෙන්තේව නං කුලේ න නාසෙන්ති. සීලබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති න ච රූප බලේන වාසෙන්තේව නං කුලේ න නාසෙන්ති. සීලබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ භෝති න ච භෝග බලේන වාසෙන්තේව

නං කුලේ න නාසෙන්ති. සීලබලේන ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ
හෝති න ච ඤාති බලේන වාසෙන්තේව නං කුලේ න නාසෙන්ති. සීලබලේන
ච භික්ඛවේ මාතුගාමෝ සමන්තාගතෝ හෝති න ච පුත්තබලේන
වාසෙන්තේව නං කුලේ න නාසෙන්ති. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ පඤ්ච
මාතුගාමස්ස බලාතීති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් කලෙක ස්ත්‍රිය රූපබලයෙන්, භෝගබලයෙන්,
ඤාතිබලයෙන්, පුත්‍රබලයෙන්, සීලබලයෙන් සමන්විත වෙනවා නම්, ඇය
පතිකුලයෙහි වසවනවා ම යි. ඇය නසන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි,
සීලබලයෙන් යුතු ස්ත්‍රිය රූපබලයෙන් තොර නමුත් ඇය පතිකුලයෙහි
වසවනවා ම යි. ඇය නසන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, සීලබලයෙන් යුතු
ස්ත්‍රිය භෝගබලයෙන් තොර නමුත් ඇය පතිකුලයෙහි වසවනවා ම යි. ඇය
නසන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, සීලබලයෙන් යුතු ස්ත්‍රිය ඤාතිබලයෙන්
තොර නමුත් ඇය පතිකුලයෙහි වසවනවා ම යි. ඇය නසන්නේ නෑ. පින්වත්
මහණෙනි, සීලබලයෙන් යුතු ස්ත්‍රිය පුත්‍රබලයෙන් තොර නමුත් ඇය
පතිකුලයෙහි වසවනවා ම යි. ඇය නසන්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රියට
ඇති බල පහ මේවා ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නාසිතබ්බ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.7

හේතුසුත්තං

හේතු ගූත වදාළ දෙසුම

312. පඤ්චමානි භික්ඛවේ මාතුගාමස්ස බලානි, කතමානි පඤ්ච:
රූපබලං, භෝගබලං, ඤාතිබලං, පුත්තබලං, සීලබලං. න භික්ඛවේ
මාතුගාමෝ රූපබලහේතු වා භෝගබලහේතු වා ඤාතිබලහේතු වා
පුත්තබලහේතු වා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං

උපපජ්ජති. සීලබලහේතු ඛෝ භික්ඛවේ මාතුගාමෝ කායස්ස හේදා පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජති. ඉමානි ඛෝ භික්ඛවේ පඤ්ච මාතුගාමස්ස බලානිති.

312. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ. කවර පහක් ද යත්? රූප බලය. භෝගසම්පත් බලය. නෑදෑ බලය. පුත්‍ර බලය. සීල බලය. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රිය රූප බලය නිසාවත්, භෝගබලය නිසාවත්, ඤාතිබලය නිසාවත්, පුත්‍රබලය නිසාවත් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදින්නේ නෑ. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රිය සීලබලය නිසාම යි කය බිඳී මරණින් මතු සුගති නම් වූ, ස්වර්ග ලෝකයෙහි උපදින්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ස්ත්‍රියට ඇති බල පහ මේවා ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

හේතු සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.8

යානසුත්තං

තැන් ගැන වදාළ දෙසුම

313. පඤ්චිමානි භික්ඛවේ යානානි දුල්ලභානි අකතපුඤ්ඤේන මාතුගාමේන. කතමානි පඤ්ච: පතිරූපකුලේ ජායෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ පයමං යානං දුල්ලභං අකතපුඤ්ඤේන මාතුගාමේන. පතිරූපකුලේ ජායිත්වා පතිරූප කුලං ග-ණෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ දුතියං යානං දුල්ලභං අකතපුඤ්ඤේන මාතුගාමේන. පතිරූප ජායිත්වා පතිරූපකුලං ගන්ත්වා අසපත්ති අගාරං අජ්ඣාචසෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ තතියං යානං දුල්ලභං අකතපුඤ්ඤේන මාතුගාමේන. පතිරූපකුලේ ජායිත්වා පතිරූප කුලං ගන්ත්වා අසපත්ති අගාරං අජ්ඣාචසන්ති පුත්තවතී අස්සන්ති ඉදං භික්ඛවේ චතුත්ථං යානං දුල්ලභං අකතපුඤ්ඤේන මාතුගාමේන. පතිරූපකුලේ ජායිත්වා පතිරූප කුලං ගන්ත්වා අසපත්ති අගාරං අජ්ඣාචසන්ති පුත්තවතී සමානා සාමිකං අභිභූය්‍ය වත්තෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ පඤ්චමං යානං දුල්ලභං අකතපුඤ්ඤේන

මාතුගාමෙන. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ පඤ්ච ධානානි දුල්ලහානි අකතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙන.

313. පින්වත් මහණෙනි, පින් කර ගත්තු නැති ස්ත්‍රියක විසින් ලබන්ට දුර්ලභ වූ මේ කරුණු පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්? පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක උපතක් ලබන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු නැති ස්ත්‍රියක විසින් ලබන්ට දුර්ලභ වූ පළමු වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට යන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු නැති ස්ත්‍රියක විසින් ලබන්ට දුර්ලභ වූ දෙ වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට ගිහින් සමාන බිරිඳන් නැති ගෙදරක, වාසය කරන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු නැති ස්ත්‍රියක විසින් ලබන්ට දුර්ලභ වූ තුන් වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට ගිහින් සමාන බිරිඳන් නැති ගෙදරක, වාසය කරමින් දරුවන් ඇති තැනැත්තියක් වන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු නැති ස්ත්‍රියක විසින් ලබන්ට දුර්ලභ වූ සිව් වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට ගිහින් සමාන බිරිඳන් නැති ගෙදරක, වාසය කරමින් දරුවන් ඇති තැනැත්තියක්ව සිටිමින් සැමියාව ද කීකරු කර ගෙන වසන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු නැති ස්ත්‍රියක විසින් ලබන්ට දුර්ලභ වූ පස් වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි පින් කර ගත්තු නැති ස්ත්‍රියක විසින් ලබන්ට දුර්ලභ වූ මේ කරුණු පහ.

පඤ්චමානි භික්ඛවේ ධානානි සුලභානි කතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙන. කතමානි පඤ්ච: පතිරූපකුලේ ජායෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ පටිමං ධානං සුල්ලභං කතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙන. පතිරූපකුලේ ජායිත්වා පතිරූප කුලං ග-ජෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ දුතියං ධානං සුල්ලභං කතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙන. පතිරූපකුලේ ජායිත්වා පතිරූපකුලං ගන්ත්ව අසපත්ති අගාරං අජ්ඣාචසෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ තතියං ධානං සුල්ලභං කතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙන. පතිරූපකුලේ ජායිත්වා පතිරූප කුලං ගන්ත්වා අසපත්ති අගාරං අජ්ඣාචසන්ති පුත්තවතී අස්සන්ති ඉදං භික්ඛවේ චතුත්ථං ධානං සුල්ලභං කතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙන. පතිරූපකුලේ ජායිත්වා පතිරූප කුලං ගන්ත්වා අසපත්ති අගාරං අජ්ඣාචසන්ති පුත්තවතී සමානා සාමිකං අභිභූය්‍ය වත්තෙය්‍යන්ති ඉදං භික්ඛවේ පඤ්චමං ධානං සුල්ලභං කතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙන. ඉමානි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චධානානි සුලභානි කතපුඤ්ඤෙන මාතුගාමෙනාති.

පින්වත් මහණෙනි, පින් කර ගත්තු ස්ත්‍රියක විසින් පහසුවෙන් ලබන මේ කරුණු පහක් තියෙනවා. කවර පහක් ද යත්? පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක උපතක් ලබන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු ස්ත්‍රියක විසින් පහසුවෙන් ලබන පළමු වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට යන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු ස්ත්‍රියක විසින් පහසුවෙන් ලබන දෙ වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට ගිහින් සමාන බිරිඳන් නැති ගෙදරක, වාසය කරන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු ස්ත්‍රියක විසින් පහසුවෙන් ලබන තුන් වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට ගිහින් සමාන බිරිඳන් නැති ගෙදරක, වාසය කරමින් දරුවන් ඇති තැනැත්තියක් වන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු ස්ත්‍රියක විසින් පහසුවෙන් ලබන සිව් වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, “මං සුදුසු පවුලක ඉපදිලා, ඊට සුදුසු පතිකුලයකට ගිහින් සමාන බිරිඳන් නැති ගෙදරක, වාසය කරමින් දරුවන් ඇති තැනැත්තියක්ව සිටිමින් සැමියාව ද කීකරු කර ගෙන වසන්නෙමි” යන කරුණ පින් කර ගත්තු ස්ත්‍රියක විසින් පහසුවෙන් ලබන පස් වැන්න යි. පින්වත් මහණෙනි, මේවා තමයි පින් කර ගත්තු ස්ත්‍රියක විසින් පහසුවෙන් ලබන මේ කරුණු පහ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

යාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.9

විසාරදවාසසුත්තං

විශාරදව වාසය කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම

314. පඤ්චහි භික්ඛවේ ධම්මේහි සමන්තාගතෝ මාතුගාමෝ විසාරදෝ අගාරං අජ්ඣාචසති. කතමේහි පඤ්චහි: පාණානිපාතා පටිච්චරතෝ ව හෝති, අදින්නාදාන පටිච්චරතෝ ව හෝති, කාමේසුමි-ඡාචාරා පටිච්චරතෝ ව හෝති, මුසාවාදා පටිච්චරතෝ ව හෝති, සුරාමේරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිච්චරතෝ

ව හෝති; ඉමේහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි ධම්මේහි සන්නාගතෝ මාතුගාමෝ විසාරදෝ අගාරං අජ්ඣාචසතිති.

314. පින්වත් මහණෙනි, කරුණු පහකින් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය විශාරදව ගෙදර වාසය කරයි. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ඇය සතුන් මැරීමෙන් වැළකී සිටිනවා. සොරකමින් වැළකී සිටිනවා. වැරදි කාමසේවනයෙන් වැළකී සිටිනවා. බොරු කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. මත්පැන් මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකී සිටිනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ කරුණු පහෙන් සමන්විත වූ ස්ත්‍රිය විශාරදව ගෙදර වාසය කරනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විසාරදවාස සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

3.3.10

වඩ්ඪිසුත්තං

දියුණු වීම ගැන වදාළ දෙසුම

315. පඤ්චහි භික්ඛවේ වඩ්ඪිහි වඩ්ඪමානා අරියසාවිකා අරියාය වඩ්ඪියා වඩ්ඪති, සාරාදායිනී ච හෝති වරාදායිනී ච කායස්ස. කතමාහි පඤ්චහි: සද්ධාය වඩ්ඪති, සිලේන වඩ්ඪති, සුතේන වඩ්ඪති, වාගේන වඩ්ඪති, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති. ඉමාහි බෝ භික්ඛවේ පඤ්චහි වඩ්ඪිහි වඩ්ඪමානා අරියසාවකා අරියාය වඩ්ඪියා වඩ්ඪති, සාරාදායිනී ච හෝති වරාදායිනී ච කායස්සාති.

315. පින්වත් මහණෙනි, දියුණු වන කරුණු පහෙන් දියුණු වන්නා වූ ආර්ය ශ්‍රාවිකාව ආර්ය ගුණයෙහුත් දියුණු වෙනවා. කයෙන් හරවත් දේම ගන්නා තැනැත්තියක් වෙනවා. උතුම් දේ ම ගන්නා තැනැත්තියක් වෙනවා. කවර කරුණු පහකින් ද යත්? ශ්‍රද්ධාවෙන් දියුණු වෙනවා. සීලයෙන් දියුණු වෙනවා. දහම් දැනුමෙන් දියුණු වෙනවා. ත්‍යාගයෙන් දියුණු වෙනවා. ප්‍රඥාවෙන් දියුණු වෙනවා. පින්වත් මහණෙනි, මේ දියුණු වන කරුණු පහෙන් දියුණු වන්නා වූ ආර්ය ශ්‍රාවිකාව ආර්ය ගුණයෙහුත් දියුණු වෙනවා. කයෙන් හරවත්

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

මාතුගාම සංයුත්තය - බල වර්ගය

දේම ගන්නා තැනැත්තියක් වෙනවා. උතුම් දේ ම ගන්නා තැනැත්තියක් වෙනවා.

සද්ධායා සිලේන ව යාධ වඩ්ඞිස්සති
පඤ්ඤාය වාගේන සුතේන වුහයං
සා තාදිසි සිලවතී උපාසිකා
ආදියති සාරං ඉධෙව අත්තනෝති

ශ්‍රද්ධාවෙනුත්, සිලයෙනුත්, ප්‍රඥාවෙනුත්, ත්‍යාගයෙනුත්,
ශ්‍රැතයෙනුත් යම් ස්ත්‍රියක් මෙලොව දියුණු වෙනවා නම්,
එබඳු සිල්වත් උපාසිකාව මේ ලෝකයේදී තමාගෙන් ගතයුතු
හරවත් දෑ ගන්නවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වඩ්ඞි සුත්‍රය නිමා විය.

බලවග්ගෝත්තරියෝ
තුන් වෙනි බල වර්ගය යි

තත්‍රුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි

සුද්ධා විසාරදා පසය්හා අභිභූයා අංගේන පඤ්චමං
නාසයිතබ්බං හේතුට්ඨානං විසාරදා වඩ්ඞිනා තේ දසාති.

සුද්ධ සුත්‍රය, විශාරද සුත්‍රය, පසය්හ සුත්‍රය, අභිභූයා සුත්‍රය, අංග සුත්‍රය,
නාසයිතබ්බ සුත්‍රය, හේතු සුත්‍රය, ධාන සුත්‍රය, විශාරද සුත්‍රය, වඩ්ඞි සුත්‍රය
යන මේ සුත්‍ර දහයෙන් මෙම වර්ගය සමන්විතයි.

මාතුගාමසංයුත්තං සමත්තං
මාතුගාම සංයුත්තය සමාප්තයි.

4. ජම්බුබාදක සංයුක්තය

4. ජම්බුබාදක සංයුක්තය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.1

නිබ්බානසුත්තං

නිවන ගැන වදාළ දෙසුම

316. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ මගධෙසු විහරති නාලගාමකේ. අථ ඛෝ ජම්බුබාදකෝ පරිබ්බාජකෝ යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකම්. උපසංකමිත්වා ආයස්මනා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදි සම්මෝදනීයං කතං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසිත්තෝ ඛෝ ජම්බුබාදකෝ පරිබ්බාජකෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච: නිබ්බානං නිබ්බාණන්ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-චති, කතමන්තු ඛෝ ආවුසෝ නිබ්බානන්ති.

316. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටියේ මගධ ජනපදයේ නාල නම් ගමේ. එදා ජම්බුබාදක පිරිවැජියා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට ආවා. ඇවිදිත් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ ජම්බුබාදක පිරිවැජියා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, නිවන, නිවන කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, නිවන කියල කියන්නේ කුමක් ද?”

යෝ ඛෝ ආවුසෝ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ ඉදං වු-චති නිබ්බානන්ති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බානස්ස ස-ඡිකිරියායති. අත්ථි ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බානස්ස ස-ඡිකිරියායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බානස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අයමේච ඛෝ ආවුසෝ අරියෝ

අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතස්ස නිබ්බානස්ස ස-ඡිකිරියාය, සෙය්‍යථාපි: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාච සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආඡිවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බානස්ස ස-ඡිකිරියායාති. හද්දකා ආචුසෝ මග්ගෝ හද්දකා පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බානස්ස ස-ඡිකිරියාය, අලඤ්ච පනාචුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

“ආයුෂ්මත, යම් රාගය ක්ෂය වීමක්, ද්වේශය ක්ෂය වීමක්, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද නිවන කියන්නේ මෙයට යි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා ද? මාර්ගයක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා. මාර්ගයකුත් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින වැඩපිළිවෙළ කුමක් ද? මාර්ගය කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සංකල්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආඡිව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි යන මෙය යි. ආයුෂ්මත, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තිබෙන්නේ ඔය මාර්ගය තමයි. ඔය ප්‍රතිපදාව තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ සොළුරු මගක්මයි. සොළුරු ප්‍රතිපදාවක් ම යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අප්‍රමාදී වීමට ම යි සුදුසු.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

නිබ්බාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.2

අරහත්තසුත්තං

අරහත්වය ගැන වදාළ දෙසුම

317. අරහත්තං අරහත්තන්ති ආචුසෝ සාරිපුත්ත චු-චති, කතමන්තු ඛෝ ආචුසෝ අරහත්තන්ති. යෝ ඛෝ ආචුසෝ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ ඉදං චු-චති අරහත්තන්ති. අත්ථි පනාචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි

පටිපදා ඒකස්ස අරහත්තස්ස ස-ඡිකිරියායති. අත්ථි ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒකස්ස අරහත්තස්ස ස-ඡිකිරියායාති. කතමෝ පනාචුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒකස්ස අරහත්තස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අයමේව ඛෝ ආචුසෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒකස්ස අරහත්තස්ස ස-ඡිකිරියාය, සෙය්‍යථාපි: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒකස්ස අරහත්තස්ස ස-ඡිකිරියායාති. හද්දකා ආචුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒකස්ස අරහත්තස්ස ස-ඡිකිරියාය, අලඤ්ච පනාචුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අරහත්වය, අරහත්වය කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, අරහත්වය කියල කියන්නේ කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, යම් රාගය ක්ෂය වීමක්, ද්වේශය ක්ෂය වීමක්, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද අරහත්වය කියන්නේ මෙයට යි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය අරහත්වය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා ද? මාර්ගයක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ අරහත්වය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා. මාර්ගයකුත් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය අරහත්වය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින වැඩපිළිවෙළ කුමක් ද? මාර්ගය කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ අරහත්වය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි යන මෙයයි. ආයුෂ්මත, මේ අරහත්වය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තිබෙන්නේ ඔය මාර්ගය තමයි. ඔය ප්‍රතිපදාව තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ අරහත්වය සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ සොඳුරු මගක්මයි. සොඳුරු ප්‍රතිපදාවක් ම යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අප්‍රමාදී වීමට ම යි සුදුසු.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අරහත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.3

ධම්මවාදීසුත්තං

ධර්මවාදීන් ගැන වදාළ දෙසුම

318. කෝ නු බෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත ලෝකේ ධම්මවාදීනෝ, කේ ලෝකේ සුපටිපන්නෝ, කේ ලෝකේ සුගතාති. යේ බෝ ආවුසෝ රාගස්ස පහානාය ධම්මං දේසෙන්නි, දෝසස්ස පහානාය ධම්මං දේසෙන්නි, මෝහස්ස පහානාය ධම්මං දේසෙන්නි, කේ ලෝකේ ධම්මවාදීනෝ. යේ බෝ ආවුසෝ රාගස්ස පහානාය පටිපන්නෝ, දෝසස්ස පහානාය පටිපන්නෝ, මෝහස්ස පහානාය පටිපන්නෝ, කේ ලෝකේ සුපටිපන්නා. යේසං බෝ ආවුසෝ රාගෝ පභීනෝ උ-ඡින්නමුලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ අයාතිං අනුප්පාදධම්මෝ, දෝසෝ පභීනෝ උ-ඡින්නමුලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ අයාතිං අනුප්පාදධම්මෝ, මෝහෝ පභීනෝ උ-ඡින්නමුලෝ තාලාවත්ථුකතෝ අනභාවකතෝ අයාතිං අනුප්පාදධම්මෝ කේ ලෝකේ සුගතාති.

318. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, ලෝකයෙහි ධර්මවාදී අය කවුද? ලෝකයෙහි සුපටිපන්න අය කවුද? ලෝකයෙහි සුගත යන අය කවුද?” “ආයුෂ්මත, යම් කෙනෙක් රාගය ප්‍රභාණය වීම පිණිස ධර්ම දේශනා කරනවා නම්, ද්වේශය ප්‍රභාණය වීම පිණිස ධර්ම දේශනා කරනවා නම්, මෝහය ප්‍රභාණය වීම පිණිස ධර්ම දේශනා කරනවා නම්, ඔවුන් තමයි ලෝකයෙහි ධර්මවාදී වන්නේ. ආයුෂ්මත, යම් කෙනෙක් රාගය ප්‍රභාණය වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවෙහි හැසිරෙනවා නම්, ද්වේශය ප්‍රභාණය වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවෙහි හැසිරෙනවා නම්, මෝහය ප්‍රභාණය වීම පිණිස ප්‍රතිපදාවෙහි හැසිරෙනවා නම්, ඔවුන් තමයි සුපටිපන්න වන්නේ. ආයුෂ්මත, යම් කෙනෙකුත් ගේ රාගය ප්‍රභාණය වුණා නම්, මුලින්ම ඉදිරිලා ගියා නම්, මුදුන් කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් මෙන් වුණා නම්, අභාවයට පත් වුණා නම්, යළි කිසිදා නො හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, ද්වේශය ප්‍රභාණය වුණා නම්, මුලින්ම ඉදිරිලා ගියා නම්, මුදුන් කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් මෙන් වුණා නම්, අභාවයට පත් වුණා නම්, යළි කිසිදා නො හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, මෝහය ප්‍රභාණය වුණා නම්, මුලින්ම ඉදිරිලා ගියා නම්, මුදුන් කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් මෙන්

වුණා නම්, අභාවයට පත් වුණා නම්, යළි කිසිදා නො හට ගන්නා ස්වභාවයෙන් යුක්ත නම්, ඔවුන් තමයි ලෝකයෙහි සුගත නම් වන්නේ.”

අත්ථි පනාචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පට්ඨදා ඒකස්ස රාගස්ස දෝසස්ස මෝහස්ස පහානායාති. අත්ථි ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පට්ඨදා ඒකස්ස රාගස්ස දෝසස්ස මෝහස්ස පහානායාති. කතමෝ පනාචුසෝ මග්ගෝ කතමා පට්ඨදා ඒකස්ස රාගස්ස දෝසස්ස මෝහස්ස පහානායාති. අයමේච ඛෝ ආචුසෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒකස්ස රාගස්ස දෝසස්ස මෝහස්ස පහානාය, සෙය්‍යථාපි: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අයං පට්ඨදා ඒකස්ස රාගස්ස දෝසස්ස මෝහස්ස පහානායාති. හද්දකා ආචුසෝ මග්ගෝ හද්දකා පට්ඨදා ඒකස්ස රාගස්ස දෝසස්ස මෝහස්ස පහානාය, අලඤ්ච පනාචුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ රාගයේත්, ද්වේශයේත්, මෝහයේත් ප්‍රභාණය පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා ද? මාර්ගයක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ රාගයේත්, ද්වේශයේත්, මෝහයේත් ප්‍රභාණය පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා. මාර්ගයක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ රාගයේත්, ද්වේශයේත්, මෝහයේත් ප්‍රභාණය පිණිස තියෙන වැඩපිළිවෙළ කුමක් ද? මාර්ගය කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ රාගයේත්, ද්වේශයේත්, මෝහයේත් ප්‍රභාණය පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ රාග, ද්වේශ, මෝහ ප්‍රභාණය පිණිස පවතින මාර්ගය වක තමයි. වැඩපිළිවෙළක් වක තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ රාග ද්වේශ මෝහ ප්‍රභාණය පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ධම්මවාදී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.4

කිමත්ථියසුත්තං

“කුමක් පිණිසද” යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

319. කිමත්ථියං ආවුසෝ සාරිපුත්ත සමණේ ගෝතමේ බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතිති. දුක්ඛස්ස ඛෝ ආවුසෝ පරිඤ්ඤත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං වුස්සතිති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤායාති. අත්ථි ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතස්ස දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤායාති. අයමේව ඛෝ ආවුසෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතස්ස දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාය, සෙය්‍යථාපි: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතස්ස දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤායාති. හද්දකා ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දකා පටිපදා ඒතස්ස දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාය, අලඤ්ච පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

319. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතු සාරිපුත්තයෙනි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ කුමක් පිණිස ද?” “ආයුෂ්මත, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සසුනෙහි බඹසර වසන්නේ දුක පිරිසිඳ දැනීම පිණිස යි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතනි, ඔය දුක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? වැඩපිළිවෙලක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ දුක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. වැඩපිළිවෙලක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතනි, ඔය දුක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? වැඩපිළිවෙල කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ දුක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ දුක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙලක් වික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතනි, මේ දුක පිරිසිඳ දැකීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කිමත්ථිය සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.5

අස්සාසස්සත්තං

අස්වැසිල්ලට පත් වීම ගැන වදාළ දෙසුම

320. අස්සාසස්පත්තෝ අස්සාසස්පත්තෝති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කිත්තාවතා නු ඛෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත අස්සාසස්පත්තෝ හෝතිති. යතෝ ඛෝ ආවුසෝ හික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති, එත්තාවතා ඛෝ ආවුසෝ අස්සාසස්පත්තෝ හෝතිති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස අස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අත්ථි ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස අස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතස්ස අස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අයමේව ඛෝ ආවුසෝ ආරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතස්ස අස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියාය. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතස්ස අස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියාය. අලඤ්ච පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

320. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අස්වැසිල්ලට පත් වුණා, අස්වැසිල්ලට පත් වුණා කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අස්වැසිල්ලට පත් වෙන්නේ කුමන කරුණු මත ද?” “ආයුෂ්මත, යම් දවසක හික්ඛුච ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැසී යාමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නවා නම්, ආයුෂ්මත, මෙපමණකින් ම අස්වැසිල්ලට පත් වුණා වෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මත, අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? වැඩපිළිවෙලක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. වැඩපිළිවෙලක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මත, අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? වැඩපිළිවෙලක් කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙලක් වික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මත, මේ අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව

නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

අස්සාස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.6

පරමස්සාසස්සත්තං

උතුම් අස්වැසිල්ල ගැන වදාළ දෙසුම

321. පරමස්සාසස්සත්තෝ පරමස්සාසස්සත්තෝති ආවුසෝ සාරිපුත්ත, වු-වති. කිත්තානතා නු බෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත, පරමස්සාසස්සත්තෝ හෝතිති. යතෝ බෝ ආවුසෝ භික්ඛු ඡන්තං එස්සායනනානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා අනුපාදා විමුක්තෝ හෝති, එත්තාවතා බෝ ආවුසෝ පරමස්සාසස්සත්තෝ හෝතිති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒකස්ස පරමස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒකස්ස පරමස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒකස්ස පරමස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒකස්ස පරමස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අයමේව බෝ ආවුසෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒකස්ස පරමාස්සාස්ස ස-ඡිකිරියාය. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං බෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒකස්ස පරමස්සාසස්ස ස-ඡිකිරියායාති. හද්දකෝ ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒකස්ස පරමස්සාස්ස ස-ඡිකිරියාය. අලඤ්ච පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අස්සමාදායාති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වුණා, උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වුණා කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වෙන්නේ කුමන කරුණු මත ද?” “ආයුෂ්මත, යම් දවසක භික්ෂුව ස්පර්ශ ආයතන හයේ හට ගැනීමත්, නැසී යාමත්, ආශ්වාදයත්, ආදීනවයත්, නිස්සරණයත් ඒ වූ ආකාරයෙන් ම අවබෝධ කරලා උපාදාන රහිතව කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වුණා නම්, ආයුෂ්මත, මෙපමණකින්

ම උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වුණා වෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? වැඩපිළිවෙලක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. වැඩපිළිවෙලක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? වැඩපිළිවෙලක් කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික නමයි. වැඩපිළිවෙලත් වික නමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ උතුම් අස්වැසිල්ලට පත් වීම සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

පරමස්සාස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.7

වේදනාසුත්තං

වේදනාව ගැන වදාළ දෙසුම

322. වේදනා වේදනාති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කතමා නු බෝ ආවුසෝ වේදනාති. තිස්සෝ ඉමා බෝ ආවුසෝ වේදනා, සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා බෝ ආවුසෝ තිස්සෝ වේදනාති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතාසං වේදනානං පරික්ඛායාති. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතාසං වේදනානං පරික්ඛායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතාසං වේදනානං පරික්ඛායාති. අයමේව බෝ ආවුසෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතාසං වේදනානං පරික්ඛාය. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතාසං වේදනානං පරික්ඛායාති.

හද්දකෝ ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒකාසං වේදනානං පරික්ඛාය. අලක්ඛ පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

322. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, වේදනාව, වේදනාව කියල කියනවා. වේදනාව කියන්නේ මොනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ වේදනා තුනක් කියෙනවා. සැප වේදනාව, දුක් වේදනාව හා දුක් සැප රහිත වේදනාව යි. ආයුෂ්මත, මේ තමයි වේදනා තුන.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය වේදනාවන් ගේ පිරිසිදු දැනීම පිණිස මාර්ගයක් කියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් කියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ වේදනාවන් ගේ පිරිසිදු දැනීම පිණිස මාර්ගයක් කියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් කියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය වේදනාවන් ගේ පිරිසිදු දැනීම පිණිස කියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය වේදනාවන් ගේ පිරිසිදු දැනීම පිණිස කියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ වේදනාවන් ගේ පිරිසිදු දැනීම පිණිස පවතින මාර්ගය චික තමයි. චැඩපිළිවෙළක් චික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ වේදනාවන් ගේ පිරිසිදු දැනීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

වේදනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.8

ආසවසුත්තං

ආශ්‍රව ගැන වදාළ දෙසුම

323. ආසවෝ ආසවෝති ආවුසෝ සාරිපුත්ත, වු-වති. කතමෝ නු බෝ ආවුසෝ ආසවෝති. තයෝ මේ ආවුසෝ ආසවා, කාමාසවෝ භවාසවෝ අවිජ්ජාසවෝ. ඉමේ බෝ ආවුසෝ තයෝ ආසවාති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒකේසං ආසවානං පහානායාති. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒකේසං ආසවානං පහානායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ

කතමා පටිපදා ඒතේසං ආසවානං පහානායාති. අයමේව ඛෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතේසං ආසවානං පහානාය. සෙය්‍යපීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතේසං ආසවානං පහානායාති. හද්දකෝ ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒතේසං ආසවානං පහානාය. අලඤ්ච පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

323. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, ආශ්‍රව, ආශ්‍රව කියල කියනවා. ආශ්‍රව කියන්නේ මොනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ ආශ්‍රව තුනක් තියෙනවා. කාම ආශ්‍රව, භව ආශ්‍රව හා අවිජ්ජා ආශ්‍රව යි. ආයුෂ්මත, මේ තමයි ආශ්‍රව තුන.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය ආශ්‍රවයන් ගේ ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ ආශ්‍රවයන් ගේ ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය ආශ්‍රවයන් ගේ ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය ආශ්‍රවයන් ගේ ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ ආශ්‍රවයන් ගේ ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස පවතින මාර්ගය ව්‍යාපාරය ව්‍යාපාරය. ව්‍යාපාරය ව්‍යාපාරය ව්‍යාපාරය ව්‍යාපාරය.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ ආශ්‍රවයන් ගේ ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

ආසව සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.9

අවිජ්ජාසුත්තං

අවිද්‍යාව ගැන වදාළ දෙසුම

324. අවිජ්ජා අවිජ්ජාති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කතමා නු ඛෝ ආවුසෝ අවිජ්ජාති. යං ඛෝ ආවුසෝ දුක්ඛේ අඤ්ඤාණං දුක්ඛ සමුදයේ

අඤ්ඤාණං දුක්ඛනිරෝධෙ අඤ්ඤාණං දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණං, අයං වු-චනාචුසෝ අවිජ්ජාති. අත්ථි පනාචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඵ්ඤ්ඤා අවිජ්ජාය පහානායාති. අත්ථි ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඵ්ඤ්ඤා අවිජ්ජාය පහානායාති. කතමෝ පනාචුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඵ්ඤ්ඤා අවිජ්ජාය පහානායාති. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඵ්ඤ්ඤා අවිජ්ජාය පහානාය. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඵ්ඤ්ඤා අවිජ්ජාය පහානායාති. හද්දකෝ ආචුසෝ මග්ගෝ, හද්දිකා පටිපදා ඵ්ඤ්ඤා අවිජ්ජාය පහානාය. අලඤ්ඤි පනාචුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

324. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, අවිද්‍යාව, අවිද්‍යාව කියල කියනවා. අවිද්‍යාව කියන්නේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත, දුක් පිළිබඳව යම් අවබෝධ නොවීමක් ඇද්ද, දුක් හට ගැනීම පිළිබඳව යම් අවබෝධ නොවීමක් ඇද්ද, දුක් නිරුද්ධ වීම පිළිබඳව යම් අනවබෝධ නොවීමක් ඇද්ද, දුක් නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව පිළිබඳව යම් අනවබෝධ නො වීමක් ඇද්ද, ආයුෂ්මත අවිද්‍යාව කියන්නේ මෙයට යි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය අවිද්‍යාව ප්‍රභානස කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ අවිද්‍යාව ප්‍රභානස කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය අවිද්‍යාව ප්‍රභානස කිරීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය අවිද්‍යාව ප්‍රභානස කිරීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත, මේ අවිද්‍යාව ප්‍රභානස කිරීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙළත් වික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ අවිද්‍යාව ප්‍රභානස කිරීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අවිජ්ජා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.10

තණ්හාසුත්තං

තණ්හාව ගැන වදාළ දෙසුම

325. තණ්හා තණ්හානි ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වනි. කතමානු බෝ ආවුසෝ තණ්හානි. තිස්සෝ ඉමා ආවුසෝ තණ්හා: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉමා බෝ ආවුසෝ තිස්සෝ තණ්හානි. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතාසං තණ්හානං පහානායානි. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතාසං තණ්හානං පහානායානි. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතාසං තණ්හානං පහානායානි. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතාසං තණ්හාය පහානාය, සෙය්‍යථිද: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතාසං තණ්හානං පහානායානි. හද්දකෝ ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒතාසං තණ්හානං පහානාය. අලක්ඛ පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායානි.

325. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, තණ්හාව, තණ්හාව කියල කියනවා. තණ්හා කියන්නේ මොනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ තණ්හා තුනක් තියෙනවා. කාම තණ්හාව, භව තණ්හාව හා විභව තණ්හාව යි. ආයුෂ්මත, මේ තමයි තණ්හා තුන.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය තණ්හාව ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ තණ්හාව ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය තණ්හාව ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය තණ්හාව ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ තණ්හාව ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙලක් වික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ තණ්හාව ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තණ්හා සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.11

විසසුත්තං

කෙලෙස් සැඟවන ගැන වදාළ දෙසුම

326. විසෝ විසෝති ආවුසෝ සාරිපුත්ත චූ-වති කතමෝ නු බෝ ආවුසෝ විසෝති. වත්තාරෝමේ ආවුසෝ විසා: කාමෝසෝ භවෝසෝ දිට්ඨෝසෝ අවිජ්ජෝසෝ. ඉමේ බෝ ආවුසෝ වත්තාරෝ විසාති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතේසං විසානං පහානායාති. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතේසං විසානං පහානායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතේසං විසානං පහානායාති. අයමේව බෝ ආවුසෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතේසං විසානං පහානායා. සෙය්‍යථිදං සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතේසං විසානං පහානායාති. හද්දකෝ ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒතේසං විසානං පහානායා. අලක්ඛ පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

326. “ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, කෙලෙස් සැඟවන, කෙලෙස් සැඟවන කියල කියනවා. කෙලෙස් සැඟවන කියන්නේ මොනවා ද?” “ආයුෂ්මත්, මේ කෙලෙස් සැඟවනවල් හතරක් තියෙනවා. කාමය නම් වූ කෙලෙස් සැඟවන, භවය නම් වූ කෙලෙස් සැඟවන, දෘෂ්ටි නම් වූ කෙලෙස් සැඟවන හා අවිද්‍යාව නම් වූ කෙලෙස් සැඟවන යි.” “ආයුෂ්මත්, මේ තමයි කෙලෙස් සැඟවනවල හතර.” “ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය කෙලෙස් සැඟවනවල් ප්‍රභාන ය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත්, මේ කෙලෙස් සැඟවනවල් ප්‍රභාන ය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා.” “ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය කෙලෙස් සැඟවනවල් ප්‍රභාන ය කිරීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත්, ඔය කෙලෙස් සැඟවනවල් ප්‍රභාන ය කිරීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත් මේ කෙලෙස් සැඟවනවල් ප්‍රභාන ය කිරීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙළත් වික තමයි.” “ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ කෙලෙස් සැඟවනවල් ප්‍රභාන ය කිරීම පිණිස පවතින්නා වූ

මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විස සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.12

උපාදානසුත්තං

බැඳීයාම ගැන වදාළ දෙසුම

327. උපාදානං උපාදානානි පනාචුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කතමන්තු බෝ ආචුසෝ උපාදානානි. වත්තාරිමානි ආචුසෝ උපාදානානි: කාමුපාදානං දිට්ඨුපාදානං සීලබ්බතුපාදානං අත්තවාදුපාදානං ඉමානි බෝ ආචුසෝ වත්තාරි උපාදානානිති. අත්ථි පනාචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතේසං උපාදානානං පහානායාති. අත්ථි බෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතේසං උපාදානානං පහානායාති. කතමෝ පනාචුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතේසං උපාදානානං පහානායාති. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතේසං උපාදානානං පහානාය, සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං බෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතේසං උපාදානානං පහානායාති. හද්දකෝ ආචුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒතේසං උපාදානානං පහානාය. අලඤ්ච පනාචුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

327. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, බැඳී යාම, බැඳී යාම කියල කියනවා. බැඳී යාම කියන්නේ මොනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ බැඳී යාම හතරක් තියෙනවා. කාමයට බැඳී යාම, දෘෂ්ටිවලට බැඳී යාම, සීලව්‍රතයන්ට බැඳී යාම හා “මම මාගේ මාගේ ආත්මය” යන ආදී ආත්මවාදයට බැඳී යාම යි. ආයුෂ්මත, මේ තමයි බැඳී යාම හතර.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය බැඳී යාම ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ බැඳී යාම ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා.

ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය බැඳී යාම් ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය බැඳී යාම් ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ බැඳී යාම් ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙලත් වික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ බැඳී යාම් ප්‍රභාතය කිරීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

උපාදාන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.13

භවසුත්තං.

විපාක විදීමට කර්ම සකස් වීම ගැන වදාළ දෙසුම

328. භවෝ භවෝති ආවුසෝ සාරිපුත්ත චූ-චති. කතමෝ නු බෝ ආවුසෝ භවෝති, තයෝමේ ආවුසෝ භවා, කාමභවෝ රූපභවෝ අරූපභවෝ. ඉමේ බෝ ආවුසෝ තයෝ භවාති. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතේසං භවානං පරික්ඛායාති. අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතේසං භවානං පරික්ඛායාති. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතේසං භවානං පරික්ඛාය. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතේසං භවානං පරික්ඛායාති. හද්දකෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ, හද්දකෝ පටිපදා ඒතේසං භවානං පරික්ඛාය. අලක්ඛි පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

328. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම (භවය), විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම (භවය) කියල කියනවා. විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම කියන්නේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත,

මේ විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම තුනක් කියෙනවා. කාම ලෝකයෙහි විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම (කාම භවය), රූප ලෝකයෙහි විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම (රූප භවය) හා අරූප ලෝකයෙහි විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම (අරූප භවය) යි. ආයුෂ්මත, මේ තමයි විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීම තුන.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීමවල පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මාර්ගයක් කියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් කියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීමවල පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මාර්ගයක් කියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් කියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීමවල පිරිසිඳ දැනීම පිණිස කියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීමවල පිරිසිඳ දැනීම පිණිස කියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීමවල පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙළක් වික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ විපාක විදීම පිණිස කර්ම සකස් වීමවල පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

භව සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.14

දුක්ඛසුත්තං

දුක ගැන වදාළ දෙසුම

329. දුක්ඛං දුක්ඛන්ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කතමං නු බෝ ආවුසෝ දුක්ඛන්ති. නිස්සෝ ඉමා ආවුසෝ දුක්ඛතා, දුක්ඛදුක්ඛතා, සංඛාරදුක්ඛතා, විපරිණාමදුක්ඛතානි. ඉමා බෝ ආවුසෝ නිස්සෝ දුක්ඛතානි. අත්ථි පනාවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතාසං දුක්ඛතානං පරික්ඛායානි.

අත්ථි බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතාසං දුක්ඛතානං පරික්ඛායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතාසං දුක්ඛතානං පරික්ඛායාති. අයමේව බෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතාසං දුක්ඛතානං පරික්ඛායාති. සෙය්‍යාථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං බෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතාසං දුක්ඛතානං පරික්ඛායාති. හද්දකෝ ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දකා පටිපදා ඒතාසං දුක්ඛතානං පරික්ඛායාසි. අලක්ඛ පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

329. “ථ්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, දුක, දුක කියල කියනවා. දුක කියන්නේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ දුක්ඛිතභාවයන් තුනක් කියෙනවා. දුක නම් වූ දුක්ඛිතභාවය, සංස්කාරයන් ගේ දුක්ඛිතභාවය හා විපරිණාමය නම් වූ දුක්ඛිතභාවය යි. ආයුෂ්මත, මේ තමයි දුක්ඛිතභාවයන් තුන.” “ථ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය දුක්ඛිතභාවයන් ගේ පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මාර්ගයක් කියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් කියෙනවා ද?” “ආයු෕ෂ්මත, මේ දුක්ඛිතභාවයන් ගේ පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මාර්ගයක් කියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් කියෙනවා.” “ථ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය දුක්ඛිතභාවයන් ගේ පිරිසිඳ දැනීම පිණිස කියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය දුක්ඛිතභාවයන් ගේ පිරිසිඳ දැනීම පිණිස කියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ දුක්ඛිතභාවයන් ගේ පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙළක් වික තමයි.” “ථ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ දුක්ඛිතභාවයන් ගේ පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ථ්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුක්ඛ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.15

සක්කායසුත්තං

සක්කාය ගුණ වදාළ දෙසුම

330. සක්කායෝ සක්කායෝති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-වති. කතමෝ නු ඛෝ ආවුසෝ සක්කායෝති. පඤ්චිමේ ආවුසෝ උපාදානක්ඛන්ධා සක්කායෝ වුත්තෝ භගවතා. සෙය්‍යථිදං රුප්පාදනක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදනක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤාපාදනක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදනක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදනක්ඛන්ධෝ, ඉමේ ඛෝ ආවුසෝ පඤ්චුපාදනක්ඛන්ධා සක්කායෝ වුත්තෝ භගවාතිති. අත්ථි මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස සක්කායස්ස පරිඤ්ඤායාති. අත්ථි ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස සක්කායස්ස පරිඤ්ඤායාති. කතමෝ පනාවුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතස්ස සක්කායස්ස පරිඤ්ඤායාති. අයමේව ඛෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතස්ස සක්කායස්ස පරිඤ්ඤාය, සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසමාධි. අයං ඛෝ ආවුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතස්ස සක්කායස්ස පරිඤ්ඤායාති. හද්දකෝ ආවුසෝ මග්ගෝ හද්දිකා පටිපදා ඒතස්ස සක්කායාස්ස පරිඤ්ඤාය. අලඤ්ච පනාවුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

330. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, සක්කාය, සක්කාය කියල කියනවා. සක්කාය කියන්නේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහට තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සක්කාය කියා වදාළේ. ඒ කියන්නේ රුප උපාදානස්කන්ධය, වේදනා උපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය, සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය හා විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය යි. ආයුෂ්මත, මේ උපාදානස්කන්ධයන් පහ තමයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සක්කාය කියා වදාළේ.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය සක්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා ද? ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ සක්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මාර්ගයක් තියෙනවා. ප්‍රතිපදාවක් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය සක්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස තියෙන මාර්ගය කුමක් ද? ප්‍රතිපදාව කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, ඔය සක්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස තියෙන්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨි සම්මා සමාධි. ආයුෂ්මත මේ සක්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතින මාර්ගය වික තමයි. වැඩපිළිවෙළත් වික තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි,

මේ සක්කාය පිරිසිදු දැනීම පිණිස පවතින්නා වූ මාර්ගය නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රතිපදාව නම් ඉතා සුන්දර යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මේ ගැන අප්‍රමාදී වීම ම යි වටින්නේ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

සක්කාය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

4.1.16

දුක්කරසුත්තං

දුෂ්කර දේ ගැන වදාළ දෙසුම

331. කින්ත්‍රු බෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත ඉමස්මිං ධම්මචිනයේ දුක්කරන්ති. පබ්බජ්ජා බෝ ආවුසෝ ඉමස්ස ධම්මචිනයේ දුක්කරාති. පබ්බජ්ජේන පනාවුසෝ කිං දුක්කරන්ති. පබ්බජ්ජේන බෝ ආවුසෝ අභිරති දුක්කරාති. අභිරතේන පන ආවුසෝ කිං දුක්කරන්ති. අභිරතේන බෝ ආවුසෝ ධම්මනුධම්මපටිපත්ති දුක්කරාති. කීච චිරං පනාවුසෝ ධම්මානුධම්මපටිපන්නෝ භික්ඛු අරහං අස්සාති. න චිරං ආවුසෝති.

331. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, මේ සාසනයෙහි දුෂ්කර දේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ සාසනයෙහි පැවිද්ද යනු දුෂ්කර දෙයක්.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, පැවිදි වූ කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත, පැවිදි වූ කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ නම්, සාසන බ්‍රහ්මචරියාවට ඇලී සිටීම යි.” “සාසන බ්‍රහ්මචරියාවෙහි ඇලී සිටින කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ මොකක් ද?” “සාසන බ්‍රහ්මචරියාවෙහි ඇලී සිටින කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ නම්, ධම්මානුධම්ම පටිපදාව යි.” “ධම්මානුධම්ම පටිපදාවෙහි යෙදෙන භික්ෂුව කොපමණ කලකින් අරහත්වයට පත් වේවි ද?” “ආයුෂ්මත, එවිටර කලක් යන්නේ නෑ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුක්කර සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

ජම්බුබාදක සංයුක්තය

ජම්බුබාදකසංයුක්තං සමන්තං.
ජම්බුබාදක සංයුක්තය සමාප්තයි

නන්දදානං
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි

නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච ධම්මවාදී කිමත්ථියං
අස්සාසෝ පරමස්සාසෝ වේදනා ආසවෝ තථා,
අවිජ්ජා තණ්හා විසෝච උපාදානං භවෝපිච
දුක්ඛඤ්ඤෙව සක්කායෝ දුක්කරඤ්ඤෙති සෝළස.

නිබ්බාන සූත්‍රය, අරහත්ත සූත්‍රය, ධම්මවාදී සූත්‍රය, කිමත්ථිය සූත්‍රය,
අස්සාස සූත්‍රය, පරමස්සාස සූත්‍රය, වේදනා සූත්‍රය, ආසව සූත්‍රය, අවිජ්ජා
සූත්‍රය, තණ්හා සූත්‍රය, විස සූත්‍රය, උපාදාන සූත්‍රය, භව සූත්‍රය, දුක්ඛ සූත්‍රය,
සක්කාය සූත්‍රය, දුක්කර සූත්‍රය වශයෙන් මෙම වර්ගයෙහි සූත්‍ර දහසයකි.

5. සාමණ්ඩකානි සංයුක්තය

5. සාමණ්ඩකානි සංයුක්තය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.1

නිබ්බානසුත්තය

නිවන ගැන වදාළ දෙසුම

332. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ වජ්ජිසු විහරති උක්කවේලායං ගංගාය නදියා තීරේ. අථ ඛෝ සාමණ්ඩකානි පරිබ්බාජකෝ යේනාස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ සාමණ්ඩකානි පරිබ්බාජකෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒකදවෝච: නිබ්බතං නිබ්බානන්ති ආවුසෝ සාරිපුත්ත වු-චති. කතමන්තු ඛෝ ආවුසෝ නිබ්බානන්ති. යෝ ඛෝ ආවුසෝ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං වු-චති නිබ්බානන්ති.

332. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටියේ වජ්ජි ඡන්දයේ ගංගානම් නදී තෙර උක්කවේල නගරය සමීපයේ. එදා සාමණ්ඩකානි පිරිවැජ්ජා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට ආවා. ඇවිදිත් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ සාමණ්ඩකානි පිරිවැජ්ජා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, නිවන, නිවන කියල කියනවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, නිවන කියල කියන්නේ කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, යම් රාගය ක්ෂය වීමක්, ද්වේශය ක්ෂය වීමක්, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද නිවන කියන්නේ මෙයට යි.”

අත්ථි පනාචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බනස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අත්ථි ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අත්ථි පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බනස්ස ස-ඡිකිරියායාති. කතමෝ පනාචුසෝ මග්ගෝ කතමා පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බනස්ස ස-ඡිකිරියායාති. අයමේව ඛෝ ආචුසෝ අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ ඒතස්ස නිබ්බනස්ස ස-ඡිකිරියාය. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි, අයං ඛෝ ආචුසෝ මග්ගෝ අයං පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බනස්ස ස-ඡිකිරියායාති. හද්දකෝ ආචුසෝ හද්දිකා පටිපදා ඒතස්ස නිබ්බනස්ස ස-ඡිකිරියාය. අලඤ්ච පනාචුසෝ සාරිපුත්ත අප්පමාදායාති.

“ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා ද? මාර්ගයක් තියෙනවා ද?” “ආයුෂ්මත, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස වැඩපිළිවෙළක් තියෙනවා. මාර්ගයකුත් තියෙනවා.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඔය නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින වැඩපිළිවෙළ කුමක් ද? මාර්ගය කුමක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්මා දිට්ඨී සම්මා සමාධි යන මෙයයි. ආයුෂ්මත, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස තිබෙන්නේ ඔය මාර්ගය තමයි. ඔය ප්‍රතිපදාව තමයි.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මේ නිවන සාක්ෂාත් කිරීම පිණිස පවතින්නේ සොඳුරු මගක්මයි. සොඳුරු ප්‍රතිපදාවක් ම යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, අප්‍රමාදී වීමට ම යි සුදුසු”

(ජම්බුබාදකවග්ගෝ විය විත්ථාරේතබ්බං)

(ජම්බුබාදක වර්ගයේ මෙන් විස්තර කළ යුතු ය)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිබ්බන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

5.1.16

දුක්කරසුත්තං

දුෂ්කර දේ ගැන වදාළ දෙසුම

347. කිත්තු බෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත ඉමස්මිං ධම්මචිනයෝ දුක්කරන්ති? පබ්බජ්ජා බෝ ආවුසෝ ඉමස්මිං ධම්මචිනයෝ දුක්කරාති පබ්බජ්ජේන කිං දුක්කරන්ති? පබ්බජ්ජේන බෝ ආවුසෝ අභිරති දුක්කරාති. අභිරතේන පන ආවුසෝ කිං දුක්කරන්ති? අභිරතේන බෝ ආවුසෝ ධම්මනුධම්මපටිපදාති දුක්කරාති. කීච චිරං පනාවුසෝ ධම්මානුධම්මපටිපත්තෝ භික්ඛු අරහං අස්සාති. න චිරං ආවුසෝති.

347. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත, මේ සාසනයෙහි දුෂ්කර දේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත, මේ සාසනයෙහි පැවිද්ද යනු දුෂ්කර දෙයක්.” “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, පැවිදි වූ කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ මොකක් ද?” “ආයුෂ්මත, පැවිදි වූ කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ නම්, සාසන බ්‍රහ්මචරියාවට ඇලී සිටීම යි.” “සාසන බ්‍රහ්මචරියාවෙහි ඇලී සිටින කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ මොකක් ද?” “සාසන බ්‍රහ්මචරියාවෙහි ඇලී සිටින කෙනෙකුට ඇති දුෂ්කර දේ නම්, ධම්මානුධම්ම පටිපදාව යි.” “ධම්මානුධම්ම පටිපදාවෙහි යෙදෙන භික්ෂුව කොපමණ කලකින් අරහත්වයට පත් වේවි ද?” “ආයුෂ්මත, එච්චර කලක් යන්නේ නෑ.”

සාද ! සාද !! සාද !!!

දුක්කර සූත්‍රය නිමා විය.

සාමණ්ඩකානි සංයුක්තං සමත්තං

සාමණ්ඩකානි සංයුක්තය සමාප්තයි.

පුරිමකසදිසමේව උද්දානං:

මෙහි පිළිවෙල උදානය ද කලින් වර්ගයේ පරිදිම ය.

6. මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය

6. මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය

6.1.1

සවිතක්කසුත්තං

විතක්ක සහිත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

348. ඒකං සමයං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ භික්ඛු ආමන්තේසි “ආචුසෝ භික්ඛවෝ”ති. “ආචුසෝ”ති ඛෝ තෝ භික්ඛු ආයස්මතෝ මහාමොග්ගල්ලානස්ස ප-චස්සෝසුං. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ ඒතදවෝච: ඉධ මය්හං ආචුසෝ රහෝගතස්ස පතිසල්ලිතස්ස ඒවං තෙසෝ පරිවිතක්කෝ උදපාදි: පයමං ඝට්ඨානං පයමං ඝට්ඨානන්ති චු-චති, කතමන්තූ ඛෝ පයමං ඝට්ඨානන්ති. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඒතදහෝසි: ඉධ භික්ඛු විචි-චෙ කාමේහි විචි-ච අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්ක සවිචාරං විචේකජං පීතිසුඛං පයමං ඝට්ඨානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදං චුච්චති පයමං ඝට්ඨානන්ති. සෝ ඛවාහං ආචුසෝ විචි-චෙ කාමේහි විචි-ච අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං සවිචාරං විචේකජං පීතිසුඛං පයමං ඝට්ඨානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහාරතෝ කාමසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

348. ඒදිනවල ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩසිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඩු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලානයන් “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහණෙනි,” කියා භික්ෂූන් අමතා වදාළා. ඒ භික්ෂූන් ද “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්සැ” යි කියා ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලානයන්ට පිළිතුරු දුන්නා. ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙය වදාළා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙහි මං අප්‍රකට තැනක හුදෙකලාවේ භාවනාවෙන් සිටිද්දී මෙවැනි කල්පනාවක් ඇති වුණා. පළවෙනි ධ්‍යානය, පළවෙනි ධ්‍යානය කියල කියනවා. පළවෙනි ධ්‍යානය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා භික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසල්වලින් වෙන් ව, විතර්ක සහිත වූ, විචාර සහිත වූ, විචේකයෙන්

හටගත් චිත්ති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා කියලා. මේකට තමයි ප්‍රථම ධ්‍යානය කියන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසල්වලින් වෙන් ව, විතර්ක සහිත වූ, විචාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හටගත් චිත්ති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. නමුත් ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී කාමසහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අට බෝ මං ආවුසෝ හගවා ඉද්ධියා උපසංකම්මවා ඒතදවෝච: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, පට්මං ඤානං පමාදෝ, පට්මඤ්ඤානේ චිත්තං සංකප්පායේති, පට්මේ ඤානේ චිත්තං ඒකෝදිං කරෝති, පට්මේ ඤානේ චිත්තං සමාදහාති. සෝ බ්‍රාහ්මණ ආවුසෝ අපරේන සමයේන විවි-වෙ-ව කාමේති විවි-ව අකුසලේති ධම්මේති සචිතක්කං සචිචාරං විවේකජං පිතිසුඛං පට්මං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආවුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය: “සත්ථාරානුග්ගාහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝ”ති, මමන්තං සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය, “සත්ථාරානුග්ගාහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝ”ති.

එතකොට ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩම කරලා මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, පළවෙනි ධ්‍යානය ප්‍රමාද කර ගත්ට එපා. පළවෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. පළවෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත එකඟ කරන්න. පළමුවෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක කාමයන්ගෙන් වෙන් ව, අකුසල්වලින් වෙන් ව, විතර්ක සහිත වූ, විචාර සහිත වූ, විවේකයෙන් හටගත් චිත්ති සුඛය ඇති පළමුවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කලා. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා කියලා” කියනවා නම් “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සචිතක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.2

අවිතක්කසුත්තං

විතක්ක රහිත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

349. දුතියං ඝට්ඨානං දුතියං ඝට්ඨානන්ති වු-චති. කතමං නු ඛෝ දුතියං ඝට්ඨානන්ති. තස්ස මය්හං ආවුසෝ ඒතද්ධෙවසි: ඉධ භික්ඛු විතක්කවිචාරානං වුපසමා අජ්ඣාදන්තං සම්පසාදානං -තෙසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියං ඝට්ඨානං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදං වු-චති දුතියං ඝට්ඨානන්ති. සෝ ඛවාහං ආවුසෝ විතක්කවිචාරානං වුපසමා අජ්ඣාදන්තං සම්පසාදානං -තෙසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියං ඝට්ඨානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආවුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහාරතෝ විතක්කසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

349. දෙවෙනි ධ්‍යානය, දෙවෙනි ධ්‍යානය කියල කියනවා. දෙවෙනි ධ්‍යානය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා භික්ෂුව විතක්ක විචාරයන් සංසිදවා ගෙන, තමා තුළ පැහැදීම ඇති කර ගෙන, සිතේ එකභාවය ඇති කර ගෙන, විචර්ක රහිත වූ විචාර රහිත වූ, සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති දෙවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. මේකට තමයි දෙවෙනි ධ්‍යානය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් විතක්ක විචාරයන් සංසිදවා ගෙන, තමා තුළ පැහැදීම ඇති කර ගෙන, සිතේ එකභාවය ඇති කර ගෙන, විචර්ක රහිත වූ විචාර රහිත වූ, සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති දෙවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී විතර්කසහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අප ඛෝ මං ආවුසෝ භගවා ඉද්ධියා උපසංකම්ඤ්වා ඒතද්ධෙව: මොග්ගල්ලාන මොග්ගල්ලාන මා බ්‍රාහ්මණ දුතියං ඝට්ඨානං පමාදෝ. දුතියේ ඝට්ඨානේ විත්තං සණ්ඨාපේති. දුතියේ ඝට්ඨානේ විත්තං ඒකෝදිං කරෝති. දුතියේ ඝට්ඨානේ විත්තං සමාදහාති. සෝ ඛවාහං ආවුසෝ අපරේන සමයේන විතක්කවිචාරානං වුපසමා අජ්ඣාදන්තං සම්පසාදානං -තෙසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියං ඝට්ඨානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආවුසෝ සම්මා වදමානෝ වදෙය්‍ය: සත්ථාරානුග්ගාහිතෝ සාවකෝ

මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති, මමං තං සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය සත්ථාරානුග්ගාහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩම කරලා මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, දෙවෙනි ධ්‍යානය ප්‍රමාද කර ගන්ට එපා. දෙවෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. දෙවෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත එකඟ කරන්න. දෙවෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක විතක්ක විචාරයන් සංසිද්වා ගෙන, තමා තුළ පැහැදීම ඇති කර ගෙන, සිතේ එකඟභාවය ඇති කර ගෙන, විතර්ක රහිත වූ, විචාර රහිත වූ, සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති දෙවෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කළා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා කියලා” කියනවා නම් “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අවිතක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.3

සුඛසුත්තං

සෑප සහගත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

350. තතියං ඝට්ඨානං තතිය ඝට්ඨානන්ති චූ-චති, කතමං නු බෝ තතියං ඝට්ඨානන්ති. තස්ස මය්‍හං ආවුසෝ ඒතදහෝසි: ඉධ භික්ඛු ජීතියා ච විරාගා උපේඛකෝ විහරති, සතෝ ච සම්පජානෝ සුඛඤ්ච කායේන පටිසංවේදේති, යන්තං අරියා ආවික්ඛන්ති උපේඛකෝ සනිමා සුඛවිහාරීති තං තතියං ඝට්ඨානං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදං චූ-චති තතියං ඝට්ඨානන්ති. සෝ ඛවාහං ආවුසෝ

පිතියා ව විරාගා උපේඛකෝ ව විහරාමි, සතෝ ව සම්පජානෝ සුඛස්ථ කායේන පටිසංවේදේමි, යන්තං අරියා ආචික්ඛති උපේඛකෝ සනිමා සුඛවිහාරිති තං තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආවුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහරතෝ පීතිසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

350. තුන්වෙනි ධ්‍යානය, තුන්වෙනි ධ්‍යානය කියල කියනවා. තුන්වෙනි ධ්‍යානය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා හික්මුව ප්‍රීතියටත් නො ඇලී, උපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, කයෙන් සැපයකුත් විඳිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා උපේක්ෂායෙන් යුතුව සිහි ඇතිව, සැප සේ වාසය කිරීම කියා යමකට කියනවා නම්, ඒ තුන් වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. මේකට තමයි තුන්වෙනි ධ්‍යානය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් ප්‍රීතියටත් නො ඇලී, උපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, කයෙන් සැපයකුත් විඳිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා උපේක්ෂායෙන් යුතුව සිහි ඇතිව, සැප සේ වාසය කිරීම කියා යමකට කියනවා නම්, ඒ තුන් වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී ප්‍රීතිසහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අට බෝ මං ආවුසෝ හගවා ඉද්ධියා උපසංකම්ඤ්වා ඒතදවෝච: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, තතියං ඤානේ පමාදෝ, තතියේ ඤානේ චිත්තං සණ්ඨාපේහි, තතියේ ඤානේ චිත්තං ඒකෝදිං කරෝහි තතියේ ඤානේ චිත්තං සමාදහති. සෝ ඛවහං ආවුසෝ අපරේන සමයේන පිතියා ව විරාගා උපේඛෝ විහාසිං සතෝ ව සම්පජානෝ සුඛස්ථ ව කායේන පටිසංවේදේසි. යන්තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපේඛකෝ සනිමා සුඛවිහාරිති තං තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආවුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය සත්ථාරානුග්ගහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති, මමං තං සම්මාවදමනෝ වදෙය්‍ය සත්ථාරානුග්ගහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩිම කරලා මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, තුන්වෙනි ධ්‍යානය ප්‍රමාද කර ගන්ට එපා. තුන්වෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. තුන්වෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත එකඟ කරන්න. තුන්වෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා.

ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක ච්ඡිකියටත් නො ඇලී, උපේක්ෂාවෙන් ඉන්නවා. සිහිය ඇතිව, නුවණ ඇතිව, කයෙන් සැපයකුත් විඳිනවා. ආර්යයන් වහන්සේලා උපේක්ෂායෙන් යුතුව සිහි ඇතිව, සැප සේ වාසය කිරීම කියා යමකට කියනවා නම්, ඒ තුන් වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කළා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සඳහා මනා කොට කියද්දී “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රහ ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා කියලා” කියනවා නම් “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රහ ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සුඛ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.4

උපේක්ෂාසුත්තං

උපේක්ෂා සහගත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

351. චතුත්ථංකධාතං චතුත්ථංකධාතන්ති චූ-චති, කතමං නු බෝ චතුත්ථංකධාතන්ති. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඒතදහෝසි: ඉධ භික්ඛු සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා පුබ්බේව සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථගමාය අදුක්ඛං අසුඛං උපේක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථංකධාතං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදං චූ-චති චතුත්ථංකධාතන්ති. සෝ බ්වාහං ආචුසෝ සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා පුබ්බේව සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථගමාය අදුක්ඛං අසුඛං උපේක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථංකධාතං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහරතෝ උපේක්ඛාසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

351. සිව්වෙනි ධ්‍යානය, සිව්වෙනි ධ්‍යානය කියල කියනවා. සිව්වෙනි ධ්‍යානය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා භික්ෂුව සැපයද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් කලින් ම සොම්නස්, දොම්නස් දෙක දුරු කිරීමෙන් දුක් සැප රහිත වූ

උපේක්ෂාවෙන් යුතු පිරිසිදු සිහියෙන් යුතු හතර වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. මේකට තමයි සිව්වෙනි ධ්‍යානය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් සැපයද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් කලින් ම සොම්නස්, දොම්නස් දෙක දුරු කිරීමෙන් දුක් සැප රහිත වූ උපේක්ෂාවෙන් යුතු පිරිසිදු සිහියෙන් යුතු හතර වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී උපේක්ෂාසහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අප බෝ මං ආවුසෝ හගවා ඉද්ධියා උපසංකමිත්වා ඒතදවෝච: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, චතුත්ථංකධානං පමාදෝ, චතුත්ථං ක්‍රධානෝ චිත්තං සණ්ඨාපෙහි, චතුත්ථෝ ක්‍රධානෝ චිත්තං ඒකෝදිං කරෝහි චතුත්ථෝ ක්‍රධානෝ චිත්තං සමාදහති. සෝ ඛිවහං ආවුසෝ අපරේන සමයේන සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහාන සුඛිබ්බිව සෝමනස්ස-දෝමනස්සානං අත්ථගමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ක්‍රධානං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආවුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය සත්ථාරානුග්ගහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති, මමං තං සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය සත්ථාරානුග්ගහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩිම කරලා මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, සිව්වෙනි ධ්‍යානය ප්‍රමාද කර ගත්ට එපා. සිව්වෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. සිව්වෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත එකඟ කරන්න. සිව්වෙනි ධ්‍යානය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක සැපයද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් කලින් ම සොම්නස්, දොම්නස් දෙක දුරු කිරීමෙන් දුක් සැප රහිත වූ උපේක්ෂාවෙන් යුතු පිරිසිදු සිහියෙන් යුතු හතර වෙනි ධ්‍යානයටත් පැමිණ වාසය කලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා කියලා” කියනවා නම් “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

උපෙක්ඛා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.5

ආකාසානඤ්චායතනසුත්තං

ආකාසානඤ්චායතනය ගැන වදාළ දෙසුම

352. ආකාසානඤ්චායතනං ආකාසානඤ්චායතනන්ති චූ-වති, කතමං නු ඛෝ ආකාසානඤ්චායතනන්ති. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඒතද්ධෝසි: ඉධ භික්ඛු සබ්බසෝ රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා අනන්තෝ ආකාසෝති ආකාසානඤ්චා-යතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදං චූ-වති ආකාසානඤ්චායතනන්ති. සෝ ඛවාහං ආචුසෝ රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථගමා නානත්තසඤ්ඤාණං අමනසිකාරා අනන්තෝ ආකාසෝති ආකාසානඤ්චා-යතනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහරතෝ රූපසහගතෝ සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

352. ආකාසානඤ්චායතනය, ආකාසානඤ්චායතනය කියල කියනවා. ආකාසානඤ්චායතනය යනු කුමක්ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා භික්ෂුව සියළු රූප සඤ්ඤාවන් ඉක්මවා යෑමෙන්, ගොරෝසු සඤ්ඤාවන් ගේ දුරු වීමෙන්, නොයෙක් සඤ්ඤාවන් මෙනෙහි නො කිරීමෙන් අනන්ත වූ ආකාසය මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකාසානඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. මේකට තමයි ආකාසානඤ්චායතනය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් සියළු රූප සඤ්ඤාවන් ඉක්මවා යෑමෙන්, ගොරෝසු සඤ්ඤාවන් ගේ දුරු වීමෙන්, නොයෙක් සඤ්ඤාවන් මෙනෙහි නො කිරීමෙන් අනන්ත වූ ආකාසය මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකාසානඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී රූපසහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අප ඛෝ මං ආචුසෝ භගවා ඉද්ධියා උපසංකමිත්වා ඒතද්ධෝව: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, ආකාසානඤ්චායතනං පමාදෝ, ආකාසානඤ්චායතනේ විත්තං සණ්ඨාපේති, ආකාසානඤ්චා-යතනේ විත්තං ඒකෝදිං කරෝහි ආකාසානඤ්චායතනේ විත්තං සමාදහති. සෝ ඛවාහං ආචුසෝ අපරේන සමයේන සබ්බසෝ රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා

අනන්තෝ ආකාසෝති ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි
තං ආචුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන්
මා වෙත වැඩිම කරලා මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත්
මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ආකාසානඤ්චායතනය ප්‍රමාද කර
ගත්ට එපා. ආකාසානඤ්චායතනය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න.
ආකාසානඤ්චායතනය තුළ සිත එකඟ කරන්න. ආකාසානඤ්චායතනය
තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ
කාලෙක සියළු රූප සඤ්ඤාවන් ඉක්මවා යෑමෙන්, ගොරෝසු සඤ්ඤාවන්
ගේ දුරු වීමෙන්, නොයෙක් සඤ්ඤාවන් මෙනෙහි නො කිරීමෙන් අනන්ත වූ
ආකාසය මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකාසානඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කළා.
ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී මහා
අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආකාසානඤ්චායතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.6

විඤ්ඤානඤ්චායතනසූත්තං.

විඤ්ඤාණඤ්චායතනය ගැන වදාළ දෙසුම

353. විඤ්ඤාණඤ්චායතනං විඤ්ඤාණඤ්චායතනන්ති වු-වති, කතමං
නු ඛෝ විඤ්ඤාණඤ්චායතනන්ති. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඒතදහෝසි: ඉධ
භික්ඛු සබ්බසෝ ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කම්ම අනන්තං
විඤ්ඤාණන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදං වු-වති
විඤ්ඤාණඤ්චායතනන්ති. සෝ ඛවාහං ආචුසෝ සබ්බසෝ ආකාසානඤ්චා-
යතනං සමතික්කම්ම අනන්තං විඤ්ඤාණන්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං
උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහරතෝ
ආකාසානඤ්චායතනසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

353. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය, විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කියල කියනවා. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා හික්ෂුච සියළු ආකාසානඤ්චායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, අනන්ත වූ විඤ්ඤාණය මෙනෙහි කිරීමෙන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. මේකට තමයි විඤ්ඤාණඤ්චායතනය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් සියළු ආකාසානඤ්චායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, අනන්ත වූ විඤ්ඤාණය මෙනෙහි කිරීමෙන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විභරණයෙන් වාසය කරද්දී ආකාසානඤ්චායතනසහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අළු බෝ මං ආවුසෝ හගවා ඉද්ධියා උපසංකම්ඤ්වා ඒතදවෝච: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, විඤ්ඤාණඤ්චායතනං පමාදෝ, විඤ්ඤාණඤ්චායතනේ චිත්තං සණ්ඨාපේහි, විඤ්ඤාණඤ්චායතනේ චිත්තං ඒකෝදිං කරෝහි විඤ්ඤාණඤ්චායතනේ චිත්තං සමාදහති. සෝ බ්වහං ආවුසෝ අපරේන සමයේන සබ්බසෝ ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කම්ම අනන්තං විඤ්ඤාණනි විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආවුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය මහාහිඤ්ඤතං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩිම කරලා මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, විඤ්ඤාණඤ්චායතනය ප්‍රමාද කර ගත්ට එපා. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය තුළ සිත එකඟ කරන්න. විඤ්ඤාණඤ්චායතනය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක සියළු ආකාසානඤ්චායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, අනන්ත වූ විඤ්ඤාණය මෙනෙහි කිරීමෙන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට පැමිණ වාසය කලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

විඤ්ඤාණඤ්චායතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.7

ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසුත්තං.

ආකිඤ්චඤ්ඤායනනය ගැන වදාළ දෙසුම

354. ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං ආකිඤ්චඤ්ඤායනනන්ති වු-වති, කතමං නු ඛෝ ආකිඤ්චඤ්ඤායනනන්ති. තස්ස මය්හං ආවුසෝ ඒතදහෝසි: ඉධ භික්ඛු සබ්බසෝ විඤ්ඤාණඤ්චායනනං සමතික්කම්ම නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදං වු-වති ආකිඤ්චඤ්ඤායනනන්ති. සෝ ඛවාහං ආවුසෝ සබ්බසෝ විඤ්ඤාණඤ්චායනනං සමතික්කම්ම නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආවුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහරතෝ විඤ්ඤාණඤ්චායනසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

354. ආකිඤ්චඤ්ඤායනනය, ආකිඤ්චඤ්ඤායනනය කියල කියනවා. ආකිඤ්චඤ්ඤායනනය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා භික්ෂුව සියළු විඤ්ඤාණඤ්චායනනය ඉක්මවා යෑමෙන්, කිසිවක් නැත කියා මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායනනයට පැමිණ වාසය කරනවා. මේකට තමයි ආකිඤ්චඤ්ඤායනනය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් සියළු විඤ්ඤාණඤ්චායනනය ඉක්මවා යෑමෙන්, කිසිවක් නැත කියා මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායනනයට පැමිණ වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී විඤ්ඤාණඤ්චායනනසහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අප ඛෝ මං ආවුසෝ භගවා ඉද්ධියා උපසංකම්ත්වා ඒතදවෝච: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං පමාදෝ, ආකිඤ්චඤ්ඤායනනේ චිත්තං සණ්ඨාපෙහි, ආකිඤ්චඤ්ඤායනනේ චිත්තං ඒකෝදිං කරෝහි ආකිඤ්චඤ්ඤායනනේ චිත්තං සමාදහති. සෝ ඛවාහං ආවුසෝ අපරේන සමයේන සබ්බසෝ විඤ්ඤාණඤ්චායනනං සමතික්කම්ම නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආවුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය මහාභිඤ්ඤනං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩම කරලා මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත්

මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය ප්‍රමාද කර ගන්ට එපා. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය තුළ සිත එකඟ කරන්න. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක සියළු විඤ්ඤාණඤ්චායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, කිසිවක් නැත කියා මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කළා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.8

නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසූත්තං.

නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය ගැන වදාළ දෙසුම

355. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනන්ති චූ-චති, කතමං නු ඛෝ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනන්ති. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඒතදහෝසි: ඉධ භික්ඛු සබ්බසෝ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කම්ම නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදං චූ-චති නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනන්ති. සෝ ඛිවාහං ආචුසෝ සබ්බසෝ ආකිඤ්චඤ්ඤා යතනං සමතික්කම්ම නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඉමිනා විහාරේන විහරතෝ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසහගතා සඤ්ඤාමනසිකාරා සමුදාවරන්ති.

355. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය කියල කියනවා. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා භික්ෂුව සියළු ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය

පැමිණ වාසය කරනවා. මේකට තමයි නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් සියළු ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සහගත සඤ්ඤාමනසිකාරයන් ඇති වෙනවා.

අප ඛෝ මං ආවුසෝ භගවා ඉද්ධියා උපසංකමිත්වා ඒතදවෝච: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පමාදෝ, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනේ චිත්තං සණ්ඨාපේහි, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනේ චිත්තං ඒකෝදිං කරෝහි නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනේ චිත්තං සමාදහති. සෝ ඛවහං ආවුසෝ අපරේන සමයේන සබ්බසෝ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කමිම නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආවුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය මහාහිඤ්ඤතං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩම කරලා මෙකරුණ වදාලා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය ප්‍රමාද කර ගත්ට එපා. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය තුළ සිත එකඟ කරන්න. නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක සියළු ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය ඉක්මවා යෑමෙන්, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වාසය කලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.9

අනිමිත්තසුත්තං

අනිමිත්ත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

356. අනිමිත්තෝ චේතෝසමාධි අනිමිත්තෝ චේතෝසමාධිති චු-වති, කතමෝ නු බෝ අනිමිත්තෝ චේතෝ සමාධිති. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඒතද්ධෝසි: ඉධ භික්ඛු සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං චේතෝසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං චු-වති අනිමිත්තෝ -තෝසමාධිති. සෝ බ්වහං ආචුසෝ සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං -තෝසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. තස්ස මය්හං ආචුසෝ ඉමිතා විහාරේන විහරතෝ නිමිත්තානුසාරි විඤ්ඤාණං සමුදාවරන්ති.

356. අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය, අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය කියල කියනවා. අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය යනු කුමක් ද? එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ අදහස ඇති වුණා. මෙහිලා භික්ෂුව සියළු නිමිති මෙනෙහි නො කිරීමෙන්, අනිමිත්ත චිත්ත සමාධියට පැමිණ වාසය කරනවා. මේකට තමයි අනිමිත්ත සමාධිය කියන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ මමත් සියළු නිමිති මෙනෙහි නො කිරීමෙන්, අනිමිත්ත චිත්ත සමාධියට පැමිණ වාසය කරනවා. නමුත් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මට මේ විහරණයෙන් වාසය කරද්දී නිමිත්ති අසුරු කළ විඤ්ඤාණය ඇති වෙනවා.

අට බෝ මං ආචුසෝ හගවා ඉද්ධියා උපසංකමිත්වා ඒතද්ධෝව: මොග්ගල්ලාන, මොග්ගල්ලාන, මා බ්‍රාහ්මණ, අනිමිත්තං -තෝසමාධිං පමාදෝ, අනිමිත්තේන -තෝසමාධිස්මිං චිත්තං සණ්ඨාපේහි, අනිමිත්තේන -තෝසමාධිස්මිං චිත්තං ඒකෝදිං කරෝහි අනිමිත්තේන -තෝසමාධිස්මිං චිත්තං සමාදහති. සෝ බ්වහං ආචුසෝ අපරේන සමයේන සබ්බනිමිත්තං අමනසිකාරා අනිමිත්තං -තෝසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහාසිං. යං හි තං ආචුසෝ සම්මාවදමානෝ වදෙය්‍ය සත්ථානුග්ගාහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති, මමං තං සම්මා වදමානෝ වදෙය්‍ය සත්ථානුග්ගාහිතෝ සාවකෝ මහාභිඤ්ඤානං පත්තෝති.

එතකොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘද්ධි බලයෙන් මා වෙත වැඩම කරලා මෙකරුණ වදාළා. “පින්වත් මොග්ගල්ලාන, පින්වත්

මොග්ගල්ලාන, පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය ප්‍රමාද කර ගත්ට එපා. අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය තුළ සිත පිහිටුවා ගන්න. අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය තුළ සිත එකඟ කරන්න. අනිමිත්ත චිත්ත සමාධිය තුළ සිත තැන්පත් කරන්න” කියලා. ඉතින් ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මං පස්සෙ කාලෙක සියළු නිමිති මෙනෙහි නො කිරීමෙන්, අනිමිත්ත චිත්ත සමාධියට පැමිණ වාසය කළා. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙක් සදහා මනා කොට කියද්දී “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා කියලා” කියනවා නම් “ශාස්තෘන් වහන්සේගෙන් අනුග්‍රය ලැබූ ශ්‍රාවකයා මහා අභිඤ්ඤාසහිත බවට පත් වුණා” කියලා මනාකොට කියන්නේ මා ගැන යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

අනිමිත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.10

සක්කසුත්තං

සක් දෙවිඋට වදාළ දෙසුම

357. ඒකං සමයං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලනෝ සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලනෝ සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසෝ සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සම්මිඤ්ජෙය්‍ය, ඒවමේව ජේතවනේ අන්තර්ගතෝ දේවේසු තාවතිංසේසු පාතුරහෝසි. අථ ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ පඤ්චති දේවතාසතෝති සද්ධිං යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලනෝ තේනුපසංකම්, උපසංකම්ත්වා ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙන්වා ඒකමත්තං අට්ඨාසි. ඒකමත්තං යීතං ඛෝ සක්කං දේවානම්න්දං ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලනෝ ඒතදවෝච:

357. ඒදිනවල ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩසිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. එදා ආයුෂ්මත්

මහාමොග්ගල්ලානයන් බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් දිග හරිනවා වැනි වේගයකින්, දිගුකළ අතක් හකුළුවනවා වැනි වේගයකින්, ජේතවනයෙන් අතුරුදහන් වුණා. තව්තිසා දෙවියන් අතර පහළ වුණා. එතකොට සක් දෙවිඳු පන්සියයක් දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සක් දෙවිඳු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

සාධු බෝ දේවානම්න්ද බුද්ධං සරණගමනං හෝති, බුද්ධං සරණාගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙකං-ඥා සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ දේවානම්න්ද ධම්මං සරණගමනං හෝති, ධම්මං සරණගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙකං-ඥා සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ දේවානම්න්ද සංඝං සරණගමනං හෝති, සංඝං සරණගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙකං-ඥා සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන බුද්ධං සරණගමනං හෝති, බුද්ධං සරණාගමන හේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වම්ධෙකං-ඥා සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මං සරණගමනං හෝති, ධම්මං සරණගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වම්ධෙකං-ඥා සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ මාරිස

මොග්ගල්ලාන සංඝං සරණගමනං හෝති, සංඝං සරණගමනහේතු ඛෝ මොග්ගල්ලාන ඵ්වමිධෙක-ඥා සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්තිති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.11

දුතියසක්කසුත්තං

සක්දෙවිඋට වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

358. අප ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ ඡහි දේවතාසතේහි සද්ධිං අප ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ සත්තහි දේවතාසතේහි සද්ධිං අප ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අට්ඨහි දේවතාසතේහි සද්ධිං අප ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අසීනියා දේවතාසතේහි සද්ධිං යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකම්, උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙන්වා ඵ්කමන්තං

අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ධීතං බෝ සක්කං දේවානම්න්දං ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානෝ ඒතද්වෝච: සාධු බෝ දේවානම්න්ද ඛුද්ධං සරණගමනං හෝති, ඛුද්ධං සරණගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඒමිධෙක-෧- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ දේවානම්න්ද ධම්මං සරණගමනං හෝති සාධු බෝ දේවානම්න්ද සංඝං සරණගමනං හෝති, සංඝං සරණගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඒමිධෙක-෧- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති.

358. එතකොට සක් දෙවිඳු හයසියයක් දෙවියන් සමග එතකොට සක් දෙවිඳු හත්සියයක් දෙවියන් සමගඑතකොට සක් දෙවිඳු අටසියයක් දෙවියන් සමග එතකොට සක් දෙවිඳු අසූදාහක් දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සක් දෙවිඳු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඛුද්ධං සරණගමනං හෝති, ඛුද්ධං සරණගමන හේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒමිධෙක-෧- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මං සරණගමනං හෝති සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන සංඝං සරණගමනං හෝති, සංඝං සරණගමනහේතු බෝ මොග්ගල්ලාන ඒමිධෙක-෧- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු

රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය සක්ක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.12

තතියසක්කසුත්තං

සක්දෙව්දුට වදාළ තුන්වෙනි දෙසුම

359. අට බෝ සක්කෝ දේවානම්භරෝ පඤ්චහි දේවතාසතෙහි සද්ධිං යෝනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙන්වා ඒකමත්තං අට්ඨාසි. ඒකමත්තං යීතං බෝ සක්කං දේවානම්භරං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලනෝ ඒතදවෝච: සාධු බෝ දේවානම්භර ද බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති ඉතිපි සෝ භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවාති. බුද්ධෙ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ දේවානම්භර ඵ්චමිධෙක-භෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්තිති.

359. එතකොට සක් දෙව්දු පන්සියයක් දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව

සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සක් දෙවිඳු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක, සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක, විජ්ජාවරණ සම්පන්න වන සේක, සුගතවන සේක, ලෝකවිදු වන සේක, අනුත්තරෝ පුරිසදම්ම සාරථී වන සේක, සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා.

සාධු බෝ දේවනමින්ද ධම්මේ අවෙ-වජ්ජසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒතිපස්සිකෝ විපනයිකෝ ප-වත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤානිති, ධම්මේ අවෙ-වජ්ජසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ දේවානමින්ද ඒවම්ධේක-සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපජ්ජන්ති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක, සන්දිට්ඨික වන සේක, අකාලික වන සේක, ඒතිපස්සික වන සේක, විපනයික වන සේක, පච්චත්තංවේදිතබ්බෝ විඤ්ඤානි වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා.

සාධු බෝ දේවනමින්ද සංඝේ අවෙ-වජ්ජසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, සුපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ උජ්ජපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ ඤායපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ සාම්චිපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගාති අට්ඨපුරිසපුග්ගලා ඒස භගවතෝ සාවකසංඝෝ ආහුනෙය්‍යෝ පාහුනෙය්‍යෝ දක්ඛිණෙය්‍යෝ අඤ්ජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලෝකස්සානි. සංඝේ අවෙ-වජ්ජසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ දේවානමින්ද ඒවම්ධේක-සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපජ්ජන්ති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො පෙළවෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය උජුපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය ඤායපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සාමීච්චිපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය පුරුෂ යුගල වශයෙන් සතරක් ද, පුරුෂ පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් ද වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය ආනුනෙය්‍ය වන සේක, පානුනෙය්‍ය වන සේක, දක්ඛිණෙය්‍ය වන සේක, අඤ්ජලිකරණීය වන සේක. ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො පෙළවෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා.

සාධු බෝ දේවානම්නද අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනං හෝති අඛණ්ඩෙහි අ-ඡිද්දේහි අසබලේහි අකම්මාසේහි භූජිස්සේහි විඤ්ඤාප්පසත්ථේහි අපරාමට්ඨේහි සමාධිසංචත්තනිකේහි, අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනහේතු බෝ දේවානම්නද ඒවම්ධේක-භෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්තිති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් සමන්විත වීමත් ඉතා හොඳ දෙයක්. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු, සිදුරු නැති, කැලැල් නැති, පැල්ලම් නැති, දෘෂ්ටිවලින් නිදහස් වූ, නුවණැත්තන් විසින් පසසන, දෘෂ්ටිවලට නො බැඳුනු, සමාධියට උපකාර වන්නා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති ඉතිපි සෝභගවා සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවාති. බුද්ධෙ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ධේක-භෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්තිති. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, ස්වාක්ඛතෝ භගවතා ප-චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහීති, ධම්මේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන

සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වමිධෙක-෧- සත්තා කායස්ස හේදා පරමිමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපප්පන්නි. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන සංඝේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, සුපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේතං ලෝකස්සාති. සංඝේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වමිධෙක-෧- සත්තා කායස්ස හේදා පරමිමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපප්පන්නි. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන අරියකත්තේහි සිලේහි සමන්තාගමනං හෝති අඛණ්ඩේහි සමාධිසංවත්තනිකේහි, අරියකත්තේහි සිලේහි සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වමිධෙක-෧- සත්තා කායස්ස හේදා පරමිමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපප්පන්නිති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක පච්චත්තංවේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහි වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුපට්ඨන්ත වන සේක ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් සමන්විත වීමත් ඉතා හොඳ දෙයක් ම යි. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු සමාධියට උපකාර

චන්තා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

තතිය සක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.13

චතුත්ථසක්කසුත්තං

සක්දෙවිඳුට වදාළ හතරවෙනි දෙසුම

360. අථ ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ ඡහි දේවතාසතේහි සද්ධිං අථ ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ සත්තහි දේවතාසතේහි සද්ධිං අථ ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අට්ඨහි දේවතාසතේහි සද්ධිං අථ ඛෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අසීනියා දේවතාසතේහි සද්ධිං යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකමී, උපසංකමීත්වා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං යීතං ඛෝ සක්කං දේවානම්න්දං ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානෝ ඒතදවෝච:

360. එතකොට සක් දෙවිඳු හයසියයක් දෙවියන් සමග එතකොට සක් දෙවිඳු හත්සියයක් දෙවියන් සමග එතකොට සක් දෙවිඳු අටසියයක් දෙවියන් සමග එතකොට සක් දෙවිඳු අසූදාහක් දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සක් දෙවිඳු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

සාධු ඛෝ දේවානම්න්ද ඛුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති ඉතිපි සෝ හගවා සත්ථා දේවමනුස්සානං ඛුද්ධෝ

හගවාහි. බුද්ධෙ අවෙ-වජ්ජසාදෙන සමන්තාගමනහේතු ඛෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙක-භෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛෝ දේවානම්න්ද ධම්මේ අවෙ-වජ්ජසාදෙන සමන්තාගමනං හෝති, ස්වාක්ඛාතෝ ප-චත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාති, ධම්මේ අවෙ-වජ්ජසාදෙන සමන්තාගමනහේතු ඛෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙක-භෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛෝ දේවානම්න්ද සංඝේ අවෙ-වජ්ජසාදෙන සමන්තාගමනං හෝති, සුපට්ඨන්තෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤාත්තේතං ලෝකස්සාති. සංඝේ අවෙ-වජ්ජසාදෙන සමන්තාගමනහේතු ඛෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙක-භෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛෝ දේවානම්න්ද අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනං හෝති අඛණ්ඩේහි සමාධිසංවත්තනිකේහි, අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනහේතු ඛෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙක-භෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, හගවා වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක පච්චත්තංවේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාති වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුපට්ඨන්ත වන සේක ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ

දෙව්ලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙව්දුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් සමන්විත වීමත් ඉතා හොඳ දෙයක්. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු සමාධියට උපකාර වන්නා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත් දෙව්දුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන බුද්ධේ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති ඉතිපි සෝ භගවා සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවාති. බුද්ධේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ඨෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ප-චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤානීති, ධම්මේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ඨෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන සංඝේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, සුපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලෝකස්සාති. සංඝේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ඨෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනං හෝති අඛණ්ඩේහි සමාධිසංචත්තනිකේහි, අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ඨෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන්

වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක
 පච්චත්තංචේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහි වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන
 නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො පෙළවෙන ප්‍රසාදයකින්
 යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ
 දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය ශ්‍රාවක
 සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො පෙළවෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත්
 දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය
 සුපටිපන්න වන සේක ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක කියලා.
 පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය
 කෙරෙහි නො පෙළවෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන්
 කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත්
 මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් සමන්විත වීමත් ඉතා
 හොඳ දෙයක් ම යි. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු සමාධියට උපකාර
 වන්නා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය
 කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින්
 මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

චතුත්ථ සක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.14

පඤ්චමසක්කසුත්තං

සක්දෙවිඋට වදාළ පස් වෙනි දෙසුම

361. අථ බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ පඤ්චහි දේවතාසතේහි සද්ධිං
 යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකම් ඒකමන්තං
 යීතං බෝ සක්කං දේවානම්න්දං ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානෝ
 ඒතදවෝච: සාධු බෝ දේවානම්න්ද බුද්ධං සරණගමනං හෝති, බුද්ධං
 සරණාගමනෙනෙතු බෝ දේවානම්න්ද ඵ්වමිධෙකං-ච සත්තා කායස්ස හේදා

පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි
යානෝහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේන චණ්ණේන දිබ්බේන සුබ්බේන
දිබ්බේන යසේන දිබ්බේන ආධිපතෙයෝන දිබ්බේහි රූපේහි දිබ්බේහි සද්දේහි
දිබ්බේහි ගන්ධේහි දිබ්බේහි රසේන දිබ්බේහි ථොට්ඨබ්බේහි.

361. එතකොට සක් දෙවිඳු පන්සියයක් දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත්
මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා
එකත්පස්ව සිටගත් සක් දෙවිඳු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන්
වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා. පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ
යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ
යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ
දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු
දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සෑපයෙන්,
දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්,
දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ දේවානම්න්ද ධම්මං සරණගමනං හෝති. ධම්මං සරණං
ගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඒවම්ඨෙකං-ඥං සත්තා කායස්ස හේදා
පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි
යානෝහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේන චණ්ණේන දිබ්බේන සුබ්බේන
දිබ්බේන යසේන දිබ්බේන ආධිපතෙයෝන දිබ්බේහි රූපේහි දිබ්බේහි සද්දේහි
දිබ්බේහි ගන්ධේහි දිබ්බේහි රසේන දිබ්බේහි ථොට්ඨබ්බේහි.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්.
පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන්
කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි,
ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය
ආයුෂයෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සෑපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය
අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය
රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ දේවානම්න්ද සංඝං සරණගමනං හෝති. සංඝං සරණං
ගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඒවම්ඨෙකං-ඥං සත්තා කායස්ස හේදා
පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි

යානේහි අධිගණනන්ති: දිබ්බේන ආයුනා දිබ්බේන චණ්ණේන දිබ්බේන සුබ්බේන දිබ්බේන යසේන දිබ්බේන ආධිපතෙයෝන දිබ්බේන රූපේහි දිබ්බේහි සද්දේහි දිබ්බේහි ගන්ධේහි දිබ්බේන රසේන දිබ්බේහි පොඨයබ්බේහි.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන බුද්ධං රණගමනං හෝති, බුද්ධං සරණාගමනභේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්ඵමිධෙක-ට- සත්තා කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි යානේහි අධිගණනන්ති: දිබ්බේන ආයුනා දිබ්බේන පොඨයබ්බේහි. සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මං සරණගමනං හෝති සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන සංඝං සරණගමනං හෝති. සංඝං සරණං ගමන භේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්ඵමිධෙක-ට- සත්තා කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි යානේහි අධිගණනන්ති: දිබ්බේන ආයුනා දිබ්බේන චණ්ණේන දිබ්බේන සුබ්බේන දිබ්බේන යසේන දිබ්බේන ආධිපතෙයෝන දිබ්බේහි රූපේහි දිබ්බේහි සද්දේහි දිබ්බේහි ගන්ධේහි දිබ්බේහි රසේන දිබ්බේහි පොඨයබ්බේහිති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක්

දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන්
දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි,
ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත්
මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි
ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා
ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව
කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන් දිව්‍ය
ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

පඤ්චම සක්ක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.14

ජට්ඨසක්කසුත්තං.

සක්දෙව්දුට වදාළ සයවෙනි දෙසුම

362. අප බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ ඡහි දේවතාසතේහි සද්ධිං
..... අප බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ සත්තහි දේවතාසතේහි
සද්ධිං අප බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අට්ඨහි දේවතාසතේහි
සද්ධිං අප බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අසීනියා දේවතාසතේහි
සද්ධිං යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකමී, උපසංකමීත්වා
ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙත්වා ඒකමත්තං අට්ඨාසි.
ඒකමත්තං යීතං බෝ සක්කං දේවානම්න්දං ආයස්මත්තං
මහාමොග්ගල්ලානෝ ඒතදවෝච:

362. එතකොට සක් දෙව්දු හයසියයක් දෙවියන් සමග
එතකොට සක් දෙව්දු හත්සියයක් දෙවියන් සමගඑතකොට සක්
දෙව්දු අටසියයක් දෙවියන් සමග එතකොට සක් දෙව්දු අසූදාහක්
දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට

පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සක් දෙවිඳු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

සාධු බෝ දේවානම්න්ද බුද්ධං සරණගමනං හෝති, බුද්ධං සරණගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඒවම්ඨෙකං-ඓ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුනා දිබ්බේහි ථොට්ඨබ්බේහි. සාධු බෝ දේවානම්න්ද ධම්මං සරණගමනං හෝති සාධු බෝ දේවානම්න්ද සංඝං සරණගමනං හෝති. සංඝං සරණං ගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඒවම්ඨෙකං-ඓ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුනා දිබ්බේන වණ්ණේන දිබ්බේන සුබ්බේන දිබ්බේන යස්සේන දිබ්බේන ආධිපතෙය්සේන දිබ්බේහි රූපේහි දිබ්බේහි සද්දේහි දිබ්බේහි ගන්ධේහි දිබ්බේහි රසේන දිබ්බේහි ථොට්ඨබ්බේහිති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි. පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක්. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන බුද්ධං සරණගමනං හෝති සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මං සරණගමනං හෝති සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන සංඝං සරණගමනං හෝති. සංඝං සරණං ගමන හේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ඨෙකං-ඓ සත්තා කායස්ස හේදා

පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති, තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි
යානෝහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බෙන ආයුනා දිබ්බෙන චණ්ණෙන දිබ්බෙන සුඛෙන
දිබ්බෙන යසේන දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෝන දිබ්බෙහි රූපේහි දිබ්බෙහි සද්දේහි
දිබ්බෙහි ගන්ධේහි දිබ්බෙහි රසේන දිබ්බෙහි ථොට්ඨබ්බෙහිති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ සරණ
යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි පින්වත් මොග්ගල්ලාන
නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි
..... පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය සංඝ රත්නය
සරණ යෑම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි,
ආර්ය සංඝ රත්නය සරණ යෑම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින්
මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන
නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා.
දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය
අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය
රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඡට්ඨ සක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.16

සත්තමසක්කසුත්තං

සක්දෙව්දුට වදාළ සත්වෙනි දෙසුම

363. අළු බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ පඤ්චහි දේවතාසතේහි සද්ධිං
යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා
ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි.
ඒකමන්තං යීතං බෝ සක්කං දේවානම්න්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ
ඒතදවෝච:

363. එතකොට සක් දෙව්දු පන්සියයක් දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සක් දෙව්දු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

සාධු බෝ දේවානම්න්ද බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති “ඉතිපි සෝ භගවා සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවා”ති. බුද්ධෙ අවෙ-ච්චපසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඵ්වමිධෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි යානේහි අධිගණ්හන්ති: දිඛ්ඛේන ආයුනා දිඛ්ඛේහි ථොට්ඨඛ්ඛේහි. සාධු බෝ දේවනම්න්ද ධම්මේ අවෙ-ච්චපසාදේන සමන්තාගමනං හෝති සාධු බෝ දේවනම්න්ද සංසේ අවෙ-ච්චපසාදේන සමන්තාගමනං හෝති

පින්වත් දෙව්දුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා වන සේක කියලා. පින්වත් දෙව්දුනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙව්දුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි. පින්වත් දෙව්දුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් පින්වත් දෙව්දුනි, ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්

සාධු බෝ දේවානම්න්ද අරියකත්තේහි සිලේහි සමන්තාගමනං හෝති අඛණ්ඩේහි සමාධිසංවත්තනිකේහි, අරියකත්තේහි සිලේහි සමන්තාගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඵ්වමිධෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි යානේහි අධිගණ්හන්ති: දිඛ්ඛේන ආයුනා දිඛ්ඛේන වණ්ණේන දිඛ්ඛේන සුඛේන දිඛ්ඛේන යසේන දිඛ්ඛේන ආධිපතෙය්‍යේන දිඛ්ඛේහි රූපේහි දිඛ්ඛේහි සද්දේහි දිඛ්ඛේහි ගන්ධේහි දිඛ්ඛේහි රසේන දිඛ්ඛේහි ථොට්ඨඛ්ඛේහිති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් සමන්විත වීමත් ඉතා හොඳ දෙයක්. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු සමාධියට උපකාර වන්නා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන බුද්ධේ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති “ඉතිපි සෝ භගවා සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවා”ති. බුද්ධේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ඨෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේහි පොට්ඨබ්බේහි.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, “ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ ප-චත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහීති, ධම්මේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඒවම්ඨෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේහි පොට්ඨබ්බේහි.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක පව්වත්තංවේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාති වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන සංඝේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, සුපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ අනුත්තරං සුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලෝකස්සාති. සංඝේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වම්ඨෙක-ඥ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපප්පත්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේහි ඵොට්ඨබ්බේහි.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුපට්ඨන්ත වන සේක ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනං හෝති අබණ්ඩේහි සමාධිසංවත්තනිකේහි, අරියකත්තේහි සීලේහි සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වම්ඨෙක-ඥ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපප්පත්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන

ආයුතා දිබ්බෙන වණ්ණෙන දිබ්බෙන සුබ්බෙන දිබ්බෙන යසෙන දිබ්බෙන
ආධිපතෙයෝන දිබ්බෙහි රූපේහි දිබ්බෙහි සද්දේහි දිබ්බෙහි ගන්ධෙහි දිබ්බෙහි
රසෙන දිබ්බෙහි පොට්ඨබ්බෙහිති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන්
සමන්විත වීමත් ඉතා හොඳ දෙයක් ම යි. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු
..... සමාධියට උපකාර වන්නා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත්
මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි
ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා
ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව
කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය
සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය
ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ
දහයෙනුයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සත්තම සක්ක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.17

අට්ඨම සක්කසුත්තං

සක්දෙව්දුට වදාළ අට්ඨෙති දෙසුම

364. අට බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ ඡහි දේවතාසතේහි සද්ධිං
..... අට බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ සත්තහි දේවතාසතේහි සද්ධිං
..... අට බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අට්ඨහි දේවතාසතේහි සද්ධිං
..... අට බෝ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ අසීනියා දේවතාසතේහි සද්ධිං
යෝනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකමි, උපසංකමිත්වා
ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි.
ඒකමන්තං ධීතං බෝ සක්කං දේවානම්න්දං ආයස්මන්තං මහාමොග්ග-
ල්ලානෝ ඒතදවෝච:

364. එතකොට සක් දෙවිඳු භයසියයක් දෙවියන් සමග
එතකොට සක් දෙවිඳු භත්සියයක් දෙවියන් සමගඑතකොට සක්
දෙවිඳු අටසියයක් දෙවියන් සමග එතකොට සක් දෙවිඳු අසූදාහක්
දෙවියන් සමග ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට
පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේට
ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තා. එකත්පස්ව සිටගත් සක්
දෙවිඳු හට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළා.

සාධු බෝ දේවානම්න්ද බුද්ධේ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං
හෝති “ඉතිපි සෝ භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණ සම්පන්නෝ
සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං
බුද්ධෝ භගවා”ති. බුද්ධේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ
දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙක-ඥෙ- සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං
සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති:
දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේන වණ්ණේන දිබ්බේන සුබ්බේන දිබ්බේන යසේන
දිබ්බේන ආධිපතෙය්සේන දිබ්බේහි රූපේහි දිබ්බේහි සද්දේහි දිබ්බේන
ගන්ධේහි දිබ්බේහි රසේහි දිබ්බේහි ඵොට්ඨබ්බේහි;

පින්වත් දෙවිඳුනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන
ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ අරහං වන සේක, සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක, විජ්ජාවරණ සම්පන්න
වන සේක, සුගතවන සේක, ලෝකවිදු වන සේක, අනුත්තරෝ පුරිසදම්ම
සාරථී වන සේක, සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා
වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ
කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන්
කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි,
ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය
ආයුෂයෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය
අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය
රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ දේවනම්න්ද ධම්මේ අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනං
හෝති “ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ
ඵහිපස්සිකෝ ව්‍යනයිකෝ ප-වත්තං වෙදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහි”ති. ධම්මේ
අවෙ-ච්චප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ දේවානම්න්ද ඵ්වම්ධෙක-ඥෙ-

සත්තා කායස්ස හේදා පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේහි ථොට්ඨබ්බේහි.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක, සන්දිට්ඨික වන සේක, අකාලික වන සේක, ඒතිපස්සික වන සේක, විපනයික වන සේක, පච්චත්තංවේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාති වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ දේවනම්න්ද සංඝේ අවෙ-වස්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති “සුපට්ඨපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ උජුපට්ඨපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ ඤායපට්ඨපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ සාමීච්චපට්ඨපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ යදිදං චත්තාරි සුරිසයුගාති අට්ඨසුරිසසුග්ගලා ඒස භගවතෝ සාවකසංඝෝ ආහුනෙය්‍යෝ පාහුනෙය්‍යෝ දක්ඛිනෙය්‍යෝ අඤ්ජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලෝකස්සා”ති. සංඝේ අවෙ-වස්පසාදේන සමන්තාගමනෙනෙතු බෝ දේවනම්න්ද ඒවම්ධේක-සත්තා කායස්ස හේදා පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේහි ථොට්ඨබ්බේහි.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක්. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුපට්ඨපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය උජුපට්ඨපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය ඤායපට්ඨපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සාමීච්චපට්ඨපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුරුෂ යුගල වශයෙන් සතරක් ද, සුරුෂ පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් ද වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය ආහුනෙය්‍ය වන සේක, පාහුනෙය්‍ය වන සේක, දක්ඛිණේය්‍ය

වන සේක, අඤ්ඡලිකරණිය වන සේක. ලොවට උතුම් පින්කෙන වන සේක කියලා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඔය අයුරින් ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ දේවානම්නද අරියකන්නේහි සීලේහි සමන්නාගමනං හෝති අබණ්ඩෙහි අ-ඡිද්දේහි අසබලේහි අකම්මාසේහි භුජිස්සේහි විඤ්ඤාප්පත්ථේහි අපරාමට්ඨේහි සමාධිසංචත්තනිකේහි, අරියකන්නේහි සීලේහි සමන්නාගමනහේතු බෝ දේවානම්නද ඵ්වමිධෙක-භෙ- සත්තා කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බෙන ආයුතා දිබ්බෙන චණ්ණෙන දිබ්බෙන සුබ්බෙන දිබ්බෙන යසේන දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෙන දිබ්බෙහි රූපේහි දිබ්බෙහි සද්දේහි දිබ්බෙහි ගන්ධේහි දිබ්බෙහි රසේන දිබ්බෙහි ථොට්ඨබ්බෙහිති.

පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් සමන්විත වීමත් ඉතා හොඳ දෙයක්. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු, සිදුරු නැති, කැලැල් නැති, පැල්ලම් නැති, දෘෂ්ටිවලින් නිදහස් වූ, නුවණැත්තන් විසින් පසසන, දෘෂ්ටිවලට නො බැඳුනු, සමාධියට උපකාර වන්නා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත් දෙවිඳුනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව උපදිනවා. පින්වත් දෙවිඳුනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂයෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදේන සමන්නාගමනං හෝති “ඉතිපි සෝභගවා සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝභගවා”ති. බුද්ධෙ අවෙ-ච්චපසාදේන සමන්නාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වමිධෙක-භෙ- සත්තා කායස්ස භේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බෙන ආයුතා දිබ්බෙහි ථොට්ඨබ්බෙහිති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ

අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ධම්මේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, “ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ ප-වත්තං වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහිති, ධම්මේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වම්ඨෙක-ඥානා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේහි ඵොට්ඨබ්බේහි.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක පව්වත්තං-වේදිතබ්බෝ විඤ්ඤාහිති වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නො සෙල්වෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන සංඝේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනං හෝති, සුපට්ඨන්තෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලෝකස්සාති. සංඝේ අවෙ-වප්පසාදේන සමන්තාගමනහේතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වම්ඨෙක-ඥානා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපජ්ජන්ති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේහි ඵොට්ඨබ්බේහි:

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො පෙළවෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම ඉතා යහපත් දෙයක් ම යි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුපටිපන්න වන සේක ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක කියලා. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඔය අයුරින් ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නො පෙළවෙන ප්‍රසාදයකින් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන් දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාධු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන අරියකන්නේහි සීලේහි සමන්තාගමනං හෝති අබණ්ඩෙහි සමාධිසංවත්තනිකේහි, අරියකන්නේහි සීලේහි සමන්තාගමනෙනෙතු බෝ මාරිස මොග්ගල්ලාන ඵ්වම්ධෙක-ටෙ සත්තා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජන්තිති. තේ අඤ්ඤේ දේවේ දසාහි ධානේහි අධිගණ්හන්ති: දිබ්බේන ආයුතා දිබ්බේන වණ්ණේන දිබ්බේන සුබ්බේන දිබ්බේන යස්සේන දිබ්බේන ආධිපතෙය්‍යේන දිබ්බේහි රූපේහි දිබ්බේහි සද්දේහි දිබ්බේහි ගන්ධේහි දිබ්බේහි රසේන දිබ්බේහි පොට්ඨබ්බේහිති.

පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් සමන්විත වීමත් ඉතා හොඳ දෙයක් ම යි. ඒ කියන්නේ. නො කැඩුණු සමාධියට උපකාර වන්නා වූ සීලයෙන් යුතු වීම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ආර්ය කාන්ත සීලයෙන් යුතු වීම නිසා මෙහි ඇතැම් සත්වයන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා ම යි. පින්වත් මොග්ගල්ලාන නිදුකාණෙනි, ඒ අය අනෙක් දෙව්වරුන්ව කරුණු දහයකින් අභිබවා යනවා. දිව්‍ය ආයුෂ්‍යෙන්, දිව්‍ය වර්ණයෙන්, දිව්‍ය සැපයෙන්, දිව්‍ය කීර්තියෙන්, දිව්‍ය අධිපතිභාවයෙන්, දිව්‍ය රූපයෙන්, දිව්‍ය ශබ්දයෙන්, දිව්‍ය ගන්ධයෙන්, දිව්‍ය රසයෙන්, දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අට්ඨම සක්ක සුත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.18 - 25

නන්දනසුත්තානි
නන්දන දෙවිපුතුව වදාළ දෙසුම්

365 - 372. අප බෝ නන්දනෝ දේවපුත්තෝ පොට්ඨබ්බේහිති.

365 - 372. එතකොට නන්දන දිව්‍ය පුත්‍රයා දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.26 - 33

සුයාමසුත්තානි
සුයාම දෙවිපුතුව වදාළ දෙසුම්

373 - 380. අප බෝ සුයාමෝ දේවපුත්තෝ පොට්ඨබ්බේහිති.

373 - 380. එතකොට සුයාම දිව්‍ය පුත්‍රයා දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.34 - 41

සන්තුසිතසුත්තානි
සන්තුසිත දෙවිපුතුව වදාළ දෙසුම්

381 - 388. අප බෝ සන්තුසිතෝ දේවපුත්තෝ පොට්ඨබ්බේහිති.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය

381 - 388. එකකොට සන්තුසිත දිව්‍ය පුත්‍රයා දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.42 - 49

සුනිම්මිකසුත්තානි

සුනිම්මික දෙවිපුතුව වදාළ දෙසුම්

389 - 396. අප බෝ සුනිම්මිකෝ දේවපුත්තෝ පොට්ඨබ්බේහිති.

389 - 396. එකකොට සුනිම්මික දිව්‍ය පුත්‍රයා දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

6.1.50 - 57

වසවත්තිසුත්තානි

වසවත්ති දෙවිපුතුව වදාළ දෙසුම්

397 - 404. අප බෝ වසවත්ති දේවපුත්තෝ පොට්ඨබ්බේහිති.

397 - 404. එකකොට වසවත්ති දිව්‍ය පුත්‍රයා දිව්‍ය ස්පර්ශයෙන් කියන මේ දහයෙනුයි.

(යථා සක්කසුත්තානි තථා ඉමේ සුත්තන්තාපි විත්ථාරේතබ්බා)

(සක්ක සූත්‍රවල යම් අයුරකින් ඇද්ද මේ සූත්‍රයනුත් ඒ අයුරින්ම විස්තර කළ යුතු යි.)

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය

මොග්ගල්ලානවග්ගෝපධමෝ.
පළමු වෙනි මොග්ගල්ලාන වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

සවිතක්කාචිතක්කඤ්ච සුබ්බෙන ච උපේඛකෝ
ආකාසනඤ්චා විඤ්ඤාණං ආකිඤ්චඤ්ඤා නේවසඤ්ඤා ච
අනිමිත්තෝ -ති නච සක්කෝ ච නන්දනේන ච
සුයාමෝ ච සන්තුසිතෝ සුනිමිත්තෝ වසචත්ති
අට්ඨ අට්ඨ භවත්තිති සත්තපඤ්ඤාය භොන්ති තේති

සවිතක්ක සූත්‍රය, අචිතක්ක සූත්‍රය, සුබ්බ සූත්‍රය, උපෙක්ඛා සූත්‍රය,
ආකාසනඤ්චායතන සූත්‍රය, විඤ්ඤාණඤ්චායතන සූත්‍රය,
ආකිඤ්චඤ්ඤායතන සූත්‍රය, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා සූත්‍රය, අනිමත්ත
සූත්‍රය වශයෙන් සූත්‍ර නවයක් ද, සක්ක, නන්දන, සුයාම, සන්තුසිත,
සුනිමිත්ත, වසචත්ති වශයෙන් අට අට බැගින් සූත්‍රත් යුතු ව මෙම වර්ගයෙහි
මුළු සූත්‍ර ගණන පනස් හතකි.

මොග්ගල්ලානසංයුක්තං නිට්ඨිතං
මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය නිමා විය.

7. චිත්ත සංයුක්තං

චිත්ත සංයුක්තය

1. චිත්තවග්ගෝ

1. චිත්ත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.1

සංයෝජනසුත්තං

කෙලෙස් බන්ධන ගැන වදාළ දෙසුම

405. ඒකං සමයං සම්බහුලා ථෙරා භික්ඛු ම-ඡිකාසණ්ඩේ විහරන්ති අම්බාටකවනේ. තේන බෝ පන සමයේන සම්බහුලානං ථෙරානං භික්ඛුනං ප-ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තානං මණ්ඩලමාලේ සන්නිසින්නානං සන්නිපතිනානං අයමන්තරා කථා උදපාදි: සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආචුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා නානත්ථා නානාව්‍යඤ්ජනා, උදාහු ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නානන්ති?

405. ඒ දිනවල බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටියේ මච්ඡිකාසණ්ඩයේ අම්බාටක වනයේ. ඒ දිනවල පිණ්ඩපාතෙන් වැළකුණු සවස් කාලයෙහි රැස්වීම් ශාලාවෙහි වැඩසිටින ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා අතර මේ කථාව ඇති වුණා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණා අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස් ද? වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් විතරක් වෙනස් ද? එහෙම නැත්නම් එකම අර්ථයක් ද? වචන ප්‍රකාශකිරීම්වල විතරක් ඇති වෙනස්කමක් ද?

තත්‍රෝක-ෙ-හි ථෙරේහි භික්ඛූහි ඒවං ව්‍යාකතං හෝති:
“සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආචුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා

නානත්ථා -ව නානාව්‍යඤ්ජනා වා”ති. ඒක-භේදි ථේරේහි භික්ඛුහි ඵ්ථං ව්‍යාකතං හෝති: “සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආවුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නාන”න්ති.

එතකොට එහි ඇතැම් ස්ථවිර භික්ෂූන් විසින් පිළිතුරු දුන්නේ මේ විදිහට යි. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස්. ප්‍රකාශ කිරීම්වලත් වෙනසකමක් තියෙනවා” කියලා. එතකොට ඇතැම් ස්ථවිර භික්ෂූන් විසින් පිළිතුරු දුන්නේ මේ විදිහට යි. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙන් එකයි. ප්‍රකාශ කිරීම්වල විතරයි වෙනස තියෙන්නේ” කියලා.

තේන බෝ පන සමයේන චිත්තෝ ගහපති මිගපට්ඨං අනුප්පත්තෝ හෝති කේතවිදේව කරණියේන, අස්සෝසි බෝ චිත්තෝ ගහපති සම්බහුලානං කිර ථේරානං භික්ඛූනං ප-ඡාහත්තං පිණ්ඩපානපටික්කත්තානං මණ්ඩලමාලේ සන්නිසින්නානං සන්නිපතිනානං අයමන්නරාකථා උදපාදි: සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආවුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා නානත්ථා නානාව්‍යඤ්ජනා, උදාහු ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නානත්ති? තත්ත්ව-භේදි ථේරේහි භික්ඛුහි ඵ්ථං ව්‍යාකතං හෝති: සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආවුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා නානත්ථා -ව නානාව්‍යඤ්ජනා වාති. ඒක-භේදි ථේරේහි භික්ඛුහි ඵ්ථං ව්‍යාකතං: සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආවුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නානන්ති.” අප බෝ චිත්තෝ ගහපති යේන ථේරා භික්ඛු තේනුපසංකම්, උපසංකම්ත්වා ථේරේ භික්ඛු අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදි, ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරේ භික්ඛු ඒතදවෝච:

ඒ වෙලාව වන විට චිත්ත ගහපතිතුමා කිසියම් කටයුත්තකට මිගපට්ඨ කියන ගමට පැමිණිලා හිටියා. සවස්වරුවෙහි පිණ්ඩපානයෙන් වැළකුණු රැස්වීම් ශාලාවට රැස්ව සිටින්නා වූ බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා අතර ඇති වූණ මේ කථාව චිත්ත ගහපතිතුමාට අසන්ට ලැබුණා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණා අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස් ද? වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් විතරක් වෙනස් ද? එහෙම නැත්නම් එකම අර්ථයක් ද? වචන ප්‍රකාශකිරීම්වල විතරක් ඇති වෙනස්කමක් ද?” කියලා. එතකොට

එහි ඇතැම් ස්ථවිර භික්ෂූන් විසින් පිළිතුරු දුන්නේ මේ විදිහට යි කියලා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස්. ප්‍රකාශ කිරීම්වලත් වෙනසකමක් තියෙනවා.” එතකොට ඇතැම් ස්ථවිර භික්ෂූන් විසින් පිළිතුරු දුන්නේ මේ විදිහට යි කියලා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙන් එකයි. ප්‍රකාශ කිරීම්වල විතරයි වෙනස තියෙන්නේ.” එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන්ට වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන්ට මෙකරුණ සැළ කළා.

සුතං මේතං භන්නේ සම්බහුලානං කිර ථේරානං භික්ඛූනං ප-ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කත්තානං මණ්ඩලමාලේ සන්නිසිත්තානං සන්නිපතිතානං අයමන්තරාකථා උදපාදි: “සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආවුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා නානත්ථා නානාව්‍යඤ්ජනා? උදාහු ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නානන්ති? ඒක-භෙ-ති ථේරේහි භික්ඛූහි ඒවං ව්‍යාකතං හෝති: සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආවුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා නානත්ථා -ච නානාව්‍යඤ්ජනා වාති. ඒක-භෙ-ති ථේරේහි භික්ඛූහි ඒවං ව්‍යාකතං: සඤ්ඤෝජනන්ති වා ආවුසෝ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මාති වා ඉමේ ධම්මා ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නානන්ති.” ඒවං ගහපතිති.

“ස්වාමීනී, මට මෙකරුණ අසන්ට ලැබුණා. ඒ කියන්නේ සවස්වරුවෙහි පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණු රැස්වීම් ශාලාවට රැස්ව සිටින්නා වූ බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා අතර ඇති වූණ මේ කථාව ඇතිවුණා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස් ද? වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් විතරක් වෙනස් ද? එහෙම නැත්නම් එකම අර්ථයක් ද? වචන ප්‍රකාශකිරීම්වල විතරක් ඇති වෙනස්කමක් ද?” කියලා. එතකොට එහි ඇතැම් ස්ථවිර භික්ෂූන් විසින් පිළිතුරු දීල තියෙන්නේ මේ විදිහට “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස්. ප්‍රකාශ කිරීම්වලත් වෙනසකමක් තියෙනවා” කියලා. එතකොට ඇතැම් ස්ථවිර භික්ෂූන් විසින් පිළිතුරු දීල තියෙන්නේ මේ විදිහට “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්ති, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙන් එකයි. ප්‍රකාශ කිරීම්වල විතරයි වෙනස තියෙන්නේ” කියලා.” “එසේය ගෘහපතිය”

සඤ්ඤෝජනන්ති වා හන්තේ සඤ්ඤෝජනියා ධම්මානි වා ඉමේ ධම්මා නානත්ථා -ව නාන ව්‍යඤ්ජනා ව. තේනති හන්තේ උපමං වෝ කරිස්සාමි, උපමායපිධෙක-වෙ විඤ්ඤා පුරිසා භාසිතස්ස අත්ථං ආජානන්ති. සෙය්‍යථාපි හන්තේ කාළෝ වා බලිවද්දෝ විදානෝ වා බලිවද්දෝ ඒකේන දාමේන වා යොත්තේන වා සඤ්ඤාත්තා අස්සු, යෝ නු බෝ ඒවං වදෙය්‍ය: කාළෝ බලිවද්දෝ විදානස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, විදානෝ ව බලිවද්දෝ කාළස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනන්ති සම්මා නු බෝ වදමානෝ වදෙය්‍යාති? නෝ හේතං ගහපති.

“ස්වාමීනී, කෙලෙස් බන්ධන කියලත්, කෙලෙස් බන්ධන ඇති කරවන දේ කියලත් කියන මේ කාරණය අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස්. ප්‍රකාශ කිරීම්වලත් වෙනසකමක් තියෙනවා. එහෙමනම් ස්වාමීනී, ඔය කාරණාව ගැන මං ඔබ වහන්සේලාට උපමාවක් කියන්නම්. මෙහි ඇතැම් නුවණැති පුරුෂයින් උපමාවකින් වුණත් දේශනාවෙහි ඇති අරුත දැන ගන්නවා. ස්වාමීනී, ඒක මේ වගේ දෙයක්. කළු ගොනෙකු යි, සුදු ගොනෙකු යි තනි කඬයකින් හරි, යොතකින් හරි ඇඳලා තියෙන විට, කෙනෙක් මේ විදිහට කියන්න පුළුවනි, ඔය කළු ගොනා තමයි සුදු ගොනා ගේ බන්ධනය. එහෙම නැත්නම්, සුදු ගොනා තමයි කළු ගොනා ගේ බන්ධනය කියලා. එතකොට ඔහු ඒ කියන්නේ හරි දෙයක් ද?” “පින්වත් ගෘහපතිය, ඒක හරි දෙයක් නොවේ.”

න බෝ ගහපති කාළෝ බලිවද්දෝ විදානස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, නපි විදානෝ බලිවද්දෝ කාළස්ස බලිවද්දස්ස සඤ්ඤෝජනං, යේන ව බෝ තේ ඒකේන දාමේන වා යොත්තේන වා සඤ්ඤාත්තා නං තත්ථ සඤ්ඤෝජනන්ති. ඒවමේව බෝ හන්තේ, න වක්ඛු රූපානං සඤ්ඤෝජනං, න රූපා වක්ඛුස්ස සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ව උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ නං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

“පින්වත් ගෘහපතිය, කළු ගොනා සුදු ගොනාට බැඳිල නැහැ. සුදු ගොනා කළු ගොනාට බැඳිලත් නැහැ. නමුත් ඔවුන් දෙන්නා යම් කඬයකින් හරි, යොතකින් හරි එකට ඇඳලා තියෙනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.” “ස්වාමීනී, ඔන්න ඔය විදිහම යි. ඇස රූපවලට බැඳිල නැහැ. රූප ඇසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.”

න සෝතං සද්දානං සඤ්ඤෝජනං, න සද්දා සෝතස්ස සඤ්ඤෝජනං,
යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං;

“කණු ශබ්දවලට බැඳිල නැහැ. ශබ්ද කණුට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක
නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති
බන්ධනය.”

න සානං ගන්ධානං සඤ්ඤෝජනං, න ගන්ධා සානස්ස සඤ්ඤෝජනං,
යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං;

“නාසය ගඳසුවඳට බැඳිල නැහැ. ගඳසුවඳ නාසයට බැඳිලත් නැහැ.
ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන
ඇති බන්ධනය.”

න ජීවිහා රසානං සඤ්ඤෝජනං, න රසා ජීවිහාය සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච
තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ සඤ්ඤෝජනං.

“දිව රසයට බැඳිල නැහැ. රස දිවට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා
එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.”

න කායෝ ඵොට්ඨබ්බානං සඤ්ඤෝජනං, න ඵොට්ඨබ්බා කායස්ස
සඤ්ඤෝජනං, යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ
සඤ්ඤෝජනං.

“කය පහසට බැඳිල නැහැ. පහස කයට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක
නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති
බන්ධනය.”

න මනෝ ධම්මානං සඤ්ඤෝජනං, න ධම්මා මනස්ස සඤ්ඤෝජනං,
යඤ්ච තත්ථ තදුභයං පටි-ච උප්පජ්ජති ඡන්දරාගෝ තං තත්ථ
සඤ්ඤෝජනන්ති. ලාභා තේ ගහපති සුලද්ධා තේ ගහපති, යස්ස තේ ගම්භිරේ
බුද්ධවචනේ පඤ්ඤාවක්ඛු කමතිති.

“මනස, මනසට අරමුණුවන දේවලට බැඳිල නැහැ. මනසට අරමුණු

වන දේවල්, මනසට බැඳිලත් නැහැ. ඔය දෙක නිසා එතැන යම් ඡන්දරාගයක් උපදිනවා නම්, ඒක තමයි එතැන ඇති බන්ධනය.” “පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබට ලාභයක්ම යි. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබට සොඳුරු ලාභයක් ම යි. ගම්හිර වූ බුද්ධ චචනය පිළිබඳ ව ඒ ඔබට ප්‍රඥ ඇස තියෙනවා.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංයෝජන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.2

ඉසි දත්තසුත්තං

ඉසිදත්ත තෙරුන් වදාළ දෙසුම

406. ඒකං සමයං සම්බහුලා ථේරා භික්ඛු ම-ඡිකාසණ්ඩෙ විහරන්ති අම්බාටකවනේ. අප ඛෝ චිත්තෝ ගහපති යේන ථේරා භික්ඛු තේනුසපංකම්. උපසංකම්ත්වා ථේරේ අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසීන්තෝ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරේ භික්ඛු ඒකදවෝච: “අධිවාසේතු මේ හන්තේ ථේරා ස්වාතන්‍යාය හත්තන්ති” අධිවාසේසුං ච ඛෝ ථේරා භික්ඛු තුණ්හිභාවෙන. අප ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරානං භික්ඛුනං අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා ථේරේ භික්ඛු අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්.

406. ඒ දිනවල බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටියේ මච්ඡිකාසණ්ඩයේ අම්බාටක වනයේ. එදා චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලාට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, තෙරුන් වහන්සේලා හෙට දවසේ මාගේ දානය ඉවසා වදාරණ සේක්වා” කියලා. එවිට චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා නිශ්ශබ්දව ඒ ඇරැයුම පිළිගත්තව දැන අසුනෙන් නැගිට ස්ථවිර භික්ෂූන්ට වන්දනා කොට, ප්‍රදක්ඛිණා කොට පිටත් වුණා.

අප ඛෝ ථෝරා භික්ඛු තස්ස රත්තියා අ-වයේන පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය යේන චිත්තස්ස ගහපතිනෝ නිවේසනං තේනුපසංකම්භු, උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදිංසු. අප ඛෝ චිත්තෝ ගහපති යේන ථෝරා භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ථෝරේ භික්ඛු අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මන්තං ථෝරං ඒතදවෝච:

ඉතිත් ස්ථවිර භික්ඛුන් වහන්සේලා ඒ රැ ඇවැමෙන් පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳපොරවාගෙන පාසිවුරු ගෙන චිත්ත ගෘහපතිතුමා ගේ නිවස වෙත වැඩම කළා. වැඩම කොට පණවන ලද අසුන්හි වැඩ සිටියා. එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ඛුන් වහන්සේලා වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ඛුන්ට වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් ස්ථවිර භික්ඛු නමකට මෙකරුණ පැවසුවා.

ධාතුනානත්තං ධාතුනානත්තන්ති ථෝර වු-වති, කිත්තාවතා නු ඛෝ භන්තේ ධාතුනානත්තං වුත්තං භගවතාති? ඒවං වුත්තේ ආයස්මා ථෝරෝ තුණ්හි අහෝසි. දුතියමිපි ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මන්තං ථෝරං ඒතදවෝච: ධාතුනානත්තං ධාතුනානත්තන්ති ථෝරා වු-වති, කිත්තාවතා නු ඛෝ භන්තේ ධාතුනානත්තං වුත්තං භගවතාති දුතියමිපි ඛෝ ආයස්මා ථෝරෝ තුණ්හි අහෝසි. තතියමිපි ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මන්තං ථෝරං ඒතදවෝච: ධාතුනානත්තං ධාතුනානත්තන්ති ථෝරා වු-වති, කිත්තාවතා නු ඛෝ භන්තේ ධාතුනානත්තං වුත්තං භගවතාති? තතියමිපි ඛෝ ආයස්මා ථෝරෝ තුණ්හි අහෝසි.

“ස්වාමීනි, ස්ථවිරයන් වහන්ස, ධාතු නානත්වය, ධාතු නානත්වය කියල කියනවා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධාතු නානත්වයක් වදාරණ ලද්දේ කවර කරුණු මත ද?” මෙසේ ඇසුවිට ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද වුණා. දෙවනුවත් චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් ස්ථවිර භික්ඛු නමට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනි, ස්ථවිරයන් වහන්ස, ධාතු නානත්වය, ධාතු නානත්වය කියල කියනවා. ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධාතු නානත්වයක් වදාරණ ලද්දේ කවර කරුණු මත ද?” දෙවනුවත් ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද වුණා. තෙවනුවත් චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් ස්ථවිර භික්ඛු නමට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනි, ස්ථවිරයන් වහන්ස, ධාතු නානත්වය, ධාතු නානත්වය කියල කියනවා.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධාතු නානත්වයක් වදාරණ ලද්දේ කවර කරුණු මත ද?” තෙවනුවත් ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද වුණා.

තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා ඉසිදත්තෝ තස්මිං හික්ඛුසංසේන සබ්බතථකෝ හෝති. අථ බෝ ආයස්මා ඉසිදත්තෝ ආයස්මන්තං ථේරං ඒතදවෝච: ව්‍යාකරෝමහං හන්තේ ථේර චිත්තස්ස ගහපතිනෝ ඒතං පඤ්ඤන්ති? ව්‍යාකරෝහි තථං ආවුසෝ ඉසිදත්ත චිත්තස්ස ගහපතිනෝ ඒතං පඤ්ඤන්ති.

ඒ වෙලාවේ දී ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත තෙරුන් සිටියේ ඒ හික්ඛු සංඝයා අතර සියල්ලට නවක හික්ඛු වශයෙනුයි. ඉතින් ආයුෂ්මතු ඉසිදත්ත තෙරුන් මෙය පැවසුවා. “ස්වාමීනී, ස්ථවිරයන් වහන්ස, චිත්ත ගහපතිතුමා ගේ මේ ප්‍රශ්නය මං විසඳන්ට ද?” “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත, චිත්ත ගහපතිතුමා ගේ ඔය ප්‍රශ්නය ඔබ විසඳන්ට.”

ඒවං හි තථං ගහපති පු-ජසි: ධාතුනානත්තං ධාතුනානත්තන්ති ථේරා වු-චති, කිත්තථතා නු බෝ හන්තේ ධාතුනානත්තං වුත්තං හගචතාති? ඒවං හන්තේ. ඉදං බෝ ගහපති ධාතුනානත්තං වුත්තං හගචතා: චක්ඛුධාතු රූපධාතු චක්ඛුවිඤ්ඤාණධාතු, සෝතධාතු සද්දධාතු සෝතවිඤ්ඤාණධාතු, ඝාතධාතු ගන්ධධාතු ඝාතවිඤ්ඤාණධාතු, ජීවිහාධාතු රසධාතු ජීවිහාවිඤ්ඤාණධාතු, කායධාතු පොට්ඨබ්බධාතු කායවිඤ්ඤාණධාතු, මනෝධාතු ධම්මධාතු මනෝවිඤ්ඤාණධාතු. එත්තථතා බෝ ගහපති ධාතුනානත්තං වුත්තං හගචතාති.

“පින්වත් ගහපතිය, “ස්වාමීනී, ස්ථවිරයන් වහන්ස, ධාතු නානත්වය, ධාතු නානත්වය කියල කියනවා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධාතු නානත්වයක් වදාරණ ලද්දේ කවර කරුණු මත ද?” කියල ඔය විදිහට ඇසුවා නෙව. පින්වත් ගහපතිය, ධාතු නානත්වය ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දේ මෙය යි. ඇස නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, රූප නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, ඇසේ විඤ්ඤාණය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, කණ නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, ශබ්ද නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, කණේ විඤ්ඤාණය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, නාසය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, ගන්ධ නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, නාසයේ විඤ්ඤාණය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, දිව නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, රස

නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, දිවේ විඤ්ඤාණය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, කය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, පහස නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, කයේ විඤ්ඤාණය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, මනස නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, මනසට අරමුණු වන දේ නම් වූ ධාතු ස්වභාවය, මනසේ විඤ්ඤාණය නම් වූ ධාතු ස්වභාවය යන මෙය යි. පින්වත් ගෘහපතිය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙපමණකින් තමයි ධාතු නානක්වය වදාරණ ලද්දේ.”

අප බෝ විත්තෝ ගහපති ආයස්මතෝ ඉසිදත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා ථේරේ භික්ඛු පණ්ණේන බාදනියේන හෝජනියේන සහත්ථා සත්තප්පේසි, සම්පවාරේසි. අප බෝ ථේරා භික්ඛු භුත්තාවිතෝ චිත්තිපත්තපාණිතෝ උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු. අප බෝ ආයස්මා ථේරෝ ආයස්මන්තං ඉසිදත්තං ඵ්ඤ්ඤාදායී: සාධු බෝ තං ආචුසෝ ඉසිදත්ත ඵ්සෝ පඤ්ඤා පටිභාසි නේසෝ පඤ්ඤෝ මං පටිභාසි, තේනභාචුසෝ ඉසිදත්ත යදා අඤ්ඤාදායී ඵ්වරුපෝ පඤ්ඤෝ ආග-මෙය්‍ය තංයේවේත්ථ පටිභාසෙය්‍යාති.

එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ආයුෂ්මත් ඉසිදත්තයන් වහන්සේ ගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. ස්ථවිර භික්ෂූන් ප්‍රණීත වූ වළඳන අනුභව කළ යුතු දැයිත් සියතින් ම පිළිගැන්වුවා. මැනවින් පිළිගැන්වුවා. ඉන්පසු දන් වළඳා පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා අසුනෙන් නැගිට වැඩම කළා. එතකොට ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඉසිදත්තයෙනි, ඒ ප්‍රශ්නය ඔබට වැටහුණු අයුරු නම් ඉතා යහපත්. මට ඔය ප්‍රශ්නය වැටහුණේ නෑ නෙව. එහෙම නම් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත, යම් කලෙක ඔය ආකාර වූ ප්‍රශ්නයක් ආවොත් එහිලා ඔබට ම කරුණු වැටහුණා නම් හොඳයි.”

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඉසිදත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.3

දුති යඉසි දත්තසුත්තං

ඉසිදත්ත තෙරුන් වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

407. ඒකං සමයං සම්බහුලා ථේරා භික්ඛු ම-ඡිකාසණ්ඩෙ විහරන්ති අම්බාටකවනේ. අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති යේන ථේරා භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ථේරේ අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරේ භික්ඛු ඒකදවෝච: “අධිවාසේතු මේ භන්තේ ථේරා ස්වාතනාය භත්තන්ති” අධිවාසේසුං ච ඛෝ ථේරා භික්ඛු තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරානං භික්ඛුනං අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා ථේරේ භික්ඛු අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්.

407. ඒ දිනවල බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටියේ මච්ඡිකාසණ්ඩයේ අම්බාටක වනයේ. එදා චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලාට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, තෙරුන් වහන්සේලා හෙට දවසේ මාගේ දානය ඉවසා වදාරණ සේක්වා” කියලා. එවිට චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා නිශ්ශබ්දව ඒ ඇරැයුම පිළිගත්බව දැන අසුනෙන් නැගිට ස්ථවිර භික්ෂූන්ට වන්දනා කොට, ප්‍රදක්ඛිණා කොට පිටත් වුණා.

අථ ඛෝ ථේරා භික්ඛු තස්ස රත්තියා අ-චයේන සුඛිබ්බසමයං නිවාසෙන්වා පත්තව්වරමාදාය යේන චිත්තස්ස ගහපතිනෝ නිවේසනං තේනුපසංකම්සු, උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදිංසු. අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති යේන ථේරා භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ථේරේ භික්ඛු අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මන්තං ථේරං ඒකදවෝච:

ඉතින් ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ඒ රැ ඇවැමෙන් පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳපොරවාගෙන පාසිවුරු ගෙන චිත්ත ගෘහපතිතුමා ගේ නිවස වෙත වැඩම කළා. වැඩම කොට පණවන ලද අසුන්හි වැඩ සිටියා. එතකොට චිත්ත

ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වෙත පැමිණිණ. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන්ට වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් ස්ථවිර භික්ෂු නමකට මෙකරුණ පැවසුවා.

යා ඉමා හන්තේ ථේර අනේකවිනිතා දිට්ඨියෝ ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති: සස්සතෝ ලෝකෝ ති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා, අන්තවා ලෝකෝ ති වා, අනන්තවා ලෝකෝ ති වා, තං ජීවං තං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, යානිවිමානි ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි බ්‍රහ්මජාලේ භණ්ණාති. ඉමා නු ඛෝ හන්තේ දිට්ඨියෝ කිස්මිං සති හොන්ති කිස්මිං අසති න හොන්තිති?

“ස්වාමීනී, ස්ථවිරයන් වහන්ස, ලෝකයෙහි අනේකප්‍රකාර වූ යම් දෘෂ්ටිත් උපදිනවා. ඒ කියන්නේ ලෝකය සදාකාලික යි කියනවා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියනවා. ලෝකය අන්තවත්ය කියනවා. ලෝකය අනන්තවත්ය කියනවා. එයයි ජීවය එයයි ශරීරයත් කියල කියනවා. ජීවය අනෙකක්ය ශරීරය අනෙකක්ය කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත නැත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත නැත්තේත් නැත කියල කියනවා. ඔය වගේ යම් මේ හැට දෙකක් දෘෂ්ටිත් ගැන බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයෙහි වදාරල තියෙනවා නෙව. ඉතින් ස්වාමීනී, ඔය දෘෂ්ටි ඇති වෙන්නේ කුමක් ඇති කල්හි ද? ඔය දෘෂ්ටි ඇති නො වන්නේ කුමක් නැති කල්හි ද?”

ඒවං චුත්තේ ආයස්මා ථේරෝ තුණ්හි අහෝසි. දුතියම්පි ඛෝ චිත්තෝ ගහපති තතියම්පි ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මන්තං ථේරං ඒතදවෝච: යා ඉමා හන්තේ ථේර අනේකවිනිතා දිට්ඨියෝ ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති: සස්සතෝ ලෝකෝ ති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා, අන්තවා ලෝකෝ ති වා, අනන්තවා ලෝකෝ ති වා, තං ජීවං තං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, යානිවිමානි ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතානි බ්‍රහ්මජාලේ භණ්ණාති. ඉමා නු ඛෝ හන්තේ දිට්ඨියෝ

කිසිම සති හොත්ති කිසිම අසති න හොත්තිති? තතියමපි බෝ ආයස්මා ථේරෝ තුණ්හි අහෝසි.

මෙසේ ඇසුවිට ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද වුණා. දෙවනුවත් චිත්ත ගෘහපතිතුමා තෙවනුවත් චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් ස්ථවිර භික්ෂු නමට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනි, ස්ථවිරයන් වහන්ස, ලෝකයෙහි අනේකප්‍රකාර වූ යම් දෘෂ්ටිත් උපදිනවා. ඒ කියන්නේ ලෝකය සදාකාලික යි කියනවා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියනවා. ලෝකය අන්තචක්‍ය කියනවා. ලෝකය අනන්තචක්‍ය කියනවා. එයයි ජීවය එයයි ශරීරයත් කියල කියනවා. ජීවය අනෙකක්‍ය ශරීරය අනෙකක්‍ය කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත නැත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත නැත්තේත් නැත කියල කියනවා. ඔය වගේ යම් මේ හැට දෙකක් දෘෂ්ටිත් ගැන බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයෙහි වදාරල තියෙනවා නෙව. ඉතින් ස්වාමීනි, ඔය දෘෂ්ටි ඇති වෙන්නේ කුමක් ඇති කල්හි ද? ඔය දෘෂ්ටි ඇති නො වන්නේ කුමක් නැති කල්හි ද?”

තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා ඉසිදත්තෝ තස්මි භික්ඛුසංඝේන සබ්බතථකෝ හෝති. අථ බෝ ආයස්මා ඉසිදත්තෝ ආයස්මන්තං ථේරං ඒතදවෝච: ව්‍යාකරෝමිහං හන්තේ ථේර චිත්තස්ස ගහපතිනෝ ඒතං පඤ්ඤන්ති? ව්‍යාකරෝහි ත්වං ආවුසෝ ඉසිදත්ත චිත්තස්ස ගහපතිනෝ ඒතං පඤ්ඤන්ති.

ඒ වෙලාවේ දී ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත තෙරුන් සිටියේ ඒ භික්ෂු සංඝයා අතර සියල්ලට නවක භික්ෂුව වශයෙනුයි. ඉතින් ආයුෂ්මතු ඉසිදත්ත තෙරුන් මෙය පැවසුවා. “ස්වාමීනි, ස්ථවිරයන් වහන්ස, චිත්ත ගෘහපතිතුමා ගේ මේ ප්‍රශ්නය මං විසඳන්ට ද?” “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත, චිත්ත ගෘහපතිතුමා ගේ ඔය ප්‍රශ්නය ඔබ විසඳන්ට.”

ඒවං හි ත්වං ගහපති පු-ෂසි: යා ඉමා හන්තේ ථේර අනේකච්ඡිනා දිට්ඨියෝ ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති: සස්සතෝ ලෝකෝ ති වා ඉමා නු බෝ හන්තේ දිට්ඨියෝ කිසිම සති හොත්ති කිසිම අසති න හොත්තිති? ඒවං හන්තේ. යා ඉමා ගහපති අනේකච්ඡිනා දිට්ඨියෝ ලෝකේ උප්පජ්ජන්ති:

සස්සතෝ ලෝකෝ ති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා, අත්තවා ලෝකෝ ති වා, අනත්තවා ලෝකෝ ති වා, තං ජීවං තං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, යානිච්ඡානි ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි බ්‍රහ්මජාලේ භණ්ණතානි. ඉමා නු ඛෝ ගහපති දිට්ඨියෝ සක්කාය දිට්ඨියා සති හොන්ති, සක්කාය දිට්ඨියා අසති න හොන්තිති.

පින්චත් ගහපතිය, ඔබ මේ අයුරින් නෙව අහන්නේ? “ස්වාමීනී, ස්ථවිරයන් වහන්ස, ලෝකයෙහි අනේකප්‍රකාර වූ යම් දෘෂ්ටිත් උපදිනවා. ඒ කියන්නේ ලෝකය සදාකාලික යි කියනවා ඉතින් ස්වාමීනී, ඔය දෘෂ්ටි ඇති වෙන්නේ කුමක් ඇති කල්හි ද? ඔය දෘෂ්ටි ඇති නො වන්නේ කුමක් නැති කල්හි ද?” කියලා.” “එසේය ස්වාමීනී.” “පින්චත් ගහපතිය, ලෝකයෙහි අනේකප්‍රකාර වූ යම් දෘෂ්ටිත් උපදිනවා. ඒ කියන්නේ ලෝකය සදාකාලික යි කියනවා. ලෝකය අශාශ්වතයි කියනවා. ලෝකය අත්තවත්තය කියනවා. ලෝකය අනත්තවත්තය කියනවා. එයයි ජීවය එයයි ශරීරයත් කියල කියනවා. ජීවය අනෙකක්කය ශරීරය අනෙකක්කය කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත නැත කියල කියනවා. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත නැත්තේත් නැත කියල කියනවා. ඔය වගේ යම් මේ හැට දෙකක් දෘෂ්ටිත් ගැන බ්‍රහ්මජාල සූත්‍රයෙහි වදාරළ තියෙනවා නෙව. පින්චත් ගහපතිය, ඔය දෘෂ්ටි ඇති වෙන්නේ සක්කාය දිට්ඨිය තියෙන කොට යි. ඔය දෘෂ්ටි ඇති නො වන්නේ සක්කාය දිට්ඨිය නැති විටයි.”

කථම්පන භන්නේ සක්කාය දිට්ඨි හෝතිති? ඉඬ ගහපති අස්සුතවා පුපුච්ඡනෝ අරියානං අදස්සාවි අරියධම්මස්ස අකෝවිදෝ අරියධම්මේ අවිනීතෝ සප්පුරිසානං අදස්සාවි සප්පුරිසධම්මේ අකෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මස්ස අවිනීතෝ රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං; වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සති සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං; ඵ්වං ඛෝ ගහපති සක්කායදිට්ඨි හෝතිති.

“ස්වාමීනි, සක්කාය දිට්ඨිය ඇති වන්නේ කොහොම ද?” “පින්වත් ගෘහපතිය, මේ ලෝකයේ අග්‍රාන්තයක් පෘථග්ජනයක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මය තේරුම් ගත්ට අදක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි නො හික්මුන කෙනෙක්. ඒ වගේ ම ඔහු සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා නො දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මය තේරුම් ගත්ට අදක්ෂ කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි නො හික්මුන කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලා. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් දකිනවා සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකිනවා. එක්කෝ ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිට එකක් කියල යි. එහෙම නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලා. එහෙමත් නැත්නම් ඔහු මුලාවෙන් දකින්නේ ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලා. පින්වත් ගෘහපතිය, සක්කාය දිට්ඨිය ඇති වන්නේ ඔය විදිහට යි.”

කථම්පන හන්නේ සක්කාය දිට්ඨි න හෝතිති? ඉධ ගහපති සුතවා අරියසාවකෝ අරියානං දස්සාවි අරියධම්මස්ස කෝවිදෝ අරියධම්මේ සුචිතීතෝ සප්පුරිසානං දස්සාවි සප්පුරිසධම්මේ කෝවිදෝ සප්පුරිසධම්මස්ස සුචිතීතෝ න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න රූපවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං; න වේදනං න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සති, න විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, න අත්තති වා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං; ඒවං ඛෝ ගහපති සක්කායදිට්ඨි න හෝතිති.

“පින්වත් ගෘහපතිය, සක්කාය දිට්ඨිය ඇති නො වන්නේ කොහොම ද? පින්වත් ගෘහපතිය, මේ ලෝකයෙහි ශ්‍රාන්තයක් ආර්ය ශ්‍රාවකයෙක් ඉන්නවා. ඔහු ආර්යන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මය තේරුම් ගත්ට දක්ෂ කෙනෙක්. ආර්ය ධර්මයෙහි හික්මුන කෙනෙක්. ඒවගේ ම ඔහු සත්පුරුෂයන් වහන්සේලා දකින කෙනෙක්. සත්පුරුෂ ධර්මය තේරුම් ගත්ට දක්ෂ කෙනෙක්.

සත්පුරුෂ ධර්මයෙහි හික්මුන කෙනෙක්. ඒ නිසා ඔහු (සතර මහා ධාතුන්ගෙන් හටගන්නා වූ) රූපය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය රූපයෙන් හැදිවිව එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි රූපය තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ රූපය තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. වේදනාව දකින්නේ නෑ. සඤ්ඤාව දකින්නේ නෑ. සංස්කාර දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු (නාමරූපයෙන් හටගන්නා වූ) විඤ්ඤාණය ආත්මයක් (තමා ගේ වසභයෙහි පැවැත්විය හැකි දෙයක්) වශයෙන් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඒ ආත්මය විඤ්ඤාණයෙන් හැදිවිව එකක් කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ආත්මයක් තුළ තමයි විඤ්ඤාණය තියෙන්නේ කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම ඔහු ආත්මය තියෙන්නේ විඤ්ඤාණය තුළ යි කියලත් මුලාවෙන් දකින්නේ නෑ. පින්වත් ගෘහපතිය, සක්කාය දිට්ඨිය ඇති නො වන්නේ ඔය විදිහට යි.

කුතෝ භන්නේ අයෝ ඉසිදත්තෝ ආග-ෂතීති? අවන්තියා බ්වාහං ගහපති ආග-ෂාමීති. අත්ථි භන්නේ අවන්තියා ඉසිදත්තෝ නාම කුලපුත්තෝ අම්භාකං අදිට්ඨසභායෝ පබ්බජිතෝ දිට්ඨෝ සෝ ආයස්මනාති? ඒවං ගහපතීති. කහං නු ඛෝ සෝ භන්නේ ආයස්මා ඒතරහි විහරතීති? ඒවං චුත්තේ ආයස්මා ඉසිදත්තෝ තුණ්හි අහෝසි. අයෝ නෝ භන්නේ ඉසිදත්තෝති? ඒවං ගහපතීති. අභිරමතු භන්නේ අයෝ ඉසිදත්තෝ ම-ජීකාසණ්ඩේ, රමණියං අම්බාටකවනං, අහං අයාස්ස ඉසිදත්තස්ස උස්සුක්කං කරිස්සාමි චිවරපිණ්ඩපාතස්නාසනගිලානප-වයහේසජ්ජපරික්ඛාරානන්ති. කල්‍යාණං වු-වති ගහපතීති.

“ස්වාමීනි, ආර්ය වූ ඉසිදත්තයන් වහන්සේ කොහේ ඉඳලද වැඩියේ?”
 “පින්වත් ගෘහපතිය, මං එන්නේ අවන්ති ජනපදයේ ඉඳල යි.” “ස්වාමීනි, අවන්තියෙහි, ඉසිදත්ත කියල අපි දැකපු නැති යහළු වූ අප ගේ පැවිදි කුල පුත්‍රයෙක් ඉන්නවා. ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ, එයාව දැකලා තියෙනවා ද?”
 “එසේය ගෘහපතිය.” “ස්වාමීනි, දැන් ඒ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේ වාසය කරන්නේ කොහේද?” මෙසේ කී විට ආයුෂ්මත් ඉසිදත්තයන් වහන්සේ නිශ්ශබ්ද වුණා. “ස්වාමීනි, ආර්යයන් වහන්සේ අප ගේ ඉසිදත්තයන් වහන්සේ ද?”
 “එසේය ගෘහපතිය.” “ස්වාමීනි, ආර්ය වූ ඉසිදත්තයන් වහන්සේ මච්ඡිකා සණ්ඩයෙහි සිත් අලවා වසන සේක්වා. අම්බාටක වනය රමණිය යි. මං ආර්ය වූ ඉසිදත්තයන් වහන්සේට සිවුරු, පිණ්ඩපාත, සේනාසන, ගිලන්පස බෙහෙත්

පිරිකර සපයා දෙන්නට උත්සහවත් වෙන්නම්.” “පින්වත් ගෘහපතිය, කලාණ වූ වචන කියයි.”

අප ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මතෝ ඉසිදත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දිතවා අනුමෝදිතවා ථේරේ භික්ඛු පණ්ණේන බාදනියේන භෝජනියේන සහන්ථා සන්නප්පේසි, සම්පවාරේසි. අප ඛෝ ථේරා භික්ඛු භුත්තාවිතෝ චිතිතපත්තපාණිතෝ උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු.

එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ආයුෂ්මත් ඉසිදත්තයන් වහන්සේ ගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගත්තා. අනුමෝදන් වුණා. ස්ථවිර භික්ඛූන් ප්‍රණීත වූ වළඳන අනුභව කළ යුතු දැයින් සියතින් ම පිළිගැන්වුවා. මැනවින් පිළිගැන්වුවා. ඉන්පසු දන් වළඳා පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති ස්ථවිර භික්ඛූන් වහන්සේලා අසුනෙන් නැගිට වැඩම කළා.

අප ඛෝ ආයස්මා ථේරෝ ආයස්මන්තං ඉසිදත්තං ඵ්ඤ්චෝච: සාධු ඛෝ තං ආවුසෝ ඉසිදත්ත ඵ්ඤ්චෝ පඤ්භෝ පටිභාසි තේසෝ පඤ්භෝ මං පටිභාසි, තේනභාවුසෝ ඉසිදත්ත යදා අඤ්ඤාදාපි ඵ්චරුපෝ පඤ්භෝ ආග-ජෙය්‍ය තංයේවේතථ පටිභාසෙය්‍යාති. අප ඛෝ ආය්මා ඉසිදත්තෝ සේනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තච්චරං ආදාය ම-ජාකාසණ්ඩමිහා පක්කාමි. යං ම-ජාකාසණ්ඩමිහා පක්කාමි. තථා පක්කන්තෝ ව අහෝසි, න සුත ප-වාගඤ්ජිති.

එතකොට ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත තෙරුන්ට මෙහෙම කීවා. “ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඉසිදත්තයෙනි, ඒ ප්‍රශ්නය ඔබට වැටහුණු අයුරු නම් ඉතා යහපත්. මට ඔය ප්‍රශ්නය වැටහුණේ නෑ නෙව. එහෙම නම් ප්‍රිය ආයුෂ්මත් ඉසිදත්ත, යම් කලෙක ඔය ආකාර වූ ප්‍රශ්නයක් ආවොත් එහිලා ඔබට ම කරුණු වැටහුණා නම් හොඳයි.” ඉතින් ආයුෂ්මත් ඉසිදත්තයන් වහන්සේ සේනාසනය අස්පස් කොට තබා, පාසිවුරුත් අරගෙන මච්ඡිකාසණ්ඩයෙන් පිටත් වෙලා වැඩියා. මච්ඡිකාසණ්ඩයෙන් යම් අයුරකින් වැඩියා ද, එසේ වැඩියාම යි. ආයෙමත් පෙරලා වැඩම කළේ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය ඉසිදත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.4

මහකසුත්තං

මහක තෙරුන් ගේ සෘද්ධිබලය ගැන විස්තර වන දෙසුම

408. ඒකං සමයං සම්බහුලා ථේරා භික්ඛු ම-ඡිකාසණ්ඩෙ විහරන්ති අම්බාටකවනේ. අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති යේන ථේරා භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ථේරේ අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරේ භික්ඛු ඒකදවෝච: “අධිවාසේතු මේ භන්නේ ථේරා ස්වාතන්‍යාය භත්තන්ති” අධිවාසේසුං ච ඛෝ ථේරා භික්ඛු තුණ්හිභාවෙන. අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරානං භික්ඛුනං අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා ථේරේ භික්ඛු අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කම්.

ඒ දිනවල බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටියේ මච්ඡිකාසණ්ඩයේ අම්බාටක වනයේ. එදා චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලාට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, තෙරුන් වහන්සේලා හෙට දවසේ මාගේ දානය ඉවසා වදාරණ සේක්වා” කියලා. එවිට චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා නිශ්ශබ්දව ඒ ඇරැයුම පිළිගත්බව දැන අසුනෙන් නැගිට ස්ථවිර භික්ෂූන්ට වන්දනා කොට, ප්‍රදක්ඛිණා කොට පිටත් වුණා.

අථ ඛෝ ථේරා භික්ඛු තස්ස රත්තියා අ-වයේන පුබ්බන්ත සමයං නිවාසෙන්වා පත්තව්වරමාදාය යේන චිත්තස්ස ගහපතිනෝ ගෝකුලං තේනුපසංකම්සු, උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදිංසු. අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ථේරේ භික්ඛු පණ්ණේන සප්පිපායාසේන සහත්ථාසන්නප්පේසි සම්පවාරේසි, අථ ඛෝ ථේරා භික්ඛු භුත්තාවිනෝ වනීතපත්තපාණිනෝ උට්ඨායාසනා පක්කම්සු, චිත්තෝපි ඛෝ ගහපති සේසකං විස්සජ්ජෝථාති වත්වා ථේරේ භික්ඛු පිට්ඨිතෝ පිට්ඨිතෝ අනුබන්ධි.

ඉතින් ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ඒ රැ ඇවෑමෙන් පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳපොරවාගෙන පාසිවුරු ගෙන චිත්ත ගෘහපතිතුමා ගේ ගවපට්ටිය තිබෙන

තැනට වැඩම කළා. වැඩම කොට පණවන ලද අසුන්හි වැඩ සිටියා. එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ප්‍රණීත වූ ගිතෙල්මුසු කිරිබිත් සියතින් ම පිළිගැන්වුවා. මැනවින් පිළිගැන්වුවා. ඉන්පසු දන් වළඳා පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා අසුනෙන් නැගිට වැඩම කළා. චිත්ත ගෘහපතිතුමා ද ඉතුරු දන්පැන් අස් කරන්නායැයි පවසා ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා ගේ පසුපසින් ගමන් කළා.

තේන බෝ පන සමයේන උණ්හං හෝති කුඨිනං තේ ච ථේරා භික්ඛු ප-ලයමානේන මඤ්ඤේ කායේන ග-ජන්ති යථා තං සුභෝජනං භුක්තාවිතෝ. තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා මහකෝ තස්මිං භික්ඛුසංඝේන සබ්බතථකෝ හෝති, අථ බෝ ආයස්මා මහකෝ ආයස්මන්තං ථේරං ඒතදවෝච: සාධු බ්වස්ස භන්තේ ථේර යං සීතකෝ වානෝ වායෙය්‍ය, අබ්භසම්පිලාපෝ ච අස්ස, දේවෝ ච ඒකමේකං චූසායෙය්‍යාති. සාධු බ්වස්ස ආචුසෝ මහකං යං සීතකෝ ච වානෝ වායෙය්‍ය, අබ්භසම්පිලාපෝ ච අස්ස, දේවෝ ච ඒකමේකං චූසායෙය්‍යාති. අථ බෝ ආයස්මා මහකෝ තථාරූපං ඉද්ධාභිසංඛාරං අභිසංඛාසි යථා සීතකෝ ච වානෝ වායින්ථ, අබ්භසම්පිලාපෝ ච අස්ස, දේවෝ ච ඒකමේකං චූසි.

ඒ කාලය කැකැරෙන අවිරස්තය ඇති කාලය යි. ඒ ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලාත් මිහිරි බොජුන් වැළඳූ කලෙක පරිද්දෙන් (කුඩ දැරීමත්, පාවහන් දැරීමත් නැති ඒ යුගයේ පායන කාලයක පොළොව ද රත් වී ඇති හෙයින්) අපහසුතාවයකින් යුතු කයින් යුතුව වැඩම කළා. එකල්හී ඒ භික්ෂු සංඝයා අතර සියල්ලන්ටම නවක වූ භික්ෂුවක් වශයෙනුයි ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් හිටියේ. එතකොට ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා. ස්වාමීනී, ස්ථවිරයන් වහන්ස, සීතල සුළඟත් හමනවා නම්, වැහිවළාකුළුත් පාවෙනවා නම්, වැහිපොදත් එක දෙක වැටෙනවා නම් හොඳ යි නේද? ප්‍රිය ආයුෂ්මත් යමක, සීතල සුළඟත් හමනවා නම්, වැහිවළාකුළුත් පාවෙනවා නම්, වැහිපොදත් එක දෙක වැටෙනවා නම් හොඳ යි නේන්නම්. එවිට ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් සීතල සුළඟත් හමා යයිද, වළාකුළුත් පාවෙනවා ද, වැහිපොදත් එක දෙක වැටෙනවා ද එබඳු වූ සෘද්ධි ප්‍රාතිහාර්යයක් කළා.

අථ බෝ චිත්තස්ස ගහපතිස්ස ඒතදහෝසි: යෝ බෝ ඉමස්මිං භික්ඛුසංඝේන සබ්බතථකෝ භික්ඛු, තස්ස ඒවරූපෝ ඉද්ධානුභාවෝති. අථ බෝ ආයස්මා මහකෝ ආරාමං සම්පාපුණ්ත්වා ආයස්මන්තං ථේරං

ඒකදවෝව: අලමෙන්නාවතා හන්නේ ථේරානි, අලමෙන්නාවතා ආවුසෝ මහක, කතමෙන්නාවතා ආවුසෝ මහක, පූජිතමෙන්නාවතා ආවුසෝ මහකානි. අථ ඛෝ ථේරා භික්ඛු යථාචිහාරං අගමංසු, ආයස්මාපි ඛෝ මහකෝ සකං චිහාරං අගමාසි.

එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමාට, මෙහෙම භික්ඛු, මේ භික්ඛු සංඝයා අතර සියල්ලන්ටම නවක වූ යම් භික්ඛුවක් වෙත් නම්, මේසා මහත් සෘද්ධි ආනුභාවයෙන් උන්වහන්සේගෙයි කියලා. ඉතින් ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් ආරාමයට පැමිණිලා, ආයුෂ්මත් ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙහෙම කිව්වා. ස්වාමීනී, ස්ථවිරයන් වහන්ස, මෙපමණකින් ඇති තේද? ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහකය, එපමණකින් ම වුණත් කළා නෙව. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් මහකය, එපමණකින් ම වුණත් පිදුවා නෙව. ඉක්බිති ස්ථවිර භික්ඛුන් වහන්සේලා තම තමන් ගේ වෙහෙරට වැඩියා. ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් ද තම විහාරයට වැඩියා.

අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති යේනායස්මා මහකෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං මහකං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මන්තං මහකං ඒකදවෝව: සාධු මේ හන්නේ අයෝ මහකෝ උත්තරිමනුස්සධම්මා ඉද්ධිපාටිහාරියං දස්සේතුති. තේන භි ත්වං ගහපති ආලින්දේ උත්තරාසංගං පඤ්ඤාපෙන්වා තිණකලාපං චිකාසේහීති. එවමිහන්තේති ඛෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මතෝ මහකස්ස පටිස්සුත්වා ආලිනදෝ උත්තරාසංගං පඤ්ඤාපෙන්වා තිණකලාපං චිකාසේසි.

එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන්ට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා. ස්වාමීනී, ආර්ය වූ මහක තෙරුන් වහන්සේ මට උතුරු මිනිස් දහමක් වූ සෘද්ධි ප්‍රාතිහාර්යයක් දක්වන සේක් නම්, ඉතා මැනවි. කියලා. එසේ වී නම් පින්වත් ගෘහපතිය, ආලින්දයෙහි උතුරුසඵව බිම එළලා තණ කොළ මිටියක් විසුරුවන්න. එසේය ස්වාමීනී, කියල චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන්ට පිළිතුරු දී ආලින්දයෙහි උතුරු සඵව අතුරලා තණ මිටියක් විසිරව්වා.

අථ ඛෝ ආයස්මා මහකෝ විහාරං පටිසිත්වා සුචිසට්ඨං දත්වා තථාරූපං ඉද්ධානිසංඛාරථ අභිසංඛාසි, යථා තාල-ඡිග්ගලේන ව

අභිග්‍රන්තරිකාය ව අ-වි නික්ඛමිත්වා නිණානි ක්‍රමාපේසි, උත්තරාසංගං න ක්‍රමාපේසි. අප ඛෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරාසංගං පාපේවාටෙන්වා සංචිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ ඒකමන්තං අට්ඨාසි. අප ඛෝ ආයස්මා මහකෝ විහාරා නික්ඛමිත්වා චිත්තං ගහපතිං ඒතදවෝච: “අලමෙත්තාවතා ගහපති”ති. අලමෙත්තාවතා හන්තේ මහක, කතමෙත්තාවතා හන්තේ මහක, පුජිතමෙත්තාවතා හන්තේ මහක, අභිරමතු හන්තේ අයෝ මහකෝ ම-ඡිකාසණ්ඩේ, රමණියං අම්බාටකවතං, අහං අයාස්ස මහකස්ස උස්සුකං කරිස්සාමි විවර පිණ්ඩපාත සේනාසන ගිලානප-වය හේසජ්ජපරික්ඛා-රානන්ති. කල්‍යාණං වු-චති ගහපතිති. අප ඛෝ ආයස්මා මහකෝ සේනාසනං සංසාමෙන්වා පත්තවිවරං ආදාය ම-ඡිකාසණ්ඩමිහා පක්කාමි, යං ම-ඡිකාසණ්ඩමිහා පක්කාමි තථා පක්කන්තෝව අහෝසි. න පුන ප-වාගඤ්ජිති.

එතකොට ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් කුටියට වැඩලා යතුරු අගුල දමලා යතුරු සිදුරින් අගුල අතරින් ගිනිදළු නිකුත් වෙලා තණ කොළ දැවිලා යනවා ද, උතුරු සඵව නො දැවී තිබෙනවාද, එබඳු වූ සෘද්ධි ප්‍රාතිහාර්යයක් කලා. එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමා උතුරු සඵව ගසලා, අරගෙන පුදුමයටත්, ලොමුඩහ ගැනීමටත් පත් වෙලා එකත්පස්ව හිට ගත්තා. ඉතින් ආයුෂ්මත් මහක තෙරුන් කුටියෙන් නික්මිලා චිත්ත ගෘහපතියාට මෙහෙම කිව්වා. පින්වත් ගෘහපතිය, මෙපමණකින් ඇති තේද? ස්වාමීනී මහකයන් වහන්ස, එපමණකින් ම වුණත් කලා නෙව. ස්වාමීනී මහකයන් වහන්ස, එපමණකින් ම වුණත් පිදුවා නෙව. ස්වාමීනී, ආර්ය වූ මහකයන් වහන්සේ මච්ඡිකා සණ්ඩයෙහි සිත් අලවා වසන සේක්වා. අම්බාටක වනය රමණිය යි. මං ආර්ය වූ මහකයන් වහන්සේට සිවුරු, පිණ්ඩපාත, සේනාසන, ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර සපයා දෙන්නට උත්සහවත් වෙන්නම්. පින්වත් ගෘහපතිය, කල්‍යාණ වූ වචන කියයි. ඉතින් ආයුෂ්මත් මහකයන් වහන්සේ සේනාසනය අස්පස් කොට තබා, පාසිවුරුත් අරගෙන මච්ඡිකාසණ්ඩයෙන් පිටත් වෙලා වැඩියා. මච්ඡිකාසණ්ඩයෙන් යම් අයුරකින් වැඩියා ද, එසේ වැඩියාම යි. ආයෙමත් පෙරලා වැඩම කළේ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මහක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.5

කාමභුසුත්තං

කාමභු තෙරුන් නැගූ ප්‍රශ්න පිළිබඳ දෙසුම

409. ඒකං සමයං ආයස්මා කාමභු ම-ඡිකාසණ්ඩෙ විහරති අම්බාටකවනේ. අපු බෝ චිත්තෝ ගහපති යේනායස්මා කාමභු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මත්තං කාමභුං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ චිත්තං ගහපතිං ආයස්මා කාමභු ඒතදවෝච: වුත්තාමිදං ගහපති:

ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ මච්ඡිකාසණ්ඩයේ අම්බාටක වනයේ. එදා චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා හට මෙකරුණ පැවසුවා.

තෝලංගෝ සේතප-ඡාදෝ ඒකාරෝ වත්තති රථෝ
අනිසං පස්ස ආයතනං ඡින්නසෝතං අබන්ධනන්ති.

රථයක් තියෙනවා. දොස් රහිත යි. සුදු වැස්මකින් යුක්තයි.
එක් දැවියකින් යුක්ත යි. දුක් නැති සිඳුනු සැඩපහර ඇති
බැඳුම් රහිතව එන ඒ රථය දෙස බලන්න.

ඉමස්ස බෝ ගහපති සංඛිත්තේන භාසිතස්ස කථං විත්ථාරේන අත්ථෝ දට්ඨබ්බෝති? කිත්තු බෝ ඒතං භන්තේ භගවතා භාසිතන්ති? ඒවං ගහපතිති, තේන හි භන්තේ මුහුත්තං ආගමේහි යාවස්ස අත්ථං පෙක්ඛාමීති. අපු බෝ චිත්තෝ ගහපති මුහුත්තං තුණ්හි හුන්වා ආයස්මත්තං කාමභුං ඒතදවෝච:

පින්වත් ගෘහපතිය, සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ ලද මේ දේශනාවෙහි අර්ථය විස්තර වශයෙන් දැන ගත යුත්තේ කොහොම ද? ස්වාමීනී, කිම ඔය දෙසුම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද දෙයක් ද? එසේය

ගෘහපතිතුමනි, එසේ වී නම් ස්වාමීනී, මං අර්ථය නුවණින් විමසා බලනකල් මොහොතක් ඉවසනු මැනැව්. ඉතින් චිත්ත ගෘහපතිතුමා මොහොතක් නිශ්ශබ්දව ඉඳලා ආයුෂ්මත් කාමභූ තෙරුන්ට මෙහෙම කිව්වා.

තේලංගනි බෝ හන්තේ සීලානමේතං අධිවචනං, සේතප-ඡාදෝ ති බෝ හන්තේ විමුක්තියා ඒතං අධිවචනං, ඒකාරෝති බෝ හන්තේ සතියා ඒතං අධිවචනං, චත්තනිති බෝ හන්තේ අභික්කමපටික්කමසේසතං අධිවචනං, රටෝති බෝ හන්තේ ඉමස්සේතං වාතුම්මාභුතිකස්ස කායස්ස අධිවචනං මාතාපෙන්තිකසම්භවස්ස විදනකුම්මාසුපවයස්ස අනි-චු-ඡාදන පරිමද්දින හේදන විද්ධංසන ධම්මස්ස, රාගෝ බෝ හන්තේ නිසෝ දෝසෝ නිසෝ මෝහෝ නිසෝ, තේ බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා, තස්සා බිණාසවෝ භික්ඛු අනිසෝති චු-චති. ආයන්තන්ති බෝ හන්තේ අරහතෝ ඒතං අධිවචනං. සෝතෝති බෝ හන්තේ තණ්හාය ඒතං අධිවචනං, සා බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. තස්මා බිණාසවෝ භික්ඛු ඡින්නසෝතෝති චු-චති. රාගෝ බෝ හන්තේ බන්ධනං, දෝසෝ බන්ධනං, මෝහෝ බන්ධනං, තේ බිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. තස්මා බිණාසවෝ භික්ඛු අබන්ධනෝති චු-චති. ඉති බෝ හන්තේ යන්තං චුත්තං භගවතා;

ස්වාමීනී, තේලංග (දොස් රහිත) කියල කිව්වේ මේ සීලයට කියන නමක්. ස්වාමීනී, සේතපච්ඡාදෝ (සුදු වැස්මක්) කියල කිව්වේ විමුක්තියට කියන නමක්. ස්වාමීනී, ඒකාර (එක් දැවියක්) කියල කිව්වේ සිහියට කියන නමක්. ස්වාමීනී, චත්තනි (තියෙනවා) කියල කිව්වේ ඉදිරිය බලා යෑමක්, ආපසු හැරී ඒමක් යන මෙයට කියන නමක්. ස්වාමීනී, රථ (රථය) කියල කිව්වේ මව් පියන්ගෙන් හට ගත්, බත් වැංජනවලින් වැඩෙන, අනිත්‍ය වූ, ඉලිම් පිරිමැදිම් කරමින් නඩත්තු වෙන, බිඳෙන සුළු, වැනසෙන සුළු සතර මහා භූතයන්ගෙන් හටගත් මේ කයට කියන නමක්. ස්වාමීනී, රාගය යනු (නිස) දුකකි. ද්වේශය යනු (නිස) දුකකි. මෝහය යනු (නිස) දුකකි. ඒවා ක්ෂිණාශ්‍රව වූ රහත් භික්ෂුවට ප්‍රතීණ වෙලයි තියෙන්නේ. මූලිත්ම ඉදිරිලයි තියෙන්නේ. මුදුන සිදුනු තල්ගසක් මෙන් වෙලයි තියෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙලයි තියෙන්නේ. නැවත නුපදිනා ස්වභාවයෙන් යුක්තවයි තියෙන්නේ. ඒ නිසයි අරහත් භික්ෂුවට අනිස (දුක් නෑ) කියල කියන්නේ. ස්වාමීනී, ආයන්ත

(පැමිණෙන කෙනා) කියල කියන්නේ රහතන් වහන්සේට කියන නමක්. ස්වාමීනී, සෝත (සැඩපහර) කියල කියන්නේ මේ තණ්හාට කියන නමක්. එය ක්ෂිණාශ්‍රව වූ රහත් භික්ෂුවට ප්‍රතීණ වෙලයි කියෙන්නේ. මුලින්ම ඉදිරිලයි කියෙන්නේ. මුදුන සිඳුනු තල්ගසක් මෙන් වෙලයි කියෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. නැවත නුපදිනා ස්වභාවයෙන් යුක්තවයි කියෙන්නේ. ඒ නිසා රහතන් වහන්සේටයි ඡින්නසෝත (සැඩපහර සිදින ලද කෙනා) කියල කියන්නේ. ස්වාමීනී, රාගය යනු බන්ධනයකි. ද්වේශය යනු බන්ධනයකි. මෝහය යනු බන්ධනයකි. ඒවා ක්ෂිණාශ්‍රව වූ රහත් භික්ෂුවට ප්‍රතීණ වෙලයි කියෙන්නේ. මුලින්ම ඉදිරිලයි කියෙන්නේ. මුදුන සිඳුනු තල්ගසක් මෙන් වෙලයි කියෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙලයි කියෙන්නේ. නැවත නුපදිනා ස්වභාවයෙන් යුක්තවයි කියෙන්නේ. ඒ නිසයි අරහත් භික්ෂුවට අබන්ධන (බැඳුම් නෑ) කියල කියන්නේ. ස්වාමීනී, මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ යම් දෙයක් වදාරණ ලද්දේ ද,

නේලංගෝ සේතප-ඡාදෝ ඒකාරෝ වත්තනී රථෝ
අනිසං පස්ස ආයතනං ඡින්නසෝතං අබන්ධනනි.

රථයක් කියෙනවා. දොස් රහිත යි. සුදු වැස්මකින් යුක්තයි.
එක් දැවියකින් යුක්ත යි. දුක් නැති සිඳුනු සැඩපහර ඇති
බැඳුම් රහිතව එන ඒ රථය දෙස බලන්න.

ඉමස්ස බ්වාහං හත්තේ හගවතා සංඛිත්තේන භාසිතස්ස ඒවං
චිත්ථාරේන අත්ථං ආජානාමිති. ලාභා වත තේ ගහපති, සුලද්ධන්තේ ගහපති,
යස්ස තේ ගම්භීර බුද්ධච්චන් පඤ්ඤාවක්ඛු කමතිති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සංක්ෂේපයෙන් වදාරණ ලද
දේශනාවෙහි අර්ථය ඔය ආකාරයෙනුයි විස්තර වශයෙන් මට තේරුණේ.
පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබට ලාභයක්ම යි. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබට සොදුරු
ලාභයක්ම යි. ගම්භීර වූ බුද්ධ චචනය පිළිබඳ ව ඒ ඔබට ප්‍රඥ ඇස කියෙනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

කාමභූ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.6

දුතියකාමභුසුත්තං

කාමභු තෙරුන් වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

410. ඒකං සමයං ආයස්මා කාමභු ම-ඡිකාසණ්ඩචේ විහරති අම්බාටක වනේ. අථ ඛේ චිත්තෝ ගහපති යේනායස්මා කාමභු ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛේ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මන්තං කාමභුං ඒතදවෝච: කති නු ඛේ භන්නේ සංඛාරාති. තයෝ ඛේ ගහපති සංඛාරා කායසංඛාරෝ වච්චසංඛාරෝති චිත්තසංඛාරෝති. සාධු භන්නේති ඛේ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මනෝ කාමභුස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා අයස්මන්තං කාමභුං උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි. කතමෝ පන භන්නේ කායසංඛාරෝ? කතමෝ වච්ච සංඛාරෝ? කතමෝ චිත්ත සංඛාරෝ? අස්සාසපස්සාසා ඛේ ගහපති කායසංඛාරෝ. චිත්තකච්චාරා වච්චසංඛාරෝ, සඤ්ඤා ච වේදනා ච චිත්තසංඛාරෝති. සාධු භන්නේති ඛේ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි:

410. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ මච්ඡිකාසණ්ඩයේ අම්බාටක වනයේ. එදා චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් වහන්සේ හට මෙකරුණ පැවසුවා. ස්වාමීනී, සංස්කාර කීයක් තියෙනවා ද? පින්වත් ගෘහපතිය, සංස්කාර තුනක් තියෙනවා. කාය සංස්කාර, වච්ච සංස්කාර හා චිත්ත සංස්කාර යි. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන් ගේ භාෂිතය සතුවීන් පිළිගෙන අනුමෝදන්ව ආයුෂ්මත් කාමභු තෙරුන්ගෙන් ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. ස්වාමීනී, කාය සංස්කාර යනු කුමක් ද? වච්ච සංස්කාර යනු කුමක් ද? චිත්ත සංස්කාර යනු කුමක් ද? පින්වත් ගෘහපතිය, ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස යනු කාය සංස්කාරය යි. චිත්තක ච්චාර යනු වච්ච සංස්කාරය යි. සඤ්ඤාව ද වේදනාව ද යනු චිත්ත සංස්කාරය යි. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

කස්මා පන භන්නේ අස්සාසපස්සාසා, කායසංඛාරෝ? කස්මා චිත්තකච්චාරා වච්චසංඛාරෝ? කස්මා සඤ්ඤා ච වේදනා ච

චිත්තසංඛාරරෝති? අස්සාසපස්සාසා ඛෝ ගහපති කායිකා, ඒතේ ධම්මා කායපට්ඨේධා, තස්මා අස්සාසපස්සාසා කායසංඛාරෝ. පුබ්බේ ඛෝ ගහපති චිත්තකේතවා විචාරේතවා ප-ඡා වාවං භින්දති, තස්මා චිත්තකවිචාරා වච්ඡංඛාරෝ. සඤ්ඤා ව චේදනා ව -තෙසිකා, ඒතේ ධම්මා චිත්තපට්ඨේධා, තස්මා සඤ්ඤා ව චේදනා ව චිත්තසංඛාරෝති. සාධු භන්නේති ඛෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි:

ස්වාමීනී, ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය කාය සංස්කාර වන්නේ කුමක් නිසාද? චිත්තක විචාර වච්ඡංස්කාර වන්නේ කුමක් නිසාද? සඤ්ඤාව ද චේදනාව ද චිත්ත සංස්කාර වන්නේ කුමක් නිසාද? පින්වත් ගෘහපතිය, ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස වනාහී කායිකයි. මේවා කය හා බැඳිලා තියෙන්නේ. ඒ නිසයි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කාය සංස්කාර වන්නේ. පින්වත් ගෘහපතිය, පළමු කොට චිත්තක කරලා, විචාර කරලයි පස්සේ වචනය නිකුත් කරන්නේ. ඒ නිසයි චිත්තක විචාර වච්ඡංස්කාර වන්නේ. සඤ්ඤාවත් චේදනාවත් සිතටයි අයත් වන්නේ, මේවා සිත හා බැඳිලයි තියෙන්නේ. ඒ නිසයි සඤ්ඤාවත් චේදනාවත් චිත්ත සංස්කාර වන්නේ. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

කථං පන භන්නේ සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධසමාපත්ති හෝතිති? න ඛෝ ගහපති සඤ්ඤාවේදයිතං නිරෝධං සමාපජ්ජන්තස්ස භික්ඛුනෝ ඒවං හෝති: “අහං සඤ්ඤාවේදයිතං නිරෝධං සමාපජ්ජස්සන්ති වා අහං සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපජ්ජාමිති වා අහං සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නෝ”ති වාති. අථ ඛිවස්ස පුබ්බේව තථා චිත්තං භාවිතං හෝති යංතං තථත්තාය උපනේතිති. සාධු භන්නේති ඛෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි:

ස්වාමීනී, සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තිය ඇති වෙන්නේ කොහොම ද? පින්වත් ගෘහපතිය, සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තියට සමවදින්නා වූ භික්ෂුවට මේ අදහස ඇති වන්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ, මං සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තියට සමවදින්නට වන කියල හෝ මං සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තියට සමවදිමි කියල හෝ මං සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තිය සමචූදනා කියල යන කරුණ යි. නමුත් ඒ භික්ෂුවට යම් සිතක් ඒ සඳහා යොමු කරනවා ද, ඒ අයුරින් ඔහු ගේ සිත කලින් ම වචලයි තියෙන්නේ. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපජ්ජන්තස්ස පන භන්නේ භික්ඛුනෝ කතමේ ධම්මා පට්ඨං නිරුජ්ඣන්ති යදි වා කායසංඛාරෝ යදි වා වච්ඡංඛාරෝ යදි වා චිත්තසංඛාරෝ?ති. සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපජ්ජන්තස්ස ඛෝ ගහපති භික්ඛුනෝ වච්ඡංඛාරෝ පට්ඨං නිරුජ්ඣන්ති, තතෝ කායසංඛාරෝ, තතෝ චිත්තසංඛාරෝති. සාධු භන්නේති ඛෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි:

ස්වාමීනී, සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තියට සමචුද්දි සිටින භික්ෂුව ගේ කුමන දේවල් ද ඉස්සෙල්ලාම නිරුද්ධ වෙන්නේ. ඒ කියන්නේ කාය සංස්කාර ද? නැත්නම් වච්ඡ සංස්කාර ද? එහෙමත් නැත්නම් චිත්ත සංස්කාර ද? පින්වත් ගෘහපතිය, සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තියට සමචුද්දි සිටින භික්ෂුව ගේ වච්ඡ සංස්කාරයි පළමුවෙන් ම නිරුද්ධ වෙන්නේ. ඊට පස්සේ කාය සංස්කාරත්, ඊට පස්සේ චිත්ත සංස්කාරත් නිරුද්ධ වෙනවා. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

යෝයං භන්නේ මතෝ කාලකතෝ, යෝවායං භික්ඛු සඤ්ඤාවේදයිත-නිරෝධං සමාපන්නෝ, ඉමෙසං කිං නානාකරණන්ති? ය්වායං ගහපති මතෝ කාලකතෝ, තස්ස කායසංඛාරෝ නිරුද්ධෝ පටිප්පස්සද්ධෝ, වච්ඡංඛාරෝ නිරුද්ධෝ පටිප්පස්සද්ධෝ, චිත්තසංඛාරෝ නිරුද්ධෝ පටිප්පස්සද්ධෝ, ආයු පරික්ඛිණං උස්මා වූපසන්නා, ඉන්ද්‍රියානි විපරිහින්තානි යෝ ව ඛිවායං ගහපති භික්ඛු සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නෝ, තස්සාපි කායසංඛාරෝ නිරුද්ධෝ පටිප්පස්සද්ධෝ, වච්ඡංඛාරෝ නිරුද්ධෝ පටිප්පස්සද්ධෝ, චිත්තසංඛාරෝ නිරුද්ධෝ පටිප්පස්සද්ධෝ, ආයු අපරික්ඛිණං උස්මා අවූපසන්නා, ඉන්ද්‍රියානි විප්පසන්නානි. ය්වායං ගහපති, මතෝ කාලකතෝ, යෝවායං භික්ඛු සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධං සමාපන්නෝ, ඉදං තේසං, නානකරණන්ති. සාධු භන්නේති ඛෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි:

ස්වාමීනී, යම් කෙනෙක් මැරුණා ද, කළුරිය කළා ද, යම් මේ භික්ෂුවක් සඤ්ඤාවේදයිත නිරෝධසමාපත්තියට සමචුද්දිල ඉන්නවා ද, මේ අය ගේ ඇති වෙනස්කම මොකක් ද? පින්වත් ගෘහපතිය, යම් කෙනෙක් මැරුණා නම්, කළුරිය කළා නම්, ඔහු ගේ කාය සංස්කාර නිරුද්ධයි, සංසිදිලා. වච්ඡ සංස්කාර නිරුද්ධයි, සංසිදිලා. චිත්ත සංස්කාර නිරුද්ධයි, සංසිදිලා. ආයුෂත් ඉවර වෙලා. උණුසුම සංසිදිලා. ඉන්ද්‍රියයන් විනාශ වෙලා. නමුත් පින්වත්

ගෘහපතිය, මේ භික්ෂුවට සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියට සමවැදිලි ඉන්නවා ද, ඔහු ගේත් කාය සංස්කාර නිරුද්ධයි, සංසිද්ධිලා. වච්ඡි සංස්කාර නිරුද්ධයි, සංසිද්ධිලා. චිත්ත සංස්කාර නිරුද්ධයි, සංසිද්ධිලා. ආයුෂ්ඨ ඉවර වෙලා නෑ. උණුසුම සංසිද්ධිලා නෑ. ඉන්ද්‍රියයන් ඉතා ප්‍රසන්නයි. පින්වත් ගෘහපතිය, යම් කෙනෙක් මැරුණා ද, කළුරිය කළා ද, යම් මේ භික්ෂුවක් සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියට සමවැදිලි ඉන්නවා ද, මේ අය ගේ ඇති වෙනස්කම මේක යි. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

කථං පන භන්තේ සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වුට්ඨානං හෝතිති. න ඛෝ ගහපති සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වුට්ඨගන්තස්ස භික්ඛුනෝ ඒවං හෝති: “අහං සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වුට්ඨහිස්සන්ති වා අහං සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වුට්ඨහාමිති වා අහං සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වුට්ඨිතෝවා”ති. අපඛිවස්ස පුඛිඛේව තථා චිත්තං භාවිතං හෝති යං තං තථත්තාය උපනේතිති. සාධු භන්තේති ඛෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡී:

ස්වාමීනී, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගිටින්නේ කොහොම ද? පින්වත් ගෘහපතිය, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගිටින්නා වූ භික්ෂුවට මෙහෙම හිතෙන්නේ නෑ. ඒ කියන්නේ මං සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගිටිනවා වන කියලා හෝ මං සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගිටිමි කියලා හෝ මං සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගිට්වා කියලා යන කරුණ යි. නමුත් ඒ භික්ෂුවට යම් සිතක් ඒ සඳහා යොමු කරනවා ද, ඒ අයුරින් ඔහු ගේ සිත කලින් ම වඩලයි තියෙන්නේ. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වුට්ඨගන්තස්ස පන භන්තේ භික්ඛුනෝ කතමෝ ධම්මා පඨමං උප්පජ්ජන්ති යදි වා කායසංඛාරෝ යදි වා වච්ඡිසංඛාරෝ යදි වා චිත්තසංඛාරෝති? සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධ සමාපත්තියා වුට්ඨගන්තස්ස ඛෝ ගහපති භික්ඛුනෝ චිත්තසංඛාරෝ පඨමං උප්පජ්ජති, තතෝ කායසංඛාරෝ, තතෝ වච්ඡිසංඛාරෝති. සාධු භන්තේති ඛෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡී:

ස්වාමීනී, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගිටින්නා වූ භික්ෂුව ගේ මොන වගේ දේවල් ද ඉස්සෙල්ලාම උපදින්නේ? ඒ කියන්නේ කාය සංස්කාර ද? නැත්නම් වච්ඡා සංස්කාර ද? එහෙමත් නැත්නම් චිත්ත සංස්කාර ද? පින්වත් ගෘහපතිය, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගිටින්නා වූ භික්ෂුව ගේ චිත්ත සංස්කාරය ඉස්සෙල්ලාම උපදින්නේ. ඊට පස්සේ කාය සංස්කාර, ඊට පස්සේ වච්ඡා සංස්කාර. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වූ ධර්මය පන හත්තේ භික්ඛුං කති එස්සා ඵුසන්තිති? සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වූ ධර්මය බෝ ගහපති භික්ඛුං තයෝ එස්සා ඵුසන්ති සුඤ්ඤතෝ එස්සෝ අනිමිත්තෝ එස්සෝ අප්පණ්ණිකෝ එස්සෝති. සාධු හත්තේති බෝ චිත්තෝ ගහපති උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි:

ස්වාමීනී, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගී සිටි භික්ෂුවට ස්පර්ශ වන්නේ කවර ස්පර්ශයන් ද? පින්වත් ගෘහපතිය, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගී සිටි භික්ෂුවට ස්පර්ශ තුනක් ස්පර්ශ වෙතවා. ඒ කියන්නේ සුඤ්ඤත (අනාත්ම ලක්ෂණය වැටහීම මුල් කොට විමුක්තියේ) ස්පර්ශය. අනිමිත්ත (අනිත්‍ය ලක්ෂණය වැටහීම මුල් කොට විමුක්තියේ) ස්පර්ශය හා අප්පණ්ණික (දුක්ඛ ලක්ෂණය වැටහීම මුල් කොට විමුක්තියේ) ස්පර්ශය යි. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වූ ධර්මස්ස පන හත්තේ භික්ඛුනෝ කිං නින්නං චිත්තං හෝති කිං පෝතං කිං පබ්බාරන්ති? සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා වූ ධර්මස්ස බෝ ගහපති භික්ඛුනෝ විවේකනින්නං චිත්තං හෝති විවේකපෝතං විවේකපබ්බාරන්ති. සාධු හත්තේති බෝ චිත්තෝ ගහපති ආයස්මතෝ කාමභුස්ස භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා ආයස්මන්තං කාමභුං උත්තරිං පඤ්භං ආපු-ඡි:

ස්වාමීනී, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගී සිටි භික්ෂුව ගේ සිත නැමිලා තියෙන්නේ කුමකට ද? නැඹුරු වෙලා තියෙන්නේ කුමකට ද? බර වෙලා තියෙන්නේ කුමකට ද? පින්වත් ගෘහපතිය, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගී සිටි භික්ෂුව ගේ සිත නැමිලා තියෙන්නේ

විවේකයට යි. නැඹුරු වෙලා තියෙන්නේ විවේකයට යි. බර වෙලා තියෙන්නේ විවේකයට යි. ස්වාමීනී, ඉතා හොඳයි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා ආයුෂ්මත් කාමභූ තෙරුන් ගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගෙන අනුමෝදන්ව ආයුෂ්මත් කාමභූ තෙරුන්ගෙන් ආයෙමත් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා.

සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා පන හත්තේ කති ධම්මා බහුකාරාති. අද්ධා බෝ ත්වං ගහපති යං පට්ඨං පු-ඡිතඛිං තං ප-ඡාපු-ඡසි, අපි ච ත්‍යාහං ව්‍යාකරිස්සාමී, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියා බෝ ගහපති ද්වේ ධම්මා බහුකාරා සමථෝ ච විපස්සනා වාති.

ස්වාමීනී, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියට බොහෝ සෙයින් උපකාරී වන්නේ කවර දේවල් ද? පින්වත් ගෘහපතිය, ඒකාන්තයෙන් ම ඔබ යමක් ඉස්සෙල්ලාම ඇසිය යුතු නම්, එය තමයි අන්තිමට ම ඇහුවේ. එනමුත් මං එයට පිළිතුරු දෙන්නම්. පින්වත් ගෘහපතිය, සඤ්ඤාවේදයින නිරෝධසමාපත්තියට බොහෝ සෙයින් උපකාරී වන්නේ සමථ භාවනාවත්, විදර්ශනා භාවනාවත් ය.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය කාමභූ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.7

ගෝදත්තසුත්තං

ගෝදත්ත තෙරුන් නැගූ ප්‍රශ්න පිළිබඳ දෙසුම

411. ඒකං සමයං ආයස්මා ගෝදත්තෝ ම-ඡිකාසණ්ඨේ විහරති අම්බාටකවතේ, අට බෝ විත්තෝ ගහපති යේනායස්මා ගෝදත්තෝ තේනුසපංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මන්තං ගෝදත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ විත්තං ගහපතිං ආයස්මා ගෝදත්තෝ ඒතදවෝච:

411. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් ගෝදත්ත තෙරුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ මච්ඡිකාසංඝ්ඤායේ අම්බාටක වනයේ. එදා චිත්ත ගෘහපතිතුමා, ආයුෂ්මත් ගෝදත්ත තෙරුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් ගෝදත්ත තෙරුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ ආයුෂ්මත් ගෝදත්ත තෙරුන් වහන්සේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා හට මෙකරුණ පැවසුවා.

යා වායං ගහපති අප්පමාණා -තෝවිමුත්ති, යා ච ආකිඤ්චඤ්ඤා -තෝවිමුත්ති යා ච සුඤ්ඤා -තෝවිමුත්ති යා ච අනිමිත්තා -තෝවිමුත්ති, ඉමේ ධම්මා නානත්ථා නානා ව්‍යඤ්ජනා? උදාහු ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නානත්ති?

පින්වත් ගෘහපතිය, යම් මේ අප්‍රමාණ වේතෝ විමුක්තියක් ඇද්ද, යම් ආකිඤ්චඤ්ඤා වේතෝ විමුක්තියක් ඇද්ද, යම් සුඤ්ඤා වේතෝ විමුක්තියක් ඇද්ද, යම් අනිමිත්ත වේතෝ විමුක්තියක් ඇද්ද, මේ ධර්මයන් අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස් ද? වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් වෙනස් ද? එහෙම නැත්නම්, එකම අර්ථයක් තිබිය දී වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් විතරක් වෙනස් වෙනවා ද?

අත්ථි හන්තේ පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම ඉමේ ධම්මා නානත්ථා -ව නානාව්‍යඤ්ජනා ච, අත්ථි පන හන්තේ පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම ඉමේ ධම්මා ඒකත්ථා ව්‍යඤ්ජනමේව නානත්ති.

ස්වාමීනී, යම් ක්‍රමයකට පැමිණිලා මේ ධර්මයන් අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස් වෙලා, වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් වෙනස් වෙනවා නම්, එබඳු ක්‍රමයක් තියෙනවා. ඒ වගේ ම ස්වාමීනී, යම් ක්‍රමයකට පැමිණිලා මේ ධර්මයන් අර්ථ වශයෙන් එකක්ව තිබියදී ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් විතරක් වෙනස් වෙනවා නම්, එබඳු ක්‍රමයකුත් තියෙනවා.

කතමේ ච පන හන්තේ පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම ඉමේ ධම්මා නානත්ථා -ව නානාව්‍යඤ්ජනා ච:

ස්වාමීනී, යම් ක්‍රමයකට පැමිණිලා මේ ධර්මයන් අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස් වෙලා, වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් වෙනස් වෙනවා නම්, ඒ ක්‍රමය කුමක් ද?

ඉධ භන්තේ භික්ඛු මෙත්තාසහගතේන -නසා ඒකං දිසං චරිත්වා විහරති, තථා දුතියං තථා තතියං, තථා චතුත්ථිං, ඉති උද්ධමධෝ නිරියං සබ්බධි සබ්බත්තත්තාය සබ්බාවන්තං ලෝකං මෙත්තාසහගතේන -නසා විපුලේන මහග්ගතේන අප්පමාණේන අවේරේන අඛ්‍යාපජ්ඣෙධින චරිත්වා විරහති. කරුණාසහගතේන -නසා මුදිතාසහගතේන චේතසා උපෙක්ඛාසහගතේන -නසා ඒකං දිසං චරිත්වා විහරති, තථා දුතියං තථා තතියං, තථා චතුත්ථිං, ඉති උද්ධමධෝ නිරියං සබ්බධි සබ්බත්තත්තාය සබ්බාවන්තං ලෝකං උපෙක්ඛාසහගතේන -නසා විපුලේන මහග්ගතේන අප්පමාණේන අවේරේන අඛ්‍යාපජ්ඣෙධින චරිත්වා විරහති. අයං වු-වති භන්තේ අප්පමාණා -තෝවිමුත්ති.

ස්වාමීනී, මෙහිලා භික්ඛුව මෙත්‍රී සහගත සිතින් එක දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවටත්, ඒ වගේ ම තුන්වෙනි දිශාවටත්, ඒ වගේ ම හතරවෙනි දිශාවටත්, ඒ වගේ ම උඩටත්, යටටත්, හරහටත්, සෑම තැනකට ම සෑම කෙනෙකුගෙන් ම යුතු සියළු ලෝකයටත්, විපුල වූ, අතිමහත් ලෙස, ප්‍රමාණ රහිත ලෙස, වෛරයෙන් තොර ව, තරහෙන් තොරව මෙත්‍රී සහගත සිතින් වාසය කරනවා. කරුණා සහගත සිතින් මුදිතා සහගත සිතින් උපේක්ෂා සහගත සිතින් එක දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවටත්, ඒ වගේ ම තුන්වෙනි දිශාවටත්, ඒ වගේ ම හතරවෙනි දිශාවටත්, ඒ වගේ ම උඩටත්, යටටත්, හරහටත්, සෑම තැනකට ම සෑම කෙනෙකුගෙන් ම යුතු සියළු ලෝකයටත්, විපුල වූ, අතිමහත් ලෙස, ප්‍රමාණ රහිත ලෙස, වෛරයෙන් තොර ව, තරහෙන් තොරව මෙත්‍රී සහගත සිතින් වාසය කරනවා. ස්වාමීනී, අප්‍රමාණ චේතෝ විමුක්තිය කියන්නේ මෙයට යි.

කතමා ච භන්තේ ආකිඤ්චඤ්ඤා-තෝවිමුත්ති: ඉධ භන්තේ භික්ඛු සබ්බසෝ විඤ්ඤාණඤ්චායනනං සමතික්කම්ම නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං වු-වති භන්තේ ආකිඤ්චඤ්ඤා-තෝවිමුත්ති.

ස්වාමීනී, ආකිඤ්චඤ්ඤා චේතෝ විමුක්තිය කියන්නේ මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහිලා භික්ඛුව සියළු විඤ්ඤාණඤ්චායනනය ඉක්මවා යෑමෙන්, කිසිවක් නැත කියා මෙනෙහි කිරීමෙන් ආකිඤ්චඤ්ඤායනනයට පැමිණ වාසය කරනවා. ස්වාමීනී, මේකට තමයි ආකිඤ්චඤ්ඤා චේතෝ විමුක්තිය කියන්නේ.

කතමා ව හන්තේ සුඤ්ඤානාචේතෝවිමුත්ති: ඉධ හන්තේ භික්ඛු අරඤ්ඤාගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති සුඤ්ඤමිදං අත්තේන වා අත්තනියේන වා, අයං වු-වති හන්තේ සුඤ්ඤානාචේතෝවිමුත්ති.

ස්වාමීනී, සුඤ්ඤාන චේතෝ විමුක්තිය කියන්නේ මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහිලා භික්ෂුව අරණ්‍යකට ගියත්, රුක්සෙවණකට ගියත්, පාළු කුටියකට ගියත්, මේ විදිහට නුවණින් විමසනවා. “මෙය (පඤ්ච උපාදානස්කන්ධ ජීවිතය) වනාහි ආත්මයකින් වේවා, ආත්මයකට අයත් දෙයකින් වේවා, හිස් වූවක්” කියලා. ස්වාමීනී, මේකට තමයි සුඤ්ඤාන චේතෝ විමුක්තිය කියන්නේ.

කතමා ව හන්තේ අනිමිත්ත-තේතෝවිමුත්ති: ඉධ හන්තේ භික්ඛු සබ්බනිමිත්තං අමනසිකාරා අනිමිත්තං -තේතෝ සමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරති, අයං වු-වති හන්තේ අනිමිත්තා-තේතෝවිමුත්ති. අයං ඛෝ හන්තේ පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම ඉමේ ධම්මා නානත්ථා -ච නානචායඤ්ජාන ව.

ස්වාමීනී, අනිමිත්ත චේතෝ විමුක්තිය කියන්නේ මොකක් ද? ස්වාමීනී, මෙහිලා භික්ෂුව සියළු නිමිති මෙනෙහි නො කිරීමෙන්, අනිමිත්ත චේතෝ සමාධියට පැමිණ වාසය කරනවා. ස්වාමීනී මෙයට යි අනිමිත්ත චේතෝ විමුක්තිය කියන්නේ. ස්වාමීනී, යම් ක්‍රමයකට පැමිණිලා මේ ධර්මයන් අර්ථ වශයෙනුත් වෙනස් වෙලා, වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් වෙනස් වෙනවා නම්, ඒ ක්‍රමය මෙය යි.

කතමෝ ව හන්තේ පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම ඉමේ ධම්මා ඒකත්ථා චායඤ්ජනමේව නානං:

ස්වාමීනී, යම් ක්‍රමයකට පැමිණිලා මේ ධර්මයන් අර්ථ වශයෙන් එකක් වෙලා, වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් වෙනස් වෙනවා නම්, ඒ ක්‍රමය කුමක් ද?

රාගෝ හන්තේ පමාණකරණෝ දෝසෝ පමාණකරණෝ මෝහෝ පමාණකරණෝ, තේ ඛිණ්ණසවස්ස භික්ඛුනෝ පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. යාවතා ඛෝ හන්තේ අප්පමාණා -තේතෝවිමුත්තියෝ අකුප්පා තාසං -තේතෝවිමුත්ති අභිගමක්ඛායති. සා ඛෝ පානකුප්පා -තේතෝවිමුත්ති සුඤ්ඤා රාගේන සුඤ්ඤා දෝසේන සුඤ්ඤා මෝහේන.

ස්වාමීනී, රාගය යනු මිම්මකට හසු වෙන දෙයක්. ද්වේශය යනු මිම්මකට හසු වෙන දෙයක්. මෝහය යනු මිම්මකට හසු වෙන දෙයක්. ඒවා ක්ෂීණාශ්‍රව වූ රහත් භික්ෂුවට ප්‍රභීණ වෙලයි නියෙන්නේ. මුලින්ම ඉදිරිලයි නියෙන්නේ. මුදුන සිදුනු තල්ගසක් මෙන් වෙලයි නියෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙලයි නියෙන්නේ. නැවත නුපදිනා ස්වභාවයෙන් යුක්තවයි නියෙන්නේ. ස්වාමීනී, අප්‍රමාණ වේතෝ විමුක්ති යම්තාක් ඇද්ද, ඒවාට අග්‍රවන්නේ මේ අරහත්ඵල වේතෝ විමුක්තිය යි. ඒ අරහත්ඵල වේතෝ විමුක්තිය වනාහී රාගයෙන් හිස් වූවකි. ද්වේශයෙන් හිස් වූවකි. මෝහයෙන් හිස් වූවකි.

රාගෝ බෝ හන්නේ කිඤ්චනං දෝසෝ කිඤ්චනං මොහෝ කිඤ්චනං, තේ ඛිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. යාවතා බෝ හන්නේ ආකිඤ්චඤ්ඤා -තෝවිමුත්ති අකුප්පා තාසං -තෝවිමුත්ති අග්ගමක්ඛායති; සා බෝ පනාකුප්පා -තෝවිමුත්ති සුඤ්ඤා රාගේන සුඤ්ඤා දෝසේන සුඤ්ඤා මොහේන.

ස්වාමීනී, රාගය යනු කිඤ්චනය (මහා කරදරය) කි. ද්වේශය යනු කිඤ්චනය (මහා කරදරය) කි. මෝහය යනු කිඤ්චනය (මහා කරදරය) කි. ඒවා ක්ෂීණාශ්‍රව වූ රහත් භික්ෂුවට ප්‍රභීණ වෙලයි නියෙන්නේ. මුලින්ම ඉදිරිලයි නියෙන්නේ. මුදුන සිදුනු තල්ගසක් මෙන් වෙලයි නියෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙලයි නියෙන්නේ. නැවත නුපදිනා ස්වභාවයෙන් යුක්තවයි නියෙන්නේ. ස්වාමීනී, ආකිඤ්චඤ්ඤා වේතෝ විමුක්ති යම්තාක් ඇද්ද, ඒවාට අග්‍රවන්නේ මේ අරහත්ඵල වේතෝ විමුක්තිය යි. ඒ අරහත්ඵල වේතෝ විමුක්තිය වනාහී රාගයෙන් හිස් වූවකි. ද්වේශයෙන් හිස් වූවකි. මෝහයෙන් හිස් වූවකි.

රාගෝ බෝ හන්නේ නිමිත්තකරණෝ දෝසෝ නිමිත්තකරණෝ මෝහෝ නිමිත්තකරණෝ, තේ ඛිණාසවස්ස භික්ඛුනෝ පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. යාවතා බෝ හන්නේ අනිමිත්තා -තෝ විමුත්තියෝ අකුප්පා තාසං -තෝ විමුත්ති අග්ගමක්ඛායාති; සා බෝ පනාකුප්පා -තෝවිමුත්ති සුඤ්ඤා රාගේන සුඤ්ඤා දෝසේන සුඤ්ඤා මොහේන. අයං බෝ හන්නේ පරියායෝ යං පරියායං ආගම්ම ඉමේ ධම්මා ඒකත්ථා වාඤ්ජනමේව නානන්ති. ලාභා තේ ගහපති සුලද්ධන්තේ ගහපති යස්ස තේ ගම්භිරේ බුද්ධවචනේ පඤ්ඤවක්ඛු කමතීති.

ස්වාමීනී, රාගය වනාහී කෙලෙසුන්ට නිමිති ඇති කරන්නකි. ද්වේශය වනාහී කෙලෙසුන්ට නිමිති ඇති කරන්නකි. මෝහය වනාහී කෙලෙසුන්ට නිමිති ඇති කරන්නකි. ඒවා කම්මානාව වූ රහත් භික්ෂුවට ප්‍රභීණ වෙලයි තියෙන්නේ. මුලින්ම ඉදිරිලයි තියෙන්නේ. මුදුන සිඳුනු තල්ගසක් මෙන් වෙලයි තියෙන්නේ. අභාවයට පත් වෙලයි තියෙන්නේ. නැවත නුපදිනා ස්වභාවයෙන් යුක්තවයි තියෙන්නේ. ස්වාමීනී, අනිමිත්ත චේතෝ විමුක්ති යම්තාක් ඇද්ද, ඒවාට අග්‍රවන්නේ මේ අරහත්ඵල චේතෝ විමුක්තිය යි. ඒ අරහත්ඵල චේතෝ විමුක්තිය වනාහී රාගයෙන් හිස් වූවකි. ද්වේශයෙන් හිස් වූවකි. මෝහයෙන් හිස් වූවකි. ස්වාමීනී, යම් ක්‍රමයකට පැමිණිලා මේ ධර්මයන් අර්ථ වශයෙන් එකක් වෙලා, වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් වෙනස් වෙනවා නම්, ඒ ක්‍රමය නම් මෙය යි. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබට ලාභයක්ම යි. පින්වත් ගෘහපතිය, ඔබට සොඳුරු ලාභයක් ම යි. ගම්භීර වූ බුද්ධ වචනය පිළිබඳ ව ඒ ඔබට ප්‍රඥ ඇස තියෙනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ගෝදත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.8

නිගණ්ඨසූත්තං

නිගණ්ඨනානසුත්ත සමග ඇති වූ සාකච්ඡාවක් ගැන දෙසුම

412. තේන බෝ පන සමයේන නිගණ්ඨෝ නානසුත්තෝ ම-ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පත්තෝ හෝති මහනියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධිං, අස්සෝසි බෝ චිත්තෝ ගහපති නිගණ්ඨෝ කිර නානසුත්තෝ ම-ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පත්තෝ හෝති මහනියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධින්නි. අථ බෝ චිත්තෝ ගහපති සම්බහුලේහි උපාසකේහි සද්ධිං යේන නිගණ්ඨෝ නානසුත්තෝ තේනුපසංකම්, උපසංකම්ත්වා නිගණ්ඨේන නානසුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදි සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං වීති සාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදි. ඒකමන්තං නිසින්නං බෝ චිත්තං ගහපති නිගණ්ඨෝ නානසුත්තෝ ඒතදවෝච: සද්දහසි

ත්වං ගහපති සමණස්ස ගෝතමස්ස අත්ථි අවිතක්කේ අවිචාරෝ සමධි, අත්ථි විතක්ක විචාරානං නිරෝධෝති.

412. ඒ දිනවල නිගණ්ඨනානපුත්තයා මච්ඡිකාසණ්ඨයට මහත් වූ නිගණ්ඨ පිරිසක් සමග පැමිණිලා හිටියා. එතකොට චිත්ත ගෘහපතිතුමාට නිගණ්ඨනානපුත්තයා මච්ඡිකාසණ්ඨයට මහත් වූ නිගණ්ඨ පිරිසක් සමග පැමිණිලා සිටින බවට අසන්ට ලැබුණා. ඉතින් චිත්ත ගෘහපතිතුමා බොහෝ උපාසක පිරිසක් සමග නිගණ්ඨනානපුත්තයන් සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා නිගණ්ඨනානපුත්තයන් සමග සතුටු වුණා. සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගෘහපතිතුමා හට නිගණ්ඨනානපුත්තයන් මෙකරුණ පැවසුවා. එම්බා ගෘහපතිය, විතර්ක රහිත, විචාර රහිත සමාධියක් කියෙනවා. විතර්ක විචාරයන් ගේ නිරුද්ධ වීමක් කියෙනවා යන ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ගේ ප්‍රකාශය ඔබ අදහනවා ද?

න බ්වාහං එත්ථ භන්තේ භගවතෝ සද්ධාය ග-ණාමි: අත්ථි අවිතක්කෝ අවිචාරෝ සමාධි, අත්ථි විතක්කවිචාරානං නිරෝධෝති. ඒවං චූත්තේ නිගණ්ඨෝ නානපුත්තෝ සකං පරිසං උල්ලෝකෙත්වා ඒතද්වෝච: ඉදං භවත්තෝ පස්සන්තු යාවඋජ්ජකෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව අසයෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව අමායාචී වායං චිත්තෝ ගහපති, වානං වා සෝ ජාලේන බාධෙතබ්බං, මඤ්ඤෙය්‍ය යෝ විතක්කවිචාරේ නිරෝධෙතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය, සකමුට්ඨිනා වා සෝ ගංගාය සෝතං ආචාරේතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාති. යෝ විතක්ක විචාරේ නිරෝධතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාති.

ස්වාමීනී, විතර්ක රහිත, විචාර රහිත සමාධියක් කියෙනවා. විතර්ක විචාරයන් ගේ නිරුද්ධ වීමක් කියෙනවා යන ප්‍රකාශය පිළිබඳ ව මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි හුදු ඇදහීමකට යන්නේ නෑ. එසේ කී විට නිගණ්ඨනානපුත්ත ස්වකීය පිරිස දෙස හිස් ඔසවා බලා මෙහෙම කිව්වා. හවත්හු, මෙය දකිත්වා. මේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා කොයිතරම් සෘජුද. මේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා කොයිතරම් නො කපටිද. මේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා කොයිතරම් ධ්වටිලි රහිත ද. යමෙක් විතර්ක විචාරයන් නිරුද්ධ කළ යුතුයි කියා සිතනවා නම්, ඔහු දැලින් සුළං බැදිය යුතු යැ යි සිතනවා වගේ. යමෙක් විතර්ක විචාරයන් නිරුද්ධ කළ යුතුයි කියා සිතනවා නම්, ඔහු තමන් ගේ අතමිටි මොලවා ගංගානදී සැඩපහර වැළැක්විය යුතු යැ යි සිතනවා වගේ.

තං කිම්මඤ්ඤපි භන්තේ කතමං නු ඛෝ පණීතතරං ඤාණං වා සද්ධා වානි. සද්ධාය ඛෝ ගහපති ඤාණං යේව පණීතං.

ස්වාමීනී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? වඩාත් ම ප්‍රණීත මොකක් ද? ඤාණය ද? ඇදහීම ද? එම්බා ගහපතිය, ඇදහීමට වඩා ඤාණය ම නෙව ප්‍රණීත වන්නේ.

අහං ඛෝ භන්තේ යාවදේව ආකංඛාමි විවි-වෙ කාමේහි විවි-ව අකුසලේහි ධම්මේහි සචිතක්කං සච්චාරං විචේකජං පීතිසුඛං පටමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, අහං ඛෝ භන්තේ යාවදේව ආකංඛාමි විතක්කච්චාරානං වූපසමා දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, අහං ඛෝ භන්තේ යාවදේව ආකංඛාමි පීතියා ව චිරාගා තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, අහං ඛෝ භන්තේ යාවදේව ආකංඛාමි සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා පුබ්බේව සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථගමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. න සෝ බ්වාහං භන්තේ ජානතෝ ඒවං පස්සතෝ කස්ස අඤ්ඤස්ස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා සද්ධාය ගම්ඤ්ජාමි “අත්ථි අවිතක්කෝ අච්චාරෝ සමාධි අත්ථි විතක්කච්චාරානං නිරෝධෝ”ති.

ස්වාමීනී, මං කැමැතිතාක්කල් කාමයන් ගෙන් වෙන් ව අකුසල් දහමින් වෙන්ව විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති පළමු වෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන එයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, මං කැමැති තාක්කල් විතර්ක විචාරයන් ගේ සංසිද්ධිමෙන් දෙවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, මං කැමැති තාක්කල් ප්‍රීතියට නො ඇලීමෙන් තුන් වෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, මං කැමැති තාක්කල් සැපයද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, කලින් ම සොම්නස් දොම්නස් ඉක්මවා යෑමෙන් දුක් සැප රහිත වූ උපේක්ෂාවෙන් යුතු පාරිශුද්ධ සිහි ඇති හතර වෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, ඔය ආකාරයෙන් මං මෙය දන්නා විට, ඔය ආකාරයෙන් දකිනා විට “අවිතක්ක අච්චාර සමාධියක් ඇත. විතර්ක විචාරයන් ගේ නිරුද්ධ වීමක් ඇත” යන කරුණට වෙන කවර නම් ශ්‍රමණයෙකු ගේ හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු ගේ හෝ ඇදහීමකට යන්ට ද?

ඒවං චුත්තේ නිගණ්ඨෝ නානපුත්තෝ සකං පරිසං උල්ලෝකෙන්වා ඒතදවෝච: ඉදං භවත්තෝ පස්සන්තු යාව අනජ්ජකෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව සයෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව මායාවී වායං චිත්තෝ ගහපති ඉදානේව ඛෝ තේ මයං භන්තේ භාසිතං ඒවං ආජානාම: “ඉදං භවත්තෝ පස්සන්තු යාව උජ්ජකෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව අසයෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව අමායාවී වායං චිත්තෝ ගහපති, ඉදානේව ච පන තේ මයං භන්තේ භාසිතං ඒවං ආජානාම: “ඉදං භවත්තෝ පස්සන්තු යාව අනජ්ජකෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව සයෝ වායං චිත්තෝ ගහපති, යාව මායාවී වායං චිත්තෝ ගහපති”ති. සං- තේ භන්තේ පුරිමං සං-චං පං-ඡිමං තේ මි-ජා, සං- පන තේ භන්තේ පං-ඡිමං සං-චං පුරිමං තේ මි-ජා.

එසේ කී විට නිගණ්ඨනානපුත්ත තම පිරිස දෙස හිස ඔසවා බලා මෙහෙම කිව්වා. “භවත්හු දකිත්වා. මේ චිත්ත ගෘහපතියා මොන තරම් වංක කෙනෙක් ද, මේ චිත්ත ගෘහපතියා මොන තරම් කපටි කෙනෙක් ද, මේ චිත්ත ගෘහපතියා මොන තරම් රැවටිලිකාරයෙක් ද. ස්වාමීනී, මේ දැන් ම ඔබ විසින් කියන ලද කරුණක් අපි මෙහෙම දන්නවා. “භවත්හු, මෙය දකිත්වා. මේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා කොයිතරම් සෘජුද. මේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා කොයිතරම් නො කපටිද. මේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා කොයිතරම් රැවටිලි රහිත ද” ඉදින් ස්වාමීනී, ඔබ විසින් කලින් කියන ලද කරුණ සත්‍ය නම්, ඔබ විසින් පසුව කියූ කරුණ මිත්‍යාවක්. ඔබ විසින් පසුව කියන ලද කරුණ සත්‍ය නම්, ඔබ විසින් කලින් කියූ කරුණ මිත්‍යාවක්.

ඉමේ ඛෝ පන භන්තේ දස සහධම්මිකා පඤ්භා ආග-ජන්ති, යදා තේසං අත්ථං ආජානෙය්‍යාසි අථ මං පටිහරෙය්‍යාසි සද්ධිං නිගණ්ඨ පරිසාය, “ඒකෝ පඤ්භෝ ඒකෝ උද්දේසෝ ඒකං වෙය්‍යාකරණං ද්වේ පඤ්භා ද්වේ උද්දේසං ද්වේ ව්‍යාකරණානි, තයෝ පඤ්භා තයෝ උද්දේසං තීණි වෙය්‍යාකරණානි, චත්තාරෝ පඤ්භා චත්තාරෝ උද්දේසා චත්තාරි වෙය්‍යාකරණානි. පඤ්ච පඤ්භා පඤ්ච උද්දේසා පඤ්ච වෙය්‍යාකරණානි, ඡ පඤ්භා ඡ උද්දේසා ඡ වෙය්‍යාකරණානි, සත්ත පඤ්භා සත්ත උද්දේසා සත්ත වෙය්‍යාකරණානි, අට්ඨ පඤ්භා අට්ඨ උද්දේසා අට්ඨ වෙය්‍යාකරණානි, නව පඤ්භා නව උද්දේසා නව වෙය්‍යාකරණානි, දස පඤ්භා දස උද්දේසා දස වෙය්‍යාකරණානි”ති. අථ ඛෝ චිත්තෝ ගහපති නිගණ්ඨනානපුත්තං ඉමේ දස සහධම්මිකේ පඤ්භේ ආපු-ජිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමීති.

ස්වාමීනී, මෙන්ත කරුණු සහිත වූ ප්‍රශ්න දහක් එනවා. යම් කලෙක ඒවායේ අර්ථය දැන ගන්නවා නම්, එදාට නිගණ්ඨපිරිසක් එක්කම මං ළඟටයි එන්නේ. ඒ තමයි එක ප්‍රශ්නකි. මාතෘකා ද එකකි. විසඳුම් ද එකකි. ප්‍රශ්න දෙකකි. මාතෘකා ද දෙකකි. විසඳුම් ද දෙකකි. ප්‍රශ්න තුනකි. මාතෘකා ද තුනකි. විසඳුම් ද තුනකි. ප්‍රශ්න හතරකි. මාතෘකා ද හතරකි. විසඳුම් ද හතරකි. ප්‍රශ්න පහකි. මාතෘකා ද පහකි. විසඳුම් ද පහකි. ප්‍රශ්න හයකි. මාතෘකා ද හයකි. විසඳුම් ද හයකි. ප්‍රශ්න හතකි. මාතෘකා ද හතකි. විසඳුම් ද හතකි. ප්‍රශ්න අටකි. මාතෘකා ද අටකි. විසඳුම් ද අටකි. ප්‍රශ්න නවයකි. මාතෘකා ද නවයකි. විසඳුම් ද නවයකි. ප්‍රශ්න දහයකි. මාතෘකා ද දහයකි. විසඳුම් ද දහයකි කියලා චිත්ත ගෘහපතිතුමා නිගණ්ඨනායකපුත්තගෙන් කරුණු සහිතව මේ ප්‍රශ්න දහය අහලා අසුනෙන් නැගිට පිටත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

නිගණ්ඨ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.9

අ-ලෙසු ත්තං

අවේලකස්සප සමග ඇති වූ සාකච්ඡාව ගැන දෙසුම

413. තේන බෝ පන සමයේන අ-ලකෝ කස්සපෝ ම-ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පත්තෝ හෝති, චිත්තස්ස ගහපතිනෝ පුරාණගිහී සභායකෝ. අස්සෝසි බෝ චිත්තෝ ගහපති අ-ලෝ කිර කස්සපෝ ම-ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පත්තෝ අමහාකං පුරාණගිහීසභායෝති. අථ බෝ චිත්තගහපති යේන අ-ලකස්සපෝ තේනුපසංකම්, උපසංකම්ත්වා අ-ලේන කස්සපේන සද්ධිං සම්මෝදි සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං චිති සාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදි. ඒකමන්තං නිසින්නං බෝ චිත්තෝ ගහපති අ-ලං කස්සපං ඒතදවෝච: කිං චිරං පබ්බජිතෝසි හත්තේ කස්සපාති? තිංස මත්තාති බෝ මේ ගහපති වස්සාති පබ්බජිතස්සාති. ඉමෙහි පන තේ හත්තේ තිංස මත්තේහි විසේසහි අත්ථි කෝචි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසෝ අධිගතෝ

එසේ වුවද භාවනාදීපිකා? ඉතිහාසයේ මේ ගහපති නිංස මත්තේනි වස්සේනි නත්ථි කෝචි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිස්සෝ අධිගතෝ එසේ වුවද, අක්කු නාග්ගේයා ව මුණ්ඛේයා ව පාවලනිප්පොටනාය වානි.

413. ඒදිනවල චිත්ත ගහපතිතුමා ගේ පැරණි ගිහි යාළුවෙකු වූ අවේල කස්සප නම් වූ නිරුවත් තවුසා මච්ඡිකාසණ්ඩයට පැමිණිලා හිටියා. එකකොට චිත්ත ගහපතිතුමාට අප ගේ පැරණි ගිහි යළුවෙකු වූ අවේල කස්සප නම් වූ නිරුවත් තවුසා මච්ඡිකාසණ්ඩයට පැමිණිලා සිටින බවට අසන්ට ලැබුණා. ඉතින් චිත්ත ගහපතිතුමා අවේල කස්සප නම් වූ නිරුවත් තවුසා සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා අවේල කස්සප නම් වූ නිරුවත් තවුසා සමග සතුටු වුණා. සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කථාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චිත්ත ගහපතිතුමා අවේල කස්සප නම් වූ නිරුවත් තවුසාගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. “ස්වාමීනී, කස්සපයෙනි, පැවිදි වෙලා සැහෙන කාලයක් ගත වෙනවා ද?” ගහපතිතුමනි, මගේ පැවිදි ජීවිතයට අවුරුදු තිහක් විතර වෙනවා. “ඉතින් ස්වාමීනී, ඔය තිස් අවුරුද්දක් පමණ කාලය තුළ දී උත්තරිතර මනුෂ්‍ය ධර්මයක් වන උතුම් ඤාණදර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කර ගෙන පහසුවෙන් වාසය කිරීමක් තිසෙනවා ද?” අනේ ගහපතිතුමනි, මේ තිස් අවුරුද්දක් පමණ කාලය තුළ මේ හෙළුවත්, හිස මුඩුබවත්, වැලිපිස දැමට ගන්නා මොණරපිල් කළඹත් හැර උත්තරිතර මනුෂ්‍ය ධර්මයක් වන උතුම් ඤාණදර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කර ගෙන පහසුවෙන් වාසය කිරීමක් නම් මට ලැබුණේ නෑ.

ඒවං වූත්තේ චිත්තෝ ගහපති අ-ලං කස්සපං ඒතදවෝච: අ-ඡරියං වන හෝ අබිභූතං වන හෝ ධම්මස්ස ස්වාක්ඛතතා යනු හි නාම නිංසමත්තේනි වස්සේනි න කෝචි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිස්සෝ අධිගතෝ භවිස්සති එසේ වුවද, අක්කු නාග්ගේයා ව මුණ්ඛේයා ව පාවලනිප්පොටනාය වානි.

මෙසේ පැවසූ විට චිත්ත ගහපතිතුමා අවේල කස්සප නිරුවත් තවුසා හට මෙහෙම කිව්වා. “යම්හෙයකින් ඔබ තිස් අවුරුද්දක් නම් කාලයක් මුළුල්ලේ හෙළුවල්ලත්, හිස මුඩු බවත්, වැලි පිසදාන මොණරපිල් කළඹත් හැර උත්තරිතර මනුෂ්‍ය ධර්මයක් වන කිසිදු උතුම් ඤාණදර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කර ගෙන පහසුවෙන් වාසය කිරීම නො ලැබුණා නම්, අහෝ පින්වත, (මා සරණ ගිය) ධර්මය මැනවින් දේශනා කොට වදාළ බව නම් ඒකාන්තයෙන් ම ආශ්චර්යයක්. ඒකාන්තයෙන් ම පුදුම සහගත යි.

තුය්හං පන ගහපති කීච චිරං උපාසකත්තං උපගතස්සාති? මය්හමපි බෝ භන්තේ තිංස මත්තානි වස්සාති, උපාසකත්තං උපගතස්සාති. ඉමේහි බෝ පන තේ ගහපති, තිසංමත්තේහි වස්සේහි අත්ථි කෝචි උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසෝ අධිගතෝ ඵාසුචිභාරෝති? කිං හි නෝ සියා භන්තේ අහං හි භන්තේ යාවදේවා ආකංඛාමි විචි-චෙ කාමේහි විචි-ච අකුසලේහි ධම්මේහි සචිතක්කං සචිචාරං විචේකජං පීතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, අහං බෝ භන්තේ යාවදේව ආකංඛාමි විතක්කචිචාරානං වූපසමා දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, අහං බෝ භන්තේ යාවදේව ආකංඛාමි පීතියා ච විරාගා තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි, අහං බෝ භන්තේ යාවදේව ආකංඛාමි සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා සුඛබ්බෙව සෝමනස්සදෝමනස්සානං අත්ථගමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. සඤ්ඤාං පනාහං භන්තේ භගවතෝ පඨමකරං කාලං කරෙය්‍යං අන-ජරියං බෝ පනේතං යං මං භගවා ඵ්චං ව්‍යාකරෙය්‍යා: නත්ථිතං සංයෝජනං යේන සංයෝජනේන සඤ්ඤාත්තෝ චිත්තෝ ගහපති සුත ඉමං ලෝකං ආග-ජෙය්‍යාති.

ගහපතිතුමනි, ඔබ උපාසකභාවයට පත් වෙලා සැහෙන්න කල් ගත වෙනවා? ස්වාමීනී, මටත් උපාසක බවට පත් වෙලා තිස් අවුරුද්දක් පමණ කල් ගෙවුනා. “ඉතින් ගහපතිතුමනි, ඔය තිස් අවුරුද්දක් පමණ කාලය තුළ දී උත්තරීතර මනුෂ්‍ය ධර්මයක් වන කිසියම් උතුම් ඤාණදර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කර ගෙන පහසුවෙන් වාසය කිරීමක් තියෙනවා ද?” ස්වාමීනී, මොක ද නැත්තේ? ස්වාමීනී, මම නම් කැමැතිතාක්කල් කාමයන් ගෙන් වෙන් ව අකුසල් දහමින් වෙන්ව විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විචේකයෙන් හටගත් ප්‍රීති සුඛය ඇති පළමු වෙති ධ්‍යානය උපදවා ගෙන එයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, මං කැමැති තාක්කල් විතර්ක විචාරයන් ගේ සංසිදීමෙන් දෙවෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, මං කැමැති තාක්කල් ප්‍රීතියට නො ඇලීමෙන් තුන් වෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, මං කැමැති තාක්කල් සූපයද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන්, කලින් ම සොම්නස් දොම්නස් ඉක්මවා යෑමෙන් දුක් සෑප රහිත වූ උපේක්ෂාවෙන් යුතු පාරිශුද්ධ සිහි ඇති හතර වෙනි ධ්‍යානයට පැමිණ වාසය කරන කෙනෙක්. ස්වාමීනී, ඉදින් යම්හෙයකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කලින් මං කචරිය කළොත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මං පිළිබඳ ව “චිත්ත ගහපතිතුමා, යම්

කෙලෙස් බන්ධනයකින් මේ ලෝකයට ආපසු එනවා නම්, එබඳු සංයෝජනයක් ඔහු තුළ නැතැ” යි කියන මේ විදිනේ ප්‍රකාශයක් වදාරණ සේක් ය කියන කරුණ ආශ්වර්යක් නම් නො වේ.

ඒවං චූත්තේ අ-ලෝ කස්සපෝ චිත්තං ගහපතිං ඒතදවෝච:
“අ-ජරියං චත හෝ අබ්භූතං චත හෝ ධම්මස්ස ස්වාක්ඛතතා, යත්‍ර හි නාම
ගිහි වදානවසනා ඒවරුපං උත්තරිමනුස්සධම්මා
අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසේසං අධිගම්ස්සන්ති එවසුචිහාරං, ලභෙය්‍යාහං
ගහපති ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යං උපසම්පදන්ති.

එසේ කීවිට අවේලකස්සප නිරුවත් තවුසා චිත්ත ගහපතියාට මෙහෙම කිව්වා. “අහෝ පින්වත, මැනවින් දේශනා කොට වදාරණ ලද ධර්මයක් බව නම් ඒකාන්තයෙන් ම ආශ්වර්ය ම යි. ඒකාන්තයෙන් ම පුද්ගමයක් ම යි. යම් හෙයකින් පුද්ගවත් හදින ගිහි ශ්‍රාවකයන් ඔය ආකාරයෙන් උත්තරීතර මනුෂ්‍ය ධර්මයක් වන කිසියම් උතුම් ඤාණදර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කර ගෙන පහසුවෙන් වාසය කරනවා නම්, ගහපතිතුමනි, මේ ධර්ම විනය තුළ මාත් පැවිදි බව ලබා ගන්නම්. උපසම්පදාව ලබා ගන්නම්.

අට බෝ චිත්තෝ ගහපති අ-ලං කස්සපං ආදාය යේන ථේරා භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා පෙරේ භික්ඛු ඒතදවෝච: අයං භත්තේ අ-ලෝ කස්සපෝ අම්භාකං පුරාණගිහීසභායෝ, ඉමං ථේරා පබ්බාජෙන්තු, උපසම්පාදෙන්තු. අහමස්ස උස්සක්කං කරිස්සාමි විවරජිණ්ඩපාතස්භේනාසනගිලානප්ප-වයභේසජ්ජපරික්ඛාරානන්ති.

එතකොට චිත්ත ගහපතිතුමා, අවේල කස්සප නිරුවත් තවුසාත් රැගෙන ස්ථවිර භික්ෂූන් වහන්සේලා වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ස්ථවිර භික්ෂූන්ට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනි, මේ අප ගේ පැරණි ගිහි යාථවේතු වන අවේල කස්සප යි. ස්ථවිරයන් වහන්සේලා මොහුව පැවිදි කරන සේක්වා. උපසම්පදා කරන සේක්වා. මං මොහුව සිවුරු, පිණ්ඩපාත, සේනාසන, ගිලන්පස බෙහෙත් පිරිකර ලබා දෙන්නට උත්සාහ කරන්නම්.

අලත්ථ බෝ අ-ලෝ කස්සපෝ ඉමස්මිං ධම්මවිනයේ පබ්බජ්ජා අලත්ථ උපසම්පදං අවිරුපසම්පන්නෝ ව පනායස්මා ඒකෝ චූපකට්ඨෝ අප්පමත්තෝ ආතාපී පහිත්තෝ විහරන්තෝ න චිරස්සේව යස්සත්ථාය

කුලපුත්තා සම්මදේව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියෝසානං දිට්ඨේව ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි, බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්භඤ්ඤාසි, අඤ්ඤතරෝ ච පනායස්මා කස්සපෝ අරහතං අහෝසිති.

අවේල කස්සප නිරුවත් තවුසා මේ ධර්ම චිත්තය තුළ (බුදු සසුනෙහි) පැවිදිබව ලැබුවා. උපසම්පදාව ලැබුවා. උපසම්පදාව ලබාගත් නොබෝ කලකින් ම ආයුෂ්මත් කස්සපයන් වහන්සේ හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට යම් කුල පුත්‍රයෙක් යම් කිසි බලාපොරොත්තුවකින් ගිහි ජීවිතය අත් හැරලා බුදු සසුනේ පැවිදි වුණා ද, අන්න ඒ උත්තරීතර බඹසර පූර්ණත්වය වන අමා නිවන මේ ජීවිතයෙහි දී ම විශේෂ ඤාණයකින් යුතුව අවබෝධ කරගෙන පැමිණ වාසය කළා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ කර ගත්තා. නිවන පිණිස කළ යුතු දේ කර ගත්තා. ආයෙමත් නම් වෙන උපතක් නැතැ”යි අවබෝධ වුණා. ආයුෂ්මත් කස්සපයන් වහන්සේ එක්තරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අවේලකස්සප සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

7.1.10

ගිලානසුත්තං

ගිලන් වූ චිත්ත ගෘහපති පිළිබඳ දෙසුම

414. තේන බෝ පන සමයේන චිත්තෝ ගහපති ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාළ්භගිලානෝ. අථ බෝ සම්බහුලා ආරාමදේවතා වනදේවතා රුක්ඛදේවතා විසධි තිණ වනස්පතීසු අධිවත්ථා දේවතා සංගම්ම සමාගම්ම චිත්තං ගහපති ඒතද්වෝදුං: පණ්ඨෙහි ගහපති අනාගතමද්ධානං රාජා අස්සං

වක්කවත්තීති. ඒවං චුත්තේ චිත්තෝ ගහපති තා ආරාමාදේවතා වනදේවතා රුක්ඛදේවතා විසධි තිණ වනස්පතීසු අධිවත්ථා දේවතා ඒතදවෝච: “තමපි අනි-වං, තමපි අද්ධුවං තමපි පහාය ගමනියන්ති” ඒවං චුත්තේ චිත්තස්ස ගහපතිනෝ මිත්තාම-වා ඤාතිසාලෝභිතා චිත්තං ගහපතිං ඒතදවෝචු: “සතිං අයාසුත්ත උපට්ඨපේහි මා විජ්ජලපී”ති

414. ඒ දිනවල චිත්ත ගහපතිතුමා අසනීප වෙලා, දුකට පැමිණිලා, බලවත්ව ගිලන් වෙලා හිටියා. එතකොට ආරාම වාසී දෙව්වරු, වන දේවතාවරු, රුක්දේවතාවරු, ඖෂධ, තණ, සුවිසල් රුක්වලට අරක් ගත් දෙව්වරු රැස් වෙච්ඡී, චිත්ත ගහපතිතුමාට මෙහෙම කිව්වා. පින්වත් ගහපතිතුමනි, අනාගතයෙහි සක්විති රජෙකු වන්නට සිත පිහිටුවාගත මැනවු කියලා. එතකොට චිත්ත ගහපතිතුමා ඒ ආරාම වාසී දෙව්වරුන්ට, වන දේවතාවරුන්ට, රුක්දේවතාවරුන්ට, ඖෂධ, තණ, සුවිසල් රුක්වලට අරක් ගත් දෙව්වරුන්ට මෙහෙම කියනවා. “ඒකක් අනිත්‍ය යි. ඒකක් අස්ථිර යි. ඒවත් අත්හැරලා යා යුතු යි නෙව” කියලා. එසේ කී විට චිත්ත ගහපතියා ගේ යහළු මිතුරන්, නෑදෑයින්, ලේ ඤාතීන් මෙහෙම කිව්වා. “ආර්ය පුත්‍රයෙනි, සිහිය පිහිටුවාගත මැනවු. නිකරුණේ නො දොඩනු මැනවු” කියල.

කිත්තාහං වදාමි යං මං තුමිහේ ඒවං වදේථ: “සතිං අයාසුත්ත උපට්ඨපේහි මා විජ්ජලපී”ති. ඒවං බෝ ත්වං අයාසුත්ත වදේසි: “තමපි අනි-වං, තමපි අද්ධුවං තමපි පහාය ගමනියන්ති. තථා හි පන මං ආරාමදේවතා වනදේවතා රුක්ඛදේවතා විසධි තිණ වනස්පතීසු අධිවත්ථා දේවතා ඒවමාහංසු: “පණ්ඩෙහි ගහපති අනාගතමද්ධානං රාජා අස්සං වක්කවත්තී”ති. තාසාහං ඒවං වදාමි: තමපි අනි-වං, තමපි අද්ධුවං තමපි පහාය ගමනියන්ති. කිත්තේ අයාසුත්ත ආරාමදේවතා වනදේවතා රුක්ඛදේවතා විසධි තිණ වනස්පතීසු අධිවත්ථා දේවතා අත්ථවසං සම්පස්සමානා ඒවමාහංසු: පණ්ඩෙහි ගහපති අනාගතමද්ධානං රාජා අස්සං වක්කවත්තීති.

මං ඔබට කුමක් කියලද ඔබ මට “ආර්ය පුත්‍රයෙනි, සිහිය පිහිටුවාගත මැනවු. නිකරුණේ නො දොඩනු මැනවු” කියල කියන්නේ. ආර්ය පුත්‍රයෙනි, ඔබ මෙහෙම කිව්වා නෙව. “ඒකක් අනිත්‍ය යි. ඒකක් අස්ථිර යි. ඒවත් අත්හැරලා යා යුතු යි නෙව” කියලා. ඒක ඇත්ත. ආරාම වාසී දෙව්වරු, වන දේවතාවරු, රුක්දේවතාවරු, ඖෂධ, තණ, සුවිසල් රුක්වලට අරක් ගත්

දෙව්වරු රැස් වෙව්, මට මෙහෙම කිව්වා. පින්වත් ගෘහපතිතුමනි, අනාගතයෙහි සක්විති රජෙකු වන්නට සිත පිහිටුවාගත මැනවු කියලා. එතකොට මං ඔවුන්ට මෙහෙම කියනවා. “ඒකත් අනිත්‍ය යි. ඒකත් අස්ථිර යි. ඒවත් අත්හැරලා යා යුතු යි නෙව්” කියලා. ආර්ය පුත්‍රයෙහි, ආරාම වාසී දෙව්වරු, වන දේවතාවරු, රුක්දේවතාවරු, ඖෂධ, තණ, සුවිසල් රුක්වලට අරක් ගත් දෙව්වරු රැස් වෙව්, පින්වත් ගෘහපතිතුමනි, අනාගතයෙහි සක්විති රජෙකු වන්නට සිත පිහිටුවාගත මැනවු කියලා ඔය විදිහට කිව්වේ කවර ප්‍රයෝජනයක් දැකල ද?

තාසං බෝ ආරාමදේවතානං වනදේවතානං රුක්ඛදේවතානං වසධි නිණ වනස්පතීසු අධිවත්ථානං දේවතානං ඒවං හෝති : අයං බෝ චිත්තෝ ගහපති සීලවා කල්‍යාණධම්මෝ, සං-පණ්දහිස්සති අනාගතමද්ධානං රාජා අස්සං චක්කවත්තීති, ඉජ්ඣධිස්සති සීලවතෝ -තෝපණ්ඩිම විසුද්ධත්තා සීලස්ස, ධම්මිකෝ ධම්මරාජා ධම්මිකං බලිං අනුප්පදස්සතිති. ඉමං බෝ ආරාමදේවතා වනදේවතා රුක්ඛදේවතා වසධිනිණවනස්පතීසු අධිවත්ථා දේවතා අත්ථවසං සම්පස්සමානා ඒවමාහංසු : “පණ්ඩෙහි ගහපති අනාගතමද්ධානං රාජා අස්සං චක්කවත්තී”ති. තාසාහං ඒවං වදාමි : තම්පි අනි-වං, තම්පි අද්ධුචං තම්පි පහාය ගමනීයන්ති.

ආරාම වාසී දෙව්වරුන්ට, වන දේවතාවරුන්ට, රුක්දේවතාවරුන්ට, ඖෂධ, තණ, සුවිසල් රුක්වලට අරක් ගත් දෙව්වරුන්ට මේ විදිහට හිතෙනවා. මේ චිත්ත ගෘහපතිතුමා සිල්වත්, කල්‍යාණ ධර්මයන්ගෙන් යුක්ත යි. ඉදින් අනාගතයෙහි සක්විති රජ කෙනෙක් වෙමියි චේතනාව පිහිටුවා ගන්නේ නම්, සිල්වත් කෙනෙකු ගේ ඒ චිත්ත ප්‍රාර්ථනය පිරිසිදු සීලයක් කියෙන නිසා සමෘද්ධිමත් වෙනවා. ධාර්මික වූ දහම් රජු, ධාර්මිකව පුද පූජාවල් පවත්වනවා. ඒ කරුණ දකිමින් තමයි ආරාම වාසී දෙව්වරු, වන දේවතාවරු, රුක්දේවතාවරු, ඖෂධ, තණ, සුවිසල් රුක්වලට අරක් ගත් දෙව්වරු රැස් වෙව්, මට මෙහෙම කිව්වේ. පින්වත් ගෘහපතිතුමනි, අනාගතයෙහි සක්විති රජෙකු වන්නට සිත පිහිටුවාගත මැනවු කියලා. ඔවුන්ට තමයි මං ඒ විදිහට කිව්වේ. “ඒකත් අනිත්‍ය යි. ඒකත් අස්ථිර යි. ඒවත් අත්හැරලා යා යුතු යි නෙව්” කියලා.

තේන හි අයාපුත්ත අම්හේපි විචදේහීති. තස්මානිහ වෝ ඒවං සික්ඛිතබ්බං: බුද්ධෙ අවෙ-වජ්ජසාදේන සමන්තාගතා භවිස්සාම, ඉතිපි සෝ

භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසධම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවාති. ධම්මේ අවෙ-චප්පසාදේන සමන්තාගතා භවිස්සාම: ස්වාක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඵ්භිපස්සිකෝ ව්ජනයිකෝ ප-චත්තං වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාති. සංඝේ අවෙ-චප්පසාදේන සමන්තාගතා භවිස්සාම: සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ උපුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ ඤායපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ සාමීචිපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවකසංඝෝ, යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගාති අට්ඨපුරිසපුග්ගලා ඵස භගවතෝ සාවකසංඝෝ ආහුනෙය්‍යෝ පාහුනෙය්‍යෝ දක්ඛිණෙය්‍යෝ අඤ්ජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ලෝකස්සාති. යං ඛෝ පන කිඤ්චි කුලේ දෙය්‍යධම්මං සබ්බන්තං අප්පට්ඨිහන්තං භවිස්සති සීලවත්තේති කල්‍යාණධම්මේති. ඵං හි වෝ සික්ඛිතඛින්නි.

එසේ වී නම් ආර්ය පුත්‍රය, අපටත් අවවාද කළ මැනවි. එහෙත්ම ඔබ මේ අයුරින් හික්මිය යුතුයි. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක, සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක, විජ්ජාවරණ සම්පන්න වන සේක, සුගතවන සේක, ලෝකවිදු වන සේක, අනුත්තරෝ පුරිසදම්ම සාරථී වන සේක, සත්ථා දේව මනුස්සානං වන සේක, බුද්ධ වන සේක, භගවා වන සේක කියලා බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නොසෙල්වෙන ලෙස පැහැදීම ඇති අය වෙනවා. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය ස්වාක්ඛාත වන සේක, සන්දිට්ඨික වන සේක, අකාලික වන සේක, ඵ්භිපස්සික වන සේක, ව්ජනයික වන සේක, පච්චත්තං-වේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤාති වන සේක කියලා ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි නොසෙල්වෙන ලෙස පැහැදීම ඇති අය වෙනවා. මේ මේ අයුරින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සුපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය උපුපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය ඤායපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය සාමීචිපටිපන්න වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය පුරුෂ යුගල වශයෙන් සතරක් ද, පුරුෂ පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් ද වන සේක, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය ආහුනෙය්‍ය වන සේක, පාහුනෙය්‍ය වන සේක, දක්ඛිණෙය්‍ය වන සේක, අඤ්ජලිකරණීය වන සේක. ලොවට උතුම් පින්කෙක වන සේක කියලා ආර්ය ශ්‍රාවක සංඝ රත්නය කෙරෙහි නොසෙල්වෙන ලෙස පැහැදීම ඇති අය වෙනවා. ඒ වගේ ම මේ පවුල්වල දානය විෂයෙහි දිය යුතු යමක් ඇත්නම්, ඒ සියල්ල සිල්වත් වූ කල්‍යාණ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

චිත්ත සංයුක්තය

ධර්ම ඇති උතුමන් හා තෝරා බේරා නො බෙදා දීම වන්නේය කියා ඔය අයුරින් ය ඔබ හික්මිය යුත්තේ.

අප බෝ චිත්තෝ ගහපති මිත්තාම-ට- ඤාතිසාලෝහිතේ බුද්ධෙ ච ධම්මෙ ච සංඝේ ච පසාදේ වාගේ ච සමාදපෙත්වා කාලමකාසීති.

ඉතින් චිත්ත ගහපති තුමා යහළු මිතුරන්ව නැදෑ, ලේ ඤාතින් ව බුදු රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි, ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහිත්, ආර්ය සංඝයා කෙරෙහිත් ප්‍රසාදය පිහිටුවලා, ත්‍යාගයත් සමාදන් කරවලා කවරිය කළා.

චිත්තවග්ගෝපයමෝ.

පළමු වෙනි චිත්ත වර්ගය යි.

තනුද්දානං:

එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

සංයෝජනං ද්වේ ඉසිදත්තා මහකෝ කාමභූපි ච
ගෝදත්තෝ ච නිගණ්ඨෝ ච අ-ලේන ගිලානන්ති.

සංයෝජන සූත්‍රය, ඉසිදත්ත සූත්‍ර දෙක, මහක සූත්‍රය, කාමභූ සූත්‍ර දෙක,
ගෝදත්ත සූත්‍රය, නිගණ්ඨ සූත්‍රය, අචේලසූත්‍රය, ගිලාන සූත්‍රය යන
දෙසුම්වලින් මෙම සංයුක්තය සමන්විත වෙයි.

චිත්තසංයුක්තං සමන්තං

චිත්ත සංයුක්තය නිමා විය.

8. ගාමණී සංයුත්තං

8. ගාමණී සංයුත්තය

1. ගාමණීවග්ගෝ

1. ගාමණී වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.1

චණ්ඩගාමණීසුත්තං

චණ්ඩ ගාමණීට වදාළ දෙසුම

415. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාටපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අප ඛෝ චණ්ඩෝ ගාමණී යේන භගවා තේනුපසංකම් උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකත්තං නිසීදි. ඒකමත්තං නිසින්නෝ ඛෝ චණ්ඩෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: කෝ නු ඛෝ භන්නේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේන මිඛෙක-වෝ චණ්ඩෝ තේව සංඛං ග-ජනි, කෝ පන භන්නේ හේතු කෝ ප-වයෝ යේන මිඛෙක-වෝ සෝරතෝ තේව සංඛං ග-ජනිති.

415. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. එදා චණ්ඩ ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි කැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ චණ්ඩගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් චණ්ඩ යැ යි ගණන් ගැනීමටකට යයි නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? එයට ප්‍රත්‍යය කුමක් ද? ස්වාමීනී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් මොළොක් යැ යි ගණන් ගැනීමටකට යයි නම්, එයට හේතුව කුමක් ද? එයට ප්‍රත්‍යය කුමක් ද?

ඉධ ගාමණී ඒක-වස්ස රාගෝ අප්පභිනෝ හෝති, රාගස්ස අප්පභිනත්තා පරේ කෝපෙන්නි, පරේහි කෝපියමානෝ කෝපං පාතුකරෝති, සෝ වණ්ඨොත්ථේව සංඛං ග-ජති, දෝසෝ අප්පභිනෝ හෝති, දෝසස්ස අප්පභිනත්තා පරේ කෝපෙන්නි, පරේහි කෝපියමානෝ කෝපං පාතුකරෝති, සෝ වණ්ඨොත්ථේව සංඛං ග-ජති, මෝහෝ අප්පභිනෝ හෝති, මෝහස්ස අප්පභිනත්තා පරේ කෝපෙන්නි, පරේහි කෝපියමානෝ කෝපං පාතුකරෝති, සෝ වණ්ඨොත්ථේව සංඛං ග-ජති. අයං ඛෝ ගාමණී හේතු අයං පච්චයෝ යේනමිධෙකච්චෝ වණ්ඨොත්ථේව සංඛං ගච්ඡති.

පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙකු ගේ රාගය ප්‍රභාණය වෙලා නෑ, රාගය අප්‍රභිණ නිසා අනෙක් උදවිය (ඔහුව) කෝප කරවනවා. අනුන් විසින් කෝප කරවද්දි (ඔහු) කෝපය පහළ කරනවා. එතකොට ඔහු වණ්ඨ කියන ගණයට අයත් වෙනවා. ද්වේශය ප්‍රභාණය වෙලා නෑ, ද්වේශය අප්‍රභිණ නිසා අනෙක් උදවිය (ඔහුව) කෝප කරවනවා. අනුන් විසින් කෝප කරවද්දි (ඔහු) කෝපය පහළ කරනවා. එතකොට ඔහු වණ්ඨ කියන ගණයට අයත් වෙනවා. මෝහය ප්‍රභාණය වෙලා නෑ, මෝහය අප්‍රභිණ නිසා අනෙක් උදවිය (ඔහුව) කෝප කරවනවා. අනුන් විසින් කෝප කරවද්දි (ඔහු) කෝපය පහළ කරනවා. එතකොට ඔහු වණ්ඨ කියන ගණයට අයත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් වණ්ඨ යැ යි ගණන් ගැනීමටකට යයි නම්, එයට හේතුව මේක යි. එයට ප්‍රත්‍යයත් මේක යි.

ඉධ පන ගාමණී ඒක-වස්ස රාගෝ පභිනෝ හෝති, රාගස්ස පභිනත්තා පරේ න කෝපෙන්නි, පරේහි කෝපියමානෝ කෝපං න පාතුකරෝති, සෝ සෝරතොත්ථේව සංඛං ග-ජති, දෝසෝ පභිනෝ හෝති, දෝසස්ස පභිනත්තා පරේ න කෝපෙන්නි, පරේහි කෝපියමානෝ කෝපං න පාතුකරෝති, සෝ සෝරතොත්ථේව සංඛං ග-ජති, මෝහෝ පභිනෝ හෝති, මෝහස්ස පභිනත්තා පරේ න කෝපෙන්නි, පරේහි කෝපියමානෝ කෝපං න පාතුකරෝති, සෝ සෝරතොත්ථේව සංඛං ග-ජති. අයං ඛෝ ගාමණී හේතු අයං පච්චයෝ යේනමිධෙකච්චෝ සෝරතොත්ථේව සංඛං ගච්ඡති.

පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙකු ගේ රාගය ප්‍රභාණය වෙලා තියෙන්නේ. රාගය අප්‍රභිණ නිසා අනෙක් උදවිය (ඔහුව) කෝප කරවන්නේ නෑ. අනුන් විසින් කෝප කරවනට හැදූවත් (ඔහු) කෝපය පහළ කරන්නේ නෑ. එතකොට ඔහු මොළොක් කියන ගණයට අයත් වෙනවා. ද්වේශය

ප්‍රභාණය වෙලා තියෙන්නේ. ද්වේශය ප්‍රභීණ නිසා අනෙක් උදවිය (ඔහුව) කෝප කරවන්නේ නෑ. අනුන් විසින් කෝප කරවන්ට හැදුවත් (ඔහු) කෝපය පහළ කරන්නේ නෑ. එතකොට ඔහු මොළොක් කියන ගණයට අයත් වෙනවා. මෝහය ප්‍රභාණය වෙලා තියෙන්නේ. මෝහය ප්‍රභීණ නිසා අනෙක් උදවිය (ඔහුව) කෝප කරවන්නේ නෑ. අනුන් විසින් කෝප කරවන්ට හැදුවත් (ඔහු) කෝපය පහළ කරන්නේ නෑ. එතකොට ඔහු මොළොක් කියන ගණයට අයත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක් මොළොක් යැ යි ගණන් ගැනීමටකට යයි නම්, එයට හේතුව මේක යි. එයට ප්‍රත්‍යයත් මේක යි.

ඒවං චුත්තේ වණ්ඨො ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: අභික්කන්තං භන්තේ අභික්කන්තං භන්තේ, සෙය්‍යථාපි භන්තේ නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටි-ජන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුළ්භස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය අන්ධකාරේ වා තේල පජ්ජේතං ධාරෙය්‍ය වක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛන්තිති. ඒවමේවං භගවතා අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ, ඒසාහං භන්තේ භගවත්තං සරණං ග-ජම් ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච, උපාසකං මං භගවා ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

මෙසේ වදාළ විට වණ්ඨ ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවා. ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර යි. යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙව්වා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්නවා වගෙයි. මං මුලා වුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උදවියට රූප දකින්න අඳුරෙහි තෙල් පහනක් දල්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාළා. ස්වාමීනී, මේ මමත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයත් ආර්ය මහා සංඝ රත්නයත් සරණ යනවා. ස්වාමීනී, මං ගැන අද පටන් දිවි තිබෙන තුරාවට ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙක් ලෙස සළකන සේක්වා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

වණ්ඨගාමණී සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.2

තාලසුටසුත්තං

තාලසුට නටගාමණීට වදාළ දෙසුම

416. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේඵවනේ කලන්දකතිවාපේ. අපඛො තාලසුටො නටගාමණීයේන භගවා තේනුපසංකම් උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකත්තං නිසීදි. ඒකමත්තං නිසිත්තො ඛො තාලසුටො නටගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: සුතං මේතං හත්තේ පුබ්බකාතං ආවරියපාවාරියානං නටානං භාසමානානං, යෝ සෝ නටො රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි ස-වා ලිකේන ජනං භාසෙති රමේති, සෝ කායස්ස හේදා පරමිමරණා පහාසානං දේවානං සහවානං උප්පජ්ජති. ඉධ භගවා කිමාහාති.

416. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ රජගහ නුවර කලන්දකතිවාප නම් වූ වේඵවනාරාමයේ. එදා තාලසුට නම් (වේදිකාවල නෘත්‍ය දක්වන) නටගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ තාලසුට නටගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය පරපුරෙන් එන නෘත්‍ය දක්වන අය කියන්නා වූ කරුණක් මං මේ විදිහටයි අහල තියෙන්නේ. යම් ඒ නළුවෙක් රංග ශාලාව මැද නැටුම් ශාලාව මැද, ඇත්තෙකුත්, බොරුවෙකුත් ජනයාව හිතස්සවයි ද, සතුටු කරවයි ද, අන්න ඒ තැනැත්තා කය බිදී මරණින් මතු පහාස නම් වූ දෙවියන් ගේ ස්වභාවයට පැමිණෙනවා කියලා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔය කාරණය ගැන කුමක් වදාරණ සේක් ද?

අලං ගාමණී තිට්ඨතේනං, මා මං ඒතං පු-ජනි. දුතියමපි ඛො තාලසුටො නටගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: සුතං මේතං හත්තේ පුබ්බකාතං ආවරියපාවාරියානං නටානං භාසමානානං යෝ සෝ නටො රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි ස-වාලිකේන ජනං භාසෙති රමේති, සෝ කායස්ස හේදා පරමිමරණා පහාසානං දේවානං සහවානං උප්පජ්ජති. ඉධ භගවා කිමාහාති. අලං ගාමණී තිට්ඨතේනං, මා මං ඒතං පු-ජනි. තතියමපි

බෝ කාලපුටෝ නටගාමණී හඟවන්න. ඒකදවෝව: සුතං මේතං හත්තේ පුබ්බකානං ආචරියපාචාරියානං නටානං භාසමානානං යෝ සෝ නටෝ රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි ස-වා ලිකේන ජනං භාසේති රමේති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා පහාසානං දේවානං සහව්‍යං උප්පජ්ජති. ඉධ හඟවා කිමාහාති.

පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා. දෙවෙනි වතාවේදීත් කාලපුට නටගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය පරපුරෙන් එන නෘත්‍ය දක්වන අය කියන්නා වූ කරුණක් මං මේ විදිහටයි අහල තියෙන්නේ. යම් ඒ නළුවෙක් රංග ශාලාව මැද නැටුම් ශාලාව මැද, ඇත්තෙකුත්, බොරුවෙකුත් ජනයාව හිතස්සවයි ද, සතුටු කරවයි ද, අන්න ඒ කැනැත්තා කය බිඳී මරණින් මතු පහාස නම් වූ දෙවියන් ගේ ස්වභාවයට පැමිණෙනවා කියලා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔය කාරණය ගැන කුමක් වදාරණ සේක් ද? කියලා. පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා. තෙවෙනි වතාවේදීත් කාලපුට නටගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය පරපුරෙන් එන නෘත්‍ය දක්වන අය කියන්නා වූ කරුණක් මං මේ විදිහටයි අහල තියෙන්නේ. යම් ඒ නළුවෙක් රංග ශාලාව මැද නැටුම් ශාලාව මැද, ඇත්තෙකුත්, බොරුවෙකුත් ජනයාව හිතස්සවයි ද, සතුටු කරවයි ද, අන්න ඒ කැනැත්තා කය බිඳී මරණින් මතු පහාස නම් වූ දෙවියන් ගේ ස්වභාවයට පැමිණෙනවා කියලා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔය කාරණය ගැන කුමක් වදාරණ සේක් ද? කියලා.

අද්ධා බෝ ක්‍යාහං ගාමණී, න ලභාමි “අලං ගාමණී තිට්ඨතේනං, මා මං ඒතං පු-ජී”ති. අපිව ක්‍යාහං ව්‍යාකරිස්සාමි. පුබ්බේ බෝ ගාමණී, සත්තා අවිතරාගා රාගබන්ධනබද්ධා, තේසං නටෝ රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි යේ ධම්මා රජානියා තේ උපසංහරති භීයෝ සරාගාය. පුබ්බේ බෝ ගාමණී, සත්තා අවිතදෝසා දෝසාබන්ධනබද්ධා, තේසං නටෝ රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි යේ ධම්මා දෝසනියා තේ උපසංහරති භීයෝ සදෝසාය. පුබ්බේ බෝ ගාමණී, සත්තා අවිතමොහා මෝහබන්ධනබද්ධා, තේසං නටෝ රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි යේ ධම්මා මෝහනියා තේ උපසංහරති භීයෝ සමෝහාය. සෝ අත්තනා මත්තෝ පමත්තෝ පරේ මදෙන්වා පමාදෙන්වා කායස්ස හේදා පරම්මරණා පහාසෝ නාම නිරයෝ තත්ථුප්පජ්ජති.

පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා යන කරුණ ඒකාන්තයෙන් ම පින්වත් ගාමණී, මම ලබන්නේ නෑ. එනමුදු එයට මං පිළිතුරු දෙන්නම්. පින්වත් ගාමණී, (රංගන බලන්ට එන්නට) පෙර සිට ම සත්වයන් පහ නො වූ රාග ඇතිවයි ඉන්නේ. බැඳුනු රාග බන්ධන ඇතිවයි ඉන්නේ. යම් දෙයකින් රාගය ඇති කරවනවා නම්, ඔවුන් තුළ බලවත් ව රාගය ඇති වීම පිණිස ඔවුන් ඉදිරියේ නළුවෙක් රංගන මැද, නැටුම් මැද රහපෑමෙන් (සරාගී කරුණු) මතු කරල පෙන්වනවා. පින්වත් ගාමණී, (රංගන බලන්ට එන්නට) පෙර සිට ම සත්වයන් පහ නො වූ ද්වේශ ඇතිවයි ඉන්නේ. බැඳුනු ද්වේශ බන්ධන ඇතිවයි ඉන්නේ. යම් දෙයකින් ද්වේශය ඇති වෙනවා නම්, ඔවුන් තුළ බලවත් ව ද්වේශය ඇති වීම පිණිස ඔවුන් ඉදිරියේ නළුවෙක් රංගන මැද, නැටුම් මැද රහපෑමෙන් (ද්වේශ සහගත කරුණු) මතු කරල පෙන්වනවා. පින්වත් ගාමණී, (රංගන බලන්ට එන්නට) පෙර සිට ම සත්වයන් පහ නො වූ මෝහ ඇතිවයි ඉන්නේ. බැඳුනු මෝහ බන්ධන ඇතිවයි ඉන්නේ. යම් දෙයකින් මෝහය ඇති වෙනවා නම්, ඔවුන් තුළ බලවත් ව මෝහය ඇති වීම පිණිස ඔවුන් ඉදිරියේ නළුවෙක් රංගන මැද, නැටුම් මැද රහපෑමෙන් (මූලාවෙන කරුණු) මතු කරල පෙන්වනවා. ඉතින් ඔහු මත් වෙලා, ප්‍රමාද වෙලා, අනෙක් උදවියවත් මත් කරලා, ප්‍රමාදයට පත් කරලා කය බිඳී මරණින් මත්තේ පහාස නම් නිරයක් ඇත්නම්, එහි තමයි උපදින්නේ.

සං- බෝ පනස්ස ඒවං දිට්ඨි හෝති “යෝ සෝ නටෝ රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි සංවාලිකේන ජනං භාසේති රමේති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා පහාසානං දේවානං සහවානං උප්පජ්ජති”ති සාස්ස හෝති මි-ඡා දිට්ඨි. මි-ඡා දිට්ඨිකස්ස බෝ පනාහං ගාමණී පුරිසපුග්ගලස්ස ද්වින්නං ගතීනං අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමි නිරයං වා තිර-ඡනයෝතිං වාති.

ඉදින් යම්කිසි කෙනෙකුට “යම් ඒ නළුවෙක් රංග ශාලාව මැද නැටුම් ශාලාව මැද, ඇත්තෙකුත්, බොරුවෙකුත් ජනයාව හිතස්සවයි ද, සතුටු කරවයි ද, අන්න ඒ තැනැත්තා කය බිඳී මරණින් මතු පහාස නම් වූ දෙවියන් ගේ ස්වභාවයට පැමිණෙනවා” කියලා මෙවැනි ආකාරයේ දෘෂ්ටියක් ඇති වුණොත්, ඒක ඔහු ගේ මිත්‍යා දෘෂ්ටිය යි. පින්වත් ගාමණී, මිත්‍යා දෘෂ්ටියෙන් යුතු පුරුෂ පුද්ගලයා හට නිරය හෝ නිරිසත් යෝනිය යන ගති දෙක අතරින් එක්කරා උපතක් විතරයි තියෙන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

ඒවං චූත්තේ තාලපුටෝ නටගාමණී පරෝදි, අස්සුති පචත්තේසි. ඒනං ඛෝ න්‍යාහං ගාමණී තාලත්ථං, “අලං ගාමණී නිට්ඨතේනං මා මං ඒනං පු-ඡි”ති.

එසේ වදාළ විට තාලපුට නටගාමණී, හැඬුවා. කඳුළු හෙළුවා. “පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා” යන මේ කරුණු පින්වත් ගාමණී මං නො ලැබුවා නෙව.

නාහං හන්තේ ඒනං රෝදාමි, යං මං භගවා ඒවමාහ, අපිවාහං හන්තේ පුබ්බකෝති ආවරියපාවරියේති නටෙති දීඝරත්තං. නිකතෝ වඤ්චිතෝ පරද්ධෝ: යෝ සෝ නටෝ රංගමජ්ඣෙධි සමජ්ජමජ්ඣෙධි ස-වාලිකේන ජනං භාසේති රමේති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා පහාසානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජති”ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මාහට යම් කරුණක් වදාළ සේක්නම්, මේ ගැන මං හඬන්නේ නෑ. නමුත් ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය නළුවන් විසින් බොහෝ කලක් තිස්සේ මාව රවට්ටල කරල තියෙන්නේ. වංචා කරල තියෙන්නේ. වරද්දවල තියෙන්නේ. “යම් ඒ නළුවෙක් රංග ශාලාව මැද නැටුම් ශාලාව මැද, ඇත්තෙහුත්, බොරුවෙහුත් ජනයාව හිතස්සවයි ද, සතුටු කරවයි ද, අන්ත ඒ තැනැත්තා කය බිඳී මරණින් මතු පහාස නම් වූ දෙවියන් ගේ ස්වභාවයට පැමිණෙනවා” කියලා.

ඒවං චූත්තේ තාලපුටෝ නටගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: අභික්කන්තං හන්තේ අභික්කන්තං හන්තේ, සෙය්‍යථාපි හන්තේ නික්කුජ්ජිතං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටි-ජන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය අන්ධකාරේ වා තේල පජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය වක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛන්තීති. ඒවමේවං භගවතා අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ, ඒසාහං හන්තේ භගවත්තං සරණං ග-ජම් ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච, ලභෙය්‍යාහං හන්තේ භගවතෝ සන්තිකේ පබ්බජ්ජං ලභෙය්‍ය උපසම්පදන්ති. අලත්ථ ඛෝ තාලපුටෝ නටගාමණී භගවතෝ සන්තිකේ පබ්බජ්ජං, අලත්ථුපසම්පදං, අවිරූපසම්පන්නෝ ච පනායස්මා තාලපුටෝ ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමන්තෝ ආනාපී පහිත්තෝ විහරන්තෝ අඤ්ඤතරෝ ච පනායස්මා තාලපුටෝ අරහතං අහෝසිති.

මෙසේ වදාළ විට තාලපුට නටගාමණී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. යටට හරවා තිබූ දෙයක් උඩු අතට හැරෙව්වා වගෙයි. වහලා තිබුණු දෙයක් ඇරලා පෙන්නවා වගෙයි. මං මුලා වුවන්ට නියම මග පෙන්වා දෙනවා වගෙයි. ඇස් ඇති උදවියට රූප දකින්න අපුරෙහි තෙල් පහනක් දල්වා ගෙන දරා සිටිනවා වගෙයි. ඔය විදිහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරින් ශ්‍රී සද්ධර්මය වදාළා. ස්වාමීනී, මේ මමත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සරණ යනවා. ශ්‍රී සද්ධර්මයත් ආර්ය මහා සංඝ රත්නයත් සරණ යනවා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි මාත් පැවිදි බව ලබා ගන්නම්. උපසම්පදාව ලබා ගන්නම්. තාලපුට නටගාමණී මේ ධර්ම විනය තුළ (බුදු සසුනෙහි) පැවිදිබව ලැබුවා. උපසම්පදාව ලැබුවා. උපසම්පදාව ලබාගත් නොබෝ කලකින් ම ආයුෂ්මත් තලපුටයන් වහන්සේ හුදෙකලා වුණා. පිරිසෙන් වෙන් වුණා. අප්‍රමාදී වුණා. කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වුණා. දහමට දිවි පුදා ධර්මයේ හැසිරෙන කොට ආයුෂ්මත් තාලපුට තෙරුන් වහන්සේ එක්කරා රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

තාලපුට සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.3

යෝධාජීවසුත්තං

යෝධාජීව (යුද සෙබළු) ගාමණීට වදාළ දෙසුම

471. අට බෝ යෝධාජීවෝ ගාමණී යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ යෝධාජීවෝ ගාමණී භගවන්තං ඒතදවෝච: සුතං මෙනං හත්තේ පුබ්බකානං ආවරියපාවරියානං යෝධාජීවානං භාසමානානං යෝ සෝ යෝධාජීවෝ සංගාමේ උස්සහති වායමති, තමේනං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භනන්ති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිතානං දේවානං සහවානං උප්පජ්ජන්ති, ඉධ භගවා කිමාහාති.

471. එදා යුද සෙබල ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුණ යුද සෙබල ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කලා. ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ යුධ සෙබළුන් විසින් කියන්නා වූ කරුණක් මා හට අසන්ට ලැබුණා. “යම් මේ යුධ සෙබලෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාය කරන්නා වූ, වැයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ව නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳීමරණින් මතු සරඤ්ඡිත නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා. මේ කරුණ ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමක් වදාරණ සේක් ද?

අලං ගාමණී, තිට්ඨතේන, මා මං ඒනං පු-ජනි. දුතියමපි බෝ තතියමපි බෝ යෝධාජීවෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: සුතං මේතං භන්තේ පුබ්බකානං ආචරියපාචරියානං යෝධාජීවානං භාසමානානං යෝ සෝ යෝධාජීවෝ සංගාමේ උස්සහති වායමති, තමේතං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භන්නති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිතානං දේවානං සහවානං උප්පජ්ජති, ඉධ භගවා කිමාහාති.

පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චක ගැන මගෙන් අහන්ට එපා. දෙවෙනි වතාවේදීත් තුන් වෙනි වතාවේදීත් යුද සෙබල ගාමණී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවා. ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ යුධ සෙබළුන් විසින් කියන්නා වූ කරුණක් මා හට අසන්ට ලැබුණා. “යම් මේ යුධ සෙබලෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාය කරන්නා වූ, වැයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ව නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳීමරණින් මතු සරඤ්ඡිත නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා. මේ කරුණ ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමක් වදාරණ සේක් ද?

අද්ධා බෝ ත්‍යාහං ගාමණී, න ලභාමි “අලං ගාමණී තිට්ඨතේනං, මා මං ඒනං පු-ජි”ති. අපිව ත්‍යාහං ව්‍යාකරිස්සාමි. යෝ සෝ ගාමණී යෝධාජීවෝ සංගාමේ උස්සහති වායාමති, තස්ස තං චිත්තං පුබ්බේ භීතං දුක්කටං දුප්පණ්හිතං: “ඉමේ සත්තා හඤ්ඤන්තු වා බජ්ඣන්තු වා උ-ඡිජ්ජන්තු වා විතස්සන්තු වා මා වා අහේසුං ඉති වාති, තමේතං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භන්නති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිතෝ නාම නිරයෝ තත්ථුප්පජ්ජති. සචේ බෝ පනස්ස ඒවං දිට්ඨං හෝති: “යෝ

සෝ යෝධාජීවෝ සංගාමේ උස්සහති වායමති, තමෙනං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භනන්ති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිතානං දේවානං සහවායං උප්පජ්ජති”ති, සාස්ස හෝති මි-ණා දිට්ඨි. මි-ණා දිට්ඨිකස්ස බෝ පනාහං ගාමණී පුරිසපුග්ගලස්ස ද්විත්තං ගතිතං අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමි නිරයං වා නිර-ජනයෝතිං වාති.

පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා යන කරුණ ඒකාන්තයෙන් ම පින්වත් ගාමණී, මම ලබන්නේ නෑ. එනමුදු එයට මං පිළිතුරු දෙන්නම්. පින්වත් ගාමණී, යම් ඒ යුද සෙබලෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහ කරනවා නම්, වෑයම් කරනවා නම්, එහි දී ඔහු ගේ සිත කලින් ම පහත් තත්වයට වැටිලයි තියෙන්නේ. නපුරට වැටිලයි තියෙන්නේ. වරදවා පිහිටුවලයි තියෙන්නේ. මේ සත්වයෝ නූපෙත්වා හෝ යටතට බැඳෙත්වා හෝ විනාශ වෙත්වා හෝ වූනසෙත්වා හෝ නො වෙත්වා ආදී වශයෙන් මේ විදිහට උත්සාහ කරන වෑයම් කරන ඔවුන් සතුරන්ව නසනවා. මරල දානවා. ඒ යුද සෙබලා කය බිඳී මරණින් මතු උපදින්නේ සරඤ්ඡික කියන නිරයේ. එසේ නමුත් මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් ඇතිවයි ඉන්නේ. “යම් මේ යුධ සෙබලෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාහ කරන්නා වූ, වෑයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ව නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳීමරණින් මතු සරඤ්ඡික නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා. ඒක ඔහු ගේ මිත්‍යා දෘෂ්ටිය යි. පින්වත් ගාමණී, මිත්‍යා දෘෂ්ටියෙන් යුතු පුරුෂ පුද්ගලයා හට නිරය හෝ නිරිසන් යෝනිය යන ගති දෙක අතරින් එක්තරා උපතක් විතරයි තියෙන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

ඒවං චූත්තේ යෝධාජීව ගාමණී පරෝදි, අස්සුති පචත්තේසි. “ඒතං බෝ ත්‍යාහං ගාමණී නාලත්ථං, අලං ගාමණී තිට්ඨතේතං මා මං ඒතං පු-ජී”ති.

එසේ වදාළ විට යුද සෙබල ගාමණී, හැඩුවා. කඳුළු හෙළුවා. “පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා” යන මේ කරුණ පින්වත් ගාමණී මං නො ලැබුවා නෙව.

නාහං භන්තේ ඒතං රෝදාමි, යං මං භගවා ඒවමාහ, අපිවාහං භන්තේ පුබ්බකේහි ආචරියපාචරියේහි යෝධාජීවේහි දීඝරත්තං නිකතෝ වඤ්චතෝ

පරද්ධෝ, “යෝ සෝ යෝධාජීවෝ සංගාමෝ උස්සහති වායමති, තමේනං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භනන්ති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිකානං දේවානං සහව්‍යනං උප්පජ්ජති”ති

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මාහට යම් කරුණක් වදාළ සේක්නම්, මේ ගැන මං හඬන්නේ නෑ. නමුත් ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය යුද සෙබළුන් විසින් බොහෝ කලක් තිස්සේ මාව රවට්ටල කරල තියෙන්නේ. චංචා කරල තියෙන්නේ. වරද්දවල තියෙන්නේ. “යම් මේ යුධ සෙබලෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාය කරන්නා වූ, වෑයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ව නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳීමරණින් මතු සරඤ්ඡික නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා.

අභික්කන්තං භන්තේ අභික්කන්තං භන්තේ අජ්ජනග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේක්වා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

යෝධාජීව සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.4

හත්ථාරෝහසුත්තං

හත්ථාරෝහ ගාමණීට වදාළ දෙසුම

418. අප්ථ ඛෝ හත්ථාරෝහෝ ගාමණී යේන භගවා තේනුපසංකමි අජ්ජනග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

418. එදා හත්ථාරෝහ ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේක්වා.)

සාද ! සාද !! සාද !!!

හත්ථාරෝහ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.5

අස්සාරෝහසූත්තං

අස්සාරෝහ (යුද්ධයේදී අශ්වයන් මෙහෙයවන) ගාමණීට වදාළ දෙසුම

419. අප බෝ අස්සාරෝහෝ ගාමණී යේන භගවා තේනුපසංකම්, උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ අස්සාරෝහෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: සුතං මේතං හත්තේ පුබ්බකානං ආචරියපාචරියානං අස්සාරෝහානං භාසමානානං: යෝ සෝ අස්සාරෝහෝ සංගාමෝ උස්සහති වායමති, තමේතං උස්සහත්තං වායමත්තං පරේ හනත්ති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිතානං දේවානං සහවාතං උප්පජ්ජතිති, ඉධ භගවා කිමාහාති. අලං ගාමණී, තිට්ඨතේන, මා මං ඒතං පු-ෂති.

419. එදා අශ්වාරෝහක ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ අශ්වාරෝහක ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ අශ්වාරෝහකයන් විසින් කියන්නා වූ කරුණක් මා හට අසන්ට ලැබුණා. “යම් මේ අශ්වාරෝහයෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාය කරන්නා වූ, වෑයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ව නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳීමරණින් මතු සරඤ්ඡිත

නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා. මේ කරුණ ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමක් වදාරණ සේක් ද?

දුතියමිපි බෝ තතියමිපි අස්සාරෝහෝ ගාමණී භගවන්තං ඒතදවෝච: සුතං මේතං භන්තේ පුබ්බකාතං ආවරියපාවරියාතං අස්සාරෝහාතං භාසමානාතං: යෝ සෝ අස්සාරෝහෝ සංගාමේ උස්සහති වායමති, තමේතං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භන්තති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිනාතං දේවානං සභවායං උප්පජ්ජති, ඉධ භගවා කිමාහාති.

පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට ඵපා. දෙවෙනි වතාවේදීත් තුන් වෙනි වතාවේදීත් අශ්වාරෝහක ගාමණී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවා. ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය වූ අශ්වාරෝහකයන් විසින් කියන්නා වූ කරුණක් මා හට අසන්ට ලැබුණා. “යම් මේ අශ්වාරෝහකයෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාය කරන්නා වූ, වැයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ට නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳීමරණින් මතු සරඤ්ඡිත නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා. මේ කරුණ ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමක් වදාරණ සේක් ද?

අද්ධා බෝ ත්‍යාහං ගාමණී, න ලහාමි “අලං ගාමණී තිට්ඨතේතං, මා මං ඒතං පු-ඡී”ති. අපි ව ත්‍යාහං ව්‍යාකරිස්සාමි. යෝ සෝ ගාමණී අස්සාරෝහෝ සංගාමේ උස්සහති වායාමති, තස්ස තං චිත්තං පුබ්බේ භීතං දුක්කටං දුප්පණ්හිතං: “ඉමේ සත්තා භඤ්ඤන්තු වා බජ්ඣන්තු වා උ-ඡිජ්ජන්තු වා චිත්තස්සන්තු වා මා වා අහේසුං ඉති වාති, තමේතං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භන්තති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිතෝ නාම නිරයෝ තත්ථුප්පජ්ජති. සචේ බෝ පනස්ස ඵවං දිට්ඨං හෝති: “යෝ සෝ අස්සාරෝහෝ සංගාමේ උස්සහති වායමති, තමේතං උස්සහන්තං වායමන්තං පරේ භන්තති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිනාතං දේවානං සභවායං උප්පජ්ජති”ති, සාස්ස හෝති මි-ඡා දිට්ඨී. මි-ඡා දිට්ඨිකස්ස බෝ පනාහං ගාමණී පුරිසපුග්ගලස්ස ද්වින්නං ගතීතං අඤ්ඤතරං ගතිං වදාමි නිරයං වා නිර-ඡනයෝති. වාති.

පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා යන කරුණ ඒකාන්තයෙන් ම පින්වත් ගාමණී, මම ලබන්නේ නෑ. එනමුදු එයට මං පිළිතුරු දෙන්නම්. පින්වත් ගාමණී, යම් ඒ අශ්වාරෝහකයෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහ කරනවා නම්, වෑයම් කරනවා නම්, එහි දී ඔහු ගේ සිත කලින් ම පහත් තත්වයට වැටිලයි තියෙන්නේ. නපුරට වැටිලයි තියෙන්නේ. වරදවා පිහිටුවලයි තියෙන්නේ. මේ සත්වයෝ නැසෙන්නවා හෝ යටතට බැඳෙන්නවා හෝ විනාශ වෙන්නවා හෝ වැනසෙන්නවා හෝ නො වෙන්නවා ආදී වශයෙන් මේ විදිහට උත්සාහ කරන වෑයම් කරන ඔවුන් සතුරන්ව නසනවා. මරල දානවා. ඒ අශ්වාරෝහකයා කය බිඳී මරණින් මතු උපදින්නේ සරඤ්ඡිත කියන නිරයේ. එසේ නමුත් මේ විදිහේ දෘෂ්ටියක් ඇතිවයි ඉන්නේ. “යම් මේ අශ්වාරෝහකයෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාහ කරන්නා වූ, වෑයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ව නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳී මරණින් මතු සරඤ්ඡිත නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා. ඒක ඔහු ගේ මිත්‍යා දෘෂ්ටිය යි. පින්වත් ගාමණී, මිත්‍යා දෘෂ්ටියෙන් යුතු පුරුෂ පුද්ගලයා හට නිරය හෝ තිරිසන් යෝනිය යන ගති දෙක අතරින් එක්කරා උපතක් විතරයි තියෙන්නේ කියල යි මා කියන්නේ.

ඒවං චූත්තේ අස්සාරොහෝ ගාමණී පරෝදි, අස්සුනි පවත්තේසි. “ඒතං බෝ න්‍යාහං ගාමණී නාලත්ථං, අලං ගාමණී තිට්ඨතේතං මා මං ඒතං පු-ඡී”ති. නාහං හත්තේ ඒතං රෝදාමි, යං මං භගවා ඒවමාහ, අපිවාහං හත්තේ පුබ්බකේහි ආවරියපාවරියේහි අස්සාරොහේහි දීසරත්තං නිකතෝ වස්ථිතෝ පරද්ධෝ, “යෝ සෝ අස්සාරොහෝ සංගාමේ උස්සහති වායමති, තමේතං උස්සහත්තං වායමත්තං පරේ භනත්ති පරියාපාදෙන්ති, සෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සරඤ්ඡිතානං දේවානං සභවානං උප්පජ්ජති”ති. අභික්කන්තං හත්තේ අභික්කන්තං හත්තේ අජ්ජතග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

එසේ වදාළ විට අශ්වාරෝහක ගාමණී, හැඩුවා. කඳුළු හෙළුවා. “පින්වත් ගාමණී, වැඩක් නෑ. ඔය කාරණය තිබුණාවේ. චික ගැන මගෙන් අහන්ට එපා” යන මේ කරුණ පින්වත් ගාමණී මං නො ලැබුවා නෙව. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මාහට යම් කරුණක් වදාළ සේක්නම්, මේ ගැන මං හඬන්නේ නෑ. නමුත් ස්වාමීනී, ඉස්සර හිටපු ආචාර්ය ප්‍රාචාර්ය අශ්වාරෝහකයන් විසින් බොහෝ කලක් තිස්සේ මාව රවට්ටල කරල

නියෙන්නේ. වංචා කරල නියෙන්නේ. වරද්දවල නියෙන්නේ. “යම් මේ අශ්වාරෝහකයෙක් යුද්ධයක දී උත්සාහයෙන් යුද්ධ කරයි නම්, ඉතින් උත්සාය කරන්නා වූ, වෑයම් කරන්නා වූ ඔහු සතුරන්ව නසනවා නම්, මරල දානවා නම්, ඒ කෙනා කය බිඳීමරණින් මතු සරඤ්චිත නම් වූ දෙවියන් ගේ ලෝකයෙහි උපදිනවා” කියලා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේකවා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අශ්වාරෝහක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.6

අසිඛන්ධකසුත්තං

අසිඛන්ධක ගාමණීට වදාළ දෙසුම

420. ඒකං සමයං භගවා නාලන්දායං විහරති පාවාරිකම්බවනේ. අථ බෝ අසිඛන්ධක සුත්තෝ ගාමණී යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ අසිඛන්ධකසුත්තෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: බ්‍රාහ්මණා භන්නේ ප-ජාභූමකා කාමණ්ඩවිකා සේවාලමාලිකා උදකෝ රෝහකා අග්ගිපරිවරිකා තේ මතං කාලකතං උය්‍යාපෙන්ති නාම, සඤ්ඤාපෙන්ති නාම, සග්ගං නාම ඔක්කාමෙන්ති. භගවා පන භන්නේ අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ පහෝති තථා කාතුං යථා සබ්බෝ ලෝකෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජය්‍යාති.

420. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ නාලන්දාවෙහි පාවාරික අඹ වනයෙහි. එදා අසිඛන්ධක (කඩු බදින) ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ අසිඛන්ධකසුත්ත ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා.

ස්වාමීනී, බටහිර ප්‍රදේශවාසී බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් සෙම්බුක් අතැතිව, දියසෙවල මල් දරා ගෙන, දියට බසිමින් පව් හෝදන, ගිනි පුදන අය යි. ඔවුන් මැරුණු උදවිය උඩට පිටත් කරනවා. සුගතිය හඳුන්වල දෙනවා. ස්වර්ගයට යවනවා. ඉතින් ස්වාමීනී, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේටත් යම් සේ සියළු ලෝකයා කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිනවා නම්, ඒ ලෙසින් කරන්නට දක්ෂ වෙන සේක් නේද?

තේන හි ගාමණී තංයේවෙන්ථ පටිපු-ඡිස්සාමි, යථා තේ බමෙය්‍ය තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී ඉධස්ස පුරිසෝ පාණාතිපාතී අදින්නාදාසී කාමේසු මිච්ඡාචාරී මුසාචාරී පිසුනාවාවෝ ඵරුසාවාවෝ සම්ඵප්පලාපී අභිජ්ඣාචා ව්‍යාපන්නචිත්තෝ මි-ඡාදිට්ඨිකෝ, තමේනං මහාජනකායෝ සංගම්ම සමාගම්ම ආයාචෙය්‍ය ථෝමෙය්‍ය පඤ්ඡලිකෝ අනුපරිසක්කෙය්‍ය: “අයං පුරිසෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජතු”ති. තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී, අපි නු සෝ පුරිසෝ මහතෝ ජනකායස්ස ආයාචනහේතු වා ථෝමනහේතු වා පඤ්ඡලිකා අනුපරිසක්කනහේතු වා කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජෙය්‍යාති. නෝ හේනං හන්තේ.

පින්වත් ගාමණී, එසේ වේ නම්, ඔය කාරණ ගැන ඔබෙන් ම විමසන්නම්. ඔබට යම් අයුරකින් වැටහෙනවා නම් ඒ විදිහට විසඳන්න. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මෙහි පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. (ඔහු) සතුන් මරණවා. සොරකම් කරනවා. කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා. බොරු කියනවා. කේලාම් කියනවා. ඵරුෂවචන කියනවා. හිස්වචන කියනවා. විෂම ලෝභයෙන් ඉන්නවා. කෝප සිතින් ඉන්නවා. මිත්‍යා දෘෂ්ටිකව ඉන්නවා. ඉතින් මහා ජනකාය එකතු වෙලා “මේ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිවා” කියලා ඔහු වටා එක්රැස් වෙලා ආයාචනා කරනවා. ස්තුති කරනවා. ඇදිලිබැඳ වැඳ ගෙන ඔහුවටා පැදකුණු කරනවා. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මහජනයා ගේ ආයාචනා හේතුවෙන්, ස්තුති හේතුවෙන්, ඔහු වටා ඇදිලිබැඳ වැඳ පැදකුණු කිරීමේ හේතුවෙන් ඒ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙව්ලොව උපදිව් ද? ස්වාමීනී, මෙය නො වේම ය.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී, පුරිසෝ මහතිං පුච්ඡිලං ගම්භීරේ උදකරහදේ පක්ඛිපෙය්‍ය. තමේනං මහාජනකායෝ සංගම්ම සමාගම්ම ආයාචෙය්‍ය

ථෝමෙයා පඤ්ඡලිකෝ අනුපරිසක්කෙයා: උමමුජ්ජ හෝ පුට්ඨසිලේ උප්පෙව හෝ පුට්ඨසිලේ, උමමුජ්ජෙව හෝ පුට්ඨසිලේති. නං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී, අපිනු සා පුට්ඨසිලා මහතෝ ජනකායස්ස ආයාචනාහේතු වා ථෝමනහේතු වා පඤ්ඡලිකා අනුපරිසක්කනහේතු වා උමමුජ්ජෙයා වා උප්පෙවෙයා වා උමං වා උප්පෙවෙයානි. නෝ හේතං භන්තේ.

පින්වත් ගාමණී ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් මහත් වූ විශාල ගලක් අරගෙන ගැඹුරු ජලාශයකට අතහැරියොත්, එතකොට මහාජනයා රැස්වෙලා “එම්බා මහා ගල, උඩට මතු වුව මැනැව්. එම්බා මහා ගල, ජලයෙහි පාවුව මැනැව්. එම්බා මහා ගල ගොඩට පැමිණෙනු මැනැව්” කියලා ආයාචනා කරනවා නම්, ස්තුති කරනවා නම්, ඇදිලි බැඳ වදිමින් පැදකුණු කරනවා නම්, පින්වත් ගාමණී, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මහා ජනයා ගේ ආයාචනා හේතුවෙන්, ස්තුති හේතුවෙන්, එය වටා ඇදිලිබැඳ වැඳ පැදකුණු කිරීමේ හේතුවෙන් අර විශාල ගල උඩට මතු වේවි ද? වතුරේ පාවේවි ද? ගොඩට පැමිණේවි ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

ඒවමෙව බෝ ගාමණී යෝ සෝ පුරිසෝ පාණාතිපාතී අදින්නාදායී කාමෙසු මිච්ඡාචාරී මුසාවාදී පිසුනාවාවෝ ඵරුසාවාවෝ සම්ඵප්පලාපී අභිජ්ඣාච ව්‍යාපන්නචිත්තෝ මි-ඡාදිට්ඨිකෝ, කිඤ්චාපි නං මහාජනකායෝ සංගම්ම සමාගම්ම ආයාචෙයා ථෝමෙයා පඤ්ඡලිකෝ අනුපරිසක්කෙයා: “අයං පුරිසෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජතු”ති. අථ බෝ සෝ පුරිසෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙයා.

පින්වත් ගාමණී, අන්න ඒ වගේ තමයි. යම් මේ පුරුෂයෙක් සතුන් මරණවා නම්, සොරකම් කරනවා නම්, කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, බොරු කියනවා නම්, කේලාම් කියනවා නම්, ඵරුස වචන කියනවා නම්, හිස් වචන කියනවා නම්, විෂම ලෝභයෙන් යුතු නම්, කෝප සිතින් යුතු නම්, මිත්‍යා දෘෂ්ටික නම් මහා ජනකාය ඔහු වටා එක්රැස් වෙලා “මේ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු සුගති නම් වූ දෙව් ලොව උපදිවා” කියලා හුදෙක් ආයාචනා කළ ද, ස්තුති කළ ද, ඇදිලිබැඳ වැඳ පැදකුණු කළ ද එහෙත් ඒ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ දුගතිය නම් වූ විනිපාත නම් වූ නිරයේ තමයි උපදින්නේ.

තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී ඉධස්ස පුරිසෝ පාණානිපාතා පටිච්චරතෝ අදින්නාදානා පටිච්චරතෝ කාමේසු මිච්ඡාවාරා පටිච්චරතෝ මුසාවාදා පටිච්චරතෝ පිසුනාවාවා පටිච්චරතෝ ඵරුසාවාවා පටිච්චරතෝ සම්ඵජ්ජලාපා පටිච්චරතෝ අනභිජ්ඣධාචි අව්‍යාපන්නචිත්තෝ සම්මාදිට්ඨිකෝ, තමේතං මහාජනකායෝ සංගම්ම සමාගම්ම ආයාචෙය්‍ය ථෝමෙය්‍ය පඤ්ඡලිකෝ අනුපරිසක්කෙය්‍ය: “අයං පුරිසෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජතු”ති. තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී, අපි නු සෝ පුරිසෝ මහතෝ ජනකායස්ස ආයාචනහේතු වා ථෝමනහේතු වා පඤ්ඡලිකා අනුපරිසක්කනහේතු වා කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්‍යාති. නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මෙහි පුරුෂයෙක් ඉන්නවා. (ඔහු) සතුන් මරන්නේ නෑ. සොරකම් කරන්නේ නෑ. කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙන්නේ නෑ. බොරු කියන්නේ නෑ. කේලාම් කියන්නේ නෑ. ඵරුෂවචන කියන්නේ නෑ. හිස්වචන කියන්නේ නෑ. විෂම ලෝභයෙන් ඉන්නේ නෑ. කෝප සිතින් ඉන්නේ නෑ. මිත්‍යා දෘෂ්ටිකව ඉන්නේ නෑ. ඉතින් මහා ජනකාය එකතු වෙලා “මේ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුග්ගතිය නම් වූ, විනිපාත නම් වූ නිරයේ උපදීවා” කියලා ඔහු වටා එක්රැස් වෙලා ආයාචනා කරනවා. ස්තුති කරනවා. ඇදිලිබැඳ වැඳ ගෙන ඔහුවටා පැදකුණු කරනවා. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මහජනයා ගේ ආයාචනා හේතුවෙන්, ස්තුති හේතුවෙන්, ඔහු වටා ඇදිලිබැඳ වැඳ පැදකුණු කිරීමේ හේතුවෙන් ඒ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුග්ගතිය නම් වූ, විනිපාත නම් වූ නිරයේ උපදීව් ද? ස්වාමීනී, මෙය නො වේම ය.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී. පුරිසෝ සප්පිකුම්භං වා තේලකුම්භං වා ගම්හිරං උදකරහදං විගාහෙන්වා හින්දෙය්‍ය, තත්‍ර යාස්ස සක්ඛරා වා කඨලා වා සා අධෝගමී අස්ස, යඤ්ච බ්වාස්ස තත්‍ර සප්පි වා තේලං වා තං උද්ධගමී අස්ස, තමේතං මහාජනකායෝ සංගම්ම සමාගම්ම ආයාචෙය්‍ය ථෝමෙය්‍ය පඤ්ඡලිකෝ අනුපරිසක්කෙය්‍ය: විසිද හෝ සප්පි තේලං, සංසිද හෝ සප්පි තේල අධෝග-ඡ හෝ සප්පි තේලානි. තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී, අපිනු තං සප්පි තේලං මහා ජනකායස්ස ආයාචනාහේතු වා ථෝමනහේතු වා පඤ්ඡලිකා අනුපරිසක්කනහේතු වා විසිදෙය්‍ය වා සංසිදෙය්‍ය වා අධෝ වා ග-ජෙය්‍යාති. නෝ හේතං හන්තේ,

පින්වත් ගාමණී ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙක් ගිනෙල් කලයක් හෝ තල තෙල් කලයක් හෝ ගෙන ගැඹුරු ජලාශයකට ගිල්වලා බිත්දොත්, එහි යම් වලං කටු කැබලි ඇත්නම්, ඒවා යටට බහිනවා. එහි යම් ගිනෙලක් හෝ තල තෙලක් ඇත්නම් ඒක උඩට ඉල්පෙනවා ම යි. එතකොට මහාජනයා මෙය වටා එක්ව “එම්බා, ගිනෙල, තලතෙල, යටට ගිලෙනු මැනැව්. එම්බා, ගිනෙල, තලතෙල, කිඳා බැස්ස මැනැව්. එම්බා, ගිනෙල, තලතෙල, යටට යනු මැනැව්” කියලා ආයාචනා කරනවා නම්, ස්තුති කරනවා නම්, ඇදිලි බැඳ වදිමින් පැදකුණු කරනවා නම්, පින්වත් ගාමණී, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මහා ජනයා ගේ ආයාචනා හේතුවෙන්, ස්තුති හේතුවෙන්, එය වටා ඇදිලිබැඳ වැඳ පැදකුණු කිරීමේ හේතුවෙන් අර ගිනෙල හෝ තල තෙල හෝ යටට ගිලේවි ද? කිඳාබසීවි ද? අඩියට යාවි ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි.

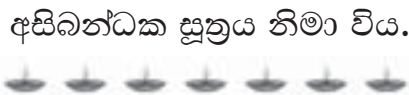
ඒවමේව බෝ ගාමණී, යෝ සෝ පුරිසෝ පාණානිපාතා පටිච්චරතෝ අදින්නාදානා පටිච්චරතෝ කාමේසු මිච්ඡාවාරා පටිච්චරතෝ මුසාවාදා පටිච්චරතෝ පිසුනාවාචා පටිච්චරතෝ ඵරුසාවාචා පටිච්චරතෝ සම්ඵස්පලාපා පටිච්චරතෝ අනභිජ්ඣාචා අච්ඡාපන්නචිත්තෝ සම්මාදිට්ඨිකෝ, කිඤ්චාපි තං මහාජනකායෝ සංගම්ම සමාගම්ම ආයාචෙය්‍ය ථෝමෙය්‍ය පඤ්ඡලිකෝ අනුපරිසක්කෙය්‍ය: “අයං පුරිසෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජතු”ති. අථබෝ සෝ පුරිසෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උප්පජ්ජෙය්‍යාති.

පින්වත් ගාමණී, අන්න ඒ වගේ තමයි. යම් මේ පුරුෂයෙක් සතුන් මැරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා නම්, සොරකමින් වැළකී ඉන්නවා නම්, කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා නම්, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා නම්, කේලාම් කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා නම්, ඵරුස වචන කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා නම්, හිස් වචන කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා නම්, විෂම ලෝභයෙන් යුතු නොවේ නම්, කෝප සිතින් යුතු නොවේ නම්, සමාස් දෘෂ්ටික වේ නම් මහා ජනකාය ඔහු වටා එක්රැස් වෙලා “මේ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු අපාය නම් වූ, දුග්ගතිය නම් වූ, විනිපාත නම් වූ නිරයේ උපදිවා” කියලා හුදෙක් ආයාචනා කළ ද, ස්තුති කළ ද, ඇදිලිබැඳ වැඳ පැදකුණු කළ ද එහෙත් ඒ පුරුෂයා කය බිඳී මරණින් මතු සුගතිය නම් වූ දෙවිලොව තමයි උපදින්නේ.

ඒවං චුත්තේ අසිඛන්ධකපුත්තෝ ගාමණී හගවන්තං ඒතදවෝච:
අභික්කන්තං හන්තේ අභික්කන්තං හන්තේ අජ්ජනග්ගේ
පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

මෙසේ වදාළ විට අසිඛන්ධක පුත්ත ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට
මෙසේ සැළ කළා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි
..... අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන්
මා පිළිගන්නා සේකවා.)

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.7

බෙන්තුපමසුත්තං
කුඹුරක් උපමා කොට වදාළ දෙසුම

421. ඒකං සමයං හගවා නාලන්දායං විහරති පාචාරිකම්බවනේ අථ
බෝ අසිඛන්ධක පුත්තෝ ගාමණී යේන හගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා
හගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ
අසිඛන්ධකපුත්තෝ ගාමණී හගවන්තං ඒතදවෝච: නනු හන්තේ හගවා
සබ්බපාණහුතහිතානුකම්පි විහරන්ති. ඒවං ගාමණී තථාගතෝ
සබ්බපාණහුතහිතානුකම්පි විහරන්ති. අථ කිඤ්චරහි හන්තේ හගවා
ඒක-වානං සක්ක-වං ධම්මං දේසෙති, ඒක-වානං නෝ තථා සක්ක-වං
ධම්මං දේසෙති. තේන හි ගාමණී, තං යෙවෙන්ථ පටිපු-ඡිස්සාමි, යථා තේ
බමෙය්‍ය තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසි.

412. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ නාලන්දාවෙහි
පාචාරික අඹ වනයෙහි. එදා අසිඛන්ධක (කඩු බදින) ගාමණී භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට

ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ අසිබන්ධකපුත්ත ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැළ කළා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සියළු සත්ව වර්ගයා කෙරෙහි ම හිතානුකම්පීව වැඩවසන සේක් නොවේ ද? එසේය පින්වත් ගාමණී, තථාගතයන් වහන්සේ සියළු සත්ව වර්ගයා කෙරෙහි ම හිතානුකම්පීව වැඩවසන සේක් ම ය. එසේ වේ නම් ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමක් හෙයින් ඇතැම් උදවියට සකස් කොට දහම් දෙසන සේක් ද? ඇතැම් උදවියට එලෙසින් සකස් කොට දහම් නො දෙසන සේක් ද? පින්වත් ගාමණී, එසේ වේ නම්, ඔය කාරණ ගැන ඔබෙන් ම විමසන්නම්. ඔබට යම් අයුරකින් වැටහෙනවා නම් ඒ විදිහට විසඳන්න.

තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී කස්සකස්ස ගහපතිනෝ තීනි බෙන්තානි; ඒකං බෙන්තං අග්ගං, ඒකං බෙන්තං මජ්ඣමං, ඒකං බෙන්තං භීනං ජංගලං උභසරං පාපභූමි, තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී අසු කස්සකෝ ගහපති ඛිජානි පතිට්ඨාපේතුකාමෝ තත්ථ පට්ඨං පතිට්ඨාපෙය්‍ය, යං වා අදුං බෙන්තං අග්ගං යං වා අදුං බෙන්තං මජ්ඣමං යං වා අදුං බෙන්තං භීනං ජංගලං උභසරං පාපභූමින්ති. අසු භන්නේ කස්සකෝ ගහපති ඛිජානි පතිට්ඨාපේතුකාමෝ යං අදුං බෙන්තං අග්ගං තත්ථ පතිට්ඨාපෙය්‍ය, තත්ථ පතිට්ඨාපෙන්වා යං අදුං බෙන්තං මජ්ඣමං තත්ථ පතිට්ඨාපෙය්‍ය, තත්ථ පතිට්ඨාපෙන්වා යං අදුං බෙන්තං භීනං ජංගලං උභසරං පාපභූමි තත්ථ පතිට්ඨාපෙය්‍යාසි නෝපි පතිට්ඨාපෙය්‍ය. තං කිස්ස හේතු? අන්තමසෝ ගෝභත්තමපි භවිස්සතිති.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ගෘහපති ගොවියෙකුට කුඹුරු තුනක් තියෙනවා. එක කුඹුරක් ඉතාමත් සාරවත්, එක කුඹුරක් තරමක් සාරවත්, එක කුඹුරක් නිසරු, තද කරමැටි ඇති, මුඩු බිමක්. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? අර ගෘහපති ගොවියා බිජු වපුරන්ට කැමැත්තෙන් කොතැන ද පළමුවෙන් ම බිජු වපුරන්නේ? අර සාරවත් කුඹුරේද? එහෙම නැත්නම් තරමකට සාරවත් කුඹුරේ ද? එහෙමත් නැත්නම් නිසරු, තද කරමැටිට තිබෙන මුඩු බිම ද? ස්වාමීනී, ඒ ගෘහපති ගොවියා බිජු වපුරන්ට කැමැත්තෙන් අර යම් සාරවත් කෙතක් ඇද්ද එහි තමයි වපුරන්නේ. එහි වැපුරුවාට පස්සෙයි අර යම් තරමකට සරු කෙතක් ඇද්ද ඒකෙ වපුරන්නේ. ඒකෙන් වැපුරුවාට පස්සෙයි අර යම් නිසරු, තද කරමැටිට ඇති මුඩු බිමක් ඇද්ද ඒකෙ වපුරන්නේ. ඒ කවර කරුණක් නිසා ද? අඩු ගණනේ හරකුන් ගේ කෑම පිණිසවත් පවතීවි කියල යි.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී යං අද්‍රං ඛේතං අග්ගං, ඒවමේව මය්හං භික්ඛුභික්ඛුනියෝ, තේසාහං ධම්මං දේසෙමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාසඤ්ජනං කේවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙමි. නං කිස්ස හේතු? ඒතේහි ගාමණී. මංදීපා මංලේණා මංකාණා මංසරණා විහරන්ති.

පින්වත් ගාමණී, මෙයත් ඒ වගේ තමයි. යම් ඒ සාරවත් කෙනක් ඇද්ද, මා හට භික්ෂු භික්ෂුණීන් ඒ වගේ තමයි. මං ඔවුන්ට ධර්ම දේශනා කරනවා. මූල කල්‍යාණ වූත්, මැද කල්‍යාණ වූත්, අවසානය කල්‍යාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි වචන ප්‍රකාශ කිරීමෙන් යුතු වූත්, මුච්ඡිකා ම පිරිපුන් වූත්, පිරිසිදු වූත් බලසර ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ කවර කරුණක් නිසා ද යත්, පින්වත් ගාමණී, මේ ශ්‍රාවකයින් සිටින්නේ මා දිවයින කොට ගෙන යි. මා පිහිට කොට ගෙන යි. මා රැකවරණය කොට ගෙන යි. මා සරණ කොට ගෙන යි.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී යං අද්‍රං ඛේතං මජ්ඣිමං, ඒවමේව මය්හං උපාසකඋපාසිකායෝ. තේසම්පහං ධම්මං දේසෙමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාසඤ්ජනං කේවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙමි. නං කිස්ස හේතු? ඒතේහි ගාමණී. මංදීපා මංලේණා මංකාණා මංසරණා විහරන්ති.

පින්වත් ගාමණී, මෙයත් ඒ වගේ තමයි. යම් ඒ තරමක් සරු කෙනක් ඇද්ද, මා හට (ගිහි ශ්‍රාවක) උපාසක උපාසිකාවනුත් ඒ වගේ තමයි. මං ඔවුන්ටත් ධර්ම දේශනා කරනවා. මූල කල්‍යාණ වූත්, මැද කල්‍යාණ වූත්, අවසානය කල්‍යාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි වචන ප්‍රකාශ කිරීමෙන් යුතු වූත්, මුච්ඡිකා ම පිරිපුන් වූත්, පිරිසිදු වූත් බලසර ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ කවර කරුණක් නිසා ද යත්, පින්වත් ගාමණී, මේ ශ්‍රාවකයින් සිටින්නේ මා දිවයින කොට ගෙන යි. මා පිහිට කොට ගෙන යි. මා රැකවරණය කොට ගෙන යි. මා සරණ කොට ගෙන යි.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී යං අද්‍රං ඛේතං භීතං ජංගලං උෘසරං පාපභූමි. ඒවමේව මය්හං අඤ්ඤතිත්ථියා සමණබ්‍රාහ්මණා පරිබ්බාජකා, තේසම්පහං ධම්මං දේසෙමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාසඤ්ජනං කේවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙමි. නං කිස්ස හේතු? අප්පෙවනාම ඒකපදමිති ආජානෙය්‍යං, නං තේසං දීඝරත්තං හිකාය සුඛංය.

පින්වත් ගාමණී, මෙයත් ඒ වගේ තමයි. යම් ඒ නිසරු වූ, තද කරමැට්ටෙන් යුතු මුඩුබිමක් ඇද්ද, මා හට අන්‍යාගමික ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්, පිරිවැජියනුත් ඒ වගේ තමයි. මං ඔවුන්ටත් ධර්ම දේශනා කරනවා. මුල කලාණ වූත්, මැද කලාණ වූත්, අවසානය කලාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි වචන ප්‍රකාශ කිරීමෙන් යුතු වූත්, මුවිමණින් ම පිරිපුන් වූත්, පිරිසිදු වූත් බඹසර ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ කවර කරුණක් නිසා ද යත්, පින්වත් ගාමණී, එක දහම් පදයක හෝ අර්ථය තේරුම් ගන්නවා නම්, ඉතා යහපති. එය ඔවුන් හට බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි හිත සුව පිණිස පවතිනවා කියල යි.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී, පූරිසසස තායෝ උදකමණිකා, ඒකෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ අහාරි අපහාරි, ඒකෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ හාරි පරිහාරි, ඒකෝ උදකමණිකෝ ඡිද්දෝ හාරි පරිහාරි. තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී අසු පුරිසෝ උදකං නික්ඛිපිතුකාමෝ තත්ථ පඨමං නික්ඛිපෙය්‍ය යෝ වා සෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ අහාරි පරිහාරි, යෝ වා සෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ හාරි පරිහාරි, යෝ වා සෝ උදකමණිකෝ ඡිද්දෝ හාරි පරිහාරිති.

පින්වත් ගාමණී, ඒක මේ වගේ දෙයක්. පුරුෂයෙකුට ලොකු චතුර භාෂන තුනක් තියෙනවා. එක් චතුර භාෂනයක් සිදුරු වෙලා නෑ. චතුර කාන්දුවීමක් නෑ. චතුර සිඳි යාමක් නෑ. තවත් චතුර භාෂනයක් තියෙනව. ඒක සිදුරු වෙලා නෑ. නමුත් කාන්දු වෙනවා. චතුර සිඳෙනවා. තවත් චතුර භාෂනයක් තියෙනවා. ඒක සිදුරු වෙලා. කාන්දු වෙනවා. චතුර සිඳෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඒ පුද්ගලයා චතුර දමන්ට කැමැති වන්නේ කොයි එකට ද? සිදුරු නැති, කාන්දු නැති, නො සිඳෙන යම් දිය බඳුනක් ඇද්ද ඒක ද? සිදුරු නැති, කාන්දු ඇති, සිඳෙන යම් දිය බඳුනක් ඇද්ද ඒක ද? සිදුරු ඇති, කාන්දු ඇති, සිඳෙන යම් දිය බඳුනක් ඇද්ද ඒක ද?

අසු භන්නේ පුරිසෝ උදකං නික්ඛිපිතුකාමෝ යෝ සෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ අහාරි අපහාරි තත්ථ නික්ඛිපෙය්‍ය, තත්ථ නික්ඛිපිත්වා යෝ සෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ හාරි පරිහාරි තත්ථ නික්ඛිපෙය්‍ය, තත්ථ නික්ඛිපෙය්‍ය යෝ සෝ උදකමණිකෝ ඡිද්දෝ හාරි පරිහාරි තත්ථ නික්ඛිපෙය්‍යාපි නෝපි නික්ඛිපෙය්‍ය, තං කිස්ස හේතු? අන්තමසෝ භණ්ඩධෝවන්මිපි භවිස්සතිති.

ස්වාමීනී, ඒ පුරුෂයා චතුර දමන්ට කැමැති වෙද්දී යම් ඒ දිය බඳුනක් සිදුරු නැද්ද, කාන්දු නැද්ද, දිය සිඳි යාම් නැද්ද ඒ බඳුනේ චතුර දානවා. එහි

චතුර පුරවල යි යම් ඒ දිය බඳුනක් සිදුරු නැද්ද, කාන්දු ඇද්ද, දිය සිඳී යාමි ඇද්ද ඒ බඳුනේ චතුර දමන්නේ. ඒ බඳුනෙන් චතුර පුරවලයි යම් ඒ දිය බඳුනක් සිදුරු ඇද්ද, කාන්දු ඇද්ද, දිය සිඳී යාමි ඇද්ද ඒ බඳුනේ චතුර දමන්නේ. කවර කරුණක් නිසා ද යත් අඩු ගණනේ බඩු සෙදීමකටවත් පවතීවි කියා ය.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී යෝ සෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ අහාරී අපරිහාරී, ඒවමේව මය්හං භික්ඛුභික්ඛුනියෝ, තේසාහං ධම්මං දේසේමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාසද්දේසනං කේවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසේමි. තං කිස්ස හේතු? ඒතේහි ගාමණී. මංදීපා මංලේණා මංතාණා මංසරණා විහරන්ති.

පින්වත් ගාමණී, මෙයත් ඒ වගේ තමයි. යම් ඒ දියබඳුනක් සිදුරු නැද්ද, කාන්දු වීමක් නැද්ද, දිය සිඳීමක් නැද්ද, මා හට භික්ෂු භික්ෂුණීන් ඒ වගේ තමයි. මං ඔවුන්ට ධර්ම දේශනා කරනවා. මූල කල්‍යාණ වූත්, මැද කල්‍යාණ වූත්, අවසානය කල්‍යාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි වචන ප්‍රකාශ කිරීමෙන් යුතු වූත්, මුඛමණින් ම පිරිපුන් වූත්, පිරිසිදු වූත් බඹසර ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ කවර කරුණක් නිසා ද යත්, පින්වත් ගාමණී, මේ ශ්‍රාවකයින් සිටින්නේ මා දිවයින කොට ගෙන යි. මා පිහිට කොට ගෙන යි. මා රැකවරණය කොට ගෙන යි. මා සරණ කොට ගෙන යි.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී යෝ සෝ උදකමණිකෝ අ-ඡිද්දෝ හාරී පරිහාරී, ඒවමේව මය්හං උපාසකඋපාසිකායෝ ධම්මං දේසේමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාසද්දේසනං කේවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසේමි. තං කිස්ස හේතු? ඒතේහි ගාමණී. මංදීපා මංලේණා මංතාණා මංසරණා විහරන්ති.

පින්වත් ගාමණී, මෙයත් ඒ වගේ තමයි. යම් ඒ දියබඳුනක් සිදුරු නැද්ද, කාන්දු වීමක් ඇද්ද, දිය සිඳීමක් ඇද්ද, මා හට (ගිහි ශ්‍රාවක) උපාසක උපාසිකාවනුත් ඒ වගේ තමයි. මං ඔවුන්ටත් ධර්ම දේශනා කරනවා. මූල කල්‍යාණ වූත්, මැද කල්‍යාණ වූත්, අවසානය කල්‍යාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි වචන ප්‍රකාශ කිරීමෙන් යුතු වූත්, මුඛමණින් ම පිරිපුන් වූත්, පිරිසිදු වූත් බඹසර ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ කවර කරුණක් නිසා ද යත්, පින්වත් ගාමණී, මේ ශ්‍රාවකයින් සිටින්නේත් මා දිවයින කොට ගෙන යි. මා පිහිට කොට ගෙන යි. මා රැකවරණය කොට ගෙන යි. මා සරණ කොට ගෙන යි.

සෙය්‍යථාපි ගාමණී යෝ සෝ උදකමණිකෝ ඡිද්දෝ හාරි පරිහාරි. ඒවමේව මය්හං අක්ඛන්තිත්ථියා සමණබ්‍රාහ්මණා පරිබ්බාජකා, තේසම්පහං ධම්මං දේසෙමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියෝසානකල්‍යාණං සාත්ථං සවාක්ඛප්පනං කේවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙමි. නං කිස්ස හේතු? අප්පෙවනාම ඒකපදමිපි ආජානෙය්‍යං, නං නේසං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය.

පින්වත් ගාමණී, මෙයත් ඒ වගේ තමයි. යම් ඒ දියබඳුනක් සිදුරු ඇද්ද, කාන්දු වීමක් ඇද්ද, දිය සිඳීමක් ඇද්ද, මා හට අන්‍යාගමික ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්, පිරිවැජියනුත් ඒ වගේ තමයි. මං ඔවුන්ටත් ධර්ම දේශනා කරනවා. මූල කල්‍යාණ වූත්, මැද කල්‍යාණ වූත්, අවසානය කල්‍යාණ වූත්, අර්ථ සහිත වූත්, පැහැදිලි වචන ප්‍රකාශ කිරීමෙන් යුතු වූත්, මුඛමණින් ම පිරිපුන් වූත්, පිරිසිදු වූත් බඹසර ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ කවර කරුණක් නිසා ද යත්, පින්වත් ගාමණී, එක දහම් පදයක හෝ අර්ථය තේරුම් ගන්නවා නම්, ඉතා යහපති. එය ඔවුන් හට බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි හිත සුව පිණිස පවතිනවා කියල යි.

ඒවං වූත්තේ අසිබන්ධකපුත්තෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: අභික්කන්තං හන්තේ අභික්කන්තං හන්තේ අජ්ජනග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

මෙසේ වදාළ විට අසිබන්ධක පුත්ත ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කළා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේකවා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බෙන්තුපම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.8

සංඛධම්මසුත්තං

සක්පිඬින්තා උපමා කොට වදාළ දෙසුම

422. ඒකං සමයං භගවා නාලන්දාය විහරති පාචාරිකම්බවනේ. අථ ඛෝ අසිඛන්ධකපුත්තෝ ගාමණී නිගණ්ඨසාවකෝ යේන භගවා තේනුපසංකම් ඒකමන්තං නිසින්තං ඛෝ අසිඛන්ධකපුත්තං ගාමණීං භගවා ඒතදවෝච: කථන්තූඛෝ ගාමණී, නිගණ්ඨෝ නාතපුත්තෝ සාවකානං ධම්මං දේසෙතීති.

422. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ නාලන්දාවෙහි පාචාරික අඹ වනයෙහි. එදා නිගණ්ඨ ශ්‍රාවක වූ අසිඛන්ධක (කඩු බදින) ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා එකත්පස්ව වාඩිවුණ අසිඛන්ධකපුත්ත ගාමණීගෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ විමසුවා. පින්වත් ගාමණී, නිගණ්ඨනාතපුත්ත ශ්‍රාවකයින්ට දහම් දෙසන්නේ කොහොම ද?

ඒවං ඛෝ භත්තේ නිගණ්ඨෝ නාතපුත්තෝ සාවකානං ධම්මං දේසෙති: යෝ කෝචි පාණමතිපාතේති සබ්බෝ සෝ අපායිකෝ තේරයිකෝ. යෝ කෝචි අදින්නමාදියති සබ්බෝ සෝ අපායිකෝ තේරයිකෝ. යෝ කෝචි කාමේසු මි-ණ වරති සබ්බෝ සෝ අපායිකෝ තේරයිකෝ. යෝ කෝචි මුසා භණති සබ්බෝ සෝ අපායිකෝ තේරයිකෝ. යං බහුලං යං බහුලං විහරති තේන තේන නියාතීති. ඒවං ඛෝ භත්තේ නිගණ්ඨෝ නාතපුත්තෝ සාවකානං ධම්මං දේසෙතීති.

ස්වාමීනී, නිගණ්ඨනාතපුත්ත ශ්‍රාවකයින්ට දහම් දෙසන්නේ මේ විදිහට යි. යම් කිසි කෙනෙක් සතුන් මරනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම අපායට ම යි යන්නේ. නිරයට ම යි යන්නේ. යම් කිසි කෙනෙක් සොරකම් කරනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම අපායට ම යි යන්නේ. නිරයට ම යි යන්නේ. යම් කිසි කෙනෙක් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම අපායට ම යි යන්නේ. නිරයට ම යි යන්නේ. යම් කිසි කෙනෙක් බොරු කියනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම අපායට ම යි යන්නේ. නිරයට ම යි යන්නේ. බහුල වශයෙන් කරන්නේ

යමක් ද, බහුල වශයෙන් කරන්නේ යමක් ද, ඒ අනුව වාසය කරනවා නම්, ඒ ඒ දෙයින් තමයි ඔහු අපාගත වෙන්නේ කියලා. ස්වාමීනී, නිගණ්ඨනානපුත්ත ශ්‍රාවකයින්ට දහම් දෙසන්නේ මේ විදිහට යි.

යං බහුලං යං බහුලඤ්ච ගාමණී විහරති තේන තේන නියාතීති ඒවං සන්නේ න කෝචි ආපායිකෝ තේරයිකෝ භවිස්සති යථා නිගණ්ඨස්ස නානපුත්තස්ස වචනං. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී යෝ සෝ පුරිසෝ පාණාතිපාතී, රත්තියා වා දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය, කතමෝ බහුතරෝ සමයෝ යං වා සෝ පාණං අතිපාතේති යං වා සෝ පාණං නාතිපාතේති.

පින්වත් ගාමණී, බහුල වශයෙන් යමක් කරනවා නම්, බහුල වශයෙන් යමක් කරනවා නම්, ඒ අනුව ඉන්නවා නම්, ඒ ඒ දෙයින් අපාගත වෙනවා යන කරුණ ඔය විදිහ නම්, නිගණ්ඨනානපුත්ත ගේ වචනය පරිදි කිසි කෙනෙක් අපායට යන්නෙත් නෑ. නිරයට යන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? යම් මේ පුරුෂයෙක් සතුන් මරනවා නම්, ඊ කාලය හෝ දවල් කාලය හෝ කල් නොකල් සලකද්දී ඒ තැනැත්තා යම් කාලයක සතුන් මරයි නම්, යම් කාලයක සතුන් නො මරයි නම්, වැඩි කාලයක් ගත කරන්නේ කොයි විදිහට ද?

යෝ සෝ හන්නේ පුරිසෝ පාණාතිපාතී, රත්තියා වා දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය අප්පතරෝ සෝ සමයෝ යං සෝ පාණං අතිපාතේති. අථ ඛෝ සෝ ච බහුතරෝ සමයෝ යං සෝ පාණං නාතිපාතේති. යං බහුලං යං බහුලඤ්ච ගාමණී විහරති තේන තේන නියාතීති ඒවං සන්නේ න කෝචි ආපායිකෝ තේරයිකෝ භවිස්සති යථා නිගණ්ඨස්ස නානපුත්තස්ස වචනං.

ස්වාමීනී, යම් ඒ පුරුෂයෙක් සතුන් මරනවා නම්, ඊක වේවා, දහවලක වේවා කල් නොකල් සලකද්දී ඔහු සතුන් මරන යම් කාලයක් ඇත්නම් ඒ කාලය ස්වල්පය යි. නමුත් ඔහු යම් කාලයක් සතුන් නො මරයි නම් ඒ කාලය තමයි ඉතා වැඩි. පින්වත් ගාමණී, එකකොට ඔහොම නම් තියෙන්නේ යමක් බහුල වශයෙන් කරමින්, යමක් බහුල වශයෙන් කරමින් වාසය කරන විට ඒ ඒ දෙයින් අපායට පමුණුවනවාය යන නිගණ්ඨනානපුත්ත ගේ වචනයට අනුව කවුරුවත් අපායෙ යන්නෙත් නෑ. නිරයෙ යන්නෙත් නෑ.

නං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී, යෝ සෝ පුරිසෝ අදින්නාදායී, රත්තියා වා දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය කතමෝ බහුතරෝ සමයෝ යං වා සෝ අදින්නං ආදියති යං වා සෝ අදින්නං නාදියති. යෝ සෝ භන්නේ පුරිසෝ අදින්නාදායී රත්තියා ව වා දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය, අප්පතරෝ සෝ සමයෝ යං සෝ අදින්නං ආදියති, අථ ඛෝ සෝව බහුතරෝ සමයෝ යං සෝ අදින්නං නාදියති. යං බහුලං යං බහුලඤ්ච ගාමණී විහරති තේන තේන නියානීති, ඒවං සන්නේ න කෝචි ආපායිකෝ තෙරයිකෝ භවිස්සති යථා නිගණ්ඨස්ස නාතපුත්තස්ස වචනං.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? යම් මේ පුරුෂයෙක් සොරකම් කරනවා නම්, ඊ කාලය හෝ දවල් කාලය හෝ කල් නොකල් සලකද්දී ඒ තැනැත්තා යම් කාලයක සොරකම් කරයි නම්, යම් කාලයක සොරකම් නො කරයි නම්, වැඩි කාලයක් ගත කරන්නේ කොයි විදිහට ද? ස්වාමීනී, යම් ඒ පුරුෂයෙක් සොරකම් කරනවා නම්, ඊක වේවා, දහවලක වේවා කල් නොකල් සලකද්දී ඔහු සොරකම් කරන යම් කාලයක් ඇත්නම් ඒ කාලය ස්වල්පය යි. නමුත් ඔහු යම් කාලයක් සොරකම් නො කරයි නම් ඒ කාලය තමයි ඉතා වැඩි. පින්වත් ගාමණී, එතකොට ඔහොම නම් කියෙන්නේ යමක් බහුල වශයෙන් කරමින්, යමක් බහුල වශයෙන් කරමින් වාසය කරන විට ඒ ඒ දෙයින් අපායට පමුණුවනවාය යන නිගණ්ඨනාතපුත්ත ගේ වචනයට අනුව කවුරුවත් අපායෙ යන්නෙත් නෑ. තිරයෙ යන්නෙත් නෑ.

නං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී, යෝ සෝ පුරිසෝ කාමේසු මි-ඡාචාරී, රත්තියා වා දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය කතමෝ බහුතරෝ සමයෝ යං වා සෝ කාමේසු මි-ඡා වරති, යං වා සෝ කාමේසු මි-ඡා න වරති. යෝ සෝ භන්නේ පුරිසෝ කාමේසු මි-ඡාචාරී, රත්තියා ව වා දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය, අප්පතරෝ සෝ සමයෝ යං සෝ කාමේසු මි-ඡා වරති, අථ ඛෝ සෝව බහුතරෝ සමයෝ යං සෝ කාමේසු මි-ඡා න වරති. යං බහුලං යං බහුලඤ්ච ගාමණී විහරති තේන තේන නියානීති, ඒවං සන්නේ න කෝචි ආපායිකෝ තෙරයිකෝ භවිස්සති යථා නිගණ්ඨස්ස නාතපුත්තස්ස වචනං.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? යම් මේ පුරුෂයෙක් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, ඊ කාලය හෝ දවල් කාලය හෝ කල් නොකල් සලකද්දී ඒ තැනැත්තා යම් කාලයක කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙයි

නම්, යම් කාලයක කාමයෙහි වරදවා නො හැසිරෙයි නම්, වැඩි කාලයක් ගත කරන්නේ කොයි විදිහට ද? ස්වාමීනී, යම් ඒ පුරුෂයෙක් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, රැක වේවා, දහවලක වේවා කල් නොකල් සලකද්දී ඔහු කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙන යම් කාලයක් ඇත්නම් ඒ කාලය ස්වල්පය යි. නමුත් ඔහු යම් කාලයක් කාමයෙහි වරදවා නො හැසිරෙයි නම් ඒ කාලය තමයි ඉතා වැඩි. පින්වත් ගාමණී, එකකොට ඔහොම නම් තියෙන්නේ යමක් බහුල වශයෙන් කරමින්, යමක් බහුල වශයෙන් කරමින් වාසය කරන විට ඒ ඒ දෙයින් අපායට පමුණුවනවාය යන නිගණ්ඨනානපුත්ත ගේ වචනයට අනුව කවුරුවත් අපායෙ යන්නෙත් නෑ. තිරයෙ යන්නෙත් නෑ.

තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී, යෝ සෝ පුරිසෝ මුසාවාදී රත්තියා ව දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය කතමෝ බහුතරෝ සමයෝ යං වා සෝ මුසා භණ්ති, යං වා සෝ මුසා න භණ්ති. යෝ සෝ භන්නේ පුරිසෝ මුසාවාදී රත්තියා ව වා දිවසස්ස වා සමයාසමයං උපාදාය, අප්පතරෝ සෝ සමයෝ යං සෝ මුසා භණ්ති, අට්ඨ ඛෝ සෝච බහුතරෝ සමයෝ යං සෝ මුසා න භණ්ති. යං බහුලං යං බහුලඤ්ච ගාමණී විහරති තේන තේන නියාතීති, ඒවං සන්නේ න කෝචි ආපායිකෝ තෙරයිකෝ භවිස්සති යථා නිගණ්ඨස්ස නානපුත්තස්ස වචනං.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක්ද හිතන්නේ? යම් මේ පුරුෂයෙක් බොරු කියනවා නම්, රැ කාලය හෝ දවල් කාලය හෝ කල් නොකල් සලකද්දී ඒ තැනැත්තා යම් කාලයක බොරු කියයි නම්, යම් කාලයක බොරු නො කියයි නම්, වැඩි කාලයක් ගත කරන්නේ කොයි විදිහට ද? ස්වාමීනී, යම් ඒ පුරුෂයෙක් බොරු කියනවා නම්, රැක වේවා, දහවලක වේවා කල් නොකල් සලකද්දී ඔහු බොරු කියන යම් කාලයක් ඇත්නම් ඒ කාලය ස්වල්පය යි. නමුත් ඔහු යම් කාලයක් බොරු කියයි නම් ඒ කාලය තමයි ඉතා වැඩි. පින්වත් ගාමණී, එකකොට ඔහොම නම් තියෙන්නේ යමක් බහුල වශයෙන් කරමින්, යමක් බහුල වශයෙන් කරමින් වාසය කරන විට ඒ ඒ දෙයින් අපායට පමුණුවනවාය යන නිගණ්ඨනානපුත්ත ගේ වචනයට අනුව කවුරුවත් අපායෙ යන්නෙත් නෑ. තිරයෙ යන්නෙත් නෑ.

ඉධ ගාමණී ඒක-වෝ සත්ථා ඒවංවාදී හෝති ඒවං දිට්ඨි: යෝ කෝචි පාණමනිපාතේති සබ්බෝ සෝ අපායිකෝ තෙරයිකෝ, යෝ කෝචි අදින්නං ආදියති සබ්බෝ සෝ ආපායිකෝ තෙරයිකෝ, යෝ කෝචි කාමේසු මි-ණා

වරති සබ්බො සො ආපායිකෝ තේරයිකෝ, යෝ කෝචි මුසා භණ්ති සබ්බො සො ආපායිකෝ තේරයිකෝති. තස්මිං බෝ පන ගාමණී සත්ථාරි සාවකෝ අභිප්පසන්නෝ හෝති, තස්ස ඵ්වං හෝති මය්හං බෝ සත්ථා ඵ්වං වාදී ඵ්වං දිට්ඨි: “යෝ කෝචි පාණමනිපාතේති සබ්බො සො අපායිකෝ තේරයිකෝ”ති. අත්ථි බෝ පන මයා පාණෝ අනිපාතෝ අහම්පි ආපායිකෝ තේරයිකෝති දිට්ඨිං පටිලභති. නං ගාමණී වාවං අප්පභාය නං චිත්තං අප්පභාය නං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිසස්ඡිත්වා යථාභතං නික්ඛිත්තෝ ඵ්වං නිරයේ.

පින්වත් ගාමණී, ඇතැම් ශාස්තෘවරයෙක් මෙවැනි දේ කියන කෙනෙක් නම්, මෙවැනි දෘෂ්ටියක් දරණ කෙනෙක් නම්, ඒ කියන්නේ යම් කෙනෙක් සතුන් මරණවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා. යම් කෙනෙක් සොරකම් කරනවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා. යම් කෙනෙක් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා. යම් කෙනෙක් බොරු කියනවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා කියලා. පින්වත් ගාමණී, ඉතින් ශ්‍රාවකයෙක් ඒ ශාස්තෘවරයා කෙරෙහි අතිශයින් ම පැහැදිලා ඉන්නවා නම්, ඔහුට මෙහෙමයි හිතෙන්නේ. “මගේ ශාස්තෘවරයා මෙවැනි දේ කියන කෙනෙක්. මෙවැනි දෘෂ්ටියක් දරණ කෙනෙක්. ඒ කියන්නේ යම් කෙනෙක් සතුන් මරණවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා කියලා. ඉතින් මා විසින් සතුන් මරලා තියෙනවා. එහෙමනම් මමත් අපායේ උපදිවි. නිරයේ උපදිවි කියලා දෘෂ්ටියක් ඇති කර ගන්නවා. පින්වත් ගාමණී, ඔහු ඒ වචනය අත් හැරියෙ නැත්නම්, ඒ සිත අත්හැරියෙ නැත්නම්, ඒ දෘෂ්ටිය බැහැර කළේ නැත්නම්, ඔසවාගෙන එන ලද බරක් බිම තබන්නේ යම් සේ ද එලෙසින් ම නිරයේ උපදිනවා.

මය්හං බෝ සත්ථා ඵ්වං වාදී ඵ්වං දිට්ඨි: “යෝ කෝචි අදින්නං ආදියති සබ්බො සො අපායිකෝ තේරයිකෝ”ති. අත්ථි බෝ පන මයා අදින්නං ආදින්නං, අහම්පමිහි ආපායිකෝ තේරයිකෝති දිට්ඨිං පටිලභති. නං ගාමණී වාවං අප්පභාය නං චිත්තං අප්පභාය නං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිසස්ඡිත්වා යථාභතං නික්ඛිත්තෝ ඵ්වං නිරයේ.

“මගේ ශාස්තෘවරයා මෙවැනි දේ කියන කෙනෙක්. මෙවැනි දෘෂ්ටියක් දරණ කෙනෙක්. ඒ කියන්නේ යම් කෙනෙක් සොරකම් කරනවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා කියලා. ඉතින් මා විසින්

සොරකම් කරල තියෙනවා. එහෙමනම් මමත් අපායේ උපදිවි. නිරයේ උපදිවි කියලා දෘෂ්ටියක් ඇති කර ගන්නවා. පින්වත් ගාමණී, ඔහු ඒ වචනය අත් හැරියෙ නැත්නම්, ඒ සිත අත්හැරියෙ නැත්නම්, ඒ දෘෂ්ටිය බැහැර කළේ නැත්නම්, ඔසවාගෙන එන ලද බරක් බිම තබන්නේ යම් සේ ද එලෙසින් ම නිරයේ උපදිනවා.

මය්හං බෝ සත්ථා ඵ්ථං වාදී ඵ්ථං දිට්ඨි: “යෝ කෝචි කාමේසු මි-ඡා වරති, සබ්බෝ සෝ අපායිකෝ තේරයිකෝ”ති. අත්ථි බෝ පන මයා කාමේසු මි-ඡාවිණ්ණං, අහම්පමිති ආපායිකෝ තේරයිකෝති දිට්ඨිං පටිලභති. තං ගාමණී වාචං අප්පභාය තං චිත්තං අප්පභාය තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිස්සජ්ජිත්වා යථාහතං නික්ඛිත්තෝ ඵ්ථං නිරයේ.

“මගේ ශාස්තෘවරයා මෙවැනි දේ කියන කෙනෙක්. මෙවැනි දෘෂ්ටියක් දරණ කෙනෙක්. ඒ කියන්නේ යම් කෙනෙක් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා කියලා. ඉතින් මා විසින් කාමයෙහි වරදවා හැසිරිලා තියෙනවා. එහෙමනම් මමත් අපායේ උපදිවි. නිරයේ උපදිවි කියලා දෘෂ්ටියක් ඇති කර ගන්නවා. පින්වත් ගාමණී, ඔහු ඒ වචනය අත් හැරියෙ නැත්නම්, ඒ සිත අත්හැරියෙ නැත්නම්, ඒ දෘෂ්ටිය බැහැර කළේ නැත්නම්, ඔසවාගෙන එන ලද බරක් බිම තබන්නේ යම් සේ ද එලෙසින් ම නිරයේ උපදිනවා.

මය්හං බෝ සත්ථා ඵ්ථං වාදී ඵ්ථං දිට්ඨි: “යෝ කෝචි මුසා භණ්ති, සබ්බෝ සෝ අපායිකෝ තේරයිකෝ”ති. අත්ථි බෝ පන මයා මුසා භණ්තං, අහම්පමිති ආපායිකෝ තේරයිකෝති දිට්ඨිං පටිලභති. තං ගාමණී වාචං අප්පභාය තං චිත්තං අප්පභාය තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිස්සජ්ජිත්වා යථාහතං නික්ඛිත්තෝ ඵ්ථං නිරයේ.

“මගේ ශාස්තෘවරයා මෙවැනි දේ කියන කෙනෙක්. මෙවැනි දෘෂ්ටියක් දරණ කෙනෙක්. ඒ කියන්නේ යම් කෙනෙක් බොරු කියනවා නම්, ඒ සියල්ලෝ ම අපායේ උපදිනවා. නිරයේ උපදිනවා කියලා. ඉතින් මා විසින් බොරු කියල තියෙනවා. එහෙමනම් මමත් අපායේ උපදිවි. නිරයේ උපදිවි කියලා දෘෂ්ටියක් ඇති කර ගන්නවා. පින්වත් ගාමණී, ඔහු ඒ වචනය අත් හැරියෙ නැත්නම්, ඒ සිත අත්හැරියෙ නැත්නම්, ඒ දෘෂ්ටිය බැහැර කළේ නැත්නම්, ඔසවාගෙන එන ලද බරක් බිම තබන්නේ යම් සේ ද එලෙසින් ම නිරයේ උපදිනවා.

ඉධ පන ගාමණී නටාගතො ලෝකේ උප්පජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණසම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ භගවා. සෝ අනේක පරියායේන පාණාතිපාතං ගරහති විගරහති පාණාතිපාතාවිරමථාති වාහ, අදින්නාදානං ගරහති විගරහති අදින්නාදානා විරමථාති වාහ, කාමේසු මි-ඡාවාරං ගරහති විගරහති කාමේසු මි-ඡාවාරා විරමථාති වාහ, මුසාවාදං ගරහති විගරහති මුසාවාදා විරමථාති වාහ.

පින්වත් ගාමණී, මෙහිලා ලෝකයෙහි අරහත් වූ, සම්මා සම්බුදු වූ, විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ, සුගත වූ, ලෝකවිදු වූ, අනුත්තර පුරිසදම්මසාරථී වූ, සත්ථා දේවමනුස්සානං වූ, බුද්ධ වූ, භගවත් වූ නටාගතයන් වහන්සේ ලෝකයෙහි පහළ වෙනවා. උන්වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් සතුන් මැරීම ගැන ගරහනවා. බලවත් ව ගරහනවා. සතුන් මැරීමෙන් වළකින්න කියල කියනවා. නොයෙක් ආකාරයෙන් සොරකම් කිරීම ගැන ගරහනවා. බලවත් ව ගරහනවා. සතුන් මැරීමෙන් වළකින්න කියල කියනවා. නොයෙක් ආකාරයෙන් කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම ගැන ගරහනවා. බලවත් ව ගරහනවා. සතුන් මැරීමෙන් වළකින්න කියල කියනවා. නොයෙක් ආකාරයෙන් බොරු කීම ගැන ගරහනවා. බලවත් ව ගරහනවා. සතුන් මැරීමෙන් වළකින්න කියල කියනවා.

තස්මිං බෝ පන ගාමණී සත්ථරි සාවකෝ අභිප්පසන්නෝ හෝති, සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: භගවා බෝ අනේකපරියායේන පාණාතිපාතං ගරහති විගරහති පාණාතිපාතාවිරමථාති වාහ; අත්ථී බෝ පන මයා පාණෝ අතිපාතිකෝ යාවතකෝ ව තාවතකෝ වා; යෝ බෝ පන මයා පාණෝ අතිපාතිකෝ යාවතකෝ වා තාවතකෝ වා, තං න සුට්ඨු තං න සාධු. අහඤ්චෙ-ව බෝ පන තප්ප-වයා විප්පට්ඨාරී අස්සං න මේ තං පාපකං කම්මං අකතං භවිස්සතීති, සෝ ඉති පටිසංඛාය තං චෙ-ව පාණාතිපාතං පජ්හති, ආයතිඤ්ච පාණාතිපාතා පටිවිරතෝ හෝති; ඵ්චමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස පහානං හෝති, ඵ්චමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස සමතික්කමෝ හෝති.

එතකොට පින්වත් ගාමණී, ශ්‍රාවකයෙක් ඒ ශාස්තෘවරයා කෙරෙහි අතිශයින් ම පැහැදීමෙහි යුතු වෙනවා. එතකොට ඔහු නුවණින් කල්පනා කරනවා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් සතුන් මැරීම ගැන ගරහන සේක. බලවත්ව ගරහන සේක. සතුන් මැරීමෙන් වළකින්න යැ යි වදාරණ සේක. මා විසිනුත් සතුන් මැරීම යම්තාක් ඇත්නම් ඒතාක් කෙරිල

නියෙනවා. මා විසින් යම්තාක් සතුන් මරා ඇද්ද ඒ යහපත් දෙයක් නොවේ. හොඳ දෙයක් නොවේ. ඉදින් මම ඒ හේතුව නිසා චිත්ත පීඩාවකින් සිටියා කියලා මා විසින් ඒ පාප කර්මය නො කළා වෙන්තේ නෑ. මේ විදිහට ඔහු නුවණින් විමසලා ඒ සතුන් මැරීම අත්හරිනවා. ඉදිරියටත් සතුන් මැරීමෙන් වැළකී සිටිනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාපකර්මය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාප කර්මය ඉක්මවා යනවා.

භගවා බෝ අනේකපරියායේන අදින්නාදානං ගරහනි විගරහනි අදින්නාදානා විරමටාති වාහ; අත්ථි බෝ පන මයා අදින්නං ආදින්නං යාවතකං ච තාවතකං වා; යෝ බෝ පන මයා අදින්නං ආදින්නං යාවතකං වා තාවතකං වා, තං න සුට්ඨු තං න සාධු. අහඤ්ඤෙව බෝ පන තප්ප-වයා විප්පට්ඨාරි අස්සං න මේ තං පාපකං කම්මං අකතං භවිස්සති, සෝ ඉති පටිසංඛාය තං ඤෙව අදින්නාදානං පජහති, ආයතිඤ්ඤ අදින්නාදානා පටිවිරතෝ හෝති; ඒවමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස පහානං හෝති, ඒවමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස සමතික්කමෝ හෝති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් සොරකම් කිරීම ගැන ගරහන සේක. බලවත්ව ගරහන සේක. සොරකම් කිරීමෙන් වළකින්න යැ යි වදාරණ සේක. මා විසිනුත් සොරකම් කිරීම යම්තාක් ඇත්නම් ඒතාක් කෙරිල නියෙනවා. මා විසින් යම්තාක් සොරකම් කර ඇද්ද ඒ යහපත් දෙයක් නොවේ. හොඳ දෙයක් නොවේ. ඉදින් මම ඒ හේතුව නිසා චිත්ත පීඩාවකින් සිටියා කියලා මා විසින් ඒ පාප කර්මය නො කළා වෙන්තේ නෑ. මේ විදිහට ඔහු නුවණින් විමසලා ඒ සොරකම් කිරීම අත්හරිනවා. ඉදිරියටත් සොරකම් කිරීමෙන් වැළකී සිටිනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාපකර්මය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාප කර්මය ඉක්මවා යනවා.

භගවා බෝ අනේකපරියායේන කාමේසු මි-ඡාවාරං ගරහනි විගරහනි කාමේසු මි-ඡාවාරා විරමටාති වාහ; අත්ථි බෝ පන මයා කාමේසු මි-ඡාවිණ්ණං යාවතකං ච තාවතකං වා; යෝ බෝ පන මයා කාමේසු මි-ඡාවිණ්ණං යාවතකං වා තාවතකං වා, තං න සුට්ඨු තං න සාධු. අහඤ්ඤෙව බෝ පන තප්ප-වයා විප්පට්ඨාරි අස්සං න මේ තං පාපකං කම්මං අකතං භවිස්සති, සෝ ඉති පටිසංඛාය තඤ්ඤෙව කාමේසු මි-ඡාවාරං පජහති, ආයතිඤ්ඤ කාමේසු මි-ඡාවාරා පටිවිරතෝ හෝති; ඒවමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස පහානං හෝති, ඒවමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස සමතික්කමෝ හෝති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම ගැන ගරහන සේක. බලවත්ව ගරහන සේක. කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වළකින්න යැ යි වදාරණ සේක. මා විසිනුත් කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම යම්තාක් ඇත්නම් ඒතාක් කෙරිල තියෙනවා. මා විසින් යම්තාක් කාමයෙහි වරදවා හැසිර ඇද්ද ඒ යහපත් දෙයක් නොවේ. හොඳ දෙයක් නොවේ. ඉදින් මම ඒ හේතුව නිසා චිත්ත පීඩාවකින් සිටියා කියලා මා විසින් ඒ පාප කර්මය නො කළා වෙන්නේ නෑ. මේ විදිහට ඔහු නුවණින් විමසලා ඒ කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම අත්හරිනවා. ඉදිරියටත් කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකී සිටිනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාපකර්මය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාප කර්මය ඉක්මවා යනවා.

හඟවා බෝ අනේකපරියායේන මුසාවාදං ගරහති විගරහති මුසාවාදා විරමටාති වාහ; අත්ථි බෝ පන මයා මුසා හණ්ණං යාවතකං ච තාවතකං වා; යෝ බෝ පන මයා මුසා හණ්ණං යාවතකං වා තාවතකං වා, තං න සුට්ඨු තං න සාධු. අහඤ්චෙ බෝ පන තප්ප-වයා විප්පට්ඨාරී අස්සං න මේ තං පාපකං කම්මං අකතං හවිස්සතීති, සෝ ඉති පටිසංඛාය තං චෙ මුසාවාදං පජහති, ආයතිඤ්ච මුසාවාදා පටිවිරතෝ හෝති; ඒවමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස පහානං හෝති, ඒවමේතස්ස පාපස්ස කම්මස්ස සමතික්කමෝ හෝති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් බොරු කීම ගැන ගරහන සේක. බලවත්ව ගරහන සේක. බොරු කීමෙන් වළකින්න යැ යි වදාරණ සේක. මා විසිනුත් බොරු කීම යම්තාක් ඇත්නම් ඒතාක් කෙරිල තියෙනවා. මා විසින් යම්තාක් බොරු කියා ඇද්ද ඒ යහපත් දෙයක් නොවේ. හොඳ දෙයක් නොවේ. ඉදින් මම ඒ හේතුව නිසා චිත්ත පීඩාවකින් සිටියා කියලා මා විසින් ඒ පාප කර්මය නො කළා වෙන්නේ නෑ. මේ විදිහට ඔහු නුවණින් විමසලා ඒ බොරු කීම අත්හරිනවා. ඉදිරියටත් බොරු කීමෙන් වැළකී සිටිනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාපකර්මය ප්‍රභාණය වෙලා යනවා. මේ ආකාරයෙන් ඒ පාප කර්මය ඉක්මවා යනවා.

සෝ පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතෝ හෝති අදින්නාදානං පහාය අදින්නාදානා පටිවිරතෝ හෝති, කාමේසු මි-ඡාවාරං පහාය කාමේසු මි-ඡාවාරා පටිවිරතෝ හෝති, මුසාවාදං පහාය මුසාවාදා පටිවිරතෝ හෝති, පිසුණාවාචං පහාය පිසුණායවාචාය පටිවිරතෝ හෝති,

ඵරුසාවාවං පභාය ඵරුසාය වාවාය පටිච්චරතෝ හෝති, සම්ඵජ්ජලාපං පභාය සම්ඵජ්ජලාපා පටිච්චරතෝ හෝති, අභිජ්ඣං පභාය අනභිජ්ඣාවි හෝති, ව්‍යාපාපද්දෝසං පභාය අඛ්‍යාපන්නච්ඡතෝ හෝති, මි-ඡාදිට්ඨිං පභාය සම්මාදිට්ඨිකෝ හෝති.

ඔහු සතුන් මැරීම අත්හැරලා, සතුන් මැරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. සොරකම් කිරීම අත්හැරලා, සොරකම් කිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම අත්හැරලා, කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. බොරු කීම අත්හැරලා, බොරු කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. කේලාමි කීම අත්හැරලා, කේලාමි කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. ඵරුෂ වචන කීම අත්හැරලා, ඵරුෂ වචන කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. හිස් වචන කීම අත්හැරලා, හිස් වචන කීමෙන් වැළකී ඉන්නවා. විෂම ලෝභය අත්හැරලා, විෂම ලෝභයෙන් වැළකී ඉන්නවා. කෝප සිත් පහළ කිරීම අත්හැරලා, කෝප සිත් පහළ කිරීමෙන් තොර සිතින් ඉන්නවා. මිසදිටුව අත්හැරලා, සම්මා දිට්ඨියෙන් යුතු ව ඉන්නවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී අරියසාවකෝ ඒවං විගතාභිජ්ඣෙධෝ විගතව්‍යාපාදෝ අසම්මුල්ලෝ සම්පජානෝ පතිස්සතෝ මෙත්තාසහගතේන -තසා ඒකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථිං: ඉති උද්ධමධෝතිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලෝකං මෙත්තාසහගතේන -තසා විජුලේන මහග්ගතේන අප්පමාණේන අවේරේන අව්‍යාපජ්ඣෙධෝ ඵරිත්වා විහරති. සෙය්‍යථාපි ගාමණී බලවා සංඛධමෝ අප්පකසිරේතේව චතුද්දිසා විඤ්ඤාපෙය්‍ය, ඒවමේව බෝ ගාමණී ඒවං භාවිතාය මෙත්තාය -තෝවිමුත්තියා ඒවං බහුලිකතාය යං පමාණකතං කම්මං න තං තත්‍රාවසිස්සති, න තං තත්‍රාවතිට්ඨති.

පින්වත් ගාමණී, ඒ ආර්ය ශ්‍රාවකයා විෂම ලෝභයෙන් තොරව, කෝප සිතින් තොර ව, සිහි මුළා නො වී, මනා නුවණින් යුතු ව, මනා සිහියෙන් යුතු ව, මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් යුතු ව එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවක්, ඒවගේම උඩ, යට හා හරහටත් සෑම තැනක ම, සෑම සත්වයන් කෙරෙහි ම සකල ලෝකයට මෙමුත්‍රී සහගත සිතින් විජුල වූ, මහත් බවට පත් වූ, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෛර නැති, දුක් නැති සිතින් සිත පතුරුවා වාසය කරනවා. පින්වත් ගාමණී, බලවත් සක් පිඹින්නෙක් ඉතා පහසුවෙන් ම හතර

දිශාවට සක් පිඹින්නේ යම් ආකාරයකින් ද ඒ අයුරින් ම පින්වත් ගාමණී, මෙලෙසින් වඩන ලද, බහුල වශයෙන් කරන ලද, මෙත්‍රී චේතෝ විමුක්තිය නිසා යම් අකුසල කර්මයක් ඇත්නම් එය ඉතිරි නැතිව නැති වෙලා යනවා. එය එහි පිහිටන්නේ නැතිව යනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී අරියසාවකෝ ඒවං විගතාභිජ්ඣේධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුල්හෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ කරුණාසහගත්ත -තසා මුදිතාසහගත්ත -තසා උපෙක්ඛාසහගත්ත -තසා ඒකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තවා දුතියං, තවා තතියං, තවා චතුත්ථී: ඉති උද්ධමධෝතිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවත්තං ලෝකං උපේඛාසහගත්ත -තසා විපුලේන මහග්ගත්ත අප්පමාණේන අවේරේන අච්ඡාපජ්ඣේධෝ ඵරිත්වා විහරති. සෙය්‍යථාපි ගාමණී බලවා සංබධමෝ අප්පකසිරේතේව චතුද්දිසා විඤ්ඤාපෙය්‍ය, ඒවමේව බෝ ගාමණී ඒවං භාවිතාය මෙත්තාය -තෝවිමුත්තියා ඒවං බහුලිකතාය යං පාමණකතං කම්මං න තං තත්‍රාවසිස්සති, න තං තත්‍රාවතිට්ඨති. ඒවං චුත්තේ අසිබන්ධපුත්තා ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච අභික්කත්තං හන්තේ අභික්කත්තං හන්තේ අජ්ජතග්ගේ පාණුපේතං සරණං ගතත්ති.

පින්වත් ගාමණී, ඒ ආර්ය ශ්‍රාවකයා විෂම ලෝභයෙන් තොරව, කෝප සිතින් තොර ව, සිහි මුළා නො වී, මනා නුවණින් යුතු ව, මනා සිහියෙන් යුතු ව, කරුණා සහගත සිතින් යුතු ව මුදිතා සහගත සිතින් යුතු ව උපේක්ෂා සහගත සිතින් යුතු ව එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම උඩ, යට හා හරහටත් සෑම තැනක ම, සෑම සත්වයන් කෙරෙහි ම සකල ලෝකයට උපේක්ෂා සහගත සිතින් විපුල වූ, මහත් බවට පත් වූ, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෙර නැති, දුක් නැති සිතින් සිත පතුරුවා වාසය කරනවා. පින්වත් ගාමණී, බලවත් සක් පිඹින්නෙක් ඉතා පහසුවෙන් ම හතර දිශාවට සක් පිඹින්නේ යම් ආකාරයකින් ද ඒ අයුරින් ම පින්වත් ගාමණී, මෙලෙසින් වඩන ලද, බහුල වශයෙන් කරන ලද, උපේක්ෂා චේතෝ විමුක්තිය නිසා යම් අකුසල කර්මයක් ඇත්නම් එය ඉතිරි නැතිව නැති වෙලා යනවා. එය එහි පිහිටන්නේ නැතිව යනවා. මෙසේ වදාළ විට අසිබන්ධක පුත්ත ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කළා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි අද පටන්

දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේක්වා.)

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංඛදම සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.9

කුලසුත්තං

දායක පවුල් ගැන වදාළ දෙසුම

423. ඒකං සමයං භගවා කෝසල්ලේසු වාරිකං වරමානෝ මහතා භික්ඛුසංඝේන සද්ධිං යේන නාලන්දා තදවසරී. තත්‍ර සුදං භගවා නාලන්දාය විහරති පාචාරිකාමිඛවනේ තේන ඛෝ පන සමයේන නාලන්දා දුබ්භික්ඛා හෝති ද්විභිතිකා සේතධීකා සලාකාචුත්තා. තේන ඛෝ පන සමයේන නිගණ්ඨෝ නාතපුත්තෝ නාලන්දායං පටිවසති මහනියා නිගණ්ඨපරිසාය සද්ධිං. අථ ඛෝ අසිඛන්ධකපුත්තෝ ගාමණී නිගණ්ඨසාවකෝ යේන නිගණ්ඨෝ නාතපුත්තෝ තේනුපසංකමී. උපසංකමීත්වා නිගණ්ඨං නාතපුත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තං ඛෝ අසිඛන්ධකපුත්තං ගාමණී නිගණ්ඨෝ නාතපුත්තෝ ඒතදවෝච:

423. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහත් භික්ෂු සංඝයා සමග කොසොල් ජනපදයෙහි වාරිකාවෙහි වඩිනා අතරතුර දී නාලන්දාව වෙත වැඩම කළා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ නාලන්දාවේ පාචාරික අඹ වනයේ තමයි වැඩ සිටියේ. ඒ කාලයේ නාලන්දාව දුර්භික්ෂයකට මුහුණ දීල තිබුණා. ජීවත් වීමත් සැක සහිත වුණා. කුඹුරු අසවනු බොල්වීමෙන් සුදු ඇට පැදුනා. සලාකවලින් යැපෙන තත්වයට පත් වුණා. ඒ දවස්වල ම නිගණ්ඨනාතපුත්ත මහත් වූ නිගණ්ඨ පිරිසත් සමග නාලන්දාවේමයි වාසය කළේ. එදා නිගණ්ඨ ශ්‍රාවක අසිඛන්ධකපුත්ත ගාමණී නිගණ්ඨනාතපුත්ත වෙත පැමිණුනා. පැමිණිලා නිගණ්ඨනාතපුත්තට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ අසිඛන්ධකපුත්ත ගාමණීට නිගණ්ඨනාතපුත්ත මෙකරුණ පැවසුවා.

ඒහි ත්වං ගාමණී, සමණස්ස ගෝතමස්ස වාදං ආරෝපෙහි, ඒවන්තෝ කල්‍යාණෝ කිත්තිසද්දෝ අබ්භුග්ග-ජනි: “අසිඛන්ධකපුත්තේන ගාමණිනා සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒවං මහිද්ධිකස්ස ඒවං මහානුභාවස්ස වාදෝ ආරෝපිතෝ”ති. කථං පනාහං හන්තේ සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒවං මහිද්ධිකස්ස ඒවං මහානුභාවස්ස වාදං ආරෝපෙස්සාමිති. ඒහි ත්වං ගාමණී, යේන සමණෝ ගෝතමෝ තේනුසපංකම උපසංකමිත්වා සමණං ගෝතමං ඒවං වදේහි: නනු හන්තේ හගවා අනේකරියායේන කුලානං අනුද්දයං වණ්ණෙති, අනුරක්ඛං වණ්ණෙති, අනුකම්පං වණ්ණෙතිති.

එම්බා ගාමණී, මෙහෙ එන්න. ශ්‍රමණ ගෞතමයන් හට වාදයකින් අභියෝග කරන්න. එතකොට ඔය විදිහට ඔබ ගැන කල්‍යාණ වූ කීර්ති සෝභාවක් පැතිර යාවි. මේ සා මහත් ඉර්ධි ඇති, මේ සා මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණ ගෞතමයන් හට අසිඛන්ධකපුත්ත ගාමණී විසින් වාදයකින් අභියෝග කළා කියලා. ස්වාමීනී, මේ සා මහත් ඉර්ධි ඇති, මේ සා මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණ ගෞතමයන් හට මං වාදයකින් අභියෝග කරන්නේ කොහොම ද? එම්බා ගාමණී, මෙහෙ එන්න. ශ්‍රමණ ගෞතමයන් සිටින තැනට යන්න. ගිහිත් ශ්‍රමණ ගෞතමයන්ගෙන් මෙහෙම අහන්න. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් දායක පවුල්වලට දයාවන්න වීම වර්ණනා කරනවා නේද? රැකවරණය වර්ණනා කරනවා නේද? අනුකම්පා කිරීම වර්ණනා කරනවා නේද?

සං- තේ ගාමණී සමණෝ ගෝතමෝ ඒවං පුට්ඨෝ ඒවං ව්‍යාකරෝති: “ඒවං ගාමණී තථාගතෝ අනේකපරියායේන කුලානං අනුද්දයං වණ්ණෙති, අනුරක්ඛං වණ්ණෙති, අනුකම්පං වණ්ණෙති”ති තමේනං ත්වං ඒවං වදෙය්‍යාසි: අථ කිඤ්චරහි හන්තේ හගවා දුබ්භික්ඛේ ද්විහිතිකේ සේතට්ඨිකේ සලාකාචුත්තේ මහතා භික්ඛුසංඝේන සද්ධිං වාරිකං වරති? උ-ජේදාය හගවා කුලානං පටිපන්නෝ, අනායාස හගවා කුලානං පටිපන්නෝ, උපසානාය හගවා කුලානං පටිපන්නෝති. ඉමං බෝ තේ ගාමණී සමණෝ ගෝතමෝ උභතෝ කෝටිකං පඤ්භං පුට්ඨෝ නේව සක්ඛිති උග්ගිලිකුං නේව සක්ඛිති විගිලිකුන්ති.

ඉදින් එම්බා ගාමණී, ඔය විදිහට ඇසූ විට ශ්‍රමණ ගෞතමයන් මේ විදිහට උත්තර දේවි. “ගාමණී, එසේය. තථාගතයන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් දායක පවුල්වලට දයාවන්න වීම වර්ණනා කරනවා තමයි.

රුකවරණය වර්ණනා කරනවා නමයි. අනුකම්පා කිරීම වර්ණනා කරනවා නමයි.” එතකොට ඔබ මේ විදිහට කියන්න. එහෙම නම් ස්වාමීනී, දුර්භික්ෂයක් ඇති කල්හී, ජීවත් වීමටත් සැක ඇති කල්හී, වී ඇට සුදු වී ගිය කාලෙක, කුපන්වලින් යැපෙන කාලෙක මහත් හික්මු සංඝයා සමග අසවල් කරුණකට නම් වාරිකාවේ වඩිනවා ද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් විනාශ වීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් පිරිහීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් පෙළීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ. එමඟා ගාමණී, ඔබ මේ දෙකෙළවරක් ඇති (උභතෝකෝටික) ප්‍රශ්නය ඇසූ විට ශ්‍රමණ ගෞතමයන්ට වමාරන්ටත් බැරුව යනවා. ගිලගන්ටත් බැරිව යනවා.

ඒවං භන්තේති බෝ අසිබන්ධකපුත්තෝ ගාමණී නිගණ්ඨස්ස නානපුත්තස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා නිගණ්ඨං නානපුත්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ අසිබන්ධකපුත්තෝ ගාමණී භගවත්තං ඒකදවෝච: “නනු භන්තේ භගවා අනේකරියායේන කුලානං අනුද්දයං වණ්ණේති, අනුරක්ඛං වණ්ණේති, අනුකම්පං වණ්ණේතිති.” ඒවං ගාමණී තථාගතෝ අනේකරියායේන කුලානං අනුද්දයං වණ්ණේති, අනුරක්ඛං වණ්ණේති, අනුකම්පං වණ්ණේතිති. අථ කිඤ්චරහි භන්තේ භගවා දුබ්භික්ඛේ ද්විහිතිකේ සේනට්ඨිකේ සලාකාචුත්තේ මහතා හික්ඛුසංසේන සද්ධිං චාරිකං වරති? උ-ජේදාය භගවා කුලානං පටිපන්නෝ, අනයාය භගවා කුලානං පටිපන්නෝ, උපසානාය භගවා කුලානං පටිපන්නෝති.

එසේය ස්වාමීනී, කියලා අසිබන්ධකපුත්ත ගාමණී නිගණ්ඨනානපුත්ත හට පිළිතුරු දීලා අසුනෙන් නැගිට නිගණ්ඨනානපුත්තට වන්දනා කොට, පැදකුණු කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වැද එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ අසිබන්ධකපුත්ත ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවා. “ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් දායක පවුල්වලට දයාවන්න වීම වර්ණනා කරනවා නේද? රුකවරණය වර්ණනා කරනවා නේද? අනුකම්පා කිරීම වර්ණනා කරනවා නේද?” කියලා. “ගාමණී, එසේය. තථාගතයන් වහන්සේ නොයෙක් ආකාරයෙන් දායක පවුල්වලට දයාවන්න වීම වර්ණනා කරනවා නමයි. රුකවරණය වර්ණනා කරනවා නමයි.

අනුකම්පා කිරීම වර්ණනා කරනවා තමයි.” එහෙම නම් ස්වාමීනී, දුර්භික්ෂයක් ඇති කල්හී, ජීවත් වීමටත් සැක ඇති කල්හී, වී ඇට සුදු වී ගිය කාලෙක, කුපන්වලින් යැපෙන කාලෙක මහත් භික්ෂු සංඝයා සමග අසවල් කරුණකට නම් වාරිකාවේ වඩිනවා ද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් විනාශ වීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් පිරිහීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් පෙළීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ.

ඉතෝ සෝ ගාමණී ඒකනවුතෝ කප්පෝ යමහං අනුස්සරාමි. නාහිජානාමි කිඤ්චකුලං පක්කභික්ඛාඅනුප්පදානමත්තේන උපහතපුබ්බං අථ ඛෝ යානි තානි කුලානි අඛිචානි මහද්ධනානි මහාභෝගානි පහුතජාතරුපරජනානි පහුතචිත්තුපකරණානි පහුතධනධඤ්ඤානි, සබ්බානි තානි දානසම්භූතානි ටෙව ස-වසම්භූතානි ච සඤ්ඤමසම්භූතානි ච.

පින්වත් ගාමණී, මා (දැන්) යමක් සිහි කරනවා නම්, ඒ මෙයින් අනුචක් කල්පය යි. (මේ සා දිගු කාලයක් තුළ පවා) පිසින ලද ආහාර ටිකක් දන් දුන් පමණින්, කිසි දායක පවුලක් වැනසී ගිය බවක් නම් මා දකින්නේ නෑ. ඒ වගේ ම යම් මේ දායක පවුල් ආචාර, මහාධන ඇතිව, මහා භෝග ඇතිව, බොහෝ රන්රිදී ඇතිව, බොහෝ සැප උපකරණ ඇතිව, බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇතිව ඉන්නවා නම්, ඒ සියළු සැප සම්පත් ම දානයෙනුයි හට ගෙන තියෙන්නේ. සත්‍යය වචනයෙනුයි හට ගෙන තියෙන්නේ. සීල සංයමයෙනුයි හට ගෙන තියෙන්නේ.

අට්ඨ ඛෝ ගාමණී හේතු අට්ඨ ප-වයා කුලානං උපසානාය. රාජතෝ වා කුලානි උපසානං ග-ජන්ති, වොරතෝ වා කුලානි උපසානං ග-ජන්ති, අග්ගිතෝ වා කුලානි උපසානං ග-ජන්ති, උදකතෝ වා කුලානි උපසානං ග-ජන්ති, නිහිතං වා නාධිගච්ඡන්ති, දුප්පයුත්තා වා කම්මන්තං ජහන්ති, කුලානං වා කුලංගාරෝ උප්පජ්ජති යෝ තේ භෝගෝ විකිරති විධමති විද්ධංසේති, අනි-වතායෝව අට්ඨමිති. ඉමේ ඛෝ ගාමණී අට්ඨහේතු අට්ඨප-වයා කුලානං උපසානාය. ඉමේසු ඛෝ ගාමණී අට්ඨසු හේතුසු අට්ඨසු ප-වයේසු සන්තේසු සංවිජ්ජමානේසු යෝ මං ඒවං වදෙය්‍යා: “උ-ජේදාය භගවා කුලානං පටිපන්නෝ, අනයාය භගවා කුලානං පටිපන්නෝ, උපසානාය භගවා කුලානං පටිපන්නෝති. තං ගාමණී වාචා අප්පභාය තං චිත්තං අප්පභාය තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිස්සජ්ජන්වා යථාහතං නික්ඛිත්තෝ ඒවං නිරයේති.

පින්වත් ගාමණී, පවුල්වල විනාශය පිණිස හේතු අටක් කියෙනවා. ප්‍රත්‍ය අටක් කියෙනවා. රජුගෙනුන් පවුල් විනාශ වෙලා යනවා. සොරුන්ගෙනුන් පවුල් විනාශ වෙලා යනවා. ගින්නෙනුන් පවුල් විනාශ වෙලා යනවා. ජලයෙනුන් පවුල් විනාශ වෙලා යනවා. තැන්පත් ධනය නොලැබියනවා. වැරදි ලෙස යොදන ලද සේවකයනුත් කටයුතු අත් හරිනවා. යම් කෙනෙක් ඒ හෝග සම්පත් විසුරුවනවා නම්, පිඹ හරිනවා නම්, වනයනවා නම් එබඳු කුල අභරක් (වධක දරුවෙක්) පවුල්වල උපදිනවා. අටවැන්න මේ අනිත්‍ය බව ම යි. පින්වත් ගාමණී, පවුල්වල විනාශය පිණිස පවතින්නේ ඔය හේතු අට යි, ප්‍රත්‍ය අට යි. පින්වත් ගාමණී, ඔය හේතු අටත්, ප්‍රත්‍ය අටත් පැහැදිලිව දකිනට ලැබෙද්දීත්, යම් කිසි කෙනෙක් මට මෙහෙම කියනවා නම්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් විනාශ වීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් පිරිහීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දායක පවුල් පෙළීම පිණිසයි කටයුතු කරන්නේ කියල පින්වත් ගාමණී, ඔහු ඒ වචනය අත්නොහැර සිටියොත්, ඒ සිත අත්නොහැර සිටියොත්, ඒ දෘෂ්ටිය අත්නොහැර සිටියොත් ඔසවාගෙන ආ බරක් බිම තබන පරිද්දෙන් නිරයේ තමයි උපදින්නේ.

ඒවං චූත්තේ අසිබන්ධකපුත්තෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච:
 අභික්කන්තං හන්තේ උපාසකං මං භගවා ධාරේතු
 අජ්ජතග්ගේ පාණ්ණපේතං සරණං ගතන්ති.

මෙසේ වදාළ විට අසිබන්ධක පුත්ත ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කළා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේකවා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කුල සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.10

මණ්ඩුලකසුත්තං

මණ්ඩුලක ගාමණීට වදාළ දෙසුම

424. ඒකං සමයං භගවා රාජගනේ විහරති වේඵවනේ කලන්දකනිවාපේ. තේන ඛෝ පන සමයේන රාජන්තේපුරේ රාජපරිසායං සන්තිසිත්තානං සන්තිපතිතානං අයමන්තරා කථා උදපාදි: “කප්පාති සමණානං සක්‍යපුත්තියානං ජාතරූපරජනං. සාදියන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජනං. පතිගණ්හන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජන”න්ති.

424. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ රජගහ නුවර කලන්දක නිවාප නම් වූ වේඵවනාරාමයේ. ඒ කාලයේ රජු ගේ ඇතුළු නුවර රජ පිරිස තුළ රැස්වීමට සහභාගී වූවන් අතර මේ කතාබහ ඇති වුණා. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලාට රන්, රිදී, මිලමුදල් කැප යි. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් ඉවසනවා. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් පිළිගන්නවා කියලා.

තේන ඛෝ පන සමයේන මණ්ඩුලකෝ ගාමණී තස්සං පරිසං නිසිත්තෝ හෝති. අථ ඛෝ මණ්ඩුලකෝ ගාමණී නං පරිසං ඒතදවෝච: මා අය්‍යා ඒචං අවුත්ථ, න කප්පති සමණානං සක්‍යපුත්තියානං ජාතරූපරජනං, න සාදියන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජනං, න පතිගණ්හන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජනං, නික්ඛිත්තමණිසුවණ්ණා සමණා සක්‍යපුත්තියා අපේතජාතරූපරජනාති. අසක්ඛි ඛෝ මණ්ඩුලකෝ ගාමණී නං පරිසං සඤ්ඤාපේතුං. අථ ඛෝ මණ්ඩුලකෝ ගාමණී යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසිත්තෝ ඛෝ මණ්ඩුලකෝ ගාමණී භගවන්තං ඒතදවෝච:

ඒ වෙලාවේ මණ්ඩුලක ගාමණී, ඒ පිරිස අතර වාචිවෙලා හිටියා. එතකොට මණ්ඩුලක ගාමණී ඒ පිරිසට මෙහෙම කිව්වා. “ආර්යවරුනි, ඔහොම කියන්ට එපා. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලාට රන්, රිදී, මිලමුදල් කැප නෑ. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් ඉවසන්නේ

නෑ. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් පිළිගන්නෙත් නෑ. ශාක්‍යපුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන් රුවන් බැහැර කරලයි ඉන්නේ. රන්, රිදී, මිල මුදල්වලින් ඉවත් වෙලයි ඉන්නේ” කියලා. මණ්ඩුළක ගාමණීට ඒ පිරිස දැනුවත් කරන්නට පුළුවන් වුණා. ඊට පස්සේ මණ්ඩුළක ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ මණ්ඩුළක ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසුවා.

ඉඬ හන්නේ රාජන්තේපුරේ රාජපරිසායං සන්නිසින්නානං සන්නිපතිනානං අයමන්තරා කථා උදපාදි: කප්පාති සමණානං සක්‍යපුත්තියානං ජාතරූපරජනං සාදියන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජනං. පතිගණ්හන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජනන්ති. ඒවං චුත්තාහං හන්නේ තං පරිසං ඒතදවෝච: මා අය්‍යා ඒවං අවචුත්ථ, න කප්පති සමණානං සක්‍යපුත්තියානං ජාතරූපරජනං, න සාදියන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජනං, න පතිගණ්හන්ති සමණා සක්‍යපුත්තියා ජාතරූපරජනං, නික්ඛිත්තමණිසුවණ්ණං සමණා සක්‍යපුත්තියා අපේතජාතරූපරජනාති. අසක්ඛිං බෝහං තං හන්නේ පරිසං සඤ්ඤාපේතුං. ක-වාහං හන්නේ ඒවං ව්‍යාකරමානෝ චුත්තවාදී ටෙව භගවතෝ හෝමි, න ච භගවන්තං අභුතේන අබ්භාචික්ඛාමි, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යාකරෝමි, න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුපාතෝ ගාරය්හං ධානං ආග-ජතීති.

ස්වාමීනී, මෙහි රජු ගේ ඇතුළු නුවර රජ පිරිස තුළ රැස්වීමට සහභාගී වුවත් අතර මේ කතාබහ ඇති වුණා. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලාට රන්, රිදී, මිලමුදල් කැප යි. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් ඉවසනවා. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් පිළිගන්නවා කියලා. මෙසේ පැවසූ විට ස්වාමීනී, මං ඒ පිරිසට මෙහෙම කිව්වා. “ආර්යවරුනි, ඔහොම කියන්ට එපා. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලාට රන්, රිදී, මිලමුදල් කැප නෑ. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් ඉවසන්නේ නෑ. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් පිළිගන්නෙත් නෑ. ශාක්‍යපුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන් රුවන් බැහැර කරලයි ඉන්නේ. රන්, රිදී, මිල මුදල්වලින් ඉවත් වෙලයි ඉන්නේ” කියලා. ස්වාමීනී, මට ඒ පිරිස දැනුවත් කරන්නට පුළුවන් වුණා. ස්වාමීනී, ඔය විදිහට පිළිතුරු දෙන විට ඇත්තෙන් ම මං භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයක් ම කියන කෙනෙක් වෙනව ද? භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභුතයෙන්

වෝදනා නො කරන කෙනෙක් වෙනවා ද? ධර්මයට අනුකූල වූ දෙයක් කියන කෙනෙක් වෙනවා ද? කරුණු සහිත වාදනංවා ගැරහිය යුතු තත්වයට පත් නො වන කෙනෙක් වෙනවා ද?

තභ්බ ත්වං ගාමණී ඒවං ව්‍යාකරමනෝ චූත්තවාද -ව මේ හෝසි, න ච මං අභුතේන අබිභවික්ඛසි, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යාකරෝසි, න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුපාතෝ ගාරය්හං ධානං ආග-ජති. න හි කප්පති ගාමණී සමණානං සකාසුත්තියානං ජාතරූපරජනං, න සාදියන්ති සමණා සකාසුත්තියා ජාතරූපරජනං, න පතිගණ්හන්ති සමණා සකාසුත්තියා ජාතරූපරජනං, නික්ඛිත්ත මණ්ඩුචණ්ණා සමණා සාකාසුත්තියා අපේතරජාතරූපරජනා.

පින්වත් ගාමණී, ඔය විදිහට ඔබ පිළිතුරු දෙන විට ඒකාන්තයෙන් ම මා පවසන ලද්දක්මයි කියන්නේ. මට අභූතයෙන් වෝදනා කරන්නේ නෑ. ධර්මයට අනුකූල දෙයක් ම යි කියන්නේ. කරුණු සහිතව වාද නංවා ගැරහිය යුතු තත්වයට පත් වෙන්නේ නෑ. පින්වත් ගාමණී, ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලාට රන්, රිදී, මිලමුදල් කැප නෑ ම යි. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් ඉවසන්නේ නෑ ම යි. ශාක්‍ය පුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන්, රිදී, මිලමුදල් පිළිගන්නෙත් නෑ ම යි. ශාක්‍යපුත්‍ර ශ්‍රමණයන් වහන්සේලා රන් රුවන් බැහැර කරලයි ඉන්නේ. රන්, රිදී, මිල මුදල්වලින් ඉවත් වෙලයි ඉන්නේ.

යස්ස බෝ ගාමණී ජාතරූපරජනං කප්පති, පඤ්චපි තස්ස කාමගුණා කප්පන්ති. යස්ස පඤ්චකාමගුණා කප්පන්ති, ඒකංසේනේතං ගාමණී ධාරෙය්‍යාසි: අස්සමණධම්මෝ අසක්කිපුත්තියධම්මෝති. අපිවාහං ගාමණී ඒවං වදාමි: තිණං තිණත්ථිකේන පරියේසිතබ්බං, දාරුං දාරුත්ථියේන පරියේසිතබ්බං, සකටං සකටත්ථිකේන පරියේසිතබ්බං. පුරිසෝ පුරිසත්ථිකේන පරියේසිතබ්බෝ. නත්ථේවහං ගාමණී කේනචි පරියායේන ජාතරූපරජනං සාදිතබ්බං පරියේසිතබ්බන්ති වදාමිති.

පින්වත් ගාමණී, යම් කෙනෙකුට රන් රිදී මිල මුදල් කැප නම්, ඔහුට පඤ්ච කාම ගුණයන් කැප යි. යම් කෙනෙකුට පඤ්ච කාම ගුණයන් කැප නම්, ගාමණී, ස්ථීර වශයෙන් ම මතක තබා ගන්න ඒක අශ්‍රමණ ධර්මයක් ම යි කියලා. අශාක්‍ය පුත්‍රීය ධර්මයක් ම යි කියලා. එනමුත් පින්වත් ගාමණී,

මා පවසන්නේ මෙහෙම යි. තණවලින් ප්‍රයෝජන ඇති පැවිද්දා විසින් තණ සෙවිය යුතු යි. දරවලින් ප්‍රයෝජන ඇති පැවිද්දා විසින් දර සෙවිය යුතු යි. ගැලෙන් ප්‍රයෝජන ඇති පැවිද්දා විසින් ගැලක් සෙවිය යුතු යි. පුරුෂයෙකුගෙන් උපකාරයක් අවශ්‍ය පැවිද්දා විසින් පුරුෂයෙකු සෙවිය යුතු යි. එහෙත් පින්වත් ගාමණී, කවර වූ ක්‍රමයකින්වත් රන්, රිදී, මිළ මුදල් ඉවසිය යුතු යි කියල හෝ සෙවිය යුතු යි කියල හෝ මං කියන්නේ නෑ.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

මණ්ඩුළක සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.11

හදුකසුත්තං

හදුක ගාමණීට වදාළ දෙසුම

425. ඒකං සමයං හගවා මල්ලේසු විහරති උරුවේලකප්පං නාම මල්ලානං නිගමෝ. අථ ඛෝ හදුකෝ ගාමණී යෙන හගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ හදුකෝ ගාමණී හගවන්තං ඒතදවෝච: සාධු මේ හත්තේ හගවා දුක්ඛස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච දේසේතුති. අහඤ්ච තේ ගාමණී අතීතං අද්ධානං ආරබ්භ දුක්ඛස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච දේසෙය්‍යාං: “ඒවං අහෝසි අතීතමද්ධාන”න්ති. තත්‍ර තේ සියා කංඛා සියා විමති. අහඤ්ච- තේ ගාමණී අනාගතමද්ධානං ආරබ්භ දුක්ඛස්ස සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච දේසෙය්‍යාං: “ඒවං භවිස්සාති අනාගතමද්ධාන”න්ති. තත්‍රාපි තේ සියා කංඛා සියා විමති. අපිවාහං ගාමණී ඉධෙව නිසින්නෝ එත්ථ ව තේ නිසින්නස්ස දුක්ඛඤ්ච සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච දේසිස්සාමි. තං සුභෝගි. සාධුකං මනාසි කරෝගි, භාසිස්සාමිති. ඒවං හත්තේති ඛෝ හදුකෝ ගාමණී හගවතෝ ප-වස්සෝසි හගවා ඒතදවෝච:

425. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ මල්ල ජනපදයේ උරුවේලකප්ප නම් මල්ලවයන් ගේ නියමිගමේ. එදා හදුක ගාමණී

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණිණා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ හදුක ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසා සිටියා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුකෙහි හට ගැනීමත්, නැති වීමත් දේශනා කරන්නේනම් ඉතා අගනේය. පින්වත් ගාමණී, මං ඔබට අතීත කාලය අරභයා දුකේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත් දේශනා කරන්ට ගියොත් “අතීත කාලෙ මෙහෙමයි වුණේ” කියලා ඔබට එහිලා සැක ඇති වෙන්ට ඉඩකියෙනවා. විමනියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ කියෙනවා. පින්වත් ගාමණී, ඒ වගේ ම මං ඔබට අනාගත කාලය අරභයා දුකේ හට ගැනීමත්, නැතිවීමත් දේශනා කරන්ට ගියොත් “අනාගත කාලෙ මෙහෙමයි වන්නේ” කියලා ඔබට ඒ ගැන වුණත් සැක ඇති වෙන්ට ඉඩකියෙනවා. විමනියක් ඇති වෙන්ට ඉඩ කියෙනවා. එනිසා ම පින්වත් ගාමණී, මං මෙතැන ම ඉඳගෙන, මෙතැන ම වාඩිවී සිටින ඔබට දුකේ හට ගැනීමත්, දුකේ නැති වීමත් ගැන දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. මා කියා දෙන්නම්. එසේය ස්වාමීනී, කියල හදුක ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළා.

තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී අත්ථි තේ උරුවේලකප්පේ මනුස්සා යේසන්තේ වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා උප්පජ්ජෙය්‍යං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සපායාසානි. අත්ථි මේ භන්තේ උරුවේලකප්පෝ මනුස්සා යේසං මේ වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා උප්පජ්ජෙය්‍යං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සපායාසානි. අත්ථි පන තේ ගාමණී උරුවේලකප්පේ මනුස්සා යේසන්තේ වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා නුප්පජ්ජෙය්‍යං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සපායාසානි. අත්ථි මේ භන්තේ උරුවේලකප්පේ මනුස්සා යේසං මේ වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා නුප්පජ්ජෙය්‍යං සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්ස උපායාසානි.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද සිතන්නේ? යම් කෙනෙකු මරණයට පත් වුණොත්, බන්ධනයකට අඟවුණොත්, පිරිහී ගියොත්, නින්දාවකට වැටුණොත්, ඒ ගැන ඔබ තුළ සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම් උපදිනවා නම්, ඔබට එබඳු වූ මිනිසුන් උරුවේලකප්ප ගමෙහි ඉන්නවා ද? ස්වාමීනී, යම් කෙනෙකු මරණයට පත් වුණොත්, බන්ධනයකට අඟවුණොත්, පිරිහී ගියොත්, නින්දාවකට වැටුණොත්, ඒ ගැන මා තුළ සෝක,

වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම උපදිනවා නම්, මට එබඳු වූ මිනිසුන් උරුවෙලකප්ප ගමෙහි ඉන්නවා. ඒ වගේ ම පින්වත් ගාමණී, යම් කෙනෙකු මරණයට පත් වුණොත්, බන්ධනයකට අභ්‍යවුණොත්, පිරිහී ගියොත්, නින්දාවකට වැටුණොත්, ඒ ගැන ඔබ තුළ සෝක, වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම උපදින්නේ නැත්නම්, ඔබට එබඳු වූ මිනිසුන් උරුවෙලකප්ප ගමෙහි ඉන්නවා ද? ස්වාමීනී, යම් කෙනෙකු මරණයට පත් වුණොත්, බන්ධනයකට අභ්‍යවුණොත්, පිරිහී ගියොත්, නින්දාවකට වැටුණොත්, ඒ ගැන මා තුළ සෝක, වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම උපදින්නේ නැත්නම්, මට එබඳු වූ මිනිසුන් ද උරුවෙලකප්ප ගමෙහි ඉන්නවා.

කෝත්තු බෝ ගාමණී හේතු කෝ ප-වයෝ යෙන තේ ඒක-වානං උරුවෙලකප්පියානං මනුස්සානං වධෙන වා බන්ධෙන වා ජාතියා වා ගරභාය වා උප්පජ්ජෙය්‍යං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සපායාසා? කෝ පන ගාමණී හේතු කෝ ප-වයෝ යේන තේ ඒක-වානං උරුවෙලකප්පියානං මනුස්සානං වධෙන වා බන්ධෙන වා ජාතියා වා ගරභාය වා නූප්පජ්ජෙය්‍යං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සපායාසාති. යේසං මේ භන්තේ උරුවෙලකප්පියානං මනුස්සානං වධෙන වා බන්ධනේන වා ජාතියා වා ගරභාය වා උප්පජ්ජෙය්‍යං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සපායාසා, අත්ථි මේ තේසු ඡන්දරගෝ. යේසං පන මේ භන්තේ උරුවෙලකප්පියානං මනුස්සානං වධෙන වා බන්ධනේන වා ජාතියා වා ගරභාය වා නූප්පජ්ජෙය්‍යං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සපායාසා, තත්ථි මේ තේසු ඡන්දරගෝති.

පින්වත් ගාමණී, උරුවෙලකප්ප ගමේ ඇතැම් මිනිසුන් ගේ මරණයක් වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක් වුණොත්, පිරිහීමක්, නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ ගැන ඔබ තුළ සෝක, වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම උපදිනවා නම්, ඒකට හේතුව මොකක්ද? ප්‍රත්‍ය මොකක්ද? පින්වත් ගාමණී, උරුවෙලකප්ප ගමේ ඇතැම් මිනිසුන් ගේ මරණයක් වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක් වුණොත්, පිරිහීමක්, නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ ගැන ඔබ තුළ සෝක, වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම උපදින්නේ නැත්නම්, ඒකට හේතුව මොකක්ද? ප්‍රත්‍ය මොකක්ද? ස්වාමීනී, උරුවෙලකප්ප ගමේ ඇතැම් මිනිසුන් ගේ මරණයක් වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක් වුණොත්, පිරිහීමක්, නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ ගැන මා තුළ සෝක, වැළපීම, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම උපදිනවා නම් ඒ උදවිය කෙරෙහි මා තුළ ඇති ඡන්දරාගය කියෙනවා. ස්වාමීනී, උරුවෙලකප්ප ගමේ ඇතැම් මිනිසුන් ගේ මරණයක් වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක් වුණොත්, පිරිහීමක්, නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ

ගැන මා තුළ සෝක, වැළපීම, දුක් දොමනස්, සුසුම්හෙළීම උපදින්නේ නැත්නම් ඒ උදවිය කෙරෙහි මා තුළ ඇති ඡන්දරාගය නෑ.

ඉමිනා ත්වං ගාමණී ධම්මෙන දිට්ඨොන විදිතේන අකාලිකේන පත්තේන පරියෝගාළ්භේන අතීතානගතේ නයං තේහි, යං බෝ කිඤ්චි අතීතමද්ධානං දුක්ඛං උප්පජ්ජමානං උප්පජ්ජී, සබ්බන්තං ඡන්දමූලකං ඡන්දනිදානං, ඡන්දෝ හි මූලං දුක්ඛස්ස. යං හි කිඤ්චි අනාගතමද්ධානං දුක්ඛං උප්පජ්ජමානං උප්පජ්ජස්සති, සබ්බන්තං ඡන්දමූලකං ඡන්දනිදානං ඡන්දෝ හි මූලං දුක්ඛස්සාති. අ-ඡරියං හන්තේ අබ්භූතං හන්තේ යාව සුභාසිතමිදං හන්තේ භගවතා “යං කිඤ්චි අතීතමද්ධානං දුක්ඛං උප්පජ්ජති සබ්බන්තං ඡන්දමූලකං ඡන්දනිදානං ඡන්දෝ හි මූලං දුක්ඛස්ස, යං කිඤ්චි අනාගතමද්ධානං දුක්ඛං උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජස්සති සබ්බන්තං ඡන්දමූලකං ඡන්දනිදානං, ඡන්දෝ හි මූලං දුක්ඛස්සාති.

පින්වත් ගාමණී, ඔබ දැක ගත්, අවබෝධ කර ගත්, අකාලික වූ, පැමිණියා වූ, බැස ගත්තා වූ මේ ධර්මය තුළින් අතීතයට හා අනාගතයටත් දහම් න්‍යාය අනුව ගලපා ගන්න. අතීත කාලයෙහි යම් කිසි දුකක් උපන්න විට ඉපදුනා නම්, ඒ සෑම දුකකට ම කැමැත්ත මුල් වුණා. කැමැත්තයි මූලික කාරණය වුණේ. දුකේ මූල වනාහි ආශාවම යි. අනාගත කාලයෙහි යම් කිසි දුකක් උපදින විට උපදිනවා නම්, ඒ සෑම දුකකට ම කැමැත්ත මුල් වෙනවා. කැමැත්තයි මූලික කාරණය වෙනවා. දුකේ මූල වනාහි ආශාවම යි. ස්වාමීනී, ආශ්වරිය යි. ස්වාමීනී, පුදුම සහගත යි. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් “අතීත කාලයෙහි යම් කිසි දුකක් උපන්න විට ඉපදුනා නම්, ඒ සෑම දුකකට ම කැමැත්ත මුල් වුණා. කැමැත්තයි මූලික කාරණය වුණේ. දුකේ මූල වනාහි ආශාවම යි. අනාගත කාලයෙහි යම් කිසි දුකක් උපදින විට උපදිනවා නම්, ඒ සෑම දුකකට ම කැමැත්ත මුල් වෙනවා. කැමැත්තයි මූලික කාරණය වෙනවා. දුකේ මූල වනාහි ආශාවම යි” කියල මේ වදාරණ ලද්දේ කොයිතරම් සුභාෂිතයක් ද,

අත්ථි මේ හන්තේ චිරවාසී නාම කුමාරෝ, බහි ආවසරෝ පටිවසති. සෝ බ්වාහං හන්තේ කාලස්සේව වුට්ඨාය පුරිසං උය්‍යෝජේමි: “ග-ඡ හණේ චිරවාසී. කුමාරං ජානාහිති. යාවකීවඤ්ච හන්තේ සෝ පුරිසෝ නාග-ඡති තස්ස මේ හෝතේව අඤ්ඤාපත්තං; මා හේව චිරවාසිස්ස කුමාරස්ස කිඤ්චි ආබාධයිත්ථාති, තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී, චිරවාසිස්ස තේ කුමාරස්ස වධෙන වා බන්ධනේන වා ජානියා වා ගරහාය වා උප්පජ්ජෙය්‍යං සෝක පරිදේව

දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසාති. චිරවාසිස්ස මේ භන්නේ කුමාරස්ස වධෙන වා
ඛන්ධනේන වා ජානියා වා ගරභාය වා ජීවිතස්සපි සියා අඤ්ඤාපත්තං,
කිම්පන මේ නුප්පජ්ජස්සන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසාති.
ඉමිනාපි බෝ ඒතං ගාමණී පරියායේන වේදිතබ්බං යං කිඤ්චි දුක්ඛං
උප්පජ්ජමානං උප්පජ්ජති, සබ්බන්තං ඡන්දමූලකං ඡන්දනිදානං ඡන්දෝ හි
මූලං දුක්ඛස්සා”ති.

ස්වාමීනී, මට චිරවාසී කියලා පොඩි දරුවෙක් ඉන්නවා. පිටස්තර
ගෙදරක යි ඉන්නේ. ඒ මං පාන්දරින් නැගිටලා පුරුෂයෙකුට පිටත් කරල
යවනවා “එම්බා මිනිස, යන්න. චිරවාසී කුමාරයා ගැන තොරතුරු
දැනගන්න” කියලා. ඉතින් ස්වාමීනී, ඒ පුරුෂයා යම්තාක් වෙලාවක් නැවිත්
සිටිනවා නම්, ඒ මට “චිරවාසී කුමාරයාට කිසි පීඩාවක් වෙන්ට එපා” කියල
හිතේ වෙනස්කමක් ඇති වෙනවා ම යි. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ මොකක්
ද හිතන්නේ? චිරවාසී කුමාරයා ගේ මරණය වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක්
වුණොත්, පිරිහීමක්, නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ ගැන ඔබ තුළ සෝක,
වැළපීම්, දුක් දොමනස්, සුසුම්හෙළීම් උපදිනවා ද? ස්වාමීනී, චිරවාසී
කුමාරයා ගේ මරණය වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක් වුණොත්, පිරිහීමක්,
නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ ගැන මගේ ජීවිතයට වුණත් කරදරයක්
වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. එහෙම එකේ මට සෝක, වැළපීම්, දුක් දොමනස්,
සුසුම්හෙළීම් නුපදිවිද. පින්වත් ගාමණී, මේ ක්‍රමයෙනුත් “යම් කිසි දුකක්
උපදින විට උපදිනවා නම්, ඒ සෑම දුකක් ම ආශාව මුල් කොට තියෙන්නේ.
ආශාව මූලික කාරණය වෙලයි තියෙන්නේ. ආශාව ම යි දුකට මූල” කියන
ඔය කාරණය ම යි අවබෝධ කර ගත යුත්තේ.

තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී යදා තේ චිරවාසිස්ස මාතා අදිට්ඨා ආසි
අස්සුතා, අහෝසි චිරවාසිස්ස මාතූයා ඡන්දෝ වා රාගෝ වා පේමං වාති.
තෝ හේතං භන්නේ. දස්සනං වා තේ ගාමණී ආගම්ම සවනං වා තේ ගාමණී
ආගම්ම ඒවන්තේ අහෝසි: චිරවාසිස්ස මාතූයා ඡන්දෝ ව රාගෝ වා පේමං
වාති. ඒවං භන්නේ. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී. චිරවාසිස්ස මාතූයා තේ වධෙන
වා ඛන්ධනේන වා ජානියා වා ගරභාය වා උප්පජ්ජේය්‍යං සෝක පරිදේව
දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසාති. චිරවාසිස්ස මාතූයා මේ භන්නේ වධෙන වා
ඛන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා ජීවිතස්සපි සියා අඤ්ඤාපත්තං, කිම්පන
මේ නුප්පජ්ජස්සන්ති සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්සපායාසාති. ඉමිනාපි
බෝ ඒතං ගාමණී පරියායේන වේදිතබ්බං යං කිඤ්චි දුක්ඛං උප්පජ්ජමානං
උප්පජ්ජති සබ්බන්තං ඡන්දමූලකං ඡන්දනිදානං, ඡන්දෝහි මූලං දුක්ඛස්සාති.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඔබ යම් දවසක විරවාසී ගේ මව් ගැන දැකලා තිබුණේ නැත්නම්, අසලා තිබුණේත් නැත්නම්, ඔබට විරවාසී ගේ මව් කෙරෙහි කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ ඇති වුණා ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. පින්වත් ගාමණී, විරවාසී ගේ මව් කෙරෙහි කැමැත්තක් හෝ රාගයක් හෝ ප්‍රේමයක් හෝ ඇති වීම යන කරුණ ඔබ තුළ ඇති වුණේ එක්කෝ දැකීමකට ඇවිල්ලා, එක්කෝ ඇසීමකට ඇවිල්ලා නේද? එසේය ස්වාමීනී. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? විරවාසී මව් ගේ මරණය වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක් වුණොත්, පිරිහීමක්, නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ ගැන ඔබ තුළ සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම් උපදිනවා ද? ස්වාමීනී, විරවාසී මව් ගේ මරණය වුණොත්, බන්ධන ගත වීමක් වුණොත්, පිරිහීමක්, නින්දාවකට වැටීමක් වුණොත්, ඒ ගැන මගේ ජීවිතයට වුණත් කරදරයක් වෙන්ට ඉඩ තියෙනවා. එහෙම එකේ මට සෝක, වැළපීම්, දුක් දොම්නස්, සුසුම්හෙළීම් නූපදිවිද. පින්වත් ගාමණී, මේ ක්‍රමයෙනුත් “යම් කිසි දුකක් උපදින විට උපදිනවා නම්, ඒ සෑම දුකක්ම ආශාව මුල් කොට තියෙන්නේ. ආශාව මූලික කාරණය වෙලයි තියෙන්නේ. ආශාව ම යි දුකට මුල” කියන ඔය කාරණය ම යි අවබෝධ කර ගත යුත්තේ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

හදුක සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.12

රාසියසුත්තං

රාසිය ගාමණීට වදාළ දෙසුම

426. අට බෝ රාසියෝ ගාමණී යේන භගවා තේනුපසංකම් උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ රාසියෝ ගාමණී භගවන්තං ඒතදවෝච: සුතං මේතං හත්තෝ සමණෝ ගෝතමෝ සබ්බං තපං ගරහති, සබ්බං තපස්සිං විබාජීචිං ඒකංසේන

උපවදනි උපක්කෝසනීති. ක-චි තේ හන්තේ හගවතෝ චුත්තවාදිනෝ න ච හගවන්තං අභුතේන අබිභාවික්ඛන්ති, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යාකරෝන්ති, න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුපාතෝ ගාරය්හං ධානං ආග-ජනීති.

426. එදා රාසිය ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ රාසිය ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසා සිටියා. ස්වාමීනී, මට මේ කාරණය අසන්ට ලැබුණා. ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ සෑම තපසකට ම ගරහනවා. කටුක ජීවන ගෙවන සියළු තාපසවරුන්ට එක් අංශයකින් බලා උපවාද කරනවා. අපභාස කරනවා කියලා. ස්වාමීනී, ඒ උදවිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයක් ම ද කියන්නේ? භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභුතයෙන් චෝදනා කිරීමක් නැද්ද? ධර්මයට අනුකූල දෙයක් ම ද කියන්නේ? කරුණු සහිතව වාද නංවා ගැරහීමට පත් කරවන දෙයක් නැද්ද?

යේ තේ ගාමණී ඒවමාහංසු: සමණෝ ගෝතමෝ සබ්බං තපං ගරහති, සබ්බං තපස්සිං චිබ්ජීචිං ඒකංසේන උපවදනි, උපක්කෝසනීති, න මේ තේ චුත්තවාදිනෝ, අබිභාවික්ඛන්ති ච පන මං තේ අසනා අභුතේන. ද්වේ මේ ගාමණී අන්තා පබ්බජිතේන න සේවිතබ්බා: යෝ වායං කාමේසු කාමසුඛල්ලිකානුයෝගෝ නිනෝ ගම්මෝ පෝථුජ්ජනිකෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ. යෝ වායං අත්තකිලමනානුයෝගෝ දුක්ඛෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ, ඒතේ තේ ගාමණී උහෝ අන්තේ අනුපගම්ම මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමා ච සා ගාමණී මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති, අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨී සම්මාසමාධි. අයං බෝ සා ගාමණී මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පින්වත් ගාමණී, යම් කෙනෙක් මේ විදිහට කිව්වා නම්, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ සෑම තපසකට ම ගරහනවා. කටුක ජීවන ගෙවන සියළු තාපසවරුන්ට එක් අංශයකින් බලා උපවාද කරනවා. අපභාස කරනවා

කියලා. ඒ උදවිය මං පැවසූ දෙයක් නොවෙයි කියන්නේ. මට අසත්‍යයෙන්, අභූතයෙන් වෝදනා කරනවා. පින්වත් ගාමණී, පැවිද්දා විසින් මේ අන්ත දෙක සේවනය නො කළ යුතු යි. යම් මේ කාමයන්හි, කාමසුඛයෙහි ඇලී ගැලී වාසය කිරීමක් ඇද්ද මෙය හීන වූ දෙයක්. ලාමක දෙයක්. පෘතග්ජනයන්ට අයත් දෙයක්. අනාර්ය දෙයක්. අනර්ථ සහිත දෙයක්. යම් මේ තමාව පීඩාවට පත් කර ගන්නා තපස් ක්‍රමයන් ඇද්ද මෙය දුක් සහිත දෙයක්. අනාර්ය දෙයක්. අනර්ථ සහිත දෙයක්. පින්වත් ගාමණී, මේ අන්ත දෙකට නො පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද්දේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව යි. ඒ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව දහම් ඇස ලබා දෙනවා. නුවණ ලබා දෙනවා. කෙලෙස් සංසිද්ධවනවා. විශේෂ ඤාණය ඇති කර දෙනවා. සත්‍යාවබෝධය ඇති කර දෙනවා. නිවන පිණිස පවතිනවා. පින්වත් ගාමණී, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරපු, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ ලබා දෙන, කෙලෙස් සංසිද්ධවන, විශේෂ ඤාණය ඇති කර දෙන, සත්‍යාවබෝධය ඇති කර දෙන, නිවන පිණිස පවතින ඒ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් කුමක් ද? ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම යි. ඒ කියන්නේ: සම්ම දිට්ඨි සම්මා සමාධි. පින්වත් ගාමණී, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද මේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව තමයි දහම් ඇස ලබා දෙන්නේ. නුවණ ලබා දෙන්නේ. කෙලෙස් සංසිද්ධවන්නේ. විශේෂ ඤාණය ඇති කර දෙන්නේ. සත්‍යාවබෝධය ඇති කර දෙන්නේ. නිවන පිණිස පවතින්නේ.

තයෝ බෝ මේ ගාමණී කාමභෝගිනෝ සන්තෝ සංවිජ්ජමානා ලෝකස්මිං. කතමේ තයෝ, ඉධ ගාමණී ඒක-වෝ කාමභෝගී අධම්මේන භෝගේ පරියේසති සාහසේන අධම්මේන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේන න අත්තානං සුබ්බිති පීණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤාති කරෝති. ඉධ පන ගාමණී, ඒක-වෝ කාමභෝගී අධම්මේන භෝගේ පරියේසති සාහසේන, අධම්මේන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේන අත්තානං සුබ්බිති පීණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤාති කරෝති. ඉධ පන ගාමණී ඒක-වෝ කාමභෝගී අධම්මේන භෝගේ පරියේසති සාහසේන, අධම්මේන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේන අත්තානං සුබ්බිති පීණේති සංවිහජති පුඤ්ඤාති ච කරෝති.

පින්වත් ගාමණී, ලෝකයෙහි සිටින්නා වූ කම්පූප අනුභව කරන තුන් දෙනෙක් ව දකින්නට ලැබෙනවා. කවර තුන් දෙනෙක් ද යත්? පින්වත් ගාමණී, මෙහිලා කම් පූප අනුභව කරන ඇතැම් කෙනෙක් අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් පොයනවා. අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත්

භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරන්නෙත් නෑ. පිනවන්නෙත් නෑ. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මෙහි කම් සැප අනුභව කරන තව කෙනෙක් අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයනවා. අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. නමුත් අනුන්ට බෙදන්නේ නෑ. පින් කරන්නේ නෑ. පින්වත් ගාමණී, මෙහි කම් සැප අනුභව කරන තවත් කෙනෙක් අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයනවා. අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුත් කරනවා.

ඉධ ගාමණී ඒක-වෝ කාමභෝගී ධම්මාධම්මෙන භෝගේ පරියේසති සාහසේනපි අසාහසේනපි. ධම්මාධම්මෙන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේනපි අසාහසේනපි න අත්තානං සුබ්බේති පීණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤාති කරෝති. ඉධ පන ගාමණී, ඒක-වෝ කාමභෝගී ධම්මාධම්මෙන භෝගේ පරියේසති සාහසේනපි අසහසේනපි, ධම්මාධම්මෙන භෝගේ පරියේසිත්වා සහසේනපි අසාහසේනපි අත්තානං සුබ්බේති පීණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤාති කරෝති. ඉධ පන ගාමණී ඒක-වෝ කාමභෝගී ධම්මාධම්මෙන භෝගේ පරියේසති සාහසේනපි අසාහසේනපි, ධම්මාධම්මෙන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේනපි අසාහසේනපි අත්තානං සුබ්බේති පීණේති සංවිහජති පුඤ්ඤාති ව කරෝති.

පින්වත් ගාමණී, මෙහිලා කම් සැප අනුභව කරන ඇතැම් කෙනෙක් ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් භෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරන්නෙත් නෑ. පිනවන්නෙත් නෑ. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මෙහි කම් සැප අනුභව කරන තව කෙනෙක් ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් භෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. නමුත් අනුන්ට බෙදන්නේ නෑ. පින් කරන්නේ නෑ. පින්වත් ගාමණී, මෙහි කම් සැප අනුභව කරන තවත් කෙනෙක් ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් භෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුත් කරනවා.

ඉධ පන ගාමණී ඒක-වෝ කාමහෝගී ධම්මෙන හෝගේ පරියේසනි අසාහසේන ධම්මෙන හෝගේ පරියේසිත්වා අසාහසේන න අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති. ඉධ පන ගාමණී, ඒක-වෝ කාමහෝගී ධම්මෙන හෝගේ පරියේසනි අසාහසේන, ධම්මෙන හෝගේ පරියේසිත්වා අසාහසේන අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති. ඉධ පන ගාමණී ඒක-වෝ කාමහෝගී ධම්මෙන හෝගේ පරියේසනි අසාහසේන, ධම්මෙන හෝගේ පරියේසිත්වා අසාහසේන අත්තානං සුඛේති පිණේති සංවිහජති පුඤ්ඤානි ච කරෝති. තේ ච හෝගේ ගථිතෝ මු-ඡිතෝ අජ්ඣාපනන්තෝ අනාදීනවදස්සාචි අනිස්සරණපඤ්ඤෝ පරිභුඤ්ජති. ඉධ පන ගාමණී ඒක-වෝ කාමහෝගී ධම්මෙන හෝගේ පරියේසනි අසාහසේන, ධම්මෙන හෝගේ පරියේසිත්වා අසාහසේන අත්තානං සුඛේති පිණේති සංවිහජති පුඤ්ඤාණි ච කරෝති, තේ ච හෝගේ අගථිතෝ අමු-ඡිතෝ අනජ්ඣාපනන්තෝ ආදීනවදස්සාචි නිස්සරණපඤ්ඤෝ පරිභුඤ්ජති.

පින්වත් ගාමණී, මෙහිලා කම් සැප අනුභව කරන ඇතැම් කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ච සැපවත් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත්නෙත් නෑ. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මෙහි කම් සැප අනුභව කරන තව කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ච සැපවත් කරනවා. පින්වනවා. නමුත් අනුන්ට බෙදන්නේ නෑ. පින් කරන්නේ නෑ. පින්වත් ගාමණී, මෙහි කම් සැප අනුභව කරන තවත් කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ච සැපවත් කරනවා. පින්වනවා. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුත් කරනවා. ඒ වගේ ම ඒ හෝග සම්පත්වලට ඇලිලා මුසපත් වෙලා, ගැලිලා, ආදීනව නො දැක, එයින් නිදහස් වීම දකිනා නුවණ නැතිව තමයි පරිභෝජනය කරන්නේ. පින්වත් ගාමණී, මෙහි කම් සැප අනුභව කරන තවත් කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ච සැපවත් කරනවා. පින්වනවා. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුත් කරනවා. ඒ වගේ ම ඒ හෝගසම්පත්වලට ඇලිලා නෑ. මුසපත් වෙලා නෑ. ගැලිලා නෑ. ආදීනව දකිනවා. නිදහස් වීමේ නුවණ ඇතිව තමයි ඒව පරිභෝජනය කරන්නේ.

තත්‍ර ගාමණී ය්වායං කාමභෝගී අධම්මෙන භෝගේ පරියේසති සාහසේන අධම්මෙන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේන න අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති, අයං ගාමණී කාමභෝගී තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ. කතමේහි තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ. අධම්මෙන භෝගේ පරියේසති සාහසේනානි ඉමිනා පට්ඨමෙන ධානේන ගාරය්හෝ, න අත්තානං සුඛේති පිණේතීති ඉමිනා දුතියේන ධානේන ගාරය්හෝ, න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝතීති ඉමිනා තතියේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී කාමභෝගී ඉමේහි තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයනවා නම්, අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරන්නෙත් නැතිනම්, පින්වත්නෙත් නැතිනම්, අනුන්ට බෙදන්නෙත් නැතිනම්, පින් කරන්නෙත් නැතිනම් පින්වත් ගාමණී, මේ කාම භෝගී පුද්ගලයා කරුණු තුනකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා. කවර කරුණු තුනකින්ද යත්? අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් තමයි ඔහු භෝගසම්පත් උපයන්නේ. මේ පළමු වෙනි කරුණත් ගැරහිය යුතු යි. ඊ ළඟට තමාව සුවපත් කරන්නේ නෑ. පින්වත්නේ නෑ. මේ ගැරහිය යුතු දෙවන කරුණ යි. ඊ ළඟට අනුන්ට බෙදන්නේ නෑ. පින් කරන්නේ නෑ. මේ ගැරහිය යුතු තුන් වන කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාම භෝගී තැනැත්තා කරුණු තුනකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා.

තත්‍ර ගාමණී ය්වායං කාමභෝගී අධම්මෙන භෝගේ පරියේසති සාහසේන, අධම්මෙන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේන අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති. අයං ගාමණී කාමභෝගී ද්විහි ධානේහි ගාරය්හෝ, එකේන ධානේන පාසංසෝ. කතමේහි ද්විහි ධානේහි ගාරය්හෝ? අධම්මෙන භෝගේ පරියේසති සාහසේනානි ඉමිනා පට්ඨමෙන ධානේන ගාරය්හෝ, න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝතීති ඉමිනා දුතියේන ධානේන ගාරය්හෝ. කතමෙන ඒකේන ධානේන පාසංසෝ: අත්තානං සුඛේති පිණේතීති ඉමිනා ඒකේන ධානේන පාසංසෝ. අයං ගාමණී කාමභෝගී ඉමේහි ද්විහි ධානේහි ගාරය්හෝ, ඉමිනා ඒකේන ධානේන පාසංසෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයනවා නම්, අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා නම්,

පිනවනවා නම්, නමුත් අනුන්ට බෙදන්නෙන් නැතිනම්, පින් කරන්නෙන් නැතිනම් පින්වත් ගාමණී, මේ කාම හෝගී පුද්ගලයා කරුණු දෙකකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා. එක් කරුණකින් පැසසිය යුතු වෙනවා. කවර කරුණු දෙකකින්ද ගැරහිය යුත්තේ? අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් තමයි ඔහු හෝගසම්පත් උපයන්නේ. මේ පළමු වෙනි කරුණින් ගැරහිය යුතු යි. ඊ ළඟට අනුන්ට බෙදන්නේ නෑ. පින් කරන්නේ නෑ. මේ ගැරහිය යුතු දෙවන කරුණ යි. පැසසිය යුතු එක කරුණ කුමක් ද? තමාව සුවපත් කරනවා. පිනවනවා. මේ පැසසිය යුතු එක කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාම හෝගී තැනැත්තා මේ කරුණු දෙකකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා. මේ එක කරුණකින් පැසසිය යුතු වෙනවා.

නත්‍ර ගාමණී ය්වායං කාමහෝගී අධම්මේන හෝගේ පරියේසති සාහසේන, අධම්මේන හෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේන අත්තානං සුඛේති ජිණේති සංවිහජති පුඤ්ඤානි කරෝති. අයං ගාමණී කාමහෝගී ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ, ද්විති ධානේන පාසංසෝ. කතමේන ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ: අධම්මේන හෝගේ පරියේසති සාහසේනානි ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. කතමේති ද්විති ධානේන පාසංසෝ: අත්තානං සුඛේති ජිණේති ඉමිනා පඨමේන ධානේන පාසංසෝ. සංවිහජති පුඤ්ඤානි කරෝති ඉමිනා දුතියේන ධානේන පාසංසෝ. අයං ගාමණී කාමහෝගී ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. ඉමේති ද්විති ධානේන පාසංසෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයනවා නම්, අධාර්මිකවත්, සාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා නම්, පිනවනවා නම්, ඒ වගේම අනුන්ට බෙදනවා නම්, පින් කරනවා නම්, පින්වත් ගාමණී, මේ කාම හෝගී පුද්ගලයා එක් කරුණකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා. දෙකරුණකින් පැසසිය යුතු වෙනවා. කවර එක් කරුණකින්ද ගැරහිය යුත්තේ? අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් තමයි ඔහු හෝගසම්පත් උපයන්නේ. මේ එක් කරුණින් තමයි ගැරහිය යුත්තේ. පැසසිය යුතු කරුණු දෙක කුමක් ද? තමාව සුවපත් කරනවා. පිනවනවා. මේ පැසසිය යුතු පළමු වෙනි කරුණ යි. ඊ ළඟට අනුන්ට බෙදනවා. පින් කරනවා. මේ පැසසිය යුතු දෙවෙනි කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාම හෝගී තැනැත්තා මේ එක කරුණකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා. මේ කරුණු දෙකකින් පැසසිය යුතු වෙනවා.

තනු ගාමණී ය්වායං කාමභෝගී ධම්මාධම්මේන භෝගේ පරියේසති සාහසේනපි අසාහසේනපි ධම්මාධම්මේන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේනපි අසාහසේනපි න අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති, අයං ගාමණී කාමභෝගී ඒකේන ධානේන පාසංසෝ, තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ. කතමේන ඒකේන ධානේන පාසංසෝ ධම්මේන භෝගේ පරියේසති අසාහසේනානි ඉමිනා ඒකේන ධානේන පාසංසෝ. කතමේහි තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ. අධම්මේන භෝගේ පරියේසති සාහසේනානි ඉමිනා පදමේන ධානේන ගාරය්හෝ, න අත්තානං සුඛේති පිණේති ඉමිනා දුතියේන ධානේන ගාරය්හෝ, න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති ඉමිනා තතියේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී කාමභෝගී ඉමේහි තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් භෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත්නෙත් නෑ. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමභෝගී පුද්ගලයා එක් කරුණකින් පැසසිය යුතු යි. කරුණු තුනකින් ගැරහිය යුතු යි. කවර එක් කරුණකින් ද පැසසිය යුත්තේ? ධාර්මිකවත්, අසාහසිකවත් භෝග ඉපැයීම ගැන යි. ඔය එක් කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. ගැරහිය යුතු කරුණු තුන කුමක් ද? අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් භෝග සම්පත් උපයනවා. මේ ගැරහිය යුතු පළමු කරුණ යි. තමා සුවපත් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත්නෙත් නෑ. මේ ගැරහිය යුතු දෙවෙනි කරුණ යි. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. මේ ගැරහිය යුතු තුන්වෙනි කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමභෝගී පුද්ගලයා ගැරහිය යුත්තේ ඔය කරුණු තුනෙනුයි.

තනු ගාමණී ය්වායං කාමභෝගී ධම්මාධම්මේන භෝගේ පරියේසති සාහසේනපි අසාහසේනපි, ධම්මාධම්මේන භෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේනපි අසාහසේනපි අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති. අයං ගාමණී කාමභෝගී ද්විති ධානේහි පාසංසෝ, ද්විති ධානේහි ගාරය්හෝ, කතමේහි ද්විති ධානේහි පාසංසෝ. ධම්මේන භෝගේ පරියේසති අසාහසේනානි ඉමිනා පදමේන ධානේන පාසංසෝ, අත්තානං සුඛේති පිණේති ඉමිනා දුතියේන ධානේන පාසංසෝ, කතමේහි ද්විති ධානේහි ගාරය්හෝ. අධම්මේන භෝගේ පරියේසති සාහසේනානි ඉමිනා පදමේන ධානේන ගාරය්හෝ, න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති ඉමිනා දුතියේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී කාමභෝගී ඉමේහි ද්විති ධානේහි පාසංසෝ, ද්විති ධානේහි ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමහෝගී පුද්ගලයා දෙකරුණකින් පැසසිය යුතු යි. දෙකරුණකින් ගැරහිය යුතු යි. කවර දෙකරුණකින් ද පැසසිය යුත්තේ? ධාර්මිකවත්, අසාහසිකවත් හෝග ඉපැයීම ගැන යි. ඔය පළමු කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. තමාව සුවපත් කරනවා. පිනවනවා. මේ දෙවෙනි කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. ගැරහිය යුතු කරුණු දෙක කුමක් ද? අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් හෝග සම්පත් උපයනවා. මේ ගැරහිය යුතු පළමු කරුණ යි. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. මේ ගැරහිය යුතු දෙවෙනි කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමහෝගී පුද්ගලයා මේ දෙකරුණකින් පැසසිය යුතු යි. දෙකරුණකින් ගැරහිය යුතු යි.

තනු ගාමණී ය්වායං කාමහෝගී ධම්මාධම්මේන හෝගේ පරියේසති සාහසේනපි අසාහසේනපි, ධම්මාධම්මේන හෝගේ පරියේසිත්වා සාහසේනපි අසාහසේනපි අත්තානං සුඛේති පිණේති සංවිහජති පුඤ්ඤානි කරෝති. අයං ගාමණී කාමහෝගී තීහි ධානේන පාසංසෝ, ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. කතමේහි තීහි ධානේන පාසංසෝ: ධම්මේන හෝගේ පරියේසති අසාහසේනානි ඉමිනා පට්ඨමේන ධානේන පාසංසෝ, අත්තානං සුඛේති පිණේතීති ඉමිනා දුතියේන ධානේන පාසංසෝ. සංවිහජති පුඤ්ඤානි කරෝතීති ඉමිනා තතියේන ධානේන පාසංසෝ. කතමේන ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ: අධම්මේන හෝගේ පරියේසති සාහසේනානි ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී කාමහෝගී ඉමේහි තීහි ධානේන පාසංසෝ. ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත් අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් අසාහසිකවත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුත් කරනවා. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමහෝගී පුද්ගලයා තුන් කරුණකින් පැසසිය යුතු යි. එක් කරුණකින් ගැරහිය යුතු යි. කවර තුන් කරුණකින් ද පැසසිය යුත්තේ? ධාර්මිකවත්, අසාහසිකවත් හෝග ඉපැයීම

ගැන යි. ඔය පළමු කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. තමාට සුවපත් කරනවා. පිනවනවා. මේ දෙවෙනි කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුත් කරනවා. මේ පැසසිය යුතු තුන් වෙනි කරුණ යි. ගැරහිය යුතු එක් කරුණ කුමක් ද? අධාර්මිකවත්, සාහසිකවත් හෝග සම්පත් උපයනවා. මේ ගැරහිය යුතු එක් කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමහෝගී පුද්ගලයා මේ තුන් කරුණකින් පැසසිය යුතු යි. එක් කරුණකින් ගැරහිය යුතු යි.

තනු ගාමණී ය්වායං කාමහෝගී ධම්මෙන හෝගේ පරියේසති අසාහසේන, ධම්මෙන හෝගේ පරියේසිත්වා අසාහසේන න අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති, අයං ගාමණී කාමහෝගී ඒකේන ධානේන පාසංසෝ, ද්විති ධානේනි ගාරය්හෝ. කතමේන ඒකේන ධානේන පාසංසෝ: ධම්මෙන හෝගේ පරියේසති අසාහසේනාති ඉමිනා ඒකේන ධානේන පාසංසෝ. කතමේනි ද්විති ධානේනි ගාරය්හෝ. න අත්තානං සුඛේති පිණේතිති ඉමිනා පඨමේන ධානේන ගාරය්හෝ, න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝතිති ඉමිනා දුතියේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී කාමහෝගී ඉමිනා ඒකේන ධානේන පාසංසෝ, ඉමේනි ද්විති ධානේනි ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරන්නෙත් නෑ. පිනවන්නෙත් නෑ. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමහෝගී පුද්ගලයා එක් කරුණකිනුයි පැසසුම් ලබන්නේ. දෙකරුණකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා. කවර එක් කරුණකින් ද පැසසිය යුත්තේ? ධාර්මිකවත්, අසාහසිකවත් හෝගසම්පත් ඉපැයීම ගැන යි. මේ එක් කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. ගැරහිය යුතු කරුණු දෙක කුමක් ද? තමාට සැපවත් කරන්නේ නෑ. පිනවන්නේ නෑ. මේ ගැරහිය යුතු පළමු කරුණ යි. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. මේ ගැරහිය යුතු දෙවන කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාම හෝගී පුද්ගලයා මේ එක් කරුණෙන් පැසසිය යුතු යි. මේ කරුණු දෙකෙන් ගැරහිය යුතු යි.

තනු ගාමණී ය්වායං කාමහෝගී ධම්මෙන හෝගේ පරියේසති අසාහසේන, ධම්මෙන හෝගේ පරියේසිත්වා අසාහසේන අත්තානං සුඛේති පිණේති න සංවිහජති න පුඤ්ඤානි කරෝති. අයං ගාමණී කාමහෝගී ද්විති ධානේනි පාසංසෝ, එකේන ධානේන ගාරය්හෝ. කතමේනි ද්විති ධානේනි

පාසංසෝ: ධම්මෙන භෝගෝ පරියේසති අසාහසේනාති ඉමිනා පඨමෙන ධානේන පාසංසෝ, අත්තානං සුඛේති පීණේති ඉමිනා දුතියේන ධානේන පාසංසෝ. කතමෙන ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ: න සංවිහජති න පුඤ්ඤාති කරෝති ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී කාමභෝගී ඉමේහි ද්විති ධානේහි පාසංසෝ, ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. පින්වත් ගාමණී, මේ කාමභෝගී පුද්ගලයා දෙකරුණකිනුයි පැසසුම් ලබන්නේ. එක්කරුණකින් ගැරහිය යුතු වෙනවා. කවර දෙකරුණකින් ද පැසසිය යුත්තේ? ධාර්මිකවත්, අසාහසිකවත් භෝගසම්පත් ඉපැයීම ගැන යි. මේ පළමු කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. තමාට සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. මේ පැසසිය යුතු දෙවන කරුණ යි. ගැරහිය යුතු එක් කරුණ කුමක් ද? අනුන්ට බෙදන්නෙත් නෑ. පින් කරන්නෙත් නෑ. මේ ගැරහිය යුතු එක් කරුණ යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාම භෝගී පුද්ගලයා මේ දෙකරුණින් පැසසිය යුතු යි. මේ එක් කරුණකින් ගැරහිය යුතු යි.

තතු ගාමණී ය්වායං කාමභෝගී ධම්මෙන භෝගෝ පරියේසති අසාහසේන, ධම්මෙන භෝගෝ පරියේසිත්වා අසාහසේන අත්තානං සුඛේති පීණේති සංවිහජති පුඤ්ඤාති කරෝති. තේ ච භෝගෝ ගථිතෝ මු-ඡිතෝ අජ්ඣාපන්නෝ අනාදීනවදස්සාචි අනිස්සරණ පඤ්ඤෝ පරිභුඤ්ජති. අයං ගාමණී කාමභෝගී තිහි ධානේහි පාසංසෝ, ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. කතමේහි තිහි ධානේහි පාසංසෝ: ධම්මෙන භෝගෝ පරියේසති අසාහසේනාති ඉමිනා පඨමෙන ධානේන පාසංසෝ. අත්තානං සුඛේති පීණේති ඉමිනා දුතියේන ධානේන පාසංසෝ. සංවිහජති පුඤ්ඤාති කරෝති ඉමිනා තතියේන ධානේන පාසංසෝ, කතමෙන ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ: තේ ච භෝගෝ ගථිතෝ මු-ඡිතෝ අජ්ඣාපන්නෝ අනාදීනවදස්සාචි අනිස්සරණ පඤ්ඤෝ පරිභුඤ්ජති ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී කාමභෝගී ඉමේහි තිහි ධානේහි පාසංසෝ, ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් භෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා.

පිනවනවා. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුන් කරනවා. ඒ වගේ ම ඒ හෝග සම්පත්වලට ඇලිලා මුසපත් වෙලා, ගැලිලා, ආදීනවා නො දැක, එයින් නිදහස් වීම දකිනා නුවණ නැතිව තමයි පරිභෝජනය කරන්නේ. මේ කාමභෝගී පුද්ගලයා තුන් කරුණකින් පැසසිය යුතු යි. එක් කරුණකින් ගැරහිය යුතු යි. කවර තුන් කරුණකින් ද පැසසිය යුත්තේ? ධාර්මිකවත්, අසාහසිකවත් හෝගසම්පත් ඉපැයීම ගැන යි. මේ පළමු කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. තමාව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. මේ පැසසිය යුතු දෙවන කරුණ යි. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුන් කරනවා. මේ පැසසිය යුතු තුන්වන කරුණ යි. ගැරහිය යුතු එක් කරුණ කුමක් ද? ඒ වගේ ම ඒ හෝග සම්පත්වලට ඇලිලා මුසපත් වෙලා, ගැලිලා, ආදීනවා නො දැක, එයින් නිදහස් වීම දකිනා නුවණ නැතිව තමයි පරිභෝජනය කරන්නේ. මේ එක් කරුණෙන් ගැරහිය යුතු යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කාම භෝගී පුද්ගලයා මේ කරුණු තුනෙන් පැසසිය යුතු යි. මේ එක් කරුණෙන් ගැරහිය යුතු යි.

තනු ගාමණී ය්වායං කාමභෝගී ධම්මේන හෝගේ පරියේසති අසාහසේන, ධම්මේන හෝගේ පරියේසිත්වා අසාහසේන අත්තානං සුබ්බිති පිණේති සංවිහජති පුඤ්ඤාති කරෝති, තේ ව හෝගෝ අගථිතෝ අමු-ඡිතෝ අනජ්ඣාපත්තෝ ආදීනවදස්සාවි නිස්සරණපඤ්ඤෝ පරිභුඤ්ජති, අයං ගාමණී කාමභෝගී චතුහි ධාතෝහි පාසංසෝ. කතමේහි චතුහි ධාතෝහි පාසංසෝ: ධම්මේන හෝගේ පරියේසති අසාහසේනාති ඉමිනා පඨමේන ධාතේන පාසංසෝ, අත්තානං සුබ්බිති පිණේති ඉමිනා දුතියේන ධාතේන පාසංසෝ, සංවිහජති පුඤ්ඤාති කරෝති ඉමිනා තතියේන ධාතේන පාසංසෝ. තේ ව හෝගෝ අගථිතෝ අමු-ඡිතෝ අනජ්ඣාපත්තෝ ආදීනවදස්සාවි නිස්සරණපඤ්ඤෝ පරිභුඤ්ජති ඉමිනා චතුත්ථේන ධාතේන පාසංසෝ. අයං ගාමණී කාමභෝගී ඉමේහි චතුහි ධාතෝහි පාසංසෝ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් මේ කම් සැප අනුභව කරන කෙනෙක් ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයනවා. ධාර්මිකවත්, අසාහසික ලෙසත් හෝගසම්පත් සොයලා තමා ව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුන් කරනවා. ඒ වගේ ම ඒ හෝග සම්පත්වලට ඇලිලා නෑ, මුසපත් වෙලා නෑ, ගැලිලා නෑ, ආදීනව දකිනවා, එයින් නිදහස් වීම දකිනා නුවණ ඇතිව තමයි පරිභෝජනය කරන්නේ. මේ කාමභෝගී පුද්ගලයා සතර කරුණකින් පැසසිය යුතු යි. කවර සතර කරුණකින් ද පැසසිය යුත්තේ? ධාර්මිකවත්, අසාහසිකවත් හෝගසම්පත්

ඉපැයීම ගැන යි. මේ පළමු කරුණෙන් තමයි පැසසිය යුත්තේ. තමාව සැපවත් කරනවා. පිනවනවා. මේ පැසසිය යුතු දෙවන කරුණ යි. අනුන්ටත් බෙදනවා. පිනුත් කරනවා. මේ පැසසිය යුතු තුන්වන කරුණ යි. ඒ වගේ ම ඒ හෝග සම්පත්වලට ඇලිලා නෑ, මුසපත් වෙලා නෑ, ගැලිලා නෑ, ආදීනව දකිනවා, එයින් නිදහස් වීම දකිනා නුවණ ඇතිව තමයි පරිභෝජනය කරන්නේ. මේ පැසසිය යුතු සතර වන කරුණ යි. පිනවත් ගාමණී, මේ කාම හෝගී පුද්ගලයා මේ කරුණු සතරෙන් පැසසිය යුතු යි.

තයෝමේ ගාමණී තපස්සිනෝ විබ්ඪිවිනෝ සන්නෝ සංවිජ්ජමානා ලෝකස්මිං. කතමේ තයෝ: ඉධ ගාමණී ඒක-වෝ තපස්සි විබ්ඪි සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතෝ හෝති: “අප්පෙවනාම කුසලං ධම්මං අධිග-ජෙය්‍යං, අප්පෙවනාම උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං ස-ජිකරෙය්‍ය”න්ති. සෝ අත්තානං ආනාපේති පරිනාපේති, කුසලඤ්ච ධම්මං නාධිග-ජති, උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං න ස-ජිකරෝති.

පිනවත් ගාමණී, ලෝකයෙහි සිටිනා කටුක ජීවිත ගෙවන තවුසන් තුන් දෙනෙක් දකින්නට ලැබෙනවා. කවර තුන් දෙනෙක් ද යත්? පිනවත් ගාමණී, මෙහිලා කටුක දිවියක් ගෙවන ඇතැම් තාපසයෙක් ඉන්නවා. “කුසල්දහම් අවබෝධ කර ගන්ට ඇත්නම් කොයිතරම් හොඳ ද. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කරන්ට ඇත්නම් කොතරම් හොඳ ද” කියලා ශ්‍රද්ධාවෙන් ගිහිගෙය අත්හැරලා සපුනෙහි පැවිදි වෙනවා. ඔහු තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා. හාත්පසින් තවා ගන්නවා. කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් නෑ. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමකුත් නෑ.

ඉධ පන ගාමණී ඒක-වෝ තපස්සි විබ්ඪි සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතෝ හෝති: “අප්පෙවනාම කුසලං ධම්මං අධිග-ජෙය්‍යං, අප්පෙවනාම උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං ස-ජිකරෙය්‍ය”න්ති. සෝ අත්තානං ආනාපේති පරිනාපේති, කුසලඤ්ච බෝ ධම්මං අධිග-ජති, උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං න ස-ජිකරෝති.

පිනවත් ගාමණී, මෙහිලා කටුක දිවියක් ගෙවන ඇතැම් තාපසයෙක් ඉන්නවා. “කුසල්දහම් අවබෝධ කර ගන්ට ඇත්නම් කොයිතරම් හොඳ ද.

මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කරන්ට ඇත්නම් කොතරම් හොඳ ද” කියලා ශ්‍රද්ධාවෙන් ගිහිගෙය අත්හැරලා සසුනෙහි පැවිදි වෙනවා. ඔහු තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා. භාත්පසින් තවා ගන්නවා. කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් ගන්නවා. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමකුත් නෑ.

ඉඬ පන ගාමණී ඒක-වෝ තපස්සී චිඛ්ඪී සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පඛිබ්ඪිතෝ හෝති: “අප්පෙවනාම කුසලං ධම්මං අධිග-ජෙය්‍යං, අප්පෙවනාම උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං ස-ජිකරෙය්‍ය”න්ති. සෝ අත්තානං ආනාපේති පරිනාපේති, කුසලඤ්ච ධම්මං අධිග-ජති, උත්තරිමනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං ස-ජිකරෝති.

පින්වත් ගාමණී, මෙහිලා කටුක දිවියක් ගෙවන ඇතුම් තාපසයෙක් ඉන්නවා. “කුසල්දහම් අවබෝධ කර ගන්ට ඇත්නම් කොයිතරම් හොඳ ද. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කරන්ට ඇත්නම් කොතරම් හොඳ ද” කියලා ශ්‍රද්ධාවෙන් ගිහිගෙය අත්හැරලා සසුනෙහි පැවිදි වෙනවා. ඔහු තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා. භාත්පසින් තවා ගන්නවා. කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් ගන්නවා. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කරනවා.

තත්‍ර ගාමණී ය්වායං තපස්සී චිඛ්ඪී අත්තානං ආනාපේති පරිනාපේති, කුසලඤ්ච ධම්මං නාධිග-ජති, උත්තරිඤ්ච මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං න ස-ජිකරෝති. අයං ගාමණී තපස්සී චිඛ්ඪී තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ. කතමානි තීණි ධානේහි ගාරය්හෝ: අත්තානං ආනාපේති පරිනාපේතීති ඉමිනා පඨමේන ධානේන ගාරය්හෝ, කුසලඤ්ච ධම්මං නාධිග-ජතීති ඉමිනා දුතියේන ධානේන ගාරය්හෝ, උත්තරිඤ්ච මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං න ස-ජිකරෝතීති ඉමිනා තතියේන ධානේන ගාරය්හෝ. අයං ගාමණී තපස්සී චිඛ්ඪී ඉමේහි තීහි ධානේහි ගාරය්හෝ.

පින්වත් ගාමණී, යම් මේ කටුක ජීවිත ඇති තාපසයෙක් තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා නම්, භාත්පසින් තවා ගන්නවා නම්, කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් නැතිනම්, මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමකුත් නැතිනම්, පින්වත් ගාමණී, මේ කටුක දිවි

ගෙවන තාපසයා කරුණු තුනකින් ගුරුහි යුතු යි. කවර කරුණු තුනකින් ද ගුරුහි යුක්තේ? තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා, හාත්පසින් තවා ගන්නවා. මේ පළමු කරුණෙන් ගුරුහි යුතු යි. කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් නෑ. මේ දෙවෙනි කරුණෙන් ගුරුහි යුතු යි. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමක් නෑ. මේ තුන් වෙනි කරුණෙන් ගුරුහි යුතු යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කටුක දිවි ගෙවන තවුසා මේ කරුණු තුනෙන් ගුරුහි යුතු යි.

තත්‍ර ගාමණී ය්වාහං තපස්සි චිඛ්චි අත්තානං ආතාපේති පරිතාපේති, කුසලං හි බෝ ධම්මං අධිග-ණි, උත්තරිඤ්ච මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං න ස-ඡිකරෝති. අයං ගාමණී තපස්සි චිඛ්චි ද්විහි ධානේහි ගාරය්හෝ, එකේන ධානේන පාසංසෝ. කතමේහි ද්විහි ධානේහි ගාරය්හෝ: අත්තානං ආතාපේති පරිතාපේති ඉමිනා පටමේන ධානේන ගාරය්හෝ. උත්තරිඤ්ච මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සනවිසේසං න ස-ඡිකරෝති ඉමිනා දුතියේන ධානේන ගාරය්හෝ. කතමේන එකේන ධානේන පාසංසෝ, කුසලං හි බෝ ධම්මං අධිග-ණීති ඉමිනා එකේන ධානේන පාසංසෝ. අයං ගාමණී තපස්සි චිඛ්චි ඉමේහි ද්විහි ධානේහි ගාරය්හෝ, ඉමිනා එකේන ධානේන පාසංසෝ.

පින්වත් ගාමණී, යම් මේ කටුක ජීවිත ඇති තාපසයෙක් තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා නම්, හාත්පසින් තවා ගන්නවා නම්, කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් තියෙනවා නම්, මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමකුත් නැතිනම්, පින්වත් ගාමණී, මේ කටුක දිවි ගෙවන තාපසයා කරුණු දෙකකින් ගුරුහි යුතු යි. එක් කරුණකින් පැසසිය යුතු යි. කවර කරුණු දෙකකින් ද ගුරුහි යුක්තේ? තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා, හාත්පසින් තවා ගන්නවා. මේ පළමු කරුණෙන් ගුරුහි යුතු යි. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමක් නෑ. මේ දෙවෙනි කරුණෙන් ගුරුහි යුතු යි. පැසසිය යුතු එක් කරුණ කුමක් ද? කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් තියෙනවා. මේ එක් කරුණෙන් පැසසිය යුතු යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කටුක දිවි ගෙවන තවුසා මේ කරුණු දෙකෙන් ගුරුහි යුතු යි. මේ එක් කරුණෙන් පැසසිය යුතු යි.

තත්‍ර ගාමණී ය්වාහං තපස්සි චිඛ්චි අත්තානං ආතාපේති පරිතාපේති, කුසලඤ්ච ධම්මං අධිග-ණි, උත්තරිඤ්ච මනුස්සධම්මා අලමරිය-

ඤාණදස්සනවිජේසං ස-ඡිකරෝති. අයං ගාමණී, තපස්සි චබ්ඡිච්චි ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ: අත්තානං ආතාපේති පරිතාපේතිති ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ. කතමෝහි ද්විති ධානේන පාසංසෝ: කුසලඤ්ච ධම්මං අධිග-ජනිති ඉමිනා පඨමේන ධානේන පාසංසෝ, උත්තරිඤ්ච මනුස්සධම්මා අලමරියඤාණදස්සන විජේසං ස-ඡිකරෝතිති ඉමිනා දුතියේන ධානේන පාසංසෝ. අයං ගාමණී තපස්සි චබ්ඡිච්චි ඉමිනා ඒකේන ධානේන ගාරය්හෝ, ඉමේහි ද්විති ධානේහි පාසංසෝ.

පින්වත් ගාමණී, යම් මේ කටුක ජීවිත ඇති තාපසයෙක් තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා නම්, භාත්පසින් තවා ගන්නවා නම්, කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් නියෙනවා නම්, මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමකුත් නියෙනවා නම්, පින්වත් ගාමණී, මේ කටුක දිවි ගෙවන තාපසයා එක් කරුණකින් ගැරහිය යුතු යි. දෙකරුණකින් පැසසිය යුතු යි. කවර එක් කරුණකින් ද ගැරහිය යුත්තේ? තමා ව පීඩාවට පත් කර ගන්නවා, භාත්පසින් තවා ගන්නවා. මේ එක් කරුණෙන් ගැරහිය යුතු යි. පැසසිය යුතු දෙකරුණ කුමක් ද? කුසල්දහමක අවබෝධයකුත් නියෙනවා. මේ පළමු කරුණෙන් පැසසිය යුතු යි. මිනිස් දහමට වඩා උතුම් වූ ආර්ය ඥාන දර්ශන විශේෂයක් සාක්ෂාත් කිරීමක් නියෙනවා. මේ දෙවෙනි කරුණෙන් පැසසිය යුතු යි. පින්වත් ගාමණී, මේ කටුක දිවි ගෙවන තවුසා මේ එක් කරුණෙන් ගැරහිය යුතු යි. මේ දෙකරුණෙන් පැසසිය යුතු යි.

නිස්සෝ ඉමා ගාමණී සන්දිට්ඨිකා නිජ්ජරා අකාලිකා ඒහිපස්සිකා චපනයිකා ප-චත්තං වේදිතබ්බා විඤ්ඤාහි. කතමා නිස්සෝ:

පින්වත් ගාමණී, මෙහිදීම දැක්ක යුතු අකාලික වූ, ඒහිපස්සික වූ, තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු වූ, නුවණැත්තන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කළ යුතු වූ මේ කෙලෙස් දිරවීම් තුනක් නියෙනවා. ඒ තුන මොනවා ද?

යං රත්තෝ රාගාධිකරණං අත්තව්‍යාබාධායපි -තේති, පරව්‍යාබාධායපි -තේති, උභයව්‍යාබාධායපි -තේපි, රාගේ පහිනේ නේච අත්තව්‍යාබාධායපි -තේති, න පරව්‍යාබාධායපි -තේති, න උභයව්‍යාබාධායපි -තේති. සන්දිට්ඨිකා නිජ්ජරා අකාලිකා ඒහිපස්සිකා චපනයිකා ප-චත්තං වේදිතබ්බා විඤ්ඤාහි. යං දුට්ඨෝ දෝසාධිකරණං

අත්තව්‍යාබාධායපි -නේති, පරව්‍යාබාධායපි -නේති, උභයව්‍යාබාධාපි -නේති, දෝසෝ පභීනෝ නේව අත්තව්‍යාබාධායපි -නේති, න පරව්‍යාබාධායපි -නේති, න උභයව්‍යාබාධායපි -නේති. සන්දිට්ඨිකා නිජ්ජරා අකාලිකා ඒහිපස්සිකා විපනයිකා ප-චත්තං වේදිතබ්බා විඤ්ඤති. යං මුලේහා මෝහාධිකරණං අත්තව්‍යාබාධායපි -නේති, පරව්‍යාබාධායපි -නේති, උභයව්‍යාබාධාපි -නේති, මොහෝ පභීනෝ නේව අත්තව්‍යාබාධායපි -නේති, න පරව්‍යාබාධායපි -නේති, න උභයව්‍යාබාධායපි -නේති. සන්දිට්ඨිකා නිජ්ජරා අකාලිකා ඒහිපස්සිකා විපනයිකා ප-චත්තං වේදිතබ්බා විඤ්ඤති. ඉමා බෝ ගාමණී තිස්සෝ සන්දිට්ඨිකා නිජ්ජරා අකාලිකා ඒහිපස්සිකා විපනයිකා ප-චත්තං වේදිතබ්බා විඤ්ඤති.

රාගයට ඇළුනු පුද්ගලයෙක් රාගය නිසා ඇති වෙන ප්‍රශ්නවලින් තමාවත් පෙළීමට සිතනවා. අනුන්වත් පෙළීමට සිතනවා. දෙපස ම පෙළීමට සිතනවා. රාගය ප්‍රභීණ වෙලා ගියොත් තමාව පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. අනුන් ව පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. දෙපස ම පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. මෙහිදීම දැක්ක යුතු අකාලික වූ, ඒහිපස්සික වූ, තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු වූ, නුවණැත්තන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කළ යුතු මෙය කෙලෙස් දිරවීමකි. ද්වේශයෙන් දුෂ්ට වූ පුද්ගලයෙක් ද්වේශය නිසා ඇති වෙන ප්‍රශ්නවලින් තමාවත් පෙළීමට සිතනවා. අනුන්වත් පෙළීමට සිතනවා. දෙපස ම පෙළීමට සිතනවා. ද්වේශය ප්‍රභීණ වෙලා ගියොත් තමාව පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. අනුන් ව පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. දෙපස ම පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. මෙහිදීම දැක්ක යුතු අකාලික වූ, ඒහිපස්සික වූ, තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු වූ, නුවණැත්තන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කළ යුතු මෙය කෙලෙස් දිරවීමකි. මෝහයෙන් මුලා වූ පුද්ගලයෙක් මෝහය නිසා ඇති වෙන ප්‍රශ්නවලින් තමාවත් පෙළීමට සිතනවා. අනුන්වත් පෙළීමට සිතනවා. දෙපස ම පෙළීමට සිතනවා. මෝහය ප්‍රභීණ වෙලා ගියොත් තමාව පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. අනුන් ව පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. දෙපස ම පෙළන්ට සිතන්නෙත් නෑ. මෙහිදීම දැක්ක යුතු අකාලික වූ, ඒහිපස්සික වූ, තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු වූ, නුවණැත්තන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කළ යුතු මෙය කෙලෙස් දිරවීමකි.

ඒවං චුත්තේ රාසියෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: අභික්කන්තං භන්තේ අභික්කන්තං භන්තේ උපාසකා මං භගවා ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණුපේතං සරණං ගතන්ති.

මෙසේ වදාළ විට රාසිය ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කළා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේක්වා.)

සාද ! සාද !! සාද !!!

රාසිය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

8.1.13

පාටලියසුත්තං

පාටලිය ගාමණීට වදාළ දෙසුම

427. ඒකං සමයං භගවා කෝලියේසු විහරති උත්තරකං නාම කෝලියානං නිගමෝ. අපි බෝ පාටලියෝ ගාමණී යෙන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමත්තං නිසීදි. ඒකමත්තං නිසින්නෝ බෝ පාටලියෝ ගාමණී භගවත්තං ඒතදවෝච: සුතං මේතං භන්නේ “සමණෝ ගෝතමෝ මායං ජානාති”ති. යේ තේ භන්නේ ඒවමාහංසු: “සමණෝ ගෝතමෝ මායං ජානාති”ති, ක-චි තේ භන්නේ භගවතෝ චූත්තවාදිනෝ, න ච භගවත්තං අභුතේන අබ්භාවික්ඛන්ති, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යාකරොන්ති, න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුපාතෝ ගාරය්හං ධානං ආග-ජති, අත්ඛිභක්ඛාතුකාමා හි මයං භන්නේ භගවත්තන්ති.

427. ඒදිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටියේ කොසොල් ජනපදයේ උත්තරක නම් කෝලිය වංශිකයන් ගේ නියමිතමේ. එදා පාටලිය ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ පාටලිය ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසා සිටියා. ස්වාමීනී, මට මේ කරුණ අසන්ට ලැබුණා. “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මායා දන්නවා” කියලා. ස්වාමීනී, යම් කෙනෙක් “ශ්‍රමණ

ගෞතමයන් වහන්සේ මායා දන්නවා” කියලා මෙහෙම කිව්වා ද ස්වාමීනි, ඒ උදවිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයක් ම ද කියන්නේ? භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභූතයෙන් වෝදනා කිරීමක් නැද්ද? ධර්මයට අනුකූල දෙයක් ම ද කියන්නේ? කරුණු සහිතව වාද නංවා ගැරහීමට පත් කරවන දෙයක් නැද්ද?

යේ තේ ගාමණී ඒවමානංසු: “සමණෝ ගෝතමෝ මායං ජානාති”නි, චූත්තවාදිනෝ -ව මේ තේ, න ව මං අභූතේන අබිභාවික්ඛන්ති, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යාකරොන්ති, න ව කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුපාතෝ ගාරය්හං ධානං ආග-ජනීති. ස-වං යේව කිර හෝ මයං තේසං සමණුබ්‍රාහ්මණානං න සද්දහාම: සමණෝ ගෝතමෝ මායං ජානාතිති. සමණෝ ඛචි හෝ ගෝතමෝ මායාවිති. යෝනු ඛෝ ගාමණී ඒවං වදේති, “අහං මායං ජානාමි”නි, සෝ ඒවං වදේති, “අහං මායාවි”නි. තථේව තං භගවා හෝති, තථේව තං සුගත හෝතිති. තේන හි ගාමණී තඤ්ඤේවේත්ථ පටිපු-ජිස්සාමි, යථා තේ ඛමේය්‍ය තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසි.

පින්වත් ගාමණී, යම් ඒ කෙනෙක් “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මායා දන්නවා” කියලා මෙහෙම කිව්වා නම්, ඒ උදවිය කියල තියෙන්නේ මා කිවූ දෙයක් ම යි. අභූතයෙන් මට වෝදනා කරලත් නෑ. ධර්මයට අනුකූල දෙයක් ම යි කියල තියෙන්නේ. කරුණු සහිතව වාද නංවා ගැරහිය යුතු දෙයකට පැමිණෙන්නෙත් නෑ. පින්වත්නි, එහෙම නම් අපි “ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මායා දන්නවා” කියන ඒ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් ගේ සත්‍යය වූ ම කතාව අදහන්නේ නෑ. නමුත් පින්වත්නි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ මායා ඇති කෙනෙක් ම යි. පින්වත් ගාමණී, යමෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, “මං මායා දන්නවා” කියලා. ඔහු “මං මායා ඇති කෙනෙක්” කියලා මෙහෙම කිව්වා වෙනවා ද? භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒක ඒ විදිහ තේන්නම්. සුගතයන් වහන්ස, ඒක ඒ විදිහ තේන්නම්. එසේ වී නම් පින්වත් ගාමණී, මෙකරුණ ගැන ඔබගෙන් ම විමසන්නම් ඔබට යම් අයුරකින් වැටහේනම් ඒ විදිහට උත්තර දෙන්න.

තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී, ජානාසි ත්වං ගාමණී, කෝලියානං ලම්බවුළකේ හට්ඨි, ජානාමහං හන්තේ කෝලියානං ලම්බවුළකේ හට්ඨි. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී කිමත්ථියා කෝලියානං ලම්බවුළකා හට්ඨි. යේ ව හන්තේ කෝලියානං වෝරා තේ ව පටිසේධේතු, යාති ව කෝලියානං දුතෙය්‍යාති තාති වහාතු, ඒතදත්ථාය හන්තේ කෝලියානං ලම්බවුළකා

හටාති. තං කිම්මඤ්ඤපි ගාමණී, ජානාසි ත්වං කෝලියානං ලම්බවුළකේ හට්ඨෙ සීලවත්තේ වා තේ දුස්සීලේ වාති. ජානාමහං හත්තේ කෝලියානං ලම්බවුළකේ හට්ඨෙ දුස්සීලෝ පාපධම්මේ, යේ ච ලෝකේ දුස්සීලා පාපධම්මා කෝලියානං ලම්බවුළකා හටා තේසං අඤ්ඤතරාති.

පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? පින්වත් ගාමණී, ඔබ කෝලිය රජුන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් ගැන දන්නවා ද? ස්වාමීනී, මං කෝලිය රජුන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් ගැන දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? ඔය කෝලියයන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් ඉන්නේ කුමක් සඳහා ද? ස්වාමීනී, කෝලියයන් හට යම් සොරුන් ඉන්නවා නම් ඔවුන්ව වළක්වන්නටත්, කෝලියයන් ගේ යම් පණ්ඩිතයෙක් ඇත්නම් ඒවා රැගෙන යාමටත් ය. ස්වාමීනී, කෝලියයන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් ඉන්නේ ඔන්න ඔය කාරණය පිණිස යි. පින්වත් ගාමණී, මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? කෝලියයන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් ගැන ඔබ දන්නේ ඔවුන් සිල්වත් කියල ද? දුස්සීලයි කියල ද? ස්වාමීනී, කෝලියයන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් ගැන මා දන්නේ ඔවුන් දුස්සීල, පව්වු දහම් ඇති අය බව යි. ලෝකයෙහි දුස්සීල වූ පව්වු දහම් ඇති යමෙක් ඇත්නම්, කෝලියයන් ගේ ලම්බවුළක හටයින් ඉන්නේ ඔවුන් අතර තමයි.

යෝ නු බෝ ගාමණී ඒවං වදෙය්‍ය: “පාටලියෝ ගාමණී ජානාති කෝලියානං ලම්බවුළකෝ හට්ඨෙ දුස්සීලේ පාපධම්මේ, පාටලියෝපි ගාමණී දුස්සීලෝ පාපධම්මෝ”ති. සම්මා නු බෝ සෝ වදමානෝ වදෙය්‍යාති. තෝ හේතං හත්තේ, අඤ්ඤේ හත්තේ කෝලියානං ලම්බවුළකා හටා, අඤ්ඤෝහමස්මි, අඤ්ඤථාධම්මා කෝලියානං ලම්බවුළකා හටා, අඤ්ඤථාධම්මෝහමස්මිති. ත්වං හි ගාමණී ල-ජසි “පාටලියෝ ගාමණී ජානාති කෝලියානං ලම්බවුළකෝ හට්ඨෙ දුස්සීලේ පාපධම්මෝ, න ච පාටලියෝ ගාමණී දුස්සීලෝ පාපධම්මෝ”ති. කස්මා තථාගතෝ න ල-ජති “තථාගතෝ මායං ජානාති, න ච තථාගතෝ මායාථි”ති.

එතකොට පින්වත් ගාමණී, යම් කෙනෙක් මෙහෙම කිව්වොත් “පාටලිය ගාමණී කෝලියයන් ගේ දුස්සීල වූ, පව්වු දහම් ඇති ලම්බවුළක හටයන්ව දන්නවා. එනිසා පාටලිය ගාමණීන් දුස්සීල යි. පව්වු දහමින් යුක්තයි” කියලා. ඒ කෙනා හරි දේ කිව්ව වෙනවා ද? ස්වාමීනී, ඒ නොවේ ම ය. ස්වාමීනී, කෝලියයන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් වෙන පිරිසක් නෙව. මං වෙන කෙනෙක්

නෙව. කෝලියයන් ගේ ලම්බවුළක හටයන් වෙන ස්වභාවයකින් යුක්ත යි. මං වෙන ස්වභාවයකින් යුක්ත යි. එතකොට පින්වත් ගාමණී, “පාටලිය ගාමණී කෝලියයන් ගේ දුස්සීල වූ, පව්වු දහම් ඇති ලම්බවුළක හටයන්ව දන්නවා. නමුත් පාටලිය ගාමණී දුස්සීල කෙනෙක් නොවේ. පව්වු දහම් ඇති කෙනෙක් නොවේ” යන කරුණ ඔබට ලබන්ට පුළුවන් නම්, “තථාගතයන් වහන්සේ මායා දන්නවා. නමුත් තථාගතයන් වහන්සේ මායා ඇති කෙනෙක් නොවේ” යන කරුණ තථාගතයන් නො ලබන්නේ මක් නිසා ද?

මායං වාහං ගාමණී පජානාමි මායාය ච විපාකං, යථා පටිපත්තෝ ච මායාචී කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. පාණානිපාතං වාහං ගාමණී පජානාමි පාණානිපාතස්ස ච විපාකං, යථා පටිපත්තෝ ච පාණානිපාතී කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. අදින්නාදානං වාහං ගාමණී පජානාමි අදින්නාදානස්ස ච විපාකං, යථා පටිපත්තෝ ච අදින්නාදායී කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. කාමේසු මි-ඡාචාරං වාහං ගාමණී පජානාමි කාමේසු මි-ඡාචාරස්ස ච විපාකං, යථා පටිපත්තෝ ච කාමේසු මි-ඡාචාරී කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං චිතිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි.

පින්වත් ගාමණී, මං මායා ගැනත් දන්නවා. මායාවේ ඇති විපාක ගැනත් දන්නවා. යම් අයුරකින් මායා ඇති කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුග්ගතිය, චිතිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං සතුන් මැරීම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. සතුන් මැරීමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් සතුන් මරන කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුග්ගතිය, චිතිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං සොරකම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. සොරකමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් සොරකම් කරන කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුග්ගතිය, චිතිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙන කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුග්ගතිය, චිතිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා.

මුසාවාදං වාහං ගාමණී පජානාමි මුසාවාදස්ස ච විපාකං, යථා පටිපන්නෝ ච මුසාවාදී කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. පිසුනාවාවං වාහං ගාමණී පජානාමි පිසුනාවාවාය ච විපාකං, යථා පටිපන්නෝ ච පිසුනාවාවෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. ඵරුසාවාවං වාහං ගාමණී පජානාමි ඵරුසාවාවාය ච විපාකං, යථා පටිපන්නෝ ච ඵරුසාවාවෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. සම්ඵප්පලාපං වාහං ගාමණී පජානාමි සම්ඵප්පලාපස්ස ච විපාකං, යථා පටිපන්නෝ ච සම්ඵප්පලාපී කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි.

පින්වත් ගාමණී, මං බොරු කීම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. බොරු කීමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් බොරු කියන කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුගති, විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං කේලාමි කීම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. කේලාමි කීමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් කේලාමි කියන කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුගති, විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං ඵරුෂ වචන කීම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. ඵරුෂ වචන කීමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් ඵරුෂ වචන කියන කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුගති, විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං හිස් වචන කීම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. හිස් වචන කීමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් හිස් වචන කියන කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුගති, විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා.

අභිජ්ඣං වාහං ගාමණී පජානාමි අභිජ්ඣාය ච විපාකං, යථා පටිපන්නෝ ච අභිජ්ඣාවි කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. ව්‍යාපාදපදෝසස්ස ච විපාකං, යථා පටිපන්නෝ ච ව්‍යාපන්නවිත්තෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි. මි-ෂාදිට්ඨිස්ස ච විපාකං, යථා පටිපන්නෝ ච මි-ෂාදිට්ඨිකෝ කායස්ස හේදා පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි.

පින්වත් ගාමණී, මං විෂම ලෝභය යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. විෂම ලෝභයේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් විෂම ලෝභය ඇති කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුගතිය, විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං කෝප වී ද්වේශ සහිත වීම යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. කෝප වී ද්වේශ සහිත වීමේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් කෝප වී ද්වේශයෙන් යුතු කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුගතිය, විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා. පින්වත් ගාමණී, මං මිත්‍යා දෘෂ්ටිය යනු කුමක් ද කියලත් දන්නවා. මිත්‍යා දෘෂ්ටියේ විපාකත් දන්නවා. යම් අයුරකින් මිත්‍යා දෘෂ්ටික කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා නම්, කය බිඳී මරණින් මතු අපාය, දුගතිය, විනිපාත නම් වූ නිරයෙහි උපදිනවා නම් ඒකත් දන්නවා.

සත්ති හි ගාමණී ඒකේ සාමණ්ඩ්‍රාහ්මණා ඒවාංවාදිනෝ ඒවාදිට්ඨිනෝ: යෝ කෝචි පාණමතිපාතේති, සබ්බො සෝ දිට්ඨොව ධම්මේ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති, යෝ කෝචි අදින්නං ආදියති, සබ්බො සෝ දිට්ඨොව ධම්මේ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති, යෝ කෝචි කාමේසු මි-ණා වරති, සබ්බො සෝ දිට්ඨොව ධම්මේ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති, යෝ කෝචි මුසා භණති, සබ්බො සෝ දිට්ඨොව ධම්මේ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති.

පින්වත් ගාමණී, ඇතැම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඉන්නවා. ඔවුන් මෙහෙමයි කියන්නේ. මෙහෙම දෘෂ්ටියක යි ඉන්නේ. යම් කිසි කෙනෙක් සතුන් මරනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා මෙලොව දී ම දුක් දොම්නස් විඳිනවා කියල. යම් කිසි කෙනෙක් සොරකම් කරනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා මෙලොව දී ම දුක් දොම්නස් විඳිනවා කියල. යම් කිසි කෙනෙක් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා මෙලොව දී ම දුක් දොම්නස් විඳිනවා කියල. යම් කිසි කෙනෙක් බොරු කියනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා මෙලොව දී ම දුක් දොම්නස් විඳිනවා කියල.

දිස්සති බෝ පන ගාමණී ඉධෙක-වො මාලී කුණ්ඩලී සුනහාතෝ සුවිලිත්තෝ කප්පිතකේසමස්ස ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤෝ පරිවාරෙන්නෝ, තමේනං ඒවාමාහංසු: අමිහෝ අයං පුරිසෝ කිං අකාසි මාලී කුණ්ඩලී සුනහාතෝ සුවිලිත්තෝ කප්පිතකේසමස්ස ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤෝ පරිවාරේතිති? තමේනං ඒවාමාහංසු: අමිහෝ අයං පුරිසෝ රඤ්ඤෝ ප-වත්ථිකං පසස්භ

ඡීවිතා චෝරෝපේසි තස්ස රාජා අත්තමනෝ අභිභාරමදාසි. තේනායං පුරිසෝ මාලි කුණ්ඩලි සුනහානෝ සුචලිත්තෝ කප්පිතකේසමස්ස ඉත්ථිකාමෝ රාජා මඤ්ඤේ පරිවාරේතිති.

නමුත් පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක්ව දකින්නට ලැබෙනවා මල් මාලා දාල, කණකර ආභරණ පැළඳගෙන, හොඳට චතුර නාල, සුවඳවිලවුන් දාල, කොණ්ඩා මෝස්තර දාල, රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පින්වනවා. ඔහු ගැන මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා කුමක් කරල ද මල් මාලා දාල, කණකර ආභරණ පැළඳගෙන, හොඳට චතුර නාල, සුවඳවිලවුන් දාල, කොණ්ඩා මෝස්තර දාල, රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පින්වන්නේ?” එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා රජ්ජරුවන් ගේ සතුරෙක්ව යටත් කරලා මරල දැම්මා. ඔහුට රජතුමා සතුටු වෙලා තෑගිහෝග දුන්නා. ඒ නිසයි මේ පුරුෂයා මල් මාලා දාල, කණකර ආභරණ පැළඳගෙන, හොඳට චතුර නාල, සුවඳවිලවුන් දාල, කොණ්ඩා මෝස්තර දාල, රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පින්වන්නේ.

දිස්සති ඛෝ පන ගාමණී ඉධෙක-චෝ දළ්භාය රජ්ජයා ප-ඡාබාහං ගාළුභබන්ධනං බන්ධිත්වා බුරමුණ්ඩං කරිත්වා බරස්සරේන පණුවෙන රථිකාය රථිකං සිංසාටකේන සිංසාටකං පරිනේත්වා දක්ඛිණේන ද්වාරේන නික්ඛාමෙත්වා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡීප්පමානෝ, තමේනං ඵ්වමාහංසු: අම්හෝ අයං පුරිසෝ කිං අකාසි දළ්භා රජ්ජයා ප-වාබාහං ගාළුභබන්ධනං බන්ධිත්වා බුරමුණ්ඩං කරිත්වා බරස්සරේන පණුවෙන රථිකාය රථිකං සිංසාටකේන සිංසාටකං පරිනේත්වා දක්ඛිණේන ද්වාරේන නික්ඛාමෙත්වා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡීන්දතිති. තමේනං ඵ්වමාහංසු: අම්හෝ, අයං පුරිසෝ රාජචේරී ඉත්ථිං වා පුරිසං වා ඡීවිතා චෝරෝපේසි, තේන නං රාජානෝ ගහෙත්වා ඵ්වරූපං කම්මකාරණං කාරෙන්නිති. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී අපි නු තේ ඵ්වරූපං දිට්ඨං වා සුතංවාති. දිට්ඨඤ්ච නෝ හන්තේ සුතඤ්ච සුයිස්සති වාති.

පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙකුට දකින්නට ලැබෙනවා. ඔහුව දැඩි රැහැන් පටින් අත් පිටුපසට කරල දැඩිලෙස බැඳලා, හිස මුඩු කරලා, රළු හඬ නගන බෙරයෙන් යුතු ව පාරක් පාරක් ගානේ, හතරමං හන්දියක් ගානේ අරගෙන ගිහින් දකුණු දොරින් නික්මීලා නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබනවා. එතකොට ඔහු ගැන මෙහෙම අහනවා. “භවත්ති, මේ

පුරුෂයා මොකක්ද කළේ? දැඩි රැහැන් පටින් අත් පිටුපසට කරල දැඩිලෙස බැඳලා, හිස මුඩු කරලා, රළු හඬ නගන බෙරයෙන් යුතු ව පාරක් පාරක් ගානේ, හතරමං හන්දියක් ගානේ අරගෙන ගිහින් දකුණු දොරින් නික්මීලා නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබන්නේ?” එකකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “හවත්නි, මේ පුරුෂයා රජතුමා ගේ සතුරෙක්. ස්ත්‍රියකව හරි පුරුෂයෙකු හරි මරල දාල. ඒ නිසයි රජතුමා මෙයාව අල්ලගෙන ඔය විදිහට වදවේදනා දෙන්නේ.” පින්වත් ගාමණී, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මෙබඳු වූ දේවල් ගැන ඔබ අහල හෝ දැකල හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, අපට දකින්නට ලැබිල තියෙනවා. අසන්නට ලැබිලත් තියෙනවා. ඉදිරියේදීත් අසාපි.

තනු ගාමණී යේ තේ සමණබ්‍රාහ්මණා ඒවංවාදිනෝ ඒවංදිට්ඨිනෝ: “යෝ කෝචි පාණමනිපානේනි, සබ්බෝ සෝ දිට්ඨෝච ධම්මෝ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති”ති, ස-වං වා තේ ආහංසු මුසා වාති. මුසා හත්තේ. යේ පන තේ තු-ෂං, මුසා විලපන්ති, සීලවන්තෝ වා තේ දුස්සීලා වාති, දුස්සීලා හත්තේ. යේ පන තේ දුස්සීලා පාපධම්මා මි-ෂපට්ඨන්තා වා තේ සම්මාපට්ඨන්තා වාති. මි-ෂාපට්ඨන්තා හත්තේ. යේ පන තේ මි-ෂාපට්ඨන්තා මි-ෂාදිට්ඨිකා වා තේ සම්මාදිට්ඨිකා වාති. මි-ෂා දිට්ඨිකා හත්තේ. යේ පන තේ මි-ෂාදිට්ඨිකා කල්ලන්තූ තේසු පසිදිතුන්ති. නෝ හේතං හත්තේ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, මෙහෙම දෘෂ්ටියකින් ඉන්නවා නම්, “යම් කිසිවෙක් ප්‍රාණඝාතයේ යෙදෙනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම මේ ජීවිතයේ දී ම දුක් දොමනස් විදිනවා” කියල. ඔවුන් කියල තියෙන්නේ ඇත්තක් ද? බොරුවක් ද? ස්වාමීනී, බොරුවක් ම යි. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි හිස් බොරු දොඩවනවා නම්, ඔවුන් සිල්වත් ද? දුස්සීල යි ද? ස්වාමීනී, දුස්සීල යි. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි දුස්සීල නම්, පට්ටු දහමින් යුතු නම්, ඔවුන් වැරදියට පිළිපදින්නේ? හරියටද පිළිපදින්නේ? ස්වාමීනී, ඔවුන් වැරදියට යි පිළිපදින්නේ. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි වැරදියට පිළිපදිනවා නම් ඔවුන් මිත්‍යා දෘෂ්ටිකයි ද? සමාසක් දෘෂ්ටිකයි ද? ස්වාමීනී, මිත්‍යා දෘෂ්ටික යි. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි මිත්‍යා දෘෂ්ටික නම් ඔවුන්ට පහදින්නට වටිනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

දිස්සති බෝ පන ගාමණී, ඉධෙක-වෝ මාලී කුණ්ඩලී ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤේ පරිවාරෙන්නෝ. තමේනං ඒවාහංසු: අම්හෝ,

අයං පුරිසෝ කිං අකාසි මාලි කුණ්ඩලී ඉත්ථිකාමෙහි රාජා මඤ්ඤේ පරිචාරේති? තමෙනං ඵ්ථමාහංසු: අම්හෝ අයං පුරිසෝ රඤ්ඤෝ ප-චත්ථිකස්ස පසය්හං රතනං අභාසි තස්ස රාජා අත්තමනෝ උපහාරමදාසි, තේනායං පුරිසෝ මාලි කුණ්ඩලී ඉත්ථිකාමෙහි රාජා මඤ්ඤේ පරිචාරේති.

ඒ වගේ ම පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක්ව දකින්නට ලැබෙනවා මල් මාලා දාල, කණකර ආහරණ පැළඳගෙන රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පින්වනවා. ඔහු ගැන මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා කුමක් කරල ද මල් මාලා දාල, කණකර ආහරණ පැළඳගෙන රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පින්වන්නේ?” එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා රජපුරුවන් ගේ සතුරෙක්ව යටත් කරලා, මැණික් බලෙන් පැහැර ගත්තා. ඔහුට රජතුමා සතුටු වෙලා තැගිහෝග දුන්නා. ඒ නිසයි මේ පුරුෂයා මල් මාලා දාල, කණකර ආහරණ පැළඳගෙන රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පින්වන්නේ.

දිස්සති ඛෝ පන ගාමණී, ඉධෙක-වෝ දළ්භාය රජ්ජයා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡිජ්ජමානෝ. තමෙනං ඵ්ථමාහංසු: අම්හෝ, අයං පුරිසෝ කිං ආකාසි දළ්භාය රජ්ජයා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡිත්ථිති, තමෙනං ඵ්ථමාහංසු: අම්හෝ, අයං පුරිසෝ ගාමා වා අරඤ්ඤා වා අදින්නං ථෙය්‍යසංඛාත ආදියි තේන නං රාජානෝ ගහෙන්වා ඵ්ථරූපං කම්මකාරණං කාරේනාති. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී, අපි නු තේ ඵ්ථරූපං දිට්ඨං වා සුතං වාති? දිට්ඨඤ්ච නෝ භන්නේ සුතඤ්ච සුයිස්සති වාති. තත්‍ර ගාමණී, යේ තේ සමණබ්‍රාහ්මණා ඵ්ථංවාදිනෝ ඵ්ථංදිට්ඨිනෝ “යෝ කෝචි අදින්නං ආදියති, සබ්බෝ සෝ දිට්ඨේව ධම්මේ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති”ති. ස-වං වා තේ ආහංසු මුසා වාති? කල්ලන්තූ තේසු පසිදිතුන්ති? නෝහේතං භන්නේ.

ඒ වගේ ම පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙකු ව දකින්නට ලැබෙනවා. ඔහුව දැඩි රැහැන් පටින් නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබනවා. එතකොට ඔහු ගැන මෙහෙම අහනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා මොකක්ද කළේ? දැඩි රැහැන් පටින් නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබන්නේ?” එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා ගමකින් හරි, අරණකින් හරි නො දුන් දෙයක් සොර සිහින්

අරගත්තා. ඒ නිසයි රජතුමා මෙයාව අල්ලගෙන ඔය විදිහට වදවේදනා දෙන්නේ.” පින්වත් ගාමණී, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මෙඬු වූ දේවල් ගැන ඔබ අහල හෝ දැකල හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, අපට දකින්නට ලැබිල තියෙනවා. අසන්නට ලැබිලත් තියෙනවා. ඉදිරියේදීත් අසාවි. පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, මෙහෙම දෘෂ්ටියකින් ඉන්නවා නම්, “යම් කිසිවෙක් හොරකමේ යෙදෙනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම මේ ජීවිතයේ දී ම දුක් දොමනස් විදිනවා” කියල. ඔවුන් කියල තියෙන්නේ ඇත්තක් ද? බොරුවක් ද? ඔවුන්ට පහදින්නට වටිනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

දිස්සති බෝ පන ගාමණී, ඉධෙක-වෝ මාලී කුණ්ඩලී ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤේ පරිචාරෙන්නෝ. තමේනං ඒවමාහංසු: අම්භෝ, අයං පුරිසෝ කිං අකාසි මාලී කුණ්ඩලී ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤේ පරිචාරේති. තමේනං ඒවමාහංසු: අම්භෝ අයං පුරිසෝ රඤ්ඤෝ ප-චත්ථිකස්ස දාරේසු සඤ්චරිත්තං ආපජ්ජී. තස්ස රාජා අත්තමනෝ අභිහාරමදාසි, තේනායං පුරිසෝ මාලී කුණ්ඩලී ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤේ පරිචාරේති.

ඒ වගේම පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙක්ව දකින්නට ලැබෙනවා මල් මාලා දාල, කණකර ආහරණ පැළඳගෙන රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පිනවනවා. ඔහු ගැන මෙහෙම කියනවා. “හවත්ති, මේ පුරුෂයා කුමක් කරල ද මල් මාලා දාල, කණකර ආහරණ පැළඳගෙන රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පිනවන්නේ?” එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “හවත්ති, මේ පුරුෂයා රජ්ජුරුවන් ගේ සතුරෙකු ගේ බිරිත්දෑවරුන් දූෂණය කළා. ඔහුට රජතුමා සතුටු වෙලා තෑගිහෝග දුන්නා. ඒ නිසයි මේ පුරුෂයා මල් මාලා දාල, කණකර ආහරණ පැළඳගෙන රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පිනවන්නේ.

දිස්සති බෝ පන ගාමණී, ඉධෙක-වෝ දළ්භාය රජ්ජයා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡිජ්ජමානෝ. තමේනං ඒවමාහංසු: අම්භෝ, අයං පුරිසෝ කිං ආකාසි දළ්භාය රජ්ජයා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡිත්තේති, තමේනං ඒවමාහංසු: අම්භෝ, අයං පුරිසෝ කුලින්ථිසු කුලකුමාරිසු චාරිත්තං ආපජ්ජී. තේන නං රාජානෝ ගහෙත්වා ඒවරුපං කම්මකාරණං කාරෙන්නීති. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී, අපි නු තේ ඒවරුපං දිට්ඨං වා සුතං

වානි? දිට්ඨඤ්ච නෝ භන්තේ සුතඤ්ච සුඨිස්සති වානි. තත්‍ර ගාමණී, යේ තේ සමණබ්‍රාහ්මණා ඵ්වංවාදිනෝ ඵ්වංදිට්ඨිනෝ “යෝ කෝචි කාමේසු මි-ඡා වාරති, සබ්බෝ සෝ දිට්ඨේව ධම්මේ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති”ති. ස-චං වා තේ ආහංසු මුසා වානි? කල්ලන්තු තේසු පසිදිතුන්ති? නෝහේතං භන්තේ.

ඒ වගේ ම පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙකු ව දකින්නට ලැබෙනවා. ඔහු ව දැඩි රැහැන් පටින් නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබනවා. එතකොට ඔහු ගැන මෙහෙම අහනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා මොකක්ද කළේ? දැඩි රැහැන් පටින් නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබන්නේ?” එතකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා කුල ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි, කුල කුමරියන් කෙරෙහි වරදවා පිළිපැදලා. ඒ නිසයි රජතුමා මෙයාව අල්ලගෙන ඔය විදිහට වදවේදනා දෙන්නේ.” පින්වත් ගාමණී, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මෙබඳු වූ දේවල් ගැන ඔබ අහල හෝ දැකල හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, අපට දකින්නට ලැබිල තියෙනවා. අසන්නට ලැබිලත් තියෙනවා. ඉදිරියේදීත් අසාවි. පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, මෙහෙම දෘෂ්ටියකින් ඉන්නවා නම්, “යම් කිසිවෙක් කාමයෙහි වරදවා හැසිරෙනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම මේ ජීවිතයේ දී ම දුක් දොමනස් විදිනවා” කියල. ඔවුන් කියල තියෙන්නේ ඇත්තක් ද? බොරුවක් ද? ඔවුන්ට පහදින්නට වටිනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

දිස්සති බෝ පන ගාමණී ඉධෙක-වො මාලි කුණ්ඩලී සුනහාතෝ සුචිලිත්තෝ කප්පිතකේසමස්ස ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤෝ පරිවාරේත්තෝ, තමේතං ඵ්වමාහංසු: අම්හෝ අයං පුරියෝ කිං අකාසි මාලි කුණ්ඩලී සුනහාතෝ සුචිලිත්තෝ කප්පිතකේසමස්ස ඉත්ථිකාමේහි රාජා මඤ්ඤෝ පරිවාරේතිති? තමේතං ඵ්වමාහංසු: අම්හෝ අහං පුරියෝ රාජානං මුසාවාදේන භාසේසි තස්ස රාජා අත්තමනෝ අභිහාරමදාසි. තේනායං පුරියෝ මාලි කුණ්ඩලී සුනහාතෝ සුචිලිත්තෝ කප්පිතකේසමස්ස ඉත්ථිකාමෝ රාජා මඤ්ඤෝ පරිවාරේතිති.

ඒ වගේ ම පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙකු ව දකින්නට ලැබෙනවා මල් මාලා දාල, කණකර ආභරණ පැළඳගෙන, හොඳට චතුර නාල, සුවඳවිලවුන් දාල, කොණ්ඩා මෝස්තර දාල, රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පින්වනවා. ඔහු ගැන මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ

පුරුෂයා කුමක් කරල ද මල් මාලා දාල, කණකර ආභරණ පැළඳගෙන, හොඳට චතුර නාල, සුවඳවිලවුන් දාල, කොණ්ඩා මෝස්තර දාල, රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පිනවන්නේ?” එකකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා රජපුරුවන්ට බොරු කියලා හිතැස්සුවා. ඔහුට රජතුමා සතුටු වෙලා තැගිහෝග දුන්නා. ඒ නිසයි මේ පුරුෂයා මල් මාලා දාල, කණකර ආභරණ පැළඳගෙන, හොඳට චතුර නාල, සුවඳවිලවුන් දාල, කොණ්ඩා මෝස්තර දාල, රජෙක් වගේ ස්ත්‍රී කාමයන් සහිතව ඉඳුරන් පිනවන්නේ.

දිස්සති බෝ පන ගාමණී ඉධෙක-වෝ දළ්භාය රජපුයා ප-ඡාබාහං ගාළහබන්ධනං බන්ධිත්වා බුරමුණ්ඩං කරිත්වා බරස්සරේන පණුවෙන රථිකාය රථිකං සිංඝාටකේන සිංඝාටකං පරිනේත්වා දක්ඛිණේන ද්වාරේන නික්ඛාමෙත්වා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡිජ්ජමානෝ, තමේනං ඒවමාහංසු: අම්හෝ අයං පුරියෝ කිං අකාසි දළ්භා රජපුයා ප-චාබාහං ගාළහබන්ධනං බන්ධිත්වා බුරමුණ්ඩං කරිත්වා බරස්සරේන පණුවෙන රථිකාය රථිකං සිංඝාටකේන සිංඝාටකං පරිනේත්වා දක්ඛිණේන ද්වාරේන නික්ඛාමෙත්වා දක්ඛිණතෝ නගරස්ස සීසං ඡිත්තීති. තමේනං ඒවමාහංසු: අම්හෝ, අයං පුරියෝ ගහපතිස්ස වා ගහපතිපුත්තස්ස වා මුසාවාදේන අත්ථං භඤ්ජී. තේන නං රාජානෝ ගහෙත්වා ඒවරුපං කම්මකාරණං කාරෙන්තිති. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී අපි නු තේ ඒවරුපං කම්මකාරණං කාරෙන්තිති. තං කිම්මඤ්ඤසි ගාමණී අපි නු තේ ඒවරුපං දිට්ඨං වා සුතංවාති? දිට්ඨඤ්ඤ තෝ හත්තේ සුතඤ්ඤ සුසිස්සති වාති.

පින්වත් ගාමණී, මෙහි ඇතැම් කෙනෙකුට දකින්නට ලැබෙනවා. ඔහුට දැඩි රැහැන් පටින් අත් පිටුපසට කරල දැඩිලෙස බැඳලා, හිස මුඩු කරලා, රළු හඬ නගන බෙරයෙන් යුතු ව පාරක් පාරක් ගානේ, හතරමං හන්දියක් ගානේ අරගෙන ගිහින් දකුණු දොරින් නික්මීලා නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබනවා. එකකොට ඔහු ගැන මෙහෙම අහනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා මොකක්ද කළේ? දැඩි රැහැන් පටින් අත් පිටුපසට කරල දැඩිලෙස බැඳලා, හිස මුඩු කරලා, රළු හඬ නගන බෙරයෙන් යුතු ව පාරක් පාරක් ගානේ, හතරමං හන්දියක් ගානේ අරගෙන ගිහින් දකුණු දොරින් නික්මීලා නගරයෙන් දකුණු දිශාවේ හිස ගසනු ලබන්නේ?” එකකොට ඔහුට මෙහෙම කියනවා. “භවත්ති, මේ පුරුෂයා ගෘහපතියෙකුට හරි ගෘහපති පුත්‍රයෙකුට හරි බොරුවෙන් ධන හානි කරලා. ඒ නිසයි රජතුමා මෙයාව අල්ලගෙන ඔය

විදිහට වදවේදනා දෙන්නේ.” පින්වත් ගාමණී, ඒ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? මෙබඳු වූ දේවල් ගැන ඔබ අහල හෝ දැකල හෝ තියෙනවා ද? ස්වාමීනී, අපට දකින්නට ලැබිල තියෙනවා. අසන්නට ලැබිලත් තියෙනවා. ඉදිරියේදීත් අසාවි.

තනු ගාමණී යේ තේ සමණබ්‍රාහ්මණා ඵංවාදිනෝ ඵංදිට්ඨිනෝ: “යෝ කෝචි මුසා භණ්ති, සබ්බෝ සෝ දිට්ඨෝ ධම්මෝ දුක්ඛං දෝමනස්සං පටිසංවේදියති”ති, සංචං වා තේ ආහංසු මුසා වාති. මුසා භන්නේ. යේ පන තේ තු-ෂං, මුසා විලපන්නි, සීලවන්නෝ වා තේ දුස්සීලා වාති, දුස්සීලා භන්නේ. යේ පන තේ දුස්සීලා පාපධම්මා මි-ෂපට්ඨන්නා වා තේ සම්මාපට්ඨන්නා වාති. මි-ෂාපට්ඨන්නා භන්නේ. යේ පන තේ මි-ෂාපට්ඨන්නා මි-ෂාදිට්ඨිකා වා තේ සම්මාදිට්ඨිකා වාති. මි-ෂා දිට්ඨිකා භන්නේ. යේ පන තේ මි-ෂාදිට්ඨිකා කල්ලන්තු තේසු පසිදිතුන්ති. නෝ හේතං භන්නේ.

පින්වත් ගාමණී, එහිලා යම් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෙක් මෙහෙම කියනවා නම්, මෙහෙම දෘෂ්ටියකින් ඉන්නවා නම්, “යම් කිසිවෙක් බොරු කියනවා නම්, ඒ සියළු දෙනා ම මේ ජීවිතයේ දී ම දුක් දොමනස් විදිනවා” කියල. ඔවුන් කියල තියෙන්නේ ඇත්තක් ද? බොරුවක් ද? ස්වාමීනී, බොරුවක් ම යි. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි හිස් බොරු දොඩවනවා නම්, ඔවුන් සිල්වත් ද? දුස්සීල යි ද? ස්වාමීනී, දුස්සීල යි. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි දුස්සීල නම්, පව්වු දහමින් යුතු නම්, ඔවුන් වැරදියට පිළිපදින්නේ? හරියටද පිළිපදින්නේ? ස්වාමීනී, ඔවුන් වැරදියට යි පිළිපදින්නේ. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි වැරදියට පිළිපදිනවා නම් ඔවුන් මිත්‍යා දෘෂ්ටිකයි ද? සමයක් දෘෂ්ටිකයි ද? ස්වාමීනී, මිත්‍යා දෘෂ්ටික යි. යම් ඒ කෙනෙක් වනාහි මිත්‍යා දෘෂ්ටික නම් ඔවුන්ට පහදින්නට වටිනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම ය.

අ-ෂරියං භන්නේ අබ්භූතං භන්නේ, අත්ථි මේ භන්නේ ආවාසථාගාරං, තත්ථ මඤ්චකානි අත්ථි, ආසනානි අත්ථි, උදකමණ්ණකෝ අත්ථි, තේලප්පදීපෝ අත්ථි, තත්ථ යෝ සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා වාසං උපේති, තේනාහං යථාසත්ති යථාබලං සංවිහජාමි. භූතපුබ්බං භන්නේ, චත්තාරෝ සත්ථාරෝ නානාදිට්ඨිකා නානබන්තිකා නානාරුචිකා තස්මිං ආවාසථාගාරේ වාසං උපග-ණිංසු. ඒකෝ සත්ථා ඵංවාදි ඵංදිට්ඨි: නත්ථි දින්නං, නත්ථි යිට්ඨං නත්ථි හුතං, නත්ථි සුක්කටදුක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, නත්ථි

අයං ලෝකෝ, නත්ථි පරෝ ලෝකෝ, නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා, නත්ථි සත්තා විපපාතිකා, නත්ථි ලෝකේ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපත්තා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරං ච ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා පවේදන්තිති.

ස්වාමීනී, ආශ්වර්ය යි. ස්වාමීනී, පුදුම සහගත යි. ස්වාමීනී, මට ආවස ගෙයක් තියෙනවා. ඒ ගෙදර ඇදනුත් තියෙනවා. ආසනක් තියෙනවා. ලිඳකුත් තියෙනවා. තෙල්පහනුත් තියෙනවා. ඒ ගෙදරට යම් ශ්‍රමණයෙක් වේවා, බ්‍රාහ්මණයෙක් වේවා නවතින්ට එනවා නම්, මං ශක්ති පමණින්, බල පමණින් ඔහුත් සමග බෙදා හදා ගන්නවා. ස්වාමීනී, කලින් වෙච්ච දෙයක් කියන්නම්. නොයෙක් මත දරන්නා වූ, නොයෙක් අදහස් ඇත්තා වූ, නොයෙක් රූවි ඇත්තා වූ, ශාස්තෘවරු හතර දෙනෙක් ඒ ආවාස ගෙදර නවතින්ට ආවා. එක ශාස්තෘවරයෙක් මේ විදිහට කියන, මේ විදිහේ මතයක් ගත්තු කෙනෙක්. “දානයෙහි විපාක නැත. පූජාවෙහි විපාක නැත. සේවාවන්හි විපාක නැත. හොඳ නරක කර්මයන් ගේ ඵල විපාක නැත. මෙලොව කියා දෙයක් නැත. පරලොව කියා දෙයක් නැත. මව් කියා කෙනෙක් නැත. පියා කියා කෙනෙක් නැත. විපපාතික සතුන් නැත. ලෝකයෙහි යම් කෙනෙක් මෙලොවත් පරලොවත් තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ නුවණින් අවබෝධ කොට පවසන්නා වූ යහපත් ගමනක් ගිය, යහපතෙහි පිළිපත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් නැත” කියලා.

ඒකෝ සත්ථා ඒවංවාදී ඒවංදිට්ඨී: අත්ථි දින්නං, අත්ථි යිට්ඨං. අත්ථි හුතං, අත්ථි සුක්කට්ඨක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, අත්ථි අයං ලෝකෝ, අත්ථි පරෝ ලෝකෝ, අත්ථි මාතා, අත්ථි පිතා, අත්ථි සත්තා විපපාතිකා, අත්ථි ලෝකේ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපත්තා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරං ච ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා ස-ඡිකත්වා පවේදන්තිති.

එක ශාස්තෘවරයෙක් මේ විදිහට කියන, මේ විදිහේ මතයක් ගත්තු කෙනෙක්. “දානයෙහි විපාක ඇත. පූජාවෙහි විපාක ඇත. සේවාවන්හි විපාක ඇත. හොඳ නරක කර්මයන් ගේ ඵල විපාක ඇත. මෙලොව කියා දෙයක් ඇත. පරලොව කියා දෙයක් ඇත. මව් කියා කෙනෙක් ඇත. පියා කියා කෙනෙක් ඇත. විපපාතික සතුන් ඇත. ලෝකයෙහි යම් කෙනෙක් මෙලොවත් පරලොවත් තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ නුවණින් අවබෝධ කොට පවසන්නා වූ යහපත් ගමනක් ගිය, යහපතෙහි පිළිපත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඇත” කියලා.

ඒකෝ සත්ථා ඒවංවාදී ඒවංදිට්ඨි: කරතෝ කාරයතෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ පචයතෝ සෝචයතෝ කිලමයතෝ එන්දතෝ එන්දාපයතෝ පාණමනිපාතයතෝ ආදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡිත්තතෝ නිල්ලෝපං හරතෝ ඒකාගාරිකං කරොතෝ පරිපන්ථේ තිට්ඨතෝ පරදාර ග-ජතෝ මුසා භණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, බුරපරියන්තේන -පි චක්කේන යෝ ඉමිස්සා පඨවියා පාණේ ඒකමංසබලං ඒකමංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තතෝනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඛිණඤ්ජ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය භනන්තෝ සාතෙන්තෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපේන්තෝ පචනතෝ පා-න්තෝ නත්ථි තතෝ නිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ජ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ දාපෙන්තෝ යජන්තෝ යාජේන්තෝ නත්ථි තතෝනිදානං පුඤ්ඤාං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ. දානේන දමේන සඤ්ඤමේන ස-චචජ්ජේන නත්ථි පුඤ්ඤං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගාමෝති.

එක ශාස්තෘවරයෙක් මේ විදිහට කියන, මේ විදිහේ මතයක් ගත්තු කෙනෙක්. “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳිවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳිවන කෙනාටත්, මං පහරන කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාටත්, මහරුක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්ත්‍රීන් කරා යන කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක් නො කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් වනසමින්, ඝාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳිවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් සිදුවෙන පිනක් නෑ. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙන්නේ නෑ. පිනක ආපසු පැමිණීමක් නෑ”

ඒකෝ සත්ථා ඒවංවාදී ඒවංදිට්ඨි: කරතෝ කාරයතෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ පචයතෝ සෝචයතෝ කිලමයතෝ චන්තතෝ චන්දාපයතෝ පාණමනිපාතයතෝ ආදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡිත්තතෝ නිල්ලෝපං හරතෝ ඒකාගාරිකං කරොතෝ පරිපන්ථේ තිට්ඨතෝ පරදාර ග-ජතෝ මුසා භණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, බුරපරියන්තේන චක්කේන යෝ ඉමිස්සා පඨවියා පාණේ ඒකමංසබලං ඒකමංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, අත්ථි තතෝනිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඛිණඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය භනන්තෝ සාතෙන්තෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපේන්තෝ පචනතෝ පා-න්තෝ අත්ථි තතෝ නිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ දාපෙන්තෝ යජන්තෝ යාජේන්තෝ අත්ථි තතෝනිදානං පුඤ්ඤාං අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ. දානේන දමේන සඤ්ඤමේන ස-චචජ්ජේන අත්ථි පුඤ්ඤං අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගාමෝති.

එක ශාස්තෘවරයෙක් මේ විදිහට කියන, මේ විදිහේ මතයක් ගත්තු කෙනෙක්. “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳිවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳිවන කෙනාටත්, මං පහරන කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාටත්, මහරුක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්ත්‍රීන් කරා යන කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක් කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් පවක් සිදු වෙනවා. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. ඉදින් වනසමින්, ඝාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳිවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් පවක් සිදු වෙනවා. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. ඉදින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් පිනක් සිදු වෙනවා. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙනවා. පිනක ආපසු පැමිණීමක් තියෙනවා” කියලා.

තස්ස මය්හං භත්තේ අනුදේව කංඛා අනුදේව විචිකි-ඡා: කෝ සු නාම ඉමේසං භවතං සමණබ්බාත්මණානං ස-වං ආහ, කෝ මුසාති.

ස්වාමීනී, මේ භවත් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන්ගෙන් කවුරු නම් ඇත්ත කියනවාද? කවුරු නම් බොරු කියනවා ද? යි කියල ඒ මට බොහෝ ම සැක ඇති වුණා. විචිකිච්ඡා ඇති වුණා.

අලං හි තේ ගාමණී, කංඛිතුං, අලං විචිකි-ඡිතුං, කංඛනියේ ව පන තේ ධානේ විචිකි-ඡා උප්පත්තාති. ඒවං පසන්තෝහං භත්තේ භගවති, පහෝති මේ භගවා තථා ධම්මං දේසේතුං යථාහං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්ඣෙය්‍යන්ති.

පින්වත් ගාමණී, සැක කරන්ට සුදුසු ම යි. විචිකිච්ඡා කරන්ට සුදුසු ම යි. සැක ඇති විය යුතු තැන ම යි ඔබට විචිකිච්ඡාව උපන්නේ. ස්වාමීනී, යම් අයුරකින් මේ සැක දුරු වෙනවා නම් ඒ අයුරින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මට ධර්ම දේශනා කරන දක්ෂ වෙන සේක් ය කියලා මං මේ විදිහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදිලි යි ඉන්නේ.

අත්ථි ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වාං චිත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසී, ඒවං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්ඣෙය්‍යාසී. කතමෝ ව ගාමණී, ධම්මසමාධි: ඉධ ගාමණී, අරියසාවකෝ පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිච්චරතෝ හෝති, නිහිතදණ්ඩෝ නිහිතසත්ථෝ ලජ්ජී දයාපන්නෝ සබ්බපාණභූතනිකානුකම්පී විහරති. අදින්නාදානා පහාය අදින්නාදාන පටිච්චරතෝ හෝති, කාමේසු මි-ඡාචාරං පහාය කාමේසු මි-ඡා වාරා පටිච්චරතෝ හෝති, මුසාවාදං පහාය මුසාවාදා පටිච්චරතෝ හෝති, පිසුනං වාවං පහාය පිසුනාය වාවාය පටිච්චරතෝ හෝති, ඵරුසං වාවං පහාය ඵරුසාවාවා පටිච්චරතෝ හෝති, සම්ඵප්පලාපං පහාය සම්ඵප්පලාපා පටිච්චරතෝ හෝති, අභිජ්ඣං පහාය අනභිජ්ඣාවි හෝති, ව්‍යාපදපදෝසං පහාය අව්‍යාපන්නචිත්තෝ හෝති, මි-ඡාදිට්ඨිං පහාය සම්මාදිට්ඨිකෝ හෝති.

පින්වත් ගාමණී, ධම්ම සමාධිය තියෙනවා. ඔබ අන්න ඒ ගැන චිත්ත සමාධියක් ඇති කර ගන්නවා නම්, ඔය විදිහටයි ඔය මේ සැක සංකා අත්හරින්නේ. පින්වත් ගාමණී, ධම්ම සමාධිය යනු කුමක් ද? පින්වත් ගාමණී, මෙහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා සතුන් මැරීම අත්හැරලා, සතුන් මැරීමෙන් වැළකී

ඉන්නවා. දඬුමුහුරු අත්හරිනවා. අවිආයුධ අත්හරිනවා. සතුන් මැරීමෙහි ලැජ්ජා වෙනවා. දයාවන්ත කෙනෙක් වෙනවා. සියළු ප්‍රාණීන් කෙරෙහි හිතානුකම්පීව වාසය කරනවා. සොරකම අත්හරිනවා, සොරකමින් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. කාමයෙහි වරදවා හැසිරීම අත්හරිනවා, කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. බොරුකීම අත්හරිනවා, බොරු කීමෙන් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. කේලාමි කීම අත්හරිනවා, කේලමින් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. ඵරුෂ වචන කීම අත්හරිනවා, ඵරුෂ වචන කීමෙන් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. හිස් වචන කීම අත්හරිනවා, හිස් වචන කීමෙන් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. විෂම ලෝභය අත්හරිනවා, විෂම ලෝභයෙන් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. කෝප වී ද්වේශය ඇතිවීම අත්හරිනවා, කෝප වී ද්වේශය ඇති වීමෙන් වැළකුණු කෙනෙක් වෙනවා. මිත්‍යා දෘෂ්ටිය අත්හරිනවා, සම්මා දිට්ඨියෙන් යුතු කෙනෙක් වෙනවා.

ස ඛෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඵ්වං විගතාහිජ්ඣෙධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුල්ලෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ මෙත්තාසහගතේන -තසා ඵ්කං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථීං, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං මෙත්තාසහගතේන -තසා විපුලේන මහහග්ගතේන අප්පමාණේන අවේරේන අච්ඡාපජ්ඣෙධන ඵරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඵ්වංවාදී ඵ්වංදිට්ඨි: “නත්ථි දින්නං, නත්ථි ශිට්ඨං නත්ථි හුතං, නත්ථි සුක්කට්ඨක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, නත්ථි අයං ලෝකෝ, නත්ථි පරෝ ලෝකෝ, නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා, නත්ථි සත්තා විපපාතිකා, නත්ථි ලෝකේ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපන්නා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරං ච ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා පවේදන්ති”ති. සං-තස්ස හෝතෝ සත්ථුනෝ සං-චං වචනං, අපණ්ණකතාය මය්හං යෝහං න කිඤ්චි ව්‍යාබාධෙමි තසං වා ටාවරං වා, උභයමෙත්ථ කටග්ගාහෝ: යඤ්චම්හා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජිස්සාමිති. තස්ස පාමුජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායෝ පස්සමහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිනෝ චිත්තං සමාධියති, අයං ඛෝ ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං චිත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසි, ඵ්වං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්භෙය්‍යාසි.

පින්වත් ගාමණී, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මූලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව,

මනා සිහියෙන් යුතු ව, මෙත්‍රී සහගත සිතින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේම උඩ, යට, හරහට, සෑම තැනකට ම, සෑම සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම මෙත්‍රී සහගත සිතින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෙර නැති, තරහ නැති මෙන් සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සළකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “දානයෙහි විපාක නැත. පූජාවෙහි විපාක නැත. සේවාවන්හි විපාක නැත. භොද නරක කර්මයන් ගේ ඵල විපාක නැත. මෙලොව කියා දෙයක් නැත. පරලොව කියා දෙයක් නැත. මව් කියා කෙනෙක් නැත. පියා කියා කෙනෙක් නැත. විපජාතික සතුන් නැත. ලෝකයෙහි යම් කෙනෙක් මෙලොවත් පරලොවත් තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ නුවණින් අවබෝධ කොට පවසන්නා වූ යහපත් ගමනක් ගිය, යහපතෙහි පිළිපත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් නැත” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉදින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තක් වූණත්, යම් බඳු මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්නේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාද බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙවිලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගත්ට පුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය තියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. කය සංසිදුන කෙනා සෑප විදිනවා. සෑප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ ධම්මසමාධිය. ඉදින් ඔබ එහිලා චිත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සෑකය අත්හරිනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඒවං විගතාහිජ්ඣෙධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුල්හෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ මෙත්තාසහගතෝන -තසා ඒකං දිසං චරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථීං, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං මෙත්තාසහගතෝන -තසා විපුලේන මහහග්ගතෝන අප්පමාණේන අවේරේන අච්ඡාපජ්ඣෙධන චරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඒවංවාදී ඒවංදිට්ඨි: “අත්ථි දින්නං, අත්ථි ශිට්ඨං අත්ථි හුතං, අත්ථි සුක්කට්ඨක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, අත්ථි අයං ලෝකෝ, අත්ථි පරෝ ලෝකෝ, අත්ථි මානා, අත්ථි පිතා, අත්ථි සත්තා විපජාතිකා, අත්ථි

ලෝකේ සමණුක්ඛාන්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපන්නා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරං ච ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා පවේදන්ති”ති. සං-තස්ස හෝතෝ සත්ථුතෝ සං-චං වචනං අපණ්ණකතාය මය්හං, සෝහං න කිඤ්චි ව්‍යාබාධෙමි තසං චා ථාවරං චා, උභයමෙත්ථකටග්ගාහෝ: යඤ්චමිහා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජස්සාමිති. තස්ස පාමොජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස ජිති ජායති, ජිතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිතෝ චිත්තං සමාධියති, අයං බෝ ගාමණි, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං චිත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසි, ඒවං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්ඣෙය්‍යාසි.

පින්වත් ගාමණි, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මූලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතුව, මෙමුත් සහගත සිහින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවත්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවත්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවත්, ඒ වගේම උඩ, යට, හරහට, සැම තැනකට ම, සැම සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම මෙමුත් සහගත සිහින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෙර නැති, තරහ නැති මෙන් සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සලකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “දානයෙහි විපාක ඇත. පූජාවෙහි විපාක ඇත. සේවාවන්හි විපාක ඇත. හොඳ නරක කර්මයන් ගේ ඵල විපාක ඇත. මෙලොව කියා දෙයක් ඇත. පරලොව කියා දෙයක් ඇත. මව් කියා කෙනෙක් ඇත. පියා කියා කෙනෙක් ඇත. විපජාතික සතුන් ඇත. ලෝකයෙහි යම් කෙනෙක් මෙලොවත් පරලොවත් තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ නුවණින් අවබෝධ කොට පවසන්නා වූ යහපත් ගමනක් ගිය, යහපතෙහි පිළිපත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඇත” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉදින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තකි වුණත්, යම් බඳු මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්නේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාධ බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙවිලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගත්ට පුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය නියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධෙනවා. කය සංසිද්ධ

කෙනා සැප විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ ධම්මසමාධිය. ඉදින් ඔබ එහිලා විත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සැකය අත්හරිනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඒවං විගතානිජ්ඣෙධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුල්ලෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ මෙත්තාසහගතෝ -තසා ඒකං දිසං චරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථිං, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං මෙත්තාසහගතෝ -තසා විපුලේන මහහග්ගතෝ අප්පමාණේන අවේරේන අච්ඡාපජ්ඣෙධන චරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඒවංවාදී ඒවංදිට්ඨි: “කරතෝ කාරයතෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ පචයතෝ සෝචයතෝ කිලමයතෝ චන්දතෝ චන්දාපයතෝ පාණමතිපාතයතෝ ආදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡිත්තතෝ නිල්ලෝපං හරතෝ ඒකාගාරිකං කරෝතෝ පරිපන්ථේ තිට්ඨතෝ පරදාර ග-ජතෝ මුසා භණ්ණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, ධුරපරියන්තේන -පි චක්ඛේන යෝ ඉමිස්සා පඨවියා පාණේ ඒකමංසබලං ඒකමංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තතෝනිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඛිණුඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය භනන්තෝ සාතෙන්තෝ ඡිත්තතෝ ඡේදාපේන්තෝ පචනතෝ පා-න්තෝ නත්ථි තතෝ නිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ දාපෙන්තෝ යජන්තෝ යාජේන්තෝ නත්ථි තතෝනිදානං පුඤ්ඤාං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ. දානේන දමේන සඤ්ඤමේන ස-චචජ්ජේන නත්ථි පුඤ්ඤං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගාමෝ”ති. ස- තස්ස හෝතෝ සත්ථුනෝ ස-චං චචනං අපණ්ණකතාය මය්හං, සෝහං න කිඤ්චි ව්‍යාබාධෙමි තසං වා ටාවරං වා, උභයමෙත්ථකටග්ගාහෝ: යඤ්චමිහා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජිස්සාමිති. තස්ස පාමොජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායෝ පස්සමහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිනෝ විත්තං සමාධියති, අයං බෝ ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං විත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසි, ඒවං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්ඣෙය්‍යාසි.

පින්වත් ගාමණී, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මුලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතුව, මෙත්‍රී සහගත සිතින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය

කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවත්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවත්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවත්, ඒ වගේම උඩ, යට, හරහට, සෑම තැනකට ම, සෑම සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම මෙෙත්‍රී සහගත සිතින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෛර නැති, තරහ නැති මෙන් සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සලකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳිවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳවන කෙනාටත්, මං පහරන කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාටත්, මහරුක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්ත්‍රීන් කරා යන කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක් නො කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් වනසමින්, ඝාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳිවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් සිදුවෙන පිනක් නෑ. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙන්නේ නෑ. පිනක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉදින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තකි වුණත්, යම් බඳු මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්නේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාද බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙව්ලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගන්ට පුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය තියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. කය සංසිදුන කෙනා සෑප විදිනවා. සෑප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ

ධම්මසමාධිය. ඉදින් ඔබ එහිලා විත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සැකය අත්හරිනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඵ්වං විගතාභිජ්ඣෙධා විගතවායාපාදෝ අසම්මුළ්ලෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ මෙත්තාසහගතේන -තසා ඵ්කං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තවා දුතියං, තවා තතියං, තවා චතුත්ථිං, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං මෙත්තාසහගතේන -තසා විපුලේන මහහග්ගතේන අප්පමාණේන අවේරේන අවායපජ්ඣෙධින ඵරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඵ්වංවාදී ඵ්වංදිට්ඨි: “කරතෝ කාරයතෝ ඡින්දතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ පචයතෝ සෝචයතෝ කිලමයතෝ ඵන්දතෝ ඵන්දාපයතෝ පාණමතිපාතයතෝ ආදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡින්දතෝ නිල්ලෝපං හරතෝ ඵ්කාගාරිකං කරෝතෝ පරිපන්ථේ තිට්ඨතෝ පරදාර ග-ජතෝ මුසා හණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, බුරපරියන්තේන චක්ඛේන යෝ ඉමිස්සා පට්ඨියා පාණේ ඵ්කමංසබ්බං ඵ්කමංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, අත්ථි තතෝනිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඛිණඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය හතත්තෝ ඝාතේතෝ ඡින්දන්තෝ ඡේදාපේත්තෝ පචනතෝ පා-න්තෝ අත්ථි තතෝ නිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ දාපෙත්තෝ යජන්තෝ යාජේත්තෝ අත්ථි තතෝනිදානං පුඤ්ඤං අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ. දානේන දමේන සඤ්ඤමේන ස-චචජ්ජේන අත්ථි පුඤ්ඤං අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගාමෝ”ති. ස- තස්ස හෝතෝ සත්ථුතෝ ස-චං චචනං අපණ්ණකතාය මය්‍හං, සෝහං න කිඤ්චි ව්‍යාබාධෙමි තසං වා ටාවරං වා, උභයමෙත්ථකටග්ගාහෝ: යඤ්චමිහා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජිස්සාමිති. තස්ස පාමොජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස ජීති ජායති, ජීතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිතෝ විත්තං සමාධියති, අයං බෝ ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං විත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසි, ඵ්වං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්භෙය්‍යාසි.

පින්චත් ගාමණී, ඵ් මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මුලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතු ව, මෙත්‍රී සහගත සිහින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඵ් වගේ ම දෙවෙනි දිශාවත්, ඵ් වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවත්, ඵ් වගේ ම හතර වෙනි දිශාවත්, ඵ් වගේම උඩ, යට, හරහට, සැම තැනකට ම, සැම

සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම මෙත්‍රී සහගත සිතින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෛර නැති, තරහ නැති මෙන් සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සලකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳිවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳවන කෙනාටත්, මං පහරන කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාටත්, මහරුක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්ත්‍රීන් කරා යන කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක් කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් පවක් සිදු වෙනවා. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. ඉඳින් වනසමින්, ඝාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳිවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් පවක් සිදු වෙනවා. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. ඉඳින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් පිනක් සිදු වෙනවා. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙනවා. පිනක ආපසු පැමිණීමක් තියෙනවා” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉඳින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තකි වුණත්, යම් බඳු මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්නේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාද බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙව්ලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගන්ට පුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය තියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. කය සංසිදුන කෙනා සැප විඳිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ ධම්මසමාධිය. ඉඳින් ඔබ එහිලා චිත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සැකය අත්හරිනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඵ්වං විගතාභිජ්ඣෙධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුල්ලෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ කරුණාසහගත්තෙ-තසා ඵ්කං දිසං ඵරිත්වා විහරති මුදිතාසහගත්තෙ-තසා ඵ්කං දිසං ඵරිත්වා විහරති

පින්වත් ගාමණී, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මූලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතු ව, කරුණා සහගත සිතින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා මුදිතා සහගත සිතින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඵ්වං විගතාභිජ්ඣෙධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුල්ලෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ උපේඛාසහගත්තෙ-තසා ඵ්කං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථී, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං උපේඛාසහගත්තෙ-තසා විපුලේන මහහග්ගත්තෙ අප්පමාණේන අවේරේන අච්ඡාපජ්ඣෙධින ඵරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඵ්වංවාදී ඵ්වංදිට්ඨි: “නත්ථි දින්නං, නත්ථි යිට්ඨං නත්ථි හුතං, නත්ථි සුක්කට්ඨක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, නත්ථි අයං ලෝකෝ, නත්ථි පරෝ ලෝකෝ, නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා, නත්ථි සත්තා විපපාතිකා, නත්ථි ලෝකේ සමණුත්තමණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපත්තා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරං ච ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා ස-ජිකත්වා පවේදන්ති”ති. සං-තස්ස හෝතෝ සත්ථුනෝ ස-චං වචනං අපණ්ණකතාය මය්හං, යෝහං න කිඤ්චි ව්‍යාබාධෙමි තසං වා ටාවරං වා, උභයමෙන්ථ කටග්ගාහෝ: යඤ්චමිහා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජිස්සාමිති. තස්ස පාමුජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිනෝ චිත්තං සමාධියති, අයං බෝ ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං චිත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසී, ඵ්වං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජහෙය්‍යාසී.

පින්වත් ගාමණී, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මූලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතු ව, උපේක්ෂා සහගත සිතින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ

ම හතර වෙනි දිශාවත්, ඒ වගේම උඩ, යට, හරහට, සැම තැනකට ම, සැම සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම උපේක්ෂා සහගත සිතින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෛර නැති, තරහ නැති මෙන් සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සලකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “දානයෙහි විපාක නැත. පූජාවෙහි විපාක නැත. සේවාවන්හි විපාක නැත. හොඳ නරක කර්මයන් ගේ ඵල විපාක නැත. මෙලොව කියා දෙයක් නැත. පරලොව කියා දෙයක් නැත. මව් කියා කෙනෙක් නැත. පියා කියා කෙනෙක් නැත. විපපාතික සතුන් නැත. ලෝකයෙහි යම් කෙනෙක් මෙලොවත් පරලොවත් තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ නුවණින් අවබෝධ කොට පවසන්නා වූ යහපත් ගමනක් ගිය, යහපතෙහි පිළිපත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් නැත” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉදින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තක් වුණත්, යම් බඳු මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්නේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාද බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙවිලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගත්ට පුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය තියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්ධෙනවා. කය සංසිද්ධ කෙනා සැප විදිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ ධම්මසමාධිය. ඉදින් ඔබ එහිලා විත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සැකය අත්හරිනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඒවං විගතාභිජ්ඣේධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුළ්භෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ උපේඛාසහගතේන -තසා ඒකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථීං, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං උපේඛාසහගතේන -තසා විපුලේන මහහග්ගතේන අප්පමාණේන අවේරේන අච්ඡාපජ්ඣේධන ඵරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඒවංවාදී ඒවංදිට්ඨි: “අත්ථි දිත්තං, අත්ථි යිට්ඨං අත්ථි හුතං, අත්ථි සුක්කට්ඨක්කටානං කම්මානං ඵලං විපාකෝ, අත්ථි අයං ලෝකෝ, අත්ථි පරෝ ලෝකෝ, අත්ථි මාතා, අත්ථි පිතා, අත්ථි සත්තා විපපාතිකා, අත්ථි ලෝකෝ සමණබ්‍රාහ්මණා සම්මග්ගතා සම්මාපටිපන්නා යේ ඉමඤ්ච ලෝකං පරං ව ලෝකං සයං අභිඤ්ඤා සංජිකත්වා පවේදන්ති”ති. සං-තස්ස හෝතෝ සත්ථුනෝ සං-වං වචනං අපණ්ණකතාය මය්හං, සෝහං න කිඤ්චි

ව්‍යාබාධෙමි තසං වා ථාවරං වා, උභයමෙත්ථකටග්ගාහෝ: යඤ්චමිහා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජිස්සාමිති. තස්ස පාමොජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස ජීති ජායති, ජීතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිනෝ චිත්තං සමාධියති, අයං බෝ ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං චිත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසී, ඒවං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්භෙය්‍යාසී.

පින්වත් ගාමණී, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මූලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතුව, උපේක්ෂා සහගත සිතින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේම උඩ, යට, හරහට, සෑම තැනකට ම, සෑම සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම උපේක්ෂා සහගත සිතින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෛර නැති, තරහ නැති මෙන් සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සලකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “දානයෙහි විපාක ඇත. පූජාවෙහි විපාක ඇත. සේවාවන්හි විපාක ඇත. හොඳ නරක කර්මයන් ගේ ඵල විපාක ඇත. මෙලොව කියා දෙයක් ඇත. පරලොව කියා දෙයක් ඇත. මව් කියා කෙනෙක් ඇත. පියා කියා කෙනෙක් ඇත. විපජාතික සතුන් ඇත. ලෝකයෙහි යම් කෙනෙක් මෙලොවත් පරලොවත් තමන් ගේ ම විශිෂ්ඨ නුවණින් අවබෝධ කොට පවසන්නා වූ යහපත් ගමනක් ගිය, යහපතෙහි පිළිපත් කෙනෙක් ඉන්නවා නම් එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් ඇත” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉදින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තකි වුණත්, යම් බඳු මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්නේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාද බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙවිලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගන්ට සුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය නියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිද්දෙනවා. කය සංසිදුන කෙනා සෑප විදිනවා. සෑප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ ධම්මසමාධිය. ඉදින් ඔබ එහිලා චිත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සෑකය අත්හරිනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඵ්වං විගතාභිජ්ඣෙධෝ විගතච්ඡාපාදෝ අසම්මුල්ලෝ සම්පජානෝ පතිස්සනෝ උපේඛාසහගන්නෙ-තසා ඵ්කං දිසං චරිත්වා විහරති, තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුත්ථීං, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං උපේඛාසහගන්නෙ-තසා විපුලේන මහහග්ගන්නෙ අප්පමාණේන අවේරේන අච්ඡාපජ්ඣෙධින චරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඵ්වංවාදී ඵ්වංදිට්ඨි: “කරතෝ කාරයතෝ ඡින්දතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ පචයතෝ සෝචයතෝ කිලමයතෝ චන්දතෝ චන්දාපයතෝ පාණමතිපාතයතෝ ආදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡින්දතෝ නිල්ලෝපං හරතෝ ඵ්කාගාරිකං කරොතෝ පරිපන්ථේතිට්ඨතෝ පරදාර ග-ජතෝ මුසා භණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, ඛුරපරියන්තේන -පි චක්කේන යෝ ඉමිස්සා පඨවියා පාණේ ඵ්කමංසබ්බං ඵ්කමංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, නත්ථි තතෝතිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඛිණඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය භනන්තෝ ඝාතෙන්තෝ ඡින්දන්තෝ ඡේදාපේන්තෝ පචනතෝ පානේන්තෝ නත්ථි තතෝ නිදානං පාපං, නත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ දාපෙන්තෝ යජන්තෝ යාජේන්තෝ නත්ථි තතෝතිදානං පුඤ්ඤාං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ. දානේන දමේන සඤ්ඤමේන ස-චචජ්ජේන තත්ථි පුඤ්ඤං නත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගාමෝ”ති. සං- තස්ස හෝතෝ සත්ථුනෝ ස-චං චචනං අපණ්ණකතාය මය්හං, සෝහං න කිඤ්චි ව්‍යාබාධෙමි තසං වා ටාවරං වා, උභයමෙත්ථකටග්ගාහෝ: යඤ්චමිහා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජිස්සාමිති. තස්ස පාමොජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස ජිති ජායති, ජිතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිනෝ චිත්තං සමාධියති, අයං බෝ ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං චිත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසි, ඵ්වං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්ඣෙය්‍යාසි.

පින්චත් ගාමණී, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මූලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතුව, උපේක්ෂා සහගත සිතින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවක්, ඒ වගේම උඩ, යට, හරහට, සෑම තැනකට ම, සෑම සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම උපේක්ෂා සහගත සිතින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෙර නැති, තරහ නැති මෙන්

සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සලකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳිවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙනෙසන කෙනාටත්, වෙනෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳවන කෙනාටත්, මං පහරන කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාටත්, මහඬුක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්ත්රීන් කරා යන කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක් නො කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් වනසමින්, සාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳිවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් සිදුවෙන පවක් නෑ. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. ඉදින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් සිදුවෙන පිනක් නෑ. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් නෑ. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙන්නේ නෑ. පිනක ආපසු පැමිණීමක් නෑ” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉදින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තකි වුණත්, යම් බඳු මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්නේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාද බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙවිලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගන්ට පුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය තියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. කය සංසිදුන කෙනා සූප විදිනවා. සූප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ ධම්මසමාධිය. ඉදින් ඔබ එහිලා විත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සූකය අත්හරිනවා.

සා බෝ සෝ ගාමණී, අරියසාවකෝ ඒවං විගතාහිජ්ඣෙධෝ විගතවාපාදෝ අසම්මුල්හෝ සම්පජානෝ පතිස්සතෝ උප්ඛොසහගත්තෝ

තෙසා ඒකං දිසං චරිත්වා විහරති, තවා දුතියං, තවා තතියං, තවා චතුත්ථිං, ඉති උද්ධමධෝ තිරියං සබ්බධි සබ්බතත්තාය සබ්බාවත්තං ලෝකං උපේඛාසහගතේන තෙසා විපුලේන මහහග්ගතේන අප්පමාණේන අවේරේන අව්‍යාපජ්ඣේන චරිත්වා විහරති. සෝ ඉති පටිසංචික්ඛති: යෝයං සත්ථා ඵ්වංවාදී ඵ්වංදිට්ඨි: “කරතෝ කාරයතෝ ඡින්දතෝ ඡේදාපයතෝ පචතෝ පචයතෝ සෝචයතෝ කිලමයතෝ චන්දතෝ චන්දාපයතෝ පාණමතිපාතයතෝ ආදින්නං ආදියතෝ සන්ධිං ඡින්දතෝ නිල්ලෝපං හරතෝ ඒකාගාරිකං කරෝතෝ පරිපන්ථේ තිට්ඨතෝ පරදාර ග-ජතෝ මුසා හණතෝ කරතෝ න කරියති පාපං, බුරපරියන්තේන චක්ඛේන යෝ ඉමිස්සා පට්ඨියා පාණේ ඒකමංසබලං ඒකමංසපුඤ්ජං කරෙය්‍ය, අත්ථි තතෝනිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, දක්ඛිණඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය හනත්තෝ ඝාතෙන්තෝ ඡින්දන්තෝ ඡේදාපේන්තෝ පචනතෝ පානේන්තෝ අත්ථි තතෝ නිදානං පාපං, අත්ථි පාපස්ස ආගමෝ, උත්තරඤ්ජෙ-පි ගංගාය තීරං ග-ජෙය්‍ය දදන්තෝ දාපෙන්තෝ යජන්තෝ යාජේන්තෝ අත්ථි තතෝනිදානං පුඤ්ඤං අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමෝ. දානේන දමේන සඤ්ඤමේන ස-චචජ්ජේන අත්ථි පුඤ්ඤං අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගාමෝ”ති. ස- තස්ස හෝතෝ සත්ථුතෝ ස-චං චචනං අපණ්ණකතාය මය්හං, සෝහං න කිඤ්චි ව්‍යාබාධෙමි තසං වා ටාවරං වා, උභයමෙත්ථකටග්ගාහෝ: යඤ්චමිහා කායේන සංචුතෝ වාචාය සංචුතෝ මනසා සංචුතෝ, යඤ්ච කායස්ස හේදා පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලෝකං උපපජ්ජිස්සාමිති. තස්ස පාමොජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායෝ පස්සමිහති, පස්සද්ධකායෝ සුඛං වේදියති. සුඛිතෝ චිත්තං සමාධියති, අයං ඛෝ ගාමණී, ධම්මසමාධි. තත්‍ර - ත්වං චිත්තසමාධිං පටිලභෙය්‍යාසී, ඵ්වං ත්වං ඉමං කංඛාධම්මං පජ්භෙය්‍යාසීති.

පින්චත් ගාමණී, ඒ මේ ආර්ය ශ්‍රාවකයා මේ අයුරින් විෂම ලෝභය දුරු කොට, ව්‍යාපාදය දුරු කොට, සිහි මූලා නොවී මනා නුවණින් යුතුව, මනා සිහියෙන් යුතුව, උපේක්ෂා සහගත සිහින් එක් දිශාවක් පතුරුවා වාසය කරනවා. ඒ වගේ ම දෙවෙනි දිශාවත්, ඒ වගේ ම තුන් වෙනි දිශාවත්, ඒ වගේ ම හතර වෙනි දිශාවත්, ඒ වගේම උඩ, යට, හරහට, සැම තැනකට ම, සැම සත්වයෙක් කෙරෙහි ම මේ සකල ලෝකයට ම උපේක්ෂා සහගත සිහින් යුතුව, විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි, ප්‍රමාණ රහිත වූ, වෛර නැති, තරහ නැති මෙන් සිත පතුරවා වාසය කරනවා. ඔහු මේ විදිහට නුවණින් සලකා බලනවා. යම් මේ ශාස්තෘවරයෙක් “කරන කෙනාට, අනුන් ලවා කරවන කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳින කෙනාට, අනුන් ගේ අත්පා සිඳිවන කෙනාට, අනුන් ව පෙළන

කෙනාටත්, පෙළවන කෙනාටත්, අනුන්ව සෝකයට පත් කරන කෙනාටත්, කරවන කෙනාටත්, අනුන් ව වෙහෙසන කෙනාටත්, වෙහෙසවන කෙනාටත්, අනුන් ව කම්පා කරන කෙනාටත්, කම්පා කරවන කෙනාටත්, සතුන් මරණ කෙනාටත්, මරවන කෙනාටත්, නොදුන් දෙය සොරකම් කරන කෙනාටත්, සොරකම් කරවන කෙනාටත්, ගෙවල් බිඳින කෙනාටත්, බිඳවන කෙනාටත්, මං පහරන කෙනාටත්, මං පහරවන කෙනාටත්, එක් ගෙයක් වට කොට කොල්ලකන කෙනාටත්, මහරුක සිට කොල්ලකන කෙනාටත්, පරස්ත්රීන් කරා යන කෙනාටත්, බොරු කියන කෙනාටත්, ඒවා කරවන කෙනාටත්, එයින් පවක් කෙරෙයි. ඉතා තියුණු මුවහත් ඇති ආයුධයක් ගෙන මේ පොළොවෙහි සියළු සතුන් එකම මස්ගොඩක් බවට, එකම මස් පිණ්ඩයක් බවට පත් කෙරුවත්, ඒ හේතුවෙන් පවක් සිදු වෙනවා. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. ඉඳින් වනසමින්, ඝාතනය කරවමින්, සිඳිමින්, සිඳවමින්, පෙළමින්, පෙළවමින් දකුණු ගං තෙර දක්වා ගියත් ඒ හේතුවෙන් පවක් සිදු වෙනවා. පාපයෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. ඉඳින් දන් දෙමින්, දෙවමින් යාග කරමින්, යාග කරවමින් උතුරු ගං තෙර දක්වා ගියත්, හේතුවෙන් පිනක් සිදු වෙනවා. පිනෙහි නැවත පැමිණීමක් තියෙනවා. දානයෙන්, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන්, සීලසංවරයෙන්, සත්‍ය වචනයෙන් පිනක් ලැබෙනවා. පිනක ආපසු පැමිණීමක් තියෙනවා” කියලා මෙවැනි දේ කියනවා ද, මෙවැනි මතයක් දරනවා ද, ඉඳින් ඒ හවත් ශාස්තෘවරයා ගේ වචනය ඇත්තකි වුණත්, යම් බල මං තැනි ගන්නා වූ හෝ නො ගන්නා වූ හෝ සත්වයන් පෙළන්තේ නැත්නම්, එය මාගේ නිරපරාද බවට හේතු වේ. ඒ වගේ ම මං කයෙන් සංවර වෙනවා නම්, වචනයෙන් සංවර වෙනවා නම්, මනසින් සංවර වෙනවා නම්, ඒ හේතුවෙන් කය බිඳී මරණින් මතු සුගති සංඛ්‍යාත දෙව්ලොව උපදිනවා යන කරුණක් ඇද්ද, මට මෙහිලා දෙක ම ජය ගන්ට පුළුවනි. එතකොට ඔහුට ප්‍රමෝදය ඇති වෙනවා. ප්‍රමෝදය තියෙන කෙනාට ප්‍රීතිය ඇති වෙනවා. ප්‍රීති සිතක් ඇති කෙනා ගේ කය සංසිදෙනවා. කය සංසිදුන කෙනා සැප විඳිනවා. සැප ඇති කෙනා ගේ සිත සමාධිමත් වෙනවා. පින්වත් ගාමණී, මේක තමයි ඒ ධම්මසමාධිය. ඉඳින් ඔබ එහිලා විත්ත සමාධිය ඇති කර ගන්නවා නම්, එතකොට ඔබ මේ සැකය අත්හරිනවා.

ඒවං චූත්තේ පාටලියෝ ගාමණී භගවන්තං ඒතදවෝච: අභික්කන්තං භන්තේ, අභික්කන්තං භන්තේ අප්පකග්ගේ පාණ්‍යපේතං සරණං ගතන්ති.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

ගාමණී සංයුක්තය - ගාමණී වර්ගය

මෙසේ වදාළ විට පාටලිය ගාමණී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැළ කළා. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි. ස්වාමීනී, ඉතා සුන්දර යි අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (උපාසකයෙකු වශයෙන් මා පිළිගන්නා සේක්වා.)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පාටලී සූත්‍රය නිමා විය.

ගාමණීවග්ගෝපධිමෝ.
පළමු වෙනි ගාමණී වර්ගය යි

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි

වණ්ඨෝ තාලෝ යෝධාජීවෝ
හත්ථිස්සාසි ව බෙන්තකා,
සංඛ කුලමණ්හද්දකා ව
රාසියා පාටලියේන තේරසාති.

වණ්ඨ සූත්‍රය, යෝධාජීව සූත්‍රය, හත්ථිරෝහ සූත්‍රය, අස්සරෝහ සූත්‍රය,
අසිඛන්ධක සූත්‍රය, බෙන්තුපම සූත්‍රය, සංඛධම්ම සූත්‍රය, කුල සූත්‍රය,
මණ්ඩුළක සූත්‍රය, හදුක සූත්‍රය, රාසිය සූත්‍රය, පාටලිය සූත්‍රය යන සූත්‍ර
දහතුනෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත ය.

ගාමණීසංයුක්තං සමන්තං.
ගාමණී සංයුක්තය නිමා විය

9. අසංඛත සංයුත්තං

9. අසංඛත සංයුත්තය

1. අසංඛතවග්ගො

1. අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.1

කායගතාසනිසුත්තං

කායගතාසනිය ගැන වදාළ දෙසුම

428. අසංඛතඤ්ච චෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අසංඛතගාමිඤ්ච මග්ගං, නං සුභාථ. කතමඤ්ච භික්ඛවේ අසංඛතං: යෝ භික්ඛවේ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතං. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: කායගතාසනි. අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ.

428. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට අසංඛතයක් (නිවනත්), අසංඛතය කරා යන්නා වූ මාර්ගයක් දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, ද්වේශය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි අසංඛතය කියල කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? කායගතාසනිය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි.

ඉති ඛෝ භික්ඛවේ දේසිතං චෝ මයා අසංඛතං දේසිතෝ අසංඛතගාමී මග්ගෝ. යං භික්ඛවේ සත්ථාරා සාවකානං හිතේසිනා අනුකම්පේන අනුකම්පං

උපාදාය, කතං වෝ තං මයා. ඒතානි රුක්ඛමූලානි ඒතානි සුඤ්ඤාගාරානි, කධායථ භික්ඛවේ, මා පමාදත්ථ, මා ප-ජා විජ්ජපට්ඨාරිනෝ අනුවත්ථ, අයං වෝ අම්භාකං අනුසාසනී.

පින්වත් මහණෙනි, මෙසේ මා විසින් ඔබට අසංඛතයක් දේශනා කළා. අසංඛතගාමීනී මාර්ගයක් දේශනා කළා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවකයන්ට හිතෙහි වූ, අනුකම්පා කරන්නා වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ නමක් විසින් යමක් කළ යුතු නම්, අනුකම්පා උපදවාගෙන ඔබට මා විසින් එය කරල යි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කියෙන්නේ රුක් සෙවණ, ඔය කියෙන්නේ පාළු කුටි. පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන්න. ප්‍රමාද වෙන්න එපා. පස්සේ පසුතැවෙන්න එපා. මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කායගතාසනි සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.2

සමථවිපස්සනාසුත්තං

සමථ විපස්සනා භාවනා ගැන වදාළ දෙසුම

429. අසංඛතඤ්ච වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අසංඛතගාමීඤ්ච මග්ගං, තං සුභාථ. කතමඤ්ච භික්ඛවේ අසංඛතං: යෝ භික්ඛවේ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං වූ-වති භික්ඛවේ අසංඛතං. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: සමථෝ ච විපස්සනා ච. අයං වූ-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ. ඉති බෝ භික්ඛවේ දේසිතං වෝ මයා අයං බෝ අම්භාකං අනුසාසනීති.

429. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට අසංඛතයක් (නිවනත්), අසංඛතය කරා යන්නා වූ මාර්ගයක් දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගය ක්ෂය

විමක් ඇද්ද, ද්වේශය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි අසංඛතය කියලා කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? සමථ භාවනාවත්, විදර්ශනා භාවනාවත්ය. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් ඔබට මේ අයුරින් දේශනා කරලයි තියෙන්නේ මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සමථවිපස්සනා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.3

සවිතක්කසව්චාරංසුත්තං

විතක්ක සහිත, විචාර සහිත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

430. අසංඛතඤ්ච චෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අසංඛතගාමීඤ්ච මග්ගං, නං සුභාථ. කතමඤ්ච භික්ඛවේ අසංඛතං: යෝ භික්ඛවේ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතං. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ සවිතක්කෝ සව්චාරෝ සමාධි, අවිතක්කෝ විචාරමත්තෝ සමාධි, අවිතක්කෝ අව්චාරෝ සමාධි. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

430. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට අසංඛතයක් (නිව්‍යාන), අසංඛතය කරා යන්නා වූ මාර්ගයක් දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, ද්වේශය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි අසංඛතය කියලා කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? විතක්ක සහිත, විචාර සහිත සමාධියත්, විතක්ක රහිත වූ, විචාර මාත්‍ර ඇති සමාධියත්, අවිතක්ක, අව්චාර සමාධියත්ය. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි.

පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් ඔබට මේ අයුරින් දේශනා කරලයි කියෙන්නේ
..... මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.4

සුඤ්ඤත සමාධි සුත්තං

සුඤ්ඤත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

431. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: සුඤ්ඤතෝ සමාධි,
අනිමිත්තෝ සමාධි අප්පණ්හිතෝ සමාධි. අයං චූ-චනි භික්ඛවේ අසංඛතගාමී
මග්ගෝ අනුසාසනීති.

431. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? සුඤ්ඤත සමාධිය, අනිමිත්ත සමාධිය හා අප්පණ්හිත සමාධිය යි. පින්වත්
මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි
ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.5

සතිපට්ඨාන සුත්තං

සතිපට්ඨානය ගැන වදාළ දෙසුම

432. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: චත්තාරෝ
සතිපට්ඨානා. අයං චූ-චනි භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ
අනුසාසනීති.

432. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? සතර සතිපට්ඨානය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.6

සම්මප්පධානසුත්තං

සමාසක්ඛ්‍යධාන වීරිය ගැන වදාළ දෙසුම

433. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ: වත්තාරෝ සම්මප්පධානා. අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ අනුසාසනීති.

433. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? සතර සමාසක් පධානය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.7

ඉද්ධිපාදසුත්තං

සෘද්ධිපාද ගැන වදාළ දෙසුම

434. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ: වත්තාරෝ ඉද්ධිපාදා. අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ අනුසාසනීති.

434. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? සතර සාද්ධිපාද යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.8

ඉන්ද්‍රියසුත්තං

ඉන්ද්‍රිය ධර්ම ගැන වදාළ දෙසුම

435. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ: පඤ්චින්ද්‍රියානි. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ අනුසාසනීති.

435. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පඤ්ච ඉන්ද්‍රිය ධර්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.9

බලසුත්තං

බල ධර්ම ගැන වදාළ දෙසුම

436. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ: පඤ්ච බලානි. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ අනුසාසනීති.

436. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පඤ්ච බල ධර්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.10

බොජ්ඣංගසුත්තං

බොජ්ඣංග ධර්මයන් ගැන වදාළ දෙසුම

437. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ: සත්තබ්බොජ්ඣංගා. අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ අනුසාසනීති.

437. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? සප්ත බොජ්ඣංග ධර්ම යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.1.11

මග්ගංගසුත්තං

මාර්ග අංග ගැන වදාළ දෙසුම

438. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ අරියෝ අටඨංගිකෝ මග්ගෝ. අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමීමග්ගෝ. ඉති බෝ භික්ඛවේ දේසිතං වෝ මයා අසංඛතා දේසිතෝ අසංඛතගාමී මග්ගෝ. යං භික්ඛවේ

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - අසංඛත වර්ගය

සත්ථාර සාවකානං හිතේසිනා අනුකම්පේන අනුකම්පං උපාදාය, කතං චෝතං මයා ඒතානි රුක්ඛමූලානි ඒතානි සුඤ්ඤාගාරානි, ඤායාම හික්ඛවේ, මා පමාදන්ථ, මා ප-ඡා විප්පට්ඨසාරිනෝ අනුචන්ථ, අයං ඛෝ අමිහාකං අනුසාසනීති.

438. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යි. පින්වත් මහණෙනි, මෙසේ මා විසින් ඔබට අසංඛතයක් දේශනා කළා. අසංඛතගාමීනී මාර්ගයක් දේශනා කළා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවකයන්ට හිතෙහි වූ, අනුකම්පා කරන්නා වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ නමක් විසින් යමක් කළ යුතු නම්, අනුකම්පා උපදවාගෙන ඔබට මා විසින් එය කරල යි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කියෙන්නේ රුක් සෙවණ, ඔය කියෙන්නේ පාළු කුටි. පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන්න. ප්‍රමාද වෙන්න එපා. පස්සේ පසුතැවෙන්න එපා. මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අසංඛතවග්ගෝපයමෝ
පළමු වෙනි අසංඛත වර්ගය යි.

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

කායසමථ සවිතක්කෝ
සුඤ්ඤතෝ සතිපට්ඨානා,
සම්මප්පධානඤ්ච ඉද්ධිපාද
ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගමග්ගාති.

කායගතා සති සූත්‍රය, සමථවිපස්සනා සූත්‍රය, සවිතක්ක සූත්‍රය, සුඤ්ඤත සූත්‍රය, සතිපට්ඨාන සූත්‍රය, සම්මප්පධාන සූත්‍රය, ඉද්ධිපාද සූත්‍රය, ඉන්ද්‍රිය සූත්‍රය, බල සූත්‍රය, බොජ්ඣංග සූත්‍රය, මග්ගංග සූත්‍රය යන දෙසුම්වලින් මේ වර්ගය සමන්විත යි.

2. දුතිය අසංඛත වග්ගෝ

2. දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1

අසංඛතසුත්තං

අසංඛතය ගැන වදාළ දෙසුම

439. අසංඛතඤ්ච වෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අසංඛතගාමිඤ්ච මග්ගෝ, නං සුණාථ. කතමඤ්ච භික්ඛවේ අසංඛතං: යෝ භික්ඛවේ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතං. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: සමථෝ. අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ.

439. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට අසංඛතයක් (නිව්‍යාන), අසංඛතය කරා යන්නා වූ මාර්ගයක් දේශනා කරන්නමි. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, ද්වේශය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට නමයි අසංඛතය කියල කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? සමථ භාවනාව යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි.

ඉති ඛෝ භික්ඛවේ දේසිතං වෝ මයා අසංඛතං දේසිතෝ අසංඛතගාමී මග්ගෝ. යං භික්ඛවේ සන්ථාර සාවකානං හිතේසිනා අනුකම්පේන අනුකම්පං උපාදාය, කතං වෝ තං මයා ඒතානි රුක්ඛමූලානි ඒතානි සුඤ්ඤාගාරානි, ඤායාම භික්ඛවේ, මා පමාදත්ථ, මා ප-ණා විජ්ජපිසාරිනෝ අනුචත්ථ, අයං ඛෝ අම්භාකං අනුසාසනීති.

පින්වත් මහණෙනි, මෙසේ මා විසින් ඔබට අසංඛතයක් දේශනා කළා. අසංඛතගාමීනී මාර්ගයක් දේශනා කළා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවකයන්ට

හිතෙනි වූ, අනුකම්පා කරන්නා වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ නමක් විසින් යමක් කළ යුතු නම්, අනුකම්පා උපදවාගෙන ඔබට මා විසින් එය කරල යි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කියෙන්නේ රුක් සෙවණ, ඔය කියෙන්නේ පාළු කුටි. පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන්න. ප්‍රමාද වෙන්න එපා. පස්සේ පසුතැවෙන්න එපා. මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.2

විපස්සනාසූත්තං

විපස්සනා භාවනාව ගැන වදාළ දෙසුම

440. අසංඛතඤ්ච චෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අසංඛතගාමිඤ්ච මග්ගං, නං සුඤ්ඤාං. කතමඤ්ච භික්ඛවේ අසංඛතං: යෝ භික්ඛවේ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං වූ-වති භික්ඛවේ අසංඛතං. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: විපස්සනා. අයං වූ-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ. ඉති ඛෝ භික්ඛවේ දේසිතං චෝ මයා අසංඛතං අයං ඛෝ අමිහාකං අනුසාසනීති.

440. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට අසංඛතයක් (නිව්‍යාන), අසංඛතය කරා යන්නා වූ මාර්ගයක් දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, ද්වේශය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි අසංඛතය කියල කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? විදර්ශනා භාවනාව යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි. පින්වත් මහණෙනි, මා විසින් ඔබට මේ අයුරින් දේශනා කරලයි කියෙන්නේ මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.3

සවිතක්කසවිචාරසුත්තං

සවිතක්ක සවිචාර සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

441. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: සවිතක්කෝ සවිචාරෝ සමාධි. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

441. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? විතක්ක සහිත, විචාර සහිත සමාධිය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.4

අවිතක්කාචිචාරමත්තසුත්තං

අවිතක්ක අවිචාර මාත්‍ර සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

442. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: අවිතක්කෝචිචාරමත්තෝ සමාධි. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

442. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? විතක්ක රහිත, විචාර මාත්‍ර සමාධිය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.5

අවිතක්ක අවිචාරසුත්තං

අවිතක්ක අවිචාර සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

443. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: අවිතක්කෝ අවිචාරෝ සමාධි. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

443. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? අවිතක්ක, අවිචාර සමාධිය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.6

සුඤ්ඤතසමාධිසුත්තං

සුඤ්ඤත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

444. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: සුඤ්ඤතෝ සමාධි. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

444. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? සුඤ්ඤත සමාධිය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.7

අනිමිත්තසමාධිසුත්තං

අනිමිත්ත සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

445. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: අනිමිත්තෝ සමාධි.
අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

445. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? අනිමිත්ත සමාධිය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.8

අප්පණ්ණිකසමාධිසුත්තං

අප්පණ්ණික සමාධිය ගැන වදාළ දෙසුම

446. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: අප්පණ්ණිකෝ සමාධි.
අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

446. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? අප්පණ්ණික සමාධිය යි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.9

කායානුපස්සනාසුත්තං

කායානුපස්සනාව ගැන වදාළ දෙසුම

447. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු කායෝ කායානුපස්සි විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයොලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං. අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

447. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව කෙලෙස් තවන චීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, සිහියෙන් යුතු ව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත්, දොමනසත් දුරු කරමින් කය පිළිබඳව කායානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.10

වේදනානුපස්සනාසුත්තං

වේදනානුපස්සනාව ගැන වදාළ දෙසුම

448. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු වේදනාසු වේදනානුපස්සි විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයොලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං. අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

448. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්

ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, සිහියෙන් යුතු ව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත්, දොමනසත් දුරු කරමින් වේදනා පිළිබඳව වේදනානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.11

චිත්තානුපස්සනාසුත්තං

චිත්තානුපස්සනාව ගැන වදාළ දෙසුම

449. කතමෝ ව හික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ හික්ඛවේ හික්ඛු චිත්තේ චිත්තානුපස්සි විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයොලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං. අයං චු-වති හික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

449. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, සිහියෙන් යුතු ව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත්, දොමනසත් දුරු කරමින් සිත පිළිබඳව චිත්තානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.12

ධම්මානුපස්සනාසුත්තං

ධම්මානුපස්සනාව ගැන වදාළ දෙසුම

450. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු ධම්මේසු ධම්මානුපස්සි විහරති ආනාපී සම්පජානෝ සතිමා විනයොලෝකේ අභිජ්ඣධාදෝමනස්සං. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

450. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතුව, මනා නුවණින් යුතුව, සිහියෙන් යුතු ව, ලෝකයෙහි විෂම ලෝභයත්, දොමනසත් දුරු කරමින් ධර්මයත් පිළිබඳව ධම්මානුපස්සනා භාවනාවෙන් වාසය කරයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.13

පට්ඨසම්මප්පධානසුත්තං

සමාස්පධාන වීරිය ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

451. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදායා ඡන්දං ඡන්ති වායාමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්භාති පදහති. අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

451. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්

ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුචි නො හට ගෙන තිබෙන්නා වූ පාපී අකුසල ධර්මයන් හට නො ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදව ගන්නවා. උත්සාහ කරනවා. වීරිය අරඹනවා. සිත දැඩි කොට ගන්නවා. පටන් වෙර වඩනවා. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.14

දුතියසම්මප්පධානසූත්තං

සමාසක්පධාන වීරිය ගැන වදාළ දෙවෙනි දෙසුම

452. කතමෝ ව හික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ හික්ඛවේ හික්ඛු උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ඡන්තී වායාමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. අයං වු-වති හික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

451. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා හික්ෂුචි හට ගෙන තිබෙන්නා වූ පාපී අකුසල ධර්මයන් ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස කැමැත්ත උපදව ගන්නවා. උත්සාහ කරනවා. වීරිය අරඹනවා. සිත දැඩි කොට ගන්නවා. පටන් වෙර වඩනවා. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.15

තනියසම්මප්පධානසුත්තං

සමාසක්පධාන වීරිය ගැන වදාළ තුන්වෙනි දෙසුම

453. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදායා ඡන්දං ඡන්තෙති වායාමති විරියං ආරහති අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

453. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව නො හට ගෙන තිබෙන්නා වූ කුසල ධර්මයන් උපදවා ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදව ගන්නවා. උත්සාහ කරනවා. වීරිය අරඹනවා පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.16

වතුත්ථසම්මප්පධානසුත්තං

සමාසක්පධාන වීරිය ගැන වදාළ හතර වෙනි දෙසුම

454. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මෝසාය භීයෝභාවාය වේසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ඡන්තෙති අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

454. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව හට ගෙන තිබෙන්නා වූ කුසල ධර්මයන් ගේ පැවැත්ම පිණිස, නැති නො වීම පිණිස, වඩා වර්ධනය වීම පිණිස, විපූලබව පිණිස, භාවනාවෙන් පිරිපුන් වීම පිණිස කැමැත්ත උපදව ගන්නවා පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.17

ඡන්දිද්ධිපාදසුත්තං

ඡන්ද සෘද්ධිපාද ගැන වදාළ දෙසුම

455. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්නාගතං ඉද්ධිපාදං භාවේති, අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

455. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව කැමැත්ත මුල් කොට ඇති කර ගන්නා සමාධියෙන් හා වීරියෙන් යුතු වූ වැඩපිළිවෙලින් සමන්විතව සෘද්ධිපාදය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.18

විරියද්ධිපාදසුත්තං

විරිය සෘද්ධිපාද ගැන වදාළ දෙසුම

456. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු විරියසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවේති, අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

456. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විරියය මුල් කොට ඇති කර ගන්නා සමාධියෙන් හා විරියෙන් යුතු වූ වැඩපිළිවෙලින් සමන්විතව සෘද්ධිපාදය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.19

චිත්තිද්ධිපාදසුත්තං

චිත්ත සෘද්ධිපාද ගැන වදාළ දෙසුම

457. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු චිත්තසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවේති, අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

457. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව සිත මුල් කොට ඇති කර ගන්නා සමාධියෙන් හා විරියෙන් යුතු වූ වැඩපිළිවෙලින් සමන්විතව සෘද්ධිපාදය

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි
..... මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.20

විමංසිද්ධිපාදසුත්තං

විමංසා සෘද්ධිපාද ගැන වදාළ දෙසුම

458. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
විමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, අයං වු-වති
භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

458. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විමසීම මුල් කොට ඇති කර ගන්නා
සමාධියෙන් හා වීරියෙන් යුතු වූ චුද්ධිපිළිවෙලින් සමන්විතව සෘද්ධිපාදය
වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි
..... මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.21

සද්ධිනද්‍රියසුත්තං

සද්ධා ඉන්ද්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

459. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
සද්ධිනද්‍රියං භාවෙති විවේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

වොස්සග්ගපරිණාමිං, අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ
..... අනුසාසනීති.

459. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විවේකයට නැඹුරු වූ, විරාගයට නැඹුරු වූ, තණ්හා නිරෝධයට නැඹුරු වූ, නිවනට පමුණුවන්නා වූ ශුද්ධ ඉන්ද්‍රිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.22

විරියන්ද්‍රියසුත්තං

විරිය ඉන්ද්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

460. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු විරියන්ද්‍රියං භාවෙති විවේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

460. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විවේකයට නැඹුරු වූ විරිය ඉන්ද්‍රිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.23

සතින්ද්‍රියසුත්තං

සති ඉන්ද්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

461. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සතින්ද්‍රියං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

461. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සති ඉන්ද්‍රිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.24

සමාධිත්තියසුත්තං

සමාධි ඉන්ද්‍රිය ගැන වදාළ දෙසුම

462. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සමාධිත්තියං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

462. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සමාධි ඉන්ද්‍රිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.25

පඤ්ඤිත්ථිය සුත්තං

ප්‍රඥ ඉත්ථිය ගැන වදාළ දෙසුම

463. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පඤ්ඤිත්ථියං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

463. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ ප්‍රඥ ඉත්ථිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.26

සද්ධබ්බසුත්තං

ශ්‍රද්ධා බ්බස ගැන වදාළ දෙසුම

464. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සද්ධබ්බසං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

464. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ ශ්‍රද්ධා බ්බස වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.27

විරිය බලසුත්තං

විරිය බලය ගැන වදාළ දෙසුම

465. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
විරියබලං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ
අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

465. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ විරිය
බලය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි
..... මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.28

සති බලසුත්තං

සති බලය ගැන වදාළ දෙසුම

466. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
සතිබලං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ
අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

466. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සති
බලය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි
..... මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.29

සමාධිබලසුත්තං

සමාධි බලය ගැන වදාළ දෙසුම

467. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සමාධිබලං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

467. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සමාධි බලය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.30

පඤ්ඤාබලසුත්තං

ප්‍රඥ බලය ගැන වදාළ දෙසුම

468. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පඤ්ඤාබලං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-වති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

468. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ ප්‍රඥ බලය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.31

සති සම්බොජ්ඣංගසුත්තං

සති සම්බොජ්ඣංගය ගැන වදාළ දෙසුම

469. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සති සම්බොජ්ඣංගං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

469. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සති සම්බොජ්ඣංගය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.32

ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣංගසුත්තං

ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣංගය ගැන වදාළ දෙසුම

470. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣංගං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

470. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ ධම්මච්චය සම්බොජ්ඣංගය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.33

විරියසම්බොජ්ඣංගසුත්තං

විරිය සම්බොජ්ඣංගය ගැන වදාළ දෙසුම

471. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
විරියසම්බොජ්ඣංගං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති
භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

471. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ විරිය
සම්බොජ්ඣංගය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ
මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.34

ප්‍රීතිසම්බොජ්ඣංගසුත්තං

ප්‍රීති සම්බොජ්ඣංගය ගැන වදාළ දෙසුම

472. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
ප්‍රීතිසම්බොජ්ඣංගං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති
භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

471. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ ප්‍රීති
සම්බොජ්ඣංගය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ
මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.35

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගසුත්තං

පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය ගැන වදාළ දෙසුම

473. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

473. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.36

සමාධිසම්බොජ්ඣංගසුත්තං

සමාධි සම්බොජ්ඣංගය ගැන වදාළ දෙසුම

474. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සමාධිසම්බොජ්ඣංගං භාවේති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

474. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සමාධි සම්බොජ්ඣංගය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.37

උපේඛාසම්බොජ්ඣංගසුත්තං

උපේක්ෂා සම්බොජ්ඣංගය ගැන වදාළ දෙසුම

475. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු උපේඛාසම්බොජ්ඣංගං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

475. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ උපේක්ෂා සම්බොජ්ඣංගය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.38

සම්මාදිට්ඨිසුත්තං

සම්මා දිට්ඨිය ගැන වදාළ දෙසුම

476. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

476. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සම්මා දිට්ඨිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.39

සම්මාසංකප්පසුත්තං

සම්මා සංකල්ප ගැන වදාළ දෙසුම

477. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සම්මාසංකප්පං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

477. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සම්මා සංකල්ප වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.40

සම්මාවාචාසුත්තං

සම්මා වාචා ගැන වදාළ දෙසුම

478. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සම්මාවාචං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

478. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සම්මා වාචා වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.41

සම්මාකම්මන්තසුත්තං
සම්මා කම්මන්ත ගුන වදාළ දෙසුම

479. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
සම්මාකම්මන්තං භාවෙති විවේකනිස්සිතං අයං වු-වති භික්ඛවේ
අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

479. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විවේකයට නැඹුරු වූ සම්මා
කම්මන්ත වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය
යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.42

සම්මාආජීවසුත්තං
සම්මා ආජීව ගුන වදාළ දෙසුම

480. කතමෝ ව භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු
සම්මාආජීවං භාවෙති විවේකනිස්සිතං අයං වු-වති භික්ඛවේ
අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

480. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක්
ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විවේකයට නැඹුරු වූ සම්මා
ආජීව වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි
..... මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.43

සම්මා වායාමසුත්තං

සම්මා වායාම ගැන වදාළ දෙසුම

481. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සම්මා වායාමං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

481. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සම්මා වායාම වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.44

සම්මාසනිසුත්තං

සම්මා සනි ගැන වදාළ දෙසුම

482. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සම්මාසනිං භාවෙති විචේකනිස්සිතං අයං චූ-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ අනුසාසනීති.

482. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ සම්මා සනිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.45

සම්මාසමාධිසුත්තං

සම්මා සමාධි ගුණ වදාළ දෙසුම

483. අසංඛතඤ්ච චෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමී අසංඛතගාමීඤ්ච මග්ගං, නං සුණාම. කතමඤ්ච භික්ඛවේ අසංඛතං: යෝ භික්ඛවේ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතං. කතමෝ ච භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ: ඉධ භික්ඛවේ භික්ඛු සම්මාසමාධිං භාවේති විචේකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරෝධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං. අයං වු-චති භික්ඛවේ අසංඛතගාමී මග්ගෝ.

483. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට අසංඛතයත් (නිවනත්), අසංඛතය කරා යන්නා වූ මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, ද්වේශය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි අසංඛතය කියල කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? පින්වත් මහණෙනි, මෙහිලා භික්ෂුව විචේකයට නැඹුරු වූ, විරාගයට නැඹුරු වූ, තණ්හා නිරෝධයට නැඹුරු වූ, නිවනට පමුණුවන්නා වූ සම්මා සමාධිය වඩයි. පින්වත් මහණෙනි, අසංඛතගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි.

ඉති ඛෝ භික්ඛවේ දේසිතං චෝ මයා අසංඛතං දේසිතෝ අසංඛතගාමී මග්ගෝ. යං භික්ඛවේ සත්ථාර සාවකානං හිතේසිනා අනුකම්පේන අනුකම්පං උපාදාය, කතං චෝ තං මයා ඒතානි රුක්ඛමූලානි ඒතානි සුඤ්ඤාගාරානි, ඤායාම භික්ඛවේ, මා පමාදත්ථ, මා ප-ණ විජ්ජපිසාරිතෝ අනුවත්ථ, අයං ඛෝ අමිහාකං අනුසාසනී.

පින්වත් මහණෙනි, මෙසේ මා විසින් ඔබට අසංඛතයත් දේශනා කළා. අසංඛතගාමී මාර්ගයත් දේශනා කළා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවකයන්ට හිතෙහි වූ, අනුකම්පා කරන්නා වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ නමක් විසින් යමක් කළ යුතු නම්, අනුකම්පා උපදවාගෙන ඔබට මා විසින් එය කරල යි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කියෙන්නේ රුක් සෙවණ, ඔය කියෙන්නේ

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

පාළු කූටි. පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන්න. ප්‍රමාද වෙන්න එපා. පස්සේ පසුතැවෙන්න එපා. මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.46 - 101

අන්තසුත්තානි

දුකෙහි නිමාව ගැන වදාළ දෙසුම්

484 - 539. අන්තඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අන්තගාමිඤ්ච මග්ගං තං සුඤ්ඤං. කතමඤ්ච භික්ඛවේ අන්තං අනුසාසනීති.

484 - 539. පින්වත් මහණෙනි, දුකෙහි නිමාවත්, දුක නිමාවට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නමි. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, දුකෙහි නිමාව යනු කුමක්ද? අප ගේ අනුශාසනාව.

(යථා අසංඛතං තථා විත්ථාරේතබ්බං)

(අසංඛත සුත්‍රවල පරිද්දෙන් විස්තර කළ යුතු ය)

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.102 - 157

අනාසවසුත්තානි

ආශ්‍රව රහිත වීම ගැන වදාළ දෙසුම්

540 - 595. අනාසවඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අනාසවගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

540 - 595. පින්වත් මහණෙනි, ආශ්‍රව රහිත වීමත්, ආශ්‍රව රහිත වීමට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.158 - 213

ස-වසුත්තානි

සත්‍යය ගැන වදාළ දෙසුම්

596 - 651. ස-වඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි ස-වගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

596 - 651. පින්වත් මහණෙනි, සත්‍යයත්, සත්‍යයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.214 - 269

පාරසුත්තානි

සසරින් එතෙර ගැන වදාළ දෙසුම්

652 - 707. පාරඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි පාරගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

652 - 707. පින්වත් මහණෙනි, සසරින් එතෙරත්, සසරින් එතෙරට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.270 - 325

නිපුණසුත්තානි

අතිශයින් සියුම් වූ දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

708 - 763. නිපුණඤ්ච හික්බවේ දේසිස්සාමි නිපුණගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

708 - 763. පින්වත් මහණෙනි, අතිශයින් සියුම් වූ දෙයත්, අතිශයින්
සියුම් වූ දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප
ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.326 - 381

සුද්ද්දසසුත්තානි

දැකීමට ඉතා දුෂ්කර වූ දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

764 - 819. සුද්ද්දසඤ්ච හික්බවේ දේසිස්සාමි සුද්ද්දසගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

764 - 819. පින්වත් මහණෙනි, දැකීමට ඉතා දුෂ්කර වූ දෙයත්, දැකීමට
ඉතා දුෂ්කර වූ දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම්
අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.382 - 437

අජරසුත්තානි

ජරාවට හසු නොවන දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

820 - 875. අජරඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අජරගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

820 - 875. පින්වත් මහණෙනි, ජරාවට හසු නොවන දෙයත්, ජරාවට
හසු නොවන දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම්
අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.438 - 493

ධුචසුත්තානි

ස්ථීර වූ දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

876 - 931. ධුචඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි ධුචගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

876 - 931. පින්වත් මහණෙනි, ස්ථීර වූ දෙයත්, ස්ථීර වූ දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.494 - 549

අපලෝකිතසුත්තානි

නො නැසෙන දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

932 - 987. අපලෝකිතඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අපලෝකිතගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

932 - 987. පින්වත් මහණෙනි, නො නැසෙන දෙයත්, නො නැසෙන දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.550 - 605

අනිදස්සනසුත්තානි

නිදර්ශන රහිත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

988 - 1043. අනිදස්සනඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අනිදස්සනගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

988 - 1043. පින්වත් මහණෙනි, නිදර්ශන රහිත දෙයත්, නිදර්ශන රහිත දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.606 - 661

නිප්පපඤ්චසුත්තානි

ප්‍රපඤ්ච රහිත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1044 - 1099. නිප්පපඤ්චඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි
නිප්පපඤ්චගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනිති.

1044 - 1099. පින්වත් මහණෙනි, ප්‍රපඤ්ච රහිත දෙයත්, ප්‍රපඤ්ච රහිත
දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ
අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.662 - 717

සන්තසුත්තානි

ශාන්ත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1100 - 1155. සන්තඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි සන්තගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනිති.

1100 - 1155. පින්වත් මහණෙනි, ශාන්ත දෙයත්, ශාන්ත දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.718 - 773

අමතසුත්තානි

අමෘතය ගැන වදාළ දෙසුම්

1156 - 1211. අමතඤ්ච හික්ඛවේ දේසිස්සාමි අමතගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

1156 - 1211. පින්වත් මහණෙනි, අමෘතයත්, අමෘතයට පමුණුවන
මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.774 - 829

පණ්ණසුත්තානි

ඉතා උතුම් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1212 - 1267. පණ්ණඤ්ච හික්ඛවේ දේසිස්සාමි පණ්ණගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

1212 - 1267. පින්වත් මහණෙනි, ඉතා උතුම් දෙයත්, ඉතා උතුම් දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.830 - 885

සිවසුත්තානි

සුන්දර දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1268 - 1323. සිවඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි සිවගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

1263 - 1323. පින්වත් මහණෙනි, සුන්දර දෙයත්, සුන්දර දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.886 - 941

බේමසුත්තානි

භය රහිත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1324 - 1379. බේමඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි බේමගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

1324 - 1379. පින්වත් මහණෙනි, භය රහිත දෙයත්, භය රහිත දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.942 - 997

තණ්හක්ඛයසුත්තානි

තණ්හාව ක්ෂය වීම ගැන වදාළ දෙසුම්

1380 - 1435. තණ්හක්ඛයඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි
තණ්හක්ඛයගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

1383 - 1435. පින්වත් මහණෙනි, තණ්හාව ක්ෂය වීමත්, තණ්හාව
ක්ෂය වීමට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ
අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.998 - 1053

අ-ඡරියසුත්තානි

ආශ්චර්යවත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1436 - 1491. අ-ඡරියඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අ-ඡරියගාමිඤ්ච
මග්ගං අනුසාසනීති.

1436 - 1491. පින්වත් මහණෙනි, ආශ්චර්යවත් දෙයත්, ආශ්චර්යවත්
දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ
අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1054 - 1109

අඛණ්ඩසුත්තානි

පුදුම සහගත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1492 - 1547. අඛණ්ඩසුත්තානි භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අඛණ්ඩගාමිසුත්තානි මග්ගං අනුසාසනිති.

1492 - 1547. පින්වත් මහණෙනි, පුදුම සහගත දෙයත්, පුදුම සහගත දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1110 - 1165

අනිතිකසුත්තානි

දුක් රහිත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1548 - 1603. අනිතිකසුත්තානි භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අනිතිකගාමිසුත්තානි මග්ගං අනුසාසනිති.

1548 - 1603. පින්වත් මහණෙනි, දුක් රහිත දෙයත්, දුක් රහිත දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1166 - 1221

අනීතිකධම්මසුත්තානි

දුක් නැති ස්වභාවයට අයත් දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1604 - 1659. අනීතිකධම්මඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි
අනීතිකධම්මගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

1604 - 1659. පින්වත් මහණෙනි, දුක් නැති ස්වභාවයට අයත් දෙයත්,
දුක් නැති ස්වභාවයට අයත් දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම්
..... අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1222 - 1277

නිබ්බානසුත්තානි

අමා මහ නිවන ගැන වදාළ දෙසුම්

1660 - 1715. නිබ්බානඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි නිබ්බානගාමිඤ්ච
මග්ගං අනුසාසනීති.

1660 - 1715. පින්වත් මහණෙනි, අමා මහ නිවනත්, අමා මහ නිවනට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1278 - 1333

අඛ්‍යාපජ්ඣකප්පකානි

පීඩා රහිත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1716 - 1771. අඛ්‍යාපජ්ඣකප්පකානි භික්ඛවේ දේසිස්සාමි
අඛ්‍යාපජ්ඣකප්පකානි මග්ගං අනුසාසනිති.

1716 - 1771. පින්වත් මහණෙනි, පීඩා රහිත දෙයත්, පීඩා රහිත දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1334 - 1389

විරාගප්පකානි

විරාගී දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1772 - 1827. විරාගකප්පකානි භික්ඛවේ දේසිස්සාමි විරාගකප්පකානි මග්ගං
..... අනුසාසනිති.

1772 - 1827. පින්වත් මහණෙනි, විරාගී දෙයත්, විරාගී දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1390 - 1445

සුද්ධිසුත්තානි

පිරිසිදු දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1828 - 1883. සුද්ධිඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි සුද්ධිගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

1828 - 1883. පින්වත් මහණෙනි, පිරිසිදු දෙයත්, පිරිසිදු දෙයට
පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1446 - 1501

මුත්තිසුත්තානි

දුකින් නිදහස් වූ දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1884 - 1939. මුත්තිඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි මුත්තිගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

1884 - 1939. පින්වත් මහණෙනි, දුකින් නිදහස් වූ දෙයත්, දුකින් නිදහස්
වූ දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ
අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1502 - 1557

අනාලයසුත්තානි

ආල රහිත දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1940 - 1995. අනාලයඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි අනාලයගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

1940 - 1995. පින්වත් මහණෙනි, ආල රහිත දෙයත්, ආල රහිත දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1558 - 1613

දීපසුත්තානි

පිහිට සලසන දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

1996 - 2051. දීපඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි දීපගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

1996 - 2051. පින්වත් මහණෙනි, පිහිට සලසන දෙයත්, පිහිට සලසන දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සංයුත්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුත්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුත්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1614 - 1669

ලේණසුත්තානි

ආරක්ෂාව සලසන දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

2052 - 2107. ලේණඤ්ච හික්ඛවේ දේසිස්සාමි ලේණගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

2052 - 2107. පින්වත් මහණෙනි, ආරක්ෂාව සලසන දෙයත්,
ආරක්ෂාව සලසන දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම්
..... අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1670 - 1725

තාණසුත්තානි

රැකවරණය සලසන දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

2108 - 2163. තාණඤ්ච හික්ඛවේ දේසිස්සාමි තාණගාමිඤ්ච මග්ගං
..... අනුසාසනීති.

2108 - 2163. පින්වත් මහණෙනි, රැකවරණය සලසන දෙයත්,
රැකවරණය සලසන දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම්
..... අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1726 - 1781

සරණසුත්තානි

පිළිසරණ වන දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

2164 - 2219. සරණඤ්ච භික්ඛවේ දේසිස්සාමි සරණගාමිඤ්ච මග්ගං අනුසාසනීති.

2164 - 2219. පින්වත් මහණෙනි, පිළිසරණ වන දෙයත්, පිළිසරණ වන දෙයට පමුණුවන මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම් අප ගේ අනුශාසනාව.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

9.2.1782 - 1837

පරායණසුත්තානි

පිහිට වන දෙය ගැන වදාළ දෙසුම්

2220 - 2275. පරායණඤ්ච චෝ භික්ඛවේ දේසිස්සාමි පරායණගාමිඤ්ච මග්ගං, තං සුභාථ. කතමඤ්ච භික්ඛවේ පරායණං: යෝ භික්ඛවේ රාගක්ඛයෝ දෝසක්ඛයෝ මෝහක්ඛයෝ, ඉදං වු-චති භික්ඛවේ පරායණං. කතමෝ ච භික්ඛවේ පරායණගාමී මග්ගෝ: කායගතාසනි. අයං වු-චති භික්ඛවේ පරායණගාමී මග්ගෝ.

2220 - 2275. පින්වත් මහණෙනි, ඔබට පිහිට වන දෙයත් (නිවනත්), පිහිට වන දෙය කරා යන්නා වූ මාර්ගයත් දේශනා කරන්නම්. එය සවන් යොමා අසන්න. පින්වත් මහණෙනි, පිහිට වන දෙය යනු කුමක් ද? පින්වත් මහණෙනි, යම් රාගය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, ද්වේශය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, මෝහය ක්ෂය වීමක් ඇද්ද, පින්වත් මහණෙනි, මෙයට තමයි පිහිට වන දෙය කියල

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

කියන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, පිහිට වන දෙය කරා පමුණුවන මාර්ගය මොකක් ද? කායගතාසනිය යි. පින්වත් මහණෙනි, පරායණගාමී මාර්ගය කියන්නේ මෙය යි.

ඉති බෝ භික්ඛවේ දේසිතං වෝ මයා පරායණං දේසිතෝ පරායණගාමී මග්ගෝ. යං භික්ඛවේ සත්ථාර සාවකානං හිතේසිනා අනුකම්පේන අනුකම්පං උපාදාය, කතං වෝ තං මයා ඒතානි රුක්ඛමූලානි ඒතානි සුඤ්ඤාගාරානි, කධායථ භික්ඛවේ, මා පමාදත්ථ, මා ප-ණා විජ්ජපටිසාරිතෝ අනුවත්ථ, අයං බෝ අමිහාකං අනුසාසනී.

පින්වත් මහණෙනි, මෙසේ මා විසින් ඔබට අසංඛතයක් දේශනා කළා. අසංඛතගාමීනි මාර්ගයක් දේශනා කළා. පින්වත් මහණෙනි, ශ්‍රාවකයන්ට හිතෙහි වූ, අනුකම්පා කරන්නා වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ නමක් විසින් යමක් කළ යුතු නම්, අනුකම්පා උපදවාගෙන ඔබට මා විසින් එය කරල යි කියෙන්නේ. පින්වත් මහණෙනි, ඔය කියෙන්නේ රුක් සෙවණ, ඔය කියෙන්නේ පාළු කුටි. පින්වත් මහණෙනි, ධ්‍යාන වඩන්න. ප්‍රමාද වෙන්න එපා. පස්සේ පසුතැවෙන්න එපා. මේක තමයි ඔබට කරන අප ගේ අනුශාසනාව.

(යථා අසංඛතං තථා විත්ථාරේතබ්බං)

(අසංඛත සුත්‍රවල පරිද්දෙන් විස්තර කළ යුතු ය)

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

දුතිය අසංඛතවග්ගෝ
දෙවෙනි අසංඛත වර්ගය යි

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි.

අසංඛතං අන්තං අනාසවං ස-වඤ්ච පාරං නිපුණං සුදුද්දසං
අජරත්තං ධූවං අපලෝකිතං අනිදස්සනං නිජ්ජපඤ්ච සත්තං

අමතං පණ්ණිතං සිවඤ්ච බේමං තණ්හකක්ඛයෝ අ-ජරියඤ්ච අබිභූතං
අනීතිකං අනීතිකධම්මං නිබ්බතමේතං සුගතේන දේසිතං

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අසංඛත සංයුක්තය - දුතිය අසංඛත වර්ගය

අඛ්‍යාපජ්ඣේ විරාගෝ ව සුද්ධි මුත්ති අනාලයෝ
දීපෝ ලේණුඤ්ච තාණුඤ්ච සරණුඤ්ච පරායණුඤ්චාති

අසංඛත සුත්‍ර, අන්ත සුත්‍ර, අනාසව සුත්‍ර, පාර සුත්‍ර, නිපුණ සුත්‍ර, සුද්ද්දස
සුත්‍ර, අජර සුත්‍ර, ධුව සුත්‍ර, අපලෝකික සුත්‍ර, අනිදස්සන සුත්‍ර, නිජ්ජපඤ්ච
සුත්‍ර, සන්ත සුත්‍ර

අමත සුත්‍ර, පණ්ණික සුත්‍ර, සිව සුත්‍ර, බේම සුත්‍ර, තණ්හක්ඛය සුත්‍ර, අච්ඡරිය
සුත්‍ර, අබ්භූත සුත්‍ර, අනීතික සුත්‍ර, අනීතිකධම්ම සුත්‍ර, නිබ්බාන සුත්‍ර යන මේ
දෙසුම් දෙසා වදාළේ සුගතයන් වහන්සේ විසිනුයි.

අඛ්‍යාපජ්ඣ සුත්‍ර, විරාග සුත්‍ර, සුද්ධි සුත්‍ර, මුත්ති සුත්‍ර, අනාලය සුත්‍ර, දීප
සුත්‍ර, ලේණු සුත්‍ර, තාණ සුත්‍ර, සරණ සුත්‍ර, පරායන සුත්‍ර යන මෙයින් දෙ
වෙනි අසංඛත වර්ගය සමන්විත වේ.

අසංඛත සංයුක්තං සමන්තං.

අසංඛත සංයුක්තය නිමා විය

10. අබ්‍යාකත සංයුක්තං

10. අබ්‍යාකත සංයුක්තය

1. අබ්‍යාකතවග්ගෝ

1. අබ්‍යාකත වර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.1

බේමාසුක්තං

බේමා භික්ෂුණිය විසින් වදාළ දෙසුම

2276. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡේතවනේ අනාටපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන බේමා භික්ඛුනී කෝසලේසු වාරිකං වරමානා අන්තරා ව සාවත්ථියං අන්තරා ව සාකේතං තෝරණවත්ථස්මිං වාසං උපගතා හෝති. අථ ඛෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ සාකේතා සාවත්ථියං ග-ජන්තෝ අන්තරා ව සාකේතං අන්තරා ව සාවත්ථිං තෝරණවත්ථස්මිං ඒකරත්තිවාසං උපගඤ්ජී. අථ ඛෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමන්තේසි: ඒහි ත්වං අම්හෝ පුරිස තෝරාණවත්ථස්මිං තථාරූපං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා ජාන, යමහං අජ්ජ පයිරුපාසෙය්‍යන්ති.

2276. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ සැවැත් නුවර ඡේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයේ. ඒ දිනවල බේමා භික්ෂුණී කොසොල් ජනපදයේ වාරිකාවේ වඩිඳි සැවැත් නුවරටත් සාකේත නුවරටත් අතර තෝරණවත්ථු නම් ගමෙහි සිටීමට පැමිණුනා. එදා පසේනදී කොසොල් රජතුමා සාකේත නුවරින් සැවැත් නුවරට යඳි සාකේත නුවරත්, සැවැත් නුවරත් අතර වූ තෝරණවත්ථු ග්‍රාමයෙහි එක් රැයක වාසයට පැමිණුනා. ඉතින් පසේනදී කොසොල් රජතුමා එක්තරා පුරුෂයෙක් ඇමතුවා. “එම්බා

පුරුෂය, මං අද කවුරුන් එක්ක හෝ දහම් ඇසුරක් පවත්වනවා නම්, ඊට සුදුසු ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ තෝරණවත්වූ ගමේ ඉන්නවාද කියල තොරතුරු හොයා ගන්න.”

ඒවං දේවානි බෝ සෝ පුරිසෝ රක්ඛෝ පසේනදිස්ස කෝසලස්ස පටිස්සුත්වා කෝවලපක්කං තෝරාණාවත්ථුං අන්වාහිණ්ඩන්තෝ නාදස්ස තථාරූපං සමාණං වා බ්‍රාහ්මණං වා යං රාජා පසේනදි කෝසලෝ පයිරුපාසෙය්‍ය අද්දසා බෝ සෝ පුරිසෝ බේමා හික්ඛුනිං තෝරණාවත්ථුස්මිං වාසං උපගතං, දිස්වාන යේන පසේනදිකෝසලෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා රාජානං පසේනදි කෝසලං ඒතදවෝච: නත්ථි බෝ දේව, තෝරණවත්ථුස්මිං තථාරූපෝ සමණෝ වා බ්‍රාහ්මණෝ වා යං දේවෝ පයිරුපාසෙය්‍ය. අත්ථි ච බෝ දේව, බේමා නාම හික්ඛුනි තස්ස භගවතෝ සාවිකා අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තස්ස බෝ පනය්‍යාය ඒවං කල්‍යාණෝ කිත්තිසද්දෝ අබ්භුග්ගතෝ: “පණ්ඩිතෝ වියත්තා මේධාවිනි බහුස්සුතා චිත්තකථා කල්‍යාණපටිභානා”ති. තං දේවෝ පයිරුපාසතුති.

“එසේය දේවයන් වහන්ස,” කියල ඒ පුරුෂයා පසේනදි කොසොල් රජුට පිළිතුරු දීල මුළු තෝරණවත්වූ ගමම පාහේ පිරා ඇවිද බලද්දී කවුරුන් එක්ක හෝ පසේනදි කොසොල් රජතුමා දහම් ඇසුරක් පවත්වනවා නම්, ඊට සුදුසු ශ්‍රමණයෙකු හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකු හෝ තෝරණවත්වූ ගමේ දැක ගත්තේ නෑ. නමුත් ඒ පුරුෂයා බේමා හික්ඛුණිය ථෝරණවත්වූ ගමේ සිටින බව දැක්කා. දැකලා පසේනදි කොසොල් රජතුමා ළඟට පැමිණුනා. පැමිණිලා පසේනදි කොසොල් රජුට මෙකරුණ සැල කළා. “දේවයන් වහන්ස, දේවයන් වහන්සේ දහම් ඇසුරක් පිණිස කවුරුන් හෝ ඇසුරු කළ යුතු නම් එබඳු ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයෙක් තෝරණවත්වූ ගමෙහි දැක ගත්ට ලැබුණේ නෑ. එනමුත් දේවයන් වහන්ස, ඒ අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවිකාවක වන බේමා නම් වූ හික්ඛුණියක් නම් ඉන්නවා. ඒ ආර්යාව ගැන මෙවැනි වූ කල්‍යාණ කීර්ති සෝභාවක් පැතිර ගොස් තිබෙනවා. “ඉතා ඥානවන්ත යි. ව්‍යක්ත යි. ප්‍රඥවන්ත යි. බොහෝ ඇසු පිරු දහම් දැනුමක් තියෙනවා. විසිතුරු කතා බහෙන් යුක්ත යි. සොළුරු වැටහීමෙන් යුක්ත යි” කියලා. දේවයන් වහන්ස, ඒ හික්ඛුණිය සමග දහම් කථාව පවත්වනු මැනව.

අථ බෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ යේන බේමා හික්ඛුනි තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා බේමා හික්ඛුනිං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං

නිසිත්තෝ බෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ බේමං භික්ඛුනිං ඒතදවෝච: කිත්තු බෝ අයෝ හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. අව්‍යාකතං ඒතං මහාරාජ භගවතා: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. කිම්පනයෝ න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඒතම්පි බෝ මහාරාජ අව්‍යාකතං භගවතා: “න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. කිත්තු බෝ අයෝ, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. අව්‍යාකතං බෝ ඒතං මහාරාජ භගවතා: “හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. කිම්පයෝ, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඒතම්පි බෝ මහාරාජ අව්‍යාකතං භගවතා: “නේව හෝති න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති.

එතකොට පසේනදී කොසොල් රජතුමා බේමා භික්ෂුණිය සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා බේමා භික්ෂුණියට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ පසේනදී කොසොල් රජතුමා බේමා භික්ෂුණියට මෙකරුණ පැවසුවා. “ආර්යාවනි, ඇත්තෙන් ම තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. “ආර්යාවනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද?” පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. “ආර්යාවනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? නැද්ද?” පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. “ආර්යාවනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කිත්තු බෝ අයෝ, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඉති පුට්ඨා සමානා අව්‍යාකතං ඒතං මහාරාජ භගවතා: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති වදේසි. කිම්පනයෝ න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඉති පුට්ඨා සමානා ඒතම්පි බෝ මහාරාජ අව්‍යාකතං භගවතා: “න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති වදේසි. කිත්තු බෝ අයෝ, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති ඉති පුට්ඨා සමානා. අව්‍යාකතං බෝ ඒතං මහාරාජ භගවතා: “හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරම්මරණා”ති වදේසි.

කිම්පයෝ, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති ඉති පුට්ඨා සමානා. ඒතම්පි ඛෝ මහාරාජ අව්‍යාකතං භගවතා: “නේව හෝති න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති වදේසි. කෝ නු ඛෝ අයෝ, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ඇයි ආර්යාවනි, ඇත්තෙන් ම “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” කියලා ඇසූ විට පින්වත් මහාරාජ, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ඒ වගේම ඇයි ආර්යාවනි, එහෙම නම් “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද?” කියල ඇසූවිට පින්වත් මහාරාජ, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ඒ වගේ ම ඇයි ආර්යාවනි, එහෙම නම් “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? නැද්ද?” කියල ඇසූ විට “පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්” කියල කිව්වේ? ඒ වගේම ඇයි ආර්යාවනි, එහෙම නම් “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” කියල ඇසූ විට පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? පින්වත් ආර්යාවෙනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාළ හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

තේන හි මහාරාජ තඤ්ඤේවෙන්ථ පටිපු-ඡීස්සාමි, යථා තේ ඛමෙය්‍ය, තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසි.

පින්වත් මහාරාජ, එහෙම නම් ඔබෙන් ම මේ කරුණ ගැන විමසන්නම්. ඔබට යම් අයුරකින් වැටහෙනවා නම් ඒ අයුරින් පිළිතුරු දෙන්න.

තං කිම්මඤ්ඤසි මහාරාජ, අත්ථි තේ කෝචි ගණකෝ වා මුද්දිකෝ වා සංඛායකෝ වා යෝ පහෝති ගංගාය වාලිකං ගණේතුං: “එත්තකා වාලිකා ඉති වා එත්තකාති වාලිකාසතාති ඉති වා එත්තකාති වාලිකාසහස්සාති ඉති වා එත්තකාති වාලිකාසතසහස්සාති ඉති වා”ති. නෝ හේතං අයෝ. අත්ථි පන තේ කෝචි ගණකෝ වා මුද්දිකෝ වා සංඛායකෝ වා යෝ පහෝති මහාසමුද්දේ උදකං මිණිතුං: “එත්තකාති උදකල්හකාතීති වා එත්තකාති

උදකාළ්භක සතානීති වා එත්තකානි උදකාළ්භක සහස්සානීති වා එත්තකානි උදකාළ්භක සතසහස්සානීති වා”ති. නෝභේතං අයෝ. තං කිස්ස හේතු? මහායෝ, සමුද්දෝ ගම්භිරෝ අප්පමෙය්‍යා අප්පරියෝගාහෝති.

පින්චත් මහාරාජ මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? යම් කෙනෙක් “මෙච්චරක් වැලි තියෙනවා කියල. මෙච්චර සිය ගණනක් වැලි කැට තියෙනවා කියල හෝ මෙච්චර දහස් ගණනක් වැලි කැට තියෙනවා කියල හෝ මෙච්චර ලක්ෂ ගණනක් වැලි කැට තියෙනවා” කියල ගංගා නදියෙහි වැලි ගණන් කරන්නට පුළුවන් නම් එබඳු ගණන් තබන්නෙක් හෝ මුද්‍රා තබන්නෙක් හෝ සංඛ්‍යාවන් පෙන්වන්නෙක් හෝ ඔබට ඉන්නවා ද? ආර්යාවෙනි මෙය නොවේ ම ය. යම් කෙනෙක් “මෙච්චරක් චතුර නැලි තියෙනවා කියල. මෙච්චර සිය ගණනක් චතුර නැලි තියෙනවා කියල හෝ මෙච්චර දහස් ගණනක් චතුර නැලි තියෙනවා කියල හෝ මෙච්චර ලක්ෂ ගණනක් චතුර නැලි තියෙනවා” කියල මහා සාගරයේ ජල ප්‍රමාණය ගණන් කරන්නට පුළුවන් නම් එබඳු ගණන් තබන්නෙක් හෝ මුද්‍රා තබන්නෙක් හෝ සංඛ්‍යාවන් පෙන්වන්නෙක් හෝ ඔබට ඉන්නවා ද? ආර්යාවෙනි මෙය නොවේ ම ය. එයට හේතුව කුමක් ද? පින්චත් ආර්යාවෙනි, මහා සාගරය ගැඹුරුයි නෙව. මිණුමකට ගත්ට බැහැ නෙව. බැස ගත්ට බැහැ නෙව.

ඒවමේව බෝ මහාරාජ, යේන රූපේන තාථගතං පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපෙය්‍ය, තං රූපං තථාගතස්ස පභීතං උ-ඡීන්තමුලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං. රූපසංඛයවිමුක්තෝ බෝ මහාරාජ තථාගතෝ ගම්භිරෝ අප්පමෙය්‍යා අප්පරියෝගාහෝ, සෙය්‍යථාපි මහාසමුද්දෝ. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි පි න උපේති. හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති. නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති.

පින්චත් මහාරාජ, ඔය විදිහම යි. තථාගතයන් වහන්සේව පණවනවා නම් පණවන්නේ යම් රූපයකින් නම්, ඒරූපය තථාගතයන් වහන්සේට ප්‍රභීණ වෙලයි තියෙන්නේ. මුලින් සිඳිලයි තියෙන්නේ. කරටිය සිඳුනු තල් ගසක් මෙන් වෙලයි තියෙන්නේ. අභාවයට පත්වෙලයි තියෙන්නේ. නැවත නුපදින පරිදි නැති වෙලයි තියෙන්නේ. පින්චත් මහාරාජ, රූපය පිළිබඳ තෘෂ්ණාව ගෙවා දැමීමෙන් නිදහස් වී ඇති තථාගතයන් වහන්සේ (රහතන් වහන්සේ) ගම්භිරයි.

මිණුමකට අයත් වන්නේ නෑ. බැස ගැනීමකට අයත් වන්නේ නෑ. මහා සාගරය වගේ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද නැද්ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැත නැත්තේත් නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ.

යාය වේදනාය තාථගතං පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේය්‍ය, සා වේදනා තථාගතස්ස පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. වේදනාසංඛයවිමුක්තෝ බෝ මහාරාජ තථාගතෝ ගම්භිරෝ අප්පමෙය්‍යා උප්පරියෝගාහෝ, සෙය්‍යථාපි මහාසමුද්දෝ. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති. හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති. නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති. යාය සඤ්ඤා

තථාගතයන් වහන්සේව පණවනවා නම් පණවන්නේ යම් විදීමකින් නම්, ඒ විදීම තථාගතයන් වහන්සේට ප්‍රභිණ වෙලයි කියෙන්නේ. මූලින් සිදිලයි කියෙන්නේ. කරටිය සිදුනු තල් ගසක් මෙන් වෙලයි කියෙන්නේ. අභාවයට පත්වෙලයි කියෙන්නේ. නැවත නුපදින පරිදි නැති වෙලයි කියෙන්නේ. පින්වත් මහාරාජ, විදීම පිළිබඳ තෘෂ්ණාව ගෙවා දැමීමෙන් නිදහස් වී ඇති තථාගතයන් වහන්සේ (රහතන් වහන්සේ) ගම්භිරයි. මිණුමකට අයත් වන්නේ නෑ. බැස ගැනීමකට අයත් වන්නේ නෑ. මහා සාගරය වගේ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද නැද්ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැත නැත්තේත් නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. යම් සඤ්ඤාවකින් නම්

යේහි සංඛාරේහි තාථගතං පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේය්‍ය, තේ සංඛාරා තථාගතස්ස පභිනා උ-ඡින්නමූලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මා. සංඛාරසංඛයවිමුක්තෝ බෝ මහාරාජ තථාගතෝ ගම්භිරෝ අප්පමෙය්‍යා උප්පරියෝගාහෝ, සෙය්‍යථාපි මහාසමුද්දෝ. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි

න උපේති. හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති.
නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති.

තථාගතයන් වහන්සේව පණවනවා නම් පණවන්නේ යම් සංස්කාරවලින් නම්, ඒ සංස්කාර තථාගතයන් වහන්සේට ප්‍රතීණ වෙලයි කියෙන්නේ. මුලින් සිදිලයි කියෙන්නේ. කරටිය සිදුනු තල් ගසක් මෙන් වෙලයි කියෙන්නේ. අභාවයට පත්වෙලයි කියෙන්නේ. නැවත නූපදින පරිදි නැති වෙලයි කියෙන්නේ. පින්වත් මහාරාජ, සංස්කාර පිළිබඳ තෘෂ්ණාව ගෙවා දැමීමෙන් නිදහස් වී ඇති තථාගතයන් වහන්සේ (රහතන් වහන්සේ) ගම්හීරයි. මිණුමකට අයත් වන්නේ නෑ. බැස ගැනීමකට අයත් වන්නේ නෑ. මහා සාගරය වගේ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද නැද්ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැත නැත්තේත් නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ.

යේන විඤ්ඤාණේන තාථගතං පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේය්‍යා, තං විඤ්ඤාණං තථාගතස්ස පභීනං උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදංගමිමං. විඤ්ඤාණසංඛයවිමුක්තෝ බෝ මහාරාජ තථාගතෝ ගම්හීරෝ අප්පමෙය්‍යා දුප්පරියෝගාහෝ, සෙය්‍යථාපි මහාසමුද්දෝ. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති. හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේති. නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපි න උපේතිති.

තථාගතයන් වහන්සේව පණවනවා නම් පණවන්නේ යම් විඤ්ඤාණයකින් නම්, ඒ විඤ්ඤාණය තථාගතයන් වහන්සේට ප්‍රතීණ වෙලයි කියෙන්නේ. මුලින් සිදිලයි කියෙන්නේ. කරටිය සිදුනු තල් ගසක් මෙන් වෙලයි කියෙන්නේ. අභාවයට පත්වෙලයි කියෙන්නේ. නැවත නූපදින පරිදි නැති වෙලයි කියෙන්නේ. පින්වත් මහාරාජ, විඤ්ඤාණය පිළිබඳ තෘෂ්ණාව ගෙවා දැමීමෙන් නිදහස් වී ඇති තථාගතයන් වහන්සේ (රහතන් වහන්සේ) ගම්හීරයි. මිණුමකට අයත් වන්නේ නෑ. බැස ගැනීමකට අයත් වන්නේ නෑ. මහා සාගරය වගේ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද නැද්ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැත නැත්තේත් නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ.

කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැත නැත්තේත් නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ.

අප බෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ බේමාය භික්ඛුනියා භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා බේමා භික්ඛුනිං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අප බෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ අපරේන සමයේන යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ භගවත්තං ඒතදවෝච: කින්නු බෝ භන්නේ හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. අව්‍යාකතං බෝ ඒතං මහාරාජ මයා: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති.” කිම්පන භන්නේ න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. තම්පි බෝ මහාරාජ, අව්‍යාකතං මයා: “න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති.

ඉතින් පසේනදී කොසොල් රජතුමා බේමා භික්ෂුණිය ගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගෙන අනුමෝදන් වුණා. අසුනෙන් නැගිට බේමා භික්ෂුණියට වන්දනා කොට පැදකුණු කොට පිටත් වුණා. ඊට පස්සේ පසේනදී කොසොල් රජතුමා පසුකලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වාඩිවුණා. එකත්පස්ව වාඩිවුණ පසේනදී කොසොල් රජතුමා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ පැවසුවා. “ස්වාමීනී, ඇත්තෙන් ම තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ය යන කරුණ මා විසින් නො වදාළ දෙයක්. “ස්වාමීනී, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නෑද්ද?” පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත ය යන කරුණ මා විසින් නො වදාළ දෙයක්

කින්නු බෝ භන්නේ, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඉති පුට්ඨා සමානෝ අව්‍යාකතං ඒතං මහාරාජ මයා: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති වදේසි. කිම්පන භන්නේ, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති ඉති පුට්ඨා සමානෝ. ඒතම්පි බෝ මහාරාජ අව්‍යාකතං මයා: “නේව හෝති න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති වදේසි. කෝ නු බෝ භන්නේ, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ඇයි ස්වාමීනී, ඇත්තෙන් ම “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” කියලා ඇසූ විට පින්වත් මහාරාජ, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ මා විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ඒ වගේම ඇයි ස්වාමීනී, එහෙම නම් “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” කියල ඇසූ විට පින්වත් මහාරාජ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ මා විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාළ හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

තේන හි මහාරාජ තඤ්ඤේවේත්ථ පටිපු-ඡිස්සාමි, යථා තේ ඛමෙය්‍ය, තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිම්මඤ්ඤසි මහාරාජ, අත්ථි තේ කෝචි ගණකෝ වා මුද්දිකෝ වා සංඛායකෝ වා යෝ පහෝති ගංගාය වාලිකං ගණේතුං: “එත්තකා වාලිකානි වා එත්තකානි වාලිකාසතසහස්සානිනි වා”ති. නෝ හේතං භන්තේ. අත්ථි පන තේ කෝචි ගණකෝ වා මුද්දිකෝ වා සංඛායකෝ වා යෝ පහෝති මහාසමුද්දේ උදකං පමේතුං “එත්තකානි උදකල්හකානිනි වා උදකාල්හක-සතසහස්සානිනි වා”ති. නෝහේතං භන්තේ. තං කිස්ස හේතු? මහා භන්තේ, සමුද්දෝ ගම්භිරෝ අප්පමෙය්‍යා අප්පරියෝගාහෝති.

පින්වත් මහාරාජ, එහෙම නම් ඔබෙන් ම මේ කරුණ ගැන විමසන්නම්. ඔබට යම් අයුරකින් වැටහෙනවා නම් ඒ අයුරින් පිළිතුරු දෙන්න. පින්වත් මහාරාජ මේ ගැන ඔබ කුමක් ද හිතන්නේ? යම් කෙනෙක් “මෙච්චරක් වැලි තියෙනවා කියල මෙච්චර ලක්ෂ ගණනක් වැලි කැට තියෙනවා” කියල ගංගා නදියෙහි වැලි ගණන් කරන්නට පුළුවන් නම් එබඳු ගණන් තබන්නෙක් හෝ මුද්‍රා තබන්නෙක් හෝ සංඛ්‍යාවන් පෙන්වන්නෙක් හෝ ඔබට ඉන්නවා ද? ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය. යම් කෙනෙක් “මෙච්චරක් වතුර නැලි තියෙනවා කියල මෙච්චර ලක්ෂ ගණනක් වතුර නැලි තියෙනවා” කියල මහා සාගරයේ ජල ප්‍රමාණය ගණන් කරන්නට පුළුවන් නම් එබඳු ගණන් තබන්නෙක් හෝ මුද්‍රා තබන්නෙක් හෝ සංඛ්‍යාවන් පෙන්වන්නෙක් හෝ ඔබට ඉන්නවා ද? ස්වාමීනී, මෙය නොවේ ම ය. එයට හේතුව කුමක් ද? ස්වාමීනී, මහා සාගරය ගැඹුරුයි නෙව. මිණුමකට ගත්ට බැහැ නෙව. බැස ගත්ට බැහැ නෙව.

ඒවමේව බෝ මහාරාජ, යේන රුපේන තාටගනං පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේය්‍ය, තං රුපං තථාගතස්ස පභීනං උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං. රුපසංඛයවිමුත්තෝ බෝ මහාරාජ තථාගතෝ ගම්භීරෝ අප්පමෙය්‍යා අප්පරියෝගානෝ, සෙය්‍යථාපි මහාසමුද්දෝ. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි න උපේති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි න උපේති.

පින්වත් මහාරාජ, ඔය විදිහම යි. තථාගතයන් වහන්සේව පණවනවා නම් පණවන්නේ යම් රුපයකින් නම්, ඒ රුපය තථාගතයන් වහන්සේට ප්‍රභීණ වෙලයි කියෙන්නේ. මුලින් සිදිලයි කියෙන්නේ. කරටිය සිදුනු තල් ගසක් මෙන් වෙලයි කියෙන්නේ. අභාවයට පත්වෙලයි කියෙන්නේ. නැවත නුපදින පරිදි නැති වෙලයි කියෙන්නේ. පින්වත් මහාරාජ, රුපය පිළිබඳ තෘෂ්ණාව ගෙවා දැමීමෙන් නිදහස් වී ඇති තථාගතයන් වහන්සේ (රහතන් වහන්සේ) ගම්භීරයි. මිණුමකට අයත් වන්නේ නෑ. බැස ගැනීමකට අයත් වන්නේ නෑ. මහා සාගරය වගේ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැත නැත්තේත් නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ.

යාය වේදනාය යාය සඤ්ඤා යෝති සංඛාරේහි යේන විඤ්ඤාණේන තාටගනං පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේය්‍ය, තං විඤ්ඤාණං තථාගතස්ස පභීනං උ-ඡින්නමූලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මං. විඤ්ඤාණ-සංඛයවිමුත්තෝ බෝ මහාරාජ තථාගතෝ ගම්භීරෝ අප්පමෙය්‍යා අප්පරියෝගානෝ, සෙය්‍යථාපි මහාසමුද්දෝ. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි න උපේති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි න උපේති.

යම් විදීමකින් නම් යම් සඤ්ඤාවකින් නම් යම් සංස්කාරවලින් නම් තථාගතයන් වහන්සේව පණවනවා නම් පණවන්නේ යම් විඤ්ඤාණයකින් නම්, ඒ විඤ්ඤාණය තථාගතයන් වහන්සේට ප්‍රභීණ වෙලයි කියෙන්නේ. මුලින් සිදිලයි කියෙන්නේ. කරටිය සිදුනු තල් ගසක් මෙන් වෙලයි කියෙන්නේ. අභාවයට පත්වෙලයි කියෙන්නේ. නැවත නුපදින පරිදි නැති වෙලයි කියෙන්නේ. පින්වත් මහාරාජ, විඤ්ඤාණය පිළිබඳ තෘෂ්ණාව ගෙවා දැමීමෙන් නිදහස් වී ඇති තථාගතයන් වහන්සේ (රහතන් වහන්සේ) ගම්භීරයි. මිණුමකට අයත් වන්නේ නෑ. බැස ගැනීමකට අයත්

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අභිනර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අබ්‍යාකත සංයුක්තය - අබ්‍යාකත වර්ගය

වන්නේ නෑ. මහා සාගරය වගේ. තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැත නැත්තේත් නැත යන කරුණ යෙදවෙන්නේ නෑ.

අ-ජරියං හන්නේ අබිභූතං හන්නේ, යනු හි නාම සත්ථු -ව සාවිකාය ව අත්ථේන අත්ථෝ ව්‍යඤ්ජනේන ව්‍යඤ්ජනං සංසන්දිස්සති සම්පේසති න විභායිස්සති යදිදං අග්ගපදස්මිං. ඒකමිදානං හන්නේ සමයං බේමං හික්ඛුනිං උපසංකමිත්වා ඒකමත්ථං ආපු-ණිං. සා පි මේ අය්‍යා එතේහි පදේහි ඒතේහි ව්‍යඤ්ජනේහි ඒකමත්ථං ව්‍යාකාසි සෙය්‍යාථාපි භගවා. අ-ජරිං හන්නේ අබිභූතං හන්නේ, යනු හි නාම සත්ථු -ව සාවිකාය ව අත්ථේන අත්ථෝ ව්‍යඤ්ජනේන ව්‍යඤ්ජනං සංසන්දිස්සති සම්පේසති න විභායිස්සති යදිදං අග්ගපදස්මිං. හන්ද ව දානි මයං හන්නේ ග-ණාමි, බහුකි-ණා මයං බහුකරණියානි. යස්සදානි ත්ථං මහාරාජ කාලං මඤ්ඤසිති. අථ බෝ රාජා පසේනදිකෝසලෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමිති.

ස්වාමීනී, ආශ්වරිය යි. ස්වාමීනී, පුදුම සහගත යි. යම්භෙයකින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ශේක් ශ්‍රාවිකාවගේක් මේ උතුම් දහම් කථාව තුළ අර්ථයෙන් අර්ථය, වචනයෙන් වචනය සැසඳිලා යනවා. ගැලපිලා යනවා. නොවෙනස් වෙලා යනවා. ස්වාමීනී, එක් දවසක මං බේමා හික්ඛුණිය ළඟට ගිහින් ඔය කාරණය ම ඇසුවා. ඒ ආර්යාවක් ඔය අර්ථයෙන් ම, ඔය වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් ම මේ කාරණාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ පරිදි ම පැහැදිලි කළා. ස්වාමීනී, ආශ්වරිය යි. ස්වාමීනී, පුදුම සහගත යි. යම්භෙයකින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ශේක් ශ්‍රාවිකාවගේක් මේ උතුම් දහම් කථාව තුළ අර්ථයෙන් අර්ථය, වචනයෙන් වචනය සැසඳිලා යනවා. ගැලපිලා යනවා. නොවෙනස් වෙලා යනවා. ස්වාමීනී, අපි දැන් පිටත් වෙන්නම්. අපි බොහෝ කටයුතු ඇති අය නෙව. කළ යුතු බොහෝ දෙය ඇති අය නෙව. පින්වත් මහාරාජ, යම් කිසිවකට දැන් කාලය නම්, එය දැන ගත මැනව්. ඉතින් පසේනදී කොසොල් රජතුමා භාග්‍යතුන් වහන්සේ ගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගෙන, අනුමෝදන් වෙලා, අසුනෙන් නැගිට, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට පැදකුණු කොට පිටත් වුණා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

බේමා සූත්‍රය නිමා විය

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.2

අනුරාධසූත්තං

අනුරාධ තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම

2277. ඒකං සමයං භගවා වේසාලියං විහරති මහාවතේ කුටාගාරසාලායං. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා අනුරාධෝ භගවතෝ අවිදුරේ අරඤ්ඤකුටිකායං විහරති. අප ඛෝ සම්බහුලා අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා යේනායස්මා අනුරාධෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා අනුරාධෙන සද්ධං සම්මෝදි. සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීන්තා ඛෝ තේ අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ආයස්මන්තං අනුරාධං ඒතදවෝචුං: යෝ සෝ ආචුසෝ අනුරාධ, තථාගතෝ උත්තමසුරිසෝ පරමසුරිසෝ පරමපත්තිප්පත්තෝ, තං තථාගතෝ ඉමේසු චතුසු ධනේසු පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා”ති.

2277. ඒ දිනවල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටියේ විශාලා මහනුවර මහාවනයේ කුටාගාර ශාලාවේ. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරින් වනගත කුටියක වාසය කළේ. එදා බොහෝ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් වහන්සේ ලඟට පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථා බතේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කලා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් අනුරාධයෙනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට කිබෙන්තේ මේ සතර තැනක නේද? ඒ කියන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා වගේ ම ඉන්නෙත් නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියලා.

යෝ සෝ ආවුසෝ තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිප්පත්තෝ, තං තථාගතෝ අඤ්ඤත්‍ර ඉමේහි චතුහි ධානේහි පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: “හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා”ති. ඒවං චුත්තේ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ආයස්මන්තං අනුරාධං ඒතදවෝචුං: යෝ වායං හික්ඛු නවෝ හවිස්සති අවිරපබ්බජ්ජේ, ථේරෝ වා පන බාලෝ අව්‍යත්තෝති. අථ තේ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ආයස්මන්තං අනුරාධං නච වාදේන ච බාලවාදේන ච අපසාදෙන්වා උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවනට තිබෙන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා. එහෙම නැත්නම් තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා වගේ ම ඉන්නෙත් නෑ. තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියන මේ සතර තැනින් බැහැරව යි. ඔය විදිහට පැවසූ විට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. “ඒ මේ හික්ඛු ව නම් නවක පැවිද්දෙක් වගෙයි. පැවිදි වෙලා වැඩිකලක් ගිය කෙනෙක් නම් නොවේ. එහෙම නැත්නම් ස්ථිවිර කෙනෙක් වුණත් බාල වූ අව්‍යක්ත කෙනෙක් වගෙයි.” ඉතින් ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් හට නවකවාදයෙනුත්, බාලවාදයෙනුත් අපහාස කරලා ආසනයෙන් නැගිටලා පිටත් වුණා.

අථ බෝ ආයස්මතෝ අනුරාධස්ස අවිරපක්කන්තේසු තේසු අඤ්ඤතිත්ථියේසු පරිබ්බජ්ජේසු ඒතදහෝසි: සං-බෝ මං තේ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා උත්තරිං පු-ණ්ද්‍රං, කථං ව්‍යාකරමානෝ නු බ්වාහං තේසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං චුත්තවාදී ටෙව හගචතෝ අස්සං, න ච හගචන්තං අභුතේන අබ්භාවික්ඛෙය්‍යං, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යකරෙය්‍යං, න ච කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුවාදෝ ගාරය්හං ධානං ආග-ණ්ද්‍රාති. අථ බෝ ආයස්මා අනුරාධෝ යේන හගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා හගචන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා අනුරාධෝ හගචන්තං ඒතදවෝච:

එතකොට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් පිටත් වෙලා ගිහින් නොබෝ වෙලාවකින් ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් හට මෙහෙම හිතුණා. ඉදින් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් තව දුරටත් මගෙන් ප්‍රශ්න ඇහුවා නම් මං කොයි විදිහෙන් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට උත්තර දෙන කොට ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයම පවසන කෙනෙක් වෙන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභූතයෙන් චෝදනා නො කරණ කෙනෙක් වෙන්නේ. ධර්මානුකූල වූ ම ධර්මයක් කියන කෙනෙක් වෙන්නේ. යම් කිසි කරුණු මත නොයෙක් වාදයන් නංවමින් ගැරහිය යුතු තැනකට පත් නො වන කෙනෙක් වෙන්නේ. එතකොට ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුණා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට චන්දනා කරලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් අනුරාධයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ වදාළා.

ඉධාහං භන්නේ, භගවතෝ අවිදුරේ අරඤ්ඤකුට්ඨකායං විහරාමි. අප බෝ භන්නේ සම්බහුලා අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා යේනාහං තේනුපසංකම්ඤ්ඤ. උපසංකම්ඤ්ඤා මම සද්ධිං සම්මෝදිංසු. සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදිංසු. එකමන්තං නිසින්තා බෝ භන්නේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා මං ඒතදවෝචුං: යෝ සෝ ආචුසෝ අනුරාධ, තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිප්පත්තෝ, තං තථාගතෝ ඉමේසු චතුසු ධනේසු පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: “භෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා නේව භෝති න න භෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා”ති. ඒවං චුත්තාහං භන්නේ තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකේ ඒතදවෝචුං: යෝ සෝ ආචුසෝ තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිප්පත්තෝ, තං තථාගතෝ අඤ්ඤාත්‍රිමේහි චතුහි ධානේහි පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: “භෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා නේව භෝති න න භෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා”ති.

ස්වාමීනී, මං මෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නුදුරින් වනගත කුටියක වාසය කළේ. එතකොට බොහෝ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මා ළඟට පැමිණුණා. පැමිණිලා මා සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කථා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මට මෙකරුණ සැළ කළා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් අනුරාධයෙනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට තිබෙන්නේ මේ සතර තැනක නේද? ඒ කියන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින්

මතු ඉන්නවා තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියලා. ඔය විදිහට පැවසූ විට ස්වාමීනී, මං ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් හට මෙකරුණ පැවසුවා. ත්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට තිබෙන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියන මේ සතර තැනින් බැහැරව යි.

ඒවං චූත්තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා මං ඒතදවෝචුං: යෝ වායං භික්ඛු නවෝ භවිස්සති අවිරපබ්බජිතෝ, ථේරෝ වා පන බාලෝ අව්‍යත්තෝති. අථ මං භන්නේ තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා නවවාදේන ව බාලවාදේන ව අපසාදෙන්වා උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු. තස්ස මය්හං භන්නේ අවිරපක්කන්තේසු තේසු අඤ්ඤානිත්ථියේසු පරිබ්බජකේසු ඒතදහෝසි: සංඛෝ මං තේ අඤ්ඤානිත්ථියා පරිබ්බාජකා උත්තරිං පු-ෂෙය්‍යං, කථං ව්‍යාකරමානෝ නු බ්වාහං තේසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං චූත්තවාදී ටෙව භගවතෝ අස්සං, න ව භගවන්තං අභුතේන අබ්භාවික්ඛෙය්‍යං, ධම්මස්ස වානුධම්මං ව්‍යකරෙය්‍යං, න ව කෝචි සහධම්මිකෝ වාදානුවාදෝ ගාරය්හං යානං ආග-ෂෙය්‍යාති.

ඔය විදිහට පැවසූ විට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මට මෙකරුණ පැවසුවා. “ඒ මේ භික්ෂුව නම් නවක පැවිද්දෙක් වගෙයි. පැවිදි වෙලා වැඩිකලක් ගිය කෙනෙක් නම් නොවේ. එහෙම නැත්නම් ස්ථවිර කෙනෙක් වුණත් බාල වූ අව්‍යක්ත කෙනෙක් වගෙයි” කියලා. ඉතින් ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් මට නවකවාදයෙනුත්, බාලවාදයෙනුත් අපහාස කරලා ආසනයෙන් නැගිටලා පිටත් වුණා. එතකොට ඒ අන්‍යාගමික පරිව්‍රාජකයන් පිටත් වෙලා ගිහින් නොබෝ වෙලාවකින් මට මෙහෙම හිතුණා. ඉදින් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් තව දුරටත් මගෙන් ප්‍රශ්න ඇහුවා නම් මං කොයි විදිහෙන් ඒ අන්‍යාගමික පිරිවැජියන්ට උත්තර දෙන කොට ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ දෙයම පවසන කෙනෙක් වෙන්නේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභූතයෙන් වෝදනා නො කරණ කෙනෙක් වෙන්නේ. ධර්මානුකූල වූ ම ධර්මයක් කියන කෙනෙක් වෙන්නේ. යම් කිසි කරුණු මත නොයෙක් වාදයන් නංවමින් ගැරහිය යුතු තැනකට පත් නො වන කෙනෙක් වෙන්නේ කියලා.

තං කිම්මඤ්ඤපි අනුරාධ, රූපං නි-වං වා අනි-වං වානි, අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා තං සුඛං වානි. දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලෙනං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං භන්තේ, වේදනා නි-වා වා අනි-වා වානි සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං නි-වං වා අනි-වං වානි. අනි-වං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං වා සුඛං වානි. දුක්ඛං භන්තේ. යං පනානි-වං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං කල්ලෙනං සමනුපස්සිතුං: “ඒතං මම ඒසෝ හමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති. නෝ හේතං භන්තේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ මේ ගැන කුමක් ද සිතන්නේ? රූපය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි. වේදනාව සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය යනු නිත්‍ය දෙයක් ද? අනිත්‍ය දෙයක් ද? ස්වාමීනී, අනිත්‍ය යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම් එය දුක් දෙයක් ද? සැප දෙයක් ද? ස්වාමීනී, දුක යි. යමක් වනාහී අනිත්‍ය නම්, දුක නම්, වෙනස්වන ධර්මතාවයට අයත් දෙයක් නම් එය මගේ කියා හෝ එය මම වෙමි කියා හෝ එය මගේ ආත්මය කියා හෝ මූලාවෙන් දකින එක සුදුසු ද? ස්වාමීනී, එය සුදුසු නෑ ම යි.

තස්මානිහ අනුරාධ, යං කිඤ්චිරූපං අතීතානාගත ප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා ඛේද්ධා ව විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතා වා පණීතා වා යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං රූපං: “නේතං මම නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං. යා කාවි වේදනා අතීතානාගතප-චුප්පන්නා යා කාවි සඤ්ඤා යේ කේචි සංඛාරා යං කිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතප-චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං වා ඛේද්ධා ව විලාරිකං වා සුඛමං වා භීතා වා පණීතා වා යං දුරේ සන්තිකේ වා, සබ්බං විඤ්ඤාණං: “නේතං මම නේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති. ඒවමේතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං.

එහෙමනම් පින්වත් අනුරාධ, අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි රූපයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන රූපයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම රූපයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන. අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි වේදනාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සඤ්ඤාවක් ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි සංස්කාර ඇත් ද අතීත, අනාගත, වර්තමාන වූ යම් කිසි විඤ්ඤාණයක් ඇත් ද, ආධ්‍යාත්ම (තමා යැයි සලකන) විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, බාහිර විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ගෞරෝසු විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, සියුම් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, හීන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, උසස් විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, දුර තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ළඟ තිබෙන විඤ්ඤාණයක් වෙන්ට පුළුවනි, ඒ සෑම විඤ්ඤාණයක් ම “මගේ නොවේ, මම නො වෙමි, මගේ ආත්මය නො වේ” යන ඔය කරුණ ඒ ආකාරයෙන් ම දියුණු කළ ප්‍රඥාවෙන් දැක ගන්ට වන

ඒවං පස්සං අනුරාධ, සුතවා අරියසාවකෝ රූපස්මිම්මපි නිබ්බින්නදි. වේදනායපි නිබ්බින්නදි, සඤ්ඤායපි නිබ්බින්නදි, සංඛාරේසුපි නිබ්බින්නදි, විඤ්ඤාණස්මිම්මපි නිබ්බින්නදි, නිබ්බින්නදං විරජජති. විරාගා විමු-චති විමුත්තස්මිං විමුත්තමිති ඤාණං හෝති. ඛිණං ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායාති පජානාති.

පින්වත් අනුරාධ, ශ්‍රැතවත් ආර්ය ශ්‍රාවකයා ඔය විදිහට දියුණු කරපු ප්‍රඥාවෙන් දකින කොට රූපය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කළකිරෙනවා. විදීම ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කළකිරෙනවා. සඤ්ඤාව ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කළකිරෙනවා. සංස්කාර ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කළකිරෙනවා. විඤ්ඤාණය ගැනත් සත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ වීම තුළින් ම කළකිරෙනවා. කළකිරුණු විට ඒ කෙරෙහි තිබුණ ඇල්ම නැතිව යනවා. ඇල්ම නැති වීම නිසා එයින් නිදහස් වෙනවා. නිදහස් වූ විට නිදහස් වූ බවට අවබෝධ ඥානය ඇති වෙනවා. “ඉපදීම ක්ෂය වුණා. බඹසර වාසය සම්පූර්ණ

කළා. නිවන් පිණිස කළ යුතු දෙය කළා. නැවත ඉපදීමක් නැත්තේම” යැ යි අවබෝධයෙන් ම දැන ගන්නවා.

තං කිංමඤ්ඤපි අනුරාධ, රූපං තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. වේදනං තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. සංඛාරේ තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. සංඛාරේ තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. විඤ්ඤාණං තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. තං කිංමඤ්ඤපි අනුරාධ, රූපස්මිං තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. අඤ්ඤත්‍ර රූපා තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. වේදනාය තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. අඤ්ඤත්‍ර වේදනාය සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්‍ර සඤ්ඤාය සංඛාරේසු අඤ්ඤත්‍ර සංඛාරේහි විඤ්ඤාණස්මිං තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. අඤ්ඤත්‍ර විඤ්ඤාණා තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ. තං කිං මඤ්ඤපි අනුරාධ, රූපං වේදනං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං තථාගතෝති සමනුපස්සතිති? නෝ හේතං හන්තේ.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ රූපය ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ විදීම ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ සඤ්ඤාව ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ සංස්කාර ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණය ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? ඔබ දකින්නේ රූපය තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. ඔබ දකින්නේ රූපයෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. ඔබ දකින්නේ වේදනාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ වේදනාවෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සඤ්ඤාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සඤ්ඤාවෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සංස්කාර තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ සංස්කාරවලින් බැහැර වූ දෙයක් තුළ

තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණය තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. ඔබ දකින්නේ විඤ්ඤාණයෙන් බැහැර වූ දෙයක් තුළ තථාගතයන් වහන්සේ ඉන්නවා කියල ද? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? රූපය ද? වේදනාව ද? සඤ්ඤාව ද? සංස්කාර ද? විඤ්ඤාණය ද තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ද ඔබ දකින්නේ? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි.

තං කිං මඤ්ඤසි අනුරාධ, අයං සෝ අරුපී අවේදනෝ අසඤ්ඤී අසංඛාරෝ අවිඤ්ඤාණෝ තථාගතෝති සමනුපස්සතීති? නෝ හේතං හන්තේ. එත්ථ තේ අනුරාධ, දිට්ඨේව ධම්මේ ස-වතෝ ථේතතෝ තථාගතෝ අනුපලබ්භියමානෝ කල්ලනු තේ තං ව්‍යාකරණාය: “යෝ සෝ ආචුසෝ තථාගතෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපත්තිපත්තෝ, තං තථාගතෝ අඤ්ඤත්‍රීමේහි චතුති ධානේහි පඤ්ඤපයමානෝ පඤ්ඤාපේති: හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා”ති? නේ හේතං හන්තේ: සාධු සාධු අනුරාධ, පුබ්බේ වාහං අනුරාධ, ඒතරහි දුක්ඛඤ්ඤ-ව පඤ්ඤාපේම් දුක්ඛස්ස ච තිරෝධන්ති.

පින්වත් අනුරාධ, ඔබ කුමක් ද මේ ගැන හිතන්නේ? ඒ අරුපී වූ අවේදනීය වූ අසඤ්ඤී වූ අසංඛාර වූ අවිඤ්ඤාණ වූ මෙය තථාගතයන් වහන්සේ හැටියට ද ඔබ දකින්නේ? ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. පින්වත් අනුරාධ, ඔබට මෙතැන දී ම මේ ජීවිතයේ දී ම සත්‍ය වශයෙන්, ස්ථිර වශයෙන්, තථාගතයන් වහන්සේව ලබා ගන්ට බැරිව සිටියදී අර විදිහට කථා කරන එක සුදුසු ද? “ප්‍රිය ආයුෂ්මත්වරුනි, යම් ඒ උත්තම පුරුෂ වූ පරම පුරුෂ වූ උතුම් ඵලයට පත් වූ තථාගතයන් වහන්සේ නමක් ඇත්ද, ඔහු පිළිබඳ ව තථාගතයන් වහන්සේ පණවනවා නම් පණවන්ට තිබෙන්නේ තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා තථාගයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නෙත් නෑ. ඉන්නේ නැත්තෙත් නෑ කියන මේ සතර තැනින් බැහැරව යි” කියලා. ස්වාමීනී, එය නො වේ ම යි. සාදු ! සාදු ! පින්වත් අනුරාධයෙනි, පින්වත් අනුරාධයෙනි, ඉස්සරත් දැනුත් මං පණවන්නේ දුක ගැනත්, දුක් නිරුද්ධ වීම ගැනත් විතරයි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අනුරාධ සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.3

උපගතසුත්තං

අයත් වීම ගැන වදාළ දෙසුම

2278. ඒකං සමයං ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහාකොට්ඨිතෝ බාරාණාසියං විහරන්ති ඉසිපත්තේ මිගදායේ. අථ ඛෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකම්. උපසංමිත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා මහාකොට්ඨිතෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච:

2278. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිතයන් වහන්සේත් වැඩසිටියේ බරණැස් නුවර ඉසිපතන නම් වූ මුවන් ගේ අභය භූමියේ. එදා ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිතයන් වහන්සේ සවස් කාලයේ භාවනාවෙන් නැගිටලා, ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය යුතු පිලිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිතයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා.

කින්නු ඛෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති? අව්‍යාකතං ඛෝ ඒකං ආවුසෝ භගවතා: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. කිං පනාවුසෝ න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඒතම්පි ඛෝ ආවුසෝ අව්‍යාකතං භගවතා: “න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. කින්නු ඛෝ ආවුසෝ, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඒතම්පි ඛෝ ආවුසෝ අව්‍යාකතං භගවතා: “හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරම්මරණා”ති. කිං පනාවුසෝ, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඒතම්පි ඛෝ ආවුසෝ අව්‍යාකතං භගවතා: “නේව හෝති න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”ති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, ඇත්තෙන් ම තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින්

මතු ඉන්නවා ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද?” ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? නැද්ද?” ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. “ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කින්තු බෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි. ඉති පුට්ඨෝ සමානෝ අව්‍යාකතං බෝ ආවුසෝ, ඒතං භගවතා: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”නි වදේසි කිං පනාවුසෝ, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි ඉති පුට්ඨා සමානෝ. ඒතම්පි බෝ ආවුසෝ අව්‍යාකතං භගවතා: “නේව හෝති න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණා”නි වදේසි. කෝ නු බෝ ආවුසෝ, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතානි.

ඇයි ප්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” කියලා ඇසූ විට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ඒ වගේම ඇයි ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එහෙම නම් “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” කියල ඇසූ විට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාළ හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි බෝ ආවුසෝ, රූපාගතමේතං, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි රූපගතමේතං, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණායානි රූපගතමේතං, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණායානි රූපගතමේතං. හෝති තථාගතෝ පරම්මරණායානි බෝ ආවුසෝ, වේදනාගතමේතං, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානි වේදනාගතමේතං, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ

පරමිමරණායනි වේදනාගතමේනං, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායනි වේදනාගතමේනං. හෝති තථාගතෝ පරමිමරණානි බෝ ආවුසෝ, සඤ්ඤාගතමේනං, න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණානි සඤ්ඤාගතමේනං, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායනි සඤ්ඤාගතමේනං, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායනි සඤ්ඤාගතමේනං. හෝති තථාගතෝ පරමිමරණානි බෝ ආවුසෝ, සංඛාරගතමේනං, න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණානි සංඛාරගතමේනං, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායනි සංඛාරගතමේනං, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායනි සංඛාරගතමේනං. හෝති තථාගතෝ පරමිමරණානි බෝ ආවුසෝ, විඤ්ඤාණගතමේනං, න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණානි විඤ්ඤාණගතමේනං, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායනි විඤ්ඤාණගතමේනං, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායනි විඤ්ඤාණගතමේනං.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ රූපයට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” ය යන කරුණ රූපයට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” ය යන කරුණ රූපයට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” ය යන කරුණ රූපයට අයත් වූ දෙයක්. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ විදීමට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” ය යන කරුණ විදීමට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” ය යන කරුණ විදීමට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” ය යන කරුණ විදීමට අයත් වූ දෙයක්. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ සඤ්ඤාවට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” ය යන කරුණ සඤ්ඤාවට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” ය යන කරුණ සඤ්ඤාවට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” ය යන කරුණ සඤ්ඤාවට අයත් වූ දෙයක්. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ සංස්කාරවලට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” ය යන කරුණ සංස්කාරවලට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” ය යන කරුණ සංස්කාරවලට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” ය යන කරුණ සංස්කාරවලට අයත් වූ දෙයක්.

නැත” ය යන කරුණ සංස්කාරවලට අයත් වූ දෙයක්. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ විඤ්ඤාණයට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” ය යන කරුණ විඤ්ඤාණයට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” ය යන කරුණ විඤ්ඤාණයට අයත් වූ දෙයක්. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” ය යන කරුණ විඤ්ඤාණයට අයත් වූ දෙයක්.

අයං බෝ ආවුසෝ, හේතු අයං ප-චයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණක් නිසා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙයට පිළිතුරු නො දුන්නා නම් එයට හේතුව මෙය යි. ප්‍රත්‍යය මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

උපගත සුත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.4

සමුදයසුත්තං

හට ගැනීම ගැන වදාළ දෙසුම

2279. ඒකං සමයං ආයස්මා ච සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහාකොට්ඨිතෝ ඛාරාණසියං විහරන්ති ඉසිපතනේ මීගදායේ, කෝ නු බෝ ආවුසෝ, හේතු කෝ ප-චයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති. රූපං බෝ ආවුසෝ, අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං, රූපසමුදයං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං, රූපනිරෝධං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං: හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස හෝති, න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස හෝති, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ

පරමමරණානිපිස්ස හෝති, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස හෝති.

2279. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේත් වැඩපිටියේ බරණැස් නුවර ඉසිපතන නම් වූ මුවන් ගේ අභය භූමියේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාළ හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපය ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපයේ හට ගැනීම ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපය නිරුද්ධ වීම ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපය නිරුද්ධ වන්නා වූ මාර්ගය ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි ඔහුට “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ.

වේදනං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං, වේදනා සමුදයං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං, විඤ්ඤාණසමුදයං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං, විඤ්ඤාණනිරෝධං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං: හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස හෝති, න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස හෝති, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස හෝති, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස හෝති.

ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විදීම ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විදීම හට ගැනීම ගැන සඤ්ඤාව සංස්කාර ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණය ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි, ඒ වූ

ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වන්නා වූ මාර්ගය ගැන නො දන්නා විට, නො දක්නා විට තමයි ඔහුට “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ.

රූපඤ්ච බෝ ආවුසෝ, ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං, රූපසමුදයං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං, රූපනිරෝධං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං, රූපනිරෝධගාමිනිං පටිපදං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං: හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස න හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස න හෝති. වේදනං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං, වේදනා සමුදයං සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං, විඤ්ඤාණසමුදයං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං, විඤ්ඤාණනිරෝධං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං, විඤ්ඤාණනිරෝධගාමිනිං පටිපදං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං: හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස න හෝති, න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස න හෝති, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස න හෝති, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණානිපිස්ස න හෝති. අයං බෝ ආවුසෝ, හේතු අයං ප-චයෝ යේන නං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ඒ වගේ ම ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපය ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපයේ හට ගැනීම ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපය නිරුද්ධ වීම ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම රූපය නිරුද්ධ වන්නා වූ මාර්ගය ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි ඔහුට “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ. ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඳීම ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඳීම හට ගැනීම ගැන සඤ්ඤාව සංස්කාර ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණය ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණයේ හට ගැනීම ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීම ගැන දන්නා

විට, දක්නා විට තමයි, ඒ වූ ආකාරයෙන් ම විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වන්නා වූ මාර්ගය ගැන දන්නා විට, දක්නා විට තමයි ඔහුට “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණක් නිසා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙයට පිළිතුරු නො දුන්නා නම් එයට හේතුව මෙය යි. ප්‍රත්‍යය මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

සමුදය සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.5

පෝමසුත්තං

ප්‍රේමය ගැන වදාළ දෙසුම

2280. ඒකං සමයං ආයස්මා ව සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ව මහාකොට්ඨිතෝ ඛාරාණසියං විහාරන්ති ඉසිපතනේ මිගදායේ කෝ නු බෝ ආවුසෝ, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති? රූපේ බෝ ආවුසෝ අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපෝමස්ස අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාභස්ස අවිගතතණ්හස්ස: හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපියස්ස හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාස්සානිපියස්ස හෝති.

2280. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිතයන් වහන්සේත් වැඩසිටියේ බරණැස් නුවර ඉසිපතන නම් වූ මුවන් ගේ අභය භූමියේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාළ හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රූපය කෙරෙහි රාගය දුරු නො කළ, කැමැත්ත දුරු නො කළ,

ප්‍රේමය දුරු නො කළ, පිපාසය දුරු නො කළ, දාහය දුරු නො කළ, තණ්හාව දුරු නො කළ කෙනාට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ.

වේදනාය අවිගතරාගස්ස අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපේමස්ස අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාහස්ස අවිගතතණ්හස්ස සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ අවිගතරාගස්ස අවිගතඡන්දස්ස අවිගතපේමස්ස අවිගතපිපාසස්ස අවිගතපරිලාහස්ස අවිගතතණ්හස්ස හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපියස්ස හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාස්සානිපියස්ස හෝති.

විදීම කෙරෙහි රාගය දුරු නො කළ, කැමැත්ත දුරු නො කළ, ප්‍රේමය දුරු නො කළ, පිපාසය දුරු නො කළ, දාහය දුරු නො කළ, තණ්හාව දුරු නො කළ කෙනාට තමයි සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය කෙරෙහි රාගය දුරු නො කළ, කැමැත්ත දුරු නො කළ, ප්‍රේමය දුරු නො කළ, පිපාසය දුරු නො කළ, දාහය දුරු නො කළ, තණ්හාව දුරු නො කළ කෙනාට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ.

රූපේ ව ඛෝ ආවුසෝ විගතරාගස්ස විගතඡන්දස්ස විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස විගතපරිලාහස්ස විගතතණ්හස්ස: හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපියස්ස න හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාස්සානිපියස්ස න හෝති. වේදනාය සඤ්ඤාය සංඛාරේසු විඤ්ඤාණේ විගතරාගස්ස විගතඡන්දස්ස විගතපේමස්ස විගතපිපාසස්ස විගතපරිලාහස්ස විගතතණ්හස්ස හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපියස්ස න හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාස්සානිපියස්ස න හෝති. අයං ඛෝ භේතු අයං ප-චයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතානි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රූපය කෙරෙහි රාගය දුරු කළ, කැමැත්ත දුරු කළ, ප්‍රේමය දුරු කළ, පිපාසය දුරු කළ, දාහය දුරු කළ, තණ්හාව දුරු කළ කෙනාට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය නැති

වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ. විදීම සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය කෙරෙහි රාගය දුරු කළ, කැමැත්ත දුරු කළ, ප්‍රේමය දුරු කළ, පිපාසය දුරු කළ, දාහය දුරු කළ, තණ්හාව දුරු කළ කෙනාට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය නැති වන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණක් නිසා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙයට පිළිතුරු නො දුන්නා නම් එයට හේතුව මෙය යි. ප්‍රත්‍යය මෙය යි.

සාද ! සාද !! සාද !!!

පේම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.6

ආරාමසුත්තං

තුළ සිටීම ගැන වදාළ දෙසුම

2281. ඒකං සමයං ආයස්මා ච සාරිපුත්තෝ ආයස්මා ච මහාකොට්ඨිතෝ ඛාරාණාසියං විහරන්ති ඉසිපතනේ මිගදායේ. අථ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ සායන්හසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාකොට්ඨිතෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා මහාකොට්ඨිතෙන් සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ආයස්මන්තං මහාකොට්ඨිතං ඒතදවෝච: කින්නු ඛෝ ආවුසෝ කොට්ඨිත, හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? කිං පනාවුසෝ, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණායති ඉති පුට්ඨෝ සමානෝ ඒතමිපි ඛෝ ආවුසෝ, අව්‍යාකතං භගවතා: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණා”ති වදේසි. කෝ නු ඛෝ ආවුසෝ, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති.

2281. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේත්, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිකයන් වහන්සේත් වැඩසිටියේ බරණැස් නුවර ඉසිපතන නම් වූ මුවන්ගේ අභය භූමියේ. එදා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සවස් කාලයේ භාවනාවෙන් නැගිටලා, ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිකයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා මහා කොට්ඨිකයන් වහන්සේ සමග සතුටුවිය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා කොට්ඨිකයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ප්‍රිය ආයුෂ්මත් කොට්ඨිකයෙනි, ඇත්තෙන් ම තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” ඒ වගේම ඇයි ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එහෙම නම් “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” කියල ඇසූ විට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාළ හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

රූපාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ, රූපරතස්ස රූපසම්මුදිතස්ස රූපනිරෝධං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති. වේදනාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ, වේදනාරතස්ස වේදනාසම්මුදිතස්ස වේදනානිරෝධං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති සඤ්ඤාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ සංඛාරාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ විඤ්ඤාණාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ, විඤ්ඤාණරතස්ස විඤ්ඤාණසම්මුදිතස්ස විඤ්ඤාණනිරෝධං අජානතෝ අපස්සතෝ යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රූපය තුළ සිටින, රූපයට ඇලී සිටින, රූපයෙන් සතුටු වන, රූපයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම නො දන්නා, නො දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත” යන

දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, විදීම තුළ සිටින, විදීමට ඇලී සිටින, විදීමෙන් සතුටු වන, විදීමෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම නො දන්නා, නො දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, සඤ්ඤාව තුළ සිටින ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, සංස්කාර තුළ සිටින ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, විඤ්ඤාණය තුළ සිටින, විඤ්ඤාණයට ඇලී සිටින, විඤ්ඤාණයෙන් සතුටු වන, විඤ්ඤාණයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම නො දන්නා, නො දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ.

න රූපාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ, න රූපරතස්ස න රූපසම්මුද්ධස්ස න රූපනිරෝධං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති. න වේදනාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ, න වේදනාරතස්ස න සඤ්ඤාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ න සංඛාරාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ න විඤ්ඤාණාරාමස්ස බෝ ආවුසෝ, න විඤ්ඤාණරතස්ස න විඤ්ඤාණසම්මුද්ධස්ස න විඤ්ඤාණනිරෝධං ජානතෝ පස්සතෝ යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති. අයං බෝ ආවුසෝ, හේතු අයං ප-වයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතානි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, රූපය තුළ නො සිටින, රූපයට ඇලී නො සිටින, රූපයෙන් සතුටු නො වන, රූපයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නා, දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, විදීම තුළ නො සිටින, විදීමට ඇලී නො සිටින, විදීමෙන් සතුටු නො වන, විදීමෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නා, දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො

වන්නේ ශ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, සඤ්ඤාව තුළ නො සිටින
ශ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, සංස්කාර තුළ නො සිටින ශ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි,
විඤ්ඤාණය තුළ නො සිටින, විඤ්ඤාණයට ඇලී නො සිටින, විඤ්ඤාණයෙන්
සතුටු නො වන, විඤ්ඤාණයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්තා,
දක්තා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන
දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු
ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ. ශ්‍රිය
ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණක් නිසා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙයට පිළිතුරු
නො දුන්නා නම් එයට හේතුව මෙය යි. ප්‍රත්‍යය මෙය යි.

සියා පනාචුසෝ, අඤ්ඤෝපි පරියායෝ යේන තං අව්‍යාකතං
භගවතාති? සියා ආචුසෝ, භවාරාමස්ස ඛෝ ආචුසෝ, භවරතස්ස
භවසම්මුදිතස්ස භවනිරෝධං අජානතෝ අපස්සතො යථාභූතං හෝති
තථාගතෝ පරම්මරණාතිපිස්ස හෝති නේව හෝති න න
හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපිස්ස හෝති. න භවාරාමස්ස ඛෝ ආචුසෝ,
න භවරතස්ස න භවසම්මුදිතස්ස න භවනිරෝධං ජානතෝ පස්සතො
යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපිස්ස න හෝති
නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපිස්ස න හෝති. අයම්පි
ඛෝ ආචුසෝ, පරියායෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ශ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො
වදාරළ නියෙන බව වෙනත් දහම් ක්‍රමයකින් කියන්න පුළුවන් ද? ශ්‍රිය
ආයුෂ්මතුනි, එසේ කිය හැකි ය. ශ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භවය තුළ සිටින, භවයට
ඇලී සිටින, භවයෙන් සතුටු වන, භවයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම
නො දන්තා, නො දක්තා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින්
මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ
මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ.
ශ්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, භවය තුළ නො සිටින, භවයට ඇලී නො සිටින, භවයෙන්
සතුටු නො වන, භවයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්තා, දක්තා
කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය
ඇති නො වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු
ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ. ශ්‍රිය
ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාරළ
නියෙන බව දැන ගැනීමට මෙයත් දහම් ක්‍රමයකි.

සියා පනාචුසෝ, අඤ්ඤෝපි පරියායෝ යේන නං අව්‍යාකතං භගවතාති? සියා ආචුසෝ, උපාදානාරාමස්ස ඛෝ ආචුසෝ, උපාදානරතස්ස උපාදානසම්මුදිතස්ස උපාදානනිරෝධං අජානතෝ අපස්සතො යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති. න උපාදානාරාමස්ස ඛෝ ආචුසෝ, න උපාදානරතස්ස න උපාදානසම්මුදිතස්ස න උපාදානනිරෝධං ජානතෝ පස්සතො යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති. අයම්පි ඛෝ ආචුසෝ, පරියායෝ යේන නං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, යම් කරුණකින් භාග්‍යතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාරළ තියෙන බව වෙනත් දහම් ක්‍රමයකින් කියන්න පුළුවන් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, එසේ කිය හැකි ය. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, උපාදාන තුළ සිටින, උපාදානයට ඇලී සිටින, උපාදානයෙන් සතුටු වන, උපාදානයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම නො දන්නා, නො දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, උපාදාන තුළ නො සිටින, උපාදානයට ඇලී නො සිටින, උපාදානයෙන් සතුටු නො වන, උපාදානයෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නා, දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුති, යම් කරුණකින් භාග්‍යතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාරළ තියෙන බව දැන ගැනීමට මෙයත් දහම් ක්‍රමයකි.

සියා පනාචුසෝ, අඤ්ඤෝපි පරියායෝ යේන නං අව්‍යාකතං භගවතාති? සියා ආචුසෝ, තණ්හාරාමස්ස ඛෝ ආචුසෝ, තණ්හාරතස්ස තණ්හාසම්මුදිතස්ස තණ්හානිරෝධං අජානතෝ අපස්සතො යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස හෝති. න තණ්හාරාමස්ස ඛෝ ආචුසෝ, න තණ්හාරතස්ස න තණ්හාසම්මුදිතස්ස න තණ්හානිරෝධං ජානතෝ පස්සතො යථාභූතං හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අබ්‍යාකත සංයුක්තය - අබ්‍යාකත වර්ගය

..... නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණානිපිස්ස න හෝති. අයම්පි ඛෝ ආචුසෝ, පරියායෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණකින් භාග්‍යතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාරළ කියෙන බව වෙනත් දහම් ක්‍රමයකින් කියන්න පුළුවන් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, එසේ කිය හැකි ය. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තණ්හාව තුළ සිටින, තණ්හාවට ඇලී සිටින, තණ්හාවෙන් සතුටු වන, තණ්හාවෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම නො දන්නා, නො දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති වන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, තණ්හාව තුළ නො සිටින, තණ්හාවට ඇලී නො සිටින, තණ්හාවෙන් සතුටු නො වන, තණ්හාවෙහි නිරුද්ධ වීම ඒ වූ ආකාරයෙන් ම දන්නා, දක්නා කෙනෙකුට තමයි “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැත, නැත්තේත් නැත” යන දෘෂ්ටිය ඇති නො වන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණකින් භාග්‍යතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාරළ කියෙන බව දැන ගැනීමට මෙයක් දහම් ක්‍රමයකි.

සියා පනාචුසෝ, අඤ්ඤෝපි පරියායෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති. එත්ථදානි ආචුසෝ සාරිපුත්ත, ඉතෝ උත්තරිං කිං ඉ-ෂ්සි? තණ්හාසංඛයවිමුත්තස්ස ආචුසෝ, සාරිපුත්ත, භික්ඛුනෝ වට්ටං නත්ථි පඤ්ඤාපනායාති.

ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, යම් කරුණකින් භාග්‍යතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාරළ කියෙන බව වෙනත් දහම් ක්‍රමයකින් කියන්න පුළුවන් ද? ත්‍රිය ආයුෂ්මතුනි, මෙකරුණ පිළිබඳව මෙයින් මතු වටත් කවර දෙයක් ද කැමැති වන්නේ. ත්‍රිය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, තණ්හාව ක්ෂය වීම නිසා කෙලෙසුන්ගෙන් නිදහස් වූ භික්ෂුවට සසරෙහි සැරිසැරීමක් නම් නැ.

සාද ! සාද !! සාද !!!

ආරාම සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.7

ආයතනසුත්තං

ආයතන පිළිබඳ වදාළ දෙසුම

2282. අථ ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ යෝනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෝන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ඒතදවෝච: කින්නු ඛෝ හෝ මොග්ගල්ලාන, සස්සතෝ ලෝකෝති? අව්‍යාකතං ඛෝ ඒතං ව-ජ හගචතා: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති. කිං පන හෝ මොග්ගල්ලාන, අසස්සතෝ ලෝකෝති? ඒතම්පි ඛෝ ව-ච, අව්‍යාකතං හගචතා: “අසස්සතෝ ලෝකෝ”ති. කින්නු ඛෝ හෝ මොග්ගල්ලාන, අන්තවා ලෝකෝති? අව්‍යාකතං ඛෝ ඒතං ව-ජ හගචතා: “අන්තවා ලෝකෝ”ති. කිං පන හෝ මොග්ගල්ලාන, අනන්තවා ලෝකෝති? ඒතම්පි ඛෝ ව-ජ, අව්‍යාකතං හගචතා “අනන්තවා ලෝකෝ”ති.

2282. එදා වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජියා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණිනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මතු මහා මොග්ගල්ලානයන් සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකක්පස්ව වාඩි වුණා. එකක්පස්ව වාඩි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජියා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන්ගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. හවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, ඇත්තෙන් ම ලෝකය සදාකාලික ද? පින්වත් වච්ඡ, ලෝකය සදාකාලික ද යන ඔය කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. හවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් ලෝකය සදාකාලික නැද්ද? පින්වත් වච්ඡ, ලෝකය සදාකාලික නැද්ද යන ඔය කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. හවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් ලෝකය අන්තවත් ද? පින්වත් වච්ඡ, ලෝකය අන්තවත් ද යන ඔය කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. හවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් ලෝකය අනන්තවත් ද? පින්වත් වච්ඡ, ලෝකය අනන්තවත් ද යන ඔය කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කින්නු බෝ හෝ මොග්ගල්ලාන, නං ජීවං නං සරීරන්ති? අව්‍යාකතං බෝ ඒතං ව-ඡ භගවතා: “නං ජීවං නං සරීරන්ති”ති. කිං පන හෝ මොග්ගල්ලාන, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති? ඒතමපි බෝ ව-ඡ අව්‍යාකතං භගවතා: “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති. කින්නු බෝ හෝ මොග්ගල්ලාන, හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? අව්‍යාකතං බෝ ඒතං ව-ඡ භගවතා: “හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”ති, කිං පන හෝ මොග්ගල්ලාන, න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? ඒතමපි බෝ ව-ඡ, අව්‍යාකතං භගවතා: “න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”ති. කින්නු බෝ මොග්ගල්ලාන, හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? අව්‍යාකතං බෝ ඒතං ව-ඡ, භගවතා: “හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”ති. කිං පන හෝ මොග්ගල්ලාන, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? ඒතමපි බෝ ව-ඡ, අව්‍යාකතං භගවතා “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”ති.

භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් ජීවයත් ඒකම ද, ශරීරයත් ඒකම ද? පින්වත් වච්ඡ, ජීවත් ඒකම ද, ශරීරයත් ඒකම ද? යන ඔය කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් ජීවය වෙන එකක් ද, ශරීරය වෙන එකක් ද? පින්වත් වච්ඡ, ජීවය වෙන එකක් ද, ශරීරය වෙන එකක් ද? යන ඔය කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද?” පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? නැද්ද?” පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කෝ තු බෝ හෝ මොග්ගල්ලාන, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං පුට්ඨානං ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති:

“සස්සතෝ ලෝකෝති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා, අන්තවා ලෝකෝති වා, අනන්තවා ලෝකෝති වා, නං ජීවං නං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති වා, හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරම්මරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”වා?

භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වතද?, ලෝකය අශාස්වතද?, ලෝකය අන්තවත්ද?, ලෝකය අනන්තවත්ද?, ජීවයත් එයයි, එයම ශරීරයත් වේ ද?, ජීවය අනෙකක්, ශරීරය තවත් දෙයක් ද?, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද, නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට ඔය අයුරින් පිළිතුරු දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද?

කෝ පන හෝ මොග්ගල්ලාන, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒවං පුට්ඨස්ස න ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි, අසස්සතෝ ලෝකෝතිපි, අන්තවා ලෝකෝතිපි, අනන්තවා ලෝකෝතිපි, නං ජීවං නං සරීරන්තිපි, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්තිපි, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි, න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි, හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි”වා?

භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේගෙන් “ලෝකය ශාස්වතද?, ලෝකය අශාස්වතද?, ලෝකය අන්තවත්ද?, ලෝකය අනන්තවත්ද?, ජීවයත් එයයි, එයම ශරීරයත් වේ ද?, ජීවය අනෙකක්, ශරීරය තවත් දෙයක් ද?, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද, නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්න අසන කෙනෙකුට මෙවැනි පිළිතුරක් නො දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද?

අඤ්ඤතිත්ථියා ඛෝ ව-ඡ, පරිබ්බාජකා වක්ඛුං: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. සෝතං

සානං ජිව්හං: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සන්ති. කායං මනං: “ඒතං මම, ඒසෝහමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සන්ති. තස්මා අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං පුට්ඨානං ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝති වා තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”වා.

පින්වත් වච්ඡ, අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් “මෙය මාගේ ය. මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය” කියල යි ඇස දිහා බලන්නේ. කණ නාසය “මෙය මාගේ ය. මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය” කියල යි දිව දිහා බලන්නේ. කය “මෙය මාගේ ය. මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය” කියල යි මනස දිහා බලන්නේ. ඒ නිසයි අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වත ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මෙවැනි පිළිතුරු ලැබෙන්නේ.

තථාගතෝ ව ච-ඡ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ වක්ඛුං: “තේතං මම, තේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. සෝතං සානං ජිව්හං: “තේතං මම, තේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. කායං මනං: “තේතං මම, තේසෝහමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. තස්මා තථාගතස්ස ඒවං පුට්ඨස්ස න ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි තේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාතිපි”ති.

පින්වත් වච්ඡ, තථාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ “මෙය මාගේ නො වේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඇස දකින සේක. කණ නාසය “මෙය මාගේ නො වේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා දිව දකින සේක. කය “මෙය මාගේ නො වේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා මනස දකින සේක. ඒ නිසයි අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වත ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මෙවැනි පිළිතුරු නො ලැබෙන්නේ.

අථ ඛෝ ච-ඡගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ උට්ඨායාසනා යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං

සාරාණියං චිතිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: කිත්තු බෝ හෝ ගෝතම, සස්සතෝ ලෝකෝති? අව්‍යාකතං බෝ ඒතං ව-ජ, මයා: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති කිං පන හෝ ගෝතම, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? ඒතමපි බෝ ව-ජ, අව්‍යාකතං මයා: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණා”ති.

එතකොට වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා අසුනෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට ගියා. ගිහිත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඇත්තෙන් ම ලෝකය සදාකාලික ද? පින්වත් වච්ඡ, ලෝකය සදාකාලික ද යන ඔය කාරණය මා විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එහෙම නම් ලෝකය සදාකාලික නැද්ද? භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද? පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ මා විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කෝ නු බෝ හෝ ගෝතම හේතු කෝ ප-වයෝ යේන අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං පුට්ඨානං ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”වා? කෝ පන හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන හෝතෝ ගෝතමස්ස ඒවං පුට්ඨස්ස න ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි”වා?

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වතද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට ඔය අයුරින් පිළිතුරු දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද? භවත් ගෞතමයන් වහන්සේගෙන් “ලෝකය ශාස්වතද?, ලෝකය අශාස්වතද?, ලෝකය අන්තච්ඡද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්න අසන කෙනෙකුට යම් කරුණකින් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ මෙවැනි පිළිතුරක් නො දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද?

අඤ්ඤානිත්ථියා ඛෝ ව-ජ, පරිබ්බාජකා චක්ඛුං: “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. සෝතං ඝාතං ජිව්හං: “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සන්ති. කායං මනං: “ඒතං මම, ඒසෝභමස්මි, ඒසෝ මේ අත්තා”ති සමනුපස්සන්ති. තස්මා අඤ්ඤානිත්ථියාතං පරිබ්බාජකාතං ඒවං පුට්ඨාතං ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති”වා.

පින්චත් වච්ඡ, අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් “මෙය මාගේ ය. මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය” කියල යි ඇස දිහා බලන්නේ. කණ නාසය “මෙය මාගේ ය. මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය” කියල යි දිව දිහා බලන්නේ. කය “මෙය මාගේ ය. මෙය මම වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය” කියල යි මනස දිහා බලන්නේ. ඒ නිසයි අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වත ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මෙවැනි පිළිතුරු ලැබෙන්නේ.

තථාගතෝ ව ව-ජ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ චක්ඛුං: “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. සෝතං ඝාතං ජිව්හං: “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. කායං මනං: “නේතං මම, නේසෝභමස්මි, න මේසෝ අත්තා”ති සමුපස්සන්ති. තස්මා තථාගතස්ස ඒවං පුට්ඨස්ස න ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාතිපි”ති.

පින්චත් වච්ඡ, තථාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ “මෙය මාගේ නො වේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා ඇස දකින සේක. කණ නාසය “මෙය මාගේ නො වේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා දිව දකින සේක. කය “මෙය මාගේ නො වේ. මෙය මම නො වෙමි. මෙය මාගේ ආත්මය නො වේ” කියා මනස දකින සේක. ඒ නිසයි අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වත ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මෙවැනි පිළිතුරු නො ලැබෙන්නේ.

අ-ජරියං හෝ ගෝතම, අබ්‍භූතං හෝ ගෝතම, යනු හි නාම සන්ථුස්ස ච සාවකස්ස ච අත්ථේනත්ථෝ ව්‍යඤ්ජනේන ව්‍යඤ්ජනං සංසන්දිස්සති සම්පේසති න විභායිස්සති යදිදං අග්ගපදස්මිං. ඉදානාහං හෝ ගෝතම, සමණං මොග්ගල්ලානං උපසංකමිත්වා ඒතමත්ථං ආපු-හිං. සමණෝපි මේ මොග්ගල්ලානෝ එතේහි පදේහි ඒතේහි ව්‍යඤ්ජනේහි ඒතමත්ථං ව්‍යාකාසි සෙය්‍යථාපි භවං ගෝතමෝ. අ-ජරිං හෝ ගෝතම, අබ්‍භූතං හෝ ගෝතම, යනු හි නාම සන්ථුස්ස ච සාවකස්ස ච අත්ථේනත්ථෝ ව්‍යඤ්ජනේන ව්‍යඤ්ජනං සංසන්දිස්සති සම්පේසති න විභායිස්සති යදිදං අග්ගපදස්මිත්ති.

භවත් ගෞතමන් වහන්ස, ආශ්වරිය යි. භවත් ගෞතමන් වහන්ස, පුදුම සහගත යි. යම්භෙයකින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ගේත් ශ්‍රාවකයෙකුගේත් මේ උතුම් දහම් කථාව තුළ අර්ථයෙන් අර්ථය, වචනයෙන් වචනය සැසඳිලා යනවා. ගැලපිලා යනවා. නොවෙනස් වෙලා යනවා. භවත් ගෞතමන් වහන්ස, දැන් මං මොග්ගල්ලාන ශ්‍රමණයන් වහන්සේ ළඟට ගිහින් ඔය කාරණය ම ඇසුවා. ඒ මොග්ගල්ලාන ශ්‍රමණයන් වහන්සේත් ඔය අර්ථයෙන් ම, ඔය වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් ම මේ කාරණාව භවත් ගෞතමන් වහන්සේ වදාළ පරිදි ම පැහැදිලි කළා. භවත් ගෞතමන් වහන්ස, ආශ්වරිය යි. භවත් ගෞතමන් වහන්ස, පුදුම සහගත යි. යම්භෙයකින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ගේත් ශ්‍රාවකයෙකුගේත් මේ උතුම් දහම් කථාව තුළ අර්ථයෙන් අර්ථය, වචනයෙන් වචනය සැසඳිලා යනවා. ගැලපිලා යනවා. නොවෙනස් වෙලා යනවා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

ආයතන සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.8

බන්ධසුත්තං

ස්කන්ධ ගැන වදාළ දෙසුම

2283. අථ ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං

සාරාණියං චිතිසාරෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: කිත්තූ බෝ හෝ ගෝතම, සස්සතෝ ලෝකෝති? අව්‍යාකතං බෝ ඒතං ව-ජ, මයා: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති කිං පන හෝ ගෝතම, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? ඒතමපි බෝ ව-ජ, අව්‍යාකතං මයා: “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණා”ති.

2283. එදා වච්ඡගොත්ත පිරිවුජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණිනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවුජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණු විමසුවා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඇත්තෙන් ම ලෝකය සදාකාලික ද? පින්වත් වච්ඡ, ලෝකය සදාකාලික ද යන ඔය කාරණය මා විසින් නො වදාළ දෙයක් භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද? පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ මා විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කෝ නූ බෝ හෝ ගෝතම හේතු කෝ ප-වයෝ යේන අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං පුට්ඨානං ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”වා? කෝ පන හෝ ගෝතම, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන හෝතෝ ගෝතමස්ස ඒවං පුට්ඨස්ස න ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි”වා?

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, අන්‍යාගමික පිරිවුජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වතද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට ඔය අයුරින් පිළිතුරු දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද? භවත් ගෞතමයන් වහන්සේගෙන් “ලෝකය ශාස්වතද?, ලෝකය අශාස්වතද?, ලෝකය අන්තචිත්තද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්න අසන කෙනෙකුට යම් කරුණකින් භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ මෙවැනි පිළිතුරක් නො දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද?

අඤ්ඤානිත්ථියා ඛෝ ව-ඡ, පරිබ්බාජකා රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තනිවා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං; වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, අත්තනිවා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. තස්මා අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵ්ථං පුට්ඨානං ඵ්ථං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාති”වා.

පින්වත් වච්ඡ, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් “රූපය ආත්මය වශයෙන් දකිනවා. රූපයෙන් හැදුනු ආත්මයක් දකිනවා. ආත්මයක් තුළ රූපය දකිනවා. රූපය තුළ ආත්මයක් දකිනවා. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් දකිනවා සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ආත්මය වශයෙන් දකිනවා. විඤ්ඤාණයෙන් හැදුනු ආත්මයක් දකිනවා. ආත්මයක් තුළ විඤ්ඤාණය දකිනවා. විඤ්ඤාණය තුළ ආත්මයක් දකිනවා. ඒ නිසයි අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වත ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මේවැනි ප්‍රශ්නවලට මේවැනි පිළිතුරු ලැබෙන්නේ.

තථාගතෝ ව ව-ඡ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, න රූපවත්තං වා අත්තානං, න අත්තනිවා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං; න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, න විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, න අත්තනිවා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. තස්මා තථාගතස්ස ඵ්ථං පුට්ඨස්ස න ඵ්ථං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමමරණාතිපි”ති.

පින්වත් වච්ඡ, තථාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ “රූපය ආත්මය වශයෙන් දකින්නේ නෑ. රූපයෙන් හැදුනු ආත්මයක් දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් තුළ රූපය දකින්නේ නෑ. රූපය තුළ ආත්මයක් දකින්නේ නෑ. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් දකින්නේ නෑ සඤ්ඤාව දකින්නේ නෑ. සංස්කාර දකින්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය

ආත්මය වශයෙන් දකින්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් හැදූනු ආත්මයක් දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් තුළ විඤ්ඤාණය දකින්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය තුළ ආත්මයක් දකින්නේ නෑ. ඒ නිසයි අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වත ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මෙවැනි පිළිතුරු නො ලැබෙන්නේ.

අප බෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ උට්ඨායාසනා යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසිදි, ඒකමන්තං නිසින්නෝ බෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බාජකෝ ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ඒකදවෝච: කින්නු බෝ හෝ මොග්ගල්ලාන, සස්සතෝ ලෝකෝති? අව්‍යකතං බෝ ඒතං ව-ඡ හගචතා: “සස්සතෝ ලෝකෝ”ති කිං පන හෝ මොග්ගල්ලාන, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති? ඒතමිපි බෝ ව-ඡ, අව්‍යාකතං හගචතා “නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණා”ති.

එකකොට වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා අසුනෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වැඩසිටි තැනට ගියා. ගිහිත් ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතාබහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා ආයුෂ්මත් මහා මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. හවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, ඇත්තෙන් ම ලෝකය සදාකාලික ද? පින්වත් වච්ඡ, ලෝකය සදාකාලික ද යන ඔය කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. හවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් ලෝකය සදාකාලික නැද්ද? හවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කෝ නු බෝ හෝ මොග්ගල්ලාන, හේතු කෝ ප-චයෝ යේන අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං පුට්ඨානං ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝති වා, අසස්සතෝ ලෝකෝති වා, අන්තවා ලෝකෝති වා, අනන්තවා ලෝකෝති වා, තං ජීවං තං සරිරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං

සරීරන්ති වා, හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා, න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති වා, හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරමිමරණාති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”වා?

භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වතද?, ලෝකය අශාස්වතද?, ලෝකය අන්තවත්ද?, ලෝකය අනන්තවත්ද?, ජීවයත් එයයි, එයම ශරීරයත් වේ ද?, ජීවය අනෙකක්, ශරීරය තවත් දෙයක් ද?, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද, නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට ඔය අයුරින් පිළිතුරු දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද?

කෝ පන හෝ මොග්ගල්ලාන, හේතු කෝ ප-චයෝ යේන සමණස්ස ගෝතමස්ස ඒවං පුට්ඨස්ස න ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි, අසස්සතෝ ලෝකෝතිපි, අන්තවා ලෝකෝතිපි, අනන්තවා ලෝකෝතිපි, තං ජීවං තං සරීරන්තිපි, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්තිපි, හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි, න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි, හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි”වා?

භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේගෙන් “ලෝකය ශාස්වතද?, ලෝකය අශාස්වතද?, ලෝකය අන්තවත්ද?, ලෝකය අනන්තවත්ද?, ජීවයත් එයයි, එයම ශරීරයත් වේ ද?, ජීවය අනෙකක්, ශරීරය තවත් දෙයක් ද?, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද, නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්න අසන කෙනෙකුට මෙවැනි පිළිතුරක් නො දෙන්නට හේතුව කුමක් ද? ප්‍රත්‍යය කුමක් ද?

අඤ්ඤතිත්ථියා ඛෝ ච-ඡ, පරිබ්බාජකා රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, රූපචන්තං වා අත්තානං, අත්තනිවා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානං; වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, සඤ්ඤං සංඛාරේ විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, විඤ්ඤාණචන්තං වා අත්තානං, අත්තනිවා විඤ්ඤාණං,

විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. තස්මා අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඒවං පුට්ඨානං ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝති වා නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාති”වා.

පින්වත් වච්ඡ, අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් “රූපය ආත්මය වශයෙන් දකිනවා. රූපයෙන් හැදුනු ආත්මයක් දකිනවා. ආත්මයක් තුළ රූපය දකිනවා. රූපය තුළ ආත්මයක් දකිනවා. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් දකිනවා සඤ්ඤාව සංස්කාර විඤ්ඤාණය ආත්මය වශයෙන් දකිනවා. විඤ්ඤාණයෙන් හැදුනු ආත්මයක් දකිනවා. ආත්මයක් තුළ විඤ්ඤාණය දකිනවා. විඤ්ඤාණය තුළ ආත්මයක් දකිනවා. ඒ නිසයි අන්‍යාගමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වත ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මෙවැනි පිළිතුරු ලැබෙන්නේ.

තථාගතෝ ච ව-ෂ, අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ න රූපං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, න රූපවත්තං වා අත්තානං, න අත්තතිවා රූපං, න රූපස්මිං වා අත්තානං; න වේදනං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, න සඤ්ඤං න සංඛාරේ න විඤ්ඤාණං අත්තතෝ සමනුපස්සන්ති, න විඤ්ඤාණවත්තං වා අත්තානං, න අත්තතිවා විඤ්ඤාණං, න විඤ්ඤාණස්මිං වා අත්තානං. තස්මා තථාගතස්ස ඒවං පුට්ඨස්ස න ඒවං ව්‍යාකරණං හෝති: “සස්සතෝ ලෝකෝතිපි, අසස්සතෝ ලෝකෝතිපි, අත්තවා ලෝකෝතිපි, අනත්තවා ලෝකෝතිපි, තං ජීවං තං සරීරන්තිපි, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්තිපි, හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි, න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි, හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරමිමරණාතිපි”ති.

පින්වත් වච්ඡ, තථාගත වූ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ “රූපය ආත්මය වශයෙන් දකින්නේ නෑ. රූපයෙන් හැදුනු ආත්මයක් දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් තුළ රූපය දකින්නේ නෑ. රූපය තුළ ආත්මයක් දකින්නේ නෑ. වේදනාව ආත්මය වශයෙන් දකින්නේ නෑ සඤ්ඤාව දකින්නේ නෑ. සංස්කාර දකින්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය ආත්මය වශයෙන් දකින්නේ නෑ. විඤ්ඤාණයෙන් හැදුනු ආත්මයක් දකින්නේ නෑ. ආත්මයක් තුළ විඤ්ඤාණය දකින්නේ නෑ. විඤ්ඤාණය තුළ ආත්මයක්

දකින්නේ නෑ. ඒ නිසයි අන්‍යාගාමික පිරිවැජියන් ගේ “ලෝකය ශාස්වතද?, ලෝකය අශාස්වතද?, ලෝකය අන්තවත්ද?, ලෝකය අනන්තවත්ද?, ජීවයත් එයයි, එයම ශරීරයත් වේ ද?, ජීවය අනෙකක්, ශරීරය තවත් දෙයක් ද?, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද, නැද්ද? තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත්තේත් නැද්ද, නැත්තේත් නැද්ද? යන මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මෙවැනි පිළිතුරු නො ලැබෙන්නේ.

අ-ජරියං හෝ මොග්ගල්ලාන, අබ්භූතං හෝ මොග්ගල්ලාන, යනු හි නාම සත්ත්ව ව සාවකස්ස ව අත්ථේනත්ථෝ ව්‍යඤ්ජනේන ව්‍යඤ්ජනං සංසන්දිස්සති සම්පේසති න විභායිස්සති යදිදං අග්ගපදස්මිං. ඉදානාහං හෝ මොග්ගල්ලාන, සමණං ගෝතමං උපසංකමිත්වා ඒතමත්ථං ආපු-ඡිං. සමණෝපි මේ ගෝතමෝ එතේහි පදේහි ඒතේහි ව්‍යඤ්ජනේහි ඒතමත්ථං ව්‍යාකාසි සෙය්‍යථාපි භවං මොග්ගල්ලානෝ. අ-ජරිං හෝ මොග්ගල්ලාන, අබ්භූතං හෝ මොග්ගල්ලාන, යනු හි නාම සත්ත්ව ව සාවකස්ස ව අත්ථේනත්ථෝ ව්‍යඤ්ජනේන ව්‍යඤ්ජනං සංසන්දිස්සති සම්පේසති න විභායිස්සති යදිදං අග්ගපදස්මිත්ති.

භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, ආශ්චර්ය යි. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, පුදුම සහගත යි. යම්හෙයකින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ගේත් ශ්‍රාවකයෙකුගේත් මේ උතුම් දහම් කථාව තුළ අර්ථයෙන් අර්ථය, වචනයෙන් වචනය සැසඳිලා යනවා. ගැලපිලා යනවා. නොවෙනස් වෙලා යනවා. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, දැන් මං ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ළඟට ගිහින් ඔය කාරණය ම ඇසුවා. ඒ ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේත් ඔය අර්ථයෙන් ම, ඔය වචන ප්‍රකාශ කිරීම්වලින් ම මේ කාරණාව මොග්ගල්ලානයන් වහන්සේ වදාළ පරිදි ම පැහැදිලි කළා. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, ආශ්චර්ය යි. භවත් මොග්ගල්ලානයෙනි, පුදුම සහගත යි. යම්හෙයකින් ශාස්තෘන් වහන්සේ ගේත් ශ්‍රාවකයෙකුගේත් මේ උතුම් දහම් කථාව තුළ අර්ථයෙන් අර්ථය, වචනයෙන් වචනය සැසඳිලා යනවා. ගැලපිලා යනවා. නොවෙනස් වෙලා යනවා.

සාද ! සාද !! සාද !!!

බන්ධ සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.9

කුතුහලසාලාසුත්තං

කුතුහල ශාලාවේ දී වූ කථාව අරභයා වදාළ දෙසුම

2284. අථ ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ භගවත්තං ඒතදවෝච: පුරිමානි හෝ ගෝතම දිවසානි පුරිමතරානි සම්බහුලානං නානත්ථිය සමණබ්‍රාහ්මණ-පරිබ්බජකානං කුතුහලසාලායං සන්නිසින්නානං සන්නිපතිකානං අයමන්තරා කථා උදපාදි.

2284. එදා වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවැජියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, දවස් ගණනකට කලින්, බොහෝ දවස් ගණනකට කලින් නොයෙක් ආගම්වලට අයත් බොහෝ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණ පිරිවැජි ආදීන් කුතුහල ශාලාවේ රැස්වෙලා සිටිද්දී, ඔවුන් අතර මේ කථාව ඇති වුණා.

අයං ඛෝ පූරණෝ කස්සපෝ සංඝී ටෙව ගණි ව ගණාවාරියෝ ව ඤාතෝ යසස්සි තිත්ථකරෝ සාධුසම්මතෝ බහුජනස්ස. සෝපි සාවකං අබ්භතීතං කාලකතං උප්පත්තිසු ව්‍යාකරෝති: අසු අමුත්‍ර උප්පන්නෝ අසු අමුත්‍ර උප්පන්නෝති. යෝ පිස්ස සාවකෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිපන්නෝ, තම්පි සාවකා අබ්භතීතතං කාලකතං උප්පත්තිසු ව්‍යාකරෝති: අසු අමුත්‍ර උප්පන්නෝ, අසු අමුත්‍ර උප්පන්නෝති.

මේ පූරණ කස්සප පිරිස් සහිතව, සමුහයා සහිතව, පිරිසට ආචාර්ය වෙලා ඉතා ප්‍රසිද්ධව කීර්තිධරව, තමන් ගේ මතවාදය කියාගෙන යනවා. බොහෝ ජනයා අතරත් හොඳයි කියල සම්මත යි. ඔහුන් අතීතයට ගිය, කවිරිය කරපු ශ්‍රාවකයා ඉපදුනු තැන ගැන කියනවා. “අසවලා අසවල් තැන

උපන්නා. අසවලා අසවල් තැන උපන්නා” කියලා. ඔහු ගේ යම් ශ්‍රාවකයෙක් උතුම් පුරුෂයෙක් වෙලා ශ්‍රේෂ්ඨ පුරුෂයෙක් වෙලා උතුම් තත්වයකට පත් වුණා නම්, ඒ ශ්‍රාවකයාත් අතීතයට ගිය විට, කවරිය කළ විට ඉපදුනු තැන කියනවා. “අසවලා අසවල් තැන උපන්නා. අසවලා අසවල් තැන උපන්නා” කියලා.

අයමපි බෝ මක්බලිගෝසාලෝ අයමපි බෝ නිගණ්ඨෝ නානපුත්තෝ අයමපි බෝ සඤ්ජයෝ බෙල්ලට්ඨිපුත්තෝ අයමපි බෝ අජිතෝ කේසකම්බලෝ සංඝී -ව ගණී ව ගණාවාරියෝ ව ඤාතෝ යසස්සි තිත්ථකරෝ සාධුසම්මතෝ බහුජනස්ස. සෝපි සාවකං අබ්භතීතං කාලකතං උප්පත්තිසු ව්‍යාකරෝති: අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝ අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝති. යෝ පිස්ස සාවකෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිපත්තෝ, තමපි සාවකා අබ්භතීතං කාලකතං උප්පත්තිසු ව්‍යාකරෝති: අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝ, අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝති.

මේ මක්කලී ගෝසාලත් මේ නිගණ්ඨනානපුත්තත් මේ සංජය බෙල්ලට්ඨිපුත්තත් මේ අජිත කේසකම්බලීත් පිරිස් සහිතව, සමුහයා සහිතව, පිරිසට ආචාර්ය වෙලා ඉතා ප්‍රසිද්ධව කීර්තිධරව, තමන් ගේ මතවාදය කියාගෙන යනවා. බොහෝ ජනයා අතරත් හොඳයි කියල සම්මත යි. ඔහුත් අතීතයට ගිය, කවරිය කරපු ශ්‍රාවකයා ඉපදුනු තැන ගැන කියනවා. “අසවලා අසවල් තැන උපන්නා. අසවලා අසවල් තැන උපන්නා” කියලා. ඔහු ගේ යම් ශ්‍රාවකයෙක් උතුම් පුරුෂයෙක් වෙලා ශ්‍රේෂ්ඨ පුරුෂයෙක් වෙලා උතුම් තත්වයකට පත් වුණා නම්, ඒ ශ්‍රාවකයාත් අතීතයට ගිය විට, කවරිය කළ විට ඉපදුනු තැන කියනවා. “අසවලා අසවල් තැන උපන්නා. අසවලා අසවල් තැන උපන්නා” කියලා.

අයමපි බෝ සමණෝ ගෝතමෝ සංඝී -ව ගණී ව ගණාවාරියෝ ව ඤාතෝ යසස්සි තිත්ථකරෝ සාධුසම්මතෝ බහුජනස්ස. සෝපි සාවකං අබ්භතීතං කාලකතං උප්පත්තිසු ව්‍යාකරෝති: අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝ අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝති. යෝ පිස්ස සාවකෝ උත්තමපුරිසෝ පරමපුරිසෝ පරමපත්තිපත්තෝ, තමපි සාවකා අබ්භතීතං කාලකතං උප්පත්තිසු ව්‍යාකරෝති: අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝ, අසු අමුත්‍ර උප්පත්තෝති. අපි ව බෝ නං ඒවං ව්‍යාකරෝති: “අ-ජෙ-ජි තණ්හං විචත්තයි සඤ්ඤෝජනං සම්මා

මානාභිසමයා අන්තමකාසි දුක්ඛස්සා”ති. තස්ස මය්හං හෝ ගෝතම අනුදේව කංඛා අනු විචිකි-ඡා කථන්තාම සමණස්ස ගෝතමස්ස ධම්මෝ අභිඤ්ඤෙය්‍යා.

මේ ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේන් පිරිස් සහිතව, සමුහයා සහිතව, පිරිසට ආචාර්ය වෙලා ඉතා ප්‍රසිද්ධව කීර්තිධරව, තමන් ගේ මතවාදය කියාගෙන යනවා. බොහෝ ජනයා අතරත් හොඳයි කියල සම්මත යි. උන්වහන්සේන් අතීතයට ගිය, කවිරිය කරපු ශ්‍රාවකයා ඉපදුනු තැන ගැන කියනවා. “අසවලා අසවල් තැන උපන්නා. අසවලා අසවල් තැන උපන්නා” කියලා. උන්වහන්සේ ගේ යම් ශ්‍රාවකයෙක් උතුම් පුරුෂයෙක් වෙලා ශ්‍රේෂ්ඨ පුරුෂයෙක් වෙලා උතුම් තත්වයකට පත් වුණා නම්, ඒ ශ්‍රාවකයාත් අතීතයට ගිය විට, කවිරිය කළ විට ඉපදුනු තැන කියනවා. “අසවලා අසවල් තැන උපන්නා. අසවලා අසවල් තැන උපන්නා” කියලා. ඒ වුණාට (යම් ශ්‍රාවකයෙක් ගැන) තණ්හාව සිදු දැම්මා. සංයෝජන ඉක්මවා ගියා. මානය මනා කොට අවබෝධ කිරීමෙන් දුක අවසන් කළා කියල කියනවා ද, ඔහු ගැන ඔය විදිහට වදාරන්නේ නෑ. එකකොට මට හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, සැක ඇති වෙනවා ම යි. විචිකිච්ඡාව ඇති වෙනවා ම යි ශ්‍රමණ ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ ධර්මය අවබෝධ කරන්නේ කොහොම ද කියල.

අලං හි තේ ව-ඡ කංඛිතුං අලං විචිකි-ඡිතුං, කංඛනීයේ ව පන තේ යානේ විචිකි-ඡා උප්පන්නා. ස උපාදානස්ස බෝහං ව-ඡ උප්පත්තිං පඤ්ඤාපේමී, නෝ අනුපාදානස්ස; සෙය්‍යථාපි ව-ඡ, අග්ගි සඋපාදානෝ ජලති, නෝ අනුපාදානෝ; ඒවමේව බෝහං ව-ඡ සඋපාදානස්ස උප්පත්තිං පඤ්ඤාපේමී. නෝ අනුපාදානස්සාති.

පින්වත් වච්ඡ, ඔබ විසින් සැක කරන්ට සුදුසු ම යි. විචිකිච්ඡා කරන්ට සුදුසු ම යි. සැක ඇති විය යුතු තැන ම යි විචිකිච්ඡාව උපන්නේ. පින්වත් වච්ඡ, මං උපතක් පණවන්නේ උපාදාන සහිත කෙනාට විතරයි. උපාදාන රහිත කෙනාට නොවෙයි. පින්වත් වච්ඡ, ඒක මේ වගේ දෙයක්. ගින්නක් දැල්වෙන්නේ උපාදාන සහිතව ම යි. උපාදාන රහිතව නොවේ. ඔය විදිහට ම පින්වත් වච්ඡ, මං උපතක් පණවන්නේ උපාදාන සහිත කෙනාට විතරයි. උපාදාන රහිත කෙනාට නොවෙයි.

යස්මිං පන හෝ ගෝතම සමයේ අවච්චි වානේන බිත්තෝ දුරමපි ග-ඡති, ඉමස්ස පන හවං ගෝතමෝ කිං උපාදානස්මිං පඤ්ඤාපේතීති, යස්මිං

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අබ්‍යාකත සංයුක්තය - අබ්‍යාකත වර්ගය

ව-ජ සමයේ අවච්චි වානේන බිත්තා දුරමිපි ග-ජනි, තමහං වාතුපාදානං වදාමි. වානෝතිස්ස ව-ජ තස්මිං සමයේ උපාදානං හෝතිති.

භවත් ගෞමයන් වහන්ස, යම් අවස්ථාවක දී ගිනි දැල් සුළඟට වැදී දුරටත් යනවා. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ මේ දෙය පණවන්නේ කවර උපාදානයක් තුළ ද? පින්වත් වච්ඡ, යම් අවස්ථාවක දී සුළඟේ මෙහෙය වීමෙන් ගිනිදැල් ඇතට යනවා නම්, මං එයට සුළඟ උපාදාන වී තියෙනවා කියල යි කියන්නේ.

යස්මිංකුච පන හෝ ගෝතම සමයේ ඉමංකුච කායං නික්ඛිපති, සත්තෝ ව අඤ්ඤතරං කායං අනුප්පන්නෝ හෝති, ඉමස්ස පන භවං ගෝතමෝ කිං උපාදානස්මිං පඤ්ඤාපේති? යස්මිං බෝ ව-ජ සමයේ ඉමංකුච කායං නික්ඛිපති, සත්තෝ ව අඤ්ඤතරං කායං අනුප්පන්නෝ හෝති, තමහං තණ්හාපාදානං වදාමි. තණ්හාතිස්ස ව-ජ තස්මිං සමයේ උපාදානං හෝතිති.

භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, යම් අවස්ථාවක මේ කයත්, බැහැර කරනවා නම්, සත්වයා ද වෙන කයකට ඇවිල්ලත් නැත්නම්, භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ මොහුට පණවන්නේ කවර උපාදානයක් තුළ ද? පින්වත් වච්ඡ, යම් අවස්ථාවක මේ කයත්, බැහැර කරනවා නම්, සත්වයා ද වෙන කයකට ඇවිල්ලත් නැත්නම්, මං එයට තණ්හාව උපාදාන වෙලා තියෙනවා කියල යි කියන්නේ. පින්වත් වච්ඡ, ඒ අවස්ථාවේදී ඔහු ගේ උපාදානය වන්නේ තණ්හාව යි.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

කුතුහලසාලා සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.10

අත්ථත්තසුත්තං

ආත්මයක් තිබෙනවා ද යන්න ගැන වදාළ දෙසුම

2285. අථ ඛෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවතා සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ භගවන්තං ඒතදවෝච: කිත්තු ඛෝ හෝ ගෝතම, අත්ථත්තාති. ඒවං චුත්තේ භගවා තුණ්හි අහෝසි. කිං පන හෝ ගෝතම, නත්ථිත්තාති. දුතියමිපි ඛෝ භගවා තුණ්හි අහෝසි. අථ ඛෝ ව-ඡගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ උට්ඨායාසනා පක්කාමි. අථ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ අචිරපක්කත්තේ ව-ඡගොත්තේ පරිබ්බජකේ භගවන්තං ඒතදවෝච: කිත්තු ඛෝ හත්තේ භගවා ව-ඡගොත්තස්ස පරිබ්බජකස්ස පඤ්භං පුට්ඨෝ න ව්‍යාකාසිති.

2295. එදා වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජ්‍යා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ සිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජ්‍යා භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඇත්තෙන් ම ආත්මය කියල දෙයක් තියෙනවා ද? මෙසේ පැවසූ විට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටියා. එහෙමනම් හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ආත්මය කියල දෙයක් නැද්ද? දෙවන වතාවේදීත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටියා. එතකොට වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජ්‍යා අසුණෙන් නැගිට පිටත් වුණා. වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජ්‍යා ගිය නො ඛෝ වේලාවකින් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් මෙකරුණ විමසුවා. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජ්‍යා ගේ ප්‍රශ්නය විසඳා නො වදාළේ මක් නිසා ද?

අහඤ්ච ආනන්ද ව-ඡගොත්තස්ස පරිබ්බජකස්ස අත්ථත්තාති පුට්ඨෝ සමානෝ අත්ථත්තාති ව්‍යාකරෙය්‍ය, යේ තේ ආනන්ද සමණබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා, තේසමේතං ලද්ධි අභිච්ඡස්ස. අහඤ්ච ආනන්ද ව-ඡගොත්තස්ස පරිබ්බජකස්ස නත්ථත්තාති පුට්ඨෝ සමානෝ සමානෝ නත්ථත්තාති

ව්‍යාකරෙය්‍යං, යේ තේ ආනන්ද සමණබ්‍රාහ්මණා උ-ජේදවාදා, තේසමේතං ලද්ධි අභවිස්ස. අහඤ්ච ආනන්ද, ව-ජගොත්තස්ස පරිබ්බජකස්ස අත්ථත්තාති පුට්ඨෝ සමානෝ අත්ථත්තාති ව්‍යාකරෙය්‍ය, අපිනු මේතං ආනන්ද, අනුලෝමං අභවිස්ස ඤාණස්ස උප්පාදාය සබ්බේ ධම්මා අනත්තාති. නෝ හෝතං භත්තේ. අහඤ්ච ආනන්ද ව-ජගොත්තස්ස පරිබ්බජකස්ස නත්ථිත්තාති පුට්ඨෝ සමානෝ නත්ථත්තාති ව්‍යාකරෙය්‍යං, සම්මුළ්භස්ස ආනන්ද, ව-ජගොත්තස්ස පරිබ්බජකස්ස භියෝ සම්මෝභාය අභවිස්ස: අහු වා මේ නුත පුබ්බේ අත්තා, සෝ ඒතරහි නත්ථිති.

පින්වත් ආනන්ද, මං වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා ගේ ආත්මය කියල දෙයක් තියෙනවා ද? යන ප්‍රශ්නයට, ආත්මය කියල දෙයක් ඇත කියල පිළිතුරු දුන්නා නම්, පින්වත් ආනන්ද, යම් ඒ ශාශ්වත දෘෂ්ටිගත් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ඇද්ද, මෙය ඔවුන් ගේ මතය බවට පත් වෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, මං වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා ගේ ආත්මය කියල දෙයක් නැද්ද? යන ප්‍රශ්නයට, ආත්මය කියල දෙයක් නැත කියල පිළිතුරු දුන්නා නම්, පින්වත් ආනන්ද, යම් ඒ උච්ඡේද දෘෂ්ටිගත් ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයින් ඇද්ද, මෙය ඔවුන් ගේ මතය බවට පත් වෙනවා. පින්වත් ආනන්ද, මං වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා ගේ ආත්මය කියල දෙයක් තියෙනවා ද? යන ප්‍රශ්නයට, ආත්මය කියල දෙයක් ඇත කියල පිළිතුරු දුන්නා නම්, පින්වත් ආනන්ද, සියළු ධර්මයන් අනාත්ම යි යන අවබෝධ ඥානය ඉපදීම පිණිස එය මට අනුකූල දෙයක් වෙනවා ද? ස්වාමීනී, එය නොවේ ම යි. පින්වත් ආනන්ද, මං වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා ගේ ආත්මය කියල දෙයක් නැද්ද? යන ප්‍රශ්නයට, ආත්මය කියල දෙයක් නැත කියල පිළිතුරු දුන්නා නම්, පින්වත් ආනන්ද, මූලාවට පත් වෙලා ඉන්න වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා තවත් බරපතල මූලාවකටයි වැටෙන්නේ. අය්යෝ! මට කලින් ආත්මය තිබුණා. දැන් ඒක නැතෙයි කියලා.

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

අත්ථත්ත සූත්‍රය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

10.1.11

සභි යසුත්තං

සභිය තෙරුන් වදාළ දෙසුම

2286. ඒකං සමයං ආයස්මා සභියෝ ක-වානෝ ඤාතිකෝ විහරති ගිඤ්ජාකාවසථේ අප ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ යේනායස්මා සභියෝ ක-වානෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මනා සභියේන ක-වානේන සද්ධිං සම්මෝදි, සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසිත්තෝ ඛෝ ව-ජගොත්තෝ පරිබ්බජකෝ සභියං ක-වානං ඒකදවෝච:

2286. ඒ දිනවල ආයුෂ්මත් සභිය කච්චාන තෙරුන් වාසය කළේ ඤාතික ගමේ ගඬොලින් කළ ආවාසයක යි. එදා වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා ආයුෂ්මත් සභිය කච්චාන තෙරුන් වැඩසිටි තැනට පැමිණුනා. පැමිණිලා ආයුෂ්මත් සභිය කච්චාන තෙරුන් මග සතුටු වුණා. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහේ යෙදිලා එකත්පස්ව වාඩි වුණා. එකත්පස්ව වාඩි වුණ වච්ඡගොත්ත පිරිවැජ්ජා ආයුෂ්මත් සභිය කච්චාන තෙරුන්ගෙන් මෙකරුණ විමසුවා.

කිත්තු ඛෝ හෝ ක-වාන හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. අඛ්‍යාතනං ඒකං ව-ජ භගවතා “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති. කිං පන හෝ ක-වාන න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඒතම්පි ඛෝ ව-ජ අඛ්‍යාතනං භගවතා: “න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති. කිත්තු ඛෝ හෝ ක-වාන, හෝති ච න ච හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. අඛ්‍යාතනං ඛෝ ඒකං ව-ජ භගවතා: “හෝති ච න ච හෝති ච තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති. කිං පන හෝ ක-වාන, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඒතම්පි ඛෝ ව-ජ අඛ්‍යාතනං භගවතා: “නේව හෝති න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති.

භවත් කච්චාන, ඇත්තෙන් ම තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් කච්චාන,

එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද? පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් කච්චාන, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද? නැද්ද? පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඇත, නැත යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්. භවත් කච්චාන, එහෙම නම් තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද? පින්වත් වච්ඡ, තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක්.

කින්තු බෝ හෝ ක-වාන, හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඉති සුට්ඨා සමානා අව්‍යාකතං ඒතං ව-ඡ භගවතා: “හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති වදේසි. කිං පන හෝ ක-වාන න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති. ඉති සුට්ඨා සමානා ඒතමිපි බෝ ව-ඡ අව්‍යාකතං භගවතා: “න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති වදේසි. කින්තු බෝ හෝ ක-වාන, හෝති ව න ව හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති ඉති සුට්ඨා සමානා. අව්‍යාකතං බෝ ඒතං ව-ඡ භගවතා: “හෝති ව න ව හෝති ව තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති වදේසි. කිං පන හෝ ක-වාන, නේව හෝති න න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති ඉති සුට්ඨා සමානා. ඒතමිපි බෝ ව-ඡ අව්‍යාකතං භගවතා: “නේව හෝති න හෝති තථාගතෝ පරම්මරණාති”ති වදේසි. කෝ නු බෝ හෝ ක-වාන, හේතු කෝ ප-වයෝ යේන තං අව්‍යාකතං භගවතාති.

ඇයි භවත් කච්චාන, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද?” කියලා ඇසූ විට පින්වත් වච්ඡ, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා” ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ඒ වගේ ම ඇයි භවත් කච්චාන, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද?” කියලා ඇසූ විට පින්වත් වච්ඡ, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු නැද්ද” ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ඒ වගේ ම ඇයි භවත් කච්චාන, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද, නැද්ද?” කියලා ඇසූ විට පින්වත් වච්ඡ, “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නවා ද, නැද්ද?” යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? ඒ වගේම ඇයි භවත් කච්චාන එහෙම නම් “තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේත් නැද්ද? නැත්තේත් නැද්ද?” කියල ඇසූ විට පින්වත් වච්ඡ,

තථාගතයන් වහන්සේ මරණින් මතු ඉන්නේ නැත, නැත්තේ නැත ය යන කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො වදාළ දෙයක් කියල කිව්වේ? භවත් කච්චාන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් එය නො වදාළ හේතුව මොකක් ද? ප්‍රත්‍යය මොකක් ද?

යෝ ව ආවුසෝ හේතු යෝව ප-වයෝ පඤ්ඤාපනාය: රුපීති වා අරුපීති වා සඤ්ඤිතිවා අසඤ්ඤිති වා නේවසඤ්ඤිතාසඤ්ඤිති වා සෝ ව හේතු සෝ ව ප-වයෝ සබ්බේන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං අපරිසේසං නිරුජ්ඣෙධියා, කේන නං පඤ්ඤාපයමානෝ පඤ්ඤාපෙයා, “රුපීති වා අරුපීති වා සඤ්ඤිති වා අසඤ්ඤිති වා නේවසඤ්ඤිති නා සඤ්ඤිති වා”ති.

ආයුෂ්මත, රූප සහිත යි කියල හෝ, රූප රහිත යි කියල හෝ, සඤ්ඤා සහිත යි කියල හෝ, සඤ්ඤා රහිත යි කියල හෝ, සඤ්ඤාව ඇත්තෙන් නැතිව, නැත්තෙන් නැතිව ඉන්නවා කියල හෝ පැණවීමකට යම් හේතුවක් තියෙනවා නම්, යම් ප්‍රත්‍යයක් තියෙනවා නම්, ඒ හේතුවත්, ඒ ප්‍රත්‍යයත් මුළුමණින් ම, සියල්ල ම සියළු තන්හි ම, සියළු අයුරින් ම ඉතිරි නැතිව නිරුද්ධ වෙනවා නම්, එතකොට කවර දෙයක් මුල් කර ගෙන ද රූප සහිත යි කියල හෝ, රූප රහිත යි කියල හෝ, සඤ්ඤා සහිත යි කියල හෝ, සඤ්ඤා රහිත යි කියල හෝ, සඤ්ඤාව ඇත්තෙන් නැතිව, නැත්තෙන් නැතිව ඉන්නවා කියල හෝ පැණවීමක් පණවන්නේ?

කීවචිරං පබ්බජිතෝපි හෝ ක-වානාති න චිරං ආවුසෝ, තීණි වස්සානීති. යස්සපස්ස ආවුසෝ, ඒතමෙත්තකේන, එත්තක්මේව තම්පස්ස බහු. කෝ පන වාදෝ ඒව අභික්කන්තේති.

භවත් කච්චානායන් පැවිදි වෙලා කොච්චර කලක් වෙනවා ද? ආයුෂ්මත එච්චර කලක් නෑ. අවුරුදු තුන යි. ආයුෂ්මතුනි, යම් කෙනෙකු ගේ දේශනාව මෙච්චර කලකින් ම මෙවැනි වුණා නම්, එය ලොකු දේශනාවක් ම යි. ඔයිටත් වඩා සුන්දර වූ දේශනාවක් ගැන කවර කතා ද?

සාද ! සාද !! සාද !!!

සහිය සූත්‍රය නිමා විය.

සංයුක්ත නිකාය - 4 (සළායතන වර්ගය)

අන්තර්ජාල සංස්කරණය

සංයුක්ත නිකාය - 04 (සළායතන වර්ගය)

අඛ්‍යාකත සංයුක්තය - අඛ්‍යාකත වර්ගය

අඛ්‍යාකතවග්ගෝපයමෝ.
පළමු වෙනි අඛ්‍යාකත වර්ගය යි

තනුද්දානං:
එහි පිළිවෙල උද්දානය යි

බේමා අනුරාධෝපගතං සමුදය ජේම ආරාම,
ආයතන ඛන්ධං කුතුහලසාලා අත්ථත්තෝ සහියෙන වාහි.

බේමා සූත්‍රය, අනුරාධ සූත්‍රය, උපගත සූත්‍රය, සමුදය සූත්‍රය, ජේම සූත්‍රය,
ආරාම සූත්‍රය, ආයතන සූත්‍රය, ඛන්ධ සූත්‍රය, කුතුහලසාලා සූත්‍රය,
අත්ථත්ත සූත්‍රය, සහිය සූත්‍රය යන දෙසුම්වලින් මේ වර්ගය සමන්විත යි.

අඛ්‍යාකතසංයුක්තං සමන්තං
අඛ්‍යාකත සංයුක්ත නිමා විය.

සළායතනවග්ගෝප සංයුක්ත උද්දානං:
සළායතන වර්ගයේ සංයුක්තන් ගේ පිළිවෙල උද්දානය යි.

සළායතන වේදනා මාතුගාමෝ ජම්බුබාදකෝ
සාමණ්ඩෝ මොග්ගල්ලානෝ චිත්තෝ ගාමණී සංඛතං අඛ්‍යාකතන්ති

සළායතන සංයුක්තය, වේදනා සංයුක්තය, මාතුගාම සංයුක්තය,
ජම්බුබාදක සංයුක්තය, සාමණ්ඩෝ සංයුක්තය, මොග්ගල්ලාන සංයුක්තය,
චිත්ත සංයුක්තය, ගාමණී සංයුක්තය, සංඛත සංයුක්තය, අඛ්‍යාකත
සංයුක්තය යන සංයුක්තයන්ගෙන් මෙම වර්ගය සමන්විත යි.

දසබලසේලප්පභවා නිබ්බානමහාසමුද්දපරියන්තා
අට්ඨංග මග්ගසලිලා ජීනවචනනදී චිරං වහතුති.

දසබලයන් වහන්සේ නමැති ශෛලමය පර්වතයෙන් පැන නැගී අමා මහ
නිවන නම් වූ මහා සාගරය අවසන් කොට ඇති ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය
නම් වූ සිහිල් දිය දහරින් හෙබි උතුම් ශ්‍රී මුඛ බුද්ධ වචන ගංගාව (ලෝසතුන්
ගේ දූක නිව්‍යාලමින්) බොහෝ කලක් ගලාබස්නා සේක්වා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

සළායතනවග්ගෝ නිට්ඨිතෝ.
සළායතන වර්ගය නිමා විය.

ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා!

මේ උතුම් ගෞතම බුදු සසුනේ දී ම මේ ආශ්චර්යවත් ශ්‍රී සද්ධර්මය
මැනැවින් උගෙන තම තමන් ගේ නුවණ මෙහෙයවා ධර්මයෙහි හැසිරීමෙන්
ආර්ය ශ්‍රාවකයන් බවට පත්ව සතර අපා දුකෙන් සදහට ම මිඳෙනු කැමැති
ලංකාවාසී සැදැහැවත් නුවණැතියන් හට වඩාත් හොඳින් තේරුම් ගැනීම
පිණිස මහත් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව සිංහල භාෂාවට සංයුක්ත නිකායෙහි හතර
වෙනි කොටස පරිවර්තනය කිරීමෙන් ලත් සකල විපුල පුණ්‍ය සම්භාර
ධර්මයන් පින් කැමැති සියල්ලෝ ම සතුටින් අනුමෝදන් වෙත්වා! අප සියළු
දෙනාට ම වහ වහා උතුම් චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය සත්‍ය ඥාන වශයෙන් ද,
කෘත්‍ය ඥාන වශයෙන් ද, කෘත ඥාන වශයෙන් ද අවබෝධ වීම පිණිස
ඒකාන්තයෙන් ම මේ පුණ්‍ය වාසනාව උපකාර වේවා!

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

